

Giới thiệu Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert

Đây là một cái chân chính dị năng đô thị , vượt qua Âm Dương!

Có được hệ thống võ giả , các loại dị năng người , người tu đạo , Âm Phủ quý tộc , Ngưu Đầu Mã Diện ở chính giữa chiến đấu sinh hoạt một cái đại đô thị.

Tận lực cho mọi người miêu tả một cái tam quan rõ ràng , IQ suy luận , không thánh mẫu , không não tàn .

Cầu vote 9 - 10 đánh giá

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Trọng sinh thất bại

Trọng sinh thất bại , sỉ nhục , trọng sinh người sỉ nhục.

Trọng sinh chi đô thị tu tiên , trọng sinh hoàn mỹ thời đại , trọng sinh R B làm trù thần , trọng sinh chi Thần Cấp học bá. . .

Nói xong trọng sinh liền có thể quật khỏi đầu, làm sao đến Ân Thiên Vấn hấn tại đây trọng sinh liền thất bại đầu, với lại người cũng cho cái hệ thống a , cho cái bàn tay vàng a , kém nhất cũng cho cái gì đại thần trí nhớ cũng được a , Ân Thiên Vấn nhìn xem phát hiện mình không có thứ gì.

Trên tường đồng hồ , rõ ràng thời gian còn chưa thay đổi, dù là sớm mấy ngày cũng là tốt a , làm một cái vé số người yêu thích , nói thế nào cũng có thể phát một tài , mua một hải đảo ?

Hắn tung bay ở trên trần nhà nhìn xem nằm trên giường tự mình , cơ hồ là mỗi ngày đều có thể như vậy ly thể , sau đó lại chậm rãi nằm ở trên nhục thể.

Ở buổi tối tắt điện về sau đáng lẽ mười phần tịch tịch hắn phát hiện trọng sinh sau khi thất bại di chứng , Ân Thiên Vấn phát hiện trong phòng đầy người , trong nhà vệ sinh có người , dưới giường có người , trong phòng khách có người , trên TV có người , mười phần náo nhiệt.

Cho nên sau ba tháng , lại bị các loại quý hù đến miễn dịch về sau , thu hoạch được một chút tiền tài , hỗ trợ hắn mở một nhà —— hỏi quý sự vụ sở.

...

Trịnh thành phố lớn nhất đây chuyên tiệm thuốc bắc , giờ phút này lại đều tụ tập tại vị ở trung tâm thành phố một chỗ tiệm thuốc bên trong , cổ kính trong phòng vây quanh rờn rã bảy người , chính trung một ông già liên tiếp dưỡng khí nằm ở chỗ nào.

Tuy nhiên liếc một chút liền có thể nhìn ra là hít vào nhiều thở ra ít , ở đây mỗi người đều biết lão nhân này đã không có ý thức , về phần hỏi quang phản chiếu vậy càng là không có khả năng.

Kỳ quái là mỗi một người cũng là biểu hiện mười phần lo lắng , lại không có thương tâm ý tứ.

Nếu như Ân Thiên Vấn ở chỗ này lời nói , liền có thể thấy lão nhân hồn phách đều nhanh rồi đi thân thể , chỉ là thân thể vẫn còn ở sinh ra một chút lực kéo , là đường khí cùng truyền vào được dịch tác dụng.

"Đại ca , lão gia tử đây cũng quá bất thành linh đi, một điểm báo hiệu cũng không có , lấy lão gia tử thân thể và thủ đoạn sống thêm mười năm tóm lại là không có vấn đề đi." Tóc xoắn nữ nhân nhìn xem cầm đầu một người nam nhân có chút ý vị không nói rõ nói.

"Thế nào, người cho rằng lão gia tử thân thể là ta gây nên thủ đoạn ? Lão gia tử dạng này chúng ta mấy nhà này một nhà lại lấy được vật kia." Nam tử nghe vậy xem nữ nhân đồng dạng , phần nộ nói ra.

"Đại ca , người cũng đừng nói Ngũ muội, ngày bình thường cũng liền người với lão gia tử cách gần nhất , hơn nữa lúc ấy lão gia tử cũng là người đưa vào bệnh viện , ai biết hôn mê trước đó lão gia tử có hay không đem được phương nói cho người biết." Đứng ở tóc xoắn nữ nhân bên cạnh gã đeo kính cũng tiếp tra nói.

"Tiểu Tam Tử , người bây giờ cũng dám nói chuyện với ta như vậy." Đại ca nhìn một chút chung quanh mấy người sau đó nhìn chăm chăm gã đeo kính nói ra.

Gã đeo kính bị hấn nhìn xem , vô ý thức lùi về phía sau một bước.

"Đại ca , hiện tại việc cấp bách không phải cãi nhau đi, nhìn xem lão gia tử còn có hay không tỉnh dậy khả năng , hoặc là được phương có khả năng hay

không bị hấn giấu ở nơi nào." Nhỏ nhất một người mặc áo dài nữ nhân nhẹ nhàng nói ra.

"Các người cũng đều có thể nhìn ra , lão gia tử lần này là vô lực hồi thiên , đồng tử đều đã tàn ra , trừ phi gặp quý, ai còn có thể biết." Tóc quần nữ nhân vượt lên trước nói tiếp nói ra.

"Hiện tại việc cấp bách là tìm đến được phương , không phải vậy tất cả mọi người chơi xong."

"Gặp quý ? Ta biết một cái có thể gặp quý người , lần trước nếu không phải hấn , có lẽ ta trở về không tới." Gã đeo kính nói ra , trên mặt lộ ra còn có chút lòng còn sợ hãi.

"Tiểu tam , người là nói lên thẳng người tiến vào bệnh viện , trên lưng tất cả đều là không khỏi Thanh Hồng chỉ ấn ?" Đại ca nhìn nhìn hấn nói nói.

"Người nói là có người cứu người , mà không phải đương nhiên tốt ? Ta tưởng rằng lão gia tử chữa cho tốt đâu?" Tóc quần nữ nhân nhìn nhìn hấn nói nói, thần sắc có chút hoài nghi.

"Người kia người còn có thể tìm tới ? Hấn có thể thông suốt Âm Dương ?" Đại ca nói ra.

"Hấn ngay tại chúng ta Trịnh thành phố , ta đây liền đi tìm hấn , được hay không được thử một chút đi, Ta tin tưởng hấn." Ánh mắt nam nháy mắt một cái vừa muốn đi ra.

"Để cho Thất Muội lái xe đưa người đi đi." Đại ca mắt nhìn kính nam đồng dạng ,

Đem ngày bình thường cùng hấn nhất không đối phó Thất Muội cùng hấn cùng một chỗ , cũng không cần lo lắng có cái gì yêu thù thân.

Ân Thiên Vấn lúc này tại mở tọa đàm hội , một đám cô hồn dã quỷ , đều tại cái nào ngồi , hấn cũng không sợ , dù sao tất cả mọi người là quý , với lại hấn phát hiện những quý này không có một cái nào tại hấn tại đây ngồi xỏm qua vượt qua bảy ngày.

Nhưng là hấn hỏi quý sự vụ sở lại không có một điểm sinh ý , trừ lần trước một cái ngốc thiếu cho hấn mấy ngàn khối bên ngoài.

Hấn đang suy nghĩ có phải hay không muốn ra cửa phát triển phát triển nghiệp vụ , cùng một số người hợp tác cùng có lợi a.

Thùng thùng

"Ân sư phụ có ở đó hay không , ân sư phụ có ở đó hay không." Đột ngột âm thanh đánh vỡ trong phòng giao lưu tốt đẹp bầu không khí , tuy nhiên Ân Thiên Vấn nhưng là có chút cao hứng.

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến , ngốc thiếu âm thanh hấn còn nhớ rõ.

Vô ý thức theo mắt mèo nhìn xem , lần này lại còn mang một người đến , tương đối tài trí , Ân Thiên Vấn lúc này mở cửa đem hai người tiếp tiến đến.

"Người đâu, người tới , mau tránh đứng lên." Sau lưng một đám tiểu quý cuồng quyết nói , sợ bị Dương Khí tách ra tới hồn phách.

Ân Thiên Vấn nghe hai người lúc đi vào đội , nhìn xem hai người trên thân quần quanh lấy thật sâu một cỗ tử khí.

Lâm Tuyết mới vừa vào tới liền cảm nhận được một trận âm lãnh , tuy nhiên cái này cái gọi là ân sư phụ nhưng là rất rục rờ bộ dáng.

"Ân sư phụ , người có thể nhận biết ta , ta là Lâm Vĩ , lần trước chúng ta tại bệnh viện gặp qua, nếu không phải người , lần trước ta thế nhưng là chịu tội." Lâm Vĩ ngồi ở trên ghế sa lon , vô ý thức đánh cái lạnh run rẩy.

"Tiện tay mà thôi thôi, ta xem hai vị trên người có một cỗ tử khí , không biết là có hay không là người thân nhất xảy ra chuyện." Ân Thiên Vấn nhìn xem hai người , hững hờ nói ra , lại trực tiếp điểm tên hai người tới hỏi đề.

"Ân sư phụ , quả thật là không gạt được người , lão gia tử nhà chúng ta bệnh nguy kịch , hiện tại mất đi ý thức , không nói nên lời , lần trước nghe ngài nói , người có thể cùng quý đối thoại , không biết là thật hay giả."

Ân Thiên Vấn nhìn xem hai người , Lâm Vĩ ngược lại là nói nhiều , tuy nhiên cái này Lâm Tuyết nhưng là luôn luôn đánh giá chung quanh , trong mắt có chút không khỏi ý vị.

"Nặc , tắt thở về sau trong năm ngày , ta có thể trợ người." Ân Thiên Vấn đem trong tay danh thiếp cho hai vị nhìn xem.

"Tắt thở trong năm ngày ? Không biết chúng ta sao có thể tin tưởng người , tin người có thể cùng người chết đối thoại ?" Luôn luôn không nói chuyện Lâm Tuyết lại đột nhiên phát ra âm thanh.

"Là ta đang cầu xin người sao ?" Ân Thiên Vấn nhìn xem nàng khinh thường nói câu nào , sau đó đứng dậy , tay chỉ ngoài cửa , tiện nhân cũng là già mồm.

"Người ? Người ?" Lâm Tuyết chưa từng có bị người từng nói như vậy , nhất thời có chút khó thở , giày cao gót giẫm một cái lại đi ra ngoài.

"Ân sư phụ, xin lỗi, xin lỗi, ta đây tiểu muội không biết nói chuyện, chúng ta về nhà thương lượng một chút cho ngài trả lời chắc chắn, người xem như thế nào." Lâm Vĩ bởi vì gặp qua Ân Thiên Vấn thủ đoạn, cho nên tự nhiên là tin tưởng không nghi ngờ, mà Lâm Tuyết luôn luôn ủng hộ tiếp chủ nghĩa duy vật, nhưng là không tốt tiếp nhận.

Đưa tay không đánh người mặt tươi cười, Ân Thiên Vấn nhìn nhìn hấn nói nói: "Nhớ kỹ, lão nhân tiên thắng sau khi trong vòng năm ngày, buổi tối ta cũng giúp không người."

Tuy nhiên nhìn xem trên người hấn bất thành linh thay đổi ngưng trọng một chút tử khí, lại đem hấn gọi lại, vỗ vỗ bả vai hấn nói ra: "Nén bi thương đi, Lâm Tiên Sinh."

Sau đó không có để ý hai người kinh ngạc biểu lộ, liền vào trong nhà.

Ân Thiên Vấn đem thiên số hạn chế tại trong vòng năm ngày, chính là cho tự mình lưu hai ngày thời gian, vạn nhất phạm sai lầm còn có giảm xóc thời gian.

Đưa tiễn hai người về sau, Ân Thiên Vấn cho mình rót chén trà, tính toán thời gian hai người cũng đã biết, về phần vừa rồi tiễn khách tiến hành, chính là không muốn để cho tự mình lâm vào bị động bên trong.

Mà Lâm Vĩ và Lâm Tuyết ngồi ở trong xe, nhưng là không có khởi động, Lâm Tuyết vừa mới nghe đại ca Lâm Thiên đánh tới điện thoại, nói lão gia tử đã đi.

Lâm Vĩ nhìn xem Lâm Tuyết, lại nghĩ tới vừa rồi Ân Thiên Vấn nói nén bi thương, bấm Ân Thiên Vấn điện thoại, nói ra: "Ân sư phụ, chúng ta nghĩ thông suốt."

Đốt, phát động ả tàng nhiệm vụ!

Trọng sinh hệ thống khởi động bên trong!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Trọng sinh hệ thống

Ản tàng nhiệm vụ phát động, trọng sinh hệ thống khởi động.

Hoàn thành cấp C ủy thác —— tiêu Thất Hồn phách.

Nhiệm vụ khen thưởng —— hệ thống điểm Năng Lượng 5.

Nhiệm vụ thời gian —— bảy ngày.

Ân Thiên Vấn lập tức đắm chìm trong mừng như điên bên trong, mà đầu bên kia điện thoại Lâm Vĩ nói dứt lời về sau, lại không có nghe thấy Ân Thiên Vấn trả lời chắc chắn, một thời gian có chút nóng nảy.

"Ân sư phụ, ân sư phụ."

Ân Thiên Vấn lúc này cái nào có thời gian phản ứng đến hấn, mau nói một câu: "Người đem địa chỉ phát tới, ta sẽ đi qua." Liền đem điện thoại treo.

Ngồi trong phòng, Ân Thiên Vấn đắm chìm trong phát hiện hệ thống trong vui mừng.

Trong phòng mấy cái tiểu quỷ nhìn xem Ân Thiên Vấn bờ môi hơi hơi run rẩy, có chút vui đến phát khóc bộ dáng.

"Hấn cái này là thế nào?"

"Bị quỷ nhập vào người a?"

"Chớ má, chính hấn cũng coi như nửa cái quỷ đi."

Ân Thiên Vấn nhìn xem não hải bên trong hệ thống —— trọng sinh hệ thống!

"Người nghĩ đi trên người sinh đình phong sao? Người nghĩ chế phách Thần Ma Nhị Giới sao? Người nghĩ Xung Hoàng Xung Đế à, người muốn thay đổi tự mình nhân sinh sao?"

Ân Thiên Vấn nhìn xem cái này có chút giống bán hàng đa cấp câu nói không nói gì, chỉ là dùng xem trí chướng mắt nhìn nó.

Hệ thống tựa hồ cũng phát giác được cái gì, suy nghĩ nửa ngày còn nói ra một câu nói, người muốn trở thành ép vương Trần bắc sâu xa sao? Giống như hấn mạnh sao?

Ân Thiên Vấn tranh thủ thời gian gật gật đầu nói, ần, ần.

Hệ thống lúc này mới như trút được gánh nặng xả giận, tiếp tục nói.

"Người muốn siêu việt Trần bắc sâu xa sao? Vậy thì hoàn thành nhiệm vụ đi, để cho hệ thống mang người trọng sinh, điểm Năng Lượng càng nhiều, trọng sinh tỷ lệ thành công càng cao."

Sau đó Ân Thiên Vấn đã nhìn thấy, não hải bên trong bên trái có một cái năng lượng đầu, thượng diện Không Không đi vào vậy. Bên phải thì là vừa mới xuất hiện nhiệm vụ, trung gian còn có một cái Lễ Hạp.

"Ta thiên, còn có tân thủ Đại Lễ Bao, người cái này hệ thống quá đủ ý tứ."

Thiên Vấn lời nói, tựa hồ nhắc nhở hệ thống cái gì.

"Người xem, Địa Bay." Hệ thống cũng đột ngột nói ra, sau đó cũng tự nhiên đem trước mắt Lễ Hạp nhận đứng lên.

"Xin nhờ, người gạt ta cũng không cần như vậy đi, cho ta điểm đồ vật a, ta có thể là người mới a, người không cho ta người đừng cho ta xem đến a." Ân Thiên Vấn nhìn xem đem Lễ Hạp thả tại sau lưng hệ thống nói ra.

"Thật xin lỗi, hệ thống năng lượng không đủ, mời chỉ nhanh hoàn thành nhiệm vụ."

"Ta thiên, dạng này quá không biết xấu hổ đi."

Ân Thiên Vấn tâm lý vừa mới sinh ra không được hoàn thành này câu thí nhiệm vụ ý nghĩ, kết quả bên phải tự xuất hiện một loạt chữ.

Nhiệm vụ trừng phạt —— mất đi tính năng lực.

Ân Thiên Vấn, gật gật đầu, ánh mắt bĩu bĩu, ta có câu mụ bán phê không biết có nên nói hay không, xem như người lợi hại.

Nhiệm vụ thời gian —— sáu ngày.

"Được,, người là ca, người là gia gia."

Cấp C ủy thác, tính theo thời gian bắt đầu!

Ân Thiên Vấn chỉ cảm giác toàn thân chấn động mạnh một cái, hấn của quý bên trên tựa hồ treo một cây đao, theo thời gian từng chút từng chút đi qua, hấn có thể cảm giác được cây đao này càng ngày càng gần.

Hấn tin tưởng nếu như thời gian dạng này toàn bộ đi qua, hấn không chỉ biết mất đi tính năng lực, sẽ còn làm một cái đơn giản Biến Tính thủ thuật.

Chỉ là Ân Thiên Vấn ý thức rời khỏi hệ thống về sau, hấn không nhìn thấy, nhiệm vụ khen thưởng thượng diện biến thành gấp bội.

Trên điện thoại di động tin nhắn đã phát tới, Báo Chi Lâm

Ân Thiên Vấn nhìn xem cái này thượng diện địa chỉ, còn là nằm ở thành phố trung tâm địa phương, hấn là lớn nhất một chỗ đi, nhà bọn hấn đến lúc đó ra xem cái gì sự tình, mới sẽ lo lắng như thế.

Tuy nhiên phải cảm tạ bọn họ, mới có thể phát động cái này hệ thống, tuy nhiên hệ thống có chút tùy hứng, bắt quá, chung quy là cho mình một cái cơ hội, cơ hội nhất định phải bắt lấy.

Ủy thác gọi tiêu Thất Hồn phách.

Lộ ra nhưng cái này cái sự tình không sẽ đặc biệt đơn giản, phải có cái gì người khác nhúng tay.

Ân Thiên Vấn từ sau cửa xuất ra một cái dù đen, sau đó liền đi ra ngoài cửa, theo hấn trọng sinh sau khi thất bại, hấn liền mười phần chán ghét ánh mặt trời chiếu cảm giác.

Cán dưới một chiếc Taxi, không có để ý tài xế ánh mắt kinh ngạc, đem trên điện thoại di động địa chỉ báo một chút, liền hai mắt hơi hơi híp không nói

gi.

Mà ở cách Bảo Chi Lâm không xa địa phương lại có hai cá nhân tại thảo luận cái gì sự tình.

Chung quanh bọn họ cũng là quỷ khí, chung quanh mười phần âm lãnh, còn có chút tiếng quỷ khóc, tuy nhiên cái này hai cá nhân lại là chân chính người, không biết tại mưu đồ bí mật tiếp cái gì sự tình, nhưng khẳng định không phải là chuyện tốt.

40 phút, không có kẹt xe, cái này mới đến địa phương.

Ân Thiên Vấn mở ra dù đen đi vào cái này Trịnh thành phố lớn nhất Đại Trung Dược Phòng, Bảo Chi Lâm.

Cổ trang cách ăn mặc phục vụ viên đi lên phía trước khách khí hỏi thăm có nhu cầu gì, Ân Thiên Vấn báo ra Lâm Vĩ tên, phục vụ viên biến sắc liền đi vào.

Ân Thiên Vấn vào nhà tùy ý nhìn xem, lại tại Tây Bắc sừng địa phương, nhìn xem chỗ nào tử khí nồng hậu nhất, không biết vì sao ần mà không nói, hiển nhiên có cái gì không muốn người biết bí mật.

Nếu không loại này tại Trịnh thành phố cũng là trăm năm truyền thừa Lão Điểm, xử lý tang lời nói, không biết có bao nhiêu người trở về phúng viếng, chính thương hân là đều thiếu không, dù sao Trung Y còn là chúng ta người Châu Á lớn nhất tín nhiệm y thuật.

Lâm Vĩ bồi rối theo Tây Bắc sừng đi tới, còn chưa lên tiếng, Ân Thiên Vấn liền dẫn đầu đi vào.

Hắn một mực đang suy nghĩ tiêu Thất Hồn phách là ý gì, mà nơi nào tử khí nồng hậu nhất, nếu như bây giờ liền có thể giải quyết, sớm một chút đem nhiệm vụ hoàn thành, đôi kia lẫn nhau đều có chỗ tốt.

Theo sau lưng Lâm Vĩ nhưng là một mặt kinh ngạc, người này làm sao biết lão gia tử ở nơi nào, quả thật là có bản lĩnh người.

Ân Thiên Vấn không có để ý hắn là ý tưởng gì, đi đến một Phiến Môn trước, lại ngừng cước bộ, cùng ở một bên Lâm Vĩ mau đánh mở cửa, sau đó để cho hắn đi vào.

Ân Thiên Vấn vừa mới đi vào, mấy cá nhân ánh mắt đều đang nhìn hắn, riêng là cái kia tóc quăn nữ nhân, nhìn xem Ân Thiên Vấn một mặt hoài nghi.

"Tam ca, người nói cũng là cái này tiểu hóa tử, lừa phỉnh chúng ta cũng không cần như vậy đi."

"Tiểu tam, loại thời điểm này người nên cũng biết không phải hồ nháo thời điểm."

"Đại ca, muội tử, ta Lâm Vĩ mặc dù không đáng tin, nhưng là cũng sẽ không tại loại này trong chuyện nói đùa sao, ân sư phụ tuy nhiên tuổi còn nhỏ, nhưng là bản sự là thực sự a."

Ân Thiên Vấn không nói gì, chỉ là nhìn xem mấy cá nhân, sau đó hướng về nằm trên giường bệnh bên người lão nhân đi đến, dường như đã nhỏ, lão nhân lộ ra nhưng đã đi.

Nhưng là hắn lại không nhìn thấy vốn nên canh giữ ở bên cạnh thi thể hồn phách, nhưng là tử khí lại là thật sự rõ ràng tồn tại, Ân Thiên Vấn nhìn chung quanh một chút.

Bất thành linh hướng về gian phòng một cái chỗ ngoặt đi đi qua, sau đó nửa ngồi xổm xuống lăm bắm cái gì.

Vốn là nhìn Thiên Vấn không vừa mắt Lâm Tuyết nhìn xem hắn nhân quang càng là lộ ra mỉa mai, mà trầm ổn đại ca Lâm Thiên cũng là hơi nghi hoặc một chút, về phần Lâm Vĩ nhưng là không giữ lại chút nào tin tưởng hắn.

"Ân đại sư, người thấy thế nào." Lâm Tuyết không kịp chờ đợi mở miệng.

Mà Thiên Vấn đứng ở góc tường cùng vị kia nói chuyện với nhau vài câu về sau, lông mày co rút nhanh, bởi vì chuyện này không đơn giản, chung quy là xảy ra sự cố, nghĩ đến tự mình dưới hông treo lấy cây đao kia cũng có chút tâm tình không tốt.

Lúc này lại nghe Lâm Tuyết âm thanh liền càng thêm khó thở.

"Nhà các người lão gia tử đã không ở nơi này, việc này ta cần chút thời gian." Thiên Vấn nhìn xem Lâm Vĩ nói ra, căn bản không có phản ứng Lâm Tuyết.

"Ân đại sư, làm sao lại không ở đây, người có thể nhất định phải giúp ta một chút a." Lâm Vĩ đi đến bên cạnh hắn có chút lo lắng nói ra.

"Tam ca, ta đã sớm nói hắn là Giang Hồ Phiến Tử, cái này cũng là muốn tiền a, người nói giá đi, chỉ cần người có thể nói với lão gia tử bên trên lời nói, người muốn bao nhiêu ta cho bao nhiêu." Lâm Tuyết nhìn xem Thiên Vấn sắc mặt không đúng, nàng có thể không sẽ bỏ qua cơ hội này.

"Ta nói, nhà các người lão gia tử không ở nơi này." Ân Thiên Vấn nhìn xem cầm đầu người kia nói ra.

"Làm sao người biết." Lâm Thiên nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra.

"Đa tể ? Cái này tên thật là không giống người bản thân ? Khỏe miệng có khóa nốt ruồi Lão Nãi Nãi nói cho ta biết , hần nói hần là mẹ người." Ân Thiên Vấn nhìn xem hần có chút ngả ngôn ngữ khí nói ra , sau đó đẩy mở cửa liền đi ra ngoài.

"Đa tể , hần tại nói người nào , chết Tên lừa đảo." Lâm Tuyết nhìn xem Ân Thiên Vấn bóng lưng hung hăng nói ra , hiển nhiên không có chú ý tới đại ca sắc mặt.

"Im miệng." Lâm Thiên nhìn mình cái này tiểu muội phần nộ nói ra.

"Lão Tam , là người nói với hần ?"

"Không có a , đại ca , hần nói muội , muội khỏe miệng có khóa nốt ruồi ngoại nhân nhưng không biết ?" Lâm Vĩ nhìn xem vừa rồi Ân Thiên Vấn đứng đấy cái kia chỗ ngoặt có chút run run rẩy rẩy nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Không theo phương pháp

Ân Thiên Vấn đi ra Bảo Chi Lâm , mới phun một ngụm khí , đánh lấy dù đen trên đường đi tới , có vẻ hơi không hợp nhau , bất quá bây giờ người cũng là không cảm thấy kinh ngạc.

Vừa rồi hần ở đâu cái phòng bên trong nhìn thấy một cái là Du Hồn Dã Quỷ , vô pháp đầu thai , vô pháp chuyển sinh , chỉ có thể du đăng , tuy nhiên nhưng là giúp Thiên Vấn độ qua một cái nan quan. Không phải vậy hần có thể phải từ từ hiểu biết đây là chuyện gì xảy ra.

Mà tiếp tục lão gia tử lấy đi không phải Nguư Đầu Mã Diện , cái này Lão Nãi Nãi nói nếu không phải hần lấy tại đây vì là ký sinh , vừa rồi này một cỗ hấp lực ngay cả năng đều vô pháp kháng cự.

Hai người sau khi chết còn không gặp mặt , nàng Bạn già sẽ không gặp , nàng tại vực này hần hai mươi năm.

Lần này coi như khổ Thiên Vấn , để cho hần nên làm thế nào cho phải , chẳng lẽ muốn các loại đầu thất hồi hồn , bất quá hần liền sáu Thiên Thời ở giữa , nơi nào đến gặp.

Đứng ở đó suy nghĩ hồi lâu , vẫn là quyết định về nhà , nhìn xem trong nhà này một đám quý có biện pháp gì hay không , vừa nói vừa mua mấy cân tốt nhất hương nến trở lại.

Đúng , hần mua hương nến nói chuyện cần.

"Trở về , trở về , ta nghĩ được hương khí , tựa hồ càng thêm thuần chủng."

Thiên Vấn còn không , một đám quý đều gào to đứng lên , chờ hần đẩy mở cửa , đem hương nến hướng về phòng khách vừa để xuống , nhìn xem vọt tới một đám Dã Quỷ tức giận nói ra: "Không có tiền , chỉ có những này , hôm nay đi xem một cái tân sinh quý , không có bị Âm Sai dẫn đi , lại biến mất."

"Không thể nào , chúng ta chết cũng sẽ ở bên cạnh thi thể phòng thủ tới một ngày , sau đó mới sẽ không tự giác du đăng , vẫn là nhìn xem người tại đây quý khí âm trầm , mới tới." Một cái quý tham lam hấp thu hương nến vị đạo nói.

"Các người thì sao ?" Ân Thiên Vấn nói ra.

"Đều là như thế này a , bất quá ta hàng xóm tại ta hai ngày trước chết , ta lại không thấy được hần , không biết đi nơi nào."

"Người vừa nói như vậy ta cũng muốn đứng lên , ta này một con phố khác Lão Lý chết , cũng là như thế này."

Một đám quý lưu rúu nói , tuy nhiên Ân Thiên Vấn trong đầu cũng càng ngày càng rõ rệt , sự tình mạch lạc từng chút một tháo rời ra , hiển nhiên này lão gia tử hồn phách bị người mang đi , là giống như hần có thể nhìn thấy quý người vẫn là những cái kia nhận Quý Nhân.

Này Lão Nãi Nãi nói một cỗ cự đại hấp lực , suýt nữa đem nàng cũng mang đi , cái kia hần là đang ở đó Bảo Chi Lâm xung quanh lực lượng.

Thế nhưng là hần lại không thấy gì cả.

"Các người nhanh lên ăn , ban đêm theo ta ra ngoài một chuyến , ta lần này có phiền phức." Ân Thiên Vấn nhìn xem điện thoại di động , thời gian đã qua bốn , năm tiếng , vẫn là mau sớm tốt.

Nghĩ đến muốn bảo tồn thể lực , hắn liền tiến vào phòng ngủ chuẩn bị ngủ một giấc , mới vừa đi vào , nhìn xem hai cái nữ quý nằm ở trên giường , ôm hương nén hút lấy , còn đối với hắn bày ra mị hoặc tư thế , tuy nhiên Ân Thiên Vấn hiển nhiên là sẽ không thương thức , miễn cho dẫn hỏa thiêu thân thể , còn đòi người công dùng tay giải quyết.

"Các người đi ra ngoài trước , ban đêm sự tình nếu là làm tốt , để cho các người trước khi đi đều ăn no bụng uống tốt , cầm đủ tiền lên đường."

Nghĩ đến Ân Thiên Vấn lại thò đầu ra đi , với bên ngoài những kia quý nói ra: "Đều chó vào a , ta ngủ ngon giấc , ban đêm hành động."

Giám định đồng hồ báo thức , mười giờ đúng , Ân Thiên Vấn ngủ được rất no , mơ mơ màng màng đứng lên , đi đến Nhà vệ sinh rửa cái mặt , lại phát hiện giống như thiếu cái gì , một phòng quý vậy mà đều biến mất.

"Ta thiên , đừng làm rộn được không ? Đều đi ra a." Ân Thiên Vấn một cái phòng một cái phòng xem ,

Cuối cùng tại thư phòng nhìn thấy này một đám quý , thế mà đều tại học tập , ta thiên.

"Hừ chết ta , nghĩ đến đám các người cũng không thấy đâu?" Ân Thiên Vấn nhìn xem bọn này quý nói ra.

"Thật là có bệnh , người ta cũng là sợ quý , người quý này không thấy , người hừ chết."

"Tiểu ca quả phi phạm người a."

"Tốt đừng bút tích , rồi đi , mười giờ hơn , các người cái này nháo trò." Ân Thiên Vấn thúc giục bọn họ.

"Đi , đi , ta một chương này xem hết , cái này Tác Giả ngày ngày Bất Canh tân."

Ân Thiên Vấn dùng điện thoại di động tích tích một cái xe , chính là trời nóng thời điểm , ban đêm vẫn là nung người , xe rất nhanh liền đến , tài xế là một cái đại thúc.

"Tiểu hóa tử ,

Cái này hơn nửa đêm người đi Bảo Chi Lâm , này đều đóng cửa." Tài xế vừa lên xe liền bắt đầu nói chuyện lên.

"A cắt." Tài xế cũng đột ngột hắt cái xì hơi.

"Không có việc gì , bằng hữu ở bên kia , tài xế người cái này điều hoà không khí có thể mở thật kém a , ta đều chết cóng." Ân Thiên Vấn nói ra.

"Ha ha, Ha-Ha." Tài xế xem Ân Thiên Vấn , có chút xấu hổ không nói chuyện , bởi vì hắn điều hoà không khí hỏng.

Mà Ân Thiên Vấn nhìn phía sau một đám quý , trong lòng cũng có chút trò đùa quái đản suy nghĩ.

Trên đường đi nhìn xem tài xế cóng đến thẳng phát run , Ân Thiên Vấn hung hăng sau khi nhìn tòa liếc một chút , một đám quý cũng lộ ra cũng vô tội , tuy nhiên cũng may rất nhanh liền đến địa phương.

"Bảo Chi Lâm đến , tiểu huynh đệ cho cái khen ngợi , Ha-Ha." Tài xế xoa xoa cánh tay nói ra.

"Lão ca , vững vàng." Ân Thiên Vấn tiện tay điểm cái Ngũ Tinh , sau đó xuống xe.

Lý Cường làm ra thuê tầm mười năm , cũng là Quý Phủ Thần Sai đồng dạng , đem Ân Thiên Vấn gọi lại; "Tiểu ca , cho người cái danh thiệp , về sau có việc đánh điện thoại , xe tải , hiện tại không có ưu đãi cái này Software , ta cho người tiện nghi một chút.

Ân Thiên Vấn cười cười không nói gì , tuy nhiên đem danh thiệp thăm dò nhập khẩu trong túi.

Lý Cường đậu xe ở đó nhìn xem Ân Thiên Vấn đi xa , mới vài phút , trên trán tự ra đầy mồ hôi , thẳng hướng dưới giọt , hắn nhanh đưa xe mở đứng lên , mới tốt một chút , lấy tay vỗ vỗ điều hoà không khí , nghĩ đến nhất định đem nó xây xong.

"Các người ở nơi này cảm nhận được cái gì không ? Có cái gì không địa phương âm khí tương đối nặng." Ân Thiên Vấn đứng ở Bảo Chi Lâm không xa địa phương hỏi bên người một đám quý.

"Không có a , một đám quý , hướng về chung quanh nhìn xem , còn có nghe."

"Thiên Vấn , chúng ta đi xa một chút , cái này địa phương đầu người nhiều , Dương Khí hướng chúng ta có chút chịu không."

"Các người chú ý một chút , chúng ta ở phụ cận đây đi dạo." Ân Thiên Vấn nói đi lên phía trước đi.

Đi khoảng chừng mười phút đồng hồ , cuối cùng bên người một cái tiểu quỷ nhìn thấy một chút quỷ khí , vẫn là hấn trong lúc vô tình tung bay cao mới nhìn đến , liền tại không xa một cái trong cư xá.

"Đi, chúng ta đi nhìn xem, giúp ta nhìn điểm, ta đoán chừng một cá nhân quá sức." Ân Thiên Vấn cũng biết mình thực lực , cũng là cái người bình thường.

Tuy nhiên tại đây hiển nhiên là một cái Lão Tiểu khu , ngay cả bảo an đều không có , mặt đất cũng là nát đồ ăn lá cây , đi một hồi , Ân Thiên Vấn trốn ở một cái cây đằng sau , nhìn xem chỉ có mười mấy mét khoảng cách một chỗ phòng trọ , không có đám tới gần.

"Ai đi giúp ta xem một chút , ở trong đó tình huống như thế nào , chỉ tôn hương nên một cái." Ân Thiên Vấn nhìn phía sau một đám quỷ nói ra.

"Không đi."

"Gia Minh Tiền một rương."

"Không đi."

"Vậy tự ta đi , các ngươi cái gì đều đừng muốn , còn trả giá."

"Ta đi , ta đi." Một cái lão đầu bay ra , hấn là một cái Mẹ goá con cô lão nhân , họ Vương , không có có hài tử , bắt quá đối với sát vách người rất tốt , chết cũng là hàng xóm hỗ trợ thu liễm , về sau cũng hấn là không có gì thu nhập.

Lão đầu chậm rãi đi qua , mười mấy mét khoảng cách để cho hấn một bước Tam Hồi đầu đi mười phút đồng hồ , tuy nhiên cũng may tại một đám quỷ kiên nhẫn hao hết trước đó đi đi qua.

Chỉ thấy lão đầu trước tiên theo cửa sổ nhìn xem , sau đó lại từ môn nhìn xem , sau đó lớn mật đứng lên , trực tiếp tung bay trở về.

"Bên trong không có thứ gì, liền mấy cái tân sinh quỷ , tuy nhiên tương đối suy yếu , không biết còn có thể hay không đầu thai." Lão đầu tung bay quay về đến xem Ân Thiên Vấn nói ra.

Ân Thiên Vấn nghe vậy cũng là không cố kỵ nữa , trực tiếp đi đi qua , đẩy mở cửa vừa nhìn , bảy cái quỷ bị dính ở trên tường , theo trái hướng về phải , nhìn xem cái cuối cùng quỷ thời điểm , nảo hải bên trong truyền ra một trận âm thanh.

Ủy thác hoàn thành —— tiêu Thất Hồn phách!

Mời nhận lấy khen thưởng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Ngạo kiều hệ thống

Ân Thiên Vấn hiện tại không fuck nói , cái này hoàn thành ủy thác.

Dựa theo quá trình tới nói không phải muốn đại chiến ba trăm hội họp , xuất hiện vô pháp chiến thắng đối thủ , hấn lớn tiếng la lên hệ thống , sau đó trả lời chủ giác hấn hiểm mà hiểm chiến thắng đối thủ.

Cái này đột nhiên Như Lai nhận lấy khen thưởng để cho hấn một quyền đánh vào không trung , với lại hấn —— 30 năm Hà Đông 30 năm Hà Tây , chớ lẫn thiếu niên cùng khẩu hiệu còn chưa hô đi ra đâu , cái này khiến có được hệ thống hấn , cảm giác rất thất vọng a.

"Cái này hài tử là ngốc đi."

"Không biết chịu cái gì kích thích , chúng ta mau đưa tiếp Lão Quỷ cứu."

"Đừng đừng, kém chút vong , cái này còn có một tiểu đồng bọn , chậm một chút đoán chừng hồn phách đều tản ra."

Một đám Quỷ Thủ bận bịu chân loạn giải cứu tiếp cái kia có chút suy yếu quỷ , ngược lại là không có quản ngăn người Thiên Vấn.

Ân Thiên Vấn nhìn trước mắt khen thưởng , gấp đôi khen thưởng , mười cái điểm Năng Lượng , tuy nhiên nói xong tân thủ Đại Lễ Bao đầu, người ngược lại là cho ta a.

"Phải chăng nhận lấy khen thưởng "

"Nói nhảm , đương nhiên nhận lấy."

Điểm Năng Lượng đạt tới Tới Đê Giai đoạn , trọng sinh hệ thống quyền hạn mở ra một phần trăm , người nghĩ thay đổi mạnh hơn sao ?

"Ách , tạm thời không nghĩ, người có thể trước tiên đem cây đao này lấy ra sao?"

"Không thể."

"Ta thiên , người không mang theo như vậy đi , ủy thác hoàn thành người còn không cho lấy đi."

"Người nghĩ thay đổi mạnh hơn sao ?"

"Thanh đao lấy đi."

"Người nghĩ thay đổi mạnh hơn sao ?"

"Đừng làm rộn , ta sinh khí."

"Người nghĩ thay đổi mạnh hơn sao ?"

"Ta nghĩ, ta muốn trở thành cường giả , ta muốn trở nên mạnh hơn , ta thật muốn trở nên mạnh hơn , đại ca." Ân Thiên Vấn nhìn xem dưới hông cơ hồ sát bên của quý một cây đao , hẳn thật không phải là khuất phục tại hệ thống dưới dâm uy , mà chính là hắn có một cái cường giả tâm.

Phi , nói chính hắn đều không tin.

"Hệ thống cảm nhận được người thành ý , tin tưởng người là chân tâm thực ý muốn muốn trở nên mạnh hơn , hiện tại mở ra kế tiếp ủy thác đồng thời giúp người mở ra trở nên mạnh mẽ con đường."

Hệ thống phảng phất không biết da mặt là cái gì đồ vật tuy nhiên Ân Thiên Vấn theo ngón người trong tức giận lại nhìn thấy dị thường kinh hi.

Linh hồn con đường , nhục thể con đường

Hai cái tuyến hạng tuy nhiên cũng là bắt đầu từ số không.

Ân Thiên Vấn muốn chỉ chốc lát liền lựa chọn linh hồn , dù sao hắn hiện tại chủ yếu là cùng quý liên hệ , linh hồn thay đổi lớn mạnh một chút , lần nữa đại không biến thành quý , nhục thể bình thường rèn luyện một chút cũng kém không nhiều.

Mười điểm điểm Năng Lượng trực tiếp liền rót vào Ân Thiên Vấn trong linh hồn.

Hắn xoay vận cổ , sau đó đang để cho Hồn Phách Ly Thể , phát phát cánh tay , phát hiện ngày xưa loại kia khoảng trống rơi cảm giác không còn sót lại chút gì , giờ phút này vậy mà sinh ra một loại ngưng thực cảm giác , hơn nữa nhìn một đám quý ở chung quanh liền cảm giác chúng nó là hư ảo.

Với lại không biết có phải hay không là ảo giác , hắn lại có một loại có thể khống chế bên người bọn này quý cảm giác.

Chính hắn cùng Quý Soa hình thể nhưng không kém là mấy.

Ân Thiên Vấn đem hồn phách trở về cơ thể , lắc đầu , không lại suy nghĩ những thứ này sự tình.

Dưới hông đao bị vô hình dời đi , lại đột nhiên phát hiện một cỗ lực lượng rót vào hắn trong thân thể , bỗng nhiên ươn một cái , Chân Nam Nhân hùng phong , cái này thật so với kia mười điểm điểm Năng Lượng xem đứng lên có tác dụng nhiều.

Bất quá bây giờ việc cấp bách đúng là đem trả thù lao nắm bắt tới tay , keo kiệt hệ thống tiền đưa điểm Năng Lượng đã chiếm được , nghĩ đến , Ân Thiên Vấn cũng không để ý mấy điểm liền bấm Lâm Vĩ điện thoại.

"Này, ai vậy." Lâm Vĩ âm thanh truyền tới , bên kia mười phần ồn ào , giống như tại quán bar vẫn là Kv nơi chốn.

Ân Thiên Vấn nhướng mày , phụ thân đều chết còn có thời gian đi bar , nhất thời không có tốt ngữ khí , cứng nhắc nói một câu: "Ta tìm tới người phụ thân , có cái gì muốn hỏi , mau nói."

"Đâm đâm, đâm đâm... .. Im miệng, đều mẹ hắn cầm miệng cho ta." Lâm Vĩ bên kia âm thanh đứt quãng , ca hát ồn ào âm thanh cũng xuyên qua , có thể là sinh khí , để cho một đám người im miệng.

"Ân đại sư , có thể hay không nói cho ta biết ngài bây giờ đang cái kia ta muốn cùng ngài tự mình tâm sự.

"Lâm Vĩ âm thanh rất nhỏ , lại lộ ra một cổ không khỏi ý vị.

Ân Thiên Vãn cũng hiểu bên trong là ý gì , đem địa chỉ báo cáo hẩn , sau đó bắt đầu dò xét cảnh vật chung quanh.

"Thiên Vãn , ngươi xem một chút cái này đồ vật , vừa rồi Lão Vương chỉ là chạm thử , toàn bộ tay đều biến mất."

Ân Thiên Vãn bị bên người một cái quỹ âm thanh hấp dẫn , sau đó nhìn Lão Vương hiện tại theo cổ tay địa phương lấy Hạ Đô không thấy.

Chỉ là trên tường đóng một cây đinh mà thôi , nhưng chung quanh quỹ lại đều hết sức e ngại.

Đây chẳng lẽ là cái gì có thể thương tổn người linh hồn , hẩn lẩm bầm đem trên tường Lục Căn cái đinh rút ra , tuy nhiên lại không không quá để ý , cái nhà này chủ nhân đi cũng không có đem nó mang đi , muốn đến hẩn không phải là cái gì tốt đồ vật.

Còn có một cây cái đinh rất bản , Ân Thiên Vãn nhìn xem không có lấy , trên tường hết thấy đóng bảy cái cái đinh , có thể là dùng để đinh quỹ , vừa rồi Bảo Chi Lâm này lão gia tử chẳng phải đang trên tường đóng.

Lục Căn cái đinh đều có Ân Thiên Vãn ngón giữa chiều dài , thượng diện vết rỉ loang lổ , tuy nhiên góc cạnh rõ ràng , lấy tay vừa sờ có thể cảm giác được , hẩn ngẫm lại cảm lấy một cây thả tại trong túi , hẩn tiện tay để ở một bên sau đó nhìn trong phòng hẩn bài trí.

Một cái bàn , một cái giường , trên vách tường cũng không có gì khác đồ vật , hết thấy đều rất bình thường , Ân Thiên Vãn lại đột nhiên đem ánh mắt nhìn về phía cái bàn.

"Không đúng ." Ân Thiên Vãn bất thành linh hướng về bên cạnh bàn đi hai bước nói ra.

"Cái gì không đúng ?"

"Ly nước này vẫn là ấm tiếp , không tốt , chúng ta đi mau ." Ân Thiên Vãn tranh thủ thời gian từ trong phòng ra ngoài.

"Làm sao Thiên Vãn ."

"Là chúng ta vào trước là chủ , không phải cái nhà này người đi , hẩn là có việc ra ngoài , chúng ta xem như nhặt cái chỗ hờ ." Ân Thiên Vãn đem trong tay chén nước buông xuống , liền đi nhanh lên ra ngoài , một đám quỹ mang theo Bảo Chi Lâm lão gia tử theo sau lưng.

Đi trọn vẹn mười mấy phút , Ân Thiên Vãn mới yên lòng , theo ven đường tiện tay đánh cái xe , cũng không có nghĩ đến tiện nghi một chút vấn đề.

Mãi cho đến trong nhà , nhìn thấy một đám quỹ đem Bảo Chi Lâm này lão gia tử mang về , mới yên lòng , lòng còn sợ hãi xem liếc một chút hệ thống , nguyên lai không phải ủy thác quá đơn giản , mà chính là chính hẩn vận khí tốt , vừa vận dụng phải nhà kia chủ nhân rồi đi thời gian.

Cái này liếc một chút quét không sao , lại mới chú ý tới tân ủy thác.

Cấp C ủy thác —— lấy được bảy cái Định Hồn đinh

Nhiệm vụ khen thưởng —— tiến sách một phong , điểm Năng Lượng ba , cấp C quỹ bọc một cái

Nhiệm vụ thời gian —— hai ngày

Nhiệm vụ trừng phạt —— để cho nam nhân yêu ngươi

"Lão thiên gia a , cứu cứu ta đi , làm sao để cho ta dụng tới dạng này một cái Phóng Đăng không bị trói buộc thích tự do hệ thống , cũng quá tùy hứng đi ." Ân Thiên Vãn một mặt mộng ép , nội tâm căn cứ vào sụp đổ.

Lần trước để cho hẩn kém chút mất đi tính năng lực , lần này thế mà để cho hẩn biến thành g Ay.

Tuy nhiên cái này khen thưởng là có chút nhiều a , Định Hồn đinh là cái gì đồ vật , cấp C ủy thác , xem ra hẩn bắt đầu là muốn quá đơn giản.

"Hệ thống , Định Hồn đinh là cái gì đồ vật a , còn cùng ta muốn bảy cái , dương đinh được hay không , ta cho ngươi một cái rương."

"Chủ ký sinh vừa rồi rõ ràng đã chiếm được Định Hồn đinh , kém một cây liền hoàn thành nhiệm vụ , chủ ký sinh tự hành vứt bỏ , ủy thác theo mới bắt đầu Định Hồn đinh 1/7 ." Hệ thống vẫn là Lãnh Băng băng ngữ khí.

"Ta thiên , ta không có nghe lầm chứ , ngươi kêu ta cái gì , chủ ký sinh ."

"Chủ ký sinh chú ý điểm có phải hay không có chút đi chệch ." Hệ thống hỏi đáp.

"Ta thiên , ngươi sẽ không phải là nói , ta vừa rồi tại nhà kia bên trong cầm tới này mấy cây phá cái đinh là ủy thác cần thiết Định Hồn đinh đi ."

"Ngươi ." Hệ thống ngừng dừng một cái.

"Ngươi cái gì a , nói a."

"Ngươi đoán đúng."

"Ta có câu mụ bán phê hiện tại muốn giảng." Ân Thiên Vấn hai mắt nổi giận , tuy nhiên còn không có bạo phát đi ra , điện thoại lại đột ngột tiếng nổ đứng lên.

Vừa nhìn là Lâm Vĩ điện thoại.

Hồng

Vừa rồi đi tới gấp , bắt đầu đêm này cái địa phương địa chỉ nói cho Lâm Vĩ , hắn đi lại không có nói với hắn , đoán chừng cái giờ này hắn hẳn là đã đến , hi vọng không có bị người ta tóm lấy , hi vọng không có bị người ta tóm lấy.

"Này, ân đại sư đi, ngài bắt ta đồ vật , đi không từ giả không tốt a." Có chút âm u ngữ khí theo đầu bên kia điện thoại truyền tới.

Ân Thiên Vấn nhướng mày , lớn nhất hồng sự tình vẫn là phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đan Bình đi gặp

Ân Thiên Vấn nghe xong đầu bên kia điện thoại âm thanh , gia hỏa này không theo phương pháp ra bài a.

Lúc này không phải hắn là để cho Lâm Vĩ đánh điện thoại , sau đó lừa gạt tự mình đi qua , tại không chút nào phòng bị tình huống dưới , đem chính mình cầm xuống.

Đột nhiên này đi thẳng vào vấn đề ân cần thăm hỏi , để cho Thiên Vấn cảm giác có chút dinh dưỡng không đầy đủ.

"Ngươi là nói căn này cái đỉnh sao?" Ân Thiên Vấn cũng không khách khí , dù sao hiện tại quyền chủ động ở trong tay chính mình , đối diện người lại không biết hắn có ủy thác phải hoàn thành , nhưng cái đỉnh bị hắn theo trong túi lấy ra thời điểm , hắn thân thể chấn động mạnh một cái , tựa hồ phát hiện cái gì.

Bây giờ là muốn thành công đem mặt khác Lục Căn Định Hồn đỉnh nắm bắt tới tay , sau đó lại chặt đẹp một cái Lâm Vĩ , muốn cái gì xe đạp.

"Ngươi đem Định Hồn đỉnh đưa tới , hai chúng ta xong như thế nào , này lão đầu liền coi như tặng cho ngươi." Âm u âm thanh cố gắng bắt chước hòa ái , thế nhưng là thực chất bên trong quý khí nhưng thủy chung ẩn tàng không đi.

"Thờ ra , tốt như vậy , xem ra Lâm Vĩ đem sự tình đều nói cho ngươi đi." Ân Thiên Vấn hơi hột nói ra.

"Đều là vì hoàn thành nhiệm vụ , ngươi không cần thiết đem sự tình làm tận tuyệt như vậy đi , một cây Định Hồn đỉnh mà thôi , cũng chỉ là cần thời gian , ngươi nếu là bức ta cá chết rách lưới , để ngươi cái này một nhóm quý một cái cũng không đưa ra đi." Đầu bên kia điện thoại âm thanh tựa hồ có chút sốt ruột , cũng có chút khó thở bại hoại.

Nhiệm vụ ? Tiền đưa quý ?

Ân Thiên Vấn não hải bên trong trong nháy mắt nghĩ đến rất nhiều , chẳng lẽ bọn họ cũng có hệ thống , cũng muốn hoàn thành nhiệm vụ ?

Hắn vô ý thức xem liếc một chút não hải bên trong trọng sinh hệ thống , phát hiện hệ thống đồng thời không có có cái gì phản ứng , cũng không biết có phải hay không là thật.

Nhưng vừa mới nói cái gọi là nhiệm vụ là cái gì ? Bảy cái Định Hồn đỉnh ? Đây chẳng phải là cùng hắn ủy thác muốn mâu thuẫn , xem ra lần này là không có cách nào tránh cho.

Tuy nhiên điện thoại người kia nói để cho hắn một cái quý đều không đưa ra đi , vậy thì hắn còn có đừng nhiệm vụ , là đối Diện Nhân cho rằng Ân Thiên Vấn nhiệm vụ là tiền đưa quý.

Nghĩ tới đây , Ân Thiên Vãn chậm rãi nói ra: "Định Hồn đình có thể cho ngươi , bất quá ta nhiệm vụ cũng hoàn thành , chúng ta cùng đi giao tiếp như thế nào ?"

"ừ, bây giờ nói những sự tình này có phải hay không có chút sớm , gặp mặt nói đi." Đối diện âm thanh có chút dao động , bất quá vẫn là đáp ứng.

"Thời gian ta nhất định , đem Lâm Vĩ mang theo , ta tiền còn không có nắm bắt tới tay đâu, hắc hắc." Ân Thiên Vãn nói một tiếng liền treo , nói nhiều tất nói hớ.

Cái này cái gọi là nhiệm vụ nhưng là kích phát hần lòng hiếu kỳ , cũng là bảy cái Định Hồn đình , khó Đạo Chân trùng hợp như vậy chứ ?

"Hệ thống , vì sao có người nhiệm vụ giống như ta ?"

"Quyền hạn không đủ , vô pháp giải đáp."

"Còn có khác người có hệ thống sao?"

"Quyền hạn không đủ , vô pháp giải đáp."

"Quên , nhanh đi hoàn thành nhiệm vụ đi, thu hoạch điểm Năng Lượng."

"Cố lên , Yêu Yêu Đất."

Ta có câu...

Ân Thiên Vãn ngủ một đêm , sáng sớm nhìn xem một đám quỷ chen tại trong thư phòng , hần không nói gì , ra ngoài mua một đồng lớn hương nến cùng Tiền giấy , còn có Lão Vương nói xong này chút đồ vật.

"Ta thiên , keo kiệt hồi thể mà bỏ được mua nhiều như vậy."

"Lão Vương , ngươi thể nhưng là tóc , sớm biết lúc ấy ta đi."

"Ha-Ha , hiện tại các ngươi hâm mộ cũng chậm."

Một đám quỷ ha ha Hip-Hop a, mặc dù nói hâm mộ thì cũng chẳng có gì , dù sao bọn họ đều có con cái Nhi Tôn , về sau sẽ cho bọn họ đốt đi , chỉ là đơn thuần chúc phúc.

Quỷ không có nước mắt , tuy nhiên Lão Vương nhìn xem chậm rãi đi ra cửa Ân Thiên Vãn vẫn là nhẹ nhàng nói câu cảm ơn.

Ân Thiên Vãn không có cùng các nàng chào hỏi , chỉ là lúc sắp đi để cho bọn họ chiếu cố một chút Bảo Chi Lâm lão gia tử , tuy nhiên thương tổn hồn phách , tuy nhiên có thể nhịn đến đâu thất , vẫn có cơ hội đầu thai chuyển thế.

Chính hần thì là hướng về ước định căn thân địa phương đi đến.

Một đám quỷ ăn uống vào , rất lâu mới phát hiện Ân Thiên Vãn không thấy.

"A , Thiên Vãn đâu, chẳng lẽ lại đi cho chúng ta mua đồ vật."

"Không biết đi nơi nào , vừa mới liền ra ngoài đi."

"Dù đều lấy đi.

"

Ân Thiên Vãn giờ phút này tự mình hướng về ước định căn thân địa phương đi đi qua , hoàn thành ủy thác mười điểm điểm Năng Lượng tiến vào hồn phách về sau , hần phát hiện mình thể mà ngươi có thể sử dụng viên kia Định Hồn đình , với lại có thể rõ rệt nhìn thấy từng cái quỷ tình huống.

Định Hồn đình bị hần cầm ở trong tay thường thức , lần lượt hắc sắc năng lượng phát ra , để cho đáng lẽ mười phần phổ thông nó , cũng trở nên có chút quỷ dị.

Mà không hô những kia quỷ cùng tự mình cùng đi dò đường nguyên nhân là , bây giờ là ban ngày , Dương Khí mạnh nhất thời điểm , đêm qua hành động nếu thương tổn bọn họ bản nguyên , chỉ là bọn họ không biết mà thôi, cho nên Ân Thiên Vãn giúp bọn họ mua hứa cỡ nào đồ vật tiến hành tu dưỡng.

Bảo Chi Lâm này lão gia tử còn không có có ý tứ , không biết bọn họ cho ăn một chút hương nến sẽ như thế nào.

Cũng là người cơ khổ , chết mấy cái con cái không có một cái nào quan tâm hần , chỉ là muốn giành một chút đồ vật.

Thiên Vãn sờ sờ túi , cảm điện thoại di động chuẩn bị nhìn xem phụ cận có hay không tích tích , thể nhưng là điện thoại di động vừa đào ra lại theo trong

túi thuận ra một mở đầu danh thiếp , cúi người theo mặt đất nhặt đứng lên.

"Lý yêu nước ? Tài xế ?" Ân Thiên Vấn nói thầm một chút , cái này là ngày hôm qua ngồi xe này tài xế.

Cứ nhìn thượng diện điện thoại đánh đi qua.

Nếu cũng cũng là đụng đụng vận khí , bởi vì chính hắn trong lòng cũng đang đánh trống , dù sao ngay cả đối phương là lai lịch thế nào đều không rõ ràng.

"Này, Lý tài xế sao? Người bây giờ ở phụ cận đây sao? Làm xe của người đi cái địa phương ?"

"Được, tốt, ta vừa vận tiếp cá nhân ở chỗ này , chờ ta năm phút đồng hồ."

Tài xế cũng rất khách khí , Ân Thiên Vấn cũng là để hưởng thành , lấy ra điện thoại di động chơi đùa , nhìn xem bảng hữu vòng tròn , cha mẹ bọn họ trả về là một chút , nam nhân xem yên lặng , nữ nhân xem roi lệ phát , Ân Thiên Vấn cũng không để ý , ngược lại là một cái tiểu đồng bọn hài tử đều có , tuy nhiên rất lâu không có liên hệ.

"Này, ta đến , người ở đó đâu, ta bảng số xe là xxxx." Lý yêu nước lái xe đến.

"Ta nhìn thấy người , đến đây đi , ta xuyên áo trắng phục , quần đen."

Ân Thiên Vấn lên xe , cùng hắn báo một cái địa chỉ , sau đó đem trong tay dù đen nhận đứng lên , đặt ở bên chân , một cái tay vuốt ve Định Hồn đình , tâm lý nườn phàn tâm thần bất định.

"Tiểu ca , người cái này chạy đủ xa a."

"ừ, đi có chút việc xử lý."

"Dùng không cần quay đầu lại đón người ?"

"Ách , tốt, trở lại lại cho người đánh điện thoại."

Ân Thiên Vấn nói xong cũng đem ánh mắt bé đứng lên , nếu là đang quen thuộc lấy trong tay Định Hồn đình , nếu có người nhìn thấy lời nói , Định Hồn đình tại trong lòng bàn tay hắn nổi trôi , đây cũng là hắn tối hôm qua nghiên cứu phát hiện , chỉ là hắn đồng thời không có có cái gì thủ pháp.

Liên như là nội lực đồng dạng , bất quá là đạt tới ngoại phóng cảnh giới.

Lý yêu nước nhìn xem bên cạnh cái này cái người trẻ tuổi , không biết vì sao dù sao là sinh lòng một cỗ thân cận , dù sao lần này hắn cũng không thua thiệt , dù sao loại này khoảng cách dài chạy trước , so với hắn từng chút một tiếp nhận công việc tốt nhiều , còn không chậm trễ sự tình.

Rõ ràng nửa giờ mới đến địa phương , Ân Thiên Vấn đem tiền đưa một cái , mở ra dù đen đi ra ngoài , xem liếc một chút thời gian , mười hai giờ cả , còn chưa tới ước định thời gian , tuy nhiên vừa xuống xe liền thấy Lâm Vĩ tại đứng ở cửa.

Tuy nhiên Ân Thiên Vấn ánh mắt lại thủy chung theo dõi hắn bên cạnh một cá nhân.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Lấy thương đổi thương

Say Gangnam

Cái này được cho tương đối hảo tửu cửa hàng , địa lý vị trí cũng là ở vào người lưu lượng nhiều nhất địa phương , mở ở ngàn thông suốt quảng trường Kim trên đường , sửa sang hào hoa , riêng là bên trong muội tử rất ít xinh đẹp , còn có một tầng lầu là nữ bộc nhà ăn. Ân Thiên Vấn không có ở nơi này nếm qua , với lại hắn cũng ăn không nổi.

Cho nên hắn đem địa điểm ước ở bên Biên gia thường trong nhà hàng , tại đây hắn thường tới.

"Ân đại sư , nghe danh không bằng gặp mặt a. Ta gọi A Thất." Người kia không có chút nào quản Lâm Vĩ phải chăng chạy trốn , phản mà chính là đại

hào phóng phương đi tới tự giới thiệu.

"A Thất ? Tốt tên." Ân Thiên Vãn không cùng hắn nắm tay , phản mà chính là dịch ra thân thể , không muốn tiếp xúc với hắn.

A Thất sắc mặt bất biến , nhưng là tay tâm lý hắc sắc bột phấn nhưng là lơ đãng thu hết ống tay áo , hiển nhiên là có cơ quan một loại đồ vật.

Ân Thiên Vãn đi vào Quán Ăn , Lâm Vĩ cùng A Thất cũng đều tiến đến , an vị tại trong đại sảnh , một cái bàn , Lâm Vĩ cùng A Thất ngồi ở Ân Thiên Vãn đối diện.

Tùy ý điểm vài món thức ăn , cái giờ này rất nhiều người.

"Ăn đại sư , không biết ta Định Hồn đình có hay không mang tới a." A Thất tựa hồ cũng nóng vội , vừa mới ngồi xuống liền bắt đầu hỏi.

"Gấp cái gì , buổi sáng chưa ăn cơm , ta đi điểm cái bữa ăn." Ân Thiên Vãn đứng đứng lên nói ra.

Nói xong cũng không để ý chính bọn hắn hướng về quầy hàng đi đến , giống như ngày thường , chỉ bắt quá nhiều điểm một cái thức ăn.

"Thiên Vãn , ba người các ngươi cùng một chỗ ?" Bà chủ ngồi ở quầy hàng đánh tờ đơn một bên cạnh hỏi.

"Ừ , cùng một chỗ , mang bọn họ chạy tới ăn một bữa cơm " Ân Thiên Vãn cũng không nói dừng , liền theo miệng đáp trả.

Sau đó liền chuẩn bị đi trở về ngồi đàm luận sự tình.

"Này bọn họ bắt đầu ba cá nhân lại đàm luận sự tình , làm sao ngươi vừa đến , này một cá nhân ở bên kia tự mình ngồi , ba người các ngươi ngồi." Bà chủ đem tờ đơn đưa cho Ân Thiên Vãn , nhìn như lơ đãng một câu nói , nhưng là để cho hắn trong lòng cả kinh.

Gia hỏa này lại còn có cái đồng bọn , Ân Thiên Vãn cũng bất động thanh sắc đếm lấy tiền lẻ sau đó nói: "Người kia ở đằng kia ?"

"Nặc , ở đó chỗ ngoặt ngồi đầu , tự mình một cá nhân , liền điểm chén Hoa Lại trà." Bà chủ đầu nhắc đều không nhắc , dùng cầm chỉ chỉ.

Ân Thiên Vãn xoay đầu lại hướng về cái bàn bên kia đi , lơ đãng hướng về chỗ ngoặt nhìn lại , quả thật có một cá nhân ở nơi nào tự mình chiếm một cái bàn , tiếp đang gấp phải giờ cơm , trách không được bà chủ nhìn hắn khó chịu đâu , cũng may mắn là như thế này , nếu không hắn ăn thiệt thòi cũng không biết.

"Đói không ?" Ân Thiên Vãn nhìn xem một bên Lâm Vĩ nói ra , tuy nhiên biểu lộ có chút chế nhạo.

"Đói , không , không , không đói bụng." Lâm Vĩ có chút tâm hồng nhìn xem Ân Thiên Vãn , hai cánh tay cúi ở trước ngực , lộ ra hữu khí vô lực bộ dáng.

Ân Thiên Vãn cũng không để ý hắn , như có như không thoáng chút đồng đưa lên trước mặt cái chén.

"Định Hồn đình có thể cho ta đi , Lâm Vĩ ta đã cho ngươi mang đến , bắt người đồ vật không tốt a." A Thất , nhìn chằm chằm Ân Thiên Vãn nói ra.

"Ảnh hưởng Âm Sai làm việc , một mình giam cầm quý hồn , ngươi muốn tới làm không phải chính sự đi." Ân Thiên Vãn cũng không mò ra hắn địa vị , cân nhắc một chút lời nói nói ra.

Chỉ có thể dùng tự mình biết , tới thu hoạch được không biết , tỉ như hắn nhiệm vụ nơi phát ra.

"Ngươi cảm thấy hòa thượng sẽ sợ những Ngưu Đầu Mã Diện đó ? Chính ngươi không phải cũng là tại làm ? Những kia quý đưa đi đoán chừng một cái không có cách nào đầu thai a?" A Thất cười lạnh một tiếng , lại tiết lộ cho Ân Thiên Vãn càng nhiều tin tức.

Ân Thiên Vãn tự nhiên thuận cột treo lên trên: "Hòa thượng tự nhiên là không sợ , tuy nhiên ngươi nhiệm vụ , thù lao là cái gì , bảy cái Định Hồn đình a?"

"Cái này cũng không phải là ngươi quản a?" A Thất có chút cảnh giác xem liếc một chút Ân Thiên Vãn , tay lại yên lặng cầm tại dưới mặt bàn.

"Nói cho ta biết , ta cho ngươi." Ân Thiên Vãn thân thể nghiêng về phía trước nói ra.

"Ha ha , hòa thượng quý củ ngươi cũng biết , ta nói sẽ là kết cục gì , ngươi hôm nay cho cũng phải cấp , không cho cũng phải cấp." A Thất tựa hồ làm quyết định gì đồng dạng , đánh một cái búng tay.

Lạch cạch , lạch cạch.

Trong nhà hàng người vậy mà như là dưới Sủi cảo đồng dạng ,

Từng cái ngược lại tại mặt đất , mà bên ngoài người đến người đi nhưng thật giống như không nhìn thấy bất cứ thứ gì , nhìn kỹ giống như có một tầng màng mỏng rơi ở bên ngoài.

Ân Thiên Vãn lập tức đứng đứng lên , ở ngực lại đột nhiên một buồn bực , kếm chút quý tại mặt đất , phun ra hai cái , trên thân hồn lực lưu chuyển mới tốt một chút , đây hết thấy cũng cũng là sát na công phu.

Tuy nhiên giữa hai người cách một cái bàn , cho nên bị Ân Thiên Vãn kéo dài khoảng cách.

Hắn nhìn quang chú ý đến chỗ ngoặt phương hướng , phát hiện cái kia đáng lẽ muốn đi tới trợ thủ , giả ý nằm sắp ở nơi nào , để cho Thiên Vãn duy nhất nghi hoặc là Lâm Vĩ cái này vốn phải là quân cờ tồn tại , vì sao an thích ngồi ở chỗ nào.

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt , để cho ngươi xem một chút Định Hồn đình uy lực , cũng không may mà ta lãng phí một tấm ảo tường phù tới đối phó ngươi." A Thất nhất hạ tử phóng tới , ba cái Định Hồn đình tại không trung quay tròn chuyển , để cho Ân Thiên Vãn có chút đại mở nhãn giới.

Nguyên lai không chỉ hắn một cá nhân có thể cho Định Hồn đình lơ lửng.

Chỉ tuy nhiên tiếp A Thất tựa hồ không quá thành thạo , với lại có trải qua cố hết sức , tuy nhiên cũng làm cho Ân Thiên Vãn luống cuống tay chân.

Mặt đất , Băng ghế bên trên là người , hắn tránh đứng lên cũng có chút phiền phức , mấy lần đều kém chút ngã sắp xuống , may mắn hắn hiện tại thân thể tổ chất tốt một chút , hồn lực kéo dài , thường thường có thể làm cho hắn đánh đòn phủ đầu , tuy nhiên một mực đang trốn tránh a.

"Hắc hắc , ngươi tại chạy a." A Thất nhìn xem Ân Thiên Vãn dựa lưng vào tường , dữ tợn cười.

Ân Thiên Vãn không nói gì , tay phải ở phía dưới , trong lòng bàn tay có một cây Định Hồn đình , quay tròn chuyển , hiện ra hắc sắc u quang.

A Thất , vung tay lên , ba cái Định Hồn đình hiện lên xếp theo hình tam giác trực tiếp tới , đối hắn ở ngực , khoe miệng lộ ra ý tứ người thắng lợi mỉm cười.

PHỐC PHỐC PHỐC

Ba tiếng vào thịt âm thanh , Ân Thiên Vãn căn bản không có kịp phản ứng , trực tiếp ghim vào , trực tiếp chui vào hắn trong thân thể , một chút Băng Hồn Chi Lực tản ra phát ra tới , thật giống như là muốn định trụ hắn hồn phách.

"Ha ha." Ân Thiên Vãn khoe miệng tuôn ra một cổ bọt máu , cười có chút làm người ta sợ hãi.

A Thất nhìn xem Ân Thiên Vãn cũng không nghi ngờ gì , liền nghĩ qua tới lục soát hắn thân thể , dù sao Định Hồn đình Định Hồn , một khi nhập thể , ý thức vô pháp khống chế thân thể , hắn làm qua rất nhiều lần.

Bất quá hắn nhưng lại không biết , Ân Thiên Vãn linh hồn tăng cường , tuy nhiên ba cái đối với hắn có chút ảnh hưởng , nhưng lại không phải lớn như vậy , hưởng hồ hắn sớm đã có thể Linh Hồn Ly Thể , tự nhiên là mạnh mẽ hơn người bình thường rất nhiều , những này Định Hồn đình đối phó những tiểu quỷ đó , vẫn cần chút thời gian , hưởng chỉ hắn.

Ân Thiên Vãn nhìn xem A Thất càng ngày càng gần khuôn mặt như trước đang cười.

"Ha ha." Ân Thiên Vãn cười , lòng bàn tay đẩy , A Thất căn bản không kịp phản ứng , một cây Định Hồn đình trực tiếp cắm vào hắn trái tim.

"Ngươi , ngươi... PHỐC." A Thất chỉ Ân Thiên Vãn , nói liên tục hai cái ngươi , sau đó phun ra một ngụm máu tươi ngược lại tại mặt đất.

Người chung quanh tựa hồ có chút tỉnh dậy dấu hiệu , cửa ra vào cũng xuất hiện gọn sóng , Ân Thiên Vãn dựa vào ở trên tường , gắng gượng không có ngã xuống.

A Thất ngã xuống đất trong nháy mắt , tại chỗ ngoặt vờ ngủ cái kia đồng bọn đột nhiên đứng đứng lên , hắn cũng không nghĩ tới đáng lẽ dễ như trở bàn tay một chuyện nhỏ , thế mà lại xuất hiện dạng này biến cố , chỉ nhìn thấy hắn nắm cái thủ ấn , sau đó hướng về Ân Thiên Vãn cái này vừa đi tới.

Không biết có phải hay không là Ân Thiên Vãn nhìn lầm , hắn đệ nhất thời gian thể mà không phải nhìn hắn chết cái kia đồng bọn , mà chính là nhìn về phía Lâm Vĩ , mặc dù chỉ là một sát na , nhưng vẫn là bị Ân Thiên Vãn nhìn thấy.

Ân Thiên Vãn cảm thụ được ở ngực ba cái Định Hồn đình.

"Ân đại sư , ngươi không sao chứ." Lâm Vĩ bất thành linh lão đảo hướng về Ân Thiên Vãn cái này vừa đi tới.

Ân Thiên Vãn nhìn xem hắn không nói gì , chỉ là dựa vào tường , Lâm Vĩ mặc dù có chút không tự nhiên , nhưng là vẫn từng bước một đi tới , phảng phất là càng chạy nghĩ đến càng rõ ràng , tới gần Ân Thiên Vãn thời điểm , ánh mắt rất bình tĩnh.

Trực tiếp nhào tới.

Chương 7: Người này đáng chết

"Ân đại sư, xin lỗi, người không chết, ta sẽ chết." Lâm Vĩ dốc sức lên, hai tay che ở trước ngực, cầm một cây Định Hồn đinh trực tiếp cắm vào Ân Thiên Vấn thân thể.

Leng keng

Leng keng

Hai cái âm thanh theo Lâm Vĩ xương bả vai trực tiếp xuyên ra tới.

Ân Thiên Vấn lúc này mới nhìn thấy nguyên lai tay hắn một mực đang rữ cụp lấy không phải là bởi vì dừng, mà chính là bởi vì giữa hai tay có một loại giống như cơ quan đồ vật, liên tiếp tiếp hắn đầu vai hai cái Định Hồn đinh, hiển nhiên là bị A Thất đặc thù xử lý qua.

Không phải vậy cái này hai cái Định Hồn đinh ghim vào hắn thân thể, hắn đã sớm xong đời.

Làm trong tay hắn cây kia Định Hồn đinh, cắm vào Ân Thiên Vấn thân thể thời điểm, liền sẽ đem hắn trên bả vai mình Định Hồn đinh dắt kéo ra.

Ân Thiên Vấn không nói gì, cũng không có cách nào trốn tránh, hắn cảm giác mình ruột đều quấy cùng một chỗ, hắn hối hận tự mình đi ra, hối hận như vậy thì lỗ mãng tới gặp hắn mặt.

Nếu cũng không thể trách Ân Thiên Vấn, dù sao hắn vô luận cũng không tương tượng nổi cái này mấy cá nhân có dạng này thủ đoạn, lấy một cá nhân thị giác tới nói, loại này bên đường giết nhân sự kiện, hắn là nghĩ cũng không dám nghĩ, dù sao đây là một cái pháp chế quốc gia.

Thế nhưng là trước mặt cái này mấy cá nhân cũng là làm được, với lại người bình thường ngay cả biết được cũng không biết.

Lục Căn Định Hồn ghim vào thân thể, Ân Thiên Vấn cảm giác mình sinh mệnh đang chậm rãi trôi qua, cái này sẽ chết sao? Không biết có thể không trọng sinh, hồn phách cũng bị áp chế không thể ly thể.

Bụng chảy ra máu, nhuộm đầy Lâm Vĩ tay, bắt quá, hai cái cái đinh theo hắn xương bả vai bên trong xuyên ra tới, nhưng là trực tiếp cắm vào Ân Thiên Vấn trên bờ vai.

Lâm Vĩ lui lại hai bước, nắm cùng một chỗ tay bỗng nhiên buông ra, máu cuồn cuộn chảy ròng, tuy nhiên trên mặt nhưng là lộ ra nụ cười, lớn tiếng hô hào, ta phải cứu, ta phải cứu.

Vừa không đi hai bước, liền một đầu nện tại mặt đất, hai mắt thay đổi vô thần, trong miệng phun bọt mép.

Ân Thiên Vấn không có có sinh khí, chỉ là một mặt thương hại nhìn xem hắn, Định Hồn đinh, định người hồn phách, làm sao có khả năng theo trong thân thể đi ra, sẽ còn không việc gì, Ân Thiên Vấn rõ rệt nhìn thấy Lâm Vĩ trong thân thể này hai cái Định Hồn đinh bị rút ra sát na, một hồn một phách tại trong không khí bị nghiền nát.

Hiện tại trọng điểm là A Thất đồng bọn, hắn đứng ở xa mấy mét địa phương, căn bản không dám tới gần, hiển nhiên là hết sức cẩn thận, bởi vì hắn đoán chừng cũng không nghĩ tới, A Thất tiên cơ chuẩn bị ở sau đều có biến lần, thế mà cứ như vậy chết.

Vẫn là bị Định Hồn đinh giết chết.

Ân Thiên Vấn không nói gì, trên thực tế hắn cũng nói không nên lời, chỉ là nhìn xem người kia.

Chống đỡ, gượng chống tiếp, chỉ cần có thể còn sống sót liền tốt, nhưng người này hiển nhiên là không muốn cho Ân Thiên Vấn cơ hội, hắn đi đến A Thất bên cạnh thi thể, lấy ra cây kia Định Hồn đinh.

Hơi nhát động, dính tại A Thất trái tim cây kia cái đinh trong tay hắn hơi hơi nổi lo lắng.

"Đi chết đi, nhớ kỹ giết người người gọi A Lục." Một cây Định Hồn đinh thẳng tắp bay tới, hướng phía Ân Thiên Vấn mi tâm.

Ân Thiên Vấn hai chân khẽ cong, cả cá nhân trùng trùng điệp điệp ngồi tại mặt đất, Định Hồn đinh tốc độ rất nhanh, cơ hồ là lau đầu hắn da, leng keng một tiếng, nện ở trên tường, lại đánh trúng một khối khám ở trên tường thủy tinh, thủy tinh phá nát văng khắp nơi tính cả Định Hồn đinh cùng nhau rơi vào Ân Thiên Vấn trên thân.

Đốt

Ủy thác hoàn thành —— lấy được bảy cái Định Hồn đình.

Mời nhận lấy khen thưởng.

Hệ thống âm thanh đột ngột truyền vào Ân Thiên Vãn trong đầu , Ân Thiên Vãn cơ hồ là lập tức nói tiếng là.

Bởi vì hắn nhớ rõ , cái này ủy thác , có một cái khen thưởng là quý tộc.

Hắn không nghĩ tới là , căn bản không tới kịp sử dụng quý tộc , hắn liền giải quyết sự tình.

Mà điểm Năng Lượng khen thưởng đã tự động rót vào hắn trong linh hồn , đáng lẽ suy yếu linh hồn giờ phút này cũng biến thành đỡ một ít , Lục Căn Định Hồn đình bị bỗng nhiên bắn ra tới.

A Lục , nhìn thấy Định Hồn đình không có ghim vào Ân Thiên Vãn trong thân thể , cơ hồ là lập tức muốn lên giải quyết hắn , có thể cũng là sát na công phu , hắn nhìn thấy Ân Thiên Vãn chung quanh thân thể nổi lên bảy cái Định Hồn đình , hắn sợ hãi.

Không do dự ,

Quay đầu rời đi , hắn lao ra ngoài cửa một sát na , bên ngoài ba một tiếng , tựa như là bọt khí phá nát âm thanh , cửa hàng người bên trong cũng đều hồi tỉnh lại.

Ân Thiên Vãn cơ hồ là tiếp một hơi đem Định Hồn đình nhận đứng lên , sau đó mắt tối sầm lại liền dựa vào ở trên tường hôn mê đi qua.

... ..

Hai mắt nhắm lại vừa mở , khép lại mở ra.

"Ta thiên , ta sẽ không chết thật đi."

"Lão Vương , Lão Lý."

"Tiểu Hoa. Xinh đẹp."

"Các ngươi làm sao đều ở nơi này."

Ân Thiên Vãn vừa mở to mắt , liền thấy một đám quý ở bên người vây quanh , đem hắn hoảng sợ cũng là một thân mồ hôi lạnh.

"Ngươi không có việc gì , đây là bệnh viện." Lão Vương đứng ở một bên nói chuyện.

"Vậy là tốt rồi , vậy là tốt rồi , các ngươi có nghe hay không cái gì tin tức , ta đây là làm sao xử lý , các ngươi làm sao biết ta ở chỗ này." Ân Thiên Vãn lập tức hỏi tốt mấy vấn đề.

"Ngươi cái này không có việc gì , chỉ tuy nhiên người chết , đoán chừng sẽ có hơi phiền toái , Lão Lâm nói hắn cảm nhận được hắc nhĩ tử hồn phách , chúng ta dẫn hắn đến xem không nghĩ tới ngươi cũng ở nơi đây." Một cái quý tiếp tra nói ra.

"Lão Lâm ?" Ân Thiên Vãn hơi nghi hoặc một chút , những quý này hắn đều biết , Lão Lâm là ai.

"Ngươi cứu trở về cái kia , cái này không ở nơi này sao?"

"Bảo Chi Lâm ? Hừ hừ , hắc nhĩ tử kém chút đem ta giết chết." Ân Thiên Vãn nghe xong cái này liền tức lên , cá nhân ân oán tự mình giải quyết , thế mà tới hại hắn.

Ân Thiên Vãn quên là cái người tốt , nhưng cũng không phải là thánh mẫu , cũng không có nghĩ là trợ giúp hắn tiếp nhận ủy thác , dù sao ngay từ đầu chính là vì tiền , nhưng là Lâm Vĩ muốn giết hắn , vậy cái này liền vén tuy nhiên đi.

"Hắc nhĩ tử chết ?" Ân Thiên Vãn nói ra.

"Không có đâu , hồn phách buồn ngủ tại trong thân thể ra không được." Lão Vương nói ra.

"Vậy là tốt rồi , ta lát nữa giúp hắn chuyển , để cho hắn cả một đời đều chết không , cũng đầu không thai." Ân Thiên Vãn cảm thụ được trước ngực một cái lỗ máu cùng hai trên cánh tay huyết động , có chút phần nộ nói ra.

Lần này trở về từ cõi chết , cũng là để cho hắn cảm giác được may mắn , nếu như cái kia tự xưng A Lục người đang kiên trì một phút đồng hồ , có lẽ hắn căn bản cũng mượn nhờ không quý tộc lực lượng , cũng sẽ bị trực tiếp giết chết.

Đúng , quý tộc còn không có triệu hoán đâu , còn có kia là cái gì tiền sách.

Ân Thiên Vãn đang nghĩ ngợi vấn đề , bất thành linh một tiếng suy yếu âm thanh truyền đến.

"Tiểu huynh đệ , có thể hay không mau cứu hần ?"

"Cứu hần ? Ta không giết hần liền tốt."

"Cũng được , người giết hần đi."

Ân Thiên Vấn mắt tròn tròn , đây là cái gì cha , tuy nhiên nghĩ cũng phải , Lâm Vĩ như thể còn sống còn không bằng chết , bất quá , thiếu một hồn một phách , nếu như đi ra đầu không thai cũng là xong đời.

Bảo Chi Lâm cái này lão gia tử bà ngoại nghĩ đến rất rõ ràng.

"Ha ha, ta bây giờ tương đối hiếu kỳ là , người đến nắm cái gì bí mật , để người một đám con cái không để ý người chết sống , thậm chí cũng không cho người hạ táng , đối với người chết sự tình , giữ kín không nói ra , nếu không phải ta cứu người đi ra , người ngay cả đầu thai cơ hội đều không có." Ân Thiên Vấn nhìn xem Bảo Chi Lâm cái này lão gia tử hỏi.

"Ta dùng cái này chuộc ta nhi tử tội được không ?"

"Người có lựa chọn sao ? Ta có thể suy nghĩ không đi truy cứu người khác , nhưng là người nhi tử phạm sai lầm , không thể để cho hần chết cha chuộc tội." Ân Thiên Vấn ánh mắt khê híp một cái , nhẹ nhàng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chiến thần Lữ Bố quỷ bộc

Chương 8: Chiến thần quỷ bộc

"Lão Vương , các người đi ra ngoài trước đi , chính ta nghỉ ngơi một hồi." Ân Thiên Vấn nói với bọn họ câu nói , liền đem ánh mắt nhắm lại.

Trên thân cảm giác đau đớn đã tốt hơn nhiều , tuy nhiên những Định Hồn đó dính lại biến mất , hần nhớ rõ hôn mê trước đó hần là đem những vật kia thu đến trên người mình , nhưng là bây giờ đổi một thân quần áo bệnh nhân , những vật kia đoán chừng cũng sẽ không thấy.

Hiện tại hần càng muốn biết hệ thống khen thưởng đã có cái tác dụng gì.

"Hệ thống , ta khen thưởng đây." Ân Thiên Vấn trong đầu hỏi hệ thống.

"Tiền sách đã cho người , quỷ bộc kháng định muốn triệu hoán sao?" Hệ thống nói ra.

"Đã cho ta , ta làm sao không thấy được."

"Người không cần nhìn đến , hữu dụng thời điểm hần sẽ tự mình xuất hiện."

Ân Thiên Vấn một mặt hoài nghi nhìn xem nó , bởi vì cái này hệ thống là một có tiền khoa hệ thống , tỉ như cái kia tân thủ Lễ Bao đến bây giờ còn không cho hần , rõ ràng đã hoàn thành hai cái ủy thác.

Ân Thiên Vấn trong lòng nghĩ chính hần thật sự là Thiên Tuyền người a , thiên phú dị bẩm , không chút nào tổn sức liền hoàn thành hai cái ủy thác , tuy nhiên hệ thống mặc dù có chút không biết xấu hổ , nhưng là tin dụng còn là nói qua được , nếu không phải này ba điểm điểm Năng Lượng bất thành linh rót vào , chính hần thật sự là quá sức.

Thế là liền nói đến: "Vậy ta triệu hoán quỷ bộc đi , tự mình một người quá sức a."

"Cấp C quỷ bộc lựa chọn , xin hỏi chủ ký sinh là ngẫu nhiên lựa chọn vẫn là chỉ định lựa chọn." Hệ thống nghiêm túc nói ra.

"Ngẫu nhiên ? Chỉ định ? Còn có thể dạng này , vậy ta vẫn chỉ định đi , chọn một hữu dụng tốt bao nhiêu." Ân Thiên Vấn chỉ là hơi suy nghĩ một chút , liền trả lời.

"Muru sĩ , chiến sĩ , nhục thuận , phụ trợ , xạ thủ , y sư , điều tra. Tạm thời chỉ có bảy loại tạo điều kiện cho người lựa chọn." Hệ thống từng chữ nói ra nói

ra , giống như là tại đọc lấy cái gì.

"Ta thiên , ta quả thật là chủ giác , có những người này giúp ta , lo gì không thể thành đại sự a." Ân Thiên Vấn đáng lẽ nổi giận trong bụng , hiện tại ngược lại là càng xem hệ thống càng thuận mắt , nếu là mình có thể đem bảy người này tề tựu , đây không phải là muốn đi đâu liền đi này.

Hơn nữa còn là quý tộc , nghe xong danh tự liền biết , từ hấn có được tuyệt đối Lãnh Đạo Quyền.

Muru sĩ dùng để Động Nao , Ân Thiên Vấn ngẫm lại chính hấn hiện tại cũng là đủ , dù sao thân phận bây giờ địa vị ngay ở chỗ này , chiến sĩ vẫn là rất cần , nhục thuần , nhìn ra hiện tại không có tác dụng gì, phụ trợ hấn là cũng không có gì dùng hiện tại , xạ thủ đầu, hấn là cũng có thể , y sư cùng điều tra hấn đều không có suy nghĩ.

Hiện tại cũng là chiến sĩ cùng xạ thủ.

Một cái là cận trình một cái là viễn trình.

"Hệ thống , ngươi cảm thấy ta hấn là tuyển cái gì chứ ?" Ân Thiên Vấn nghĩ đến hỏi một chút hệ thống.

"Xạ thủ , xạ thủ bây giờ đối với ngươi trợ lực so sánh lớn , với lại hành vi tương đối ẩn nấp."

"ừ, đã ngươi đều nói như vậy , vậy ta tuyển chiến sĩ."

". . ."

Ân Thiên Vấn bị ép mở to mắt , liền thấy không trung một cái hắc sắc Lục Mang Tinh , hiện ra điểm u quang , um tùm quý khí bao quanh.

Một cái hình người hình dáng càng ngày càng rõ rệt , giống như là ăn mặc cổ đại Khôi Giáp , trong tay còn có vũ khí , từng tia quý khí theo Lục Mang Tinh bên trong phát ra , ở trên người hấn quần quanh , bị hấp thu , khoảng chừng mười lăm phút , cả người mới xuất hiện trên không trung.

Dưới hông lại còn cuời một thót chiến mã , một tiếng gào thét , cuộn cuộn sát khí bị nó theo trong lỗ mũi hút vào , sau đó phun ra.

Chỉ có điều người này ánh mắt là nhắm , giống như là còn chưa tỉnh lại.

"Hút." Ân Thiên Vấn bất thành linh hít một hơi lãnh khí , bởi vì hấn đầu ngón tay đột nhiên bị thứ gì chuẩn bị phá.

Liền thấy một giọt máu theo ngón tay hấn bên trong bay ra , trực tiếp rơi vào người trước mắt này trong mi tâm.

Một cái ấn ký hơi hơi lóe lên , sau đó ẩn vào mi tâm.

Người này hai tròng mắt vừa mở , tựa như tia chớp , đâm thẳng Ân Thiên Vấn ánh mắt , sát khí tràn ngập , trên thân Khôi Giáp cũng chậm chậm ngưng thực , lờ mờ có thể nhìn thấy vết máu , vũ khí trong tay cũng dần dần tán đi quý khí , nắm trong tay.

Một thót chiến mã , toàn thân lông tóc thuần sắc , ngẩng lên cao cao đầu lâu.

"Người này sẽ không phải là vị kia đi,

Ngươi xưng chiến thần tồn tại ?" Ân Thiên Vấn tâm lý một trận bồn chồn.

Muốn thật sự là hấn , vậy mình có cái này một cái , vậy thì cắt cánh a , đây chính là lấy một chống trăm tồn tại , liên quan tới hấn truyền thuyết có thể nói là không ai không biết không người không hay.

Quả thật người trước mắt quý một chân trên đất , trầm ổn giọng nam trung nói ra: "Lữ Bố , bái kiến chúa công."

"Ta thiên , ta không phải đang nằm mơ chứ." Ân Thiên Vấn đắm chìm trong cự đại trong vui mừng.

Tại Lữ Bố quý một chân trên đất sát na , trên thân Khôi Giáp phá nát , hóa thành bột mịn , vũ khí trong tay cũng giống như vậy , sau đó là dưới chân gầy , dưới hông chiến mã cũng là gào thét một tiếng , chậm rãi tán đi , cuối cùng toàn bộ biến mất ở Lục Mang Tinh bên trong , mà Lục Mang Tinh cũng là chấn động , tận diệt trong không khí

Cuối cùng hiện ra tại Ân Thiên Vấn trước mặt bộ dáng lại là một thân bộ y , tóc tùy ý ghim.

"Chủ ký sinh , chiến sĩ quý tộc triệu hoán hoàn thành , xin mau sớm trợ giúp trưởng thành , chủ ký sinh lúc trước thấy chính là cuối cùng hình thái." Hệ thống âm thanh hào chết không chết xuất hiện , để cho hấn có chút im lặng.

Tuy nhiên Ân Thiên Vấn vẫn như cũ thật cao hứng , Lữ Bố a , chiến thần , Nhân Trung Lữ Bố , Mã Trung Xích Thố.

"Đứng lên đi , về sau đi theo ta , cam đoan ngươi ăn ngon uống sướng ." Ân Thiên Vấn tuy nhiên tâm lý rất khiếp sợ , bất quá , vừa rồi Lữ Bố nhận chủ , lại làm cho hấn hơi yên lòng , bản thân hấn cũng là tùy tiện người , cho nên ngữ khí cũng dễ dàng hơn.

Tuy nhiên mượn nhờ lực lượng thủy chung là người khác , rèn sắt còn cần tự thân cứng rắn , Ân Thiên Vãn nghĩ là có hay không có thể làm cho mình thay đổi mệnh phương pháp.

"Hệ thống , người nơi nào có công phu gì a , để cho ta tu luyện sao?"

"Xem ủy thác."

Ân Thiên Vãn , lúc này mới nhìn thấy , tân ủy thác quả nhiên đã xuất hiện , trước đó luôn luôn đắm chìm trong triệu hoán quỷ tộc trong vui mừng , hiện tại mới nhìn đến.

Cấp B ủy thác —— thôn phệ hạ cấp hệ thống

Nhiệm vụ khen thưởng —— điểm Năng Lượng ba mươi , công pháp một bộ , mở ra Vũ Khí Hệ Thống.

Nhiệm vụ thời gian —— ba tháng

Nhiệm vụ nhắc nhở —— bản hệ thống thuộc về cao cấp hệ thống , mà thế giới này bên trong tàn sát các loại hạ cấp hệ thống , vốn là thuộc về tiêu hủy tồn tại , lại không có ý lưu lại , bị người đạt được , đối với Âm Dương Nhị Giới bằng tạo thành làm phức tạp , hiện chủ ký sinh mỗi thôn phệ một cái hạ cấp hệ thống , đều có thể thu hoạch được phong phú điểm Năng Lượng.

Cấp C ủy thác —— định vị tiêu mục tiêu , kiếm hãn một trăm triệu

Nhiệm vụ khen thưởng —— điểm Năng Lượng ba , công pháp sách thứ nhất , mở ra hoán đổi hệ thống

Nhiệm vụ thời gian —— một tháng

Nhiệm vụ nhắc nhở —— Cường Giả chi Lộ , tài lữ đạo pháp, thiếu một thứ cũng không được , hệ thống giúp ngài suy nghĩ từng cái phương diện , thu hoạch tài phú đi , hệ thống có thể giúp người đổi lấy thành tài nguyên tu luyện.

Ân Thiên Vãn sờ lên cằm , thế mà lập tức xuất hiện hai cái ủy thác , ủy thác còn nhiều một cái nhiệm vụ nhắc nhở , trước đó là không có , cũng là nương tựa theo hãn phát hiện mới hoàn thành nhiệm vụ , hai mắt tối thui , chẳng lẽ là Hệ Thống Thăng Cấp , vẫn là mở ra cái gì quyền hạn.

Tuy nhiên cái này cấp C ủy thác , kiếm hãn một trăm triệu , cũng có chút quá không phụ trách nhiệm đi , tuy nhiên hệ thống nói cũng không có sai , hãn bây giờ không có bất luận cái gì tích súc , nếu như hoàn thành nhiệm vụ này , thu hoạch được tu luyện công pháp , với lại mở ra cái kia hoán đổi hệ thống nhưng là một ra đường.

Ân Thiên Vãn đang nghĩ ngợi , một trận âm thanh bất thình lình truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Phụ Phụ Tử Tử

Lão Vương âm thanh hãn rất quen thuộc , bởi vì Ân Thiên Vãn trước đó nói hãn muốn nghỉ ngơi , liền để một đám quỷ đi ra ngoài trước , thế nhưng là cái này Lão Vương bất thình lình xông tới , hiển nhiên là xảy ra chuyện gì.

"Thiên Vãn , này lão đầu nhanh không được."

Ân Thiên Vãn nghe xong cũng là cảm thấy hơi kinh ngạc , Bảo Chi Lâm này lão gia tử mắt thấy đều nhanh tốt , mặc dù có chút hậu di chứng , nhưng lại không chậm trễ đầu thai.

Lão Vương đều nói hãn không được , vậy đoán chừng là hồn phách muốn tản ra.

Chẳng lẽ là nơi này có cái gì bắt quỷ người , không đúng , nếu là có Trảo Quỷ , này này một đám quỷ , làm sao đều vô sự.

"Hãn để cho người đi qua." Lão Vương lại gấp nói thêm một câu.

Tại Lão Vương tiến đến trong nháy mắt , Lữ Bố ngay tại bên giường biến mất không thấy gì nữa , nhưng là Ân Thiên Vãn lại có thể rõ rệt cảm giác được

hắn tồn tại, một cái chiến sĩ có thể làm có thật nhiều, bất quá bây giờ hắn nhiệm vụ cũng là bảo hộ Ân Thiên Vấn.

Ân Thiên Vấn cũng không có xen vào nữa hắn.

"Chuyện gì xảy ra?" Ân Thiên Vấn nằm ở trên giường cũng không có cách nào động, hỏi một câu, hắn trong lòng cũng có chút nóng nảy, dù sao Lâm Vĩ đem chính mình hại thảm như vậy, một phân tiền còn không có cầm tới đâu, hiển nhiên này lão gia tử nắm giữ lấy một cái bí mật.

Một cái đề cho hắn con cái tại hắn thời điểm cũng không dám sắp chết tin tức tuyên bố bí mật.

Lớn nhất chủ yếu là bọn họ nắm giữ đối với Ân Thiên Vấn tới nói cũng là tiền, mà tiền có thể giúp hắn hoàn thành ủy thác.

Ân Thiên Vấn nghĩ đến theo tiếng nổ giường đầu một cái nút, y tá nghe được âm thanh liền chạy tới, hỏi hắn có nhu cầu gì.

Ân Thiên Vấn đã theo Lão Vương trong miệng hỏi ra lão gia tử tại phòng bệnh nào, sau đó liền để y tá đem chính mình đặt ở trên xe lăn đẩy đi qua, không có cách hai cái gian phòng, bọn họ lại cũng là phòng đơn, muốn đến là Lâm gia nhân xử lý.

Vừa tiến đến phát hiện, một đám quý đứng ở bên cạnh, Bảo Chi Lâm này lão gia tử tại trung gian, tuy nhiên đã suy yếu không có quý dạng, như muốn sụp đổ, nhưng hắn quét qua bên cạnh Lâm Vĩ, phát hiện thất lạc một hồn một phách lại có chút ngưng tụ tư thái.

Hỏi tự hỏi một chút liền biết sự tình đại khái nguyên nhân, vô luận con cái làm cỡ nào quá phận, làm phụ mẫu chỉ từ đều tại vì là bọn họ quan tâm a.

"Người có cái gì muốn nói." Ân Thiên Vấn thán một cái, dù sao cũng là lão nhân, hắn tự mình gia gia cũng là lớn như vậy niên kỷ.

Y tá đứng sau lưng Ân Thiên Vấn, một mặt mòng ép: "Tiên sinh, ngài nói cái gì?"

"Được phương, người ghi lại, đây là ta tư nhân tài khoản, người trực tiếp có thể cầm tới tiền, ta giúp người làm chủ, tiểu tam, đúng cũng cũng là Lâm Vĩ cá nhân tư sản, cùng hắn danh nghĩa Bảo Chi Lâm Phân Quán, đều là người, chỉ cầu người có thể tha cho hắn nhất mệnh." Bảo Chi Lâm lão gia tử quỳ tại mặt đất nói ra, không có để ý Ân Thiên Vấn sau lưng y tá.

Ân Thiên Vấn ngồi ở trên xe lăn, ánh mắt híp, nhìn xem trần nhà, không nói gì.

Một thời gian không biết nên nói cái gì, Lâm Vĩ sai lầm, thế mà để cho hắn phụ thân chết còn đối với người quý xuống.

Ân Thiên Vấn tay nhấc lên một chút, một cổ hồn lực đem hắn nhấc đứng lên, hắn có thể tiếp nhận không tới một cái lớn tuổi như vậy lão nhân quỳ xuống.

"Mười năm, ngày mưa dầm, đau đến không muốn sống, có thể sống qua hắn liền sống." Ân Thiên Vấn nhìn xem nằm trên giường Lâm Vĩ nói ra.

Bảo Chi Lâm lão gia tử còn muốn nói điều gì, Ân Thiên Vấn lắc đầu, hắn cũng liền không nói chuyện, lúc ấy tự mình mệnh kém chút gãy trong tay hắn, để cho hắn chịu mười năm tội, cũng coi như hiểu biết tự mình trong lòng chi khí, mà mặt Tiền Quý, lại trốn không hồn phi phách tán kết cục.

"Tiên sinh ngài không có việc gì, vết thương trên người không có thương tổn được chỗ yếu." Sau lưng y tá bất thành linh tiếp tra đến.

"Cảm ơn, mỹ nữ, có thể giúp ta cầm một chút giấy bút sao?" Ân Thiên Vấn đối sau lưng y tá nhẹ nói.

"Được, tiên sinh, tuy nhiên người cánh tay vết thương còn chưa tốt." Y tá âm thanh mười phần ôn nhu.

"Ừ, cảm ơn." Ân Thiên Vấn nhẹ nhàng nói, sau đó nhìn càng ngày càng suy yếu Bảo Chi Lâm lão gia tử.

Y tá tốc độ rất nhanh, hiển nhiên là sợ trước mặt người bị thương đứng tại chính mình không ở thời điểm có vấn đề gì, nhìn thấy Ân Thiên Vấn muốn viết đồ vật, y tá liền tự giác lui mấy bước,

Như thế để cho Ân Thiên Vấn có chút chú ý hắn, chỉ ít phi thường lại nhãn lực độc đáo.

Bảo Chi Lâm lão gia tử bị bọn họ vịn đứng ở Ân Thiên Vấn bên cạnh, từng chút từng chút nói.

Ân Thiên Vấn cố ý viết sai mấy cái số tự, còn bị hắn nhìn thấy nhắc nhở đi ra, sở hữu quý đều có thể nghe được nhìn thấy, tuy nhiên Ân Thiên Vấn cũng không sợ, bởi vì là bọn họ kỷ hạn đã đến, tới nay giờ Tý cũng sẽ bị Âm Sai mang đi, chuyển thế đầu thai đi.

Bảo Chi Lâm cái này lão gia tử, đang nói xong sở hữu tin tức về sau, vậy mà không dùng người đỡ liền đứng đứng lên, đi đến Lâm Vĩ bên cạnh giường bệnh, lấy tay sờ lấy đầu hắn.

Sau đó liền tại không khí chậm rãi tán đi, cuối cùng tại cái này cái trên thế giới vĩnh cửu biến mất.

"Chúng ta trở về đi thôi." Ân Thiên Vấn đối sau lưng y tá nói một câu, cũng là hướng về phía bên người một đám quý nói.

Lâm Vĩ máu chốt bị hắn trồng lên quý khí, đến mỗi mưa dầm đều sẽ đau đớn, cũng sẽ không lại quản hắn, coi như hắn tỉnh lại cả đời này cũng là như vậy, người cũng nên vì chính mình phạm qua sai lầm phụ trách.

Ân Thiên Vấn trong phòng bây giờ lại là đang ngồi hai cá nhân.

"Tề ca , người này lúc ấy nhìn xem đều không cứu sống , bác sĩ thế mà nói với chúng ta , tình huống đã chuyển biến tốt đẹp , chẳng phải liền có thể xuất viện , có phải hay không gạt chúng ta ?" Triệu Tử Kỳ nhẹ nhàng nói ra , nàng một lần hoài nghi là bệnh viện hống lừa gạt bọn họ.

"Nghĩ gì thế ? Nhân mạng vụ án , một hồi người không cần nói." Tề ca xem liếc một chút bên người nữ cảnh sát.

Đang tại bọn họ lúc nói chuyện , Ân Thiên Vấn bị y tá đẩy tiến gian phòng , nhìn xem hai người mặc trên người Cảnh Phục , cũng là minh bạch hai người thân phận.

Hắn cũng luôn luôn kỳ quái đầu, đều chết người , mình tại bệnh viện ở , thế mà không người đến hỏi ý kiến hỏi mình , hắn một lần hoài nghi trên TV những cái kia quá trình có phải hay không giả , hắn không biết là , Lâm Vi cùng hắn tiến đưa tới thời điểm đều nhanh không có có sinh mệnh kiểm tra triệu chứng , riêng là hắn , trên thân mấy cái huyết động , chảy máu.

Sau đó Lâm gia một chút quan hệ , cũng là để cho cảnh sát hoãn hỏi thăm.

Cái này không nhận được bệnh viện điện thoại , hai cá nhân liền vội vàng chạy tới.

"Ân tiên sinh , chúng ta là Trịnh thành phố nước Kim khu Công An Cục , tới cùng người hiểu biết một chút tình huống." Tề ca theo y tá trong tay tiếp nhận Xe lẫn , mười phần hòa ái nói ra , hiển nhiên là một cái lão nhân , biết như thế nào lời nói khách sáo.

"Cái này ta thật không rõ ràng a , ta lúc ấy đang dùng com , bất thình lình liền bay tới mấy cây cái đình , sau đó ta cũng không biết." Ân Thiên Vấn giờ phút này nhất định là giả ngây giả dại , tuy nhiên nhân mạng vụ án , cái này thật đúng là không chỗ tốt đưa.

"Vậy ngài có thể hỏi ưc lên cái gì không ?" Tề ca có chút không buông bỏ.

"Há, ta muốn đứng lên , lúc ấy ta nghe bà chủ nói , còn có một cá nhân vốn là cùng chúng ta một bàn , tuy nhiên sau cùng lại tự mình ngồi , không biết vì sao , các người có thể đi hỏi một chút bà chủ." Ân Thiên Vấn cố ý nói ra.

Bởi vì hắn biết một kiện sự tình , cái kia trong nhà hàng camera là xấu , vẫn luôn không có sửa qua , tuy nhiên cửa ra vào camera nhưng là tốt , nếu như bọn họ đi điều tra video lời nói , nhất định có thể nhìn thấy cái kia gọi A Lục người.

Một cái chạy trốn người , hoàn hảo không chút tổn hại người , người hiềm nghi!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10 : Lão Binh Lão Vương

Tề ca lại chưa từ bỏ ý định hỏi mấy vấn đề , Ân Thiên Vấn lại từ đầu tới cuối duy trì tiếp hỏi gì cũng không biết , hoặc là bệnh tình quá giống nhau từ , bởi vì hắn đáng lẽ cũng là người bị hại , tuy nhiên phạm tội vừa chết vừa trốn.

"Người lớn nhất tốt thành thật khai báo." Triệu Tử Kỳ luôn luôn đứng ở một bên , nhìn xem hỗn bất lạn Ân Thiên Vấn nhưng là nhẫn không.

"Dặn dò cái gì a?" Ân Thiên Vấn một mặt vô tội hỏi.

"Dặn dò người vì sao không có việc gì ? Người kia đều chết." Triệu Tử Kỳ có chút khó thở nói ra.

"Há, vậy người nói trách ta không chết rồi." Ân Thiên Vấn chọn dưới lông mày nhìn xem hắn.

Tề ca ở một bên không nói chuyện , bởi vì hắn biết trước mặt cái này cá nhân hiển nhiên cũng thuộc về Lão Du Điều , muốn không chính là có ý vào , may mà liền để cái này thực tập sinh đi hỏi một chút , vạn nhất hỏi ra , cũng là hắn công lao , không hỏi được , đình nôi cũng là thực tập sinh đình.

Reng reng reng

Tề ca đang suy nghĩ tự mình tâm Trung Tiểu Cửu Cửu , điện thoại lại tiếng nổ đứng lên , đáng lẽ muốn nói chuyện , Triệu Tử Kỳ hung hăng xem liếc một chút Ân Thiên Vấn thành thành thật thật ngậm miệng lại.

"Các người trở về đi, triệt tiêu cho nên bố phòng nhân viên."

"Vì sao?" Tề ca có chút khó thờ, đều chịu như thế lâu, bất thành linh liên để cho mình rút lui.

"Phục Tùng Mệnh Lệnh."

"Vâng, trưởng quan."

Mà đầu bên kia điện thoại trưởng quan, đứng ở bàn trước mặt, xem lên trước mặt lão bản trên ghế ngồi một cái người trẻ tuổi, hơi có chút khúm núm, không hề có một chút nào trong điện thoại loại kia uy nghiêm.

Hắn xem tiếp trước mặt cái này cái người trẻ tuổi, thật sự là câu nói đầu tiên có thể làm cho mình vị trí làm không an ổn.

Người trẻ tuổi cũng không nói gì, đem trên mặt bàn giấy chứng nhận thu hết túi, liền đi ra ngoài.

Chỉ còn lại có sở trường tê liệt trên ghế ngồi, xem lên trước mặt đã hóa thành bột mịn Nghiêm Mục, đây là hắn bỏ ra nhiều tiền mua được, cứng rắn mười phần cao, nhưng là tại này tuổi trẻ trong tay người lại như là đậu hũ đồng dạng, bị ép thành bã vụn.

Mà nhìn thấy cái kia giấy chứng nhận, cũng làm cho hắn đối với trước kia chẳng thêm ngó tới, tưởng rằng khoác lác cái kia chi nhánh, có chút lau mắt mà nhìn.

Ân Thiên Vấn một mặt nghiêm túc vui vẻ đưa tiễn hai vị, tuy nhiên lại không có yên lòng, bởi vì chuyện này sẽ không như thế liền kết thúc.

Chỉ là thân thể còn không có tốt, cũng không có cách nào.

Tề ca, cùng Triệu Từ Kỳ vừa đi đến cửa miệng, đã nhìn thấy một cái y tá đi tới, đối bắt đầu cho Ân Thiên Vấn đẩy Xe lăn y tá nói ra: "Hai ngốc, người tại đây làm xong sao? Làm xong nhanh đi khám gấp hỗ trợ, bên kia thật sự là đằng không ra tay, ta đi gọi các nàng."

Hai ngốc xem liếc một chút Ân Thiên Vấn, trong mắt lộ ra hỏi thăm.

"Ta bên này không có việc gì, người đi mau đi, hai ngốc." Ân Thiên Vấn nhìn xem nàng nói ra.

Y tá khuôn mặt hơi đỏ lên, sau đó liền nện bước tiểu Toái Bộ đi ra ngoài.

Ân Thiên Vấn cũng không có đang nói chuyện, nhắm mắt lại nửa nằm.

Trong phòng một đám quỷ cũng có không nói gì, cũng nên nói ly biệt, lại có mấy giờ bọn họ liền đi, hiện tại cũng cũng là bọn họ rời đi nhân thể sau cùng mấy giờ.

"Các người đều về thăm nhà một chút đi thôi, nhanh đến thời gian." Ân Thiên Vấn nhẹ giọng nói lấy.

Bọn này quỷ, trừ Bảo Chi Lâm này lão gia tử cũng là cùng một ngày chết, cho nên đầu thất cũng ở đây cùng một ngày, hắn cũng không biết vì sao, dù sao tiếp thu cái này một nhóm quỷ về sau, không có hắn quỷ tới.

"Lão Vương, người không quay về nhìn xem sao?"

Ân Thiên Vấn nhìn xem trong phòng trống rỗng, chỉ còn một cái Lão Vương ở giường bên cạnh ngồi, liền hỏi hắn.

"Trở về làm gì, cả một đời vô thân vô cố, lại hù dọa hàng xóm, đáng tiếc ta cả một đời cũng không tích lũy đến tiền, bằng không thì cũng có thể cho hắn điểm, còn sống thời điểm không ít chiếu cố ta." Lão Vương cũng có chút nhớ lại, tuy nhiên lại không chỗ có thể đi.

"Không có việc gì, Lão Vương, về sau ta sẽ cho người đốt thêm điểm giấy, người ở phía dưới cũng xài tiết kiệm một chút, vạn nhất ta vong liền xong đời, Ha-Ha." Ân Thiên Vấn nhìn xem hắn tâm tình không tốt, cũng là dùng thoải mái ngữ khí đang nói chuyện.

"Hi vọng này hai hài tử có thể kiện kiện Khang Khang, trường mệnh Bách Tuế đi." Lão Vương đứng đứng lên,

Hướng về bộ cửa sổ đi đến, nhìn xem bên ngoài, giống như là đang hỏi tường tiếp hắn cả đời.

Thật lâu, Lão Vương mới xoay người lại.

"Lão Vương, người năm đó sự tình có thể nói một chút à, người lớn tuổi như vậy hắn là đã từng đi lính à?" Ân Thiên Vấn nhìn xem niên kỷ của hắn, cảm giác hắn là đã từng đi lính.

"Làm qua à, năm đó ta vẫn là Trung Đội Trưởng đầu, khi đó chúng ta nghèo rớt mòng tơi à, Dương Quý Từ đều có tiền, bắt quá chúng ta liền trong núi, trong rừng..." Lão Vương một nói đứng lên, cũng là gần không được lời nói gốc rễ.

Ân Thiên Vấn cứ như vậy nghe, nghe hắn nói bò tuyết sơn, qua bãi cỏ, nghe hắn nói đánh Tiểu Quý Từ, nghe hắn nói chiến tranh, nghe hắn nói năm

đó vì là bảo hộ một cái hài tử , tự mình lại vĩnh xa không thể tái sinh hài tử , vị hôn thê tuy nhiên không rời không bỏ , nhưng là hấn lại tự mình đi , chỉ để lại một phong thư bỏ vạ.

Nghe hấn nói Trường Chinh đi vạn dặm đuổi đi kẻ xâm lược , tại Trịnh thành phố đi ngàn dặm , lại lấy không được một cái Lão Bình cái kia đạt được trợ cấp.

Nghe hấn nói có một hộp tử Huân Chương , một thân vết thương , lại chứng minh không hấn là chính hấn , hấn là một cái Lão Bình.

Nghe hấn nói hấn giúp rất nhiều người , lại lạnh tự mình tâm

Một thời gian , Ân Thiên Vấn cũng không biết nên nói cái gì , xã hội là mỹ hảo , quốc gia là cường đại , nhưng thủy chung miễn không có một ít sâu mọt , nhưng là chúng ta sẽ để cho cái này cái quốc gia thay đổi càng tốt hơn , chỉ là hi vọng chúng ta những này người trẻ tuổi tại lão Thì đợi không muốn biến thành tự mình đã từng ghét nhất người.

Thời gian qua rất nhanh, Ân Thiên Vấn rõ rệt xem đến Lão Vương bên người có một chút lực kéo.

"Ta nên đi , Thiên Vấn , ngươi là cái Hảo Hài Tử , nếu như ngươi về sau có thời gian lời nói , hy vọng có thể đi xem một chút ta hàng xóm , cho bọn họ chút trợ giúp , không cần cho ta đốt tiền cũng được ." Lão Vương nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra , vừa dứt lời.

Cả cá nhân liền bay về phía sau đi , xuyên qua vách tường , xuyên qua đám người , bị Quỷ Soa Tiếp Dẫn.

"Hấn là cái tướng quân ." Lữ Bố hiện thân mà ra , trịnh trọng nói ra.

"Hấn là cái chân chính quân nhân ." Ân Thiên Vấn cũng là trịnh trọng trả lời.

"Bên ngoài xảy ra chuyện gì , ngươi biết không ?" Ân Thiên Vấn hỏi Lữ Bố.

"Chúa công , là quáng nạn bố trí ." Lữ Bố hồi đáp.

Vậy xem ra hấn không phải là việc nhỏ , người đều đưa đến bệnh viện , đoán chừng là những cái kia mở lão bản chịu không được áp lực , muốn không phải vậy loại sự tình này nhất định là có thể giấu diếm thì giấu diếm , sau cùng dùng tiền giải quyết , bất quá vẫn là đi xem một chút , ngày bình thường rất náo nhiệt , hiện tại một cá nhân lại đột nhiên có chút cô tịch.

"Lữ Bố , ngươi về sau không cần gọi ta chúa công , gọi ta Thiên Vấn là được , ngươi lại còn biết quáng nạn cái từ này ."

"Bẩm báo chúa công. . . Ân , Thiên Vấn , chúng ta phía dưới phổ cập tri thức , đang tại tiến hành mười hai năm nghĩa vụ giáo dục , cho nên đối với một chút tri thức hiểu biết rất là rõ ràng ." Lữ Bố hồi đáp.

"Phía dưới hiện tại như vậy phát đạt ?" Ân Thiên Vấn có thể sẽ không nói ra có rãnh đi xem một chút lời nói , hấn còn muốn sống thêm một hồi đây.

Đang khi nói chuyện , Ân Thiên Vấn liền đến Phòng Cấp Cứu bên này quây hàng , hấn không phải đi xem náo nhiệt , chỉ là ở nơi này bên cạnh cảm nhận được một chút không tầm thường khí tức , để cho hấn cảm giác tựa hồ không phải Thiên Tai , mà chính là có người vì sự kiện.

"Đây là người làm ." Ân Thiên Vấn nhẹ nhàng nói ra.

"Làm sao mà biết , ân đại sư ."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Mỏ Trung Cổ mộ

Bất thành linh đứng lên âm thanh , để cho Ân Thiên Vấn hơi kinh ngạc , tựa hồ trừ Lâm Vĩ bên ngoài không có người gọi mình ân đại sư.

Lữ Bố giấu ở một bên , Ân Thiên Vấn có thể rõ rệt nhìn thấy hấn , nhưng là trước mặt cái này cái người trẻ tuổi tựa hồ không có chút nào phát giác , bất quá hấn vẫn đứng ở Ân Thiên Vấn trước mặt , tựa hồ như người quen đồng dạng.

"Ngươi là ?" Ân Thiên Vấn hơi nghi hoặc một chút , suy nghĩ hồi lâu sau cùng xác định mình là không biết cái này cá nhân.

"Tại hạ trong rừng, đối với ân đại sư thế nhưng là ngưỡng mộ thật lâu." Trong rừng hơi hơi âm thầm, cho Ân Thiên Vấn đi một cái Cỗ Lễ.

Ân Thiên Vấn không nói gì, ngưỡng mộ thật lâu, ta nhỏ vào, mấy tháng trước hẳn chính là một vô danh tiểu tốt, nói thật đi tại đường bên trên không ai con mắt nhìn hẳn liếc một chút, nhưng là hẳn giờ phút này cũng sẽ không điểm phá, người này nói như vậy, hoặc là chính là có sự tình tìm hắn, hoặc là chính là có hắn con mắt.

"Gọi ta Thiên Vấn liền tốt." Ân Thiên Vấn nhìn xem mua tuổi trẻ không khác mình là mấy lớn nhỏ người trẻ tuổi nói ra. "Không biết cần làm chuyện gì a."

"Ân đại sư quả thật nhìn rõ mọi việc, trong rừng là tới trả lại ngài đồ vật." Trong rừng theo trong túi xuất ra một túi đồ vật, là bảy viên Định Hồn đinh.

Cái này Định Hồn đinh vốn là trọng yếu vật chứng, thế nhưng là trong rừng cấp trên tại gặp qua này a Thất Thương mệnh về sau, liền để trong rừng đem đồ vật trả lại, xem không là vô lực, mà chính là Đạo Thống, có thể tu được như thể thuần chủng hồn lực người, tuyệt không phải người bình thường.

Chỉ sợ là sau lưng có cao nhân, Trịnh thành phố phụ trách người cũng cho là như vậy.

Mà bọn họ không biết là, Ân Thiên Vấn nơi nào đến công lực, cũng cũng là hệ thống cưỡng ép rót vào điểm Năng Lượng, mà Định Hồn đinh lại trùng hợp có thể bị cái này Chủng Hồn lực chỗ vận dụng, nhưng là có thể bị người kiêng kỵ cũng là quên một loại màu sắc tự vệ, ít nhất có thể giảm rất nhiều quỷ rối.

Thu

Thu

Ân Thiên Vấn đuổi tay ra, bảy cái Định Hồn đinh cùng nhau bay tới, tại Ân Thiên Vấn trong lòng bàn tay chuyển không ngừng, từng tia hắc sắc hồn lực phồng lên, sau đó như là Nhũ Yên Quy Sào, bay như Ân Thiên Vấn trước ngực một cái túi, xếp thành một hàng đồng thời không hiển lộ.

Chiều này mười Phân Hành Vân dòng chảy, bởi vì không có Định Hồn đinh tại trong thân thể áp chế, lại so với ban đầu thêm ra ba điểm điểm Năng Lượng, cho nên đối với Định Hồn đinh loại này đồ vật không chế càng thêm thành thạo.

Còn bên cạnh trong rừng nhiều hứng thú nhìn xem, hẳn biết Ân Thiên Vấn chiều này nếu là lộ cho hắn xem, cho nên cũng không biểu thị cái gì, ngược lại đem đề tài dẫn tới vừa rồi Ân Thiên Vấn nói người vì sự tình: "Ân đại sư mới vừa nói, việc này là người làm?"

"Ừ, người vì dẫn đến, nếu là tự nhiên quá nạn không thể nào là cái dạng này." Ân Thiên Vấn nhìn xem Phòng Cấp Cứu bên kia chiếm cứ hắc khí nói ra.

"Ân đại sư có thể hay không ở dưới giải hoặc, nói kỹ càng một chút." Lâm bên trong nhìn lấy Phòng Cấp Cứu bên kia người đến người đi, bận bịu chân không chạm đất, lại không có nhìn ra có bất kỳ chỗ khác nhau nào.

"Bên kia ít nhất chết ba cá nhân, lại không có một cái nào quỷ hồn, hiển nhiên là trước khi đến liền bị Thu Hồn, nhưng là người lại chưa chết, nếu như không là người làm, vậy thì là mở bên trong lưu giữ đang vấn đề, nhưng cũng không phải những cái kia phổ biến quặng mỏ đồ sụp, việc này rất là kỳ quái." Ân Thiên Vấn nhìn xem bên kia, ánh mắt tựa hồ có thể động xuyên vách tường.

Mấy cá nhân bị được vải trắng, gia thuộc người nhà ở bên cạnh khóc chết đi sống lại, nhưng lại là không hồn không phách, người thừa một nhục thân mà thôi.

"Người là nói, những người kia trước khi đến đã chết, mà không phải là bởi vì mở vấn đề." Trong rừng hơi kinh ngạc, cũng không có tại giả vờ giả vịt hồ Ân Thiên Vấn vì là ân đại sư.

"Vâng, muốn đến người hẳn phải biết một chút nội tình đi, không bằng nói nghe một chút." Ân Thiên Vấn cũng không đang bắt hắn nói, trời mưa xuống đánh hải tử, nhân rồi cũng là nhân rồi, không bằng tìm điểm sự tình làm, tỉ như trước mất sự tình.

Huống chi hẳn mơ hồ cảm giác, cái này mở sự tình hẳn là tại A Lục, A Thất chỗ nói hòa thượng có quan hệ, còn có bọn họ nói tới nhiệm vụ đến tốt cùng phải giao tiếp cho ai, mà nhiệm vụ có phải hay không hệ thống cái kia cấp B ủy thác bên trong những cái kia vốn nên báo hồng hệ thống phát ra vài nhiệm vụ.

Lúc ấy nghe này A Thất nói hòa thượng căn bản không đem Quý Soa để vào mắt, mà Ân Thiên Vấn chỉ là trợ giúp chiếu cố một chút quỷ hồn,

Chỉ cầu một cái nhìn quen mắt mà thôi, cả hai hiển nhiên không tại một cái tầng thứ thượng diện.

Chuyện này cảm giác là một cái cơ hội, bởi vì lúc trước A Thất nói thu thập quỷ hồn cũng là một cái nhiệm vụ, nhưng là trước tiên Định Hồn đinh nhiệm vụ bị Ân Thiên Vấn phá hư, hiển nhiên này hòa thượng nguyên nhân quan trọng này trì hoãn một đoạn thời gian, lúc này Trịnh thành phố lại phát sinh dạng này sự tình.

Nếu như không là cơ duyên xảo hợp Ân Thiên Vấn ở nơi này chỗ bệnh viện, những này gặp nạn người một khi đẩy vào Nhà Xác sau đó Hóa Táng, liền không có bất kỳ cái gì manh mối.

Lâm Nào giữa từ chính là nghĩ đến phải chăng nói cho hắn biết đã dò xét một chút sự tình , dù sao lần này tới ra đi Định Hồn đình loại này không dùng được đồ vật cho Ân Thiên Vấn bên ngoài , lần cũng là tới tìm kiếm một chút Ân Thiên Vấn thực lực , dù sao Trịnh thành phố bất thành linh xuất hiện một cái võ giả vẫn là cần gây nên chú ý.

"Nói với hắn một chút , xem hắn lai lịch." Trong rừng đang suy nghĩ , não hải bên trong truyền vào một trận âm thanh.

Hắn cũng không động thanh sắc , muốn như trước đang suy nghĩ , vừa mới cái kia là Trịnh thành phố hội trưởng Lý Thiên nam , một thân võ công đã nhanh đột phá Tiên Thiên , chỉ cần đột phá liền có thể tiến thêm một bước , nghe đồn một lần bị người dùng súng lục xạ kích , lại phát sau mà đến trước , dùng hồn lực triệu ngăn trở viên đạn , một thân tu vi tất cả Linh Hồn Cảnh Giới bên trên.

Dạng này truyền âm cũng không là lần thứ nhất.

Ân Thiên Vấn không có chút nào cảm giác , tuy nhiên giấu ở bên cạnh Lữ Bố ngược lại là như có điều suy nghĩ nhìn xem.

"Chúng ta đi dò xét qua , trong hầm mỏ chỉ xuất hiện một chỗ đồ sộ , nhưng là người làm , nhưng là chung quanh lại không có phát hiện đảm nhiệm Hà Vũ người dấu vết , tuy nhiên lại phát hiện một chỗ Cổ Mộ , hiện tại thành phố đội khảo cổ đã đi qua." Trong rừng ngấm lại nói ra.

"Các ngươi đi dò xét qua ?"

"Cổ Mộ , cái kia hắn là là này tòa Cổ Mộ vấn đề xem , ta khuyên ngươi chính là đánh cái điện thoại , để cho đám kia Khảo Cổ nhân viên toàn bộ đều trở về đi , không phải vậy thể nhưng là muốn xuất đại sự."

Ân Thiên Vấn đầu tiên là nhìn xem trong rừng cười cười , sau đó đem tâm lý lo lắng nói ra.

"Hắn là sẽ không đi , ta lúc ấy đi dò xét qua một lần đều vô sự , đội khảo cổ cũng đều có chuyên nghiệp máy móc tới kiểm tra có độc khí thân thể." Trong rừng một mặt nghi vấn nói ra , bởi vì hắn đúng là đi vào , ban đầu phát hiện quặng mỏ đồ sộ là người vì thời điểm , là Lý Thiên nam.

Lấy Lý Thiên nam tu vi tự nhiên là nhìn ra được những người này là thất lạc hồn phách , cho nên mới điều động trong rừng đi điều tra , tuy nhiên trong rừng đối với người khởi xướng không thu được gì , lại phát hiện một cái cổ đại mộ huyệt.

Sau đó liền để đội khảo cổ trước người đi khai quật.

Tê

Trong rừng bất thành linh hít một hơi lạnh khí , giống hắn như vậy tu vi người , mặc dù không có thể chống đỡ cản viên đạn , nhưng lại lấy âm lạnh không sợ , đột nhiên Như Lai hàn khí lại làm cho hắn đánh một cái chiến tranh lạnh.

Mà ở trong mắt Ân Thiên Vấn , từng tia hắc khí theo trong lúc vô hình quán quanh tại hắn trên thân.

"Nhân Quả Chi Sự , dính bởi vì , kết thành quả , cái này một kiếp Lâm huynh đệ ngươi là chạy không thoát."

"Ngươi nói cái gì ?" Trong rừng một mặt kinh ngạc.

Lại là một cái điện thoại truyền đến , trong rừng một bên ứng với là , ta biết , một bên sắc mặt thay đổi tái nhợt , hiển nhiên không phải là chuyện gì tốt.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12 : ta có 1 câu

Ân Thiên Vấn không nói gì , cũng không có có ý nghe trong rừng đang nói cái gì , bởi vì đại khái hắn đã biết đã tám chín phần mười , nhìn xem hắn trên thân vừa rồi ngưng tụ những quỷ khí đó , đoán chừng xuống mộ những Khảo Cổ đó nhân viên đã chết không sai biệt lắm.

Nhưng là hắn hiện tại không rảnh bận tâm cái này , liên quan đến hắn tự thân sự tình mới là trọng yếu nhất.

Giờ phút này hắn đang nhìn trong đầu hệ thống , có chút mộng ép , lúc trước hắn bởi vì Lữ Bố xuất hiện tương đối hưng phấn còn không nhìn thấy hai cái uy thác thể mà thiếu một hạng đồ vật , hiện tại lại xem một bên mới phát hiện.

Cấp B ủy thác —— thôn phệ hạ cấp hệ thống

Nhiệm vụ khen thưởng —— điểm Năng Lượng ba mươi , công pháp một bộ , mở ra Vũ Khí Hệ Thống.

Nhiệm vụ thời gian —— ba tháng

Nhiệm vụ nhắc nhở —— bản hệ thống thuộc về cao cấp hệ thống , mà bản thể giới bên trong tàn sát các loại hạ cấp hệ thống , vốn là thuộc về tiêu hủy tồn tại , lại vô ý lưu lạc , bị người đạt được , đối với Âm Dương Nhị Giới bằng tạo thành làm phức tạp , hiện chủ ký sinh mỗi thôn phệ một cái hạ cấp hệ thống , đều có thể thu được phong phú điểm Năng Lượng.

Cấp C ủy thác —— định vị tiêu mục tiêu , kiểm hấn một trăm triệu

Nhiệm vụ khen thưởng —— điểm Năng Lượng ba , công pháp sách thứ nhất , mở ra hoán đổi hệ thống.

Nhiệm vụ thời gian —— một tháng

Nhiệm vụ nhắc nhở —— Cường Giả chi Lộ , tài lữ đạo pháp, thiếu một thứ cũng không được , hệ thống giúp ngài suy nghĩ từng cái phương diện , thu hoạch tài phú đi, hệ thống có thể giúp người đổi lấy thành tu luyện tư nguyên.

Hai cái ủy thác , hệ thống biểu hiện vẫn không có biến hóa , nhưng là kinh lịch trải qua dưới hông một cây đao cùng đề cho nam nhân ưa thích hấn hai cái kinh dị sự tình về sau , hấn không tin cái này Vô Lương hệ thống sẽ đối với hấn như vậy , bởi vì này hai cái ủy thác trừ thời gian hạn chế , thể mà không có bất kỳ cái gì trừng phạt.

Cái này không phù hợp hệ thống phong cách a.

Giữ bí mật , giữ bí mật , tuyệt bức phải giữ bí mật , ta thiên , hệ thống tuyệt đối là phạm sai lầm , lão thiên yêu ta à , Ân Thiên Vãn giờ phút này trên mặt bất động thanh sắc , nhưng là tâm lý lại sớm đã đề nở hoa , Ha-Ha không có trừng phạt nhiệm vụ , còn như thể phong phú khen thưởng.

Cùng lắm liền kết thúc không thành rồi.

"Chủ ký sinh nhịp tim thất thường , đã nghiêm trọng cao hơn đang thường nhân , nơi Vu Hưng phần trạng thái." Hệ thống âm thanh đột ngột vang lên.

"Không có việc gì , không có việc gì. Ta cũng là đại nạn không chết cảm giác thật cao hứng , người xem bên ngoài mặt trăng thật tròn" Ân Thiên Vãn giống như là lên ăn đồ vật tiểu hài tử , vội vàng nói với hệ thống.

"Chủ ký sinh không có nói thật , tâm lý vì sao vụng trộm cười."

"Ta nói thật."

"Chủ ký sinh đang gạt người , chủ ký sinh hiện tại nhịp tim nhảy lên hiển nhiên là thuộc về cao hứng phạm trù."

"Ta làm sao có khả năng gạt người chứ."

"Chủ ký sinh có thể suy tính một chút nói thật ra , bản hệ thống là vì là người tốt."

Ân Thiên Vãn nhìn xem hiện lên hình tam giác tới ba thanh đao nhọn , nghiêm túc suy tính một chút , quyết định cận kề cái chết bất khuất , hệ thống ta cùng lắm quyết một tử chiến , lần này là chính người cái sọt.

"Ta không có." Ân Thiên Vãn đồng dạng ngạo kiều nói ra.

Mập mờ , xoắn xuyết , đục hòa , Ân Thiên Vãn không biết nên như thế nào hình dung , đối diện cái nào hai cái râu ria xồm xoàm , tấp lạp Dép lê , gỗ chân bất chéo , móc chân đại thúc , hấn khuất phục , đây không phải sợ , đây là hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt.

"Hệ thống , người ủy thác không có nhiệm vụ trừng phạt."

"Hừ."

"Người hừ cái gì."

"Ta đã sớm biết."

Sau đó Ân Thiên Vãn nhìn xem hệ thống từng chút một làm ra trừng phạt , cơ hồ là từng chữ từng chữ , tại ủy thác bên trong đem nhiệm vụ trừng phạt thêm cộng vào , ta thiên , cái này đề cho người biết , rõ ràng là người hiện nghĩ kỹ à.

Cấp B ủy thác —— thôn phệ hạ cấp hệ thống

Nhiệm vụ trừng phạt —— người làm mất đi bản bảo bảo.

Cấp C ủy thác —— định vị tiêu mục tiêu, kiểm hẩn một trăm triệu

Nhiệm vụ trừng phạt —— cười mười cái giống như như hoa nữ nhân

"Ta có câu..."

"Người không cần phải nói, ta biết, người nếu là dám nói mỵ bán phê, người liền chờ chết đi, " hệ thống bất thành linh nói ra.

"Hừ."

"Ta có câu I love You không biết nên không nên nói,

Hệ thống người dụng tâm lương khổ ta có thể cảm giác được, người là tốt với ta, vì ta có thể trở thành một cái cường giả, người dốc hết tâm can Lịch Huyết nghĩ những thứ này trừng phạt, ta bây giờ muốn đi cố gắng hoàn thành nhiệm vụ, người nguyện ý cùng ta tại chủ nghĩa xã hội trên đường cang chạy cang xa sao?"

"Cố lên, Yêu Yêu Đất."

"Bây giờ có thể thanh đao dịch chuyển khỏi đi."

"Tốt đất, ngoan nha."

"Hệ thống, ta đang hỏi người một vấn đề cuối cùng, người cái kia cấp B trừng phạt, làm mất đi bản bảo bảo là cái gì trừng phạt a." Ân Thiên Ván trong lòng nghĩ, có phải hay không có thể đổi cho ta cái nghe lời hệ thống a, Ha-Ha.

"Há, bản bảo bảo chính là ta à, có phải hay không mạnh mạnh đất, vọng nói cho người biết —— chủ ký sinh không có hệ thống, chủ ký sinh từ vọng, hệ thống không có chủ ký sinh, hệ thống tự hành Trạch Chủ!"

"Ta có câu... I love You không biết có nên nói hay không, vì sao trong mắt ta thường rung rung nước, bởi vì yêu người thích thâm trầm." Ân Thiên Ván muốn khóc Vô Lệ.

"Ta cũng yêu người, Yêu Yêu Đất."

Yên lặng không nói hai nước mắt, vang lên bên tai trong rừng âm thanh.

Tiếp xong điện thoại trong rừng, nhìn xem nhắm mắt lại Ân Thiên Ván muốn thật lâu, lúc trước hắn nói qua nhân quả vấn đề, cùng hắn nói tới uy hiếp.

Nhìn không được hô Ân Thiên Ván một tiếng.

"Ân đại sư, ngài trước đó nói ta dính bởi vì, kết quả là ý gì."

"Người vừa rồi tiếp điện thoại không phải đã nói rất rõ ràng sao? Nhưng còn có may mắn còn sống sót?"

"Người... Làm sao người biết." Trong rừng nghe thấy Ân Thiên Ván lời nói trước tiên là có chút kinh ngạc, sau đó bầy ngay ngăn tâm tư nghiêm túc trả lời."Toàn bộ đội khảo cô chỉ có một cái Người sống sót, hôn mê thời điểm nắm trong tay tiếp một khối Vải lụa, nhưng là người bây giờ còn đang phòng chăm sóc đặc biệt, trong thành phố đang tại tổ chức chuyên gia Hội Thẩm, đoán chừng sẽ kinh động thượng diện, lần này xảy ra vấn đề quá lớn."

"Vải lụa bên trên có thể viết cái gì."

"Trong điện thoại không có nói rõ ràng, tuy nhiên lại nói có hai chữ —— Phụng Tiên. " trong rừng nhẹ nhàng nói ra.

Oanh

Lâm bên trong nói ra Phụng Tiên hai chữ thời điểm, liền cảm giác một trận hung sát khí tức, thẳng đến não hải mà đến, để cho hắn sắc mặt tái nhợt, cơ hồ đứng không vững thân thể, nhưng lại tại sát na trước đó, khí thể thu sạch quay về, phảng phất chưa bao giờ xảy ra.

Mà tại thành phố trung tâm địa phương, Lý Thiên nam nếu như nghĩ xem liếc một chút tại đây phương hướng.

"Phụng Tiên? Đây không phải là Lữ Bố chữ? Lữ Bố mộ không phải tại chấy thành phố Vũ Tu huyện?" Ân Thiên Ván nhìn xem một bên Lữ Bố nói ra.

Vừa rồi Lữ Bố không có dừng khí thể hắn cũng hiểu biết, bất quá hắn thân là quý tộc, lại là vô pháp đối với chủ ký sinh tiến hành một tở một hào thương tổn, dù sao là Chiến Thần, hệ thống tước đoạt Khôi Giáp, vũ khí, chiến mã, tu vi, nhưng là khí thể nhưng là nhận không đi, những cái kia khắc vào hồn phách bên trong bản năng phản ứng cũng nhận không trở về.

"Có thể là y quan trùng, bây giờ còn chưa biện pháp kết luận, Dự tính dưới đào ba trượng thì có mộ, năm ngàn năm văn hóa, năm ngàn năm bên trong, có lẽ là một chút ngưỡng mộ Lữ Bố người viết xuống đồ vật, cái này còn chờ kết luận." Trong rừng yên lặng nói ra, có vẻ hơi lòng còn sợ hãi, nhìn xem Ân Thiên Ván nhân quang thu liễm đứng lên.

"Người đoán chừng muốn đích thân đi giải quyết cái này sự tình, người trên thân quý khí ngưng tụ quá nhiều, bởi vì ban đầu là người nói chỗ nào không nguy hiểm, cho nên bọn họ trước khi chết Đại Hoàng Sơ, toàn bộ đều rơi tại người trên thân." Ân Thiên Vấn nhẹ nhàng nói ra.

"ừ, chuyện ta, chính ta phụ trách." Lâm bên trong nói nói.

"Đi thôi, ta trở về phòng bệnh nghỉ ngơi một hồi, người tốt nhất cùng người cấp trên nói một tiếng, cũng cũng là lúc trước cho người truyền âm người kia, không phải vậy người mấy ngày nay không chỉ có Ác Mộng quần thân, nói không chừng sẽ còn thất lạc tu vi." Ân Thiên Vấn tự mình dời Xe lăn nói ra.

Phanh, phanh, phanh, một trận ào ào âm thanh theo Phòng Cấp Cứu truyền đến, đáng lẽ chuẩn bị đi trở về Ân Thiên Vấn trong mắt cũng có chút hiếu kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Người hồng người xấu

Cơ hồ là điều kiện phản xạ đồng dạng, tại Ân Thiên Vấn trong đầu hiển hiện hai chữ là —— y nào, trên Internet, hiện thực sinh hoạt bên trong truyền xôn xao y nào.

Còn có mấy ngàn năm nay tại thực chất bên trong truyền thừa thích xem não nhiệt phẩm chất, tuy nhiên nói như vậy có chút không tốt, nhưng là trong rừng vẫn là đây Ân Thiên Vấn đi về phía trước, sau đó nhìn sau lưng trùng trùng điệp điệp người, nếu như tới chậm cũng căn bản vào không được.

Sự tình phát sinh ở Phòng Cấp Cứu trong đại sảnh, bên cạnh vậy cũng là người, một bên một cái xe đẩy bên trên còn có một cái chuẩn bị đi vào Phòng Cấp Cứu người bị thương.

Ân Thiên Vấn bọn họ chạy tới thời điểm, cứ nhìn một cái trung niên phụ nữ níu lấy một cái bác sĩ cổ, ánh mắt đỏ bừng, giống như là muốn ăn hấn như vậy.

Ân Thiên Vấn vô ý thức cho rằng là hấn thân nhân chết, không biết là trượng phu còn là cái gì, bên cạnh còn có một vài người đang thấp giọng nức nở, có người trên mặt xóa sạch đến độ là xám, tối như mực, kỳ quái bên cạnh còn có một người quần áo lam lũ nam nhân co quắp ngồi tại mặt đất.

"Đi người Mac, lão tử mặc kệ, cũng quạt người một cái tát." Một cái tuổi trẻ bác sĩ, trực tiếp đem trên thân y phục thoát, đi lên muốn đánh này nữ nhân một cái tát.

"Đừng, đừng." Hai ngốc liền đứng ở đó phụ cận, muốn kéo nàng lại một cái không có chú ý, té ngã trên đất.

Ân Thiên Vấn một thời gian sắc mặt cũng có chút không tốt, đứng ở một bên trong rừng đi đi qua đem hai ngốc đỡ đứng lên, sau đó chỉ một chút Ân Thiên Vấn, hai ngốc xem liếc một chút, vừa vặn tới, Ân Thiên Vấn nhìn xem nàng đang muốn hỏi một chút là tình huống như thế nào.

Cái này bên cạnh tuổi trẻ bác sĩ vì sao cũng nhìn không được đánh người.

"Mà mẹ nó người Mac, người tại sao phải cứu hấn, người chết bồi tám 10 vạn a, người bồi ta tám 10 vạn, người bồi ta tám 10 vạn..." Cái này nữ nhân một bên khóc vừa nức, níu lấy bác sĩ cổ, giống như so trong nhà người chết còn khó chịu hơn, trình độ thương tâm so với cái kia trong nhà người chết còn nghiêm trọng hơn.

Sau đó nhìn nàng buông ra bác sĩ cổ, đối bên cạnh co quắp ngồi tại mặt đất một cái nam nhân, một chân liền đạp đi qua.

Tay bám tiếp eo, đầu cao ngẩng cao lên, trong miệng nước bọt bay loạn: "Người sao không đi chết đi, người làm sao không chết ở chỗ bên trong"

Hai ngốc ở bên cạnh lau nước mắt, không biết nói cái gì, chỉ là hơi nghỉ ngơi một chút, liền muốn đẩy bên cạnh một cái người bệnh tiến vào Phòng Cấp Cứu, dù sao cứu người trọng yếu.

Thế nhưng là người bệnh này lại đột nhiên đem hai ngốc tay kéo lại, hoảng sợ nàng vội vàng tránh thoát, lui hai bước kém chút ngã sấp xuống.

Vẫn là bên cạnh bác sĩ trấn an một chút hấn.

Ân Thiên Vấn cũng là nhìn xem người bị thương này, khuôn mặt bên trên là máu, hấn là thạch đầu phá, trên mặt xám, trên tay khe rãnh Peary mặt dính đầy bùn đất, cả cá nhân da đen nhem, ăn mặc đồ răn rỉ đều phá mấy cái động, giặt đều hơi trắng bạch, giờ phút này hấn nhìn xem bên cạnh bác sĩ một

điểm không có bị cứu vui sướng.

Phản mà chính là lòng như tro nguội vuron tay một khúc một khúc nói: "Bác sĩ, người, người có thể hay không, có thể hay không không cứu ta..."

Ân Thiên Vấn không biết hẳn là tại cái dạng gì tâm cảnh dưới nói ra câu nói này, nhưng lại cảm giác tâm lý vô cùng đau đớn, đồng thời nhìn xem trung gian này cái nữ nhân càng thêm căm ghét.

Bác sĩ nhìn xem hần nhện không được sâu hít thở một cái khí, chứa bình tĩnh giọng: "Yên tâm đi, theo người tiến vào bệnh viện thời điểm, người liền đã sống sót, sống khỏe mạnh đi."

Một bên hai ngốc sớm đã khóc thành một cái lệ nhân, thân thể làm một cái thực tập sinh nàng, một mực đang một cái Ôn Thất trong hoàn cảnh, y nào đã đem nàng dọa sợ, loại sự tình này là đối với nàng tam quan một loại cự đại trùng kích.

"Đi thôi, hôm nay ta quên kiến thức đến."

"Người thể mà có thể hồng đến cái dạng này."

"Hai ngốc, có thể đây ta trở về phòng bệnh sao?"

"Tốt, tốt." Hai ngốc nhìn xem Ân Thiên Vấn, một bên khóc vừa nói.

Trong rừng tự rời đi, hần chuyển này nhiệm vụ đã sớm hoàn thành.

Tiến vào phòng bệnh, bị hai ngốc vịn nằm ở trên giường, nghỉ kỹ lâu, tâm tình mới bình phục một chút, hai ngốc tiến vào Nhà vệ sinh rửa mặt một chút, nhìn xem Ân Thiên Vấn tận khả năng gạt ra một điểm nụ cười, đáng tiếc so với khóc còn khó coi hơn.

"Cũng không phải phục vụ viên, không cần thiết mỉm cười phục vụ, cười không nổi cũng đừng cười." Ân Thiên Vấn nhìn xem hần nói ra.

"Hai ngốc, người cảm giác đến bọn họ đáng thương sao?"

"Có thể, đáng thương."

"Đáng thương, người lại có thể làm sao đâu, khóc sao?"

"Ta muốn giúp giúp bọn họ, cho bọn họ quyền điểm tiền?" Hai ngốc nói muốn móc ra bản thân tiền, móc nửa ngày lại phát hiện mình cứ như vậy một hai trăm khối tiền, còn muốn nhện đến tháng.

"Chúng ta giúp không bọn họ, chúng ta có thể trợ giúp chỉ có tự mình, có thể ảnh hưởng người khác, lại cải biến không người khác, người duy nhất có thể làm cũng là để cho mình trở nên mạnh mẽ, đừng cho tự mình biến thành nàng như thể, để cho người nhà hạnh phúc An Khang, sau đó lại trợ giúp một chút thiện lương người."

Hai ngốc không nói gì, nhưng là trong mắt lại phát ra quang mang, giống như là một lần nữa kiên định một chút, đối Ân Thiên Vấn so một cái a thủ thế, sau đó đi ra phòng bệnh, Ân Thiên Vấn nhìn xem nàng một sợ một sợ bả vai, biết nàng còn tại thương tâm, nhưng là hần lại giúp không để cho.

Hần hiện tại cần suy nghĩ là chính hần, hần hai cái nhiệm vụ còn chưa hoàn thành.

Cười mười cái như hoa đồng dạng nữ nhân, mất đi hệ thống, cười nữ nhân không hơn là được a, nhưng là mất đi cái kia ngạo kiều hệ thống, tự mình có thể chính là muốn xong con bé, không nghĩ tới hệ thống cùng tự mình chơi lớn như vậy.

"Lữ Bố, người nói thể nào cái trong mộ có người đồ vật sao?" Ân Thiên Vấn nhìn bên cạnh Lữ Bố hỏi.

"Không biết, ta đi hần là sẽ cảm giác được, chúng ta hần là đi người nói cháy thành phố một lần, ta mộ ở nơi nào, ta có thể ngưng tụ xương thân thể, như vậy thì có thể lấy khô lâu hình thái xuất hiện." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn có chút mong đợi nói ra.

"Khô lâu hình thái sẽ để cho người thực lực trở nên mạnh mẽ sao?" Ân Thiên Vấn hỏi ra hần quan tâm vấn đề.

"Sẽ có tăng cường, dù sao đó là ta nhục thân, năm đó ta không đạt được Nhục Thân Bất Hủ, nhưng cốt cách như ngọc vẫn là có thể, chỉ ít có thể lấy gia tăng ba phần." Lữ Bố trịnh trọng nói ra.

"ừ, chờ ta giải quyết bên này sự tình, liền đi qua." Ân Thiên Vấn nói theo túi móc ra một trang giấy.

Lúc trước Bảo Chi Lâm này lão gia tử cho hần giấy, luôn luôn không kịp chuẩn bị, đầu tiên là hai cái cảnh sát, lại là trong rừng, lại là vừa rồi sự tình, hiện tại cuối cùng có cơ hội đến xem cái này có bao nhiêu tiền, lão gia tử tư nhân tài sản.

Cái kia tư nhân tài khoản, phục vụ thái độ rất tốt, báo lên lão gia tử nói 32 vị mật mã, đã cải biến chủ hộ, nhưng là không thể duy nhất một lần chuyển khoản, nếu như rút ra một ngàn vạn trở lên cần hẹn trước, bởi vì tư nhân tài khoản không rõ tài sản sẽ bị cảnh sát mạng chú ý, tình huống khẩn cấp thậm chí sẽ bị đóng băng.

Nhưng là bên trong lại rỗng rã có ba mươi lăm triệu, làm tài khoản chủ hộ biến thành Ân Thiên Vấn thời điểm, hắn nhìn thấy hệ thống bên trên 350000 00/ 1000000 00

Tay hắn cũng là run, cái này thành ngàn vạn phú ông? Nhìn thấy nhiều như vậy quý, đều không có kích động như vậy qua, quả thật có tiền có thể làm cho quý thôi ma, quý đều không kiên trì nổi, huống chi người.

Mác đều nói Nhà Tư Bản có phần trăm 50 lợi nhuận liền sẽ bí quá hoá liều, có phần trăm trăm lợi nhuận liền dám chà đạp nhân gian đích nhất thiết, pháp luật, có ba phần trăm trăm lợi nhuận liền dám mạo hiểm bên trên đài hành hình nguy hiểm.

Ân Thiên Vấn giờ phút này sinh ra một cái ý nghĩ, một cái đề cho hắn vì đó điên cuồng ý nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Vô não nhân vật phản diện

Ý nghĩ này bị hắn chôn giấu thật sâu đứng lên, ngay cả hệ thống đều không có phát giác được.

Thời gian qua rất nhanh, bảy ngày thời gian trong chớp mắt, mà Ân Thiên Vấn trên thân vết thương trí mạng vậy mà tốt bảy tám phần, đều đã kết vảy, tuy nhiên không có cái gọi là chuyên gia tới điều tra, Ân Thiên Vấn không nghĩ cũng biết là trong rừng hoặc là Bảo Chi Lâm người an bài qua.

Lâm Vi luôn luôn hôn mê bất tỉnh, nhưng Bảo Chi Lâm người nhưng thật giống như không một chút nào sốt ruột, một lần đều không tìm đến qua hắn.

Ân Thiên Vấn xem liếc một chút ủy thác, thời gian chỉ có 20 ba ngày không đến, đi đâu tập hợp bảy ngàn vạn.

"Thiên Vấn, có người tới."

Ân Thiên Vấn đang nghĩ ngợi sự tình, Lữ Bố âm thanh truyền tới, đi qua bảy ngày ma sát, hai cá nhân quan hệ cũng có chút hòa hoãn, cũng không phải là ban đầu loại kia chia Minh Chủ hầu quan hệ, trên thực tế, Ân Thiên Vấn là đối Lữ Bố còn có chút điểm tiểu Sùng bái.

"Ừ, là ai?"

"Trong rừng."

Ân Thiên Vấn biết người đến là ai, liền không nói gì, rất nhanh đẩy cửa âm thanh vang lên, trong rừng thân ảnh cũng trong tầm mắt xuất hiện.

Ra ngoài ý định là hắn trên thân quần quanh hắc khí thể mà không thấy, đáng lẽ y theo Ân Thiên Vấn suy nghĩ, mấy ngày nay mặc dù có áp chế, nhưng lại sẽ không biến mất, trừ phi những người kia từ bỏ oán hận, có thể là cái gì đồ vật có được như thế Đại Năng Lượng.

"Sự tình giải quyết?" Ân Thiên Vấn nhìn xem hắn chứa thoải mái nói ra.

"Ha ha." Lâm bên trong nhìn lấy Ân Thiên Vấn, hai tay một đám, cười khổ nói: "Sự tình phiền phức."

Ân Thiên Vấn lần này thật là có chút mộng, trên thân oán khí đều đã biến mất, cái kia hắn là là sự tình viên mãn giải quyết, có thể là thế nào sẽ giống Lâm bên trong nói sự tình phiền phức, còn có thể có cái gì sự tình phiền toái hơn? Lữ Bố bản thân ngay tại bên cạnh hắn.

Chẳng lẽ bên trong còn có một Lữ Bố hóa thành lệ quý?

"Người nói một chút đi, chuyện gì xảy ra." Ân Thiên Vấn xem liếc một chút bên cạnh Lữ Bố sau đó đối với Lâm bên trong nói nói.

"Sự tình đáng lẽ đều tiến triển cũng thuận lợi, chúng ta phái người hộ tống Khảo Cổ nhân viên lại một lần nữa tiến vào Cổ Mộ, ta trên thân những quý khí đó, cũng bị tạm thời ngăn chặn, Khảo Cổ nhân viên ở bên trong thanh lý khai quật một chút đồ vật, lúc này một đám hắc y nhân giống như là ẩn thân đồng dạng, bất thành linh liền len vào Cổ Mộ."

"Chúng ta chuyển này lớn nhất nặng muốn đồ vật, cứ như vậy bị cướp đi, cái này cũng chưa tính, này kiện đồ vật bị cướp đi sát na, này ngôi Cổ Mộ thì trở thành một tòa thâm uyên một dạng đồ vật, liên tục phun trào hắc sắc khí tức, thẳng đến bao phủ toàn bộ Cổ Mộ."

"Đi ra tất cả mọi người bệnh nặng một trận, ta trên thân khí tức cũng là khi đó bị hấp thụ đi..."

Ân Thiên Vấn nửa dựa vào trên giường , thân thể đã tốt, tuy nhiên ngồi từ đầu đến cuối không có nằm dễ chịu , hơi hơi híp mắt , nghĩ đến Lâm bên trong nói sự tình , lớn nhất điểm máu chốt hần là cũng là hần nói khai quật ra này kiện đồ vật , tất cả mọi người bệnh nặng một trận.

Lại còn có thể đem hần trên thân quần quanh quý khí thanh lý mất , thật là làm cho Ân Thiên Vấn có chút không Khả Tư đề nghị.

"Các người bị cướp đi là cái gì đồ vật."

Trong rừng nhìn xem Ân Thiên Vấn , sau đó đứng đứng lên , hướng về bên giường đi đi , nhẹ nói ra bốn chữ.

Phương thiên họa kích

Ân Thiên Vấn không có biểu tình gì , ngay cả bên cạnh Lữ Bố đều không có biểu tình gì.

"Này đây không phải Lữ Bố mộ đi, theo ta được biết Lữ Bố sử dụng vũ khí vì là mâu , cầm Thủ Kích , cái gọi là phương thiên họa kích chỉ là Diễn Nghĩa Tiểu Thuyết bên trong chỗ cấu tạo xâm nhập nhân tâm đi." Ân Thiên Vấn giả vờ lo lắng biểu đạt hần tri thức.

Ta thiên , Lữ Bố ngay tại bên cạnh ta

Người theo ta nói hần vũ khí là phương thiên họa kích , chó má , lão tử trước hơn hai mươi năm cũng cho rằng như thế.

Sau đó bị Lữ Bố trần trụi đánh mặt , hiện tại vừa vặn tới đánh người khuôn mặt.

"Ân đại sư , người lại làm sao biết những sách cổ đó không phải hư cấu đâu? Vũ khí tuy nhiên bị cướp đi , nhưng là còn sót lại mảnh vụn , mộ huyết cấu tạo , bích họa , một chút ghi chép , vô ý không biểu minh vậy thì là Lữ Bố mộ." Trong rừng tựa hồ cũng khẳng định.

"Mộ Trung Đông tây lấy ra sao?" Ân Thiên Vấn hỏi,

Hần hỏi ra câu nói này thời điểm liền cảm giác có chút không đúng, giống như bị người bán vào trong khe , sau đó ánh mắt hơi hơi nhất chuyển liền nghĩ ra được đối sách , lấy bất biến ứng vạn biến.

"Rất ít, đều đã sửa sang lại , nhưng là còn chưa đưa ra , tựu ra cái này việc sự tình." Trong rừng hồi đáp.

"Ừ."

"Ân đại sư không có gì muốn hỏi?"

"Ừ."

Ân Thiên Vấn nhìn xem trong rừng trên mặt lộ ra khi có khi không cười , cũng là không nói thêm một chữ nữa , trong rừng cũng có chút không có ý tứ , ngồi ở kia cảm giác rất là xấu hổ , đi thôi cấp trên dặn dò nhiệm vụ còn chưa hoàn thành , không đi a hần da mặt có chút chịu không.

"Được, ta nói thật với người đi, ta lần này tới chỉ là muốn mời người đi xem một chút." Trong rừng khẽ căn môi nói ra."Tự nhân."

"Úc , xem các người nội bộ cũng không phải cùng đoàn kết a." Ân Thiên Vấn nhìn xem hần nói ra.

Nghe trong rừng giải thích hần mới biết được , lần này sự tình trong tỉnh đã biết , thậm chí số người chết vượt qua đặc cấp nặng Đại Sự Cố , đã báo đến thượng diện , nếu như ai có thể tại thượng diện trước khi đến đem sự tình giải quyết viên mãn , vậy lần này liền có một cái lên chức cơ hội.

Mà trong rừng tại cái này cái vị trí bên trên đã thật lâu , bởi vì không có gia tộc thế lực , tuy nhiên bị Lý Thiên nam coi trọng , nhưng không có đem ra được công tích , vẫn không thể phục chúng.

"Vậy ta có ích lợi gì chứ." Ân Thiên Vấn nhìn xem hần nói ra.

"Tại ta phạm vi năng lực bên trong, không phạm pháp luật , không thương tổn luân lý , mặc kệ người đưa yêu cầu." Lâm bên trong nhìn lấy Ân Thiên Vấn nói ra.

Hai cá nhân đều không có thảo luận có thể hay không hoàn thành sự tình , ở trong rừng xem ra , nếu như sự tình thành công , này chuyện này kiếm bọn không lỗ , nếu như thất bại , Ân Thiên Vấn đã quên chần mẫn , mà hần lại không có bất kỳ cái gì tổn thất.

Theo Ân Thiên Vấn , mình tại bên này hành tẩu nhất định phải có một cái bên ngoài ô dù , nhưng là mình lại không thể bước ra một bước này , có chút che chở sẽ muốn mệnh người , nếu như thành công tự nhiên năng đến đến hần trợ giúp , với lại này trong mộ đồ vật mới là quan trọng.

Trong rừng trước kia cũng nói , mộ Trung Đông Tây Đô là Lữ Bố cái kia thời đại , dựa theo hiện tại giá thị trường , tùy tiện một kiện tốt đồ vật cũng là mấy ngàn vạn hơn trăm triệu a , tin tưởng Mộ Chủ người dạng này sùng bái Lữ Bố , hậu thế Lữ Bố xuất hiện bất hần mấy dạng đồ vật có lẽ vẫn là không sẽ sinh khí đi.

Lớn nhất chủ yếu là hần cần một cái quang minh chính đại lý do tiến vào cái kia mộ huyết.

Nếu như thất bại , còn có Lữ Bố đâu , tự mình tổng sẽ không chết , Mộ Chủ người tóm lại là sùng bái Lữ Bố , muốn không phải vậy cũng không khả năng hao hết tâm tư làm ra cái này cái đồ vật.

Cho nên hai cá nhân vô mà hợp , cũng là theo như nhu cầu a.

Ân Thiên Vấn đáp ứng trong rừng yêu cầu , tự nhiên hiện tại thuộc về hần cái này phe phái người , không biết hần nơi nhằm vào người kia lại là mời đến cái dạng gì cao thủ , đây hết thấy cũng là muốn đến hiện trường lại tìm hiểu rõ ràng.

Khu mỏ quặng đã bị toàn bộ phong tỏa , trong rừng mang theo Ân Thiên Vấn vừa xuống xe , liền bị mấy cá nhân ánh mắt chỗ nhìn chăm chú , Lữ Bố đi theo hần bóng dáng bên trong , cũng không có bị người phát hiện.

"Trong rừng , người có phải hay không coi là đây là đùa giỡn , mời một dạng này mao đầu tiểu tử , hần biết cái gì a." Một cá nhân không biết từ nơi nào xông tới , mở miệng liền trào phúng.

Ân Thiên Vấn nghe lời này một cái nhất thời để.

Hần giờ phút này nội tâm độc thoại là , lão tử chờ người thật lâu , vô nào phun nhân vật phản diện , là thời điểm hiện ra trả lời chủ giác thực lực , để người khuất phục tại ta dưới khí thế.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15 : trong bóng tối độ sức

Thật sự là quá phối hợp , thu hoạch được hệ thống lâu như vậy , cái thứ nhất dạng này để cho mình theo người cứ như vậy xuất hiện.

Ân Thiên Vấn chỉ là tiến lên một bước , nhìn xem hần , tay phải vung lên , phong thanh không động , ba một tiếng , kích động tại trên mặt hần , cả cá nhân bị ngược lại rút đánh ngã ngược lại tại mặt đất , khoe miệng chảy ra máu tươi , bên cạnh hần hắc y nhân đều không có tới gấp hành động.

Nhưng là hần dù sao cũng là mời đến trợ quyền người , làm sao có khả năng thờ ơ , chỉ nhìn hần thủ đoạn hơi hơi nhất động.

Thu

Một trận âm thanh xé gió trực tiếp hướng về Ân Thiên Vấn thẳng đâm tới.

Leng keng , leng keng.

Bảy cái Định Hồn đình đồng thời chính là một sắp xếp , hình thành một cái tiểu tiểu thuẫn bài vừa vận can tới ở ám khí , lúc này Ân Thiên Vấn mới nhìn đến nguyên lai là một cái cùng loại trong tay áo tiền đồ vật.

Trong tay áo tiền tả hữu đột tiến , hết sạch sức lực về sau giờ phút này lại muốn thu hồi đi , làm sao Ân Thiên Vấn là bản thổ tác chiến , bảy cái Định Hồn quay tròn trực chuyển , đem trong tay áo tiền vây tại trung gian , Ân Thiên Vấn nắm chắc quả đấm , bảy cái Định Hồn đình bọc lấy trong tay áo tiền liền tiến vào hần tay áo trong miệng.

Lúc này một cỗ hồn lực vọt thẳng đi vào.

Chỉ thấy hắc y nhân rên lên một tiếng , sau đó tay áo vung lên liền không nói chuyện.

Cái này thâm trong đất độ sức nếu cũng cũng là sát na công phu , bị Ân Thiên Vấn một cái tát tại mặt đất người , như trước đang này ngồi.

Trong rừng lúc này để , mau tới trước đem hần đỡ đứng lên nói ra : "Đương Vĩ , người không sao chứ , đều tại ta , đều tại ta , không cùng người nói ân đại sư tính khí không tốt."

Ân Thiên Vấn lúc này mới biết được nguyên lai người này cũng là Dương Vĩ , Dương Vĩ , thật sự là tốt tên.

Sớm tại tới thời điểm , trong rừng liền cho hần xem Lý Thiên nam ảnh chụp , Ân Thiên Vấn cũng biết ai có thể đánh ai không có thể đi động , cũng là biết đúng mực.

Tự mình nhảy ra để cho hấn lập uy, dựa vào cái gì không tiếp thụ đây.

"Người..." Dương Vĩ đứng đứng lên, một cái hắt ra trong rừng tay, chỉ Ân Thiên Vãn muốn nói gì.

Đứng ở hấn bên cạnh bị hắc y nhân ghé vào lỗ tai hấn nói một ít gì lời nói, hấn vậy mà liền an tĩnh như vậy hạ xuống, chỉ là thỉnh thoảng xem Ân Thiên Vãn liếc một chút, cùng bắt đầu vô não tưởng như hai người.

Quả thật hiện thực thế giới không có cái gì trí chướng đồ chơi, lấy Ân Thiên Vãn tính cách cũng không phải khoa trương người, nếu vừa rồi một cái tát kia ngay cả trong rừng đều không có kịp phản ứng, bất quá hấn cũng là trong nháy mắt liền cao hứng đứng lên, muốn còn muốn để cho Ân Thiên Vãn cùng hấn thông nhất chiến tuyến sợ có Nhị Tâm đây.

Mà ở Ân Thiên Vãn xem, tất nhiên tóm lại là đối lập quan hệ, vậy thì bắt đầu liền làm tuyệt, cũng có thể biết chút đối thủ tin tức.

Nói thật bắt đầu hấn là thật cao hứng, một cái vô não đối thủ so mặc dù ngông cuồng một chút lại như thế nào, dù sao cũng so hiện tại thu liễm đứng lên, giống rắn độc đồng dạng.

Lý Thiên nam ở bên cạnh, Ân Thiên Vãn cũng không tốt lại ra tay, Lữ Bố cũng có chút cẩn thận từng li từng tí, tóm lại là một chuẩn bị ở sau, cũng cũng là Lữ Bố bị suy yếu quá ác, phàm là có một cái thuộc về hấn trang bị, vậy cũng có thể phụ trên thân, bởi vì hệ thống cái này hồ cha hàng, không có cho Lữ Bố ẩn thân địa phương.

Dương Vĩ nhìn xem hấn nhân quang có chút để cho hấn Sóng Lưng phát lạnh, đến tốt cùng này cái hắc y nhân nói với hấn cái gì đồ vật, có thể làm cho một cái khó thở người thay đổi như thế ổn định, Ân Thiên Vãn tự hỏi nếu như là hấn lời nói, trừ phi người kia đã là người chết, mới không lại so đo.

Còn có một cái nghi hoặc là Dương Vĩ tất nhiên làm trong rừng đối thủ cạnh tranh, vì sao lại ngay cả Ân Thiên Vãn đột tập cũng làm bất quá, chẳng lẽ có cái gì chuyện ẩn ở bên trong?

"Trong rừng, người cũng tới, vậy chúng ta liền đi vào đi." Lý Thiên nam nhìn xem bốn cá nhân không có hơn sự tình, liền nói đến, sau đó dẫn đầu tiến vào trước động khẩu, cũng không có xem Ân Thiên Vãn, hiển nhiên trong rừng trước đó hấn là nói qua.

Ân Thiên Vãn cũng không nói gì, tuy nhiên cũng rất tốt duy trì một cái khoảng cách an toàn, bảy cái Định Hồn đình cũng là vận sức chờ phát động, vừa tiến vào quặng mỏ, lớn nhất như cá gặp nước cũng là Lữ Bố, tại đây bóng mờ vô số, liền xem như Lý Thiên nam cũng phát hiện không.

Nhưng là Lý Thiên nam hiện tại tu vi vẫn là đỉnh phong, chỉ sợ bốn cá nhân không một là đối thủ.

Đối với phân chia thực lực, hệ thống căn bản cũng sẽ không treo hấn, nói bóng nói gió theo trong rừng trong miệng biết một chút,

Trong rừng gây nên tu vi chỉ thuộc về sau này trung cấp, mà Lý Thiên nam thì là sau này đỉnh phong, một khi sau khi đột phá trời tiến vào Tiên Thiên, liền có thể thêm gần một bước, thu hoạch địa vị càng cao với hấn mà nói cũng cũng là tư nguyên càng nhiều.

Cho nên lần này Cổ Mộ chính là một cơ hội, một cái để cho hấn đột phá Tiên Thiên cơ hội.

Ân Thiên Vãn so sánh một chút tự mình, hấn hấn là chỉ là Tiên Thiên sơ cấp, tuy nhiên Lữ Bố điểm xuất phát rất cao, cho nên bây giờ mặc dù không có thứ gì, vẫn là sau này trung cấp, dựa theo hấn nói cũng có thể đánh giết trong rừng, mà không phải đánh bại, hấn là khoảng cách sau này cao cấp cũng kém không nhiều lắm.

Hấn tính một chút, hấn hiện tại mới hấp thụ 13 điểm điểm Năng Lượng mà thôi, liền đã bước vào sơ cấp, nếu như thu hoạch được công pháp về sau, lại thêm điểm Năng Lượng bổ sung hấn là sẽ tiến bộ thần tốc.

Ân Thiên Vãn là đi ở sau cùng, không có người nhìn thấy hấn thân thể hơi hơi ngừng dừng một cái, sau đó đi đến trung gian vị trí, lơ đãng xem liếc một chút sau lưng.

"Làm sao." Lâm bên trong nhìn lấy bất thành linh đi đến Ân Thiên Vãn hỏi.

"Không có việc gì, muốn nhanh lên đi xem một chút này Cổ Mộ là bộ dáng gì." Ân Thiên Vãn nói ra.

Trong rừng cũng không nghi ngờ gì, hấn trong lòng cũng là hòa nhiệt, lần này nếu như Ân Thiên Vãn có thể đến giúp hấn, tiến thêm một bước, hoặc đồng ý lấy đột phá tu vi.

5 cá nhân tốc độ đều đặn mà đi, cũng không nóng nảy đi đường, Ân Thiên Vãn còn là lần thứ nhất tiến vào mỏ, trên đường đi đèn mỏ cũng đều tại lóe lên, sụp đổ này cái địa phương đã bị dọn dẹp ra đến, với lại bị gia cố, đồng thời không có tượng trưng như thế Âm Vô Thiên Nhật.

Tuy nhiên cuối cùng có cuối cùng, một mảnh hắc vụ tràn ngập, giống như là địa ngục, tuy nhiên Ân Thiên Vãn lại không có có cái gì cảm giác, bởi vì hấn liếc mắt liền nhìn ra, chỉ bất quá là một chút pha loãng từ khí thôi, ở nơi này đặc thù trong hoàn cảnh hiển hiện ra.

"Tại đây cũng là Phụng Tiên mộ, chúng ta là làm sao đi vào." Lý Thiên nam nhìn xem mấy cá nhân.

Ân Thiên Vãn hơi nghi hoặc một chút.

Tuy nhiên một bên Dương Vĩ nhưng là đoạt đáp: "Chia ra đi vào , đều bằng bản sự đi."

"Được, nhớ kỹ các người lần này con mắt , không tiếc hết thầy đại giới đem người bên trong mang ra , hắc vụ chỉ là Độ Nhị Nhậm vụ , thực sự không được thượng diện có người tới thanh lý." Lý Thiên nam nhìn xem trong rừng cùng Dương Vĩ nói ra.

Lý Thiên nam nói là "Các người lần này con mắt" mà không phải nói "Chúng ta." Cho nên chính hắn cũng hẳn là có cái gì muốn muốn đồ vật ở nơi này trong mộ đi.

Ân Thiên Vấn mặc dù có chút nghi hoặc , bất quá chờ Dương Vĩ cùng Lý Thiên Nam Tiến đi vào trong hắc vụ mới nhìn trong rừng có chút tức giận nói ra: "Trước người cũng không có nói với ta muốn cứu người a , người hẳn phải biết cái này không cùng đẳng cấp sự tình."

"Chuyện này ta cũng là cùng người lai lịch bên trên mới biết được , ta cũng không dám nói cho người , thượng diện có vị đại nhân vật công tử tới Trịnh thành phố du ngoạn , không biết từ nơi nào nghe đến đó Cổ Mộ , nhất định phải tiến vào đến xem , lúc ấy chúng ta đều không ở nơi này , trông coi người ở đây bị hắn giết chết nhận giết mình liền đề hắn tiến đến." Lâm bên trong nhìn lấy Ân Thiên Vấn có chút ngại nói nói.

"Vậy các người làm sao biết hắn không chết." Ân Thiên Vấn nhìn xem hắn nói ra.

"Chúng ta cũng không biết hắn chết hay không , nhưng là thượng diện phân phó , sống phải thấy người , chết phải thấy xác , cho tin tức là không có chết , thế nhưng là ai cũng không nói nhất định phải..." Trong rừng lời còn chưa dứt , tuy nhiên Ân Thiên Vấn biểu lộ thả lỏng một ít.

"Vậy chúng ta đi vào ?" Lâm bên trong nhìn lấy Ân Thiên Vấn nói ra.

"Chúng ta còn giống như có một số việc không có đàm luận , Lâm lão tám." Ân Thiên Vấn cười hì hì nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Lữ Bố trang bị

Ân Thiên Vấn một tiếng Lâm lão tám kêu đi ra , trong rừng vừa đúng biểu hiện ra ánh mắt kinh ngạc , giống như căn bản không phải gọi hắn.

Nếu Ân Thiên Vấn ban đầu cũng căn bản không có nghĩ đến , trong rừng lại nhưng cũng là Lâm gia nhân , trách không được Bảo Chi Lâm người mấy ngày nay căn bản không có tới tìm hắn , nguyên lai hắn cũng là Bảo Chi Lâm người , với lại lại chính thức bối cảnh , những người kia làm sao lại tới.

Vẫn là Lữ Bố theo dõi hắn thời điểm phát hiện , nhưng phát hiện cũng là phát hiện lại không xong.

"Lâm lão tám, Bảo Chi Lâm lão gia tử đi, người cũng là gia chủ ? Ta nói lúc trước này Lâm gia nhất đại gia đình người làm sao lại bỏ mặc ta một cá nhân đã biết Đạo Bảo chi Lâm trụ cột ngược lại tin tức." Ân Thiên Vấn nhìn xem hắn nói ra.

Ân Thiên Vấn sớm nhất bị Lâm Vĩ mời đi thời điểm còn không để ý , tuy nhiên nhìn xem lão gia tử chết mà không mai táng , liền biết trong lúc này quan hệ lợi hại , tuy nhiên lại không có bất kỳ cái gì sự tình phát sinh , sau đó tiến vào bệnh viện , Lâm gia nhân thậm chí chưa có tới một lần.

Mà buổi sáng hôm nay lúc sắp đi , Lữ Bố lại nhìn thấy trong rừng tại Lâm Vĩ bên ngoài phòng bệnh xem vài phút , sau đó nhẹ nhàng hô một câu tam ca.

"Không sai , ta là Lâm gia nhân , chỉ bất quá là Con riêng mà thôi, nhưng là ta bây giờ nhưng là người cầm quyền." Trong rừng đại hào phóng phương thừa nhận , Bảo Chi Lâm này lão gia tử lớn như vậy niên kỷ , lại còn có thể già mới có con , nhìn xem trong rừng cũng tuy nhiên liền hơn hai mươi tuổi đi.

Hắn là người thông minh , không hỏi Ân Thiên Vấn là làm sao biết.

"Lâm Vĩ gian kia Bảo Chi Lâm , nhà người lão gia tử đã nói cho ta , có cần hay không cho người xem một chút đồ vật ?" Ân Thiên Vấn nhìn xem hắn lạnh nhạt nói ra.

"Ta giúp người xử lý thủ tục , chỉ cần chúng ta có thể từ nơi này mang người kia ra ngoài." Trong rừng cũng không bứt tích , nói thẳng mở điều kiện.

Ân Thiên Vấn cũng không nói gì thêm , dù sao tương hồ là lợi ích quan hệ , chỉ cần song phương thỏa đàm , này hết thầy đều dễ nói , hắn đối với Lý Thiên nam quan tâm đồ vật thật đúng là có chút hiếu kỳ , bất quá bây giờ tham những cái kia liền sợ có mệnh cảm mà không mệnh hoa , vẫn là sờ mảy món đồ cổ tới thực sự.

Hai cá nhân xem liếc một chút liền bước vào , tại hai nhân thủ trên cổ tay cột một cùng dây đỏ.

Đáng lẽ Ân Thiên Ván là có chút mâu thuẫn , tuy nhiên trong rừng lại nói cái này hắc Vụ chi Trung Dung dễ dàng mất phương hướng , chỉ có dạng này mới có thể cam đoan lẫn nhau phương hướng nhất trí.

Hắc vụ đối với Ân Thiên Ván tầm mắt ngăn cản có hạn , nhìn xem chung quanh hết thấy ngược lại cũng không cảm thấy có gì không đúng , một bên trong rừng nhưng là gan chiến tâm kinh sợ , tựa hồ mỗi một bước đều đi cẩn thận từng li từng tí.

Khe nằm

Ân Thiên Ván một bước Đạp Không , căn bản không đi gấp phản ứng , cả cá nhân liền rơi xuống dưới , dây đỏ theo tiếng mà đứt , cái mông trùng trùng điệp điệp rơi xuống đất , sau đó nhìn lên trên , cũng là hắc vụ tràn ngập , kỳ quái là trong rừng thế mà một tiếng đều không có hô.

Ân Thiên Ván chỉ có thể cẩn thận đứng đứng lên , nhìn chung quanh một chút , sẽ không trí mạng , hẳn không phải là hắc bố bày rập.

Bảy cái Định Hồn đình bị hắc phóng xuất , dù sao hắc cũng chỉ có cái này duy nhất thủ đoạn , tại chung quanh hắc nổi lên dự cảnh tác dụng , đáng tiếc Lữ Bố không ở bên cạnh hắc , nếu không cũng sẽ không như thế bị động.

Bởi vì có lần trước giáo huấn , Ân Thiên Ván cũng không ở nhanh chân đi , nhìn xem chung quanh tán mát đồ vật , một chút mảnh sứ vỡ phiến , còn có chút phá nát vũ khí , hẳn không thể tin được vậy liền coi là tiến vào trong mộ ?

Đèn pin một loại đồ vật ở chỗ này là chiếu không ra ánh sáng , giống như đều bị thôn phệ , tuy nhiên Ân Thiên Ván bởi vì hèn phách có thể ly thể quan hệ , ở chỗ này coi như có chút Tiên Thiên ưu thế.

Tại đây hẳn là liền xem như Mộ Thất , không có bao nhiêu , Ân Thiên Ván rất nhanh liền đi một vòng , tựa hồ trừ vừa mới cái kia rớt xuống động khẩu bên ngoài , lại căn bản không có bất luận cái gì lối ra , toàn bộ Mộ Thất có dài hơn mười mét , mười mét rộng bao nhiêu , giống như là một cái hình vuông.

Bởi vì hắc chính nghiêng ôm banh chạy số đều không khác mấy , có bốn cái pho tượng , tuy nhiên pho tượng bộ dáng thấy không rõ lắm , phân biệt tại bốn cái phương vị.

Phanh

Phanh

Hai tiếng rơi xuống đất âm thanh đột ngột truyền tới , Ân Thiên Ván lập tức ngừng dưới cước bộ , đứng ở đó không hề động , lấy hắc thị lực cũng chỉ là nghe đến âm thanh mà không nhìn thấy người , này ít nhất cách hắc hơn hai mét ,

Trước đó hắc hỏi trong rừng , trong rừng chỉ có thể nhìn thấy chung quanh một mét đồ vật.

Cho nên hắc bây giờ không có động , đánh cược một lần hai người kia cũng không có thấy hắc.

Không ra hắc sở liệu lời nói , đối diện này hai cá nhân hẳn là Dương Vĩ cùng này cái hắc y nhân , bởi vì trong rừng cùng Lý Thiên Nam Tương đối mặt sau đó cùng một chỗ rơi vào tại đây , cái tỷ lệ này cũng quá nhỏ đi.

Nếu để cho bọn họ phát hiện mình ở chỗ này , chỉ sợ cái thứ nhất liền sẽ giết chết hắc.

"Là nơi này sao ?"

"Vâng , hòa thượng nói với ta chính là chỗ này."

"ừ, vậy là tốt rồi , sau khi chuyện thành công đáp ứng ta đồ vật cũng không thể ít , ta muốn đánh chết người kia."

... ..

"Ha ha , đều dễ nói , chỉ tuy nhiên bọn họ có thể không thể đi ra ngoài vẫn là hai chuyện."

"Cũng thế , lần này các ngươi bố trí nhiều người như vậy , một cái sau này đình phong đáng giá được các ngươi dưới lớn như vậy tiền vốn sao?"

"Hắn chỉ là tặng phẩm phụ."

... ..

Hai cá nhân âm thanh đứt quãng , thỉnh thoảng còn mang vài câu cười gian , tuy nhiên chặt chẽ nghe được một vài câu , liền để hắc cảm giác lần này thật sự là nguy hiểm.

Hòa thượng , lại là hòa thượng , Ân Thiên Ván không biết là may mắn còn là như thế nào , lại biết hắc tin tức , tự mình cấp B uy thác đoán chừng liền rơi

tại hán trên thân , mà lại nói sau này đỉnh phong hán là cũng là Lý Thiên nam , duy nhất phiền phức cũng là bọn họ nói tới bố trí nhiều người như vậy.

Nhưng là nghe Dương Vĩ lời nói , tựa hồ hai cái cũng chỉ là quan hệ hợp tác , này Dương Vĩ có bài gì cam đoan tự mình không chết đâu? Trong rừng cũng đã nói Dương Vĩ phía sau là có thể lực , cứ như vậy cũng tuyệt đối không phải mất chuột tắc Quang Nhân , cùng người trong nhà mưa dầm thấm đất cũng sẽ biết rất nhiều đạo lý.

Trong tiểu thuyết những cái kia trí chường phú nhị đại , đoán chừng cũng chỉ có trong tiểu thuyết có.

Ân Thiên Vãn không dám động , mà này hai cá nhân cũng rất giống không có phát hiện hán , luôn luôn đang làm những gì sự tình.

Nhưng là hán ở chỗ này cái gì đều không nhìn thấy , Ân Thiên Vãn nghĩ đến trong mộ thất này bốn cái pho tượng , nếu như đến này thượng diện đi , cũng có thể nhìn thấy bọn họ một chút động tĩnh , dù sao hai người bọn họ giống như là cố ý tiến đến đồng dạng , không giống Ân Thiên Vãn vừa tiến đến liền bắt đầu tìm lối ra.

Ân Thiên Vãn một vừa chú ý tiếp bọn họ âm thanh , một bên hướng về trong trí nhớ pho tượng vị trí tới gần.

Nhẹ nhàng xử lý hô hấp và tiếng bước chân , chậm rãi đi đến một cái sau pho tượng mặt , đo quá thân tử liền thấy Dương Vĩ thân ảnh , Ân Thiên Vãn thân hình bị pho tượng toàn bộ ngăn trở , ánh mắt chậm rãi vuron đi ra xem hai người bọn họ cá nhân.

Này cái hắc y nhân ngồi xổm tại mặt đất giống như về lấy cái gì đồ vật , mà Dương Vĩ ở một bên hướng về mặt đất theo cái gì đồ vật , dùng không phải cái búa , mà chính là hán tự thân thân thể lực lượng.

Tầm mắt ngăn cản nguyên nhân , Ân Thiên Vãn nhìn thấy đồ vật mười phần có hạn.

Thẳng đến hai cá nhân hoàn thành tất cả tự phụ trách đồ vật , sau đó một trái một phải đứng đấy , vừa vặn đem trung gian đồ vật lộ ra , bảy cái tiểu hài tử cánh tay phẩm chất cây gậy đỉnh tại mặt đất , một chút hồng sắc chất lỏng kết nối lấy bảy căn cây gậy.

Chỉ thấy Dương Vĩ cùng hắc y nhân hơi hơi đứng vững.

Bảy căn cây gậy liên tục run rẩy đứng lên , chấn động đến Ân Thiên Vãn chân Hạ Đô có chút phát run , cũng may rất nhanh liền bình ổn hạ xuống.

Chỉ nghe một tiếng cơ quan đánh ra âm thanh , chờ Ân Thiên Vãn đem ánh mắt tại xem đi qua thời điểm , liền thấy hai cá nhân đang trung gian , chậm rãi dâng lên một cái cầu thang đá , thượng diện một cái tiền đen sắc hộp , hai người cơ hồ là đồng thời đưa tay cầm mở ra.

"Quả thật là Cửu Phượng triều dương Ô Kim giày!" Dương Vĩ xem lên trước mặt đồ vật hoảng sợ nói.

Ngay cả Ân Thiên Vãn đều không có khổng chế lại tự mình , hô hấp có chút to khỏe , bởi vì Lữ Bố đã nói với hán , hán Chiến Ngoa tự kêu là Cửu Phượng triều dương Ô Kim giày , được đến bất luận một cái nào trang bị cũng có thể làm cho hán thực lực đề cao ba phần , đối với Ân Thiên Vãn tới nói Lữ Bố tăng lên cũng là hán tăng lên.

Nhưng lần này , hán tiếng hít thở lại bại lộ tại Dương Vĩ cùng hắc y nhân trước mặt , cơ hồ là sát na , hai người phóng tới , lao thẳng tới Ân Thiên Vãn.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Đánh giết đồng bọn

Trong mộ thất , hắc vụ tràn ngập , trừ Dương Vĩ hai người động tĩnh , lại không một tia âm thanh , yên tĩnh đáng sợ , vốn là hắc ám , lại tăng thêm hắc vụ ngăn cản , bọn họ tuy nói là võ giả , nhưng là liền một mét tầm mắt khoảng cách.

Thứ ba cá nhân tiếng hít thở tại nhỏ hẹp trong một thất vang lên , lập tức gây nên hắc y nhân cùng Dương Vĩ chú ý , cho nên khi tức cầm xuống trước mặt đồ vật , hai cá nhân tay cơ hồ là đồng thời cầm lên chiếc hộp màu đen , thế nhưng là hắc y nhân chấn động , Dương Vĩ tay bị lập tức bắn ra.

Động tác đều tại điện quang hỏa thạch ở giữa , Dương Vĩ kêu lên một tiếng đau đớn , liền theo hắc y nhân động tác hướng về âm thanh truyền ra địa phương dốc sức đi qua.

Bởi vì còn có khoảng cách , còn có pho tượng trì hoãn.

Ân Thiên Vấn cũng có chút không kịp phản ứng một cái né người liền tiến vào trong hắc vụ , nhanh chóng bước ra mấy bước lập tức ngừng dưới cước bộ , thu liễm hô hấp , bởi vì thông qua trong rừng hắc phát hiện mình thị lực ở chỗ này là chiếm cứ ưu thế.

Cũng nói đúng là tuy nhiên hắc một cái đánh tuy nhiên hai cái , nhưng bởi vì xem xa, cũng cũng là giống mở vô hạn xem cách đồng dạng , đánh lên vẫn có rất hơn dẫn đầu thành công , hiện tại việc cấp bách cũng là núp trong bóng tối không thể bị bọn họ phát hiện.

Thế nhưng là Mộ Thất cũng chỉ có như thế đại địa phương , nhất định phải bảo đảm hắc tại trong vận động ở đó cùng bọn họ giữ một khoảng cách.

Dương Vĩ tu vi hắc cũng biết , nhưng là hai người bọn họ cá nhân sẽ cùng nhau , tự mình tóm lại phải có lấy hay bỏ.

Không có khả năng đồng thời đối phó.

Thu

Đâm rách hắc vụ âm thanh trực tiếp hướng về Ân Thiên Vấn tại đây tới.

Vô ý thức tránh né , chạy về phía trước , thẳng đến gần nhất một cái pho tượng phía trên , mà hắc y nhân cùng Dương Vĩ cũng không dám truy , bởi vì là bọn họ cũng không biết trong hắc vụ câu dẫn có cái gì không bày rập.

Ân Thiên Vấn mới vừa vận nắp kỹ , cảm trên tay một cái phù hào lau.

Tay vừa mới nâng lên muốn đập đập ở ngực , cả cá nhân lại bỗng nhiên hướng về phía trước dốc sức đi qua , một mai ám khí trực tiếp đập nện tại sau lưng pho tượng bên trên, phát ra kim thiết đan xen thanh âm.

Ân Thiên Vấn cơ hồ là tại rơi sát na liền hướng một bên lăn lộn.

Tâm lý lại là đang nghĩ , bọn họ đến là làm thế nào biết chính mình sở tại.

Nhìn xem cái này thủ pháp , cũng không phải Dương Vĩ thủ đoạn , hắc là này cái hắc y nhân , có thể là mình liên tục đối hai cái địa phương , làm sao sẽ bị luôn luôn phát hiện đâu? Chẳng lẽ nói bọn họ có thể nhìn thấy hắc.

Cái này cũng không đúng a , nếu có thể nhìn thấy trước đó chẳng phải bị phát hiện.

Bây cái Định Hồn đình bị Ân Thiên Vấn lấy ra ở bên người cảnh giới.

Leng keng

Trên thân một cái đồ vật lại đột nhiên rơi tại mặt đất , Ân Thiên Vấn tập trung nhìn vào mới nhìn đến , lại là lúc trước thu phục hắc y nhân trong tay áo tiền , muốn đến hắc là nó ở nơi này trong hắc vụ chỉ Minh Phương hướng về đi.

Ân Thiên Vấn nhìn xem chung quanh hắc vụ , nghĩ đến vừa rồi ám khí bắn tới địa phương.

Đem mặt đất trong tay áo tiền ném ra quả thật không bao lâu lại nghe được một tiếng đánh trúng hòn đá âm thanh , lúc này Ân Thiên Vấn yên lặng đi đi qua , nhìn xem chung quanh hết thấy , quả thật nếu như không tiếng bước chân truyền tới , thật sự là rất nhẹ.

Nhưng là hắc y nhân cùng Dương Vĩ thân hình vẫn là rơi vào Ân Thiên Vấn trong tầm mắt.

Bây cái Định Hồn đình sát mặt đất mà động , tại cách rồi bọn họ xa một mét địa phương , nhẹ nhàng rơi tại mặt đất , sau đó cùng bọn họ cước bộ chậm rãi hướng về phía trước , Ân Thiên Vấn cũng theo.

"Ta làm sao luôn có một loại bị người rình trộm cảm giác."

"Lúc trước ta cố ý đưa ra một cái trong tay áo tiền , thế nhưng là không nghĩ tới này tiểu tử hồn lực thuần chủng , vậy mà có thể ngăn cách ta khí tức , nhưng là bây giờ hắc bối rồi đứng lên đoán chừng căn bản suy nghĩ không đến cái viên kia hắc chiến lợi phẩm ở nơi này cái này trong hắc vụ bại lộ hắc vị trí."

"ừ, oan gia ngõ hẹp , không nghĩ tới chúng ta cứ như vậy đụng phải hắc , chú ý một chút , đừng lật thuyền trong mương."

"Hắc ngay ở phía trước , người đừng động." Hắc y nhân nói chuyện , bất thành linh nghe lại cước bộ , tay phải tay áo nhất động , ba cái trong tay áo tiền hiện lên xếp theo hình tam giác trực tiếp chạy Ân Thiên Vấn ném ra cái viên kia trong tay áo tiền kích động bắn đi.

"Sur Từ Bác Thỏ cũng cần... Toàn bộ..." Hắc y nhân lời còn chưa dứt , nhìn xem ở ngực bất thành linh đâm vào bảy cái Định Hồn đình ,

Nói còn chưa dứt lời lập tức khoanh chân ngồi đứng lên , bắt đầu liệu thương.

Giấu ở một bên Ân Thiên Vấn trong lòng cũng là thầm than một tiếng , quả thật không phải là dễ dàng như vậy liền có thể kích giết một người , bảy cái Định Hồn đình đồng thời đâm vào , cũng chỉ là để cho trọng thương mà thôi, một kích mà bên trong cơ hồ là lập tức liền muốn rút lui.

Định Hồn định lưu tại hán trong thân thể cũng là trong dự liệu sự tình , khi hán nhìn thấy hắc y nhân tay áo vung ra sát na , bảy cái Định Hồn định trực tiếp bạo khởi , kỳ quái là Định Hồn định là từ Dương Vĩ bên cạnh đi qua , hán là tới kịp đây ra hắc y nhân.

Nhưng là hán lại không có làm đảm nhiệm vì sao phản ứng , nhìn xem bảy cái Định Hồn định đâm vào hắc y nhân thân thể.

Hơn hai mét khoảng cách , Dương Vĩ cơ hồ như là thuận di trực tiếp nhào về phía Ân Thiên Vãn , lần này Ân Thiên Vãn không có bất kỳ cái gì tránh né khả năng , chỉ là song thủ hạ ý thức ngăn cản trước người.

Xoạt xoạt

Ân Thiên Vãn biết hai cánh tay hán hán là đoạn.

Chính hán thừa dịp hắc y nhân trước tiên lực đã tót hậu lực chưa đến thời cơ cảm trọng thương , thế nhưng là Dương Vĩ lấy đồng dạng thủ pháp cảm chính hán trọng thương.

Nhưng lần này nhưng cũng để cho hán thoát ly Dương Vĩ tầm mắt , cánh tay vừa đoạn , Ân Thiên Vãn cũng căn bản không có có cảm giác được đau đớn , lập tức hướng về một bên chạy tới , thế nhưng là Mộ Thất cũng liền lớn như vậy , vừa mới xông phá nồng vụ , lại nhìn thấy phía trước nơi ở nhưng cũng là ngồi tại mặt đất hắc y nhân.

Trực tiếp một chân đạp đi qua , hắc y nhân vốn là tại trong lúc chữa thương , lần này lại bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi , sau đó nằm sấp tại mặt đất , giống chết đồng dạng.

Chạy mấy lần , một cổ đau nhức Nhập Linh hồn cảm giác , toàn thân đau co rút đứng lên , lần này để cho Ân Thiên Vãn hai chân khê cong , vậy mà đánh ngã ngược lại tại mặt đất , giờ phút này khoảng cách này hắc y nhân cũng tuy nhiên cách xa hơn một mét , nhìn xem nằm tại mặt đất hắc y nhân không khỏi khổ cười đứng lên.

"Người chạy a." Dương Vĩ cũng xuất hiện ở đây , nhìn xem Ân Thiên Vãn cười nói một câu.

Ân Thiên Vãn còn muốn đứng đứng lên , lại làm cho hán một chân đạp ở ở ngực , sau đó ngược lại tại mặt đất.

Dương Vĩ trên tay hiện ra vẻ ngoài kim thiết , giống như là Ngoại Gia Công Phu , đáng lẽ cho là hán sẽ hạ từ thủ , thế nhưng là Dương Vĩ giờ phút này thắng cuộc nắm chắc nhưng là hướng về hắc y nhân đi đi qua , trực tiếp theo hán trong tay trái đoạt lấy chiếc hộp màu đen , trong hộp Trang tự nhiên là Lữ Bố Chiến Ngao.

"Người... PHỐC" hắc y nhân còn muốn nói gì , lại phun ra một ngụm máu tươi tới.

"Ta ?"

Xoạt xoạt

Dương Vĩ cười cười trực tiếp bẻ gãy cổ của hán , sau đó lại từ trong ngực hán xuất ra một khối Vải lụa , một cái bình sứ.

Phanh

Dương Vĩ giết hắc y nhân tựa hồ là để lộ hận , đem hán thi thể đá ra rất xa.

"Lão tử cái gì người cũng dám hắc , hiện tại cũng là ta." Dương Vĩ nhìn xem hắc y nhân biến mất địa phương nhẹ nhàng nói ra.

Ân Thiên Vãn giờ phút này đều có chút mộng ép , không nghĩ tới Dương Vĩ người thứ nhất giết lại là hắc y nhân , cả hai xem đứng lên không phải quan hệ hợp tác sao?

"Người trong ngực đồ vật đến tột cùng là cái gì , để cho các người hao hết khí lực." Ân Thiên Vãn nhìn xem không bao xa Dương Vĩ nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18 : chết vào nói nhiều

Dương Vĩ ra ngoài ý định cũng không trả lời Ân Thiên Vấn vấn đề , phản mà chính là thẳng tắp hướng về Ân Thiên Vấn đi tới.

Tay cầm thành ung trào hình, xuy xuy âm thanh vang , có thể dự cảm cái này nếu như bắt bỏ vào trong thịt , nhất định sẽ đâm ra mấy cái huyết động , mà bây giờ đôi tay này lại thẳng tắp chụp vào Ân Thiên Vấn cổ.

Dương Vĩ hiển nhiên muốn trực tiếp kết Ân Thiên Vấn.

Ân Thiên Vấn nhìn xem hắn có một tí tư tưởng kinh ngạc , lại không có hoảng sợ , bởi vì Lữ Bố đã đến , Dương Vĩ tay khoảng cách Ân Thiên Vấn cổ chỉ có mấy centimet thời điểm.

Dương Vĩ trước tiên về phía sau , sau đó mới là cổ , nửa người trên , cuối cùng là chân cả cá nhân bị một cái vô hình đồ vật , miễn cưỡng theo tại mặt đất.

"Ngươi vì sao không trả lời ta vấn đề ?" Ân Thiên Vấn chậm rãi đứng đứng lên , nhìn xem hắn nói ra.

"Việc đã đến nước này , giết ta là được." Dương Vĩ nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra.

Hắn đồng thời không biết Đạo Lữ vài tồn tại , vẫn như cũ có lật bàn tâm tư , hắn biết một khi nói ra khả năng liền sẽ trực tiếp chết , còn không bằng kiên cường một phen , vạn nhất có chuyển cơ đây.

"Được, vậy ngươi liền đi chết đi , chết vào nói nhiều người ta thấy quá nhiều cũng không muốn đến phiên ta tự mình trên thân." Ân Thiên Vấn ánh mắt quét qua liền không có đang nhìn hắn.

"Chậm rãi , chậm rãi , tin tưởng ta , tin tưởng ta có thể đến giúp ngươi , cái này chút đồ vật đều cho ngươi , ngươi muốn cái gì ta giúp ngươi cầm ?" Dương Vĩ vừa nhìn Ân Thiên Vấn muốn giết hắn lập tức liền chịu thua.

Tại hắn nội tâm thế giới bên trong , còn sống là lớn nhất sự việc cần giải quyết , dù sao chết tử tế không bằng lại còn sống.

"Thật xin lỗi, một cái muốn giết ta người , hắn không cần thiết sống trên cõi đời này." Ân Thiên Vấn không để cho Lữ Bố động thủ , trực tiếp đem chân đạp tại trên cổ hắn , nhìn xem hắn lật ra bạch nhãn , sau cùng , tay chân treo lên một lần , nằm tại mặt đất.

"Vội lại đồng thời không cần ngươi còn sống." Ân Thiên Vấn xem tiếp mặt đất Dương Vĩ nói ra.

"Lữ Bố đây là ngươi." Ân Thiên Vấn dùng chân chỉ Dương Vĩ trong tay giày nói ra , hắn cánh tay như trước đang rũ sụp lấy.

"Ta sớm liền cảm giác được." Lữ Bố xuyên vốn là trường bào , giờ phút này trên chân lại nhưng đã ăn mặc một cái giày lúc trước Ân Thiên Vấn cũng không có chú ý , giờ phút này hắn xúc lên trường bào.

"Hai cái đều đủ ?"

"Ừ."

Ân Thiên Vấn cảm thán một chút không nghĩ tới tay dễ dàng như vậy, Lữ Bố lúc trước nói hắn cảm nhận được một loại quen thuộc khí tức , liền tự mình đơn độc hành động , tại Ân Thiên Vấn trên tay lưu lại một ấn ký phù hào , chỉ cần lau , là hắn có thể lập tức đuổi tới.

Không nghĩ tới hắn thế mà cũng nhận được một cái Chiến Ngoa.

Kết , kết.

Lữ Bố tuy là quỷ hồn , nhưng lại có thể đối với thực thể có tả hữu , trợ giúp Ân Thiên Vấn bó xương , Ân Thiên Vấn vẫy vẫy cánh tay , cảm giác tuy nhiên còn có chút đau nhức , nhưng đã tốt hơn nhiều , trong thân thể hồn lực bắt đầu thai nghén tiếp huyết mạch.

Lúc trước hắn nhìn thấy Dương Vĩ cầm tới còn có một cái vài vóc bộ dáng đồ vật , còn có một cái bình sứ.

Liền tại hắn trên thân mọc sờ đứng lên , quả thật trong ngực.

Đem trong tay vài vóc mở ra , phát hiện thượng diện vẽ lấy một chút đường cong , giống như là lộ tuyến đường , tuy nhiên lại giảm rất nhiều , hắn hơi hơi quyền quyền thả nhập khẩu trong túi , nhìn chăm chú đến cái kia tiểu bình sứ , dù sao loại này kiểu dáng đồ vật bây giờ còn là rất ít gặp.

Tại trong tiểu thuyết , cái này đoán chừng vững vàng là đan dược.

Thế nhưng là thượng diện cái nắp vừa mở ra , lại có một cỗ nước mũi vị đạo , để cho Ân Thiên Vấn nghe liền muốn nôn.

"Tốt tinh thuần quỷ khí." Lữ Bố mặc vào Chiến Ngoa về sau , lại gần nói một câu.

"Cái này đối ngươi hữu dụng ?" Ân Thiên Vấn tuy nhiên cũng có thể Hồn Phách Ly Thể , nhưng dù sao không tính là chân chính quỷ , trong cơ thể hắn cũng là hệ thống cho nó rót vào điểm Năng Lượng , đối với loại này đồ vật đồng thời không có nhu cầu gì.

"Phải có chút tả hữu, với lại cái này cái ngọc bình vừa vụn lấy ra Trang hấn." Lữ Bố đem bình sứ tiếp đi qua.

Ân Thiên Vãn chỉ thấy trong bình một hết lần này tới lần khác khói đen mờ mờ, tiến vào Lữ Bố trong miệng mũi, sau đó hấn hai mắt mở ra, vậy mà để cho Ân Thiên Vãn có một loại như chớp giật nhói nhói cảm giác.

Lữ Bố nói tới Trang hấn, chỉ là ở một bên run lấy bấy Dương Vĩ.

Không cần hoài nghi, chỉ bất quá bây giờ hấn chỉ là một tiểu quý, chặt chẽ rúc vào bên cạnh thi thể, lúc này hấn mới nhìn đến Ân Thiên Vãn bên người Lữ Bố, cũng là đối với ngay từ đầu nghi hoặc có một ít giải đáp, đáng tiếc đã trễ.

Hấn cảm giác Lữ Bố toàn thân sát khí căn bản không dám động mảy may, phảng phất chỉ muốn rời khỏi thi thể xa một chút muốn hồn phi phách tán, hiện tại hấn mới cảm nhận được Đại Hoàng Sợ.

"Ta nói qua đi, ta đồng thời không cần ngươi còn sống, ngươi hợp tác lời nói, ta để ngươi đầu thai, ngươi không hợp tác ta để ngươi hồn phi phách tán." Ân Thiên Vãn xem tiếp mặt đất Dương Vĩ, tay chỉ là nhẹ nhàng vung lên, liền thu vào Lữ Bố trong tay bình sứ bên trong.

Lối ra chính ở đằng kia, Dương Vĩ bọn họ lấy đồ vật địa phương, là Lữ Bố nói cho hấn biết, Ân Thiên Vãn không có nhiều hỏi, tất nhiên đối phương mục tiêu đồ vật đã trong tay Lữ Bố, hiển nhiên kết quả đã không cần nói cũng biết.

Hai cá nhân theo này cái địa phương ra ngoài, nhưng không phải hướng lên, là hướng về càng sâu địa phương đi.

Ân Thiên Vãn thân thể đã xuống đến trong động, chỉ có một cái đầu còn lộ tại trong mộ thất, nhìn xem cái này Mộ Thất, tổng cảm giác vong cái gì, sau đó vầy vầy đầu sẽ xuống ngay.

Vừa mới xuống dưới lại phát hiện mình thể mà thân ở trong hầm mộ, đi hai bước lại sau này xem, một trận gió đột ngột thổi qua đến, sau đó như là long hút nuốt chửng, nhao nhao rót vào bọn họ hạ xuống cái kia động khẩu, rất nhanh trong động mộ đèn phát huy tác dụng.

Mà bọn họ dưới hai cái kia động khẩu vẫn như cũ không thấy.

Ân Thiên Vãn nhìn xem Lữ Bố, hiển nhiên hấn cũng không rõ ràng có vấn đề gì.

Hai cá nhân dựa theo lúc đến cước bộ đi ra ngoài, chuyến này mục đích cũng coi là đạt tới, Cổ Mộ hắc vụ biến mất, niềm vui ngoài ý muốn thì là Lữ Bố đạt được một kiện trang bị.

Không đứng, Ân Thiên Vãn vỗ bấp đùi, theo tiến đến đang ở đó một cái trong mộ thất đảo quanh, không nghĩ tới vong thuận điểm đồ vật đi ra, lần này đoán chừng không có tốt như vậy phương thức tiến đến.

Ân Thiên Vãn đang chuẩn bị lút nữa tại đi vào một lần, không nghĩ tới trong rừng không biết rõ làm sao xuất hiện, một mặt cao hứng bưng bưng bộ dáng, nhìn thấy Ân Thiên Vãn chạy mau tới, nhìn kỹ một chút nói ra: "Không có việc gì liên tốt."

"Ngươi đi tới đi tới sẽ không gặp, ta tìm ngươi tốt lâu, may mắn ta theo Lý cự trưởng đánh vỡ bọn họ bí mật, lúc này mới đem hắc vụ thu hồi đi." Lâm bên trong nhìn lấy Ân Thiên Vãn nói ra, tâm tình vui sướng lộ rõ trên mặt.

Ân Thiên Vãn không nói gì, cũng không phán đoán hấn nói là thật là giả.

"Lý cự trưởng đâu?" Ân Thiên Vãn đi theo trong rừng cách gọi gọi.

"Hấn nói phát hiện cái gì, ta liền tự mình đi ra." Lâm bên trong nói nói.

Hai cái nhanh chân đi lên phía trước, trong rừng cũng là cao hứng, hai cá nhân đều không nhắc tới trước đó ước định hợp tác không biết trong rừng có phải hay không có muốn hủy ước tâm tư, bất quá hấn cũng không để ý, bởi vì hấn tổng phải bỏ ra thứ gì tới lắng lại Ân Thiên Vãn cảm giác đi.

"Ân huynh, lần này chúng ta nói xong sự tình, ta sẽ không đổi ý." Hai cá nhân đi đến khu mỏ quặng bên ngoài, trong rừng mới nhìn hấn nói ra, sắc mặt cũng là chân thành.

"Ta càng muốn gặp hơn đến vật thật, dù sao đầu năm nay tới tay đồ vật mới là tốt đồ vật a. Ta cũng không giống như Lâm huynh, nhà đại nghiệp đại không quan tâm mấy cái này mọn tiền nhỏ." Ân Thiên Vãn nhìn xem hấn nói tự nhiên là Lâm Vĩ gian kia Bảo Chi Lâm, tuy nói không đáng quá nhiều tiền, nhưng đối với Ân Thiên Vãn ủy thác tới nói có dù sao cũng so không có tốt.

Lâm bên trong nhìn lấy hấn, sắc mặt một thời gian có chút âm tình bất định, dù sao hấn tam thúc vẫn còn ở trong phòng bệnh nằm, chỉ tuy nhiên sát na hấn liền cười đứng lên: "Đó là đương nhiên, sớm liền đáp ứng ngươi, trở lại chúng ta sẽ làm thủ tục."

Ân Thiên Vãn cũng cười đứng lên, không có nao tách ra tự nhiên là tốt nhất, lộ ra kế hoạch trước đó tất cả mọi người là bằng hữu.

Chương 19: Nhặt cái để lọt

Ân Thiên Vấn và Lâm bên trong xa không có tưởng tượng hữu hảo như vậy, hiện tại riêng phần mình suy nghĩ tự mình sự tình, đương nhiên nhìn bề ngoài tới là đang đợi còn chưa có đi ra Lý Thiên nam, cũng đều đang tính toán tiếp tự mình chuyển này thu hoạch, có câu không có một câu trò chuyện.

Khu mở quảng không nói dừng, liền không khí mà nói so Trịnh thành phố tốt ngàn vạn lần, chỉ ít hiện tại không khỏi công không có khói bụi như sương.

Trộn vụn các loại nửa giờ, ngay tại Ân Thiên Vấn nghĩ đến đi trước một bước thời điểm, trong động mở xuất hiện một cái thân ảnh.

Ân Thiên Vấn chủ yếu con mắt là kiểm tiền cùng thu hoạch hòa thượng manh mối, bởi vì cấp B ủy thác hắn một chút đầu mối cũng không có, hắn dù sao cũng không muốn chết.

"Các người đi ra bao lâu." Lý Thiên nam vừa mới đặt chân liền nói.

"Không bao lâu, chúng ta cũng là mới ra tới." Trong rừng không kịp chờ đợi hồi đáp.

"Thu hoạch phải rất khá đi." Lý Thiên nam nhìn xem hai ý người có ám chỉ nói ra, nhìn hấn dạng Từ Ứng cái kia cũng là thu hoạch được muốn muốn đồ vật.

"Không có, không có, nhưng là hắc vụ biến mất với ta mà nói cũng là tốt nhất thu hoạch, chỉ là đáng tiếc Trần giáo sư nói cái kia đồ cổ bình sứ, ta không có tìm được, theo như hấn nói toàn bộ Hoa Hạ cũng tìm không ra cái thứ hai, chỉ bất quá hấn sau khi hôn mê này bình sứ liền biến mất." Trong rừng hiển nhiên cùng Lý Thiên nam rất quen, nói đến phần sau lại có một loại đáng tiếc cảm giác.

Nếu với hấn mà nói tiền mặc dù có dùng, nhưng là tu vi và địa vị gia tăng nhưng là hữu dụng nhất, cái này bình sứ là Trần giáo sư điểm danh, với hấn mà nói nếu như có thể đạt được, kém cỏi nhất cũng có thể được một chút tu luyện tư nguyên, này với hấn mà nói là có tiền cũng mua không được.

Ân Thiên Vấn vẫn không có nói chuyện, bởi vì hấn cùng hai người bọn họ cá nhân tới nói chỉ là ngoại nhân.

Tuy nhiên tại Lâm bên trong nói nói bình sứ thời điểm, ánh mắt hấn rõ ràng sáng lên, sau đó lại ẩn giấu đứng lên, theo lý mà nói trong rừng biết, như vậy Dương Vĩ cũng không thể nào không rõ ràng đi, chẳng lẽ chính là mình trong ngực cái này bình sứ, tuy nhiên nhìn xem bất phàm.

Có hay không hấn nói đáng tiền như vậy đâu?

"Loại này mộ có thể ra cái gì đáng tiền đồ vật, với lại Đồ Sứ chơi lợi thời đại ứng chúc Tổng Đại, lại sớm đi hấn gọi là đồ gốm hoặc là ban đầu sứ, người nêu là nói trong này có cái gì đáng tiền Thanh Đồng Khí vẫn còn nói đến đi qua, bình sứ có chút không hợp thực tế đi." Ân Thiên Vấn nhìn xem trong rừng có chút hoài nghi nói ra.

"Ha ha, người đây liền không hiểu sao, Thương Đại thời điểm thì có Đồ Sứ, chỉ tuy nhiên khi đó công nghệ thô ráp, rất ít ban đầu, chúng ta quốc gia chế sứ công nghệ có thể truy tố đến ba ngàn năm trước, mà theo Trần giáo sư nói tới cái kia bình sứ, trước sau kinh lịch trải qua Tam Trọng nung, thuộc về đặc thù Kỹ Nghệ, nếu để cho hấn đạt được nói không chừng có thể tái hiện ban đầu Đồ Sứ phong thái, dù sao ta là thượng thức bất động." Lâm bên trong nói nói, hiển nhiên cũng đều là Trần giáo sư nói cho hấn biết.

Ân Thiên Vấn mặc dù nói không hiểu nhiều, nhưng là cái kia Đồ Sứ rất mong, hấn là sẽ không giống hấn nói tới như thế.

Lý Thiên nam lại nói một câu, sau đó hai người phụ họa phụ họa, trong rừng giống như chợt nhớ tới cái gì nói ra: "Dương Vĩ bọn họ còn chưa có đi ra, không phải là tại nghĩ cách cứu viện này vị công tử đi."

"Không rõ ràng, này vị công tử không ngại đã bị tiếp ra ngoài, ta trung gian đụng phải liền vừa vặn cứu, Dương Vĩ còn chưa có đi ra, chúng ta hiện đi thôi, để cho bọn họ ở chỗ này chờ." Lý Thiên nam hiển nhiên không thêm để ý Dương Vĩ chết sống, bởi vì hiện tại đi ra ngoài là hấn thân tín.

Phải dẫn trong rừng đi thỉnh công, dù sao hấn lần này đạt được này kiện đồ vật có lẽ có càng tiến một bước khả năng, này ở nơi này Trịnh vài diễm bầu dưới một mai quân cờ cũng là cũng có cần phải.

Ba cá nhân chỉ là hơi tâm sự, Lý Thiên nam đi ở phía trước, trong rừng cùng Ân Thiên Vấn đi ở phía sau, rất nhanh liền ra mảnh này địa giới.

Ngồi xe đi vào Trịnh thành phố Bảo Chi Lâm Phân Quán, đang tại buôn bán bên trong, tuy nhiên bước vào, Ân Thiên Vấn liền thấy Lâm Thiên thế mà cũng ở nơi đây, chào hỏi liền vào bên trong phòng.

"Ký, tại đây chính là người." Vừa mới nhập tọa, Lâm Thiên liền giao cho Ân Thiên Vấn một phần đồ vật.

"Có thể đổi thành tiền sao ?" Ân Thiên Văn nhìn xem hần nói ra.

Lâm Thiên một thời gian có chút sững sờ , sau đó nhanh chóng gật đầu nói: "Có thể."

Lâm Thiên trả lời Bảo Chi Lâm trưởng tử ,

Nếu như không là cái này cái đệ đệ trong rừng quá mức ưu tú lời nói , hần trong nhà này hần là thuộc về người thừa kế địa vị , tuy nhiên may mắn trong rừng đối với gia tộc quyền lực nhu cầu không là rất lớn , chỉ là có chút thời điểm cần chút trợ lực.

Bảo Chi Lâm trả lời Trịnh thành phố lớn nhất Đại Trung tiệm thuốc , một chút thiên tài địa bảo vẫn có thể thu đến một chút , chỉ là lượng rất ít a.

Lần này bất thành linh phải giao ra một cái Phân Quán , hần sợ hãi là tổn hại Bảo Chi Lâm danh tiếng , lần cũng bắt lợi cho quản lý kinh doanh hần Phân Quán , đối với Ân Thiên Văn đưa ra tiền tự nhiên lại càng không có cái gì dị nghị , hần không phải không nghĩ tới sát nhân diệt khẩu , chỉ là thương lượng với đệ đệ một chút liền từ bỏ cái này suy nghĩ.

Dù sao chỉ là miệng hiệp nghị , nhưng là mình cái này cái đệ đệ còn theo không có gặp qua hần thật tình như thế đối đãi một cá nhân , nghĩ đến hần thân phận liền bỏ đi cái này suy nghĩ , vẫn là hao tài tiêu tài tương đối tốt.

"Ha-Ha , đại ca , ngươi cứ nhìn cho đi , hai bên đều có thể làm chút nhượng bộ không nên quá ăn thiệt thòi là được." Lâm bên trong nhìn lấy sắc mặt đồ một ít đại ca nói ra , sau đó liền đi ra Bảo Chi Lâm.

Lữ Bố nói cho Ân Thiên Văn nói vừa rồi có một cỗ Linh Hồn Khí Tức tới , hần là truyền âm.

Ân Thiên Văn cười cười không nói gì , mình bây giờ tại thu lấy thành quả lao động , trong rừng cái kia trái cây hần là càng lớn , bởi vì Dương Vĩ đã chết , không có đối thủ cạnh tranh , không hai lựa chọn.

Đối với thương nhân Lâm Thiên tới nói , có thể đem tổn thất xuống đến nhỏ nhất liền có thể , hiển nhiên trước mắt lựa chọn tuy nhiên xem đứng lên tổn thất một số lớn tiền mặt , nhưng lại cam đoan Bảo Chi Lâm tại Trịnh thành phố Long Đầu Địa Vị.

Đối với Ân Thiên Văn tới nói tiền mặt với hần mà nói đòi hỏi thứ nhất , chậm rãi hoàn thành ủy thác mới là chính sự , thật làm cho hần tới quản lý một nhà tiệm thuốc , sớm muộn cũng là đóng cửa liệ , cũng quá lãng phí thời gian , cho nên lựa chọn trước mắt đến xem Lợi Ích Tối Đại Hóa.

Sau một tiếng.

Ân Thiên Văn nhìn xem trong hệ thống cấp C ủy thác biến hóa , mười lăm triệu tới tay , không có nghĩ đến cái này Bảo Chi Lâm Phân Quán thế mà cũng là đáng tiền như vậy , dù sao Trịnh thành phố cũng chỉ là hàng hai thành thị , giá phòng giá cả ở nơi nào bày biện , nhưng nhìn trong rừng biểu lộ , hiển nhiên hần cũng không phải quá ăn thiệt thòi.

Vậy bây giờ đã 5 ngàn vạn , ai có thể nghĩ tới một cái phổ thông &# F F FD; Phan Tuấn &# F F FD; hiện tại thế mà có thể thu được nhiều như vậy tiền tài.

Tục ngữ nói Phú Quý Bất Hoàn Hương , như Cẩm Y Dạ Hành a.

Ân Thiên Văn chỉ là một Tục Nhân , có tiền liền muốn về thăm nhà một chút , nhưng là bây giờ hay là trước quay về tự mình này phá trong căn phòng đi thuê nhìn xem bình sử bí mật đi , nếu như chỉ là một đồ cổ lời nói , đó còn là bán đi , vạn nhất tập hợp đủ tiền đâu.

Này tâm cái kia đáng sợ suy nghĩ phải chăng cũng không cần đi quản.

Theo cửa ra vào hàng vỉa hè phía dưới lấy chìa khóa ra , liền đẩy mở cửa đi vào , mới vừa vào đi lại nhìn thấy trước cửa mặt đất lại có một trang giấy.

Ân Thiên Văn xoay người nhặt đứng lên , sắc mặt âm trầm cảm thượng diện chữ xem hết , không nói gì , thế nhưng là nắm chặt giấy tay lại nhẫn không được run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20 : ẩn tàng ủy thác

Chữ là in ra , nhìn không ra chữ gì dấu vết.

Trực tiếp điểm ra hấn tên , nói Vương Đại linh hồn đã bị hấn giam cầm , nếu như trong vòng một ngày không đến địa chỉ bên trên địa phương , liền sẽ giết con tin.

Kí tên là —— A Lục.

Một cái lúc ấy tại Quán Ăn kèm chút giết hấn người.

Mà Vương Đại cũng là Lão Vương , hấn rõ ràng đã cùng Quỷ Soa đi a , làm sao sẽ bị cái này A Lục giam cầm linh hồn đây.

Phanh

Ân Thiên Vãn bắt giam môn , hấn và Lão Vương mới nhận biết mấy ngày , nhưng là hấn đối với cái này cái Lão Bình với ai kính trọng , huống chi địch nhân hay là một cái kèm chút đem hấn hại chết người , nhưng là lần này cũng không thể Phạm Thượng lần phạm qua sai lầm , biết người biết ta mới có thể Bách Chiến cũng không thua.

Trong phòng rất là thanh tịnh , cái này cái gọi là hội quý sự vụ sở cũng không khách hàng , dù sao lúc trước cũng là hấn nhất thời hứng thú mở.

Nhìn xem Lữ Bố ngồi tại trên ghế sa lon nhìn xem trong phòng đồ vật.

Ân Thiên Vãn cũng đi đến bên cạnh ghế sa lon , đem trong ngực bình sứ để lên bàn , bên trong còn chứa Dương Vĩ linh hồn , đều nói Người chết thanh toán xong , có thể là đụng phải một cái có thể chế quý Ân Thiên Vãn , cái này Dương Vĩ cũng coi là không may.

Bình sứ vừa mở ra , liền thấy Dương Vĩ lao đảo từ bên trong bay ra.

Chỉ là nhìn xem thân hình hấn tựa hồ dày đặc một chút , Ân Thiên Vãn cũng không nghĩ nhiều , nghĩ đến đoán chừng là bên trong còn có còn sót lại quý khí bị hấn hấp thu.

Mà Dương Vĩ vừa ra tới cơ hồ là lập tức liền muốn chạy , nhưng là Lữ Bố chỉ là xem hấn đồng dạng , hấn liền ngoan ngoãn đứng ở bên cạnh , Dương Vĩ tin chắc chỉ cần hấn dám lộ ra một tia không đúng , đoán chừng sẽ lập tức hồn phi phách tán.

"Nói đi , ngươi với này hắc y nhân là quan hệ như thế nào." Ân Thiên Vãn trực tiếp đi thẳng vào vấn đề , dù sao không dùng người không cần lưu trên đời này , hiển nhiên Dương Vĩ không phải cứng như vậy làm giận.

"Hấn là tự mình tìm đến cửa đến , ta nhìn thân thủ không tệ liền kéo vào được. Trước đó ta cũng không nhận ra hấn." Dương Vĩ đứng ở vậy thì như cái bị khinh bỉ Tiểu Tức Phụ.

"Ồ? Ngươi không như loại này trợ người vì để người đi." Ân Thiên Vãn nhìn xem Dương Vĩ nói ra , Dương Vĩ vừa nhìn cũng là không lợi lộc không dậy sớm người , đột nhiên Như Lai một cá nhân nói muốn giúp hấn , liền trực tiếp tiến đến , này là không thể nào.

"Ha ha, hấn cho ta một cây ba Bách Niên Nhân Sâm." Dương Vĩ nhìn xem Ân Thiên Vãn nói ra.

"Chỉ những thứ này ?" Ân Thiên Vãn theo dưới bàn trà mặt xuất ra một bình nước suối hướng về đồ vô miệng tiếp.

"Chỉ những thứ này a , sẽ trả cho điểm món tiền nhỏ , 5 sáu ngàn vạn." Dương Vĩ có chút tùy ý nói ra.

Dương Vĩ thuận miệng nói , đem Ân Thiên Vãn chuẩn bị kèm chút đem trong miệng nước phun ra ngoài , sau đó lại an ủi từ Kỳ Đạo , hấn cũng là có mấy ngàn vạn người , hấn cũng là có mấy ngàn vạn người.

Trước đó Lâm bên trong nói Dương Vĩ phía sau thế lực rất lớn, Ân Thiên Vãn cũng không nói chuyện , quả thật theo người bình thường cả một đời đều kiếm lời không mấy ngàn vạn , thế nhưng là tại Dương Vĩ trong miệng nói tựa như là ba khối năm khối đồng dạng , không biết bọn họ những này Tu Hành Nhân là không quan tâm tiền còn là căn bản không dùng được tiền.

Làm thực lực áp đảo thế tục phía trên thì hấn là cũng sẽ không có người dám cùng bọn họ muốn tiền đi , muốn càng nhiều là che chở.

"Đồ vật ở chỗ nào?" Ân Thiên Vãn hỏi.

"Cho ngươi , ngươi có thể buông tha ta ?" Dương Vĩ có chút không xác định nói ra.

"Ngươi có lựa chọn sao ? Ngươi chỉ có thể đánh cược một lần , cược ta là một cái nói lời giữ lời người." Ân Thiên Vãn nhẹ nhàng nói ra.

"Đáng lẽ ta muốn chết giải thoát , ta là người cả một đời cũng không có đã làm gì chuyện tốt , đoán chừng ta chết trong gia tộc có người sẽ chúc mừng đi." Dương Vĩ nói tựa hồ có chút lạnh nhạt , người kinh lịch trải qua sinh tử sau khi cũng chắc chắn sẽ có chút biến hóa.

"Ngươi bỏ ra đầy đủ đại giới , ta sẽ đích thân đem ngươi đưa cho Quỷ Soa , sẽ không để cho ngươi tại cái này cái thế giới dừng lại , đây là ta có thể làm ra lớn nhất nhượng bộ." Ân Thiên Vãn nhìn nhìn hấn nói nói.

Mặc dù nói Người chết Đạo Tiêu, nhưng hán kinh lịch trải qua hứa cờ nào sự tình về sau biết hết thấy đều là có khả năng, hán sẽ không để cho Dương Vĩ có bất kỳ lật bàn khả năng, cho nên vẫn là trực tiếp tiễn hán đi Âm Phủ tương đối tốt, vô luận hán ở bên kia làm sao phát triển, nhưng cũng không ảnh hưởng tới hán.

"Như như lời người nói,

Ta bản chính là một cái đa nghi người, hán đến cửa đến từ sau khi ta liền phái người đi điều tra qua mấy lần, chết ba cá nhân, nhưng vẫn còn có chút dấu vết để lại, bọn họ tại Thành Nam có một chỗ cứ điểm" Dương Vĩ nói ra.

Về sau lại với hán nói một chút sự tình.

"Được, đi vào đi, chúng ta đi trước cầm đồ vật, bảy ngày sau đó ta sẽ đưa người đi." Ân Thiên Vãn đứng đứng lên nhìn xem Dương Vĩ nói ra.

Dương Vĩ cũng là biết được, liền tự hành tiến vào binh sự, sau đó Ân Thiên Vãn xem liếc một chút Lữ Bố liền hướng Dương Vĩ chỗ Thuyết Địa phương đi, đón taxi thẳng đến Dương Vĩ biệt thự.

Chỉ có mấy trăm bình, đối với Dương Vĩ tới nói đây chỉ là một che đậy người tại mục đích phương, theo trước cửa dưới một thân cây mặt xuất ra hán nắp kỹ dự bị chia khoá, liền tiến vào hán phòng, đồ vật không có giấu ở thư phòng Quý Bảo Hiểm, mà liền tại trước cửa tủ giày phía dưới.

Một cái mặc cho ai cũng không nghĩ ra địa phương.

Một đồng Dệp lê phía dưới, cất giấu một gốc ba Bách Niên Nhân Sâm cùng mấy ngàn vạn một Trương Kim thể, Ân Thiên Vãn đem tủ giày đẩy ra, gõ gõ thượng diện sàn nhà bằng gỗ, sau đó trước tiên mở, mới nhìn đến một cái tinh xảo Quý Bảo Hiểm, không đối tù bảo hiểm.

Cũng liền hộp đựng giày từ lớn như vậy.

Dương Vĩ được thả ra, nói cho Ân Thiên Vãn thượng diện mật mã, nhưng là nhìn đến Nhân Sâm bên trên có một cái rõ ràng vết cắt.

Dương Vĩ cười cười nói ra, hán nhìn thấy cái này đồ vật đương nhiên sẽ không giữ lại, lúc ấy sẽ dùng, đáng lẽ cái này một nửa cũng phải bị dùng xuống, liền theo dưới quặng mỏ, nhưng là từ giờ phút này Ân Thiên Vãn chú ý lực là tại kim tạp thượng diện.

Nếu như Dương Vĩ biết hán là sẽ cười đi, hán vậy mà chết tại đây dạng một cái Hai Lúa trong tay.

Kim tạp tới tay thời điểm, ngay tại Dương Vĩ trong thư phòng trên máy vi tính tiến hành chuyển khoản, bảy ngàn vạn bị chuyển tiến vào Ân Thiên Vãn tài khoản giờ phút này hán tư nhân tài sản đã có một trăm triệu hai ngàn vạn.

Ai có thể nghĩ tới mấy tháng trước còn đang vì tiền thuê nhà sót ruột Ân Thiên Vãn, giờ phút này có được như thế một khoản tiền lớn.

Phải chăng hoàn thành ủy thác, nhận lấy khen thưởng.

Hệ thống âm thanh đúng hẹn vang lên, Ân Thiên Vãn cảm giác được cái này âm thanh không mang theo một tia tình cảm, cũng máy móc, cùng trước kia tựa hồ có chút khác biệt.

Trước kia chỗ nào hỏi qua hán phải chăng xong CD là đốt một tiếng, liền để nhận lấy khen thưởng.

Đem Dương Vĩ thu đến trong bình, Ân Thiên Vãn sắc mặt âm tình bất định, hơn một cái ức a, tại nhà có thể mua xuống một con đường, cứ như vậy biến mất sao?

Một thời gian hai cái âm thanh vang lên, cho hệ thống, hoàn thành trước ủy thác.

Không cho, hơn một cái ức coi như kết thúc không thành ủy thác, về sau cũng có thể ăn ngon uống sướng, mở xe sang trọng, tìm mỹ nữ.

Lữ Bố ở một bên không nói gì, Ân Thiên Vãn trên ghế ngồi híp mắt, trước kia không có có đôi khi không cảm thấy, thật có nhiều tiền như vậy, thật là một cái dụ hoặc a.

Ân Thiên Vãn hai mắt mở ra, tựa hồ kiên định một chút.

Tại trong đầu lẳng lặng nói ra: "Ta lựa chọn hoàn thành."

"Cấp C ủy thác —— định vị tiểu mục tiêu, kiếm hán một trăm triệu hoàn thành, mời nhận lấy khen thưởng."

"Chủ ký sinh đi qua khảo nghiệm, hoàn thành cấp C ẩn tàng ủy thác —— tiền tài dụ hoặc, điểm Năng Lượng gia bốn."

Chương 21 : hoàn mỹ trọng sinh

"Chủ ký sinh làm không sai a , Yêu Yêu Đất." Hệ thống quen thuộc âm thanh lại một lần nữa xuất hiện.

Mà đau lòng Ân Thiên Vấn nhìn xem ngao kiêu hệ thống không biết là nên khóc hay nên cười , một trăm triệu a , ta thiên , ta có thể mua tốt nhiều đồ vật , tuy nhiên nghèo quá hần , một thời gian cũng chỉ có thể nghĩ đến biệt thự , xe đua loại này biết rõ xa xỉ phẩm.

"Ta có thể dừng nói hự , trước tiên đem khen thưởng cho ta , ta xem một chút cái này sống thua thiệt không lỗ." Ân Thiên Vấn muốn khóc Vô Lệ nhìn xem hệ thống , tuy nói tiền đến trả quên có thể nhưng là tâm tính không giống nhau a.

Cũng tỷ như người trên đường nhìn xem một Trương Tiểu , người khác trước tiên nhặt đứng lên , người là không có cảm giác , nhưng là nếu như người nhặt đứng lên , lại phát hiện rồi , lần này tâm tính cũng không giống nhau.

"Chúc mừng chủ ký sinh làm ra một cái chính xác quyết định."

"Cấp C ủy thác khen thưởng —— điểm Năng Lượng ba , tu luyện công pháp sách thứ nhất , mở ra hoán đổi hệ thống.

"Ân tâng ủy thác khen thưởng —— điểm Năng Lượng bốn."

Bây giờ điểm Năng Lượng trực tiếp rót vào Ân Thiên Vấn trong linh hồn , có một loại phiêu phiêu đục tiên cảm giác , vậy đại khái cũng là Thể Hồ Quán Định , bởi vì hần phát hiện tuy nhiên chỉ có bây giờ điểm Năng Lượng , hần hồn lực nhưng thật giống như đột phá một bậc thang.

Đến tận đây Ân Thiên Vấn bị rót vào điểm Năng Lượng đã đạt tới 20 , đây là một cái bình cảnh , có thể làm phức tạp người bình thường thậm chí bối phận bình cảnh , mà Ân Thiên Vấn lại như là uống nước ăn cơm vượt qua.

Hần là đạt tới sau này trung cấp giai đoạn.

Dạng này tới nói chẳng phải là đã và lâm bên trong giữ lẫn nhau bình , mà hồn lực người tu luyện lại so nhục thân người tu luyện mạnh lên một chút.

Tại Trịnh thành phố tăng thêm Lữ Bố đối với hần có thể hình thành uy hiếp hần là cũng không nhiều , coi như đụng tới Lý Thiên nam cũng cần phải có thể đào thoát ra ngoài đi.

Một quyển thư tịch kiểu dáng đồ vật chậm rãi lơ lửng tại Hệ Thống Không Gian bên trong.

Ân Thiên Vấn vẫy tay , thư tịch chậm rãi bay tới , chỉ là vừa chạm đến ngón tay , liền toàn bộ tán loạn tại trong óc , sau đó một thiên mấy ngàn chữ công pháp xuất hiện ở Ân Thiên Vấn trong óc , xem đang tại một giờ.

"Hệ thống ta có thể hay không hỏi người cái vấn đề." Ân Thiên Vấn nhìn xem hệ thống nói chuyện.

"Người vì sao không được đem đồ vật trực tiếp phóng tới ta bên trong , phi phi , trong đầu."

"Đây không phải đi cái hình thức sao? Nhớ kỹ cho ta Ngũ Tinh khen ngợi a người thân , lần trước cho người tiến sách người không thấy được , không phải luôn luôn so tài một chút sao?" Hệ thống nhìn xem Ân Thiên Vấn tức giận nói ra.

"Cái này sống ta phục." Ân Thiên Vấn không fuck nói.

《 nung hồn 》

Quả thật là tu luyện Hồn Kỹ công pháp , nhưng là hần hiện tại Nhục Thân Lực Lượng thật sự là quá yếu , chỉ là bị Dương Vĩ đánh liền có thể bị đánh đến trật khớp.

Hồn Kỹ , lại không phải tu luyện hồn lực công pháp , dù sao hần sở hữu hồn lực đều là thông qua điểm Năng Lượng rót vào mà đến , hiển nhiên hệ thống sẽ không để cho hần thông qua tha phương kiểu tới thu hoạch được hồn lực , có lẽ thuyết phục qua tha phương kiểu cũng thu hoạch được không được như thể tinh thuần hồn lực.

Hiện tại mới mấy ngày ngắn ngủi , liền để hần thu hoạch được sau này trung cấp lực lượng.

Không biết bao nhiêu Thiên Tài Nhân Vật , tu luyện mấy năm thậm chí mười năm mới có thể đạt tới như thế tu vi.

Hệ thống đoạn hần thu hoạch được hồn lực nơi phát ra , nhưng lại cho hần để cho hần thay đổi mạnh mẽ phương pháp , Hồn Kỹ , thông qua hồn lực

Ngư Sứ kỹ năng, lúc trước hẳn chỉ có một thân bảo tàng lại không hiểu được vận dụng, chỉ có thể bẻ vào cây mạnh đến sử dụng Định Hồn Định.

Nhưng nhìn cỡ nào tiểu thuyết hẳn, hay là đối với Hồn Vũ Song Hưu cũng có cảm giác.

"Hệ thống, có cái gì gia tăng Nhục Thân Lực Lượng đồ vật sao?" Ân Thiên Văn nhìn xem hệ thống nói ra.

"Há, ta thân ái chủ ký sinh, ngươi chẳng lẽ không có phát hiện ngươi khôi phục năng lực so trước kia mạnh mẽ rất nhiều lần sao?" Hệ thống nhìn xem hẳn nói ra.

"Cũng là a, lần trước Định Hồn Định vết thương tuy nhiên một tuần, lần này xương cốt cũng chỉ là mấy giờ liền tốt."

"Chủ ký sinh, trọng sinh hệ thống mục tiêu là vì giúp ngài tiến hành hoàn mỹ trọng sinh, thu hoạch được điểm Năng Lượng là vì ngài trọng sinh chỗ tiến hành nhất định phải quá trình, hệ thống cảm thấy ngươi Nhục Thân Lực Lượng không cần thiết để bụng như thế, chỉ cần linh hồn thay đổi cường đại, sau khi trùng sinh vẫn như cũ sẽ được lợi, mà nhục thân thì sẽ bao phủ tại thời gian trong trần ai.

"hệ thống thế mà có thể nói ra dạng này đại đạo lý tới.

"Ách, nếu đi, ta trước đó muốn trọng sinh hoàn toàn là bởi vì làm người làm quá thất bại, bất quá ta lần trước trọng sinh sau khi thất bại, nhân họa đắc phúc có được ngươi, bây giờ lại phát hiện ta đã không biết mình là không cần trọng sinh." Ân Thiên Văn nói ra ý nghĩ của mình.

"Chủ ký sinh, nhất thời ý nghĩ đồng thời không được có thể đại biểu về sau, trọng sinh hệ thống cuối cùng mục tiêu là vì giúp ngài tiến hành trọng sinh, nhưng là trọng sinh chỉ cho nên gọi là trọng sinh, là bởi vì nó thời gian, trọng sinh một ngày cùng trọng sinh mười năm tóm lại là không giống nhau." Hệ thống nhìn xem Ân Thiên Văn như có điều suy nghĩ nói ra một đoạn văn.

"Một ngày? Mười năm? Chẳng lẽ cái này thời gian khác biệt, chỗ cần điểm Năng Lượng cũng khác biệt?" Ân Thiên Văn tựa hồ phát hiện cái gì không dậy nổi sự tình.

"Thật xin lỗi, hệ thống quyền hạn không đủ, vô pháp trả lời."

"Vậy ta lúc nào có thể mò ra ngươi quyền hạn đâu?"

"Thật xin lỗi, hệ thống tạm thời không muốn nói chuyện cùng ngươi, đồng thời hướng về ngươi vút một cái đôi lấy công năng."

Hệ thống đột ngột nói chuyện, ngược lại để Ân Thiên Văn nhớ tới lần này khen thưởng còn khai phóng hoá đổi hệ thống, tuy nhiên có thể đôi lấy cái gì đồ đâu, một thời gian Ân Thiên Văn buông xuống nội tâm tiểu tâm tư, hẳn biết hệ thống nếu như không muốn nói cho hẳn, hỏi thế nào cũng sẽ không nói,

Còn không bằng xem thật kỹ một chút trước mặt hoá đổi hệ thống.

"Một trăm điểm đôi lấy giá trị?"

"Hệ thống, ta một trăm triệu a, ngươi liền cho ta một trăm điểm? Ngươi việc này làm thật không từ tế a."

"Hắc hắc, cho ngươi thêm một điểm." Hệ thống nhìn xem Ân Thiên Văn nói ra.

"Ngươi có thể hay không đem thiếu nợ ta tân thủ Đại Lễ Bao cho ta, ta còn không biết ở trong đó có gì chứ?" Ân Thiên Văn lại nghĩ tới lúc trước bị hệ thống giấu đứng lên tân thủ Đại Lễ Bao, hận đến một trận nghiêng răng, nói xong rút thưởng đầu, nói xong đưa tặng tân thủ trang bị đây.

Kém nhất ngươi cho một cái không gian trang bị, để cho hẳn cái bức cũng tốt a.

Hệ thống lại bắt đầu quyền hạn độn, Ân Thiên Văn chỉ có thể đem ánh mắt nhìn về phía trước mặt hoá đổi hệ thống.

5 Bách Niên Nhân Sâm? Năm trăm năm Linh Chi? Nhất Hệ liệt linh thảo Linh Dược xuất hiện ở Ân Thiên Văn trước mặt.

Đây vẫn chỉ là lớn nhất tăng một chút đồ vật, mỗi cái cần 20 điểm đôi lấy đáng.

Nghĩ đến này Dương Vĩ vì một gốc ba Bách Niên Nhân Sâm mặc dù nói có chút trời xui đất khiến đi, nhưng vẫn là đem chính mình mệnh cho ném vào, nhưng mà hẳn liền nhìn như vậy những này Nhân Sâm Linh Chi như là rau cái trắng đồng dạng mặc hẳn chọn lựa?

A, vì hình không gian giới chỉ? Ân Thân Phù &# F F FD; , hỏa cầu phù &# F F FD; ?

Ta thiên, tám mươi đôi lấy đáng. Vì hình không gian giới chỉ? Chỉ có một mét ngồi một mét? Phù &# F F FD; một cái muốn 5 điểm?

Cái này chút đồ vật cũng đều chỉ có thể chủ ký sinh tự mình sử dụng?

Ân Thiên Văn xem liếc một chút hệ thống, lấy hẳn tính cách, tất nhiên thì sẽ không khuất phục, chỉ nhìn hẳn nhượng này, khoe miệng lộ ra một tia ngạo kiều mỉm cười, sau đó nói một câu: "Tiểu hết thấy, đánh cho ta cái gãy đi, ta đây mua điểm đồ vật một chút cũng không có."

"Chủ ký sinh , tư nhân tài sản còn có hai ngàn vạn , hoàn toàn có thể tự hành đổi lấy 20 điểm"

"Ta có câu..."

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22 : hòa thượng manh mối

Ân Thiên Vấn mặc dù nói cũng móc , nhưng vẫn là lại đổi lấy một ngàn vạn.

Nhìn trước mắt một mai giới chỉ , một tấm Thổ Độn Phù , một Trương Kim vừa phù , một Trương Hỏa cầu phù , còn có năm viên Ích Khí Đan , một tấm luyện khí phù.

Một tấm chạy trốn , một tấm công kích , còn có một tấm phòng ngự.

Về phần năm viên Ích Khí Đan , một khóa cho Lữ Bố , còn lại bốn khóa là cho gia gia nãi nãi còn có phụ mẫu , chỉ cần một đổi lấy giá trị một khóa , đối với người bình thường tới nói , kéo dài tuổi thọ , vô bệnh vô tai thật là tốt , cũng không có cái gì sử dụng hạn chế.

Cái này rất không được chân thực.

Ân Thiên Vấn giờ phút này thật rất muốn hỏi một tiếng hệ thống , ta chẳng lẽ không phải tại đô thị sao? Làm sao hoán đổi hệ thống bên trong tất cả đều là tu tiên đồ đâu ?

"Chủ ký sinh , Trọng Sinh Giả không thiếu cái lạ , xem như hệ thống ta , tự nhiên là thống ngự Vạn Giới , người xem tầm kia luyện khí phù là Huyền Huyền Thế Giới mấy ngàn năm kết hợp khoa học kỹ thuật phát triển sản phẩm , chỉ cần tăng thêm tài liệu liền có thể sản xuất vũ khí , chỉ bất quá là duy nhất một lần."

"Chỉ cần người có đầy đủ đổi lấy điểm, đừng nói tu tiên , Huyền Huyền , Âm Phủ , man hoang , thượng cổ , vân vân vân vân toàn bộ đều tùy người chọn tuyến."

Lần này hẳn thê không có Triệu Hoán Hệ quản lý , nhưng là hệ thống lại tự mình chủ động giải đáp.

Tổng cảm giác có chút cái gì không tốt sự tình phát sinh.

Hỏi làm quen một chút trước mặt đồ vật , riêng là giới chỉ , trong nhà tiểu đồng tây đều bị hắc chứa một cái đi lại lại , tuy nhiên hồn lực sung túc tình huống dưới ngược lại là cũng thuận lợi , Hồn Kỹ hiện tại không có thời gian học tập , nên đi giúp một chút Lão Vương.

Thuận tiện hỏi một chút Âm Sai là chuyện gì xảy ra , cũng đem Dương Vĩ đưa tiễn.

Lúc này mới qua mấy giờ , Ân Thiên Vấn sờ sờ trên tay giới chỉ , cảm thụ được bên trong mấy cái phù &# F F FD; , còn có Định Hồn Định.

Định Hồn Định giờ phút này bị hắc đơn giản khắc ấn một chút hồn lực ấn ký , uy lực bỗng dung hơn chia , nhưng là với hắc mà nói vẫn như cũ có chút bó tay bó chân , vẫn là nhanh cho mình chuẩn bị nhất bả sản thủ vũ khí , bằng không thì cũng sẽ không hoa mười điểm đổi lấy giá trị chuẩn bị một tấm luyện khí phù.

A Lục lờ mờ mang đi Lão Vương địa điểm rất ít vắng vẻ , Ân Thiên Vấn cũng biết bên kia nhất định sẽ có bầy rập.

Tuy nhiên duy nhất không rõ ràng cũng là A Lục là đơn độc hành động vẫn là đã báo cáo cái gọi là hòa thượng , bởi vì mới mấy ngày ngắn ngủi , A Lục hẳn là cũng sẽ không rõ ràng Ân Thiên Vấn giờ phút này hồn lực tu vi đã còn cao hơn hắc , nếu như vẫn là lúc trước loại kia bầy rập chẳng phải là từ tìm từ lộ.

Ân Thiên Vấn ngấm lại đánh một chút trong rừng điện thoại , dùng một nửa ba Bách Niên Nhân Sâm để cho hắc đi theo tự mình cùng một chỗ hành động , bởi vì này bị Dương Vĩ coi trọng đồ vật với hắc mà nói thật rất bình thường , bởi vì hắc nơi nào thấp nhất cũng là năm trăm năm , Lữ Bố cũng không dùng được còn không bằng tìm cái trợ thủ.

Trong rừng vốn là vừa mới bị Lý Thiên nam khen ngợi , nài gì tu vi nhưng vẫn vào ngày kia trung cấp tiến bộ chậm chạp , lại được biết Dương Vĩ thân tử , thoảng một cái cũng làm cho hấn áp lực lớn đứng lên , bởi vì Dương Vĩ không nguyên nhân cái chết là hấn phía sau thể lực , cho nên hai cá nhân là cạnh tranh già.

Hiện tại Dương Vĩ không ở , nếu như Dương gia đang đề cử một vị không hàng lời nói , hấn không xác định Lý Thiên nam có thể hay không thỏa hiệp.

Mà một khi trong rừng tự mình đi vào sau này cao cấp , như vậy cái này địa vị chính là không thể nghi ngờ , cũng là không phải hấn Mạc Chúc , cho nên trong rừng đáp ứng Ân Thiên Vấn thỉnh cầu.

Hiện tại cái này thời đại , hoang dại Thiên Tài Địa Bảo , nếu không liền bị mọi người tộc khống chế , nếu không liền bị quốc gia khống chế , giống hấn loại người này , mặc dù có chút cơ duyên , nhưng chỉ là trăm năm Lão Tham , mạo xưng lượng cũng liền hai trăm năm.

Mặc dù nói một nửa ba trăm năm Lão Tham nhất định sẽ có chút được hiệu trôi qua , bất quá đối với trong rừng tới nói lại không có càng lựa chọn tốt.

Ân Thiên Vấn đứng ở cửa xem sẽ điện thoại di động , sau đó lại bắt đầu thường thức lên trên tay giới chỉ , bởi vì trong rừng một hồi lái xe tới.

Xe không phải cũng tân , nhưng nhìn cũng rất an toàn , Ân Thiên Vấn mở cửa xe ngồi ở vị trí kế bên tài xế , nhìn về mặt chính khí Lâm bên trong nói nói: "Ta cho là ngươi sẽ không tới đâu, nhìn ngươi thời gian qua rất ít tưng quần a."

"Thật không biết ngươi là làm sao tu luyện , tuy nhiên cũng là các ngươi không dùng được loại này đồ vật , ba trăm năm Lão Tham a , ta đến bây giờ cũng chỉ dùng qua một lần.

" trong rừng lái xe nói với Ân Thiên Vấn tiếp , một mặt khổ Đại Cừu sâu bộ đáng.

"Ít ỏi như thế?" Ân Thiên Vấn có chút không hiểu.

"Nói nhảm , bây giờ có thể đào đều bị đào , trừ Thâm Hải bên trong phải có chút không muốn người biết bí mật , dùng cơ bản đều không cái gì , từ cổ chí kim nhiều như vậy võ giả , tu luyện tư nguyên không tính toán , gia thế tốt cũng là vẫn được , đến tại chúng ta." Trong rừng không biết hôm nay tựa hồ cảm khái rất nhiều.

Ân Thiên Vấn đáng lẽ muốn nói gì lại nuốt vào bụng , dù sao 5 Bách Niên Nhân Sâm loại này đồ vật , nói không chừng lần sau thật có thể cho hấn bán mạng , mà với hấn mà nói nhưng là thừa thốt bình thường.

"Nặc , cho ngươi trước nghiệm một chút hàng " Ân Thiên Vấn đem trong tay hộp đưa cho hấn.

Trong rừng cũng không xem , để cho trên xe , sau đó dựa theo địa chỉ đi qua.

"Sau này sơ cấp , gọi ngươi tới cũng chỉ là lấy phòng vạn nhất , ngươi cái này sóng nói không chừng cũng chính là cho ta làm cái tài xế." Ân Thiên Vấn ngồi ở vị trí kế bên người lái , nhìn bên cạnh đồ vật hướng phía sau bay vọt.

"Chỉ mong đi, ngươi đồ vật cũng không phải tốt lắm , ta đầu tiên nói trước , thật có thất lạc tánh mạng nguy hiểm , chính ta trước hết chuồn mất , đừng trách ta không tử tế , ta cũng không làm được loại kia cho ngươi thêm một chân sự tình." Trong rừng bỗng nhiên một chút phanh lại , hai cá nhân đã đến địa phương.

Còn có hơn một ngàn mét , tuy nhiên xe ngay tại ven đường ngừng lại , hai cá nhân bắt đầu đi bộ.

Lữ Bố không có đi xa , luôn luôn đi theo Ân Thiên Vấn bên người , chỉ là có Chiến Ngoa hấn , lộ ra càng thêm hư vô mờ mịt , chỉ cần bắt động tương tay tin Lý Thiên nam ở nơi này cũng phát hiện không được hấn , loại này đẳng cấp quý tộc thật sự là tích súc quá cao.

Đi tới đi tới , ven đường có một khối nhô lên tảng đá nhỏ , cũng liền thủ chương lớn nhỏ , tuy nhiên thượng diện lại mơ hồ vẽ lấy cái gì.

Trong rừng đột ngột ngồi xổm xuống , nhìn xem này khối thạch đầu , Ân Thiên Vấn cũng là dừng lại.

"Cái này thượng diện họa mấy cái điểm làm gì ?" Ân Thiên Vấn nói ra.

"Đây là giới điểm hương sẹ , hòa thượng địa bàn." Lâm bên trong nhìn lấy Ân Thiên Vấn nói ra , trong lời nói tựa hồ có chút cừ hận.

"Hòa thượng ? Ngươi cũng biết hòa thượng ?" Ân Thiên Vấn nhìn xem Lâm bên trong nói nói.

"Trịnh thành phổ lực lượng mới xuất hiện một cái võ giả , vẹn vẹn một năm thời gian , theo một cái tên không thấy Kinh Truyện Tiểu Sa Di , biến thành sau này cao cấp người tu luyện , chết ở trong tay hấn võ giả đã không xuống 20 , chết ở trong tay hấn bình dân nhiều đến Thiên Nhân." Lâm bên trong nhìn lấy Ân Thiên Vấn nói ra.

"Này Lý Thiên nam liền không có ngăn lại hấn ?" Ân Thiên Vấn lập tức trả lời.

Dù sao Lý Thiên nam thuộc về tại đây đầu rỗng nhân vật , bỏ mặc loại người này làm lấy thương thiên hại Quản Lý tình , liền không có người quản ?

"Lý cục trưởng trước tiên phía sau tiến hành bảy lần bắt , lại bị hấn quý đệ thủ đoạn đào thoát , một chút sớm đã không được tại thế gian hiển hiện đồ vật ,

trong tay hấn tựa hồ tầng tầng lớp lớp." Lâm bên trong nói nói.

"Tì như đâu?"

"Phù &# F F FD; , nhiều nhất cũng là phù &# F F FD; , tuy nhiên đều tản ra um tùm quĩ khí , ta gặp một lần." Lâm trung tâm có sợ hãi nói ra.

"Này thượng diện liên không người đến ?" Ân Thiên Vãn nhìn xem trong rừng

"Quản không đến , theo ta được biết Trịnh thành phố năm nay tính người tụ nhiều ra mười bảy cái phía sau Thiên Vũ người , mà những năm qua có thể ra một cái liên đã Tạ Thiên Tạ Địa , mà năm nay mười bảy cái vẫn là đã biết." Trong rừng xem liếc một chút Ân Thiên Vãn tiếp tục nói , "Lúc ấy người lực lượng mới xuất hiện , cũng là chúng ta phạm vi không chế , tuy nhiên tính cách không hồng , Lý cục trưởng cũng không có quản nhiều , người nào còn không có chút kỳ ngộ đâu?"

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Phù Biên Niên Sử xuất hiện

Trong rừng không có xem Ân Thiên Vãn trong mắt một tơ tầm hoài nghi , còn có chút ít sát ý.

Hệ thống tồn tại Ân Thiên Vãn sẽ không để cho bất kỳ người nào biết , bao quát phụ mẫu thân nhân , nhưng là vừa rồi trong rừng lời nói cũng là cho hấn biết , xem ra trong giới chỉ những cái kia phù &# F F FD; hấn là không thể sử dụng , vạn nhất bị ngộ nhận là hòa thượng đồng bọn vậy phải làm thế nào.

"Dự tính mấy năm qua này , vô giả xuất hiện đứt gãy kỳ , thượng diện cũng là cổ vũ vô giả tồn tại , nhưng là đối với những không chuyện ác nào không làm đó Tà Vũ người tới nói vẫn là số không dễ dàng tha thứ." Trong rừng đứng dậy cầm ra điện thoại di động đánh cái điện thoại.

Hấn là đối với Lý Thiên nam đánh , Ân Thiên Vãn cũng không nghĩ tới hòa thượng lại là bị đuổi giết ngay nghi phạm.

"Chúng ta đi vào trước đi , dầu gì luôn có thể trốn tới , theo ta được biết bên trong chỉ có một cái gia hòa." Ân Thiên Vãn giờ phút này cũng là tâm niệm tiếp Lão Vương chữ ở bên trong có thể hay không bị Luyện Hồn.

Còn có một chút chính là , nếu như Lý Thiên Nam Nhân tới , Ân Thiên Vãn há không được là vô pháp theo A Lục miệng lấy được một chút tin tức , một thời gian hấn cũng không biết môi trong rừng là tốt hay là xấu , bất quá nghĩ đến trong rừng trong miệng nói hòa thượng là có một ít kỳ quái phù &# F F FD;.

Nói hấn như vậy có được hệ thống khả năng liên lớn hơn nhiều , chỉ có thôn phệ hấn hệ thống , này Ân Thiên Vãn chẳng phải là có thể đang gia tăng ba mươi điểm điểm Năng Lượng , dù sao phía trước mấy cái ủy thác cũng chỉ là cho hấn 20 điểm điểm Năng Lượng a.

Trọng yếu nhất thì sẽ không chết.

"Đi thôi , ta cũng rất tò mò , tại đây vì sao có thể trở thành hòa thượng cứ điểm." Trong rừng đứng dậy nhìn xem Ân Thiên Vãn.

Ân Thiên Vãn và lâm bên trong đi đến năm trăm mét thời điểm , trong rừng ngừng dưới cước bộ , Ân Thiên Vãn gật gật đầu liên tục mình đi lên phía trước đi qua , năm trăm mét khoảng cách , trong rừng tốc độ cũng cũng là sát na công phu , vô luận là rút lui vẫn là đề hấn hỗ trợ đều có thể rất nhanh đuổi tới.

Một cái cũng phổ thông Khu Dân Cư , một Nhà Lầu từ , Ân Thiên Vãn gõ cửa một cái , phát hiện môn là mở , liền nói câu nào sau đó đi vào.

Lại cửa mở một sát na , Lữ Bố liền đã trước tiên đi vào , Ân Thiên Vãn đẩy mở cửa đi vào , cẩn thận đề phòng , lại phát hiện đồng thời không có gì bất ngờ , A Lục ngồi ở chính đường thượng khán Ân Thiên Vãn cười , lộ ra rất là thông dong.

Bên tay trái Lão Vương bị nửa treo tại không trung , trên mặt lộ ra thống khổ dị thường , đến mức Ân Thiên Vãn đi tới hấn cũng không biết.

"Người tới ? Đem Định Hồn Định giao ra , người người mang đi." A Lục ngồi ở bên cạnh bàn uống trà , đầu vào đẩy nói ra.

Lần này đến phiên Ân Thiên Vãn kinh ngạc , đến là cái gì cho hấn khí , Ân Thiên Vãn rõ rệt nhìn thấy hấn tu vi vẫn là lúc trước sau này sơ cấp , Lữ Bố ở một bên cũng không cảm nhận được có mai phục , nhưng là lần trước vội vàng chạy trốn hấn , lần này có cái gì đảm lượng ngồi ở chỗ này đâu?

Phanh

A Lục nhìn xem Ân Thiên Vấn tới , trong tay một ly trà trực tiếp phát , Ân Thiên Vấn cước bộ không động , nhưng ở chén nước sẽ đọng phải hấn thân thể thời điểm , giống như bị cái gì đồ vật cái biến lộ tuyến , lập tức theo bên cạnh hấn trượt đi qua.

Nhìn xem Ân Thiên Vấn hơi hốt tránh thoát một chiêu này , A Lục trực tiếp đứng đứng lên , đưa tay giơ lên một cái màu trắng đồ vật , sau đó cả cá nhân như là Súc Cốt Công thấp hạ thân , hướng về Ân Thiên Vấn Hạ Bàn công kích.

Ân Thiên Vấn quét liếc một chút trên tay hấn hiện ra ngân quang Chi Hoàn , biết Hiểu Như quả cái này một kích đụng chạm lấy hấn hai chân đoán chừng liên trực tiếp phế.

Bảy viên Định Hồn Đinh suu một tiếng , trực tiếp xuất hiện tại a Lục Nhãn trước , hoảng sợ hấn vội vàng phanh lại cước bộ , tại mặt đất lăn lộn hai lần lần nữa nhào tới , Ân Thiên Vấn nhìn xem hấn cũng có chút không thú vị , hồn lực dò xét tiếp hấn động tĩnh , trực tiếp một chân đem hấn đạp bay đứng lên.

Roi ầm ầm hấn lúc trước ngồi ghế dựa Từ Chi bên trên , chênh lệch thật sự là quá lớn.

"Nha , ta cho là ngươi đem hòa thượng mời đến , là ai cho ngươi lá gan giam cầm Lão Vương , còn có gan nói chuyện với ta như vậy ?" Ân Thiên Vấn dưới chân khẽ nhúc nhích , trực tiếp đi đến trước mặt hấn , một cái tay bóp lấy cổ của hấn đem hấn nâng đứng lên.

"Khụ , khụ... Vô dụng... Ngươi giết không chết ta." A Lục Nhãn lòng đen trực phiến , nhưng là khóe miệng nhưng như cũ là cười ,

Nhìn thấy Ân Thiên Vấn có chút run rẩy.

Phanh

Ân Thiên Vấn trực tiếp hơi vung tay đem hấn nện ở trên tường , sau đó đem Lão Vương cứu được.

A lục trọng nặng roi tại mặt đất , một cái tay vịn ở ngực , một cái tay chống đất , trong miệng liên tục thắm đi ra máu tươi , nhưng vẫn là cười , giống một cái tổ chất thần kinh , hấn cũng không nghĩ tới Ân Thiên Vấn vậy mà tiến bộ nhanh như vậy , nhưng là hòa thượng mau tới hấn chết định.

Hấn nhìn xem trong không khí vẫn như cũ tràn ngập màu trắng bụi khóe miệng lộ ra một tia ý vị thâm trường nụ cười.

Lão Vương linh hồn rất là suy yếu , Ân Thiên Vấn truyền vào một cỗ hồn lực đến hấn trong thân thể , mới xem đến Lão Vương linh hồn đỡ một ít , nhưng là luôn cảm thấy có gì không đúng bộ dáng , quả thật Lão Vương nhắm mắt lại vừa mới mở ra.

Ân Thiên Vấn kém chút đem Lão Vương ném ra.

Lão Vương hai cái đồng tử vậy mà hình thành hai cái khuôn mặt , nếu như không nhìn lầm lời nói A Lục hồn phách thể mà sống nhờ tại Lão Vương trong linh hồn.

Lần này cũng là sáng , hiện tại cái này một người một quỷ thể mà biến thành một cái quỷ dị cộng sinh thân thể.

"Cộng sinh phù ? Quả thật có hạ cấp hệ thống khí tức." Trọng sinh hệ thống âm thanh tại Ân Thiên Vấn não hải bên trong xuất hiện.

"Ngươi là nói , đây cũng là sử dụng phù &# F F FD; ?" Ân Thiên Vấn nói ra.

"Không sai , đây không phải cái này cái thể giới sẽ sinh ra đồ vật , không thể nghi ngờ , ngươi nhanh đi tìm này cái hòa thượng , ta đã không kịp chờ đợi muốn hưởng thụ này hệ thống vị đạo." Hệ thống nói tới nói lui , lại có một loại ăn hàng cảm giác , cũng không biết hấn ăn hấn đồng loại là cái gì tâm tình.

"Này Lão Vương cái này còn có thể cứu sao?"

"Ngươi này nửa sách Hồn Kỹ thượng diện có một cái biện pháp có thể nghịch chuyển hồn phách , đem người này hồn phách hấp thu , xem như dinh dưỡng trả lại cho khác một cá nhân ?"

"Này khác một cá nhân sẽ như thế nào ?"

"Biến mất , bạn bè nhắc nhở màu trắng bụi có độc nha." Hệ thống nói dứt lời liền lại bỏ chạy.

Nói xong , Ân Thiên Vấn hơi ức một chút trong đầu Hồn Kỹ , thượng diện đồ vật hấn cũng không có luyện qua , nhưng là đây chỉ là một cũng Tiểu Pháp Thuật , sau đó xem chung quanh một cái bụi không nói gì.

A Lục như trước đang cười , theo hòa thượng này lấy ở đâu một tấm phù &# F F FD; , hiện tại không dám nói dừng , chỉ ít trước mặt cái này cá nhân hấn là sẽ sợ ném chuột vỡ bình , giết không được hấn , chỉ cần hấn cầm tới Định Hồn Đinh , liền có thể theo hòa thượng chỗ nào đối lấy cang cõ nào đồ vật.

Nói không chừng còn có thể sau khi đột phá trời sơ cấp , nhất cử đạt tới sau này trung cấp mục tiêu.

Hướng hồ hòa thượng nói hấn sẽ luôn luôn quan ở nơi này , bởi vì làm một cái Tu giả linh hồn hấn là cũng cần , cho nên cái này các loại đường lui mới là A

Lục phách lối nguyên nhân căn bản.

"Phù &# F F FD; thật sao? Sẽ không chết thật sao? Ta bây giờ để người cảm thụ một chút cái gì gọi là hoảng sợ." Ân Thiên Vãn chậm rãi ngồi xổm ở trước mặt hắn.

Xoạt xoạt

Xoạt xoạt

A Lục bị đỡ xuống tứ chi , nằm tại mặt đất không thể động đậy.

Sau đó đem Lão Vương hồn phách cùng hắc đầu Đồi Đầu để đó , một cái tay đặt tại Lão Vương hồn phách bên trên, một cái tay điểm tại A Lục mi tâm , luôn luôn cười A Lục , cảm thụ được trong thân thể lực lượng bị từng chút một rút đi , cuối cùng cảm nhận được hoảng sợ.

Bắt đầu cười có chút tâm hồng , nhưng là bây giờ đã trễ.

Câu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Chiến đấu chiến đấu

"Đại nhân cứu ta , đại nhân cứu ta." A Lục có chút hoảng sợ hô lớn.

Tuy nhiên giờ phút này hắc tay chân máu chót đều bị tháo , chỉ có thể kêu to , nhưng là chậm rãi linh hồn bổ sung tiến vào Lão Vương Hồn Thể bên trong , đồng tử bắt đầu tan rã , sau đó không động đậy được nữa.

Ân Thiên Vãn tuy nhiên tại tiến hành như này hành động , tuy nhiên nội tâm nhưng vẫn cảnh giác , riêng là A Lục hô lên đại nhân hai chữ , dù sao lần này Ân Thiên Vãn vốn cũng không phải là hướng về phía cái này tiêu đi &# F F FD;&# F F FD; đến, mục tiêu là phía sau hắc hòa thượng.

Hòa thượng cũng nguy hiểm nhưng là hắc cũng không sợ , bên ngoài Lý Thiên nam đã đến , phối hợp với trong rừng tuyệt đối có thể trong vòng mấy giây đuổi tới.

Lữ Bố một mực đang chung quanh cảnh giới , căn bản không có cảm nhận được hắc khí tức.

Ân Thiên Vãn mình cũng là sau này trung cấp tồn tại , Lữ Bố là cao cấp , cho nên không cần lo lắng sẽ bị hòa thượng miểu sát , lo lắng là hòa thượng biết nơi này có bầy rập căn bản không đi ra.

Oanh

Ân Thiên Vãn thân thể mãnh mẽ chấn động một chút , có thể rõ ràng cảm giác được vừa rồi như là chấn động đồng dạng cảm giác , hắc cơ hồ là lập tức mang theo Lữ Bố hướng về âm thanh phát ra địa phương chạy đi qua , quả thật Lý Thiên nam đã cùng một cái hắc y nhân giao thủ đứng lên.

Trong rừng ở một bên lợc trần , được rồi hắc không xen tay vào được.

"Chuyện gì xảy ra , cái này cũng là hòa thượng sao?" Ân Thiên Vãn nhìn xem Lâm bên trong nói nói.

"Không phải , cũng bất thành linh , nhìn thấy Lý cục trưởng liền trực tiếp động thủ , tuy nhiên cái này không được là hòa thượng , hòa thượng vẫn luôn là lấy bộ mặt thật sự kỳ nhân." Lâm bên trong nhìn lấy chiến đấu , một bên đáp trả vấn đề.

"Người tới." Ân Thiên Vãn đang muốn nói gì , một bên Lữ Bố lại nói cho hắc biết người tới , hắc cũng lập tức nói cho trong rừng.

Trong rừng còn chưa lên tiếng , quả thật theo bốn phương tám hướng tới rất nhiều người , Ân Thiên Vãn vừa nhìn cái này hơn hai mươi người vậy mà đều là sau này sơ kỳ người , trong rừng rõ ràng nói Trịnh thành phố một năm cũng ra không được mấy cái võ giả , chẳng lẽ những người này cũng là đặng tới ?

Thuần một sắc hắc y phục , Ân Thiên Vãn nhìn xem cảnh vật chung quanh , không biết những người này cũng là theo cái gì địa phương xuất hiện , lúc

trước A Lục chỗ Khu Dân Cư cũng chỉ có một tòa căn phòng cũ , là không có phá dỡ , cái này một hai ngàn mét tất cả đều là đất bằng , chỉ có chút đồ nát thê lương cách trở.

Mà hơn hai mươi cái võ giả lúc trước vậy mà một tia khí tức cũng không từng tiết lộ.

"Đánh đi , chỉ có thể hi vọng Lý cực trường nhanh lên giải quyết chiến đấu." Trong rừng hoạt động tay chân , có vẻ hơi nóng lòng muốn thử.

"Một người một nửa ?" Ân Thiên Vấn nhìn xem trong rừng , nói xong phối hợp hướng về một bên khác chạy tới.

"Khe nằm , dựa theo phương pháp không phải hẳn là tách ra một nửa đuổi theo hẳn sao? Làm sao ta bên này có mười lăm cái cái kia bên cạnh chỉ có mười cái." Ân Thiên Vấn một bên nhô nước bọt , thù hạ lại không nhân rồi.

Bảy cái Định Hồn Đinh trong nháy mắt bay ra , Lữ Bố đứng ở hẳn đằng sau giúp hẳn ngăn cản uy hiếp.

Suru

Suru

Bảy cái Định Hồn Đinh thẳng đến bảy cá nhân mà đi , Ân Thiên Vấn tự tin chỉ bằng chiêu này liền có thể để cho bọn họ thương vong , thế nhưng là vào thịt âm thanh vang lên , mấy cái hắc y nhân chỉ là một hồi rút cuộc lại hướng về hẳn xông lại.

Rống , rống

Hai cá nhân trực tiếp nhảy tới , hai tay mang theo liệt liệt phong thanh , trong miệng gào thét , mang theo một cỗ khó người mùi vị , nhưng là toàn thân Kinh Khí phòng lên , hắc sắc y phục giống như là hướng khí đồng dạng , bộc phát vô tận uy lực , trong mi tâm còn cấm Định Hồn Đinh.

Ân Thiên Vấn khó khăn lắm tránh thoát , chỉ có thể hỏi sau lưng Lữ Bố: "Đây là chuyện gì xảy ra , Lữ Bố."

"Ta cũng không rõ ràng." Lữ Bố một quyền một quyền đánh lấy chung quanh hắc y nhân , giờ phút này cũng không lo được bại lộ , những người này nhưng thật giống như không biết đau xót, Ân Thiên Vấn giờ phút này bởi vì có hồn lực tồn tại , không cần đánh , tránh né vẫn là có thể , cho nên bắt đầu quan sát chiến trường.

Ân Thiên Vấn vốn là không được tu nhục thể , với lại Hồn Kỹ cũng không tu hành , những người này chỉ có thể để cho Lữ Bố giải quyết.

Trong rừng bên kia so với hẳn muốn tốt hơn nhiều , một bên là người bên kia thiếu mấy cái , với lại hẳn thân thể lực lượng cũng là áp chế bọn họ , mặc dù nói vô pháp lái nhiều những này tựa hồ không chết người , nhưng một thời gian cũng không đã thương được hẳn.

Lý Thiên nam bên kia chiến đấu dị thường kịch liệt ,

Hai cá nhân y phục đều có chút tổn hại , chiến đấu khí thế cũng là cũng Hoàn Đại , chung quanh một chút đất trống đều bị vén bay đứng lên.

"Âm Ma chỉ."

Lý Thiên mặt phía nam trước đột nhiên xuất hiện hai ngón tay , một tia tinh thần khí tức tại thượng diện ngưng tụ , lam sắc quang mang mười phần loá mắt , theo Ân Thiên Vấn tại đây cũng có thể nhìn thấy này ngón tay chung quanh không gian đều phát sinh chấn động , tựa hồ muốn xé Liệt Không khí.

Nhưng là tại Lý Thiên mặt phía nam trước không bao xa hắc y nhân nhưng như cũ không quan tâm , trực tiếp nhào tới

Xuy xuy

Ngón tay màu xanh lam trong nháy mắt phát ra , tại trong không khí phát ra cấp tốc âm bạo cùng ăn mòn âm thanh , trực tiếp chạy này hắc y nhân đầu lâu mà đi.

Chỉ thấy này hắc y nhân thân thể vậy mà dừng lại sát na , mà Lý Thiên nam lại không được sẽ bỏ qua cơ hội này , cao thủ so chiêu vốn là tại trong gang tấc , chỉ thấy Lý Thiên nam trên hai tay lam quang lóe lên , chộp vào hắc y nhân trên bờ vai.

Miến cưỡng đem này hắc y nhân xé thành hai nửa.

Trong tượng tượng máu tươi tẩm thân tình hình cũng không xuất hiện , hắc y phía dưới lại là giống như cây trúc đồ vật , tại không trung thời điểm giống như bị cái gì áp bách, nhao nhao hóa thành tro tàn.

"Vậy mà không phải là người ?" Ân Thiên Vấn giờ phút này mười phần kinh ngạc.

Vậy hẳn bảy cái Định Hồn Đinh ghim vào bên trong , rõ ràng là nhục thể a.

"Lữ Bố , không cần lưu thủ , toàn bộ diệt sát." Ân Thiên Vấn nhìn xem luôn luôn lượn vòng Lữ Bố nói ra.

Lữ Bố không nói gì , chỉ là trên tay lực đạo rất nhiều , trong lúc triển khai phảng phất có Thiên Quân Chi Lực , chỉ tuy nhiên không có tiện tay vũ khí ,

giống như Ân Thiên Vãn, căn bản không có một chút tác dụng nào, chỉ có một thân hồn lực lại không biết nên như thế nào vận dụng.

Mười cái đi &# F F FD;&# F F FD; tại Lữ Bố thủ hạ như là cắt rau gọt dưa, Ân Thiên Vãn chậm rãi ngồi xổm xuống thu hồi Định Hồn Định, đem hắc y nhân mặt nạ cầm xuống, lại phát hiện là người, chỉ bất quá là chết thật lâu người, không biết là sao có thể kích động phát ra như thế chiến đấu lực.

Lý Thiên nam thật sâu nhìn xem Ân Thiên Vãn không nói gì, ánh mắt bên trong mang theo một chút hàn ý, sau đó ra hiệu giải quyết tốt hậu quả, trong rừng phát đánh một cái điện thoại, để cho người ta tới thu thập Tàn Cục, lập tức xuất hiện nhiều như vậy thi thể, vạn nhất để cho dân chúng phát hiện tóm lại không tiện bàn giao.

Các loại trong rừng đánh xong điện thoại, Lý Thiên nam mới chậm rãi mở miệng.

"Không biết mệt mỏi, không biết đau xót, phía sau trời đình phong, bất quá là mới vào."

"Phía sau trời đình phong?" Trong rừng lập tức kêu đi ra, với hần mà nói sau này cao cấp đều đã là một giấc mộng, hướng chỉ phía sau trời đình phong.

"Vâng, phía sau trời đình phong, hơn nữa nhìn đứng lên hần là hòa thượng thủ hạ, chỉ bất quá lần này bị ta đánh chết, hần không có người như vậy, ta báo cáo thượng điện, xem không có thể lại kéo, hần tiến bộ đã uy hiếp được chúng ta." Lý Thiên nam nói xong cũng đi.

Ân Thiên Vãn và lâm bên trong không nhìn thấy, Lý Thiên nam chỉ là vừa mới làm tiến vào trong xe, một ngụm máu tươi liền bỗng nhiên phun ra ngoài, cái kia khôi lỗi không muốn sống đấu pháp cùng hần cường ép sử xuất Âm Ma chỉ, dẫn phát hần nội thương.

"Ân huynh, lần này nên nói là ta liên lụy người, cũng là người liên lụy ta, tóm lại bị hòa thượng chăm chăm bên trên đi Tây Phương Cực Lạc, chính người chú ý một chút đi." Trong rừng vỗ một cái Ân Thiên Vãn bả vai nói ra.

"Ừ." Ân Thiên Vãn không có nhiều muốn, theo cơ bản xác định hòa thượng có được hệ thống thời điểm, hai cá nhân liền quên là không chết không nghi cục diện, bọn họ không có thâm cừ đại hận.

Chỉ là bởi vì, không có hòa thượng cái kia hệ thống, hần sẽ chết a, Từ Đạo Hữu, Bất Từ Bàn Đạo đây là từ xưa đến nay chân lý!

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25 : không có đúng sai

Ân Thiên Vãn và lâm bên trong mỗi người đi một ngã, vội vàng thu thập một chút đồ vật, liền dùng điện thoại di động mua muộn bên trên vé xe lửa, chuẩn bị rời đi Trịnh thành phố.

Bởi vì, Lý Thiên Nam Lâm lúc đi trong mắt này cổ sát ý vô luận như thế nào cũng là che giấu không xong, Ân Thiên Vãn mặc dù không biết lúc ấy hần vì sao không có phát tác, nhưng là hiển nhiên không thể đang cho hần kịp phản ứng cơ hội.

Thất phu vô tội, hoài bích tội. Không biết là bởi vì Ân Thiên Vãn quật khởi quá nhanh gây nên hần chú ý, vẫn là hần muốn mưu đoạt Ân Thiên Vãn kỳ ngộ, tới muộn này đột phá cảnh giới.

Mặc dù nói hòa thượng là hai cá nhân cộng đồng địch nhân, nhưng là người nào quy định hần nhất định phải hợp tác với Ân Thiên Vãn đây.

Hợp tác là xây dựng ở bình đẳng trên cơ sở, hiển nhiên sau này trung cấp Ân Thiên Vãn hoàn toàn không đủ để trở thành hần hợp tác đồng bọn.

"Thiên Vãn, hai người bọn họ làm sao bây giờ?" Lữ Bố chỉ Lão Vương cùng Ân Thiên Vãn ở ngực.

Hiển nhiên là hỏi lại hai cái này quý hồn luôn không khả năng theo bọn họ cùng đi đi.

"Đưa tiền, ta biết phụ cận đây Quỷ Soa chỗ." Ân Thiên Vãn xem đồng dạng Lữ Bố nói ra.

Nếu cũng là trong lúc vô tình phát hiện, ngay tại hần sau khi đột phá trời trung cấp về sau, hần liền đối với tất cả Chủng Linh thân thể xuất hiện biến dị thường miễn cảm, có một lần Hồn Du thời điểm, phát hiện một chỗ địa phương hồn lực dị thường hỗn loạn, mới nhìn đến hai cái Quỷ Soa tồn tại.

"Đi, đi theo ta."

Ân Thiên Vấn nhắm mắt lại đi đường, dùng hồn lực đi cảm giác, xem người phải dùng mắt, biết quý phải dùng thần.

Vốn cho là Lữ Bố cũng không biết theo tới, không nghĩ tới hắn cũng theo tới, Ân Thiên Vấn đi tới thời điểm, hai cái Quỷ Soa đã tại đứng đấy nói chuyện, đáng lẽ lấy là cái này cá nhân sẽ trực tiếp theo chung quanh bọn họ đi đi qua, bọn họ cũng không cảm thấy kinh ngạc.

"A Ngu, người nói chúng ta lúc nào có thể thay ca a, cái này nhân gian thật không dễ chơi a." Một cái mọc ra mặt ngựa gia hỏa nói chuyện.

"Tiểu mã a, nhanh, thêm một năm nữa thời gian liền đến cùng." Mọc ra Ngưu Đầu gia hỏa ơng ơng nói chuyện.

"Vốn là Tiểu Hắc Tiểu Bạch làm việc, ai biết bọn họ đi đâu lười biếng, còn không phải thượng diện có người." Tiểu mã thở phì phì nói, trong miệng hô tiếp ha ha nhiệt khí.

"Chớ nói lung tung, chúng ta làm tốt chính mình sự tình là được." A Ngu vỗ một cái tiểu mã bả vai, trực tiếp đem hắn đánh lão đảo một cái.

"Hai vị đại ca, ta đều đứng đấy lâu như vậy, các người liền không nhìn thấy ta sao?" Ân Thiên Vấn có chút im lặng, cái này hai Quỷ Soa ngốc đến đáng yêu.

"A Ngu, A Ngu, người đập ta một chân, người này có thể nhìn thấy ta?"

"Ai u."

"Ta cũng không phải người, sẽ không đá hậu."

Tiểu mã bị A Ngu trùng trùng điệp điệp đập một cái tát.

"Ta..." Ân Thiên Vấn muốn đem sự tình nói ra, dù sao hắn một hồi còn muốn đi đây. Hai cái Quỷ Soa nhìn hắn liếc một chút, lại vụng trộm sờ sờ nói lên thì thầm.

"Tiểu mã, người xem trên đầu của hắn đó là cái gì?"

"Cái gì a." Tiểu mã nói phải trở về đầu xem.

"Đừng quay đầu, để cho hắn phát hiện liền không tốt, gia hỏa này sẽ không phải là Tiểu Hắc Tiểu Bạch hai tên kia thân thích chứ, người không thấy được lại là đi quan hệ." A Ngu đem muốn quay đầu xem tiểu mã một cái kéo qua.

"Khe nằm, mới vừa rồi còn không có chú ý, tiến sách a, cái này không lập tức liền vượt qua hai ta tầng thứ, thay đổi Thành đội trưởng trở lên tồn tại? Chúng ta nhanh đi đập vuốt móng ngựa." Tiểu mã vừa cẩn thận xem liếc một chút.

"Đừng nói, có thể đình lấy tiến sách giúp hắn che chắn quý khí, hắn là cảm vị Phán Quan Con riêng, nếu không đều không cái này đãi ngộ, chúng ta khu Quỷ Vương nhi tử muốn tới đây, đều chỉ có thể thừa dịp một năm một Độ Nhân thành phố mới có thể tới, gia hỏa này, chúng ta vừa rồi đều không nhìn ra đó là cái quý, với lại Nhục Thân Bất Hủ người thấy không có." A Ngu nói chuyện ơng ơng, nhưng là lộ ra cũng có trật tự.

Tuy nhiên xem đứng lên chất phác, nhưng là nội tâm lại rất nhẫn nại.

"Hai vị Quỷ Soa, ta cũng là tới tiễn đưa hai cái quý, có thể hay không trước tiên giúp ta làm việc." Ân Thiên Vấn nhìn xem hai cá nhân đại hán vây quanh nói thì thầm, đều cảm giác hai người bọn họ có cái gì Long Dương Chi Hào.

"Ừ,

Đến." Tiểu mã đi nhanh tới.

"Nặc, hai người bọn họ, có thể hay không hiện tại sẽ đưa đi?" Ân Thiên Vấn xem tiếp hai người bọn họ có chút nghi vấn nói ra.

"Không được..."

"Có thể."

Tiểu mã đáng lẽ nói không được, A Ngu lại đoạt trước một bước nói có thể, không biết ra tại cái gì suy nghĩ, tuy nhiên dạng này Ân Thiên Vấn liền cao hứng, cũng coi như kết tại Trịnh thành phố bên này vấn đề.

"Lão Vương, người liền an tâm đi thôi, chúng ta về nhà liền cho người đốt tiền, nhớ kỹ dẫn a, một lần mua cho người nhiều một chút, miễn cho về sau vong..." Ân Thiên Vấn lại dặn dò một chút sự tình, cứ nhìn hai cái Quỷ Soa đánh mở một cái mâm tròn.

Hắc sắc vòng xoáy, Ân Thiên Vấn chỉ là xem liếc một chút thiếu chút nữa bị hấp dẫn đi vào, nhưng là hồn lực tại trong chốc lát ngăn cách hắn tầm mắt mới đỡ một ít.

Xử lý bên này sự tình , Ân Thiên Văn liền thẳng đến Trạm Xe Lửa đi.

Hai cái Quỷ Soa lại không bình tĩnh.

"A Nguru, tiếp mở ra một lần, có thể muốn chúng ta tu luyện thật lâu, đáng lẽ bảy ngày một lần, hiện tại vừa mới mở ra, lại mở ra một lần, chúng ta thiệt thòi lớn a." Tiểu mã nhìn xem hán nói ra.

"Cái rầm, người không thấy người này rất gấp, dẹt hoa trên gấm không bằng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, vạn nhất về sau tại Âm Phủ gặp nhau, vậy thì kiểm bọn, nếu như không có dùng, chúng ta cũng liền trì hoãn mấy ngày mà thôi, chúng ta còn muốn ở chỗ này làm một năm trước đây." A Nguru nhìn xem tiểu mã lời nói ý vị sâu xa nói ra.

Trịnh thành phố một cái cục trưởng trong văn phòng Lý Thiên nam xem lên trước mặt trong rừng.

"Lần này Lý Thanh, Lý Hồ dẫn đội, người phụ trách dẫn đường, cần phải đem tróc nã quy án."

"Cục trưởng, Ân Thiên Văn thế nhưng là giúp chúng ta mấy lần a."

"Trong rừng a, ngăn ngừa mười Dur Thiên, sau này sơ cấp đến trung cấp, hồn lực người tu luyện vốn là so võ giả tu luyện tốc độ chậm chạp rất nhiều, huống hồ vẫn còn ở tay không tác sát tình huống dưới thu thập mười lăm cái loại kia khô lồi, người chỉ là mười cái so với hán chậm hơn đi."

"Thế nhưng là..."

"Không có thế nhưng là, bắt hán trở về, xem hán đến có cái gì bí mật, cháy thành phố, khai trương, hai cái lão gia hỏa đều bế quan tu luyện, hiển nhiên là muốn sau khi đột phá trời cao cấp thì nhìn người hành động, người suy nghĩ một chút người là bước vào sau này trung cấp ăn bao nhiêu khổ, không muốn trở thành Nhân Thượng Nhân sao?"

Lý Thiên nam hít mắt hiển nhiên hòa thượng hán đã đối phó không được, nếu như không là hán thụ thương, sợ cái này tin tức truyền đi, liền tự mình đi.

"Vốn còn muốn nuôi một nuôi, hiện tại xem ra không có có thời gian, chậm thì sinh biến, sẽ đi ngay bây giờ, trong rừng chuyện này liền giao cho người, có thể hay không sau khi đột phá trời cao cấp thì nhìn người hành động, người suy nghĩ một chút người là bước vào sau này trung cấp ăn bao nhiêu khổ, không muốn trở thành Nhân Thượng Nhân sao?"

"Trong rừng nhất định hết sức nỗ lực." Trong rừng nghĩ đến những năm này chịu khổ, ánh mắt cũng là kiên định đứng lên, sau đó đi ra cửa đi.

Ân Thiên Văn tại đứng đài xét vé, nhìn xem vé xe lửa bên trên bị dính bên trên một cái động, sau đó vượt qua kiểm an hướng về trên xe lửa đi đến, xem liếc một chút sau lưng, cùng nhau tin tuy nhiên mấy ngày hán phải trở về đến, bởi vì hòa thượng còn ở nơi này, hán muốn thôn phệ cái kia hệ thống còn ở nơi này.

Cái này cái thế giới không có đúng sai, chỉ là bởi vì người ăn thịt người, Lý Thiên Nam Lâm bên trong muốn ăn hán là làm thủ lai Trịnh thành phố, Ân Thiên Văn muốn ăn hòa thượng là bởi vì hán phải sống.

Trong rừng mang theo hai cái sau này Cao Cấp Võ Giả vọt thẳng đi vào Ân Thiên Văn gian phòng, lại phát hiện không có một ai, chỉ có gian phòng trên mặt bàn bày biện mấy ngàn khối tiền, trên đó viết —— gặp lại ngày, trong rừng chúng ta là Sinh Tử Chi Định!

Còn có câu —— Chủ nhà, tuy nhiên ta muốn nói người là cái mập mạp chết bầm, còn tổng sớm nửa tháng hãy cùng ta muốn tiền thuê nhà, bắt quá bây giờ ta không thiếu tiền, đây là bồi người đại môn tiền, bọn họ chắc chắn sẽ không thật tốt vào nhà.

Trong rừng mấy người sau khi đi, một cái hơn ba trăm cân Đại Mụ chỗ thùng liền mắng, người nào nện bọn họ, khi hán vào nhà đem bụng cho Ân Thiên Văn Sùi cao để lên bàn thời điểm, nhìn thấy trên mặt bàn tiền thời điểm, khoe miệng lại cười đứng lên, khoe mắt còn có một số Mẫu Tính ôn nhu.

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26 gặp phải nhị ngốc

Theo Trịnh thành phố ngồi tàu hỏa về nhà, không có dài như vậy thời gian, tự nhiên cũng không có cho Ân Thiên Văn một cái anh hùng cứu mỹ tính tiết,

trị an cũng tốt , thậm chí ngay cả tiểu đầu đều không có.

Thật không biết trong tiểu thuyết , ngồi xuống tàu hoả hoặc là Xe buýt liền có thể đụng tới cực phẩm mỹ nữ , Ân Thiên Vãn nhìn chung quanh một chút , từ Đại Mục cũng là đại gia , còn có một số móc chân đại hán , căn bản không có nhìn thấy mỹ nữ tồn tại.

Trịnh thành phố tàu hoả chỉ có thể đến sát vách Thị Trấn , Ân Thiên Vãn chuyển vừa xuống xe liền đến cổ huyện , một cá nhân đồng đều thu nhập rất thấp , nhưng là tiêu Fidyj cao Thị Trấn , cũng có người gọi là xinh đẹp a huyện , xinh đẹp a Tiếng địa phương , cũng là có ý tốt.

Cận Hương Tinh Khiếp , Ân Thiên Vãn hai ba năm đều chưa có về nhà , bởi vì hắn không có kiếm ra cá nhân dạng đến , theo Thị Trấn đến nông thôn cần 40 phút.

Lúc ấy bị tức giận mà đi , bây giờ lại bởi vì cái này sự tình mà trở về , Lý Thiên nam sát ý hắn nhìn ra , Ân Thiên Vãn lúc này lại muốn về một lần nhà , chỉ ít đem phía sau Louane lập , đem hắn mua xuống Ích Khí Đan đưa cho thân nhân , trên thân một chút tiền cho người nhà.

Sờ sờ trên tay giới chỉ , bên trong vài tờ phù &# F F FD; cũng không có thể dùng linh tinh , dù sao hắn cũng biết có được hệ thống không chỉ có một mình hắn.

Về nhà lần này hắn cần phải đi mua điểm đồ vật , mua một chút hắn phụ mẫu vẫn muốn nhưng vẫn không có đồ vật.

Tỉ như xe hơi

4S cửa hàng , Thị Trấn cửa hàng , tốt nhất xe cũng không hơn trăm 10 vạn , tại muốn quý vậy thì cần từ bên ngoài điều xe , Ân Thiên Vãn biết mình sẽ không ở nhà dừng lại cũng trường thời gian , như vậy cũng cỡ nào sự tình liền phải làm cho tốt , hắn mới có thể an tâm đi Trịnh thành phố tìm hòa thượng phiên phức.

"Người tốt , hoan nghênh quang lâm , có cái gì có thể trợ giúp người sao ?" Một bên tiếp khách tiểu thư cũng không có bởi vì hắn y phục mặc đồng thời không đắt tiền lắm mà không có phản ứng đến hắn.

"Ta muốn xách một chiếc xe." Ân Thiên Vãn nhìn xem nàng nói ra , bởi vì tu luyện duyên cớ , trên thân mang theo một chút nhân nhạ siêu thoát , một đôi con ngươi cũng lộ ra rất là tinh thần.

"Được , không biết ngài cần gì giá xe đâu?" Tiếp khách tiểu thư xem lên trước mặt cái tuổi này cũng không phải là cũng đại nhân nói nói , hắn trong lòng cũng cũng là cao hứng , hiển nhiên hắn đụng tới một đầu cá lớn , dù sao dạng này tuổi trẻ , dù thế nào cũng sẽ không phải đến hoạt động bộ phim nàng đi.

Hiện tại kẻ có tiền a liền thích đóng vai trư ăn lão hổ , may mắn nàng không có trông mặt mà bắt hình dong , nhìn xem cái này người trẻ tuổi ăn mặc giá rẻ y phục cũng nhìn ra hảo cảm.

"Các người cái này tối cao là cái gì giá." Ân Thiên Vãn đánh giá chung quanh , cái tiệm này rất lớn , nhưng nhưng thật giống như không có cái gì âm thanh , trong lúc vô tình quét qua nhìn thấy bên kia một cái bóng lưng khá quen , đang chuẩn bị thấy thế nào lại bị trước mặt tiêu thụ cắt ngang mạch suy nghĩ.

Toàn bộ cửa hàng cũng liền Ân Thiên Vãn còn có này cái nữ sinh hai cái khách hàng.

"Người tốt tiên sinh , tiệm chúng ta bên trong người đẩy Audi , giá cả khả năng đối với ngài tới nói có chút không chịu nhận , bất quá chúng ta có thể tới nhìn xem bên này , chúng ta hợp tác xí nghiệp , giá đều tại 10 vạn đến 20 vạn tả hữu." Tiếp khách tiểu thư mặc dù đối với Ân Thiên Vãn có ý tưởng , nhưng nhìn lấy hắn năng lực hắn là cũng không chịu nhận quá đắt.

Sẽ dùng dẫn đạo phương pháp , đem hắn đưa đến trước mặt cái này mấy chiếc hơi rẻ hơn một chút Suv , Ân Thiên Vãn tâm lý có chút lăm bằm , trường không giống kẻ có tiền à , Audi không phải cũng có tiện nghi , chẳng lẽ là hoài nghi hắn bảo đảm nuôi không nổi vẫn là chưa đóng nổi bảo hiểm.

"Không có quý một chút sao ? Ta tin tưởng ta mang tiền vẫn là đầy đủ phó tiền đặt cọc." Ân Thiên Vãn nhìn xem tiêu thụ nói ra.

"Cái này , có tự nhiên là có , ta mang người xem xem." Tiêu thụ tiếp theo đem hắn đưa đến một cái Audi A 3 trước mặt , sau đó đánh giá Ân Thiên Vãn.

"Ta nói..." Ân Thiên Vãn đang chuẩn bị nói có hay không đắt đi nữa một điểm , thật hắn là mặc một thân bài danh tại tiền đến , lại nghe được một cái quen thuộc âm thanh.

"Các người có thể hay không tiện nghi một chút." Vừa mới bắt đầu nhìn thấy cái bóng lưng kia cảm giác rất là quen thuộc nữ sinh.

Ân Thiên Vãn xem như võ giả , ký ức lực tự nhiên là Nhất Đăng , lập tức liền nghe ra điều này hiển nhiên là Nhị Ngốc âm thanh , cái này tiểu hộ sĩ đối với nàng ấn tượng rất sâu sắc , tuy nhiên nàng làm sao cũng ở đây cổ huyện , chẳng lẽ nàng là người ở đây ?

Ân Thiên Vãn đối với lên trước mặt cái này tiêu thụ cười cười ,

Liền hướng âm thanh truyền đến địa phương đi đến , cũng liền cái giờ này không có người đến mua xe , nếu không liền vậy đây.

"Người mua không nổi tự nhiên có người mua , cô nương có thể hay không không lãng phí ta thời gian." Một cái tiêu thụ vênh vang đắc ý nhìn xem Nhị Ngốc nói ra.

"Người, ta tại Trịnh thành phố nhìn xem đồng dạng khoản, bên kia so với cái này bên cạnh tiện nghi hơn ba vạn, ta đây mang tiền căn bản không đủ, các người làm sao đến như vậy a." Nhị Ngọc nhìn xem tiêu thụ nói ra, nàng tại Trịnh thành phố nhìn trúng cái này xe, nghĩ đến lộ trình quá xa liền nghĩ về nhà lại mua, còn nhiều mang một vạn khối, không nghĩ tới trong nhà thế mà quý ra ba vạn khối.

"Nhị Ngọc, làm sao." Ân Thiên Vấn đi tới đập một chút bả vai nàng nói ra.

"Không, không có việc gì."

"Nha, người là nàng bạn trai đi, xuyên cái dạng này tới tiệm chúng ta, người cho rằng là đi dạo đồ ăn thị trường đâu?" Cái này tiêu thụ một thời gian không biết là ăn thuốc súng còn là cái gì, nhìn xem Ân Thiên Vấn lên đường liền trực tiếp đổi nàng.

Cùng vừa mới cái kia tiêu thụ tố chất kém rất nhiều a.

"A Anh, đây là ta khách hàng, người nói chuyện chú ý tới, tiên sinh thật xin lỗi, mạo phạm người." Nguyên bản đi theo Ân Thiên Vấn tiêu thụ bất thành lĩnh đi lên nói ra, nửa câu đầu nói với tiêu thụ, nửa câu sau nói với Ân Thiên Vấn.

"Liền đây là người khách hàng? Một thân y phục gia đứng lên cũng tuy nhiên hai trăm khối đi, nếu là hần có thể mua nổi xe, ta liền nói với lão bản ta cái này tổ trưởng cho người làm." A Anh nhìn xem Ân Thiên Vấn theo Audi khu đi tới, bên kia rẻ nhất cũng hơn hai mươi vạn, tên quý nghèo này không có khả năng mua nổi.

"Người lặp lại lần nữa? Ta mua nổi Audi, người để cho nàng làm tổ trưởng? Tới ta ghi chép cái âm, tuy nhiên chỉ bằng người nói cũng không quên đi, không bằng chúng ta đánh cược, liền cược ba vạn khối tiền người có dám hay không?" Ân Thiên Vấn đem điện thoại di động lấy ra đối A Anh nói ra.

"Ba vạn? Người mua được Audi? Ha ha, trò cười, người có ba vạn khối sao? Về phần để cho nàng làm tổ trưởng, người ghi chép cái âm bên này cũng nhiều người như vậy, một hồi giám đốc liền đến, ai cũng làm không giả, tiệm chúng ta có quy định, chỉ cần ngay trong tháng đó bán đi Audi, đồng sự tiến cử lời nói liền có thể làm tổ trưởng, tổ trưởng tiến cử thì đổi vị trí." A Anh nhìn xem Ân Thiên Vấn tựa hồ tại sao phải sợ hần đổi ý đồng dạng.

"Được, ta quay xuống, đây là ba vạn, người tiền đâu? Đừng tay không bắt sói a." Ân Thiên Vấn theo trong ba lô xuất ra ba vạn khối tiền, đây là hần trước đó tại Trịnh thành phố lấy.

"Ta không có nhiều như vậy tiền mặt, bắt quá ta Alipay bên trong có." A Anh nói ra.

"Ta không tin người a."

"Vậy ta trước tiên chuyển cho cái này cái tiểu cô nương, người cái này ba vạn trước tiên khóa ở nơi này trong xe Audi, đều tại ghi chép tiếp giống ai cũng chạy không thoát." A Anh trong nháy mắt não từ chuyển nhanh chóng, vậy mà cũng làm cho nàng muốn ra một cái biện pháp.

"Ân tiên sinh, dạng này không tốt a." Nhị Ngọc vẫn muốn nói chuyện lại không hé miệng, cho tới bây giờ điện thoại di động bị không khỏi diệu chuyển ba vạn khối mới nói.

"Không có việc gì."

"Người còn muốn mua xe, kiếp sau đi, Vương Diễm người là không qua được cái này Thực Tập Kỳ đi." A Anh khi đi ngang qua Ân Thiên Vấn thời điểm nhẹ nhàng nói một câu.

"Nàng là qua không được Thực Tập Kỳ, bởi vì hần muốn làm tổ trưởng, đừng nói nhầm, đem các người giám đốc kêu đi ra." Ân Thiên Vấn nhìn xem A Anh nói ra.

Ân Thiên Vấn đột nhiên nghĩ tới cái gì nhìn xem Lý Yến nói ra: "Vương Diễm, người gọi Vương Diễm đúng không, nếu như đem các người giám đốc kêu đi ra, mua xe Đề Thành còn có thể cho người sao?"

"Có thể, chỉ cần ngài là cùng ta ký hợp đồng là được." Vương Diễm nhìn xem Ân Thiên Vấn mười phần khẳng định nói ra, bởi vì nàng tháng này tại không bán được một chiếc xe lời nói, nàng kia liền thật muốn bị từ chức, nàng phụ mẫu còn muốn nàng cung cấp nuôi dưỡng, tại trong bệnh viện vẫn luôn rất cần tiền.

Vương Diễm xem tiếp trước mặt cái này cái người trẻ tuổi, lại cảm giác rất an bình.

Nhị Ngọc nhìn xem Ân Thiên Vấn, nhẹ nhàng lôi kéo hần tay áo cẩn thận đi sau lưng hần, hai cá nhân ngược lại thật sự là giống một đôi.

Chỉ tuy nhiên nàng hiện tại còn không biết có một cái bao nhiêu đại đĩa bánh rơi tại trên đầu nàng.

Câu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Chương 27: Hợp cách nhân vật phản diện

"Ân tiên sinh, người tại sao lại ở chỗ này a." Nhị Ngốc nhìn về mặt bình tĩnh Ân Thiên Vấn nói ra.

"Ta cũng là cố huyện người a, về thăm nhà một chút, tốt nghiệp liền không có trở về, cho người trong nhà mua chiếc xe." Ân Thiên Vấn nhìn xem hán nói ra.

"Ai." Nhị Ngốc thờ dài.

"Làm sao." Ân Thiên Vấn hỏi.

Hai cá nhân ở nơi này câu được câu không trò chuyện, nguyên lai là hán có cái ca ca, là trên xã hội Hỗn Tử, dính vào không nên dính đồ vật, đem một ngôi nhà tất cả đều bán đi, cảnh đưa giỡn, hiện tại không lấy được nằng dậu lại tới nhà nháo sự.

Nàng phụ mẫu đều bị hán cái này cái ca ca khí nằm viện, sau cùng làm cho hán phụ mẫu đem phòng trọ mua cho hán ca mua xe, nói là để cho đi cái nằng dậu, yên ổn tâm.

Ân Thiên Vấn không nói gì, Thanh Quan khó gầy việc nhà, huống chi hai cá nhân không thân chẳng quen, lần này giúp hán cũng là thuộc về hảo tâm, dù sao hán hiện tại cũng coi như người có tiền, không ai để cho hán đánh mặt, sáng tạo cơ hội cũng phải đánh mặt a.

Huống chi một cái đem mặt vuron ra để cho hán đánh.

"Giám đốc tới." Bên người Vương Diễm nhẹ nhàng nói ra.

Ân Thiên Vấn cũng là nhìn ra cửa, một cái trưởng vẫn còn quen có chút xuất khí trung niên nam nhân đi tới, âu phục phẳng phiu.

"Thế nào, đều ở đây vây quanh, không cần đi làm sao?" Giám đốc một sang đây xem một đám người vây quanh liền bắt đầu răn dạy đứng lên, dù sao một cái công ty có một cái công ty chế độ.

A Anh trực tiếp tập hợp đi qua, đem sự tình cho nói rõ ràng, sau đó cứ nhìn trước mặt giám đốc một mặt tái nhợt nói ra: "Hồ nháo, khách hàng là thượng đế, nếu như người lại phát sinh dạng này sự tình, cũng không cần làm."

Giám đốc tuy nói là răn dạy, nhưng dù sao vẫn là có chút giữ gìn, A Anh là hán thủ hạ tiêu thụ tay thiện nghệ, tuy nói người có chút cay nghiệt, nhưng là đứng ở hán góc độ bên trên có thể vì hán kiếm tiền đều là người tốt, về phần Vương Diễm, người thành thật, nhưng là không bán được xe cũng là không tốt.

Sau đó liền thấy cái kia giám đốc đi tới nói ra: "Tiên sinh, ngài xem chuyện này là chúng ta không đúng, không bằng ngài và A Anh đồ ước coi như thôi, ta làm chủ cho cái này vị tiểu thư tiện nghi năm ngàn khối tiền?"

Mất tiền nhân tư thái cũng coi là hàng rất nhiều, Nhị Ngốc nhẹ nhàng lôi kéo Ân Thiên Vấn, ra hiệu có thể, dù sao trong nhà vật giá vốn là chút cao, hiện tại hơi rẻ cũng là quen có thể tiếp nhận.

Ân Thiên Vấn thờ dài đang muốn nói xong, hán cũng có thể giúp một tay cho Nhị Ngốc thêm chút tiền, dù sao tiền hán lúc ấy vẫn là Nhị Ngốc tiền đưa bút đây. Người gặp có phần a.

Đứng ở một bên A Anh lại không nguyện ý, hán nhìn xem trong xe ba vạn khối tiền mười phần nóng mắt, cũng không phải nằng cỡ nào rất cần tiền, nhưng là đến không tiền không cần vậy thì là đưa ngốc, huống chi nằng mấy ngày nữa muốn kết hôn, hôm nay cũng là nằng ở nơi này làm sau cùng một ngày.

Cũng không phải nói nằng cười phía sau không đến, đáng lẽ chỉ là muốn mời một thời gian nghỉ kết hôn, nhưng là nếu như vậy nhất bút cầm ba vạn khối, tại cái này trong huyện thành trọn vẹn chống đỡ nằng nửa năm tiền lương, ngược lại cũng không phải không thể tiếp nhận đổi lại cái công tác.

Trong nhà nằng gần nhất theo hàng xóm có chút náo tách ra, tâm tình không tốt, cho nên thừa dịp hôm nay không có đừng khách hàng, giám đốc cũng không ở, liền nghỉ làm cần một chút, dù sao giám đốc đi nằng cũng là lớn nhất, tư lịch tương đối sâu, cũng tương đối có kinh nghiệm.

Làm sao tâm tình không tốt, tăng thêm Đại Di Mụ lại.

Ở trong mắt nằng Ân Thiên Vấn bắt quá là đánh sưng mặt mạo xưng bàn tử, nghĩ tại nữ sinh trước mặt giả bộ một chút thôi, cho nên hán không có quản giám đốc ánh mắt, trực tiếp đi tới nói ra: "Mua không nổi cũng đừng Trang, cái này ba vạn khối tiền liền xem như mua cái giáo huấn."

Giám đốc đáng lẽ xem Ân Thiên Vãn sắc mặt hòa hoãn một chút, dù sao cũng là một cái huyện người, nếu như huyện náo lớn, bọn họ tại đây hình tượng cũng không tốt, nhìn xem Ân Thiên Vãn cũng không giống kẻ có tiền, nghĩ đến tất cả mọi người tốt coi như, có thể là không nghĩ tới tiếp A Anh thế mà không nể mặt như vậy.

Một thời gian giám đốc nhìn xem hấn ánh mắt, cũng có chút không tốt, như thế một cái khổng chế không nổi người, cho dù năng lực cho dù tốt, chỉ cần ra tới một lần đường rẽ, vậy thì xong đời.

Nói thí dụ như lần này, nếu như trước mặt tiểu hòa tử náo đứng lên, vậy cái này cửa hàng khẳng định ở bên ngoài bị truyền thành Hắc Điểm,

Xung quanh mấy nhà cửa hàng đang chuẩn bị chế giễu đây.

"Ha ha, ha ha, cảm ơn người phối hợp." Ân Thiên Vãn đáng lẽ cũng giống như lùi một bước, mặc dù nói không có đánh khuôn mặt thành công, nhưng là quên việc nhỏ xen giữa, nhưng là không nghĩ tới người này cư nhiên như thế phối hợp, nếu như là tiểu thuyết lời nói, tuyệt đối cho nàng ban bỏ một cái tốt nhất vai phụ thường.

Nghĩ đến trước kia mấy cái nhân vật phản diện, khôn khéo là khôn khéo a, lại không có cái này thượng đạo.

A Anh có chút mộng bức, trước mặt cái này cá nhân bất thành linh cười đứng lên, cười để cho hấn tâm lý có chút run rẩy, nhớ tới gần nhất xem cơ bản Đô Thị Tiểu Thuyết, năng giống như trở thành cái kia khinh bỉ người khác sau đó bị từ chức nhân vật phản diện, sau đó lại vậy vậy đầu.

Cười đứng lên, sinh hoạt cũng không phải tiểu thuyết, nơi nào đến nhiều như vậy kinh hi.

"Giám đốc, thật xin lỗi, không phải ta không nể mặt người, mà chính là ngài thủ hạ nhân viên khinh người quá đáng a." Ân Thiên Vãn chứa một bộ khổ Đại Cừ sâu bộ dáng, nhưng là để cho A Anh càng thêm kinh hi.

"Ân tiên sinh, muốn không phải vậy đánh cuộc này chú cũng đừng cược đi, kiếm tiền cũng không dễ dàng, khả năng ngài không rõ ràng cái này Audi giá cả." Vương Diễm đứng ở một bên nhẹ nhàng nói, chính hấn cũng là vừa tốt nghiệp không bao lâu, nhìn xem Ân Thiên Vãn niên kỷ cũng lớn hơn nàng không bao nhiêu.

Nàng hoặc Hứa Tương tin Ân Thiên Vãn dựa vào trong nhà có một chút tiền có thể mua chiếc tiện nghi hơn mười vạn xe, nhưng là nghe Ân Thiên Vãn nói tốt nghiệp liền ở bên ngoài dốc sức làm, hơn nữa nhìn y phục cũng không phải tốt bao nhiêu, vừa rồi cảm điện thoại di động cũng không phải đắt cỡ nào, liền có chút bận tâm.

Dù sao người nào kiếm tiền cũng không dễ dàng.

"Ân tiên sinh, muốn chẳng phải quên đi, ta lại mượn ít tiền cũng đủ mua, xe mua không quay về, đoán chừng cha mẹ ta muốn bị anh ta cho quần lấy, bọn họ thân thể vốn là không tốt." Đứng ở một bên Nhị Ngốc cũng là phụ họa nói ra, nhà bọn hấn sinh hoạt nơi phát ra cơ hồ đều ép tại nàng trên thân.

Thế nhưng là có biện pháp gì đâu, dù sao người kia cũng là anh của nàng, liên hệ máu mủ là chạy không thoát, với lại hấn phụ mẫu vẫn là trọng nam khinh nữ, những năm gần đây không chỉ có cùng với nàng đòi tiền sinh hoạt, với lại mà muốn ngựa hấn này cái phế vật ca ca.

"Không có việc gì, yên tâm đi, một chiếc Audi còn không tính cái sự tình." Ân Thiên Vãn những lời này là đối với Vương Diễm cùng Nhị Ngốc nói.

Nhưng là Vương Diễm lời nói tại A Anh trong lỗ tai liền để nàng thay đổi càng thêm có tự tin, bởi vì tiêu thụ phương pháp, cũng là trước tiên Khán giả nhà mua sắm dục vọng, sau đó lại xem Khán giả nhà sức mua, cái này Ân Thiên Vãn trước đó đã theo Vương Diễm trò chuyện một đoạn thời gian.

Vương Diễm tuy nói là tân thủ, nhưng là cơ bản một chút phương pháp cùng thoại thuật đều đã rõ ràng, nhưng là tiêu thụ loại này đồ vật, có đôi khi xem là vận khí.

"Nhìn người trường sẽ không giống mua Audi người." A Anh nhìn xem hấn nói ra, nàng biết người trẻ tuổi đều thích sĩ diện, cho nên nàng luôn luôn lại kích thích Ân Thiên Vãn, cái này tới tay ba vạn khối tiền làm sao cũng không thể đi chuyển a.

"Ngẫu, người đây đều có thể nhìn đi ra?" Ân Thiên Vãn mười phần bình tĩnh cười hỏi một câu.

Sau đó cất bước hướng về Audi khu đi đi qua, trước mặt là một cỗ Q7.

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28 : 1 giấy chi ân

Diễn theo thật đồng dạng , còn hướng về chiếc xe này trước mặt đến , cái này tại trong huyện thành đều đã quên xe sang trọng , giám đốc cũng chỉ là điều qua lai áp trận , A Anh nhìn xem Ân Thiên Vãn hướng về Q7 trước mặt đi , tâm lý cười lạnh liên tục , lại nhìn Ân Thiên Vãn bình tĩnh khuôn mặt , thật giống có thể mua nổi xe đồng dạng

"Người biết cái này bao nhiêu tiền không ?" A Anh nhìn xem Ân Thiên Vãn nói ra.

"Không biết a , có quan hệ gì sao?" Ân Thiên Vãn xem liếc một chút A Anh , hần cảm thấy trước mặt cái này cá nhân đáng yêu vô cùng , Cảm Y Dạ Hành cảm giác thật cũng không tốt.

Tại tàu hỏa bên trên không có đựng phải lân cận tòa mỹ nữ , cùng không có mất tiểu thâu , vô lực giá trị không phát huy ra được , nếu tới mua xe lại là thuận buồm xuôi gió , vậy thì thật là không thú vị a , này cũng tốt tập hợp lên kiểm chuyện.

Ân Thiên Vãn không biết hần nhạ Định Thần sắc cùng trên thân giá rẻ y phục trào phúng độ cao bao nhiêu.

"Ha ha." A Anh xem liếc một chút Ân Thiên Vãn không nói gì , sau đó đem báo giá lấy ra.

"Mới hơn bảy mươi vạn ?" Ân Thiên Vãn nhìn xem nói ra , hần đối với xe không có hiểu biết , năm đó thời đại học thi một bằng lái , trong nhà cũng không tiền mua xe , chính hần cũng không thích , hiện tại có tiền muốn cho lão ba mua một cỗ , đáng lẽ coi là trăm 10 vạn đây.

Ai biết mới hơn bảy mươi vạn.

"Mới hơn bảy mươi vạn ? Cũng không sợ gió lớn tránh đầu lưỡi." A Anh nhìn về mặt khinh thường Ân Thiên Vãn , không biết vì sao đột nhiên Như Lai một loại bất an , để cho nàng cảm giác có chút không thoải mái , giống như trước mặt cái này cá nhân thật có thể mua được đồng dạng

"Ân tiên sinh , chiếc xe này ta tại Trịnh thành phố nhìn qua , chính là cái giá này vị." Nhị Ngốc nói một câu , hiển nhiên nàng đã vì mua xe chuyện này xoắn xuất thật lâu , tuy nhiên hơn bảy mươi vạn xe nàng cũng chỉ là nhìn xem , giá cả để cho nàng chùn bước.

"Gọi ta Thiên Vãn liền tốt." Ân Thiên Vãn nhìn xem hần nói ra.

"Giám đốc , cho ta giới thiệu giới thiệu a , sợ hãi ta mua không nổi ?" Ân Thiên Vãn nhìn xem hần nói ra.

Giám đốc nhìn đứng ở Q7 trước mặt cái này cái người trẻ tuổi , cảm giác cũng có chút im lặng , đáng lẽ nếu là mua một cỗ hai ba 10 vạn xe , hần cảm thấy còn có thể , dù sao chính hần cũng là phần đầu mấy năm mới mua xe , có thể là không có nghĩ tới tên này trực tiếp hướng về trấn điểm chỉ bảo cái này vừa đi tới.

Nhưng là chuyện này mặc dù không là hần xảy ra chuyện , A Anh hiện tại dù sao vẫn là hần trong tiệm người.

Cái này xe thoải mái để chịu tính cùng khoa học kỹ thuật phối trí đã dẫn trước rất nhiều đối thủ cạnh tranh , nếu như nói câu khoác lác dẫn trước cho nên đồng cấp đừng đối thủ cũng là có thể , bảy giây trăm km gia tốc , đối với phần lớn người tới nói đều đã quá đủ dùng , riêng là tại vượt qua phương diện.

Cái này xe mặc dù là nhập môn bản kiểu xe phối trí , nhưng bất luận là đồ vật bên trong vẫn là vẻ ngoài cũng có Kỳ Hạm kiểu xe cao đẳng tiêu chuẩn.

Giám đốc đối với lên trước mặt chiếc xe này thẳng thắn nói , hiển nhiên đối với nó như lòng bàn tay , Ân Thiên Vãn cứ như vậy lẳng lặng nghe , cảm giác cũng không tệ lắm , về phần phối trí cái gì mặc kệ nó.

A Anh ở một bên cười lạnh , nhìn xem giám đốc tổn sức giảng giải , cảm giác mười phần khôi hài.

Mà Vương Diễm tay tâm lý cũng là mồ hôi lạnh , hần đều hoài nghi trước mặt cái này cái người trẻ tuổi thật sự là tìm đến sự tình , không phải vậy này mua được chiếc xe này a , xem lần này còn là tự mình từ chức đi , miễn cho tự rước bồi nhọ , nhìn xem A Anh khuôn mặt cũng cảm giác một trận tức giận , Tiểu Nhân đắc chí.

"Chiếc xe này , ta mua." Không có bút tích , không có dùng. Ân Thiên Vãn móc ra một tấm thẻ dùng bình thường giọng nói nói ra.

Sáu cái chữ đối với A Anh tới nói không thua gì 10 cấp chấn động.

A Anh chỉ Ân Thiên Vãn nói ra: "Người mua , người biết được bao nhiêu tiền sao ?"

"Quét thẻ có thể chứ ?" Ân Thiên Vãn không có để ý hần , trực tiếp xem nói với giám đốc.

"Có thể , đương nhiên có thể." Giám đốc nhìn xem Ân Thiên Vãn trong tay Hắc Tập , hần biết loại này thẻ là một loại siêu cao hạn ngạch thẻ , người bình thường ngay cả nhìn thấy cũng đừng nghĩ , hần vẫn một lần đi tổng bộ nhìn thấy lão bản thẻ mới biết được cái này là cái gì đồ vật.

Thẻ là Ân Thiên Vãn theo Dương Vĩ chỗ nào lấy ra , là hắc y nhân đưa cho Dương Vĩ đồ vật.

Giám đốc nói muốn đưa tay đón , eo cũng không được tự giác cong một chút.

"Trước tiên chậm rãi , còn có nàng chiếc xe kia." Ân Thiên Vãn tay uốn éo đem thẻ hơi hơi nhấc nhấc chỉ bên người Nhị Ngốc nói ra.

"Được, tốt, ngài là đại khách hàng, cái này vị cô nương xe, ta dùng giám đốc đặc quyền giúp ngài tiện nghi hai vạn." Giám đốc nhìn xem Ân Thiên Vãn, không dỗi nhìn xem Ân Thiên Vãn trong tay tấm kia Hắc Tập nói ra.

A Anh đã kinh ngạc nói không nên lời, nhìn xem giám đốc tư thái thả rất thấp, nói là khúm núm có lẽ có ít quá phận, nhưng là cũng kém không nhiều, hẳn không biết Đạo Kinh lý nếu như cái này 3 Tháng buôn bán ngạch đạt tới lời nói, có thể càng tiến một bước, nói không chừng có thể đề bạt đến dặm đi.

Vốn là kém một trăm vạn nhiều một chút, lần này Ân Thiên Vãn trực tiếp giúp hắn giải quyết đầu to, hắn đang suy nghĩ cho mình cái kia thân thích dùng giá thấp xách một chiếc xe đâu, vừa vặn tiền đưa nhân tình chính hắn cũng có thể đạt tới buôn bán ngạch.

"Ta có một cái yêu cầu." Nhìn xem đưa tay tiếp thẻ giám đốc Ân Thiên Vãn nói ra.

"Được, thỏa mãn ngài yêu cầu." Quản lý nói, căn bản không có phản ứng một bên A Anh.

"Ta để cho nàng giúp ta ký hợp đồng." Ân Thiên Vãn tay lại một lần nữa chỉ chỉ bên người Vương Diễm nói ra.

Wang Diem trong nháy mắt bị kinh hi nện choáng, tại nàng nhìn thấy trong ngày thường cao cao tại thượng giám đốc thay đổi như thế bình dị gần gũi thời điểm, hắn liền có cảm giác bên người cái này cá nhân khả năng thật đang giả heo ăn hổ, nhưng là cái này cùng nàng có quan hệ gì đây.

Nhưng không nghĩ đến Ân Thiên Vãn không có quên hắn, còn để cho nàng ký hợp đồng, nghĩ đến cái này hai chiếc xe Đề Thành, hẳn cơ hồ cao hứng muốn nhảy đứng lên.

"Giám đốc, người xem hắn giống giao nổi tiền sao? Hắn cũng là cái lừa gạt." A Anh bất thành lĩnh nhảy đứng lên nói ra, âm thanh mурời phàn lanh lanh.

"Tầm nhìn hạn hẹp gia hỏa, tấm thẻ này tại Trịnh thành phố cần hàng năm dòng chảy 5 ngàn vạn mới có thể phát xuống, chúng ta đại lão bản có một tấm, người cảm thấy cái này vị tiên sinh sẽ trả tiền không nổi sao?" Giám đốc nhìn xem A Anh hết sức khinh bỉ nói ra.

Lại nhìn xem Ân Thiên Vãn, đúng a anh nói lần nữa: "Người thời gian nghỉ kết hôn phía sau cũng không cần đến, Ta tin tưởng cái này vị tiên sinh mua xe về sau, xung quanh mấy cái cửa hàng cũng sẽ không nữa thu nhận người."

"Không được, hắn mua không nổi xe, tên quỷ nghèo này khẳng định mua không nổi xe, ta đánh cược không có bại." A Anh có chút tổ chất thần kinh nói ra.

Giám đốc nhìn xem nàng không nói gì. Người như vậy coi như Ân Thiên Vãn mua không nổi xe, mình cũng không thể tại muốn nàng, một cái tiêu thụ cái kia làm hắn đều làm không được đến, thật không biết lúc trước những cái kia công trạng nàng là thế nào làm, hết lần này đến lần khác cho nàng cơ hồ đều bắt không được.

"ừ, vậy cứ như thế, thẻ mật mã là 1234 56, ta đuổi thời gian người nhanh lên." Ân Thiên Vãn đem thẻ đưa cho giám đốc sau đó nói.

"Ân tiên sinh. Ta..." Nhị Ngốc nhìn xem Ân Thiên Vãn muốn nói chuyện.

"Không cần phải nói, về nhà liền nói xe là chính người mua, những số tiền kia giữ lại, không cần đang cấp người này cái ca ca, chiếc xe này liền xem như người khi đó một tờ chi ân, nhớ kỹ gọi ta Thiên Vãn liền tốt, gọi ta tiên sinh tổng cảm giác Thái Lão." Ân Thiên Vãn nhìn xem nàng nói ra.

Nhị Ngốc còn muốn nói gì, Ân Thiên Vãn dùng ánh mắt ngăn lại nàng, Nhị Ngốc ánh mắt quay tròn trực chuyển không biết nghĩ cái gì.

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Chung quy là tiền

Ân Thiên Vấn đưa thẻ cho giám đốc , để cho hắn đi quét thẻ , mấy cái nữ nhân trong mắt thần trừng trừng theo dõi hắn , để cho hắn có chút Sóng Lưng phát lạnh.

Riêng là A Anh , loại kia phần hận ánh mắt , giống như vừa mới hùng hổ dọa người không phải nàng đồng dạng , tuy nhiên giờ phút này tiền đã tại Nhị Ngốc trong điện thoại di động , Ân Thiên Vấn cũng không kém tiền , coi như đưa cho nàng , về sau hắn là cũng không có gì liên quan.

Hai cá nhân hắn là quên làm bằng hữu đi.

Để cho Ân Thiên Vấn có chút ra ngoài ý định là A Anh không có cố tình gây sự , ngay tại chỗ lẫn lộn , chỉ là nhìn xem Ân Thiên Vấn mắt tượng thần muốn ăn nàng đồng dạng , sau đó đi đến Vương Diễm trước mặt , đem trước ngực thẻ bài đưa cho nàng , liền tự mình đi đến trong tiệm trong một phòng.

Lúc trở ra đội liền đã là ăn mặc thường phục , một bộ yên tĩnh biểu lộ , như thế để cho Ân Thiên Vấn thật bất ngờ , chẳng lẽ trong nháy mắt liền sửa lại ?

Cái này khiến Ân Thiên Vấn cảm giác giống như ăn cái con ruồi đồng dạng , đánh mặt đánh tới một nửa , thế mà bị đánh khuôn mặt cái kia sợ , nhưng là hắn cũng không có cách , cũng không thể đuổi theo đi , sinh hoạt không được là tiểu thuyết , nhân vật phản diện đều như thế không biết tiến thoái.

Thẳng đến nàng đi ra 4S cửa hàng Ân Thiên Vấn còn đang suy nghĩ , cuối cùng vẫn là bị giám đốc đưa qua thẻ quầy rầy , mới thu hồi tâm đến , hắn có dự cảm hai cá nhân sẽ còn lại một lần nữa gặp mặt.

Ân Thiên Vấn không biết tại Trịnh thành phố một tòa nhà trong biệt thự , Ân Thiên Vấn thẻ bị xoát ra sát na , liền bắn ra tới một chút cá nhân tin tức.

Mấy cái hắc y nhân trong phòng thôn vân thổ vụ , luôn luôn ngồi ở máy tính bên cạnh bên cạnh lão tứ nói ra: "Lão Ngũ thẻ có tin tức , tại Dự tỉnh biên giới bị người xoát một lần."

"Lão Ngũ , Lão Lưu , Lão Thất , liên tiếp xảy ra chuyện , đại ca cũng không nói rồi cái uy , này Lão Tiểu Từ vậy quét chúng ta mấy lần , bằng đại ca thủ đoạn , cũng có thể đánh giết hắn đi." Ngồi tại trên ghế sa lon một cái Lão Tam nói ra , nói Lão Tiểu Từ tự nhiên là Lý Thiên nam.

"Lão Đại bây giờ đang bế quan , bất quá chúng ta ba cái đều đã sau khi đột phá trời trung cấp , đi vào cao cấp , tại Dự tỉnh cũng coi là cao thủ một hàng , không bằng chúng ta đi gặp gỡ cái kia giết Lão Ngũ người ?" Lão nhị đứng ở cửa giá áo bên cạnh , đem trong tay hồng tửu uống một hơi cạn sạch.

"Lão Đại đoán chừng còn muốn một tuần mới có thể xuất quan , lão tứ người xem một chút này cái địa phương ra sao nơi , chúng ta mấy cái đi một lần , một tuần đầy đủ đuổi bên trên một cái đi đi lại lại đi , có thể đuổi tại Lão Đại xuất quan trước trở về." Lão Tam đem trong tay xì gà hung hăng đặt tại trong cái gạt tàn thuốc nói ra.

Bọn họ đều là vừa mới đột phá , lại bị cấm túc ở trong biệt thự , quyền cước không thi triển được , lúc này cũng nghĩ ra đi sóng sóng.

Ba cá nhân cứ như vậy quyết định , bởi tình thông máy tính lão tứ phụ trách định vị , ba cái sau này cao cấp địch nhân , lặng yên không một tiếng động hướng về Ân Thiên Vấn quê hương chạy đến.

Tại 4S trong tiệm , Ân Thiên Vấn nhìn xem Vương Diễm nói ra: "Người làm rất tốt , cố lên nha , chúc mừng người vượt qua Thực Tập Kỳ."

"ừ, ừ." Vương Diễm xem lên trước mặt cái này không có lớn hơn nàng mấy tuổi người , liễu mạng gật đầu , khuôn mặt cũng là kích động đỏ bừng.

"Nhị Ngốc , vậy chúng ta cứ như vậy , ta cũng muốn về nhà , sau này còn gặp lại." Ân Thiên Vấn nhìn xem Nhị Ngốc nói ra.

"Tiền ta nhất định sẽ trả cho người." Nhị Ngốc nhìn xem Ân Thiên Vấn giờ lên tiểu quyền đầu.

Ân Thiên Vấn nhìn xem hắn cũng chỉ là cười cười không nói gì , hai cá nhân là Đồng Hương còn có thể gặp lại đáng lẽ cũng là duyên phận , lần tiếp theo cũng không biết năm nào tháng nào.

Ân Thiên Vấn không có mua qua xe , quá trình cái gì cũng không rõ ràng , Phó Hoàn tiền phát hiện xe lại còn không mở đi , giám đốc nói các loại đem thủ tục , đến khi biển số xe cái gì chuẩn bị cho tốt , tự mình giúp hắn mở đi qua , sau đó đem tự mình chiếc xe kia cho Ân Thiên Vấn tạm thời trước tiên mở ra.

Riêng là A Anh trước sau chuyển biến , nàng coi như tại mặt đất khóc , Ân Thiên Vấn cũng không ngoài ý liệu , nhưng là kinh lịch trải qua như thế thay đổi rất nhanh , vậy mà có thể thả tay xuống bên trong hết thấy , bình tĩnh rồi đi , cũng coi là một cái lấy lên được thả hạ nhân , chỉ ít thua được.

Hắn không biết là , rất nhanh liền tại một lần đụng phải A Anh.

Bằng lái đã thi mấy năm tuy nhiên không có chạm qua xe , có chút lạnh nhạt , cũng may xe cũng coi như xe sang trọng , vào tay rất nhanh , Ân Thiên Vấn cứ như vậy chậm rãi về nhà ,

Hắn không biết trong nhà hắn gần nhất cũng phát sinh đại sự.

Ân gia tại Tam Hà hương chỉ có thể coi là phổ phổ thông thông , nhưng là Ân Thiên Vấn phụ mẫu cũng coi là thể chế người bên trong , cho nên sinh hoạt ngược lại còn tốt , tuy nhiên Ân Thiên Vấn Đại Bá sinh hoạt điều kiện còn kém rất nhiều , không chỉ có phòng trọ rất già cỗi , hơn nữa còn là già mới có con.

Ân Thiên Vãn tuy nhiên học tập kém, nhưng nói thế nào còn thi bên trên một cái đại học, tuy nói là ba quyền, nhưng là hán cái này biểu ca gọi Ân Thiên Hạo, nhưng là cao trung liền bỏ học không hơn, ngược lại không phải là bởi vì tiền, chỉ là hai huynh đệ cũng thảo luận qua, hán nói hán không muốn tiếp qua loại này cùng thời gian.

Nếu như hán còn tiếp theo bên trên đại học lời nói, hán phụ mẫu còn muốn vì hán khổ năm năm, cho nên hán tự ra đi.

Đáng lẽ hết thầy đều còn tốt, ra ngoài học môn kỹ thuật, đàm luận cái bạn gái, liền thừa dịp nghỉ ngơi cho mang về nhà nói muốn cho hôn sự định ra, cô nương là biển Hồ Thị đến, chân chính đại đô thị, hán gia phụ mẹ cũng có suy nghĩ nói lần đầu tiên tới đi Ân Thiên Vãn nhà.

Dù sao Ân Thiên Vãn nhà cũng coi là đắp lên Tân Phòng tử, đồ điện gia dụng một loại cũng coi là đầy đủ.

Ân Thiên Hạo chó tính khí lại lên, nói có thể tiếp nhận nàng phụ mẫu vậy cứ tiếp tục đàm luận, không chịu nhận vậy thì bái bai.

Đại đô thị nữ hài, có lẽ căn bản nghĩ không ra cái này cái trên thế giới còn có dạng này hoàn cảnh, sinh tồn người như vậy, đoán chừng đối với nàng tam quan đều là một loại trùng kích, cho nên Ân Thiên Hạo không có về nhà trước đó liền sớm phân phó trong nhà đem hết thầy chuẩn bị kỹ càng.

Ti như WC, ti như phòng ngủ, ti như tân chăn mền, chờ một chút hết thầy, thế nhưng là đang ăn đệ nhất bữa cơm thời điểm, hán rõ rệt nhìn thấy tự mình bạn gái kém chút ủy khuất khóc lên, không có cách nào, hai cá nhân sau cùng đến quê nhà nhà khách ở một đêm.

Nếu như là dạng này, đây cũng là quên hai cá nhân không thể tiếp nhận, cũng coi như hảo tự hảo tán, thế nhưng là tại Ân Thiên Hạo quay về trước khi đến hán mẫu thân, cũng cũng là Ân Thiên Vãn Đại Nương đã đem hai cái hài tử đính hôn tin tức truyền đi, cái này ở nông thôn thế nhưng là đại sự.

Mà tại Ân gia luôn luôn không được đối phó Lý gia cũng phải nói nàng dâu, hai nhà sở dĩ giận dữ, hay là bởi vì hai nhà lão nhân vẫn có mâu thuẫn, cho nên tiếp theo đời quan hệ cũng kém.

Nếu cuối cùng nói đến cũng là một cái chữ Tiền.

"Nha, nghe nói Thiên Hạo muốn cưới người a, vẫn là đại thành thị nữ hài, thật là có tiền đồ." Lý gia nữ nhân dựa vào môn, một cái tay nắm lấy trong tay hạt dưa, đập nói tiếp.

Bởi vì nàng rõ ràng nhìn thấy đêm qua, Ân Thiên Hạo hai cá nhân từ trong nhà ra ngoài, Lý gia mặc dù nói không phải cỡ nào giàu, nhưng là nhi tử không chịu thua kém, cũng có thể kiếm tiền, mấy năm này ngược lại là càng ngày càng tốt, chỉ là Ân Thiên Hạo những năm này ở bên ngoài, có tiền hay không người khác cũng không biết, giữ nhà bên trong còn không có gì cải biến,

Chỉ có Ân Thiên Vãn liền chờ đừng nói chỉ là.

"Nào có nhà các người hài tử không chịu thua kém, đây không phải nói tại trong huyện thành công tác nàng dâu, về sau người có thể hưởng phúc." Ân Thiên Vãn Đại Nương cũng là nói đến, chỉ là đêm qua sự tình, để cho nàng tâm lý cũng không còn khí, nhiều ngày Lai Hỉ vui mừng cũng tách ra hơn phân nửa.

Ân Thiên Vãn Đại Bá sáng sớm liền đi Ân Thiên Vãn nhà, lão lưỡng khẩu hôm qua muốn một đêm, liền xem như đập nồi bán sắt cũng phải xây cái Tân Phòng tử, không được có thể khiến người ta cô nương xem thường không phải, thế nhưng là cả một đời tại nông thôn nàng, không biết Đạo Cô nhà mẹ đẻ tại biển Hồ Thị phòng trọ, mấy mét vuông liền có thể ở chỗ này xây cái nhị tầng Tiểu Lâu.

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30 : mục trí chương

Đây hết thầy Ân Thiên Vãn cũng không biết, hán chỉ muốn cho nhà một kinh hỉ, lúc tuổi còn trẻ hôn dỗi nếu thương tổn đều là mình thân nhân, mỗi lần người trong nhà đánh điện thoại tới hán cũng đều là chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu, cho nên tự nhiên hán tâm tình là vui vẻ.

Lái xe còn khê hát.

Ân gia giờ khắc này ở mở ra gia đình Tập Hội, Ân Thiên Vãn phụ mẫu, Đại Bá còn có gia gia nãi nãi đều tại, tại sào Ân Thiên Hạo sự tình, nếu như nói tại nông thôn nói nàng dâu cũng là tốt, hiện tại làm cho không được bên trên không xuống, phải nên làm như thế nào kết thúc.

Ân Thiên Hạo cùng bạn gái cảm tình cơ sở rất sâu, nhưng là lần này trùng kích cũng quá qua cự đại, riêng là hấn bạn gái biểu hiện, thương tới hấn lòng tự trọng, nhưng là cảm tình loại sự tình này người nào lại nói được rõ ràng đây.

"Làm sao bây giờ, cha, lão nhị. Thiên Hạo cái này hài tử từ nhỏ tính khí liền cường, ta bây giờ thật không biết nên làm cái gì." Ân Thiên Vấn Đại Bá ngồi xổm tại mặt đất, từng miếng từng miếng hút thuốc.

"Xem hai cái hài tử đi, chúng ta tiếp gia đình người cũng biết, coi như lão nhị giúp đỡ tiếp, nhà các người cũng ở đây Thị Trần mua không nổi phòng, chẳng lẽ để cho Hạo tử theo này đại thành thị tới cô nương tại quê nhà kết hôn, đây không phải ủy khuất người ta sao?" Ân Thiên Vấn gia gia nhìn xem hấn nói ra.

"Vẫn là xem Thiên Hạo đi, dù sao cũng là hai cá nhân sự tình, nhà ta Thiên Vấn mấy năm này luôn luôn chạy ở bên ngoài, còn chưa nói trước nàng dâu, ta đem chuẩn bị cho hấn kết hôn tiền, người cầm trước, Thiên Vấn sau này hãy nói đi." Ân Thiên Vấn lão ba đứng đứng lên, thuốc lá đầu ném ở trong cái gạt tàn thuốc.

Ân Thiên Vấn lão mụ, yên lặng lấy tay chạm thử Ân Thiên Vấn lão ba, hiển nhiên nói chuyện này cũng không có cùng hấn thương lượng qua, mặc dù nói đại ca bận bịu nhất định phải giúp, nhưng là mình nhà hài tử không thể không quan a, số tiền kia hai cá nhân cũng tích lũy hơn nửa đời người.

Mấy cái đại nhân đàm luận sự tình thủy chung là hài tử.

Ân Thiên Vấn lái xe, rời về nhà khoảng cách cũng chỉ có, còn có nửa giờ thì đến nhà, hấn cũng không đánh cái điện thoại về nhà, bởi vì tính lấy còn không có ăn cơm tối, miễn cho người trong nhà bận rộn.

Ân Thiên Hạo lôi kéo bạn gái đi vào Ân Thiên Vấn nhà, Thiên Hạo vừa vào cửa liền cho tự mình lão ba đập kích cỡ nói ra: "Cha từ nhỏ đã để người không bớt lo, hiện tại thật to còn để cho ngài khó xử, cái này cưới ta không được đặt trước được sao?"

Đứng ở hấn một bên bạn gái, trong nháy mắt lấy tay che khuôn mặt, nước mắt không cần tiền đồng dạng chảy, bởi vì lúc trước Ân Thiên Hạo nói với nàng tới theo phụ mẫu cáo biệt trở về biển Hồ Thị, hiện tại xem ra là muốn chia tay a, hai cá nhân đã đàm luận năm sáu năm.

"Nhanh đứng lên, Hạo tử người làm cái gì vậy, giống kiểu gì." Gia gia nhìn xem tôn tử quỳ tại mặt đất, sắc mặt có chút không tốt.

"Có việc mọi người nghĩ biện pháp, cái này cô nương cũng không phải không được giảng đạo lý người, nhị thúc giúp người bỏ tiền tại Thị Trần phó cái tiền đặt cọc, lấy hậu sự tình các người hai cái tự mình nỗ lực." Ân Thiên Vấn lão ba đi đi một chuyến từ đem Ân Thiên Hạo kéo đứng lên nói ra.

Tích tích

Tích tích

Ngoài cửa bất thành linh truyền đến loa âm thanh, đem người một nhà nói chuyện không khí xáo trộn.

"Có người đến, nhanh đứng lên, lớn như vậy hài tử giống kiểu gì." Gia gia nói chuyện.

Ân Thiên Vấn lão ba đi nhanh ra ngoài, dù sao cũng là nhà hấn, tới cái gì khách nhân cũng không thông báo một tiếng, cho nên bây giờ chạy đi ra xem một chút.

Chỉ là vừa ra ngoài, cứ nhìn Ân Thiên Vấn đứng ở bên cạnh xe, tùy tiện hô một tiếng lão ba, sau đó nước mắt liền ngăn không được chảy xuống, nào có Du Tử không nhớ nhà a.

"Nhi tử." Ân Thiên Vấn mụ mụ sau đó đuổi ra, nhìn xem Ân Thiên Vấn trực tiếp nhào tới, nước mắt cũng là không ngừng chảy, ôm chặt Ân Thiên Vấn, giống như sợ buông lỏng tay liền biến mất đồng dạng.

"Thiên Vấn trở về?" Gia gia câu nói đầu tiên cũng là cũng kinh ngạc, sau đó liền nói đến: "Người còn biết trở về, mấy năm không gặp gia gia, nhìn người giống hình dáng gì."

Bởi vì chính mình Đại Tôn Tử việc hôn nhân phiền não Nãi Nãi, luôn luôn uốn tại trong phòng bếp, tự mình vụng trộm lau nước mắt, nghe về đến trong nhà người gọi mình Tiểu Tôn Tử cũng trở lại, cũng mau bước đi ra ngoài, nhìn xem Ân Thiên Vấn hết sức khỏe mạnh tự mình thì thảo nói ra: "Trở về liền tốt,

Trở về liền tốt."

"Đi thôi mụ, về nhà trước, ở nơi này giống kiểu gì, có phải hay không gia gia." Ân Thiên Vấn đầu tiên là nói với lão mụ vào nhà, sau đó nhìn cố ý xụ mặt gia gia bị về mặt vui cười nói ra, trên mặt nước mắt còn chưa làm.

Ca Đại Bá, các người làm sao đều ở đây, ta không nói ta trở về a, Đại Nương đâu?" Ân Thiên Vấn nhìn xem trong phòng ngồi đại ca nói với Đại Bá.

"A, vị này là? Sẽ không phải là chị dâu đi." Ân Thiên Vấn đung phanh Ân Thiên Hạo nói ra.

Ân Thiên Hạo cười cười, thế nhưng là so với khóc còn khó coi hơn, vừa rồi vui mừng người một nhà, hiện tại từng cái biểu lộ cũng rất khó xem, một

thời gian để cho Ân Thiên Vấn không biết nên nói cái gì.

"Thiên Vấn, tôi Nãi Nãi thương thương ngươi, lâu như vậy không có trở về." Nãi Nãi đối Ân Thiên Vấn khoát khoát tay, sau đó lôi kéo tay hắn liền không có buông ra, đi vào buồng trong, hiển nhiên mình tôn tử rất lâu không có trở về, trò chuyện.

Bởi vậy, Ân Thiên Vấn cũng là biết bên ngoài phát sinh sự tình, hơi hơi thờ dãi, không nghĩ tới việc này cũng rơi trong nhà mình. Sau đó nhìn Nãi Nãi trên tay vô khô, vết chai nói ra: "Nãi Nãi, ta đây không phải trở về à, ngươi tôn tử hiện tại có thể ra bình tức, không thấy ta đều là lái xe trở về sao? Đại ca việc này quán ở ta trên thân."

Sau đó nhìn xem Nãi Nãi liền lôi kéo nàng hướng về phòng khách đi đi qua.

Đại Bá đang lôi kéo đại ca, không cho hắn đi, bầu không khí thay đổi rất ít ngưng trọng, chị dâu cũng là cũng xấu hổ, giống như cảm thấy chính nàng phá hư gia đình đồng dạng.

Ca chị dâu theo đại thành thị đến, không được thói quen cũng là phải, không được giống chúng ta ở chỗ này sinh hoạt quen, nhưng là ta vẫn là muốn hỏi một chút, chị dâu ngươi tâm lý nếu là vẫn yêu tiếp anh ta, tin tưởng ta ta có thể giải quyết tốt cái này kiện sự tình."

Ân Thiên Vấn nhìn xem người một nhà nói ra.

"Nếu là không thích, chị dâu ngươi cái kia chia liền chia, trong nhà của chúng ta người cũng sẽ không oán niệm ngươi, không có người sẽ đứng tại đạo đức điểm cao, cũng không người có tư cách đứng ở đạo đức điểm cao bên trên, yêu cầu ngươi chịu đựng cái này nông thôn hết thảy, ngươi có quyền lợi theo đuổi ngươi sinh hoạt."

"Cái này hài tử khuyên như thế nào người chia đâu?" Ân Thiên Vấn lão mụ tại nhà mình lão công bên người đích nói thảm một câu.

"Hài tử, Thiên Vấn nói đúng, nhà chúng ta không phải không phân rõ phải trái người, hết thảy đều nhìn ngươi, ngươi là cái Hảo Hài Tử." Gia gia cũng là nói nói.

"Ta, ta yêu hắn, ta nguyện ý đi cùng với hắn, chỉ là... Chỉ là các ngươi có thể hay không cho ta điểm thời gian để cho ta thói quen thói quen." Chị dâu xem liếc một chút Ân Thiên Vấn, lại xem chung quanh một cái người nhà, sau cùng đưa ánh mắt rơi vào Ân Thiên Hạo trên thân, trong mắt tràn đầy nhu tình.

"Vậy là tốt rồi, ta đây âm thanh chị dâu gọi cũng đáng. Đại ca không có nhìn lầm người a, ta trước đó nói ta tới giải quyết cái này kiện sự tình, các ngươi phỏng cười cùng xe giao cho ta, tuy nói ta mua không nổi tại biển Hồ Thị phỏng trợ, nhưng là tiền đặt cọc, hoặc là tại Thị Trần tiền đặt cọc ta là ra được." Ân Thiên Vấn nhìn mình người một nhà bình tĩnh nói ra.

Có thể là không có trong tưởng tượng ôn nhu, người một nhà giống xem trí chương đồng dạng nhìn xem hắn, hắn cuối cùng trải nghiệm trí chương hệ thống cảm giác.

Mụ ta là ngươi cái gì?

Ngươi là mụ trí chương a!

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Cầu huyết tình tiết

"Mẹ, ta có phải hay không là ngươi thân sinh, ngươi nhi tử tiền đồ ngươi cứ như vậy hoài nghi ta? Ngươi nói ta dạng này con trai của ưu tú, ngươi lúc đó hướng bao nhiêu lời phí." Ân Thiên Vấn nhìn xem lão mụ nói ra.

Lão mụ Bạch hắn liếc một chút, không nói gì.

"Nhi tử, trở về liền tốt, cũng có thể nhìn ra ngươi thành thực một điểm, ca ngươi sự tình chúng ta đại nhân giúp đỡ nghĩ một chút biện pháp, ba người các ngươi đi trên đường ăn một bữa cơm, ngươi thuận tiện đem ca ngươi theo ngươi chị dâu đưa đến nhà khách đi." Ân Thiên Vấn lão ba vỗ vỗ bả vai hắn nói ra.

"Gia." Ân Thiên Vấn chưa từ bỏ ý định xem liếc một chút gia gia.

"Giống kiểu gì, cái gì không có học được học được khoác lác, xe này vừa nhìn sẽ không giống người, đem người Nãi Nãi trồng rau đều dè dặt." Gia gia ngồi ở trên ghế bành, nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra, gia gia xem ra xe này mới có mấy năm, nếu là Ân Thiên Vấn làm sao có khả năng hiện tại mới lái về.

Đáng lẽ một mực đang bên cạnh cười trộm Nãi Nãi, vừa nghe đến tự mình đồ ăn bị dè dặt, chạy mau ra ngoài, không có nghe lầm, là đi ra ngoài, sau đó lớn tiếng hô lên; "Thiên Vấn."

"Nãi Nãi, Nãi Nãi, ta sai, ta sai." Ân Thiên Vấn chạy mau ra ngoài.

Cái này đáng lẽ có chút không khí lúng túng cũng bởi vì việc này hòa hoãn rất nhiều, biểu ca theo chị dâu cũng cười đứng lên.

"Mau đưa xe mới đi qua, người không biết cái này tôi nha, năm ngoái bán được mười mấy khối một cân, ta đòi sau một khối này cộng hoa tôi non, nhận mấy chục cân tôi nha, người hỏi một chút cha người theo người Đại Bá, mua tôi ăn không? Còn không phải ta đòi sau." Nãi Nãi nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra.

"Tốt, tốt." Ân Thiên Vấn biết Nãi Nãi không có gì khác yêu thích, cũng là loại cái vườn rau, bình thường nhìn xem gia gia đánh đánh Mạt chược, sau đó tính lấy thua bao nhiêu tiền, năm ngoái vì cái này Đất trồng rau, thua nửa tháng một chút, cũng không biết đủ mua bao nhiêu đồ ăn.

Tuy nhiên những lời này Ân Thiên Vấn thì sẽ không giảng.

Ân Thiên Vấn nhìn mình người nhà, cuối cùng vẫn là trong nhà tốt, đáng lẽ nghĩ đến ở nhà ăn cơm tôi, nhưng là chị dâu tình huống hẳn cũng biết, đại cục làm trọng vẫn là đi nhà hàng đi, dù sao hiện tại cũng không kém tiền, lần này trở về đem Lão Trạch Tử sửa chữa lại.

Để cho Đại Bá bọn hắn cũng đều chuyển tới ở cùng nhau, hai nhà người cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Cái này cùng đối với Nhị Ngốc loại kia hào phóng không giống nhau, Ân Thiên Vấn biết mình nếu như giải quyết hết hòa thượng lời nói, cái kia còn có thể tiếp theo tại cái này cái trên thế giới sinh tồn, nếu như cái này hơn hai tháng đi qua, ủy thác không có hoàn thành, hậu quả hẳn cũng biết.

Tuy nhiên trong đầu cái kia hệ thống không có gì khác đặc điểm, nhưng là Thường Phật nhưng là mười phần rõ ràng.

Nếu như tình huống xấu nhất phát sinh, đây cũng là Ân Thiên Hạo chiếu cố những người này, xem ra là thời điểm đi cháy thành phố một lần, giúp Lữ Bố xem xem có thể hay không khi lấy được thứ gì trang bị, mà chính hắn thì phải tu luyện 《nung hồn》 thượng diện Hồn Kỳ.

Không phải vậy đừng phải hòa thượng đoán chừng ngay cả chạy trốn mệnh cơ hội đều không có, theo Trịnh thành phố thành công trở về đều xem như may mắn, không có khả năng trong nhà dừng lại quá lâu, Lý Thiên nam nếu như muốn giết hắn lời nói, bằng vào hắn quyền lực, nhất định có thể tra được Ân Thiên Vấn chỗ.

Sự tình quá nhiều a.

Vậy vậy đầu, liền không lại nghĩ những thứ này buồn rầu sự tình, cũng nên từng cái từng cái tới.

Nắm chặt tay lái đem xe đỗ lại trình bày, mở trên đường, sau đó nhìn đứng ở một bên ca nói với chị dâu: "Đi a, rất lâu không ăn trong nhà nga khỏi từ, lần này cần thật tốt đường đường ta Vị."

Nga khỏi từ là Ân Thiên Vấn nhà Đặc Sản, từ nhỏ ăn cũng không chán ăn, bởi vì là lái xe liền đến quê nhà trên đường tìm xem đứng lên cấp bậc vẫn được nhà hàng, ba cá nhân liền xuống xe, bởi vì là thời gian còn sớm duyên cớ, tự nhiên cũng không có người nào.

Ân Thiên Vấn là bận bịu sống một ngày không có ăn đồ vật, Ân Thiên Hạo theo bạn gái giận dữ náo một ngày cũng không ăn đồ vật.

Ca ta còn không được tạo chị dâu gọi cái gì chứ?" Ân Thiên Vấn xuống xe mới hỏi biểu ca.

Vừa rồi tại trên xe xem hai cá nhân lại nói thì thầm, liền không có mở miệng.

"Lý Linh, người gọi nàng tên, hoặc là gọi chị dâu đều được." Ân Thiên Hạo nhìn mình biểu đệ nói ra.

Hai cá nhân theo tiểu nhất lên lớn lên,

Bình thường liên hệ cũng nhiều, chỉ là gần nhất không có liên hệ, Ân Thiên Hạo cũng xem ra chính mình cái này biểu đệ tính tình cái gì đều thay đổi rất nhiều.

"Người tốt, tiểu đệ." Lý Linh cũng là đại hào phóng phương thuyết nói.

"Đi thôi, ăn cơm trước trọng yếu, có thời gian đi trong huyện chơi đùa." Ân Thiên Vấn dẫn đầu đi vào, tiệm này hẳn là hai năm này vừa mở, không biết làm cơm thế nào?

"Thiên Vấn ?"

Ân Thiên Vấn vừa đi vào đại sảnh , chỉ nghe thấy một tiếng nghi ngờ la lên.

"Bàn tử ? Ngươi cũng ở đây ăn cơm ?" Ân Thiên Vấn nhìn thấy trước mặt cái này cá nhân lập tức nói ra. Sau đó đi nhanh đi lên , chặt chẽ ôm hân một hồi

Bàn tử là hân cao trung đồng học , lại là Đồng Hương , hai cá nhân quan hệ rất tốt , chỉ là sau cùng bên trên đại học tất cả chạy một phương , quan hệ mới nhạt một chút , tuy nhiên cái này một gặp nhau , này quen thuộc cảm giác lại trở về , không giống như là có đồng học.

Ân Thiên Vấn cảm thấy chào hỏi đều có điểm xấu hổ , giả vờ không biết bộ dáng.

"Cái gì ta ăn cơm a , chính là ta nhà mở , lúc ấy cho ngươi đi học máy đào móc ngươi không đi , ta không phải đi New Oriental học đầu bếp sao? Hiện tại chính mình mở quán cơm , chờ qua chút thời gian , trong tiệm chiêu cá nhân giao cho cha mẹ , ta cũng đi đại thành thị nhìn xem." Bàn tử đáng lẽ lời nói tự nhiên , thoáng một cái lại nâng lên cấp ba báo nguyện vọng thời điểm.

"Chó má , Đồng Sơn tỉnh xa như vậy , ta mới không đi đâu, tuy nhiên ngươi ngược lại là thật học đầu bếp a , một hồi tới uống hai chén , vừa vặn ta theo anh ta còn có chị dâu tới dùng cơm." Ân Thiên Vấn đem sau lưng hai cá nhân giới thiệu cho hân.

"Đây là Hạo ca ? Trường thay đổi a." Bàn tử từ nhỏ theo Thiên Vấn chơi tốt, cũng gặp qua Ân Thiên Hạo một lần.

Nói Ân Thiên Vấn liền hướng mượn phòng đi đến , bàn tử cho hân đánh cái thủ thế , hân đem đại ca theo chị dâu mang đến đi vào , mượn gọi món ăn công phu quay người lại lại trở về.

"Thiên Vấn ? Bên ngoài xe là ngươi ?" Bàn tử nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra.

"Đúng vậy a ngach, không được phải Ân Thiên Vấn cũng không biết trả lời như thế nào , còn nói thêm: "Cái này là ta bằng hữu xe , ta xe hai ngày nữa hân là liền đến đi."

Bàn tử nhìn xem hân , cũng không biết là ánh mắt gì , Ân Thiên Vấn lập tức liền gấp.

Đập hân một chút nói ra: "Ngươi tiểu tử có lời cứ nói , có rắm thì phóng , năm đó cùng ta vay tiền cũng không dạng này lằng nhằng a."

"Được rồi , ta liền nói cho ngươi , cũng chính là ngươi , nếu là đặt người khác ta đánh chết cũng sẽ không nói." Bàn tử nhìn xem hân nhần nhần nhỏ nhỏ nói ra.

"Được, ngươi cứ nói đi , ngươi có thể gấp chết ta." Ân Thiên Vấn nhìn xem hân , đói bụng ục ục gọi.

"Xe có thể hay không cho ta mượn sử dụng , ta tham gia một chút Hợp lớp." Bàn tử có chút ngại nói nói.

"Hợp lớp ? Sơ Trung đồng học ?" Ân Thiên Vấn nhiều hứng thú nhìn xem hân ?

"Cao trung a." Bàn tử một mặt bình thường nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra.

"Ngươi có phải hay không ngốc , hai ta ở cấp ba cũng là đồng học được không a, không đúng, ta người duyên lặn lội kém như vậy sao? Điều không có gọi ta ?" Ân Thiên Vấn nhìn xem bàn tử , sau đó lại có chút từ hắc nói ra.

"Không phải , bởi vì chúng ta tức xá mấy cái đều nói ngươi liên lạc không được." Bàn tử nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra.

"Khe nằm , vì sao." Ân Thiên Vấn có chút không hiểu , nhưng là bàn tử tất nhiên nói liền nhất định sẽ cho hân cái giải thích.

"Bởi vì Diệp Lương Thành cùng với Trần Thanh Thanh , là bọn họ lễ đính hôn , thuận tiện nữa cái Hợp lớp , nói trắng ra không được cũng là muốn tiền quà sao? Lúc trước hai ngươi còn kém chút đánh đứng lên , tuy nhiên ngươi bây giờ trở về , sớm muộn phải biết." Bàn tử đầy vẻ khinh bỉ nói ra , chỉ bất quá là đối Diệp Lương Thành.

Bàn tử mấy người bọn hân đáng lẽ chuẩn bị gạt Ân Thiên Vấn , thế nhưng là bàn tử lại đột nhiên nhìn thấy Ân Thiên Vấn , biết cái này đồng học đều biết , nhất định sẽ biết.

"Ta làm là chuyện gì đâu? Lúc nào chúng ta cùng đi a , dù sao cũng là hi sự." Ân Thiên Vấn vỗ vỗ bàn tử bả vai nói ra , trong lòng suy nghĩ tình tiết này thật sự là cầu huyết a , bất quá ta ưa thích.

Câu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Chương 32 : mưa gió nổi lên

Bàn tử tự mình xuống bếp làm mấy cái thức ăn ngon , lại đem bình hảo tửu nói là hân mời , Ân Thiên Vãn cười cười không nói chuyện.

Trên bàn cơm mấy đứa cùng tuổi người trò chuyện Thiên Nam Hải Bắc , bàn tử còn lơ lửng đem Hạp lớp sự tình nói ra , chỉ tuy nhiên Ân Thiên Vãn đã buông xuống , bàn tử cũng không nói thêm cái gì , một bữa cơm trò chuyện vui vẻ , tuy nhiên mấy cá nhân tất cả có tâm sự , ăn lại liền những cái kia.

Ân Thiên Vãn đem trên thân mang tiền mặt lấy ra một ngàn khối đặt ở bàn ăn phía dưới , dù sao bàn tử cầm bình kia tửu liền sáu bảy trăm , tại nông thôn cũng coi là hảo tửu.

Các loại Ân Thiên Vãn đi ra cửa mới nói với bàn tử tiền đã đặt ở đâu , bàn tử cũng không nói chuyện , một quyền nện ở Ân Thiên Vãn ở ngực , sau đó nói tiếp: "Trên đường cẩn thận a , nhiều xe."

Tam Hà hương kinh tế không được thật là tốt , nhưng là có một con sông , hạt cát rất nhiều , cho nên Lạp Sa xe ngựa cũng là rất nhiều , ngày bình thường trên đường bụi phi thường lớn , giống như là có bão cát đồng dạng , bản không được , cũng là vừa rồi ăn cơm đợi bàn tử nói ra.

Đem Ân Thiên Hạo theo Lý Linh đưa đến nhà khách , Ân Thiên Vãn tự mình chạy về nhà.

Cái này hai cá nhân hẳn là không vấn đề gì quá lớn , dù sao cảm tình rất sâu , tuy nhiên biểu ca nhà điều kiện không tốt , tuy nhiên tự mình mặc dù không có thể giúp hẳn tại biên Thượng Hải mua nhà , nhưng là thể diện kết hôn vẫn là có thể , người không thể cưỡng cầu quá nhiều.

Về đến nhà , phụ mẫu sớm đem giường đều trải tốt , tuy nhiên Ân Thiên Vãn thật lâu không có trở về , nhưng là phòng của hẳn vẫn là sạch sẽ , nhìn ra được thường thường có người quét dọn.

Người nhà cũng đều nhìn ra được hẳn mệt mỏi , cũng không có lời kéo nói chuyện cái gì , nghĩ đến trước hết để cho hẳn ngủ một giấc , ngày thứ hai lại nói.

Mà một đêm này , Trịnh thành phố một đờ phi cơ lái hướng Tín thành phố , sau đó một chiếc Xe buýt lặng yên không một tiếng động đến cổ huyện.

Ân Thiên Vãn đóng cửa lại về sau đồng thời không có ngủ , nửa dựa vào trên giường , nhìn xem xuất hiện Lữ Bố.

"Lữ Bố , ngươi nói làm sao có thể giải quyết một cái phía sau trời đình phong người ? Cũng cũng là Lý Thiên nam này cái đẳng cấp." Ân Thiên Vãn nhìn xem Lữ Bố nói ra , sau đó ngẫm lại còn nói thêm: "Không đúng , hẳn là so với hẳn còn muốn lợi hại hơn một điểm.

Bởi vì lần trước chiến đấu , Ân Thiên Vãn mặc dù không biết Lý Thiên nam trừ vấn đề gì không có ngay tại chỗ nổi lên , nhưng là cái kia khôi lỗi hiển nhiên chỉ là hòa thượng một cái đòn sát thủ liên đề hẳn như thế bố tay bố chân , hòa thượng hẳn là càng lợi hại hơn mới đúng.

Dựa theo hệ thống tới nói , bên kia hạ cấp hệ thống mặc dù không có thể , nhưng là thắng ở thắng cấp nhanh , cho nên tiền kỳ tác dụng rất lớn.

"Thiên Vãn , lấy ta hiện tại thực lực chỉ sợ là không có cách nào đối phó người nói , nhưng là bọn họ cũng không làm gì được ta , ta hiện tại thực lực bị áp chế rất thấp." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vãn có chút bất đắc dĩ nói ra.

"Được rồi , hiện tại đòi hỏi thứ nhất cũng là giúp người tăng lên một chút , ta đây đoán chừng quá sức , không có điểm Năng Lượng cũng là hư." Ân Thiên Vãn nhìn xem Lữ Bố dưới chân giày nói ra , xem cháy thành phố là nhất định phải đi , bởi vì Lữ Bố là mình quý tộc , cho nên tăng cường hẳn cũng là tăng cường tự mình.

Hắn bây giờ nghĩ nếu có thể lại nhiều mấy cái quý tộc cái kia có bao nhiêu , nhìn xem hệ thống một cái lệ loi trợ cấp B ủy thác ở nơi nào , thượng diện thời gian hạn chế rất là chương mắt.

"Hệ thống a , có hay không để cho ta trở nên mạnh mẽ biện pháp a , những hạ cấp đó hệ thống , người muốn ăn cũng phải cấp ta đầy đủ thực lực đi , đây không phải để cho ta đi chịu chết sao?" Ân Thiên Vãn bắt đầu đi Khó Tình lộ tuyến , dù sao dạng này sắc mặt người khác cũng không nhìn thấy.

"Hết thầy , hệ thống , tiêu hết thầy , đại ca , người nói một câu a." Ân Thiên Vãn tại thành công buồn nôn đến tự mình về sau , hệ thống vẫn là không có phản ứng đến hẳn.

Buồn bực ngán ngẩm Ân Thiên Vãn lại lật nhìn lên não tử Hồn Kỳ.

A

Âm Linh chỉ ?

Nhớ kỹ Lý Thiên nam tựa hồ sử dụng một cái công pháp , gọi là Âm Ma chỉ , chẳng lẽ song phương có cái gì cộng đồng đồ vật , với lại hai cá nhân cũng đều là hồn vô giả.

Lấy quý hồn lực lượng , quán chú bản thân!

Lấy lực lượng linh hồn , chỉ động càn khôn!

Hai câu nói nói rất là tà dị , để cho Ân Thiên Vấn nhìn thấy lúc trước loại kia Huyền Huyền Tiểu Thuyết bức cách , cho nên đối với đằng sau cổ thể tu luyện công pháp sinh ra rất dày hứng thú ,

Nhưng là vừa nhìn sách liền ngủ gật Ân Thiên Vấn , cuối cùng vẫn ngủ thật say.

Chỉ là Âm Linh chỉ tu luyện phương pháp , nhưng là để cho hắn lấy khác sâu hơn phương thức xác minh.

Não hải bên trong hồn lực tự hành vận chuyển , như thể tinh thuần lực lượng linh hồn , để cho người nào nhìn thấy cũng là kinh sợ là thiên nhân.

Tín thành phố Hùng Kê trên núi , một cái lão nhân quan sát đến Tín thành phố Thiên Tượng Phong Thủy , lại phát hiện Tinh Thần rung chuyển , Tín thành phố e rằng có tai họa đánh tới , lúc trước Ân Thiên Vấn du lịch cũng đã tới Hùng Kê vùng núi , bất quá đương sơ hắn chỉ là một cái người bình thường , cũng căn bản phát hiện không được cái này thượng diện linh khí là như vậy sung túc.

Chỉ là Ân Thiên Vấn không nghĩ tới là , Tinh thành phố có một cái hòa thượng , Tín thành phố đồng dạng tu luyện quán thể , như thế nào lại không có hạ cấp hệ thống tồn tại đâu? Ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê , trong nhà chưa tỏ , ngoài ngõ đã tường , nói chính là như vậy.

Thời gian qua rất nhanh , đường cao tốc bên trên xe hơi , nhanh chóng hướng về mục đích chạy đi.

Theo Tín thành phố đến cổ huyện chỉ cần , ba giờ , cũng nói đúng là bọn họ trước mười hai giờ có thể tới cổ huyện , cái này ba cái sau này Cao Cấp Vô Giả , muốn Ân Thiên Vấn sai người.

Ăn mặc ba cái áo khoác màu đen , mang theo khẩu trang nam nhân lại Xe buýt sẽ phun ra nuốt vào tiếp mây khói , uống vào hồng tửu , chơi lấy máy tính , nhưng không ai ngăn lại , bởi vì theo tài xế trên xe một mảnh an lành , nhưng là tất cả mọi người đã hồn mê đi qua.

"Lão tứ , ngươi có thể xác định tám thế kia là từ đâu xoát ra ngoài sao?" Lão nhị nhìn bên cạnh loay hoay máy tính người nói.

"Chuyện nhỏ." Lão tứ cũng không ngại đầu , tay tại trên máy vi tính lạch cạch lạch cạch gõ không ngừng.

"Lão nhị , ngươi nói chúng ta lần này cẩn thận như vậy tới , chính là vì diệt trừ này tiểu tử ?" Lão Tam hút thuốc , một bên thuốc lá xám đánh tại mặt đất nói ra.

"Dĩ nhiên không phải , diệt trừ hắn là rất trọng yếu , nhưng là Lão Đại trước đó nói qua , mỗi cái thành phố đều sẽ xuất hiện giống như chúng ta lực lượng mới xuất hiện giả hòa , muốn là chúng ta có thể bắt được một cái hai cái , nhất định có thể đạt được Đại Cơ Duyên , cái này Tín thành phố tại Dự tỉnh vốn là suy yếu lâu ngày , chúng ta yên lặng đến , đang tìm chút vô giả hỏi thăm một chút , tiên hạ thủ vi cương a." Lão nhị đem trong tay hồng tửu uống một hơi cạn sạch , ánh mắt tham lam lộ rõ.

Đáng lẽ chẳng hề để ý lão tứ nghe được lão nhị nói như vậy , cũng có chút kích động.

Bởi vì Lão Đại cho tới bây giờ không có nói cho chính bọn họ cơ duyên là cái gì , cái này cái bí mật tuy nhiên bọn họ rất muốn biết , nhưng lại cũng không hỏi , bởi vì là bọn họ rõ ràng biết , có chút đồ vật biết sẽ chết nhanh , mà Lão Đại theo bọn họ chỉ ra một chút đồ vật.

Nếu như có thể tóm được vậy thì là mình cơ duyên , bắt không được cũng không thể trách ai được , lúc ấy bọn họ bảy cái cũng chỉ là nhanh chết đói khát cái , đi theo Lão Đại ở một cái vứt bỏ trong chùa làm cái giả hòa thượng chuẩn bị ăn uống mà thôi , thế nhưng là ai có thể nghĩ đến bọn họ một cái hai cái thay đổi như bây giờ.

Mấy cá nhân nói nói liền đến cổ huyện , xuống xe cứ dựa theo lão tứ máy tính chỉ dẫn , chạy 4S trong tiệm đi.

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Đạo đức chế cao

Ngủ một giấc tỉnh, ăn trứng vịt muối uống vào bát cháo, Ân Thiên Vấn đã thật lâu chưa từng ăn qua điểm tâm, cũng không phải tiền vấn đề, mà chính là căn bản vong ăn.

"Bảo bối a, xe cái kia còn trở về liền còn trở về đi, ta hôm qua cùng người cha thương lượng một chút, chuẩn bị cho người mua chiếc xe." Mụ mụ đứng ở bên cạnh hái đồ ăn nói chuyện, ở nhà nâng một mực gọi Ân Thiên Vấn gọi bảo bối a, bảo bối, gọi thói quen lớn như vậy cũng đổi không đến.

"Mẹ, ta một hồi theo bàn tử đi tham gia Hợp lớp, giữa trưa liền không trở lại, ban đêm tận lực gấp trở về, liền nguyên lai thường đi theo ta nhà lên Lạp Xưởng ăn này cái bàn tử, xe các người liền đừng có gấp." Ân Thiên Vấn cầm chén bên trong chầy dầu Lòng đỏ trứng lay tiến vào trong miệng, sau đó đem một miếng cuối cùng bát cháo uống sạch, đứng đứng lên nói ra.

"Ta biết, Tiểu Bàn hàng năm tới đến trả xách hai rương đồ uống đầu, lúc ấy cũng không yêu thương hấn." Lão mụ lơ đãng nói ra, lúc ấy Tiểu Bàn nhà tương đối khó khăn, cho nên mỗi lần tới, lão mụ đều sẽ kiếm một ít thịt ăn.

"ừ, ta đi a." Ân Thiên Vấn đứng lên trễ, đều đã hơn chín điểm, đi đón bàn tử chậm trễ chậm trễ liền mười điểm, định xong ăn cơm buổi trưa, không thể đi trễ.

Lần này Ân Thiên Vấn đi còn có hai kiện sự tình muốn làm

Một sự kiện cũng là đi xem một chút tự mua xe thế nào, lái trở về cho người nhà điểm kinh hi, còn có cũng là lấy chút tiền đi ra, mang về, dù sao đối người nhà tới nói tiền mặt thường thường càng có sức thuyết phục, cũng có thể giúp nhà đại bá giải quyết điểm khẩn cấp.

"Đi chậm một chút a, ban đêm không được trở lại dùng cơm đánh cái điện thoại." Lão mụ đứng ở cửa nói ra.

"Biết." Ân Thiên Vấn đáp ứng một câu, sau đó hướng về bàn tử chỗ nào mở đi ra.

Xe đến bàn tử cửa nhà, vừa vặn bàn tử đi tới, Ân Thiên Vấn chào hỏi, liền thấy bàn tử đi vào nhà, không được một hồi tự ra tới.

Ngồi ở vị trí kế bên người lái, bàn tử nhìn xem Ân Thiên Vấn ánh mắt còn có cái gì không đúng.

"Thế nào, bàn tử." Ân Thiên Vấn vừa lái xe vừa nói.

"Người xác định người buông xuống, lúc trước hai người nếu không phải là bởi vì sự kiện kia giận dữ, cũng sẽ không chia tay đi, mặc dù bây giờ chúng ta đều biết sự tình nguyên nhân, nhưng người xác định người buông xuống?" Bàn tử nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra.

"Nàng buông xuống, sự tình không có buông xuống a, nếu không phải người kia nói đi ra, ta bây giờ còn đeo tiểu thâu danh phận đi." Ân Thiên Vấn hít thật sâu một cái, tư niệm bay trở về đến cấp ba một năm kia.

Ân Thiên Vấn theo bàn tử hai cá nhân là một cái phòng ngủ, quan hệ rất tốt, hai cá nhân hữu nghị rất thâm hậu, cho nên học tập đều rất kém.

Bàn tử bởi vì tình huống gia đình không phải quá tốt, người cũng có chút tự ti, cho nên bị đè nén thật là là nhất gan, Ân Thiên Vấn học tập tuy nhiên kém, tính tình cũng quái gở, là một cá nhân bọn họ trong mắt mười phần học sinh kém, tướng mạo cũng chỉ là người qua đường, giữ lại khi đó lưu hành che khuất nửa bên mặt Lưu Hải.

Nhưng cũng có thể nhìn ra một điểm tuổi trẻ khinh cuồng khí chất, lại thích đánh nhau, leo tường trên mạng, theo lão sư tại khóa công đường mắng đứng lên, còn có yêu sớm một cái cũng không ít.

Khi đó là cấp ba sau cùng nửa cái học kỳ, mọi người gom góp ban phí mua ban phục còn có cho lão sư lễ vật, tiền lại thất lạc, đối với lúc ấy học sinh tới nói đây là một khoản tiền lớn, mà lớp trưởng một mực chắc chắn là Ân Thiên Vấn làm, chỉ là bởi vì ngày đó giữa trưa Ân Thiên Vấn ở phòng học ngủ.

Bàn tử bọn họ một mực chắc chắn không phải Ân Thiên Vấn cầm, thế nhưng là không ai tin bọn họ, cái cuối cùng ban cấp phần lớn người vậy mà đều chỉ Ân Thiên Vấn, riêng là ban đầu ở phòng học tự học mười cá nhân còn có lớp trưởng, bọn họ trợ giúp phía dưới.

Cũng cũng là một lần kia, Ân Thiên Vấn cùng Trần Thanh Thanh chia tay, về sau tại không có liên lạc qua.

Chuyện này không có bất kỳ cái gì chứng cứ, Bị Cáo đến lão sư chỗ nào, không có người để ý lúc ấy phòng học khoảng chừng mười cá nhân tại tự học, nhưng đều là ăn ý chỉ hướng Ân Thiên Vấn, mà lão sư vậy mà không hỏi một vấn đề, đem hấn phụ mẫu kêu đến.

Năm gần mười mấy tuổi hấn, đánh nhau bị người nằm tại mặt đất dậy không nổi hấn đều không có khóc, nhưng là lần kia hấn khóc.

Phụ thân liền hỏi hấn một câu nói: "Có lấy hay không?"

Ân Thiên Vấn ngóc đầu lên lau khô nước mắt nói ra: "Không có."

"

"Không có, chúng ta liền đi, ta xem ai dám nói ta nhĩ tử một hồi!" lão ba chưa hề nói hấn, tại sau cùng ba tháng thời gian đem hấn chuyển tới đưng cao trung, sau đó Ân Thiên Vấn tựa như đổi một cá nhân đồng dạng, bắt đầu học tập, nhưng là từ quá kém, chỉ thi bên trên một cái ba quyển.

Tại tốt nghiệp thời điểm, lớp trưởng bạn cùng phòng vô ý bên trong nói để lộ chuyện này, là lớp trưởng đem tiền mất, buồn cười là không có có một cá nhân lại đề lên, có thể là sợ đánh lúc trước này Trương Chính nghĩa lắm nên khuôn mặt đi, mà bây giờ Hợp lớp hô Ân Thiên Vấn là làm dụ bọn họ tâm lý một chút áy náy sao?

Còn là muốn nhìn xem Ân Thiên Vấn qua không tốt, nói rõ một cái học sinh kém nói xấu cũng là như vậy, để cho bọn họ tâm An Lý đến một chút?

Ân Thiên Vấn thẳng lên cửa sổ xe, gió có chút thổi ánh mắt.

"Đều đi qua, ta bây giờ rất tốt không phải sao? Hấn thiếu nợ ta ta cuối cùng là phải cảm về, thù này đòi ta cũng vong không được" Ân Thiên Vấn nhìn bên cạnh bàn tử, lúc ấy hấn muốn theo tự mình cùng đi, chỉ là khi đó trong nhà hấn phụ mẫu không cho, đang Thường gia đình tại sao sẽ ở cấp ba thời điểm để cho nhĩ tử chuyển trường đây.

"Diệp Lương Thành xem như lớp trưởng, tự nhiên còn dám mời người, ta thật không biết hấn da mặt làm sao lại dày như vậy, không được chính là một cái chó săn thi vận gia hỏa sao? Đoán chừng là muốn xem chúng ta trò cười đi, nếu không ta tối hôm qua cũng sẽ không mượn người xe đi." Bàn tử nhìn xem Ân Thiên Vấn có chút bất đắc dĩ.

Mặc dù biết lần này tụ hội căn bản chính là cho Diệp Lương Thành làm Lục Diệp, nhưng là lần này lúc ấy toàn lớp người đều tại, cũng có cùng hấn hảo bằng hữu, khuyên thật nhiều lần, không muốn đi, nhưng là nhân tình loại sự tình này lớn nhất khó lựa chọn.

"Chúng ta lúc ấy đều cùng hấn náo tách ra, người sau khi đi, tuy nhiên Trần Thanh Thanh theo chúng ta biết, cũng không có theo Diệp Lương Thành liên hệ a, lần này làm sao bất thành linh liền đính hôn." Bàn tử nhìn xem Ân Thiên Vấn nói tiếp.

"Hả, chó săn thi vận nói thế nào?" Ân Thiên Vấn lái xe nghe bàn tử nói đi qua sự tình cũng hơi xúc động, không có để ý hai người đính hôn, mà chính là bàn tử nói trước một câu nói.

Dù sao lúc ấy Diệp Lương Thành vu hại, kém chút để cho hấn cả cá nhân sụp đổ, nếu không phải lão ba khuyên can, hấn thậm chí sẽ đến Bệnh Uất Úc, cái này cái sự tình hấn có được đều vong không được, người lời nói thật có thể giết chết người.

"Người nói bên trong Thái Phiếu quên chó thi vận sao?" Bàn tử nói ra.

"Quên a, làm sao không tính."

"Này ba lần đâu?"

"Khe nằm, thật sự là chó thi vận! Hao Thiên Khuyển cắn a"

"Thật theo giả đồng dạng, chúng ta nghe đến lúc đó căn bản là không tin a, nhưng là hấn cũng là thật, dạng này rung thân một bên liền thành ngàn vạn phú ông." Bàn tử thở dài.

"Mới ngàn vạn? Bên trong ba lần a." Ân Thiên Vấn hơi nghi hoặc một chút, tất nhiên vận khí tốt như vậy, mua thêm mấy chú có thể xài bao nhiêu tiền.

"Một lần một chú thích, một chú hơn năm trăm vạn. Toàn bộ Thị Trấn đều truyền khắp. Cái này cũng chưa tính cái gì, vẫn còn ở Thị Trấn mở võ quán, ai cũng chưa nghe nói qua hấn Hội Vũ công a, tuy nhiên có đi qua đồng học nói đem một con phố khác dạy Taekwondo Bổng Tử đánh gần chết." Bàn tử có chút lơ đãng nói ra, đem xe cửa sổ mở ra cho mình đốt điều thuốc, tựa hồ tại cảm thán lão thiên gia bất công, cho hấn một trăm vạn cũng là tốt a.

Ân Thiên Vấn lái xe, bởi vì chính hấn cũng tốn vượt qua ức tiền, cho nên Diệp Lương Thành có tiền nhưng còn chưa tới để cho hấn kinh ngạc bước, chẳng qua là khi làm hấn chó thi vận a.

Tuy nhiên một giây sau lại nghe được bàn tử nói Diệp Lương Thành thế mà Hội Vũ công, liền tưởng đến tự mình, Ân Thiên Vấn một chân giẫm ở phanh lại bên trên, sau đó chăm chú nhìn bàn tử nói ra: "Người mới vừa nói cái gì? Người lặp lại lần nữa?"

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Trời xui đất khiến

Ân Thiên Vấn bất thành linh phan lại , bàn tử bởi vì quán tính kém chút ngã sắp xuống , nhìn xem Ân Thiên Vấn dựa đi tới khuôn mặt , còn có theo dõi hần ánh mắt , hần thậm chí có một sát na cảm giác Ân Thiên Vấn có Gay khuyh hướng.

"Rời ta xa một chút , ta không được Gay." Bàn tử đưa tay đẩy đẩy Ân Thiên Vấn , lại hút điều thuốc an ủi một chút.

"Người mới vừa nói , Diệp Lương Thành gia hoá kia Hội Vũ công ? Hần thời cấp ba không được chính là một bệnh méo mó à, nghe lão sư lời nói , học tập nếu cũng cứ như vậy , nhưng luôn luôn làm lớp trưởng , chẳng phải Ban Chủ Nhiệm là hần Dượng sao?" Ân Thiên Vấn nói ra.

Tại hần trong ấn tượng , Diệp Lương Thành đừng nói võ công , cũng là đang thường nhân cũng đánh tuy nhiên được rồi.

"Ai biết được , gia hỏa này nói với tiểu bên trong đồng dạng , a , người nói hần sẽ có hay không có cái lão gia gia cái gì giúp hần ? Vẫn là nhậ cái giới chỉ , theo Đầu Phá Thương Khung đồng dạng." Bàn tử nói nói nhiều hứng thú kéo tới tiểu thuyết thượng diện.

"Chó má , lão tử mới là chủ giác , đừng rút , chúng ta đi đánh mặt , 30 năm Hà Đông , 30 năm Hà Tây , chó lán thiếu niên nghèo rớt mồng tơi a." Ân Thiên Vấn đem bàn tử trong tay thuốc ném ra , sau đó lớn tiếng nói.

"Ha ha , đi , chúng ta đi đánh mặt đi." Bàn tử cũng là cười nói.

"Bàn tử , xe này đánh mặt cũng không đủ , dẫn người đi nhìn xem ca xe sang trọng." Ân Thiên Vấn nhìn xem bàn tử nói ra , sau đó đem lái xe hướng về 4S trong tiệm đi , tâm lý vẫn đang suy nghĩ Diệp Lương Thành Hội Vũ công sự tình.

Mà nửa đêm liền đến cổ huyện ba cá nhân , đáng lẽ giờ khắc này ở chờ lấy Ân Thiên Vấn , nửa đêm ba cá nhân lại rời 4S cửa hàng lớn nhất gần địa phương mướn cái tân khách , bọn họ đồng thời không nóng nảy , cũng không được hi vọng đã thảo kinh xà , nếu không cũng sẽ không như thế ẩn nấp tới.

Chỉ chờ đi làm người đến mở cửa bọn họ có một trăm loại phương pháp , để cho người bên trong nói ra quét thẻ người tin tức.

Nhưng là ba cá nhân bởi vì ăn điểm tâm thời điểm , nghe các đại gia nói về gần nhất cổ huyện phong vân nhân vật Diệp Lương Thành , mà rời đi cái này cái địa phương.

Ba người bọn hần đáng lẽ cũng là hồ đồ , cho nên xem sắc mặt người công phu vẫn có , tự nhiên là đi lên lời nói khách sáo , mà đại gia cũng là hay nói , đem hết thầy biết , nghe nói , suy đoán tin tức đều nói cho bọn họ , bao quát vô quán địa điểm.

Tại giúp đại gia phó một phần điểm tâm tiền về sau , tại đại gia tán thưởng âm thanh bên trong rời đi.

Ban đầu ba cá nhân ăn cơm cũng là khi nghe chuyện tiểu lâm , nhưng là nghe đại gia theo mua cơm nói ra , người này mở võ quán , nguyên lai nghe nói còn là không được Hội Vũ công , cũng chính là chỗ này một điểm về sau , theo Ân Thiên Vấn đồng dạng miễn cảm , dù sao lúc trước bọn họ đều là người bình thường.

Ân Thiên Vấn là bởi vì hệ thống , bọn họ là bởi vì Lão Đại nguyên nhân mới chậm rãi trở nên mạnh mẽ , cho nên bọn họ càng khát vọng đi giải cái này cái bí mật , so sánh dưới giết Ân Thiên Vấn không coi là sự tình , dù sao chết bằng hữu đối với bọn họ tới nói không coi là bằng hữu.

Nếu như bọn họ lại đợi thêm hai đến ba giờ thời gian lời nói , Ân Thiên Vấn liền tự mình chạy tới.

Mở ra giám đốc xe , hướng về 4S cửa hàng phương hướng tới , mà bọn họ ba cá nhân hướng về Diệp Lương Thành võ quán chạy đi đâu đi.

"Thiên Vấn , tới nơi này làm gì ?" Bàn tử nhìn xem Ân Thiên Vấn đem xe đứng ở 4S cửa tiệm trước , hơi nghi hoặc một chút nói ra.

"Tiến vào đến xem ta xe." Ân Thiên Vấn vừa cười vừa nói.

"Cái rắc lặc , ta còn nói tại đây cũng là ta xe đâu , thế nhưng là ta mua không nổi." Bàn tử vừa cười vừa nói.

"Ân tiên sinh , ngài đến , xe đã vì ngài chuẩn bị kỹ càng , hiện tại ngài liền có thể lái đi." Ân Thiên Vấn còn không tiến vào , đã sớm tại đón giám đốc đi nhanh đi ra , nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra.

Bàn tử xem tiếp bọn họ một mặt mừng bức.

"Đi thôi , bàn tử , đừng lo lắng , chúng ta đi đánh mặt." Ân Thiên Vấn cũng không xem giám đốc , đem trong tay chìa khoá đưa cho giám đốc , sau đó lôi kéo bàn tử nói ra.

Ân Thiên Vấn cũng không để ý giám đốc phí cỡ nào đại sự , giải quyết giấy phép tạm còn có một số vụn vặt đồ vật , bởi vì hần là trả tiền , giám đốc là công tác , cũng là lẫn nhau nghĩa vụ , cũng chưa nói tới dừng.

"Khe nằm."

"Khe nằm."

"Thật giả."

Bàn tử xem lên trước mặt xe ,

Liên tiếp ba câu , ngược lại để Ân Thiên Vấn hư vinh tâm đắc đến thật to thỏa mãn , cái này thật không có khoe khoang ý tứ , thuần túy coi hấn là thành lớn nhất hảo bằng hữu.

"Đến, ta trước tiên mở một lần , ta còn chưa mở qua tốt như vậy xe đâu?" Bàn tử lập tức cái chìa khóa xe đoạt đi qua nói ra.

Xe hữu kinh vô hiểm lái đi ra ngoài , Ân Thiên Vấn hỏi hấn , hỏi hấn cái chìa khóa giao cho hấn.

Bàn tử xem đứng lên sợ sợ , khởi động xe không muốn sống a , đừng hỏi hấn là vì sao biết , ọe , ọe...

"Chính là chỗ này ?" Ân Thiên Vấn vịn xe xem lên trước mặt nhà hàng nói ra.

"ừ, chính là chỗ này , đi vào đi , bọn họ đã sớm đến." Bàn tử nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra , điện thoại di động trong đám nói chuyện phiếm đã sớm đem ảnh chụp cái gì phát ra tới.

Đem xe đứng ở tiếp , hai cá nhân liền đi vào , nói thật Ân Thiên Vấn tuy nhiên biểu hiện rất là không quan trọng , đến nơi đây lại lại có chút không thoải mái , ngược lại không phải là bởi vì hấn bị coi thường , mà chuyện này , những người này thủy chung tại hấn trong lòng là một cái gai.

Có lẽ là thượng thiên nhìn hấn không còn sống lâu nữa cho hấn một cái cơ hội , cuối cùng là phải giải quyết.

Mẫu Đơn sảnh

Cũng xấu tục một cái tên , nhưng là rất có Hương Thổ khí tức , Ân Thiên Vấn nắm tay thả trên cửa , bàn tử nhìn xem hấn , vỗ vỗ bả vai hấn , Ân Thiên Vấn cười cười dùng sức một cái liền đẩy ra đại môn.

Môn đẩy mở , trong phòng mấy chục người ánh mắt đều rơi vào Ân Thiên Vấn trên thân , Ân Thiên Vấn tựa hồ trở về lại cấp ba năm đó , ngàn người chỉ tỏ cảm giác thật không tốt , Diệp Lương Thành bị mọi người vây quanh , phảng phất là thiên chi kiêu tử đồng dạng.

Nhìn xem Ân Thiên Vấn theo bàn tử tới , nàng kéo Trần Thanh Thanh cũng đi đi qua , còn có vài mét thời điểm liền vron tay.

Hấn cười cười cũng đưa tay ra , không vì hấn , chỉ là Tế Điện một chút làm Sơ Cảm tình.

Diệp Lương Thành lại một nắm chặt bàn tử tay , Ân Thiên Vấn tay cứ như vậy treo tại nửa không trung , chờ Ân Thiên Vấn nắm tay mau buông xuống thời điểm , Diệp Lương Thành lại tranh thủ thời gian đưa tay qua , biểu hiện tốt giống căn bản lúc trước không có phát hiện Ân Thiên Vấn đưa tay đồng dạng.

Ân Thiên Vấn cười cười nhìn xem hấn nói ra: "Cảm ơn người không có bắt tay ta." Sau đó vượt qua Diệp Lương Thành , theo Trần Thanh Thanh bên cạnh đi đi qua.

Bàn tử cũng là theo sát về sau , lần này tụ hội tuy nói là Diệp Lương Thành tổ chức , nhưng là tiêu phí nhưng là AA, cũng chính là như vậy bàn tử bọn họ mới đã đáp ứng đến, không quan hệ hấn , không muốn tiếp nhận hấn bố thí.

"Thiên Vấn , ta cảm giác được âm linh khí bình tức." Lữ Bố âm thanh vang lên.

Lữ Bố có Chiến Ngạo về sau , liền không sợ Dương Khí , thu liễm âm khí , đi theo Ân Thiên Vấn bên cạnh tự nhiên không người phát giác.

"Ta nhìn ra , trước tiên mặc kệ , người ở đây quá nhiều , có lẽ chúng ta không cần đi Trịnh thành phố." Ân Thiên Vấn thấp giọng nói ra , tại hấn tâm lý còn có chút bồn chồn , bởi vì hệ thống không có cho hấn nhắc nhở , hấn hiện tại còn không rõ ràng lắm Diệp Lương Thành là bởi vì kỳ ngộ hay là bởi vì hấn có được hạ cấp hệ thống.

"Thiên Vấn , người nói cái gì ?" Bàn tử đi theo Ân Thiên Vấn nói ra.

"Ta không nói gì , chỉ là Trần Thanh Thanh cảm giác có chút không đúng." Ân Thiên Vấn xem lên trước mặt bộ đồ ăn nói ra.

"ừ, nàng vừa rồi thể mà hỏi người là ai , tuy nhiên âm thanh rất nhỏ , ta xác thực nghe được , với lại nàng xem người ánh mắt giống như là mắt trí nhớ đồng dạng." Bàn tử đứng ở Ân Thiên Vấn bên cạnh thật có sự tình nói ra.

Mà Ân Thiên Vấn cầm lấy một tấm giấy ăn lau tay , ánh mắt hơi hơi híp , không biết đang suy nghĩ gì.

Câu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Hạ cấp hệ thống

"Bàn tử, trước tiên qua bên kia, con khi bọn họ cũng tới." Ân Thiên Vấn đem trong tay giấy ăn buông xuống, nhìn xem bàn tử nói ra.

Trần Thanh Thanh biến hóa hần nhìn ở trong mắt, chỉ bất quá bây giờ còn không dễ dàng đã thảo kinh xà, đáng lẽ tâm lý còn có chút bận tâm, nhưng nhìn Diệp Lương Thành một khắc này, loại kia muốn muốn trả thù cảm giác lại cũng không có mãnh liệt như vậy.

Hay là trước nhìn xem chuyện gì xảy ra, hần theo Trần Thanh Thanh cảm tình nếu cũng liên những cái kia, đều là bị các bằng hữu nói đứng lên, khi đó một khi hai cá nhân có chút xem vừa mắt, đồng học liền bắt đầu Hộ Công, sau cùng liền tự nhiên mà vậy sẽ cùng nhau.

"Thiên Vấn, ngươi không sao chứ," con khi bọn họ sớm liền thấy Ân Thiên Vấn, tự nhiên cũng liền đón đi tới.

"Không có việc gì, bên này kết thúc, chúng ta một cái tức xá cũng hợp gặp, rất lâu không gặp." Ân Thiên Vấn vừa cười vừa nói.

"Ừ, vậy là tốt rồi, trước đó chúng ta nói với bàn tử không có nói cho ngươi, ai biết ngươi tốt có khéo hay không trở về, không có việc gì liền tốt. Đến bên này ngồi." Con khi nhìn xem hần nói ra.

Ân Thiên Vấn lúc ấy tức xá là mười nhân gian, bất quá là Văn Khoa nam thiếu liền không có trụ đây, cũng liền 5 cá nhân.

Ân Thiên Vấn nhìn xem con khi, xuyên là tân y phục, tuy nhiên lại không phải bài danh, những năm này hần là lẫn lộn cũng không tốt, so sánh dưới bàn tử coi như mạnh chút, hần ngẫm lại tự mình nếu không phải có được hệ thống, hần là cũng sẽ không thay đổi nhân sinh.

Vẫn là một cái thất bại giả đi.

Hần lát nữa nhìn xem Diệp Lương Thành, thật hi vọng hần cũng có hệ thống a.

Một cái nhu nhược mười mấy người trẻ tuổi, một khi phát tích, nhưng là rốt cuộc không chế không được tự mình nội tâm, đem loại kia tự ti đầy đủ bạo lộ ra, dùng hư vinh tới thu hoạch được thỏa mãn, thường thường dạng này lại để cho mình bại lộ rõ ràng hơn.

Ân Thiên Vấn cùng tới giết Ân Thiên Vấn ba cái đầu để mắt tới cái này xem đứng lên bóc lên ngày trên người.

May mắn thời gian còn thiếu, có huyện cũng là tương đối vắng vẻ, không phải vậy sẽ có nhiều người hơn tới ăn cục thịt béo này.

Chỉ là hiện tại ba bên cũng là không biết, Ân Thiên Vấn không biết có người giết hần, Diệp Lương Thành không biết hần bị hai cá nhân đều để mắt tới, mà này một phương không biết mình hai cái mục tiêu thế mà sẽ cùng nhau.

Ân Thiên Vấn ngồi ở kia có chút buồn bực ngán ngẫm, cũng là nghĩ cũng cỡ nào đồ vật, đây cũng là hần lần thứ nhất tham gia Hợp lớp, cảm giác một cái tức xá cũng liền bàn tử cùng hần còn thân hơn cắt chút, đừng đều đã rất là lạnh nhạt, dù sao xem như đại học đều đã rất nhiều năm không gặp mặt.

Hợp lớp cùng hần muốn đồng dạng, mấy cái nữ nhân sẽ cùng nhau liều lao công, liều túi sách, mấy cái nam nhân sẽ cùng nhau liều xe, liều phòng trọ.

Ân Thiên Vấn theo bàn tử tại trên ghé sa lon ngồi ngược lại có vẻ hơi đặc biệt.

Tuy nhiên sinh hoạt à, ngươi không đi tìm đường nhân sự, tóm lại là có người sẽ tìm đến ngươi, Ân Thiên Vấn còn không có uống chén nước, Diệp Lương Thành liền chạy tới.

Diệp Lương Thành tại thời cấp ba một trực thuộc ở loại kia phía sau đánh tiểu báo cáo, ở trước mặt lại cùng ngươi cười cái loại người này, ngay trước lão sư ổng loa, tự nhiên không ít cáo lão sư Ân Thiên Vấn chuyện sai, cho nên cũng sợ hãi Ân Thiên Vấn đánh hần, lúc trước thêm mắm thêm muối vu hại Ân Thiên Vấn.

Ngay từ đầu vẫn rất lo lắng sự tình bại lộ, tại lão sư cùng gia trưởng trước mặt hống hần học sinh tốt hình tượng.

Sau cùng nhìn thấy Ân Thiên Vấn bị nói xấu khóc, hần vậy mà sinh lòng một loại trả thù khoái cảm, Ân Thiên Vấn chưa từng có đối với hần làm qua cái gì, nhưng là tại Diệp Lương Thành trong mắt nhưng là hần lo lắng hải hùng mục tiêu, vèn vèn là bởi vì hần sợ hãi Ân Thiên Vấn, cho nên liền nói xấu hần lên tiên.

Nhìn xem Ân Thiên Vấn chuyển trường, hần không chỉ không có vì chính mình sai lầm lo lắng, phản mà chính là sinh lòng khoái cảm, cho nên nhạc cực

sinh bị sự tình bại lộ , nhưng là hần vậy mà phát hiện các bạn học tuy nhiên đều biết , lại không một cá nhân nhắc lại chuyện này.

Cũng liền nhìn đến tốt nghiệp , nhưng là đối với Ân Thiên Vấn hoảng sợ nhưng vẫn không có giảm bớt , cho tới bây giờ hần cảm giác hần có được thực lực , bởi vì hần thu hoạch được một cái hệ thống , dù sao cái này ở trong tiểu thuyết đều là chủ giác mới có thể thu được đồ vật a.

Xác thực cũng xuôi gió xuôi nước , đầu tiên là loại Thái Phiếu , phía sau là bắt đầu tu luyện , trong mắt hần cái này cái thể giới thật chỉ là một Phổ Thông Thể Giới a , đáng tiếc hần không có đi bên ngoài nhìn xem.

Hiện tại hần nhìn xem ăn mặc phổ thông Ân Thiên Vấn , hần kéo Trần Thanh Thanh chậm rãi đi tới , lấy trước xem đứng lên cao cao tại thượng người , rốt cục bị tự mình giam ở dưới chân.

Ân Thiên Vấn nhìn xem hần tới , ngay cả mí mắt đều không có nhúc , hần làm việc kém chút hủy hần cả đời , tất nhiên sự tình đã làm , muốn vẫn hồi , vậy thì tước đoạt người hết thấy , để người trở lại điểm xuất phát.

"Ân Thiên Vấn , không nghĩ tới người có thể tới." Diệp Lương Thành thân thiết vươn tay , chỉ bất quá nhãn thần lại có một loại tà ác , bởi vì nương tựa theo hần thực lực , thật có thể bóp nát Ân Thiên Vấn ngón tay.

"Ha ha..." Ân Thiên Vấn cười cười , đang muốn nói cự tuyệt đâu , nào hải bên trong truyền tới một âm thanh , : "Cùng hần nắm tay , ta xem một chút hần có hay không hệ thống."

Đột nhiên Như Lai âm thanh , để cho Ân Thiên Vấn không có kịp phản ứng , tuy nhiên cũng cũng là trong chốc lát đứng đứng lên , nắm chặt Diệp Lương Thành tay.

Hệ thống luôn luôn không có cùng hần nói chuyện , đột nhiên này âm thanh hiển nhiên có phát hiện gì , đây cũng là để cho Ân Thiên Vấn vui mừng hi sự tình.

"Nghe nói người gần nhất cũng nổi danh a , bất quá vẫn là phải khuyên người , người sợ nổi danh heo sợ mập , cẩn thận có loạn gì a." Ân Thiên Vấn nắm tay hần bất động thanh sắc , bởi vì Lữ Bố nắm tay theo Ân Thiên Vấn tướng tay chồng lên , tự nhiên là không có không áp lực.

Nhưng là theo Diệp Lương Thành cũng không giống nhau , hần biết mình khí lực hiện tại tăng thêm bao nhiêu , riêng là có được hệ thống về sau.

Thế mà may mắn không làm gì được Ân Thiên Vấn , cái này để nó có chút kinh ngạc.

Diệp Lương Thành bên người một cái đi &# F F FD;&# F F FD; , giờ phút này nghĩ tại Diệp Lương Thành trước mặt thêm thêm thể diện , tự nhiên đi ra thay lão bản nói chuyện: "Người nói cái gì đó , lão bản bây giờ đang cố huyện mở một nhà võ quán , ai dám tới nháo sự , liền ngay cả chúng ta cố huyện đại nhân vật hiện tại cũng muốn cho Diệp ca một bộ mặt."

"Ha ha , cũng là hư danh , cũng là hư danh." Diệp Lương Thành nói ra , sau đó liền gia khí lực lớn , hiển nhiên muốn cho Ân Thiên Vấn ở trước mặt xấu mặt , nhưng là theo tiếp khí lực tăng lớn , Ân Thiên Vấn lại không có chút nào biến hóa .

"Người khuôn mặt làm sao ghen đến đỏ bừng , sẽ không phải là thật không được đi ." Ân Thiên Vấn bất động thanh sắc thu tay lại , nhìn xem hần nói ra.

Bởi vì hần đã chiếm được hệ thống nhắc nhở , không biết vì sao luôn luôn nói nhiều đến cần ăn độn hệ thống , vậy mà như thể tích tự như kim , chẳng lẽ là đụng phải cái gì khảm ? Hệ thống không nói hần cũng không rõ ràng , chỉ có thể chờ đợi đến về sau hỏi lại , hiện tại hần nhìn xem Diệp Lương Thành tựa như một tảng mờ dày.

Chỉ là vẫn không có đơn độc ở chung cơ hội.

"Một người ta uống rượu say..." Cũng bất thành linh một trận tiếng chuông vang lên.

Sau đó liền thấy Diệp Lương Thành sau lưng đi &# F F FD;&# F F FD; tiếp đứng lên nói điện thoại nói: "Người tốt , Diệp Tổng có việc , xin hỏi người có hẹn trước không ?"

Diệp Lương Thành rất là phối hợp nhìn xem Ân Thiên Vấn.

Tuy nhiên đón lấy trong điện thoại âm thanh ùng ùng tiếng nổ đứng lên , liền thấy đi &# F F FD;&# F F FD; sắc mặt có chút không tốt , sau đó nhìn Diệp Lương Thành nói ra: "Diệp Tổng , có người Đà Quán."

"Ha ha." Bàn tử ở một bên không có đình chỉ cười đứng lên.

"Bàn tử , ta mới vừa nói cái gì tới ? Người sợ nổi danh heo sợ mập." Ân Thiên Vấn nhìn xem bàn tử nói ra , sau đó mắt nhìn Diệp Lương Thành , chung quy là thượng thiên chiếu cố tự mình , cái này không được liền muốn rời khỏi sao?

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Bộ ngựa bắt ve

"Có cần hay không ta hỗ trợ a, ta thế nhưng là rất biết đánh nhau, ban đầu ở trường học người cũng được chứng kiến." Ân Thiên Vãn nhìn xem Diệp Lương Thành một mặt chân thành nói ra.

"Thiên Vãn." Đứng ở bên cạnh bàn từ nhẹ nhàng lôi kéo Ân Thiên Vãn, ra hiệu hắn dừng đi, dưới cái nhìn của nó Ân Thiên Vãn vừa trở về còn không rõ ràng lắm Diệp Lương Thành thực lực, nhưng là theo hắn nghe nói, thế nhưng là mấy cái trắng hán cũng tiến vào không được thân thể, lúc trước Ân Thiên Vãn tuy nhiên có thể đánh, nhưng là dù sao tại trường học.

Lần này nếu như đi, nhất định sẽ ăn thiệt thòi, cho nên hắn liền muốn lôi kéo Ân Thiên Vãn.

Diệp Lương Thành giờ phút này có chút nóng nảy, dù sao hắn căn cơ nông cạn, tâm tính còn không có chuyển biến tới, huống hồ võ quán đối với hắn cũng rất trọng yếu, quay người liền muốn đi, thậm chí không có để ý bên cạnh Trần Thanh Thanh, nhưng là hắn nghe được Ân Thiên Vãn có vẻ hơi vờ tri lời nói, lại nhìn hắn liếc một chút.

Riêng là xem bàn từ thần thái không giống như là làm bộ, đã có người đến nháo sự, hiển nhiên Ân Thiên Vãn còn tưởng rằng mọi người còn giống lúc đi học như thế, lần này liền thừa cơ cho hắn cái giáo huấn.

"Được a, cậu còn không được, người nào không biết người khi đó là biết đánh nhau nhất." Diệp Lương Thành nhìn xem Ân Thiên Vãn nói ra, tựa như một chỉ thấy lão thử mèo đồng dạng, tràn ngập trêu tức, chỉ bất quá hắn không biết Ân Thiên Vãn nhưng là muốn nuốt hắn lão hồ, là lão thử ba ba.

"ừ, chúng ta đi. Bàn từ các người trước tiên ở cái này ăn, ta theo hắn đi một chuyến." Ân Thiên Vãn cho bàn từ một cái khẳng định ánh mắt, vỗ vỗ bả vai hắn.

Bàn từ nhìn thấy Ân Thiên Vãn ánh mắt cũng là không nói thêm gì nữa, chỉ tuy nhiên vẫn có chút lo lắng nghĩ đến lúc đi học, Ân Thiên Vãn tựa hồ muốn muốn làm sự tình tựa hồ chưa từng có thất bại qua, lúc này mới quay đầu.

Ân Thiên Vãn theo Diệp Lương Thành theo trong phòng yến hội đi ra ngoài, Trần Thanh Thanh không có tới, chỉ là theo một cái đi &# F F FD;&# F F FD; , nhìn xem Ân Thiên Vãn sắc mặt cũng Bất Thiện, Ân Thiên Vãn cũng không hiểu rõ tự mình chỗ nào đắc tội hắn hay là thế nào.

Hắn sờ mặt mình một cái, cũng không phải một tấm trào phúng khuôn mặt, người nào gặp hắn cũng giống như mở phun.

"Không xe đi, một hồi để cho người xem một chút cái gì là xe sang trọng." Đi &# F F FD;&# F F FD; miệng cộp cộp đáng ghét.

"Ta là lái xe tới, người ở phía trước mặt, ta theo tiếp đi qua." Ân Thiên Vãn nhìn xem Diệp Lương Thành nói ra.

"Nếu không ngồi ta xe đi thôi, ta xe nhanh." Diệp Lương Thành chỉ mình Đại Bôn nói ra.

Đi &# F F FD;&# F F FD; lúc này lại bắt đầu xuất sắc tồn tại: "Đúng vậy a xe sang trọng chạy đến cũng là nhanh, đoán chừng loại người như người cả một đời cũng làm không hơn, không được giống chúng ta Diệp Tổng, tuổi còn trẻ giống như này có thành tựu, có thể lái nổi Đại Bôn, người sẽ không mở là ba lượt xe chạy bằng điện tới đi, ha ha ha."

Đi &# F F FD;&# F F FD; hiển nhiên là từng chiếm được Diệp Lương Thành bày mưu đặt kế, muốn bằng không thì cũng sẽ không như vậy nào tàn đuổi tự mình trào phúng, bởi vì bất luận cái gì một cá nhân nhìn thấy Ân Thiên Vãn cùng Diệp Lương Thành là đồng học đều sẽ không như vậy nói chuyện, nhưng là trước mặt cái này đi &# F F FD;&# F F FD; tất nhiên có thể ở Diệp Lương Thành trước mặt được sủng ái, hiển nhiên không phải không thông nhân tình Thế Thái gia hòa.

Ân Thiên Vãn không có phản ứng đến hắn, liền hướng xe của mình đi đi qua, một cỗ mới tinh Audi, Diệp Lương Thành tiền phần lớn đều đầu tư võ quán, lái xe cũng liền 5 sáu 10 vạn, nhưng là Ân Thiên Vãn xe vẫn còn so sánh hắn muốn quý chút, cái này liếc một chút liền có thể nhìn ra được.

Diệp Lương Thành nhìn xem Ân Thiên Vãn xe, quyền đầu nắm vang lên, đi &# F F FD;&# F F FD; lúc này lại mở miệng nói nói ra: "Diệp Tổng hắn xe nhất định là mượn, chỉ bằng hắn còn có thể mua nổi xe."

"Tích tích." Ân Thiên Vãn lúc này đi lái xe tới đây, ần hai tiếng loa nói ra: "Đi a, ta vừa mua xe mới mới mở ra."

"Diệp Tổng."

"Ba, lái xe." Diệp Lương Thành một cái tát tại đi &# F F FD;&# F F FD; má trái bên trên.

Đi &# F F FD;&# F F FD; xem Diệp Lương Thành liếc một chút , không nói gì , chỉ là lái xe tại dẫn đường thời điểm , liên tục cài lấy Ân Thiên Ván xe , gây nên Ân Thiên Ván rất ít nén giận , hẳn dù sao thật lâu không có mở , lại có một loại muốn đụng vào cảm giác , liên tục theo loa.

Diệp Lương Thành sắc mặt hòa hoãn một chút , đi &# F F FD;&# F F FD; cũng là yên lòng , xem ra là đối đầu , nếu không tại lão bản trước mặt không sống được , này hẳn địa vị liền sẽ hạ xuống rất nhiều a , hiện tại có rất nhiều tặng lễ muốn gặp Diệp Lương CD là từ trên tay hẳn qua một lần mới có thể đến Diệp Lương Thành chỗ nào.

Cho nên chất béo rất đủ , hẳn cũng là tận tâm tận lực ngay trước nô tài.

Rốt cục đến võ quán , Diệp Lương Thành dẫn đầu đi vào , hiển nhiên có chút nóng nảy , mà đi &# F F FD;&# F F FD; ở trước xe mặt lại cân một chút Ân Thiên Ván.

"Ba." Ân Thiên Ván trở tay tát một cái , tại hẳn trên má phải.

"Không có mắt đồ vật , cho người mặt mũi người không biết xấu hổ." Thanh âm chưa dứt , Ân Thiên Ván nhắc chân đi thẳng về phía trước , mà đi &# F F FD;&# F F FD; bị hẳn một cái tát tại mặt đất.

Đi &# F F FD;&# F F FD; bỏ tại mặt đất còn muốn đứng đứng lên , mắt Ân Thiên Ván , thế nhưng là còn không có mở ra , liền thấy Ân Thiên Ván ánh mắt , giống như là muốn nhắm người mà phê , một loại khí thế chèn ép tiếp hẳn , nếu là Ân Thiên Ván hồn lực phồng lên , nhưng là tại đi &# F F FD;&# F F FD; trong mắt , tựa như núi sập đồng dạng.

Diệp Lương Thành vừa đi vào , liền thấy ba cá nhân ngồi ở võ quán lớn nhất trung tâm , một bên cũng là ngược lại tại mặt đất người.

Mà Ân Thiên Ván thu thập đi &# F F FD;&# F F FD; về sau , vừa muốn đi vào , Lữ Bố lại mãnh mẽ mà đem hẳn kéo trở về , cái này cũng là lần thứ nhất Lữ Bố xuất thủ ngăn cản hẳn , Ân Thiên Ván cũng là không nghi ngờ gì , lập tức lui ra phía sau mấy bước , bởi vì hẳn vừa rồi tại đi một bước , thân ảnh cũng sẽ bị người bên trong xem Thanh Thanh Sở Sở.

"Thiên Ván , bên trong nhân khí bình tức cùng a Lục Khí bình tức có cùng nguồn gốc." Lữ Bố âm thanh để cho hẳn hơi kinh ngạc , chẳng lẽ người bên trong là hướng tự mình tiến tới , tuy nhiên bọn họ làm sao biết mình tại cố huyện.

"Xử lý bọn họ a." Ân Thiên Ván đã giết A Lục , A Thất , hẳn không biết trong động mộ cái kia Lão Ngũ cũng chết ở trong tay hẳn , nhưng là trước hai cái tu vi cũng là rất thấp , tự mình trung cấp , Lữ Bố cao cấp , làm sao cũng đối phó.

"Bên trong ba cái sau này Cao Cấp Võ Giả , ta chỉ có thể giải quyết hai cái." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Ván nói ra , hiển nhiên ý hẳn là một cái khác đầy đủ giết Ân Thiên Ván.

"Cũng là sau này Cao Cấp Võ Giả ? Đây cũng quá Bug đi." Ân Thiên Ván có chút thờ dãi nói ra , này hòa thượng đến là phương nào nhân vật , lại có như thế Đại Năng Lực , may mắn tạm thời không cần cùng hẳn làm đối thủ , Diệp Lương Thành thật đúng là tự mình cây cỏ cứu mạng a , cũng coi là hẳn năm đó phạm qua tội chuộc tội.

Ân Thiên Ván không nghĩ tới là , hẳn đã giết hòa thượng tốt mấy cái thủ hạ , nếu như tại giết ba cái , mặc dù chỉ là hòa thượng thủ hạ , đó cũng là cừu nhân , không chết không nghĩ ngược lại chưa nói tới , nhưng là thuận tay bóp chết tin tưởng hòa thượng vẫn là nguyện ý làm.

"Không có người ta căn cơ trầm ổn , nhưng là tu vi lại xách lên." Lữ Bố nói ra , Ân Thiên Ván là hệ thống điểm Năng Lượng người nào cũng không có hẳn tính thuần , Lữ Bố cũng không cần nói.

"Trước xem tình huống một chút , cái này mấy cá nhân khẳng định phải lưu lại." Ân Thiên Ván nhìn xem Lữ Bố nói ra.

Ân Thiên Ván cùng Lữ Bố còn tại thảo luận đâu , bên trong Diệp Lương Thành rầm thoĩ âm thanh lại tiếng nổ đứng lên.

"Ta ngược lại muốn kiến thức kiến thức các người là phương nào thần thánh , hôm nay tới các người cũng đừng nghĩ tốt xong trở về."

Nghe đến đó , Ân Thiên Ván khước miệng lộ ra mỉm cười , thật sự là buồn ngủ gấp chiếu manh a , đang rầu làm sao đối phó ba cá nhân đâu , dạng này tuy nhiên Diệp Lương Thành hẳn là đánh bất quá , nếu như có thể trọng thương một cái , hoặc là xử lý một cái , lưỡng bại câu thương.

Như vậy Ân Thiên Ván vẫn là xác thực tin chính mình có thể làm một cái cũng hợp cách Hoàng Tước.

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Chương 37: 2 bại câu thương

Diệp Lương Thành vỗ quán bên ngoài, Ân Thiên Vấn theo Lữ Bố đang nói chuyện, nhưng là tại đi &# F F FD;&# F F FD; trong mắt, Ân Thiên Vấn lại theo bệnh thân kinh đồng dạng, tại tự quyết định.

"Người, người tại nói chuyện với người nào." Đi &# F F FD;&# F F FD; âm thanh bất thành linh tiếng nổ đứng lên, hấn cũng là vừa mới đứng đứng lên, lúc trước bị Ân Thiên Vấn hoảng sợ đều không dám nhúc nhích.

Ân Thiên Vấn nghe được cái này mới lát nữa xem, nguyên lai nói như thế liền, này xui xẻo hải tử còn chưa đi, nhìn xem khỏe miệng của hấn lộ ra vẻ mỉm cười nói: "Biết nên làm như thế nào sao?"

"Biết, biết, không được, không biết." Đi &# F F FD;&# F F FD; nhìn xem Ân Thiên Vấn ánh mắt, tổng cảm giác giống như đang nhìn một cái vòng xoáy đồng dạng, tâm thần đều bị hấp dẫn đi vào.

"Này ta dạy cho người, trước tiên mở cửa xe, đứng, ngồi vào đi, đứng, cò đưa tới."

"Ây."

"Phanh"

Ân Thiên Vấn hóa thủ vi đao, chém vào hấn trên cổ, kêu đau một tiếng gục trong xe, sau đó đóng cửa xe lại, dù sao người ở đây cũng thật nhiều, vạn nhất bị người phát hiện hấn hôn mê, chẳng phải là muốn chậm trễ tự mình sự tình.

Cái này một đột cần phải làm một cái lớn, thủ mới hận cũ đều hết thầy giải quyết đi.

"Đi, Lữ Bố chúng ta đi nhìn xem, miễn cho bỏ lỡ trò vui." Ân Thiên Vấn nhìn xem Lữ Bố nói ra, đương nhiên theo ngoại nhân hấn cũng là đang đối với không khí nói chuyện.

Vỗ quán chiếm diện tích khoảng chừng mười gian bề ngoài, phía trước đại môn trên cửa còn có rèm, bị xóc lên, lúc trước nếu là Ân Thiên Vấn tại đi đến một bước, cũng sẽ bị bà xã thấy rõ ràng.

Dạng này cấu tạo là thiếu không được cửa sổ, cho nên Ân Thiên Vấn liền bắt đầu tự nhiên mà vậy nằm sấp lên cửa sổ, Lữ Bố thì là làm Thi Nhiên đứng ở chỗ đó nhìn xem.

Bên trong vỗ quán, Diệp Lương Thành vậy mà thay đổi một thân đạo bào, chỉ bất quá hấn này gầy theo giống như con khỉ đáng người, mặc vào có vẻ hơi khom người, cũng không biết này ba cá nhân làm sao lại cho hấn cái này dạng cơ hội, chỉ thấy Lão Tam hút lấy xì gà trên tức cười.

Lão tứ chơi lấy máy tính, lão nhị trong tay một cái ly cao cổ, đem trong miệng tữu uống một hơi cạn sạch xem lên trước mặt Diệp Lương Thành giờ ngón tay giữa lên.

Không biết nói một câu gì, nhưng nhìn Diệp Lương Thành tựa hồ cũng sinh khí bộ dáng liền trực tiếp phi thân đập đi qua.

Ân Thiên Vấn nhân lực cảm nhận được cái này tựa hồ cùng Dương Vĩ không sai biệt bao nhiêu, mà Lữ Bố nói cái này ba cá nhân đều có hậu thiên cao cấp năng lực, Ân Thiên Vấn tự nghĩ là đánh tuy nhiên một cái sau này Cao Cấp Vô Giả, muốn còn muốn tiếp Diệp Lương Thành có thể giúp một chút, ai biết như thế đồ ăn.

Còn dám mở vỗ quán, còn có thể đem Bồng Tử Taekwondo đánh gần chết, đây là Hoa Hạ võ thuật quá mạnh vẫn là Bồng Tử quá yếu.

Phi thân tư thế rất đẹp trai, nếu như bị người đập tới, có lẽ sẽ gây nên sợ hãi thán phục, thế nhưng là một giây sau Diệp Lương Thành cổ chân trực tiếp bị lão nhị lấy tay nắm lấy, Diệp Lương Thành cả cá nhân cứ như vậy treo tại nửa không trung, chỉ nhìn hấn cái chân còn lại chuẩn bị dùng lực đập đi qua.

Lão nhị chỉ là nhẹ nhàng hất lên đem hấn vãi ra, sau đó vỗ vỗ tay, rất là ghét bỏ.

Diệp Lương Thành bị lập tức vung ra trên tường, sau đó trượt rơi xuống đất, sau đó bụm lấy ở ngực đứng đứng lên.

Sau đó nhìn Diệp Lương Thành duỗi ra một ngón tay cái, sau đó toàn bộ thay đổi hướng phía dưới chỉ chỉ.

Ba cá nhân đáng lẽ cũng là hồ đồ, Lão Tam đáng lẽ nói trực tiếp giết chết, sau đó nhìn xem có cái gì đáng giá bắt giam đồ vật, thế nhưng là lão nhị Tữu Kính lên, không nên nói chơi đùa, rất lâu không có động thủ, tựa như miêu cào lai lão thử về sau trước khi ăn trước tiên chơi một chút.

Dạng này có thể làm cho hấn cảm nhận được cực hạn khoái cảm.

Tại Ân Thiên Vấn cái phương hướng này xem ra , Diệp Lương Thành toàn thân khí thẳng run , hiển nhiên hấn sở hữu bởi đường đứng lên tự tin đừng lập tức đập nện nghiền , luôn luôn cúi đầu hấn , tựa hồ dưới quyết định gì đồng dạng , lại một lần nữa đi lên.

Mãng Ngưu quyền.

Đệ Nhất Thức Dã Man Trùng Chàng.

Ân Thiên Vấn tựa hồ cảm giác mình tiến vào sai studio , cái này khẩu hiệu không phải Huyền Huyền Tiểu Thuyết bên trong miêu tả sao? Cái này Diệp Lương Thành giờ phút này vậy mà lại đi hai bước về sau , toàn thân Khí Kinh cô động , giống như mai tốc độ cao phóng ra đạn pháo , thẳng đến A Nhị mà đi.

Trong không khí đều vang lên âm thanh tiếng xé gió , ông tay áo ma sát không khí âm thanh.

"Được, tốt tốt." A Nhị nhìn thấy như thế uy thế Diệp Lương Thành không kinh sợ mà còn lấy làm mừng , hai tay nắm rắc rắc vang lên , dù sao dưới cái nhìn của nó có Lão Tam lão tứ tại , tự mình lại đã xảy ra chuyện gì.

Song quyền cùng một chỗ duỗi ra , như là hai đầu hoàng long, Thuận Phát mà tới , trực tiếp đánh về phía Diệp Lương Thành khí thế hung hung một kích , hấn vậy mà muốn chỉ bằng mượn Nhục Thân Lực Lượng để ngăn cản cái này Diệp Lương Thành công kích.

Oanh

Trên mặt đất sàn nhà bằng gỗ nổ bể ra đi , như là Thiên Nữ Tán Hoa, bay lưoát.

Diệp Lương Thành trực tiếp bay lùi trở về , hai chân quỳ tại mặt đất về phía sau trượt thật xa , phun một ngụm máu tươi rơi vãi tại mặt đất , sau đó một cái tay.

Mà A Nhị nhưng thật giống như căn bản không sự tình đồng dạng , vẫn như cũ duy trì song quyền đánh ra tư thế.

Chẳng lẽ cái này A Nhị mạnh như vậy, Ân Thiên Vấn nhìn xem nghĩ như vậy , dù sao cái này Diệp Lương Thành trạng thái xem đứng lên rất mạnh, hấn là hấn ép rương phương thức , cũng là Ân Thiên Vấn mình cũng cảm giác vô pháp đi đối mặt dạng này công kích , trừ phi dùng tới tự mình trữ vật giới trong ngón tay Kim Cương Phù.

PHỐC

Chỉ thấy A Nhị một ngụm máu tươi bỗng nhiên phun ra , một cái chân bỗng nhiên nện tại mặt đất , tại phá nát Bàn Thượng nện một cái hố , quỳ một chân trên đất nhìn xem Diệp Lương Thành.

"Ta muốn giết ngươi." A Nhị vốn là tu vi cao hơn hấn rất nhiều , một ngụm máu phun ra , tuy nhiên thụ thương , nhưng là còn có thể hành động , nhưng là Diệp Lương Thành lại không thể , hấn tự tay bắt lấy mặt đất một khối gỗ vụn tằm , bị hấn xem như Phi Tiêu.

Trực tiếp hướng về Diệp Lương Thành bắn đi qua , nếu là ở Diệp Lương Thành không có việc gì thời điểm đến còn có thể tùy tiện né tránh , nhưng là bây giờ lại chỉ có thể trơ mắt chờ chết , một cổ Tử Ý theo hấn trên thân tản mát ra.

"Lữ Bố." Ân Thiên Vấn kinh hô một tiếng.

Lữ Bố cũng là biết có ý tứ gì , phút chốc cực hạn , hấn tốc độ vốn là cực nhanh , lại có một đôi Chiến Ngao , càng thêm lợi hại , chỉ thấy khối kia gỗ vụn đứng ở Diệp Lương Thành trước mắt.

"Người nào , đi ra." Nhìn xem một màn này , Lão Tam đem trong tay xỉ gà quăng ra phần nộ nói ra , mà lão tứ cũng nhẹ nhàng khép lại máy tính.

Ân Thiên Vấn vén rèm lên đi tới , bởi vì hấn không thể để cho Diệp Lương Thành chết , hệ thống sau cùng nói chuyện là cần người sống , mới có thể thôn phệ hạ cấp hệ thống , không phải vậy hệ thống sẽ lần nữa Trách Chủ.

Diệp Lương Thành đáng lẽ nhắm mắt chờ chết , nhưng lại phát hiện không có có cái gì cảm giác , đang nhìn Ân Thiên Vấn liền tự mình đi tới , hấn cảm thụ được trong thân thể chậm rãi khôi phục một chút khí lực , nghĩ đến chỉ cần tiếp Ân Thiên Vấn có thể cho hấn trì hoãn một điểm thời gian , là hấn có thể chạy.

Dù sao hấn có hệ thống , hấn cho rằng hấn là chủ giác , không nên chết ở chỗ này a.

"Không có sao chứ." Ân Thiên Vấn đi đi qua đem Diệp Lương Thành đỡ đứng lên , cười nói , hấn cấp B uy thác liền rơi vào Diệp Lương Thành trên thân , muốn không phải vậy hấn nhưng là không có bao nhiêu trời có thể sống.

Ân Thiên Vấn nụ cười tại Diệp Lương Thành xem đứng lên lại có điểm ngốc , nhưng là hấn chứa cũng chân thành bộ dáng đứng đứng lên nói ra: "Không có việc gì, không có việc gì."

"Ngươi là người phương nào?" Lão nhị giờ phút này cũng đứng đứng lên nói ra.

"Các ngươi muốn tìm người." Ân Thiên Vấn đưa tay kẹp ra một tấm Hắc Táp , nhìn xem ba người trong nháy mắt biến sắc ánh mắt , hấn biết hấn đoán

đúng.

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38 : đánh giết Lão 2

Theo Lữ Bố nói cho hần biết , ba người này cùng a Lục Khí bình tức có cùng nguồn gốc thời điểm , là hần biết mấy cái này cũng là là hòa thượng người.

Nhưng là hòa thượng tại phía xa Trịnh thành phố , ba người này tại sao lại sẽ rõ ràng Ân Thiên Vấn tại cổ huyện , Lý Thiên nam bọn họ đều không có đuổi tới , hần hành tung là thế nào bộc lộ ra đi đây.

Hần xem hần trên thân , theo A Thất cái nào lấy được Định Hồn Đình , Định Hồn Đình cách mấy trăm dặm căn bản bọn họ cũng kém cảm giác không đến , huống chi đã bị hần hồn lực thai nghén thật lâu , A Lục chỗ nào không có đạt được đồ vật , nếu như vậy nói đến lời nói , vậy thì chỉ có một khả năng.

Là này trong cổ mộ đồ vật , theo theo Dương Vĩ hợp tác này cái hắc y nhân trên thân đoạt được.

Một cái bình nhỏ , một khối vải rách , một tấm Hắc Táp , một cá nhân tham gia , về phần Chiến Ngoa thì không có quên ở bên trong , bởi vì này đáng lẽ cũng là Lữ Bố đồ vật , mà Nhân Sâm bị đưa cho trong rừng , bình nhỏ theo vải rách đều đặt ở trong nhẫn chứa đồ , cho nên chỉ có cái này Hắc Táp khả nghi nhất.

Bất quá hần cũng chỉ là suy đoán , nhưng khi hần lấy ra này một sát na , nhìn xem ba cá nhân ánh mắt , là hần biết.

Lão tứ nhẹ nhàng nói câu: "Cũng là hần , đó là Lão Ngũ thể."

"ừ, nhìn ra , loại này tiểu thành thị hần là cũng chỉ có tờ này , chúng ta cũng là bởi vì xoát ra tới tin tức mới tới." Lão Tam cũng là nói nói.

Ba cá nhân bất động thanh sắc phân tán ra , giống như là muốn bao vây đứng lên.

Ân Thiên Vấn nhìn xem không nói gì , bởi vì Lữ Bố tại bên cạnh hần , chỉ cần hần tiếp thụ thương lão nhị lượn vòng , chờ Lữ Bố giải quyết bên trong một cái , vậy thì có thể đưa ra tay cùng nhau giải quyết.

Ân Thiên Vấn như có điều suy nghĩ xem liếc một chút sau lưng , này là vừa vận đứng đứng lên Diệp Lương Thành , bất động thanh sắc đem hồn lực thả ra , cảm thụ được hần nhất cử nhất động.

Bất thành linh , Ân Thiên Vấn thân thể phía bên phải trượt đi , một chỉ thủ chương theo hần góc áo xẹt qua.

"Thật xin lỗi, người trước giúp ta khiêng , ta đi." Diệp Lương Thành thấy không đánh lên Ân Thiên Vấn xoay người rời đi , hần vốn là muốn đem Ân Thiên Vấn đẩy đi ra , sau đó chính hần đi ra ngoài , chỉ cần đến đám người dày đặc địa phương , này cái này một kiếp liền xem như qua.

Thế nhưng là hần không nghĩ tới , Ân Thiên Vấn như thể cơ cảnh.

Âm Linh chỉ

Ân Thiên Vấn hai ngón cùng nhau , tại trong không khí hơi hơi vạch một cái , một hết lần này tới lần khác hắc khí ngưng tụ , hình thành một ngón tay bỗng nhiên kích động bắn đi ra , trực tiếp tiến vào Diệp Lương Thành thân thể.

"Người, người..." Diệp Lương Thành phất sức xoay xoay người , chỉ Ân Thiên Vấn nói liên tục hai cái người chữ , sau đó trùng trùng điệp điệp ngược lại tại mặt đất , bất tỉnh nhân sự.

Ân Thiên Vấn cũng theo đó nghiêng đầu lại đánh giá trước mặt cái này ba cá nhân.

Đây là 《nung hồn》 bên trong Hồn Kỹ , hần chỉ nghiên cứu một điểm da lông , nhưng là đối phó loại này trọng thương người , cho dù tốt bất quá.

Đối với Diệp Lương Thành , đáng lẽ nghĩ đến thôn phệ hần hệ thống về sau còn lưu hần nhất mệnh , không nghĩ tới , chính hần tìm đường chết , thì nên

trách khó lường Ân Thiên Vãn , người vô hại hồ ý , hồ có hại nhân tâm

Diệp Lương Thành giải quyết về sau , Ân Thiên Vãn cũng không nổi lo về sau , lão nhị , Lão Tam , lão tứ , cũng đều không có nỗi lo về sau , dù sao vừa rồi Diệp Lương Thành bất thành linh phản bội , để cho bọn họ càng thêm lo lắng , tại bọn họ xem ra Diệp Lương Thành bí mật so Ân Thiên Vãn quan trọng hơn.

Nhưng là bây giờ xem ra định có nhất chiến.

Ân Thiên Vãn chấp tay sau lưng , hướng về thụ thương lão nhị chạy đi đâu đi , bên người bảy cái Định Hồn Đinh bao quanh ở bên cạnh , như là giống như du long , hồn lực phồng lên , mỗi một bước đi ra cũng giống như vượt qua không gian , cho nên lão nhị bên trong hắc cách cũng càng ngày càng gần.

Hắn không để ý chút nào Lão Tam theo lão tứ , giống như không một chút nào đem bọn họ để vào mắt.

"Xem chừng." Lão tứ một song thủ chừng như là nữ nhân , giờ phút này vậy mà lưu chuyển như ngọc quang trạch , trực tiếp hướng về Ân Thiên Vãn vỗ tới , mang theo từng tia uy áp , dù sao hắn cũng là sau này Cao Cấp Võ Giả. .

Lão tứ nhìn xem Ân Thiên Vãn không chút nào tránh né , khoe miệng lộ ra dữ tợn nụ cười , cái này nhất chừng nếu như chứng thực , thật có thể để cho Ân Thiên Vãn óc băng liệt , hắn thậm chí có thể tưởng tượng đến , máu tươi tắm rửa toàn thân cảm giác , nhìn không được duỗi vươn đầu lưỡi.

Đứng ở một bên Lão Tam đáng lẽ căng cứng thân thể cũng là thả lỏng đi xuống , đáng lẽ tưởng rằng một cái kinh địch , không nghĩ tới ngược như vậy , xem lần này mở không chỉ có thể thuận tiện giúp Lão Ngũ Lão Lục bọn họ báo thù , có thể được một cái kỳ ngộ.

Khoe miệng của hắn ý cười còn không có dứt lên , liền thấy lão tứ cả cá nhân bay ra ngoài , giống một cái bị ném ra phá hải , trực tiếp hướng về một cái trong phòng bày đặt bình hoa nện đi qua , bình hoa Toái Bộ văng khắp nơi , có một cái xệt qua hắn gương mặt , máu tươi trong nháy mắt chứa lại đến , lộ ra đến vô cùng chật vật.

Mà bất quá hắn lại không có chút nào quan tâm trên mặt thương tổn , tại lúc rơi xuống đất , như trước đang hoài nghi nhìn xem chung quanh , hiển nhiên hắn đồng thời không biết Đạo Lữ bố tồn tại , chỉ là cảm thụ được vừa rồi đột nhiên Như Lai tập kích đến là một loại gì lực lượng.

"Lão tứ." Lão Tam nhìn xem Ân Thiên Vãn cũng không xuất thủ , nhưng lão tứ cứ như vậy ăn thiệt thòi , tâm tình cũng là lo lắng đứng lên , trực tiếp nhảy lên một cái , một quyền hướng về Ân Thiên Vãn đầu lâu đập tới , Lão Tam trên nắm tay ngưng kết kinh sợ nhân khí xu thế.

Cái này một quyền là Lão Tam vẫn lấy làm kiêu ngạo chiêu thức , nếu có người nhìn thấy , liền sẽ phát hiện hắn cánh tay lấy cũng biên độ nhỏ run rẩy , nhưng lại mười phần tốc độ cao , đây là một loại ám kinh , nhưng là uy thế cự đại , nếu có người đón đỡ.

Cũng sẽ bị loại này ám kinh trực tiếp thương tới nội tạng , ngắn thời gian bên trong tại vô pháp vận chuyển công lực , chỉ có thể mặc người chém giết.

Khoảng cách càng ngày càng gần , Lão Tam trên mặt điên cuồng nụ cười cũng biến thành càng thêm rõ rệt , thế nhưng là Ân Thiên Vãn ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn , trực tiếp đi ở lão nhị trước mặt.

Oanh

Lăng không một tiếng nổ tung , chỉ thấy Lão Tam ở ngực y phục đều toàn bộ phá nát , người cũng là trực tiếp bay ra ngoài , gần đây Thời Tốc độ nhanh hơn , Lữ Bố lại nhanh chóng đuổi theo , thừa dịp Lão Tam còn chưa kịp phản ứng , một quyền nện ở hắn trên đầu.

Lão Tam đầu lâu bị Lữ Bố hung hăng nện tại mặt đất , sàn nhà trong nháy mắt nổ tung , hắn đến bây giờ cũng không biết vì sao cái này bách phát bách trúng một chiêu , lại bị như thế áp chế , chẳng lẽ hắn sẽ coi là quý có nội tạng ? Cho nên cái này một quyền đối với Lữ Bố không có chút nào thương tổn.

Nhưng Lữ Bố toàn lực một kích , lại làm cho hắn kém chút thân tử đạo tiêu.

"Có quý." Lão tứ một mực đang chung quanh nhìn xem , giờ phút này cũng là hoảng sợ nói.

Mà thụ thương lão nhị tại ném ra này một khối gỗ vụn muốn tập sát Diệp Lương Thành thời điểm , hơi hơi ngưng tụ cổ này Kinh Khí , tại Ân Thiên Vãn đây đặc hồn lực trước mặt không đáng giá nhắc tới , có lẽ nói chưa thụ thương hắn có thể đánh bại Ân Thiên Vãn , nhưng là bây giờ Ân Thiên Vãn lại có thể không có không áp lực giết hắn.

"Chiến Quỷ ?" Lão nhị nhìn xem Ân Thiên Vãn , giống như là nghĩ đến cái gì cực kỳ khủng bố sự tình , âm thanh đều trở nên có chút lạnh lạnh.

"Ha ha , người biết quá muộn." Ân Thiên Vãn nhìn xem hắn , tay phải duỗi ra , một cây Định Hồn Đinh như cùng giống như cá bơi , rơi vào trong lòng bàn tay hắn.

Phốc phốc

Định Hồn Đinh vào thịt âm thanh vang lên , Ân Thiên Vãn trực tiếp lấy tay đem Định Hồn Đinh cắm vào lão nhị mi tâm , sau đó nhẹ nhàng đẩy , lão nhị con mắt mở rất lớn , về phía sau ngược lại tại mặt đất.

Hắn vừa nhìn về phía lão tứ , không nghĩ tới bởi vì Lữ Bố tồn tại , cái này xem ra thực lực cách xa chiến đấu , vậy mà thay đổi đơn giản như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Ra ngoài ý định

Cổ huyện võ quán bên trong, không biết vì sao như thế sống nhưng không một người tiến đến.

Mà võ quán nội bộ.

Cửa ra vào nằm bất tỉnh nhân sự Diệp Lương Thành.

Đang trung gian địa phương, Ân Thiên Vãn vừa mới đem một cái Định Hồn Đinh ấn vào lão nhị trong mi tâm, chỉ có một cái đầu bị đánh tiến vào sân nhà bên trong Lão Tam, còn có trước mặt không xa lão tứ.

"Chạy!" Lão tứ nhìn xem một chết một bị thương Lão Tam cùng lão tứ, tâm lý cũng chỉ có dạng này một cái suy nghĩ, mau mau rời đi cái này cái này Thị Phi chi Địa, thật hẳn là nghe hòa thượng, tại này trong biệt thự thật tốt đời, lần này đi ra thật sự là náo rút.

Hắn cẩn thận nhìn xem chung quanh, tại đây trừ đại môn còn có một cái lối ra, chính là cách bên cạnh hắn chỉ có hai mét cửa sổ, hắn có lòng tin hướng chạy chỗ đó ra ngoài, sau đó Vĩnh Viễn Ly Khai cái này cái địa phương, về phần báo thù, chỉ cần chờ hòa thượng xuất quan, mất tiền nhân căn bản không phải đối thủ, nhất định phải làm cho hắn chết không nơi táng thân.

Ân Thiên Vãn đem lão nhị đẩy ngược lại tại mặt đất, ngồi xổm xuống cầm trên tay máu, tại lão nhị trên quần áo chà chà, nhìn xem lão tứ, trong mắt chỉ có một loại nhìn xem người chết cảm giác, hắn biết người ở đây miễn là còn sống ra ngoài một cái, này hắn nguy hiểm liền sẽ tăng lên gấp bội.

Thậm chí sẽ uy hiếp được người nhà hắn.

Về phần lão tứ có thể chạy thoát, hắn căn bản không có nghĩ tới, hắn cũng là mới biết Đạo Lữ bỏ đối phó võ giả lại có dạng này Tiên Thiên ưu thế, nếu như tại triệu hoán mấy cái quý tộc, đây chẳng phải là đắc ý, hắn thậm chí nghĩ đến, mang theo mấy cái tiểu đệ xưng vương xưng bá tương lai.

Bao quát Lữ Bồ cũng là vừa biết, bởi vì lúc trước Lữ Bồ một mực đang Âm Phủ, cho nên cũng không rõ ràng cùng võ giả chiến đấu, tại Trịnh thành phố gặp được võ giả cũng chỉ có trong rừng cùng Lý Thiên nam rải rác mấy cái, hắn tại Lý Thiên nam phụ cận có dự cảm động thủ lời nói sẽ bị phát giác được.

Ân Thiên Vãn cũng là hiện tại mới nghĩ rõ ràng, Lý Thiên nam lúc ấy tại đánh giết khỏi lối thời điểm, không được dám động thủ, hắn là cùng là kiêng kỵ Lữ Bồ tồn tại đi.

Lão tứ vẫn như cũ tìm tra nữa tiếp chung quanh, Lữ Bồ ngay tại chung quanh hắn, hắn lại không có chút nào phát giác.

Cái này chính là không có căn cơ tu vi, hắn không có loại kia chiến đấu ý thức, nhưng là có một chút là Lữ Bồ vốn là cùng hắn cùng Nhất Đẳng cấp, lại thêm thân là quý tộc có Tiên Thiên ưu thế.

Lão tứ mắt nhìn Ân Thiên Vãn bất thành linh tràn ngập sát khí, giống như muốn ăn hắn đồng dạng, bất thành linh hai tay cầm vào sân nhà, đem thành khối thành khối sân nhà đột nhiên nhấc lên, như là thủy triều giống Ân Thiên Vãn đánh tới, cảm giác liền muốn quyết một tử chiến.

Nhưng là hắn lại không có bước kế tiếp công kích, mà chính là thẳng tắp sớm mai cửa sổ địa phương bay nhảy đi qua, dưới chân dùng lực trực tiếp dưới sân nhà thủy nề thượng diện, giẫm hai cái hàm động, cục đá tung toé, cả cá nhân như Đồng Tử đánh đồng dạng, kích động bắn đi qua.

"Gần, gần, chỉ cần chạy đi liền tốt." Lão tứ nhìn xem càng ngày càng gần cửa sổ trong lòng suy nghĩ, cầu sinh dục vọng để cho hắn tốc độ thay đổi mau hơn một chút, thậm chí hắn còn sinh ra một loại báo thù ý nghĩ, nhất định phải quay về đến báo thù, nhìn xem Ân Thiên Vãn đến có cái gì kỳ ngộ.

Về phần có cái gì tư bản, hắn tin tưởng hòa thượng sẽ đối với Ân Thiên Vãn cảm thấy rất hứng thú, hắn chỉ cần chia chút nước canh liền tốt.

"Ách, cô —— cô." Hắn thân thể đột nhiên đụng vào một cái vô hình công kích phía trên.

Lữ Bồ nhìn thấy hắn động tác về sau, chạy như bay, tới trước cửa sổ trước đó, tay phải thay đổi trào, trực tiếp chụp vào lão tứ cổ họng, lão tứ tựa như một cái chết đuối người đồng dạng, muốn hô hấp cũng chỉ có máu tươi dừng mãnh tiến ra.

Mà lão tứ giờ phút này chính trực chạy Lữ Bố công kích mà đến , trong mắt còn mang tiếp vui mừng.

Lữ Bố thủ chương trực tiếp cắm vào hán cái cổ , lão tứ ánh mắt hướng ra ngoài lời tiếp , khoe miệng liên tục bốc lên bọt máu.

Ân Thiên Văn nhìn xem liền lắc đầu , nếu là hán không nghĩ trốn , làm lấy phòng ngự , có lẽ còn có chút chủ yếu sẽ ra ngoài , nhưng là hán lúc ấy trong mắt chỉ có cái kia cửa sổ , dù sao hán được chứng kiến hòa thượng nuôi Chiến Quỷ , cũng là hút nhân hồn.

Đề cho nhân sinh không bằng chết gia hòa.

Cho nên hán tại cảm nhận được Chiến Quỷ một sát na , liền tâm sinh hoảng sợ , bao quát lão nhị Lão Tam , bọn họ cũng biết , mặt tiền nhân cùng hòa thượng đồng dạng cũng có hệ thống người.

"Giết , giữ lại không được người sống." Ân Thiên Văn nhìn xem Lữ Bố nói ra.

Lữ Bố ngón tay cắm vào lão tứ trong cổ , không có móc ra , trực tiếp nắm tay , bóp nát hán cổ họng , lão tứ cứ như vậy tại dán vào cửa sổ địa phương , ngược lại tại mặt đất.

Mà Ân Thiên Văn đang nói ra không lưu người sống thời điểm , cũng là hướng về Lão Tam chạy đi đâu đi , tay phải vung lên , Lục Căn Định Hồn Định , kích động bắn đi ra , ghim vào hán đầu lâu.

Chỉ cần Định Hồn Định ghim vào Lão Tam bên trong thân thể , chuyện này liền thật hạt bụi kết thúc , thế nhưng là người quên không bằng Thiên Toán.

Ngay cả Lữ Bố đều đã buông lỏng cảnh giác , dù sao người là hán đánh , có thể là không có chút nào lưu tình , nếu không phải sợ lão tứ chạy trốn , hán liền trực tiếp giải quyết.

Tuy nhiên cái này trường chiến đấu xem đứng lên thật lâu , nhưng là mấy cá nhân so chiêu cũng là tại trong một chớp mắt , mà không phải cùng đầu đường tiểu côn đồ chiến đấu đồng dạng , đánh cái ba trăm hội hợp.

"Phốc phốc , phốc phốc." Định Hồn vào thịt âm thanh vang lên.

Nhưng là Ân Thiên Văn ánh mắt lại âm trầm đứng lên , sắc mặt cũng biến thành tái nhợt.

Trước mặt Lão Tam chỉ có một đầu cánh tay rơi tại mặt đất , còn có máu tươi biểu ra , nhưng là người nhưng là không thấy , tựa hồ làm dùng cái gì đồ vật , cả cá nhân hóa thành Huyết Ảnh , vọt thẳng đại môn kích động bắn đi ra , biến mất vô ảnh vô tung.

"Thiên Văn , Huyết Độn phù , ta tại Âm Phủ gặp qua , cũng hiếm lạ một loại đồ vật , không nghĩ tới hán sẽ có , " Lữ Bố đi tới nói ra.

"ừ , chúng ta đi trước , muốn không được một hồi Chấp Pháp Giả tới cũng phiền phức." Ân Thiên Văn tuy nhiên tâm lý cũng nén giận , nhưng là vẫn ngăn chặn tự mình giận.

Ân Thiên Văn tiện tay nhận bảy cái Định Hồn Định , xem lão nhị theo lão tứ thi thể , đem trong nhẫn chứa đồ bình nhỏ lấy ra , đem hai người như muốn tiêu vong hồn phách cũng thu vào đi , thậm chí có thể nghe được hai người giận tiếng mắng , hai cá nhân cũng là biến thành quỷ mới biết biết đối thủ là dạng gì tồn tại.

Đến Vu Lão Tam chạy trốn chuyện này cũng không trách người khác , Lữ Bố mặc dù nói là quý tộc không tệ , nhưng là hán làm đã đủ nhiều , mà chính hán lại không có tại Lữ Bố nhìn xem lão tứ thời điểm , đệ nhất thời gian đánh giết Lão Tam , cái này cái sự tình hán nhớ kỹ.

Kiên quyết không thể tái phạm lần thứ hai.

"Thiên Văn , ta cảm giác được vô gia khí tức." Ân Thiên Văn vừa mới đem Diệp Lương Thành chuẩn bị tiến vào trong xe , Lữ Bố âm thanh liền ghé vào lỗ tai hán vang lên.

Hán vốn đang chuẩn bị đem lão nhị , lão tứ thi thể cũng làm đi , Lữ Bố vừa nói như vậy , ánh mắt hán hơi hơi nhất chuyển , nhớ tới cái trước mắt mà nói khá tốt biện pháp , không được tự giác sờ sờ trên tay trừ vật giới chỉ , lái xe nghênh ngang hướng ngoài thành mở đi ra.

Mấy ngoài mười dặm một cái phá ốc bên trong , Lão Tam , miệng lớn miệng lớn phun máu tươi , nhìn về phía cổ huyện địa phương , ánh mắt tràn ngập oán hận , khuôn mặt thượng lưu đầy máu tươi theo lệ quỷ đồng dạng , cánh tay phải đoạn không được biết rõ làm sao làm cho cảm máu.

"Ta nhất định sẽ trở về." Lão Tam nhẹ nhàng nói ra một câu nói , sau đó lâm vào trong tu luyện.

Cũng cũng là Ân Thiên Văn không ở nơi này , nếu không hán sẽ một cái tát đem hán chụp chết , sau đó nói , Hồi Thái Lang luôn nói sẽ trở về , ăn Hi Dương Dương sao? Nhân vật phản diện cuối cùng đầu tuy nhiên chủ giác , cam chịu số phận đi!

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40 : khờ Thạch Đầu Nhân

Ân Thiên Vấn không có gia tốc , cứ như vậy tốc độ đều đặn lái đi ra ngoài , hướng về cổ huyện bên ngoài lái đi ra ngoài , hắn muốn thăm dò một chút tại đây võ giả đối với hắn là ra tại ý tưởng gì.

Là mạng theo ác ý vẫn là thiện ý.

Hơn nữa còn có hai cái nhân mạng , không biết bọn họ sẽ làm sao xử lý , mặc dù nói chính hắn là võ giả , nhưng là hắn phụ mẫu thân nhân cũng là người bình thường a , tuy nhiên suy nghĩ một chút tiếp Trịnh thành phố những cái kia võ giả địa vị , hắn cảm giác loại này giết Tà Tu sự tình cũng không quá sẽ bị truy cứu.

Về phần Diệp Lương Thành , coi như biến mất đi , hoặc là đem hắn hồn phách câu đi ra , biến thành người thực vật đưa trở về , hắn đối với Diệp Lương Thành không tồn tại ở cái gì áy náy.

Ân Thiên Vấn muốn hắn hệ thống , lại tại lúc ấy có thể cứu hắn mệnh , nhưng là hắn lại làm cho Ân Thiên Vấn cảm thấy , chính hắn chạy , cho nên hắn chết là khẳng định , hai phe không có một cái nào sẽ bỏ qua hắn.

Bản địa võ giả , Ân Thiên Vấn không phải quá quan tâm.

Cũng là bởi vì Lữ Bố tồn tại , để cho hắn rõ ràng hơn tự mình định vị , tại loại này Tiểu Địa Phương , nhiều lắm là cũng cũng là Cao Cấp Võ Giả đi , đối với hắn là không có uy hiếp.

Chỉ là vừa mới Lão Tam đào thoát , để cho hắn cảm giác rất là nổi nóng , tuy nhiên buồn bực là mình , quá chú trọng tại trang bức , kết quả tụt chân.

Hắn vậy mà cũng phạm chủ quan sai , phạm loại này sai tại trong tiểu thuyết bình thường đều là nhân vật phản diện a , Ân Thiên Vấn sờ cảm một cái , loại này sự tình không thể đang phát sinh lần thứ hai , như thế thật là không sống lâu.

Đáng lẽ lần này sự tình hoàn thành cũng hoàn mỹ , nhưng là Lão Tam chạy đi hắn liền muốn lo lắng đến từ hòa thượng trả thù.

Nhìn xem ghế sau xe Diệp Lương Thành , Ân Thiên Vấn một mực đang hỏi hệ thống như thế nào thôn phệ hệ thống , hệ thống lúc trước không phải cũng đói khát sao? Làm sao đồ vật đều đến trước mắt lại không nói câu nào , cũng không thể a Diệp Lương Thành nào từ giờ ra đi.

Hệ thống vẫn là không có phản ứng đến hắn , tựa như có cái gì đồ vật đang áp chế nó đồng dạng , thẳng đến Ân Thiên Vấn dừng xe lại về sau nhìn xem ngồi ở đằng sau Diệp Lương Thành , vung tay lên đem bảy cái Định Hồn Định ghim vào hắn thân thể , chỉ là cam đoan hắn không chết liền tốt.

Nếu không phải là bởi vì hắn còn hữu dụng , ngay tại chỗ giết hắn , lúc còn tấm bé nói xấu hắn , vừa rồi lại còn đối với hắn động sát tâm , đáng lẽ hắn rất không cần phải chết , hơn một nghìn vạn mặc dù không có hệ thống , tại cổ huyện cũng có thể sống rất là thoải mái.

Có thể là chính hắn tìm đường chết.

Bởi vì vừa mới giáo huấn hắn cũng không muốn tiếp đến mệnh cấp B ủy thác lại mất.

Bất quá bây giờ hắn ngồi ở trong xe nhìn xem tay lái phụ Lữ Bố nói ra: "Lữ Bố , ăn quỷ , ngươi mâu thuẫn sao?"

"Ăn quỷ ? Mâu thuẫn cái gì. Năm đó ta ngay cả người đều ăn qua." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn cười rất là tự nhiên.

Ân Thiên Vấn lại tâm lý có chút sợ hãi , ăn thịt người , ngấm lại liền buồn nôn , nhưng là Lữ Bố có thể nói như thế tự nhiên , thật không biết bọn họ cái kia thời đại tác chiến như thế nào chiến đấu , tuy nhiên nghĩ cũng phải lương thảo căn bản không đủ , mà người so lập tức tiện.

Lập tức vậy vậy đầu , suy nghĩ nhiều như vậy làm gì , hắn liền từ trong nhẫn chứa đồ móc ra bình nhỏ , sau đó lão nhị theo lão tứ quý hồn liền bạo lộ ra.

Xuất hiện ở tới sát na liền muốn bay đi , Lữ Bố đuổi tay ra , hai cái tiểu quỷ liền bị ngưng tụ thành thủ chương lớn nhỏ , tại Lữ Bố trong lòng bàn tay khó lường đào thoát.

"Ta đây có một cái Hồn kĩ , ngươi cũng có thể tu luyện , hút thực hồn phách , dùng đến đề thăng ngươi tu vi." Ân Thiên Vấn nhìn xem Lữ Bố nói ra , hắn cũng là trong lúc vô tình nhìn thấy , nếu chính hắn cũng được , nhưng là hắn dù sao không phải là quý hồn thân.

Sợ hồn phách thay đổi hỗn tạp , cái kia Hồn Kỹ trên đó viết tốt nhất đột phá tiên thiên về sau lại đi tu luyện.

Ân Thiên Vãn cảm giác còn sớm đâu, dù sao hần mới chỉ là có được 《nung hồn》 sách thứ nhất , bắt quá trước mắt cấp B ủy thác liền phải hoàn thành , toàn bộ công pháp đều muốn lấy được tay , có lẽ có càng cao cấp Hồn Kỹ cung cấp hần tu luyện.

"Ân, có thể, ta bây giờ quá yếu a." Lữ Bố đem hai cái quỹ hồn vút tại không trung hơi hơi lơ lửng , bị hần quỹ khí bao khóa , hần một thân quỹ khí tại Ân Thiên Vãn trong mắt lộ ra đến vô cùng dày đặc , lại thêm hần bản năng chiến đấu.

Cảm giác phía sau trời đình phong người đến hần đều có thể nhất chiến , bây giờ lại đưa tay nói mình quá yếu,

Ân Thiên Vãn không muốn giúp hần Trang cái này so , đồng thời ném cho hần một đoạn Hồn Kỹ khẩu quyết.

Bởi vì Ân Thiên Vãn trước đó trong âm thầm hỏi qua hệ thống một lần có thể hay không đem đồ vật truyền thụ cho người khác , hệ thống nói không có việc gì , bởi vì hạ cấp hệ thống tàn phá bừa bãi , cho nên các loại đồ vật đều trở nên rất nhiều , ngấm lại một chút con em thế gia thu hoạch được , nếu như bị gia tộc biết.

Hoặc là bị khống chế , hoặc là tập hợp đủ lực bồi dưỡng , hệ thống đòi lấy đồ vật tự nhiên bị biết , còn có hòa thượng , muốn Bất Lão ba này Huyết Độn phù nơi nào đến.

Hồn Kỹ truyền thụ cho Lữ Bố về sau , hần cũng không muốn dừng, dù sao hần là tự mình quỹ bộc , tăng cường hần cũng là tăng cường Ân Thiên Vãn , với lại quỹ bộc là vĩnh xa không thể phản bội chủ ký sinh.

Nhìn xem Lữ Bố tại ném thứ tại hấp thu hai cái nhân hồn phách , Ân Thiên Vãn không phải là không có nghĩ tới tra hỏi , hỏi chút hòa thượng sự tình , nhưng là nghĩ lại , chính mình có hệ thống sự tình ngay cả phụ mẫu cũng không biết , hòa thượng có hệ thống sự tình chẳng lẽ sẽ để cho bọn họ biết.

Cùng nghe một chút không biết Đạo Chân giả nơi phát ra đồ vật , còn không bằng Bình đến Tướng chắn , Nước đến Đất chặn , huống chi hần nghênh ngang đem xe lái tới đây chính là vì đối phó hòa thượng.

Hần hiện tại muốn làm sự tình rất nhiều.

Ngồi ở trong xe , ánh mắt hơi hơi híp , hồn lực lại phô tán tại ngoài trăm thước , hần hiện tại chỉ có thể làm được dạng này.

Tính toán tại cô huyện muốn làm sự tình , hần liền trở nên đau đầu , cảm giác so sánh với ban còn mệt hơn.

Lão Tam chạy trốn sự tình lớn nhất , bởi vì gặp phải hòa thượng trả thù , tuy nói hần đã trọng thương , nhưng là bây giờ cái này xã hội , đánh cái điện thoại chẳng phải thông tri sao? Còn có thể sử dụng tiếp chạy trốn về , ẩn tàng tại thâm trong đất địch nhân là lớn nhất nguy hiểm.

Người nhà cùng tự mình an toàn không chiếm được bảo chứng , hần nghĩ đến làm sao có thể đem toàn bộ Tín thành phố người kéo lên thuyền , nếu có thể giải quyết hòa thượng liền tốt.

Còn có cũng là Diệp Lương Thành hệ thống , Ân Thiên Vãn cũng không rõ rệt đây là cái gì hệ thống , nhưng là hần trọng sinh hệ thống nhưng thật giống như mất liên hợp đồng dạng , không nói thêm gì nữa , gây nên hần rất ít bị động , cuối cùng không thể mang theo tiếp cái đại người sống cả ngày đi thôi.

Sau cùng cũng là biểu ca hôn sự , đó là nhỏ nhất , chỉ cần có tiền là được rồi.

"Tới." Lữ Bố không biết khi nào đã thôn phệ hoàn tất , tại Ân Thiên Vãn bên tai nhẹ nhàng nói ra.

Ân Thiên Vãn nghe vậy cũng là chậm rãi mở to mắt , nhìn xem Lữ Bố một mặt hưởng thụ bộ dáng , liền biết thôn phệ quỹ hồn cảm giác hần rất thoải mái , sau đó hần đẩy cửa xe ra theo xe trên dưới đi , đứng tiếp nhìn cách đó không xa một cái địa phương.

"Ra đi , bằng hữu." Ân Thiên Vãn nhìn xem trăm mét có hơn một khối thạch đầu nói ra.

Rắc rắc , rắc rắc.

Này khối thạch đầu vậy mà liền dạng này đứng đứng lên , sau đó những cái kia góc cạnh tựa hồ liền bị người kia thu đến trong cơ thể.

"Dị năng giả ? Không nghĩ tới thật là có loại người như ngươi." Ân Thiên Vãn tự mình thầm nói , không biết có hay không Khổng Hóa , ẩn hình một loại dị năng.

"Ngươi là thế nào phát hiện ta." Thạch Đầu Nhân chậm rãi đi tới nói ra.

Mặc dù là thạch đầu tuy nhiên lại không công kênh , tại mặt đất giống trượt đồng dạng , Ân Thiên nhìn kỹ , lại có vô số mảnh cục đá tại dưới chân hần tựa như bị đồng dạng , tiếp nhận tiếp hần tới.

"Ngươi cảm thấy một khối Đại Thạch Đầu tại ven đường , sẽ hai bên đồng dạng sạch sẽ không ?" Ân Thiên Vãn nhìn xem hần nói ra , biến thành thạch đầu một điểm thường thức đều không có , trên đường xám lộn như vậy , cái này Đại Thạch Đầu nhìn xem theo nước trôi qua đồng dạng.

Cầu vote 9- 10 đánh giá cuối mỗi chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Cấp B ủy thác

Thạch Đầu Nhân nghe vậy , có chút không có ý tứ cười cười , gãi gãi hán Đại Đầu Trọc , sau đó từ trong ngực xuất ra một cái hồng sắc đồ vật.

"Cho ngươi , ta gọi Thạch Kiên , nhiệm vụ hoàn thành." Thạch Kiên đem đồ vật đưa cho Ân Thiên Vấn sau đó rất là vui vẻ nói đến , cứ như vậy cũng không nói thêm một câu , quay đầu rồi đi.

Cái này khiến Ân Thiên có chút xấu hổ , ngay cả hán tên cũng không hỏi liền đi , không phải hán là mang đến hiện ngang tư thế oai hùng Cháp Pháp Giả tới , dùng nghĩa chính ngôn từ âm thanh nói: "Ngươi bây giờ có quyền giữ yên lặng , ngươi nói chuyện đều sẽ trở thành hiện lên đường chứng nhận cung cấp."

Cái này đến , liền nói câu nào , quay đầu rồi đi , nhất định so hệ thống còn ngao kiêu a , hành sự quá không bám vào một khuôn mẫu , như thế để cho Ân Thiên Vấn có một chút không được Khả Tư đề nghị , chẳng lẽ cái này cũng là cái gọi là thăm dò , này hai cái thì thể sự tình , ngay cả xách đều không xách.

Vội lại trước mặt cái này Thạch Kiên , xem đứng lên ngu ngơ ngây ngốc chẳng lẽ là cái gì lòng dạ rất sâu nhân vật , thấy thể nào cũng không giống a , không biết Đạo Phái hán tới là ý gì.

Ân Thiên Vấn đem đồ vật nhận lấy , cứ nhìn Thạch Kiên dùng so lúc đến còn nhanh chóng độ rồi đi , vài phút không thấy thân ảnh , không nghĩ tới đàn như vậy trọng nhân , còn có dạng này tốc độ.

Dạng này cách nghĩ nếu là tại Tín thành phố không biết sẽ bị bao nhiêu người trào phúng , Hùng Kê vùng núi đệ nhất đệ tử bị hán xưng là công kênh , khờ ngốc.

"Không khỏi diệu , sớm biết dạng này dùng chuyển phát nhanh a , ta còn ở nơi này các loại nửa ngày , giả dạng làm cao nhân bộ đáng!" Ân Thiên Vấn xem tiếp tay Trung Đông tây , tức giận nói ra.

Đây là một tấm thư mời , chính diện mặt dùng Kim Tuyến thêu lên một đầu bên trong Quốc Long , mặt sau là một cái Hùng Kê bộ đáng , Ân Thiên Vấn mở ra mới nhìn đến lại là võ giả buổi đầu giá ngạch thư mời , chỉ là cái này thư mời tiến vào trên tay hán sát na , não hải bên trong hệ thống liền bắt đầu so so đứng lên.

"Tiểu hoi một chút , ngươi có muốn hay không ta à , có thể nín chết ta." Hệ thống có chút cần ăn đòn âm thanh nói ra.

"Nhanh cho ta ăn đồ vật , ngươi cái này ngu dốt , ta không nói lời nào , ngươi cũng không biết đem cái này tiểu gia hỏa đưa tới cho ta à. Ta tại sao có thể có ngươi đàn như vậy chủ ký sinh a , ai , đối mặt người không quen a."

Ân Thiên Vấn trên đầu gân xanh đều lồi đứng lên , lại còn không phải không bảo trì một loại hòa ái âm thanh , tức giận nha.

"Gia hỏa này làm sao xử lý a." Ân Thiên Vấn cắn răng nói ra.

"Hôn môi a , ta giúp ngươi đem hán hút qua." Hệ thống cười hi hi nói ra.

"Ta có câu..."

"Được , ngươi đừng nói , ngươi đừng nói , ta liền chỉ đùa với ngươi , ngươi xem ngươi không biết trò đùa bộ đáng , thật không có hài hước cảm giác , khó trách là một độc thân cầu." Hệ thống vội vàng nói , vẫn không quên trào phúng.

Sau đó lại ho khan hai tiếng nói ra: "Đã ngươi đại phát từ bi hoi , vậy ta sẽ nói cho ngươi biết , ngươi đem ngươi ngón tay , điểm tại hán mi tâm , điểm Năng Lượng đưa vào , còn lại liền giao cho ta."

"Không nói sớm." Ân Thiên Vấn cũng biết nhà mình hệ thống tính cách , trực tiếp đem Diệp Lương Thành kéo ra ngoài , hai cá nhân tại bên ngoài xe ngồi đối mặt nhau , dùng ngón tay điểm hán mi tâm , sau đó truyền vào hồn lực , Diệp Lương Thành giống như là bị tay hán hút lại đồng dạng.

Hệ thống nói điểm Năng Lượng cũng là hồn lực , bởi vì đối với nó tới nói điểm Năng Lượng có thể chuyển hóa làm đảm nhiệm Hà Vũ lực.

Theo hồn lực một tờ một hào truyền vào , Ân Thiên Vãn trên đầu chậm rãi toát ra mồ hôi lạnh , hàm răng trên dưới rắc rắc vang lên , mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Lữ Bố , giúp , giúp ta , hộ pháp."

Sau đó liền tiếp theo truyền vào hồn lực , hẳn thậm chí có một loại truyền công cảm giác , nếu không phải bảy cái Đinh Hồn Đinh tại Diệp Lương Thành trên thân đóng , Âm Linh chỉ cũng đoạn hẳn tim phổi , có lẽ lúc này hẳn chỉ cần hơi hơi phản kháng một chút , liền sẽ để Ân Thiên Vãn trọng thương.

Cuối cùng tại Ân Thiên Vãn toàn thân đều nhanh muốn mềm nhũn thời điểm , vô cùng hùng hậu hồn lực theo Diệp Lương Thành mi tâm tiến vào Ân Thiên Vãn tứ chi cốt cách bên trong , tràn ngập hẳn kinh mạch , hẳn chưa bao giờ cảm giác qua như thế cường đại lực lượng , theo hẳn toàn thân bỗng nhiên một cái giật mình.

Diệp Lương Thành ngược lại tại mặt đất , Ân Thiên Vãn lại nhắm mắt lại , hẳn cảm giác hồn lực bởi tứ chi cốt cách tiến vào hẳn hồn phách bên trong , vậy mà dùng linh hồn trợ giúp nhục thể Tẩy Tủy ,

Cùng nhau tin cũng là xưa nay chưa từng có đi , càng trọng yếu là lần này tuy nhiên điểm Năng Lượng còn chưa rót vào.

Bất quá hẳn lại có một loại muốn đột phá cảm giác , tuy nhiên hẳn không có công pháp , nhưng là cái này giống như nước chảy thành sông.

Ba

Trong đầu tựa như là nước ngâm nõ tung , một tiếng vang nhỏ , Ân Thiên Vãn hồn lực bốn phía cửa hàng tản mát , hẳn vậy mà đi vào sau này cao cấp , vô số võ giả cùng cả đời cũng không đạt được mục tiêu , hẳn lúc này mới ngăn ngui mấy ngày liền tiếp đột phá.

Có được hệ thống nhân sinh cũng là như thế biến thái.

Nhưng là trước mắt Diệp Lương Thành nói cho hẳn biết , biến thái lại không được đại biểu là vô địch , quá mức cao diệu thực lực lại không được đủ sức cầm cự , sẽ trở thành người khác chất dinh dưỡng , thành vì người khác bàn đạp.

Ân Thiên Vãn mở to mắt , não hải bên trong hệ thống ra ngoài quan bế trạng thái , không biết đang làm gì , đoán chừng là tiêu hóa kém đi , hẳn đứng đứng lên , cảm hồng sắc thư mời nhìn xem , mặc dù không biết bên kia là ý tốt vẫn là để tự mình đi Hồng Môn Yến.

Nhưng là hẳn kế hoạch chung quy có thể áp dụng , mà không phải cần tự mình toàn bộ bố trí.

Cái này đột nhiên Như Lai tình tiết để cho hẳn cơ hồ bật cười , thật sự là ngu gậy đã có người tiền đưa gậy đầu a.

Hai cái sau này Cao Cấp Võ Giả , chạy trốn trọng thương trốn được thoát đi , cái này Tín thành phố đều có thể đi.

"Lữ Bố , người nói bọn họ là ý gì , Đại Lão ở xa tới không hỏi đường , liền cho ta tiền đưa mở đầu thư mời ?" Ân Thiên Vãn nhìn xem đình chỉ hộ pháp Lữ Bố nói ra.

"Cái này không được cũng là bình thường Giao Lưu Hội , chúng ta Âm Phủ thường thường tổ chức , ai sẽ là một cái chết người vì khó người sống , hưởng chi theo ta quan sát người ta cũng coi như Cao Cấp Võ Giả , bọn họ có lẽ không biết ta tồn tại , nhưng là người thân là Cao Cấp Võ Giả cũng đáng được bọn họ tôn kính." Lữ Bố buông tay một cái nói ra.

Ân Thiên Vãn đang đưa đưa đầu nghĩ đến cùng thế , hẳn tâm tính còn không có theo một cái người bình thường tâm tính chuyển biến tới , hòa thượng đang Trịnh thành phố giết nhiều người như vậy , đều không có bất kỳ cái gì đưa tin , mà chính là Lý Thiên nam ân mà không báo , muốn giết hẳn.

Chi sợ không phải là báo thù , mà chính là là cơ duyên đi.

Nghĩ tới đây mở , Ân Thiên Vãn tâm tình liền tốt hơn nhiều , hiện tại chỉ cần thành thành thật thật đi tham gia cái này cái gọi là buổi đấu giá , đem mời như ném ra , cho hòa thượng chơi ngáng chân là được , nếu có thể giết hẳn hãy cùng tốt , hiện tại hẳn cần thời gian.

Cấp B ủy thác đã hoàn thành , Lữ Bố mộ cũng là nhất định phải đi , hai cá nhân nếu như đều đột phá , vậy thì hẳn là không sợ hòa thượng , chẳng lẽ hẳn còn có thể đột phá Tiên Thiên ?

Hệ thống âm thanh vẫn không có vang lên , ngược lại là Ân Thiên Vãn điện thoại di động kêu đứng lên.

Bản tử âm thanh rất là lo lắng nói ra: "Thiên Vãn , Trần Thanh Thanh tại tụ hội lúc bất thành linh tế xui , khóe miệng còn sùi bọt mép , hiện tại đã đưa đến bệnh viện , chúng ta đồng học đều ở đây , người cũng đến xem đi."

Ân Thiên Vãn nói tốt , sau đó hỏi là này cái bệnh viện , liền đi qua.

Dạng này biến cố hẳn đã sớm biết , chỉ là không nghĩ tới như thế khối , lúc trước hẳn theo Lữ Bố vừa mới tiến Yến Hội Thánh thời điểm liền biết , chuyện này cũng không phải là không có biện pháp giải quyết , Ân Thiên Vãn nhìn xem nằm tại mặt đất Diệp Lương Thành ánh mắt hơi hơi híp mắt đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Viện trưởng đích thân tới

Diệp Lương Thành nằm trên mặt đất bất tỉnh nhân sự, bảy cái đinh hôn châm ở trên người hắn áp chế hồn phách của hắn.

Ân Thiên Vấn nhìn xem ánh mắt hắn bên trong không có một tia chấn động, đem bảy cái đinh hôn châm thu hồi lại, nhìn xem Lữ Bố nói ra: "Đem hồn phách của hắn câu ra tới, ta giúp Trần Thanh Thanh bỏ hồn."

Lữ Bố không nói gì, vẫy tay, Diệp Lương Thành hồn phách vẫy ở lòng bàn tay của hắn, mà Diệp Lương Thành triệt để rời đi thế giới này.

Ân Thiên Vấn bước vào sau này cao cấp sau đó, hắn cảm giác được hồn lực dày đặc đến đã có thể không chế thực thể, mà không phải chỉ có thể ngự sử định hôn châm loại pháp khí này.

Nhìn lên trước mặt không bao xa rừng cây, hắn nhìn thoáng qua Diệp Lương Thành thi thể, Diệp Lương Thành thi thể liền có chút lo lắng, đi theo hắn cùng một chỗ tiến vào trong rừng cây, nhìn xem một cái chỗ trống chỉ địa, đem thi thể của hắn đào tới.

Sau đó nhìn bên cạnh hắn thổ, Ân Thiên Vấn đứng tới, hai chân cảm thụ được bùn đất khe hở, vậy mà cũng làm cho hắn bỗng nhiên nâng lên một ít.

Lữ Bố cùng đi qua, nhìn lấy hết thấy trước mắt, trực tiếp lẳng không đẩy hai chương, sau đó đem thổ đắp thực.

Ân Thiên Vấn không nói gì liền quay đầu hướng trong xe đi đến, Lữ Bố cũng không có nghe được hắn nói thầm: Mệnh là người nợ ta, hồn là người thiếu Trần Thanh Thanh, đến mức thi thể, cũng coi là để người lá rụng về cội, chết ở quê hương.

Đến tận đây, thù mới hận cũ, xóa bỏ.

Ân Thiên Vấn lái xe, nhìn xem chung quanh cây nhao nhao lui lại, cửa sổ mở ra, gió thổi trên mặt của hắn, nhìn xem hướng dẫn hướng bệnh viện mở ra, mặc dù hắn cùng Trần Thanh Thanh cũng không có quan hệ gì, nhưng là tiện tay mà thôi, vẫn là giúp đi, dù sao nàng cũng là thu tai bay vạ gió.

Đoán chừng lần này cũng là Diệp Lương Thành vì từ từ cái phương diện đã kích Ân Thiên Vấn mới xuống tay với hắn, dù sao Ân Thiên Vấn trong lòng của hắn là một cái bóng tối, năm đó nói xấu mặc dù cuối cùng không có chuyện gì, nhưng là nội tâm của hắn nhưng thủy chung lo sợ bất an.

Hắn không phải muốn đạt được tha thứ, mà là nghĩ một cước đem Ân Thiên Vấn giẫm vào trong đất bùn lại cũng đừng nghĩ xoay người.

Suy nghĩ lung tung một trận, Ân Thiên Vấn đem chiếc xe đình chỉ chỗ đậu xe bên trên, liền đi vào bệnh viện, cho mập mập gọi điện thoại, sau đó liền hướng kia cái phòng bệnh đi đến.

Nhìn thấy mấy cái bác sĩ đứng ở chỗ đó, đồng học cũng chỉ có chút ít mấy cái, đoán chừng là đi, hai cái lớn tuổi một điểm hắn là Trần Thanh Thanh cha mẹ, có chút khom người nhìn xem bác sĩ, một mặt lo lắng.

"Con gái của người bệnh này phát quá đột ngột, chúng ta sẽ tổ chức chuyên gia hội chẩn, hiện tại sinh mệnh không ngại, các người không cần lo lắng." Bác sĩ nhìn trong tay bệnh lịch bày tỏ nói, trên mặt không mang ý cười.

"Tạ ơn bác sĩ, tạ ơn bác sĩ." Trần Thanh Thanh phụ mẫu nói, tâm cũng buông xuống hơn phân nửa, bất quá vẫn là rất gấp.

Mập mập nhìn thấy Ân Thiên Vấn đến đây, cũng đuổi nhanh chạy tới.

"Không nghĩ tới xảy ra cái này việc sự tình, chúng ta đều tại cùng nhau ăn cơm, người nói cái này nhiều không tốt, nhìn cha mẹ của nàng cũng lớn tuổi như vậy." Mập mập nói.

"Không có việc gì, ta có thể trị hết." Ân Thiên Vấn cười một cái nói.

Ân Thiên Vấn mới vừa nói ra câu nói này, đứng ở một bên xem bệnh lịch bác sĩ khinh thường cười cười, không nói gì.

"Người cũng đừng đùa, bác sĩ đều trị không hết, người có thể trị hết, chúng ta nhìn xem lấy chút tiền ra đi, người nhìn cha mẹ của hắn kia trên người cũng không giống nhiều người có tiền." Mập mập chỉ chỉ Trần Thanh Thanh phụ mẫu.

Ân Thiên Vấn nhìn sang, phát hiện cha mẹ của hân y phục đều không phải là rất mới, hân mũ ống quần còn có chút phá, hiển nhiên trong nhà đều là như thế này mặc, sự tình phát sinh gấp, bọn họ cũng cần bản chưa kịp thay quần áo liền đến.

"Ta ngươi còn không tin sao, chuyện dễ như trở bàn tay, nhìn ta biểu hiện." Ân Thiên Vấn nhìn xem mập mạp cái này chơi đùa từ nhỏ đến lớn bằng hữu, tâm tình cũng là khá hơn một chút.

"Ha ha, người trẻ tuổi, không được nói khoác lác được không? Ngươi có thể làm được, muốn chúng ta những chuyên gia này làm gì." Đứng ở bên cạnh bác sĩ cũng nhìn không được nữa, lần thứ nhất hân không có quần, lần thứ hai hân liền không thể không nói.

"Bác sĩ, bằng hữu của ta nói lung tung, nói lung tung, thiên văn, chó nói lung tung, đối Diệp Lương Thành nơi đó đi, các ngươi không phải cùng đi sao?" Mập mạp vừa hướng bác sĩ cười,

Một bên kéo ra Ân Thiên Vấn nói sang chuyện khác.

Ân Thiên Vấn nhìn thoáng qua bác sĩ cũng không nói chuyện, dù sao trị bệnh cứu người là công tác của bọn hân, bản thân cũng bắt quá là tại phương diện này lấy cái đúng dịp, cho nên cũng không cùng hân tranh luận, nhìn xem mập mạp cười lấy nói ra: "Ân, ta trước đi xem một chút Trần Thanh Thanh thế nào, Diệp Lương Thành ta cũng không biết đi làm cái gì."

"Kỳ quái, hân vị hôn thê xảy ra chuyện cũng không tới, điện thoại cũng đánh không thông." Mập mạp nói thầm nói.

"Ngươi là đừng nghĩ tiến vào, người bệnh tại lại chứng bệnh giám hộ thất đầu, buổi chiều chúng ta viện trưởng tự mình tới giúp nàng mổ, chỉ bằng ngươi còn nói mạnh miệng có thể trị hết." Bác sĩ này hôm nay lúc ra cửa cùng lão bà âm ỉ một trận, đi đường thời điểm lại ngã một phát, một ngày tâm tình đều không tốt.

Lại không tốt cùng người bệnh phát tác, Ân Thiên Vấn cũng đứng lúc đụng vào trên lưỡi thương.

Chẳng qua Ân Thiên Vấn là loại kia có thể chịu chủ sao?

Lớn tiếng nói không phải!

Ân Thiên Vấn lúc này cảm thấy tuốt lấy tay áo bên trên, hiển lộ không ra hân bức cách, cho nên liền đi lên nói ra: "Các ngươi viện trưởng đâu? Để hân tới gặp ta."

Bởi vì hân cảm giác đến giống như lúc này nói, cái này lại chứng bệnh giám hộ thất hân không đi không được, có vẻ hơi có tình gây sự, mặc dù hân thật có thể cứu tốt Trần Thanh Thanh, thế nhưng là cũng phải có người tin a, liền mập mạp đều không tin, nếu như hân nói không chỉ có bác sĩ sẽ hô bảo an, đoán chừng Trần Thanh Thanh gia trưởng tất cả lên đánh hân.

Ân Thiên Vấn không biết lúc ấy nhìn tiểu thuyết, những cái kia nhân vật chính đều là thế nào tại trong bệnh viện trang bức.

"Viện trưởng là ngươi có thể thấy? Viện trưởng hiện tại đang bận bịu sự tình, buổi chiều mới sẽ tới, ngươi nếu là thật muốn gặp, đi trước đăng ký đi, tính toán đoán chừng muốn tới dưới tháng sau." Bác sĩ nhìn xem bệnh lịch đơn, lời hân nói không tệ xấu, nhưng là tức giận nha.

"Ha ha, ngươi nhìn xem hân một sẽ tự mình sẽ đích thân chạy tới." Ân Thiên Vấn nhìn lên trước mặt bác sĩ này nói, dù sao sự cấp tòng quyền, cũng là vì cứu người.

Ân Thiên Vấn hồn lực tán phát ra, xuyên qua đám người, thẳng đến phòng viện trưởng mà đi, phòng viện trưởng một cái lão nhân lúc này ngay tại sửa sang lấy đồ vật, Ân Thiên Vấn hồn lực đột nhiên tới gần, lại bị hân phát giác, sinh ra yếu ớt chống cự.

Nhưng là loại này chống cự tại Ân Thiên Vấn trước mặt lộ ra không có một chút ý nghĩa, chẳng qua Ân Thiên Vấn cũng không phải tới khi phụ người, chỉ là lấy hồn niệm truyền âm nói ra: "Viện trưởng, lại chứng bệnh giám hộ cửa phòng, hi vọng có thể dành thời gian tới một lần."

Sau đó Ân Thiên Vấn hồn lực liền rút lui đi, tùy theo mà đến là một loại nhàn nhạt cảm giác bất lực, điều này cũng làm cho hân kiên định hơn luyện tập hồn kỹ ý nghĩ, hân loại này phương pháp sử dụng thật sự là quá mức thô bạo.

"Di, ngươi thế nào còn chưa đi, không phải đi mời viện trưởng sao?" Bác sĩ nhìn xem không hề động một chút nào Ân Thiên Vấn có chút mỉa mai đầu qua nói, hân lúc này thậm chí đem Ân Thiên Vấn phán xử chữa gãy thân phận.

Ân Thiên Vấn không có phản ứng hân, chỉ là lẳng lặng nhìn thang máy phương hướng.

Bác sĩ nhìn xem cũng không nói chuyện, hân coi là Ân Thiên Vấn từ nghèo, liền tiếp lấy nhìn hân bệnh lịch, miệng có chút giật giật không nói gì, ánh mắt vẫn còn mang theo một ít không giỏi.

Trong phòng viện trưởng làm việc, Ân Thiên Vấn hồn lực triệt hồi sau đó, viện trưởng trùng điệp ngồi trên ghế, trên người ra đầy mồ hôi lạnh, vừa rồi một sát na kia trên linh hồn uy áp sinh ra, để hân cảm giác được giống như là thiên địa chi uy như thế, hân cũng chỉ là lại bệnh viện quá lâu, cảm nhận được nhiều lắm sinh sinh từ tử.

Quý sai giao phó cho thân phận của hân một sự uy hiếp, muốn không nơi này quý liên loạn, kỳ thật tương đương với rất cấp thấp hồn võ giả.

Viện trưởng tranh thủ thời gian chỉnh sửa lại một chút y phục, đem trong tay đồng tây phương hướng, bước nhanh hướng về lại chứng bệnh giám hộ thất tiến đến, trên đường đi y tá đều rất kinh ngạc, bọn họ đều chưa thấy qua luôn luôn làm việc ôn trọng viện trưởng dạng này vội vàng!

Chẳng lẽ là xảy ra đại sự gì, phương hướng nào là lại chứng bệnh địa phương, trong lúc nhất thời không có chuyện gì y tá đều lặng lẽ đi theo, Bát Quái chỉ hỏa cháy hùng hực.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Võ giả đặc quyền

"Thiên vấn, muốn không cho Diệp Lương Thành gọi điện thoại đi, dù sao đây là hân vị hôn thê." Mập mập đứng tại Ân Thiên Vấn bên cạnh nói.

"Cái gì vị hôn thê? Diệp Lương Thành?" Ân Thiên Vấn còn chưa lên tiếng, Trần Thanh Thanh phụ mẫu liền mở miệng, nhìn xem mập mập nói, bọn họ biết mập mập là nhà mình nữ nhi đồng học, nhưng là nghe trong miệng hân nói lời, tựa hồ nữ nhi cùng người đính hôn?

Đây chính là giả dối không có thật sự tình, nữ nhi mới vừa nghiên cứu sinh tốt nghiệp, vẫn là hoàng hoa đại khuê nữ đầu, thế nào cùng người đính hôn, làm cha mẹ cũng không biết.

"Người không biết?" Mập mập có chút kinh ngạc nói.

"Biết cái gì a, nữ nhi trước mấy ngày nói với chúng ta, có đồng học gọi nàng ăn cơm, cái này đều hai ba ngày không có tin tức, hôm nay nếu không phải là các người, chúng ta còn không tìm được nàng đâu." Trần Thanh Thanh phụ mẫu nhìn xem mập mập nói.

Ân Thiên Vấn chớp mắt, ôm bả vai của mập mập nói ra: "Người uống nhiều quá, nói cái gì mê sảng, chúng ta liền là tham gia cái tụ hội, cái gì vị hôn thê."

Ân Thiên Vấn dùng tay bóp véo mập mập, mập mập mặc dù còn không có kịp phản ứng, nhưng là cũng là theo bản năng phụ họa.

Sau đó Trần Thanh Thanh phụ mẫu hồ nghi nhìn một chút mập mập mới ngồi tại bệnh viện hành lang trên ghế dài điện.

"Người vừa rồi thế nào không nói, người cũng biết a." Mập mập lặng lẽ nói.

"Người không có phát hiện Trần Thanh Thanh không thích hợp sao? Nói không chừng là bị Diệp Lương Thành hạ được." Ân Thiên Vấn cũng chỉ là dùng mập mập có thể hiểu được ngôn ngữ nói với hân một lần.

Ân Thiên Vấn nhìn một chút nghĩ đến viện trưởng đoán chừng cũng nên tới đi, mập mập cũng là rất gấp, liền hỏi bên cạnh bác sĩ viện trưởng lúc nào tới.

Bác sĩ giờ lên trên sống mũi con mắt nói ra: "Chậm rãi chờ lấy đi, các người cái này vốn là thuộc về chen ngang, mỗi cái tính mạng con người đều là bình đẳng, vừa rồi bằng hữu của người không phải nói để viện trưởng tự mình tới sao? Người đi hỏi hân a."

Liền nghĩ tới vừa rồi Ân Thiên Vấn nói khoác lác, nhin không được quái thanh trách ngữ nói một câu.

"Ha ha, ta nói qua, một hồi hân liền đến, a, không đúng, hân hiện tại đã tới." Ân Thiên Vấn nhìn xem bác sĩ chẳng hề để ý nói, lúc đầu hân liền không có đi trên chọc hân, cái này đều trào phúng đến nhà mình trên đầu, lại không phản bác, thế nào làm nhân vật chính.

Khó trách đều nói nhân vật chính đều dài một trương trào phúng mặt, đi kia đều có nhân vật phản diện cầu đánh mặt.

Hân lời nói vừa mới nói mới một nửa, hồn lực liền thấy vội vã tới viện trưởng, đây không phải có ý đi thăm dò nhìn, mà là đột phá đến sau này cao cấp thời điểm, hoàn cảnh chung quanh cơ hồ đều trong lòng bàn tay của hân.

"Tuổi còn trẻ học cái gì không tốt, học khoác lác, viện trưởng hôm nay nếu là đến đây, ta gọi người ba ba." Bác sĩ tựa hồ nghe nhìn thấy cái gì gây cười trò cười như thế, bởi vì hân biết viện trưởng là một cái mười phần cứng nhắc người, làm tốt kế hoạch sẽ không cải biến.

Bọn họ hôm nay lúc họp viện trưởng cố ý nói qua, chỉ bất quá Trần Thanh Thanh cái bệnh này hoạn quá mức cách, viện trưởng mới nói buổi chiều tới tự mình mổ chính.

"Gọi ta cái gì?" Ân Thiên Vấn dùng tay đặt ở lỗ tai bên cạnh, xem như loa phóng thanh như thế.

"Ba ba." Bác sĩ có chút khó thờ. .

"Ai." Ân Thiên Vãn nhìn xem hấn vừa cười vừa nói.

"Người... ."

"Viện trưởng, người có thể để ta đợi thật lâu a."

Bác sĩ bị Ân Thiên Vãn bói tiện nghi, lời nói còn không ra khỏi miệng, liền thấy Ân Thiên Vãn nhìn hấn sau lưng, chậm rãi nói, bác sĩ còn tưởng rằng là cái gì trò đùa quái đản, thế nhưng là vừa quay đầu lại, mồm dài lão đại, viện trưởng thế mà thật tới, chẳng lẽ người kia là ai công tử?

Nhưng nghĩ lại, lần trước huyện trưởng tới cũng chính là tại phòng làm việc của viện trưởng tiếp kiến a, bọn họ những thứ này mới vào chức bác sĩ còn đi xem nhìn đầu.

Trước mắt người trẻ tuổi này lại làm cho viện trưởng tự mình tới, không đúng, hấn cũng không có gọi điện thoại a.

Mà viện trưởng nhìn xem Ân Thiên Vãn, ánh mắt có chút hí hí, sau đó cảm thụ được Ân Thiên Vãn kia như lớn như biển thâm bất khả trắc hồn lực, thế mà tiêu chạy tới đứng tại Ân Thiên Vãn trước mặt.

Vãn là Ân Thiên Vãn đưa tay ra, viện trưởng mới nhanh nắm tay.

Cái này cũng không phải bởi vì viện trưởng không hiểu nhân tình sự cố,

Dù sao niên kỷ cũng rất lớn, mà là bởi vì hấn gặp qua những võ giả này thủ đoạn, càng quan trọng hơn là hấn hi vọng Ân Thiên Vãn có thể giúp hấn một chuyện, cho nên tư thái thả rất thấp, võ giả thân phận địa vị cũng rất cao.

Mặc dù hấn là viện trưởng, nhưng là tại võ giả trước mặt chẳng phải là cái gì, cho nên vãn là phải gìn giữ đầy đủ tôn kính, võ giả tính nết có rất là kỳ quái.

Hấn mơ hồ nghe qua lão hữu nói qua, võ giả sở dĩ có đặc quyền, là bởi vì bọn hấn trên người trách nhiệm càng lớn, tựa như công tác của bọn hấn là trị bệnh cứu người, mà võ giả là trợ giúp chính quốc gia.

Càng nhiều tin tức hơn hấn nhưng lại không biết, hấn đời này cũng chỉ gặp qua rải rác mấy lần, mà trước mắt người trẻ tuổi này là hấn thấy qua tu vi cao nhất, cũng là nhỏ tuổi nhất.

Hấn không biết đẳng cấp võ giả, nhưng lại có thể cảm nhận được ai càng đáng sợ, Ân Thiên Vãn nhìn hấn mi tâm có một cái ký hiệu, hấn là quý sai để lại cho hấn, dù sao bệnh viện âm khí rất sâu, hấn ở đây làm viện trưởng cần một ít bảo hộ, nhưng là bởi vì cái này thân thể của hấn lại chịu không được.

Hai người nắm tay thời gian rất ngắn, đứng ở một bên bác sĩ mồm dài đều nhanh rơi mất, viện trưởng thế mà giống người trẻ tuổi này có chút lấy lòng tư thái.

Trong lúc nhất thời mặt của hấn kìm nén đến đỏ giống cái mông con khi, mặc dù không ai chú ý hấn, nhưng là vừa rồi hấn nói những lời kia, lại đều ba ba đánh trên mặt của hấn, trong lúc nhất thời chỉ cần có người ánh mắt đảo qua hấn, hấn cũng cảm giác là nói hấn như vậy.

"Ân, mang ta đi nhìn xem Trần Thanh Thanh, ta đi vì hấn chữa bệnh." Ân Thiên Vãn nhìn xem viện trưởng nói, đến Vu thầy thuốc, Ân Thiên Vãn căn bản không có chú ý hấn, dù sao hấn chỉ là một người bình thường.

"Ngọa tào, có thể a, thiên vãn." Mập mập lại Ân Thiên Vãn bên người nói, nhẹ nhàng gãi cái ngón tay cái.

Nhìn xem viện trưởng tới, gấp gấp vây tới Trần Thanh Thanh phụ mẫu cũng là đứng ở một bên nhìn xem Ân Thiên Vãn, có chút cầu xin ánh mắt, Ân Thiên Vãn đối lấy bọn hấn cười cười, phụ mẫu thật là đối tử nữ không có bất kỳ cái gì nguyên nhân tốt.

"Được rồi, ngài đi theo ta, còn không có hỏi ngài kêu cái gì." Viện trưởng đứng ở phía trước mở đường, thuận tiện hỏi một câu, đây cũng là hấn nghĩ lời kéo làm quen một loại phương thức.

"Viện trưởng, ta gọi Ân Thiên Vãn, người không cần câu nệ như vậy, ngài là lão nhân, ta là người trẻ tuổi." Ân Thiên Vãn nhìn xem hấn nói.

"Tốt, tốt, vậy ta liền kéo lấy niên kỷ ưu thế, gọi người một tiếng thiên vãn?" Viện trưởng cơ hồ là dùng thử ngữ khí nói, cũng là gần như đập nôi chìm thuyền, nếu là cái tăng quan hệ này nhắc lên, kia chính mình sự tình cũng cũng có chút hi vọng, lại thêm món đồ kia.

"Ân, gọi ta thiên vãn liền tốt." Ân Thiên Vãn nói.

Hai người tiến vào lại chứng bệnh giám hộ thất, Ân Thiên Vãn thấy rõ ràng, viện trưởng thở hắt ra, sắc mặt cũng dễ dàng một ít, chẳng qua không phải dùng con mắt, mà là dùng hồn lực nhìn thấy.

Nhìn thấy nằm tại trên giường bệnh Trần Thanh Thanh, Ân Thiên Vãn đi tới.

Viện trưởng còn muốn nói muốn trừ độc, mặc vào phòng khuẩn phục một loại đồ vật, nhìn một chút Ân Thiên Vãn lại ngậm miệng lại không nói gì, nhưng sau một khắc phát sinh sự tình, lại làm cho hấn cảm giác cả một đời học chữa, tựa như đùa giỡn như thế.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Vật liệu luyện khí

Ân Thiên Vấn nhìn một chút bên cạnh Lữ Bồ, từ trong tay của hắn nhận lấy Diệp Lương Thành linh hồn, sau đó dựa theo « nung hồn » bên trong tiểu pháp tử, đem bổ sung tiến Trần Thanh Thanh hồn phách bên trong.

Bởi vì lúc trước trợ giúp lão Vương làm qua một lần, cho nên lần này cũng là cơ bản giống nhau.

Trần Thanh Thanh hẳn là bị Diệp Lương Thành từ hắn hệ thống bên trong hồi đoái đồ vật, không chế tinh thần, tại Diệp Lương Thành hệ thống bị Ân Thiên Vấn trùng sinh hệ thống sau khi thôn phệ, nàng cũng chịu đựng phản phệ, cho nên trên tinh thần ra một vài vấn đề.

Ân Thiên Vấn như vậy chẳng qua là trợ giúp nàng chải vuốt tinh thần thôi, so lão Vương loại kia đơn giản nhiều.

Trước sau cũng không qua mấy phút mà thôi, sau đó liền nhìn xem viện trưởng ra hiệu kết thúc.

Nhưng là tại viện trưởng trong mắt xem ra, Ân Thiên Vấn chỉ là bóp mấy cái chỉ ấn, sau đó quay đầu rời đi, hắn thấy rõ ràng kết nối trên người Trần Thanh Thanh đủ loại dụng cụ, thân thể cơ chế đều hiện ra bình thường, hắn mặc dù không phải tiếp nhận Trần Thanh Thanh bác sĩ.

Bất quá hôm nay Trần Thanh Thanh bệnh lý báo cáo bao quát đủ loại chỉ tiêu đều đã bị hắn biết rõ, nếu không phải hắn cũng không biết lái miệng nói buổi chiều tự mình khai đao.

Hết thảy trước mắt có chút quá bất khả tư nghị, viện trưởng thậm chí thấy được Trần Thanh Thanh ngón út có chút bông nhúc nhích, tựa như có lẽ đã có tinh dây khuynh hướng, hắn nhìn một chút Ân Thiên Vấn đi tới thân ảnh, tựa hồ vui đã quyết định cái gì quyết tâm như thế.

Phù phù

Viện trưởng vậy mà thoáng cái quỳ trên mặt đất, một cái sáu bảy mươi tuổi lão nhân quỳ trên mặt đất.

Ân Thiên Vấn cơ hồ là lập tức đỡ hắn, bởi vì gia gia của hắn cũng là lớn tuổi như vậy, hắn không chịu đựng nổi dạng này đại lễ.

Ân Thiên Vấn nhìn hắn mi tâm, nghĩ đến hắn là âm độc nhập thể, tại ngày mưa dầm giập ốm đau gia thân, so thường gặp bệnh phong thấp càng còn nghiêm trọng hơn vài phần, viện này hẳn là cầu bản thân cứu số mạng của hắn, vừa nghĩ như thế, Ân Thiên Vấn đột nhiên nghĩ đến gia gia của mình nãi nãi.

Trong trừ vật giới chỉ mấy cái ích khí đan còn không có cho bọn hắn đâu, các loại hệ thống thôn phệ hoàn tất sau đó, hỏi một chút được hiệu có thể hay không quá lớn.

Ân Thiên Vấn đang suy nghĩ xử lý như thế nào hắn mi tâm quỷ sai ấn ký đâu, viện trưởng lại đột nhiên mở miệng.

"Ân đại sư, van cầu ngài mau cứu tôn nhi của ta, ta chỉ có cái này một cái cháu trai a." Viện trưởng thanh âm có chút khàn khàn, cũng không có hô Ân Thiên Vấn là trời hỏi, trực tiếp gọi là ân đại sư.

"Viện trưởng, ngài trước lên, chúng ta nói tỉ mỉ chuyện của ngài." Ân Thiên Vấn đem viện trưởng đỡ lên nói.

"Tốt, tốt, chúng ta đến phòng làm việc của ta nói, nơi này mùi vị đoán chừng ngài ngửi không quen." Viện trưởng cũng là nói nói, nơi này đều là mùi thuốc sát trùng, chỉ cần Ân Thiên Vấn nhả ra liền tốt, hắn cũng là cây già lên mặt một lần, chẳng qua vì cháu của hắn, mặt mũi đây tính toán là cái gì.

Ân Thiên Vấn đi vài bước mới vừa ra lại chứng bệnh giám hộ thất, lại nhìn về phía bệnh viện một chỗ, dùng ngón tay chỉ nói ra: "Viện trưởng, nơi đó là bệnh viện cái gì phương vị."

Viện trưởng nhìn một chút, bệnh viện với hắn mà nói tựa như nhà như thế, lập tức liền hồi đáp: "Bệnh viện chúng ta nhà xác a, thế nào."

"Ồ đâu là không phải thường xuyên phát sinh một ít quỷ dị, chuyên không cách nào giải thích." Ân Thiên Vấn cân nhắc một chút ngữ khí nói.

"Đúng a, ta gần nhất ngay tại sào chuyện này đâu, thậm chí mời mấy cái đạo sĩ tới làm pháp." Viện trưởng nói.

"Ân, không có việc gì, ta để cho người ta đi xử lý một chút." Ân Thiên Văn nói xong, nhìn thoáng qua Lữ Bố, chỗ nào quý khí tràn ngập, hiển nhiên có ác quỷ tại kia, Lữ Bố đứng lúc lại com nước, cứ sao mà không làm đầu.

Ân Thiên Văn nói cho hết lời, viện trưởng ánh mắt nhìn về phía hấn càng thêm kiên định .

"Viện trưởng, không biết bệnh nhân tình huống thế nào, còn cần tổ chức chuyên gia hội thẩm sao?" Viện trưởng cùng Ân Thiên Văn mới vừa ra tới, sau đó liền có bác sĩ qua tới hỏi.

"Người bệnh nhân kia tạm thời không cần phải để ý đến, ta sẽ đích thân phụ trách, đúng, Lý thầy thuốc đi theo ta một lần." Viện trưởng lúc đầu muốn nói bệnh nhân có thể trực tiếp chuyển tới phòng bệnh bình thường, sau đó tu dưỡng hai ngày liền có thể xuất viện, Ân Thiên Văn thanh âm lại trực tiếp xuất hiện tại trong óc của hấn.

Nguyên nhân liền là Ân Thiên Văn không muốn bại lộ,

Nếu là chuyên gia thúc thủ vô sách sự tình, hấn đi đến vài phút giải quyết, đoán chừng truyền đi có thể hay không giống như Diệp Lương Thành hạ tràng, biến thành trong mắt người khác thịt mỡ, mặc dù nói tại Cổ huyện đủ để tự vệ, nhưng là tin thị đâu, huống mà còn có hòa thượng địch nhân như vậy.

Nghĩ tới đây hấn nhìn thoáng qua ban đầu trào phúng hấn bác sĩ, biểu thị cảm tạ, nếu không phải hấn một mực đối hấn, có lẽ hấn liền nhất thời chủ quan, bộc lộ ra đi.

Loại chuyện này tin tưởng truyền bá tốc độ sẽ rất nhanh.

Nhưng là Ân Thiên Văn ánh mắt rơi tại cái kia trong mắt của thầy thuốc, hình như là Ân Thiên Văn lại nói thực hiện đồ ước như thế, mặt của hấn ghen đến đỏ bừng, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì, một mực hi cúi đầu len lén nhìn xem bên ngoài.

Đội Ân Thiên Văn cùng viện trưởng còn có cái kia Lý thầy thuốc đã đến văn phòng về sau, Ân Thiên Văn liền tự mình đi vòng vo, viện trưởng thì là để phân phó Lý thầy thuốc nói ra Trần Thanh Thanh trạng thái, sau đó để hấn giữ bí mật, phong tỏa kia cái phòng bệnh, các loại viện trưởng đi qua thời điểm, nói là viện trưởng bản thân trị tốt.

Lý thầy thuốc trước đó cũng tại, cho nên nhìn về phía Ân Thiên Văn ánh mắt, có chút sùng bái, cứ như vậy đi vào mấy phút liền chữa khỏi, hấn vội vàng nói: "Kia Tiểu Cương có phải hay không."

"Ân, người đi ra ngoài trước, không nên nói lung tung." Viện trưởng phân phó nói.

Các loại Lý thầy thuốc ra ngoài, viện trưởng rót một chén nước cho Ân Thiên Văn mới nói ra: "Kia là ta một người cháu, nói cho hấn biết tình huống là không nghĩ hấn ngạc nhiên , miễn cho để lộ ra đi."

Ân Thiên Văn biểu thị không có chuyện gì, nhưng lại nhìn về phía viện bàn dài bên trên đặt vào một kiện đồ vật, kia là một khối đá!

Viện trưởng nhìn thấy Ân Thiên Văn ánh mắt, trong lòng cũng yên tâm hơn phân nửa, liền sợ Ân Thiên Văn chướng mắt, vậy hấn thật là không có vật gì tốt .

"Bát phương thạch, đồ tốt a, viện trưởng là chiếm được ở đâu a. " Ân Thiên Văn nhìn lên trước mặt đồ vật cầm ở trong tay quan sát tỉ mỉ, từ hấn thu được luyện khí phù sau đó, hấn vẫn tại tìm kiếm một ít luyện khí vật liệu, tảng đá kia xuất hiện sau đó hấn cũng cảm giác bất phàm.

Làm cầm ở trong tay thời điểm, trừ vật giới chỉ bên trong luyện khí phù liền hiện ra tảng đá tên, nếu không phải để Ân Thiên Văn từ đâu biết được loại vật này.

"Ha ha, ngẫu nhiên đoạt được, ngẫu nhiên đoạt được, thiên văn người muốn là ưa thích, thì lấy đi đi." Viện trưởng cười ha ha nói, đem tảng đá kia giao cho hấn, đồng thời xưng hô cũng thay đổi trở về, cũng không có lúc đó tại lại chứng bệnh giám hộ trong phòng loại kia bất lực.

Ân Thiên Văn cũng không để ý, đem đồ vật bỏ vào trong túi, đồ vật không đánh, chỉ có nửa cái lớn chừng bàn tay, bỏ vào y phục phía ngoài trong túi dư xài, hấn cũng không thể tại trước mặt viện trưởng thu vào trong trừ vật giới chỉ đi.

"Viện trưởng trước đó nói cứu người tôn nhi, có thể hay không nói rõ chi tiết nói." Ân Thiên Văn cũng liền trực tiếp mở cửa gặp SD tây đã nhận lấy đến, cũng không cần bút tích, thời gian của hấn cũng rất quý giá.

"Ai, quái bệnh a, trên người toàn bộ đều là quỷ dị vết trào, một đạo một đạo vết máu, giống như là móng tay cắt đến như thế, cũng không chảy máu, mỗi ngày ban ngày không có, ban đêm một đạo một đạo xuất hiện tại cháu của ta trên người, thật sự là chịu tội a, ta kia tiểu Tôn mà đau đều ngủ không ngon giấc.... Ta cũng dựa vào ta tám mặt mo này, tại cả nước thật nhiều bệnh viện đều nhìn, nhưng đều là thúc thủ vô sách, giống người cao nhân như vậy, cũng không phải nói muốn gặp phải liền có thể gặp phải ." Viện trưởng nói một hơi rất nhiều, cuối cùng, nước mắt đều chảy xuống.

"Nếu như người không có chuyện gì lời nói, chờ ta ăn chút cơm liền đi qua, ta sự tình cũng rất nhiều." Ân Thiên Văn nhìn xem viện trưởng nói.

"Được rồi, tốt, càng nhanh càng tốt." Viện trưởng tự nhiên là nghĩ đến càng sớm đi càng tốt, như vậy cháu của hấn cũng có thể ít thụ điểm tội.

Ân Thiên Văn lúc này ánh mắt lại nhìn về phía ngoài cửa địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Lữ Bố bằng hữu

Ân Thiên Vãn không phải nhìn khác, mà là Lữ Bố từ bên ngoài đi vào, cùng Ân Thiên Vãn ra hiệu một lần, vấn đề đã giải quyết.

Ân Thiên Vãn nhẹ gật đầu liền đứng lên cùng viện trưởng nói, vậy ta trước đi ăn cơm, bằng hữu còn ở nơi nào.

"Không bằng cùng nhau ăn cơm với ta? Bệnh viện chúng ta cơm nước cũng không tệ lắm, mới vừa mới nhìn đến bằng hữu của người tựa hồ bệnh nhân người nhà đều tại đây." Viện trưởng nhìn xem Ân Thiên Vãn rất là thân thiết nói, kỳ thật hắn vẫn là muốn theo Ân Thiên Vãn câu thông một chút tình cảm.

Ân Thiên Vãn cũng không nói ra, đã nói tiếng khỏe, sau đó cho mập mập gọi điện thoại.

Mấy người đã đến bệnh viện nhà ăn đi ăn cơm, xem ra viện này dài ngày bình thường ngược lại cũng không phải công khoản ăn uống, mà là thường xuyên đến nơi này, đây cũng là để Ân Thiên Vãn coi trọng mấy phần.

Mấy loại đồ ăn thường ngày, để Ân Thiên Vãn ăn rất là dễ chịu, lúc trước hắn cũng không có ăn đồ ăn, mập mập mặc dù ăn một điểm, nhưng là đối với thân hình của hắn tới nói tương đương không nói, Trần Thanh Thanh phụ mẫu có chút câu nệ, nhưng viện trưởng cũng là rất chiều cổ nói, Trần Thanh Thanh không có việc gì.

Bọn họ mới ăn hai cái cơm, bắt quả vẫn là rất lo lắng.

Ân Thiên Vãn ngược lại là không có cái gì không dễ chịu, tự mình đang ăn cơm, nhìn xem mập mập cũng ăn xong, liền vỗ một cái bờ vai của hắn, để hắn ra tới một lần.

"Chuyện gì, thiên vãn, ta còn có thể lại ăn cái chân gà." Mập mập nhìn xem Ân Thiên Vãn nói, còn liếm môi một cái, làm đầu bếp còn như thể thêm.

"Cái này cho người, mặt mã là 123456, ta hôm nay cùng ngân hàng hẹn trước, người đi giúp ta lấy điểm tiền mặt, quay đầu ta xử lý xong đi ngân hàng tiếp người." Ân Thiên Vãn đem trong tay thẻ ngân hàng đưa cho hắn, bên trong còn lại hai trăm vạn, trừ bỏ mua hai chiếc xe, thượng vàng hạ cám một trăm vạn, mặt khác bảy trăm vạn để Ân Thiên Vãn đổi thành bảy giờ hồi đãi giá trị.

"Ta coi là nhiều đại sự đâu, nhà ta còn có chút tiền mặt, là ta chuẩn bị mở tiệm dùng, người muốn gấp gấp trước hết cầm lấy đi dùng, chẳng qua cần phải trả ta a, mấy ngày nữa ta đi Trịnh Thị phát triển." Mập mập nhìn xem Ân Thiên Vãn nói, hai người bọn họ quan hệ vốn là tốt, tại tăng thêm hắn nhìn Ân Thiên Vãn cũng không giống không có tiền người.

"Số tiền này hơi nhiều, người coi như giúp ta một việc, ta giúp xong đi đón người." Ân Thiên Vãn nhìn xem hắn nói.

"Ai, người cũng chính là vẽ vời thêm chuyện, ta kia hơn mấy chục vạn đâu, đúng, người này lấy bao nhiêu a, không cần bản nhân đi sao?" Mập mập đem kết tùy ý cảm ở trong tay nói, hiển nhiên hắn coi là Ân Thiên Vãn liền là lấy cái mười vạn tám vạn.

"Bên trong liền hai trăm vạn, đều lấy ra đi." Ân Thiên Vãn nhìn xem hắn thuận miệng nói, bởi vì hắn nhìn thấy viện trưởng đã ăn xong rồi.

"Ngọa tào." Mập mập đột nhiên giật mình một cái, thận trọng đem trong túi kết chỗ nào ra tới, nhìn bên trái một chút lại nhìn nhìn, vẫn là chỉ nín ra tới một tiếng ngọa tào.

"Người lấy nhiều tiền như vậy làm gì, không đúng, người không phải đùa ta chơi a? Hôm nay là ngày Cá tháng Tư? ." Mập mập phản ứng nửa ngày, mới ngạc nhiên nói.

"Không có đùa giỡn với người, trong nhà có một chút sự tình, người lấy năm mươi vạn tiền mặt, còn lại phân ba tám kết tồn, đi là khách quý thông đạo, không cần bản nhân đi ..." Ân Thiên Vãn đem hai tám thẻ căn cước chỗ nào ra tới đưa cho mập mập, cùng hắn bàn giao một ít chuyện.

"Không đúng, ta ít cầm một trương, cái kia mập mập người dùng người kết xử lý một lần, cũng tồn năm mươi vạn đi vào." Ân Thiên Vãn một sờ túi chứa giống như quên mang theo một tám thẻ căn cước.

Kỳ thật hắn căn bản là không có mang, trước khi đi đem cha mẹ hắn thẻ căn cước cầm ở trong tay, chuẩn bị đem số tiền này một người năm mươi vạn cho nhị lão, còn lại năm mươi vạn tiền mặt cho biểu ca, gia gia nãi nãi có ích khí đan cải thiện thân thể, có phụ mẫu nuôi cũng không cần tiền.

Đến mức mập mạp cũng là chuẩn bị cho hán năm mươi vạn, cũng không phải là nói hán cùng thân nhân của mình như thế, mà là hiện tại năm mươi vạn đối Ân Thiên Vấn tôi nói cũng không tính là gì, mà lại bản thân đi mấy năm này, mập mạp ngày lễ ngày tết còn đi xem hán một chút phụ mẫu.

Tự nhiên cũng không phải quên gốc người, tiền này cho hán, về sau Ân Thiên Vấn không ở nhà đều tại một cái hương, nhà bọn hán vẫn là mở tiệm cơm, hai nhà cũng có thể chiếu ứng, kỳ thật đây cũng là kéo mập mạp một cái, hán có số tiền này, tại Trịnh Thị không gian phát triển cũng lớn một chút,

Lần trước hán ăn mập mạp làm món ăn, cảm giác ăn rất ngon, nên nhiều đất dụng võ.

Trong nhà chuyện bên này, Ân Thiên Vấn tạm thời cũng liền suy tính những thứ này, hán cũng không phải thần, không có khả năng chu đáo, biết trước.

Mập mạp lại chạy đi lấy cái chân gà, liền đi ra ngoài đi, Ân Thiên Vấn lại không sợ hán mang theo khoản tiền chạy, nếu là thật chạy, có lẽ hán làm đời này lớn nhất sai sự tình.

Ân Thiên Vấn đang chuẩn bị đi về thời điểm, nghe được Lữ Bố tại bên cạnh hán nói: "Thiên vấn, ta gặp phải hai người quen, đi chào hỏi."

"Tốt, người tại cái này cũng có người quen? Lợi hại ca của ta, ta tại cái này Cố huyện hán là cũng không ai có thể gây tổn thương cho ta, xảy ra chuyện ta bảo người a." Ân Thiên Vấn nhìn xem Lữ Bố nói, hán lúc ấy tu vi còn thấp thời điểm Lữ Bố cần cho hán làm bên trên một cái ấn ký.

Nhưng là hán hiện tại đã sau khi đột phá trời cao cấp, cho nên chỉ cần lấy hồn lực xúc động quỹ người hầu ấn ký là đủ.

"Không biết bọn họ tại sao lại ở chỗ này, cái này hai đều là âm phủ công chức, nào có ta tự tại, có chuyện gọi ta liền tốt." Lữ Bố nói.

"Ân, người đi đi! Ta bên này nên có thể xử lý tốt, ta cái này còn có đan dược, dù sao tảng đá kia có bao nhiêu tiền cũng mua không được a." Ân Thiên Vấn nói xong, liền để Lữ Bố đi, hán nghĩ đến viện trưởng đưa bé kia đoán chừng cũng liền là nghị nan tạp chứng gì, nhưng là cái kia đan dược đối phó người bình thường nên có tác dụng lớn.

Kỳ thật vẫn là bởi vì lúc trước lúc đầu phân cho Lữ Bố viên kia, hán không muốn, cho nên thêm ra tới.

Lữ Bố cũng là rất nhanh biến mất không thấy gì nữa, hán lúc này mới hướng viện trưởng chạy đi đâu đi.

Liền thấy viện trưởng đang cùng Trần Thanh Thanh gia trưởng nói chuyện nói Trần Thanh Thanh không có vấn đề gì, hai người không cần lo lắng, qua mấy ngày liền có thể xuất viện.

Các loại hai vị lão nhân đi, Ân Thiên Vấn mới trôi qua.

"Viện trưởng, người buổi chiều có chuyện gì sao, không có việc gì chúng ta có thể đi." Ân Thiên Vấn đi qua cùng viện trưởng nói.

"Lúc đầu muốn vì vị kia bệnh hoạn khai đao, hiện tại không cần, chúng ta bây giờ liền có thể đi." Viện trưởng tự nhiên là vì tôn nhi của mình lo lắng, con nhà ai không phải hài tử đâu.

Viện trưởng không có lái xe, an vị tại Ân Thiên Vấn xe giúp hán chỉ đường đi tới nhà hán, không tại huyện thành trong khu cư xá, mà là cùng loại với Thành trung thôn như thế, nhưng là phòng ở đâu đắp lên lại so Thành trung thôn tốt hơn nhiều, trong lúc nhất thời Ân Thiên Vấn cũng không biết dùng cái gì từ ngữ hình dung.

Dù sao đều là tầng hai lầu nhỏ, cửa ra vào ngồi cũng đều có người, nói chuyện, chơi mạt chược, không giống trong khu cư xá loại kia lạnh băng băng.

Tại một gia đình cửa ra vào, viện trưởng để dừng xe lại, liền ngừng trên đường, hán nói ngày bình thường nơi này cũng không chuẩn qua xe, bởi vì đường này là chính bọn hán sửa, bên này lão nhân cùng hài tử nhiều.

"Meo." Ân Thiên Vấn mới vừa xuống xe, đột nhiên bác sĩ mèo kêu, tựa như là ai đột nhiên đè xuống cột sống của hán xương, một trận khí lạnh từ từ hướng lên xuyên.

Nhìn kỹ, một mảnh Hắc Miêu, dùng con mắt nhìn chăm chăm Ân Thiên Vấn, các loại viện trưởng tới, kia Hắc Miêu lại một mình đi ra, nằm sấp ở một bên, làm Ân Thiên Vấn đi vào mái hiên trong bóng tối thời điểm, từ trong lòng toát ra một luồng hơi lạnh.

Là hán biết không tốt, nên mang Lữ Bố tới.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Nhân quả báo ứng

Lần này cùng dĩ vãng khác biệt, Ân Thiên Văn là có thể nhìn thấy quỷ , nhưng là hắn chỉ ở chỗ này cảm nhận được mãnh liệt âm khí, lại không nhìn thấy quỷ ảnh.

Phía ngoài mặt trời rất liệt, nhưng là hắn vừa mới tiến tới liền cảm nhận được một cỗ hàn khí, xâm nhập vào hắn trong xương tủy, Ân Thiên Văn nhìn nhìn cánh tay của mình, từng đợt nổi da gà lên.

Hắn không nhận được hỏi thăm viện trưởng: "Nhà các người đến cùng trên chộc thứ gì, như thế âm."

"Không có chứ, đều là sinh hoạt hàng ngày a." Viện trưởng nhìn xem Ân Thiên Văn nói, hắn giống như không có cảm giác gì như thế.

Ân Thiên Văn nhìn hắn biểu lộ cũng không giống làm bộ, liền đi vào nhà, càng chạy càng âm, chẳng qua cũng coi là kẻ tài cao gan cũng lớn , đi ngang qua sân nhỏ, đã đến phòng khách, một bộ hắc bạch ảnh chụp treo ở giữa, một cái nhìn xem tướng mạo còn tính là hiền hòa lão nãi nãi.

"Đây là?" Ân Thiên Văn hỏi viện trưởng, hắn không dùng tay chỉ chỉ, như vậy đối người chết bất kính.

"Ài, bạn già ta, thẳng trước qua bối ." Viện trưởng nói, đáy mắt còn có một số thương tâm.

Cố huyện bên này tiếng địa phương nói chết liền là qua bối , Ân Thiên Văn một giọng nói bết đầu buồn đi, sau đó liền bắt đầu đánh giá gian phòng.

Trong phòng không có một người, Ân Thiên Văn nhìn xem cái này tầng hai lầu nhỏ, gian phòng cũng là đủ nhiều, nhưng là thế nào không có một người, cái này rất kỳ quái .

"Nghiep chừng a, ta cháu trai kia ra việc này về sau, bọn họ ban ngày cũng không dám ở nhà , đều là ban đêm trở về." Viện trưởng nói, ngồi tại trên ghế đầu than thở .

"Vậy các người trực tiếp dọn ra ngoài không phải tốt, ban đêm còn trở về làm gì, ta không phải nghe người nói hài tử ban đêm mới phát bệnh sao?" Ân Thiên Văn nhìn xem hắn nói.

"Người không biết a, sớm chút thời gian chứng bệnh còn nhẹ chút, chúng ta đem hắn mang đi ra ngoài xem bệnh đều không có gì, nhưng là gần nhất mấy ngày nay, ban đêm nhất định phải về tới đây, muốn không hài tử nhìn xem đều không chịu nổi a, chính hắn liền mơ hồ chảy hướng trong nhà về, căn đều ngăn không được." Viện trưởng nói.

"Ân, hài tử đâu, để ta xem một chút." Ân Thiên Văn nói.

"Được rồi ta gọi điện thoại, để bọn hắn đem hài tử đưa về." Viện trưởng đang chuẩn bị cầm điện thoại di động lên, điện thoại lại bản thân vang lên.

Viện trưởng nhận, sau đó sắc mặt có chút không tốt, một mực nói xong tốt, tốt, ân, ân, ta lập tức tới ngay.

Điện thoại cúp, viện trưởng mới đi qua nói ra: "Thiên văn, bệnh viện bên kia ra việc gấp, ta nhất định phải đuổi tới, ta trên đường cho con ta nằng dâu gọi điện thoại, để hắn đem hài tử đưa tới. Người liền ở chỗ này chờ một lát tốt a."

Ân Thiên Văn kỳ thật vừa rồi cũng nghe đã đến trong điện thoại đối thoại, nhìn xem lão nhân này nói ra: "Ân, ta chờ một lát, bất quá ta ban đêm còn phải chạy trở về, người gọi điện thoại nói mau chóng."

Viện trưởng vội vã đi ra ngoài, đoán chừng là đánh ra thuê đi bệnh viện đi, Ân Thiên Văn liền trong phòng đi vòng vo.

A anh hai ngày này một mực tại bận rộn hôn lễ sự tình, một tháng qua, mặc dù đem bản thân nuôi bảy tám năm mèo chặt chẽ trông giữ, nhưng vẫn là bị người ngược đãi, cũng chính là cùng Ân Thiên Văn lẫn nhau đối ngày đó đối diện hàng xóm đem nàng nuôi mèo đánh chết.

Ngay lúc đó nàng cũng là trong lòng nén giận, xem ai ai khó chịu, so đại đi mục tới còn lợi hại hơn, kết quả làm hại nàng ném đi làm việc còn ném đi ba vạn khối tiền, lúc ấy cũng là tức giận, mới có thể phạm loại kia sai lầm cấp thấp, chẳng qua nàng cũng không phải là người thua không trả tiền.

Ba vạn khối tiền đối với nàng mà nói cũng không phải số lượng nhỏ, gần nhất bị hắn vị hôn phu phát hiện, từ trước đến nay nàng âm ỉ vấn đề này.

Nàng liền giận về nhà mình tới, thế nhưng là vừa mới tiến ngõ nhỏ, liền thấy một cỗ quen thuộc xe, nàng lúc ấy tại trong tiệm công tác thời điểm, muốn nhất bán liền là chiếc xe này, bởi vì trích phần trăm tới cao, thế nhưng là cuối cùng vì người khác làm áo cưới.

Mà chiếc xe này liền dừng ở đối diện nàng nhà hàng xóm cửa ra vào.

Cái này khiến nàng có chút kinh ngạc, không nhận được thò đầu một cái giống trong môn nhìn lại.

Ân Thiên Văn ở trong phòng dạo qua một vòng, vừa tới trong viện, liền thấy cửa ra vào một cái thân ảnh quen thuộc, đang kỳ quái nàng tại sao lại ở chỗ này đâu, dù sao lần trước để lại cho hắn ấn tượng vẫn là rất khắc sâu.

Hắn cũng không phải mang thù người,

Liền đi tới hỏi một câu: "Ngươi tại sao lại ở chỗ này."

"Nhà ta ở phía đối diện a, ngươi tại sao lại ở chỗ này, sự tình lần trước thật xin lỗi a, mèo." A anh vừa nói chuyện, một bên đá lấy bên cạnh mèo, cái kia mèo cũng là kỳ quái, toàn thân không nhuốm bụi trần, nằm tại một sạch sẽ trên đệm.

Nhưng nhìn gặp a anh tới, liền hướng bên trên góp, a anh nhìn rất chán ghét bộ dáng.

"Không có việc gì, ngươi không thích mèo a." Ân Thiên Vãn sự tình lần trước đã sớm quên rồi, sự tình giải quyết tốt đẹp, a anh cũng ăn phải cái lỗ vốn, sau cùng thoải mái cũng là để hấn khắc sâu ấn tượng.

"Thích mèo, chỉ bất quá không thích nhà hấn mèo." A anh nói, đẩy mắt một cỗ nhàn nhạt đau thương, để Ân Thiên Vãn rất là kinh ngạc.

"Ngươi tới cửa nhà nha làm gì, mau tránh ra, Bối Bối, đừng để ý tới nàng, bản chết rồi." Ân Thiên Vãn còn chưa lên tiếng, một cái chua ngoa thanh âm liền vang lên.

Ân Thiên Vãn nhìn xem nàng, ôm một đứa bé, nhìn trên mặt đất mèo, nhưng là cái kia mèo thấy được nàng lại lông tóc đều nổi.

"Ngươi sớm muộn sẽ gặp báo ứng." A anh phần nộ nói một câu, trong mắt tựa như là phun lửa như thế.

Ân Thiên Vãn có chút không hiểu thấu, nhưng là vẫn nhìn lấy người trước mặt nói ra: "Ngươi chính là viện trưởng con dâu? Trong ngực hài tử liền là người mắc bệnh đi."

"Đúng vậy, đúng thế." Nữ nhân ôm hài tử đi vào phòng, còn đóng cửa lại, tựa hồ sợ người khác phát hiện cái gì như thế, ngược lại để Ân Thiên Vãn rất xấu hổ.

Lão công công cho hấn gọi điện thoại đã nói rất rõ ràng, nhất định phải tôn kính, là người trẻ tuổi, đừng xảy ra sự cố, cho nên cũng chưa từng xuất hiện trực tiếp đối Ân Thiên Vãn sự tình phát sinh.

"Hài tử cho ta xem một chút đi." Ân Thiên Vãn đem hài tử nhận lấy, thả ở phòng khách trên mặt bàn.

Toàn thân nhìn không ra một điểm vết thương, liền là làn da có chút sưng vù, xương cốt cũng không có gì không đúng, nhưng là hài tử chính là như vậy nhắm mắt lại, không có cái gì tri giác, ban đầu Ân Thiên Vãn còn hơi nghi ngờ có phải hay không hài tử nãi nãi vấn đề, chết rồi không nở cháu của mình.

Nhưng nhìn hài tử lại đem loại nghi ngờ này bỏ đi, hài tử trên người rõ ràng mang theo chút không thuộc về người âm khí.

Chỉ là trong lúc nhất thời Ân Thiên Vãn cũng không thể xác định đến cùng là cái gì.

Lúc này, một mực nằm lên bàn nhắm mắt lại hài tử, lại đột nhiên mở mắt, cùng Ân Thiên Vãn tại cửa ra vào nhìn con mèo kia vậy mà như thế con mắt, âm trầm, đáng sợ là miệng bên trong còn phát ra một tiếng mèo kêu.

Một tiếng này mèo kêu hình như là cào tại trong lòng, ở sau gáy thổi khí lạnh, để hấn cảm giác tứ chi phát lạnh, nhưng là hồn lực có chút vận chuyển liền tốt.

Nhưng Ân Thiên Vãn vẫn là bị giật nảy mình, nhưng là bên người hài tử mụ mụ, nhưng thật giống như nhìn thấy cái gì khó lường sự tình, lập tức tê liệt trên mặt đất, miệng bên trong nói ra: "Không có khả năng a, không có khả năng a, sẽ không, sẽ không."

Không có một điểm khí chất, giống người bị bệnh thần kinh như thế.

Tại nhìn hài tử, lại khôi phục bình thường bộ dáng, nhắm mắt lại nằm ở nơi đó.

Ân Thiên Vãn nhìn xem ngồi dưới đất mẹ đứa bé, đem nàng đỡ lên, hiển nhiên chuyện đã xảy ra nàng nên rõ ràng, chẳng qua nàng đến cùng đang giấu giếm cái gì đâu?

Làm Ân Thiên Vãn ngồi tại bên cạnh bàn nghe xong lời nàng nói, Ân Thiên Vãn chỉ cảm thấy trên đời này thậm chí có như vậy lòng dạ rắn rết nữ nhân, lại nhìn về phía nàng chỉ cảm thấy là nhân quả báo ứng.

Chương 47: Nhân tính xấu xí

Nữ nhân này nuôi một con mèo, mới vừa mua về mấy tháng, so sánh lười, ban ngày nàng liền ôm, muốn không để tại tắm tắm từ bên trên cũng không đi động, ban đêm liền theo nàng cùng một chỗ ngủ, ôm.

Đối diện a anh cũng nuôi một con mèo liền so sánh da, mỗi ngày liền là chạy loạn, làm cho một thân bùn.

Sau đó hai con mèo liền nhìn vừa mắt, hai con mèo đều làm cho rất bẩn, nữ nhân này liền dùng cây gậy đánh a anh mèo, sau đó giúp mình mèo tắm rửa, thế nhưng là ngày thứ hai, lại là như thế này, ngày thứ ba vẫn là như vậy, lần này liền đem nữ nhân này chọc phải, trực tiếp đem a anh mèo chân gãy.

Hai người liền âm ỉ một trận, a anh lúc làm việc cũng là đem nhà mình mèo quan trọng phòng

Kết quả nữ nhân này mèo nhưng như cũ chạy tới cùng a anh mèo chơi, đêm hôm đó, mới vừa cho mèo tắm rửa xong nàng liền thấy a anh mèo một què một què trên đường đi tới, nàng liền sinh lòng ác ý, nghĩ đến một cái làm cho người giận sôi biện pháp, đó chính là tại nhà mình mèo trước mặt, đem a anh mèo tươi sống đánh chết.

Vì phòng ngừa mèo kêu, nàng đem mèo miệng ngăn chặn, mèo chỉ có thể vô ích cực khổ kêu, tàn nhẫn là nàng còn để nhà mình mèo nhìn tận mắt bằng hữu của nó bị sinh sinh đánh chết.

Cuối cùng cũng không biết từ nơi nào tâm tư, đem chết đi mèo ném ở a anh cửa nhà, quả thật mèo này liền rút cuộc không đi chơi, mỗi ngày ngoan ngoãn nằm.

Sau đó nàng liền giả vờ không biết, nhà các nàng người cũng không biết, cho nên a anh nhìn xem nuôi mấy năm mèo liền chết như vậy, còn không phải không đi làm, nhưng là sự tình này lại không người biết là ai làm, ngày đó đối Ân Thiên Vấn sự tình cũng là bởi vì này bộc phát.

"Van cầu nguoi, mau cứu con của ta." Cái này nữ nhân nói xong sau đó trực tiếp quỳ trước mặt Ân Thiên Vấn, ôm chân của hắn nói.

Ân Thiên Vấn nhìn xem cửa ra vào con mèo kia, con mắt nhìn xem trong phòng, đáy mắt luôn là có một cổ nhàn nhạt đau thương, tựa hồ đã nhận ra cái gì như thế, chân khẽ động đem nàng hất ra, có chút ghét bỏ nàng cái kia hai tay.

Theo giọng của nữ nhân, Ân Thiên Vấn có thể cảm nhận được một cổ hung sát chi khí xoay quanh, nhưng là lấy hắn hồn lực vậy mà không phát hiện được sát khí bản thể tồn tại, nhưng là kia sát khí bản thể lại cũng không dám trêu chọc hắn.

"Đừng cật, sự tình luôn có một cái biện pháp giải quyết." Ân Thiên Vấn nhìn xem sát khí nồng nặc nhất địa phương nói.

Tại hắn nói ra câu nói này thời điểm, hắn hồn lực cũng là lặng yên không tiếng động lan tràn ra ngoài, quả thật thanh âm chưa dứt, trận kia sát khí trung tâm liền có chút chấn động lên, hắn hồn lực cũng là triệt để khóa chặt sát khí bản thể.

Dù sao hắn cũng là sau này cao cấp võ giả, đương nhiên nếu là Lữ Bố ở chỗ này sẽ thoải mái hơn.

"Không cần khẩn trương, ta sẽ không tổn thương nguoi." Ân Thiên Vấn dùng hồn lực đi trấn an kia con mèo nhỏ, xác thực nói là một cái Hắc Miêu, toàn thân không có một tia tạp mao, con mắt rất là thâm thúy, toàn thân tản ra một ít yêu khí.

Ân Thiên Vấn liên tục trấn an hạ, con mèo kia dần dần bình ổn lại.

Sau đó một người một mèo liền bắt đầu nói kết quả của chuyện này, Ân Thiên Vấn không muốn thay nó quyết định, nhưng là sự tình tổng phải giải quyết, hắn nhìn xem mèo linh hồn bắt đầu giống không địa phương tốt chuyển biến, nếu như lại tiếp tục vậy liền thật không cách nào lại đầu thai.

Mèo tiết hận lâu như vậy cũng là buông xuống một ít, nhưng không yên tâm là chủ nhân của nó cùng bằng hữu của nó, cho nên nói với Ân Thiên Vấn ba điều kiện.

Tiếp lấy Ân Thiên Vấn liền nhìn về phía nữ nhân bên cạnh nói ra: "Nguoi mới vừa nói nguoi làm cái gì điều nguyện ý?"

"Đúng vậy, để cho ta làm cái gì điều nguyện ý, chỉ cần không tại thương tổn con của ta." Nữ nhân này nước mắt một cái, nước mắt một cái nói.

"Mặc dù thánh nhân nói qua, biết sai có thể thay đổi, không gì tốt hơn, nhưng là ta tôn sùng là đi ra lẫn lộn tổng là phải trả." Ân Thiên Vấn đem nàng đỡ lên.

Hai người vốn chính là một trận giao dịch, Ân Thiên Vấn giúp viện trưởng xử lý chuyện này, viện trưởng cho hắn tặng đá kia, nhưng là chuyện quyền chủ động lại tại Ân Thiên Vấn trên người, hắn vốn cho rằng chỉ là một ít nghi nan tạp chứng, nhưng là chuyện này lại làm cho hắn có chút trong lòng phát lạnh.

Loại này ngược đãi, thậm chí ngược sát nhà người ta động vật hành vi hắn là không nhận được, không sao cả Thánh mẫu, chỉ là một cái nguyên tắc làm người thôi.

"Ba chuyện, nguoi nghe cho kỹ." Ân Thiên Vấn nhìn xem nàng nói.

"Thứ nhất, tự mình đi cho mèo cùng mèo chủ người nói xin lỗi, nếu như mèo chủ nhân không có tha thứ nguoi, vậy ta cũng không giúp được nguoi."

"Thứ hai, đường đầu kia có một ổ mèo hoang, ta không cần người nhận nuôi, người cho ăn bọn chúng nửa năm."

"Thứ ba, mặc dù con của người vì người trông rất nhiều tội, vậy người cũng cảm thụ một chút loại thống khổ này, người đánh mèo sáu lần, một lần cuối cùng giết nó, vậy người cũng cảm thụ một chút bảy đêm thương đau nhức đi."

Nữ nhân bận bịu không gât đầu, Ân Thiên Ván cũng là đem mèo lời nói truyền cho người này, chỉ là nhìn xem mèo ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm phía sau cửa một cây gậy, Ân Thiên Ván đi tới nhắc lên nói ra: "Cái này hung khí ta liền cầm đi, nói cho viện trưởng không cần lại tới tìm ta, những chuyện người làm chính người nhìn xem xử lý đi."

Sau đó liền lên xe, Ân Thiên Ván đi rất yên tâm, bởi vì hắn cho mèo xuống hõn ấn, các loại hõn ấn tản đi thời điểm, quỷ sai liền sẽ phát hiện hắn, từ đó đem hắn dẫn độ đến âm phủ, quá trình này đại khái nửa tháng đi.

Sự tình giải quyết, Ân Thiên Ván tâm tình lại không phải rất tốt, cảm thán người vậy mà lại xấu đến loại trình độ này, nói như thế nào đây, có nhiều thứ chỉ là dài thành hình người thôi.

Cửa sổ mở ra thổi gió lạnh, hắn đi vào cùng mập mập hiệp địa phương.

Mà a anh lại nghênh đón khách nhân của nàng, đối diện nữ nhân nhìn xem nàng, khóc gọi là một cái thảm, mà nàng mèo vô duyên vô cớ chết rồi cũng là rốt cục tra ra manh mối, chẳng qua này chút đều không phải là Ân Thiên Ván quản, mặc dù ngồi ở trong xe, nhưng là đã nhìn xem mập mập thân ảnh.

Mấy cái ngân hàng phục vụ khách hàng nhân viên đều tại vây quanh hắn đi dạo, dù sao tại huyện thành có thể có nhiều như vậy tiền mặt quay vòng cũng coi là cái khách hàng lớn.

"Đi, mập mập." Ân Thiên Ván đi tới nói.

"Ân." Mập mập đang cảm thụ được bên cạnh mấy nữ nhân ôn nhu đâu, chẳng qua vẫn đứng lên.

"Cho người." Mập mập đem tiền mặt cùng kẹt đều đưa tới.

"Trước thả đằng sau, về nhà lại nói." Ân Thiên Ván không thêm đề ý chút nào nói.

Mập mập nhìn xem nhiều tiền như vậy, nói không ham mộ kia là giả, chỉ là hắn vô luận như thế nào cũng không căng ra cái này miệng, bởi vì lúc trước Ân Thiên Ván nói là trong nhà có chuyện.

Trong nhà hắn chuẩn bị mở tiệm cơm tiền, có một nửa là cho mượn người khác, lãi suất rất cao, nếu như có thể mà nói, hắn còn là muốn mượn Ân Thiên Ván, nói thế nào cũng có thể ít điểm lợi tức a, huống chi hắn sơ kỳ đi Trịnh Thị, cũng là tiêu tiền thời điểm, có thể tiết kiệm liền tiết kiệm đi.

Cứ như vậy mập mập tại nội tâm rầu rĩ, hắn thật sợ hãi cái này mới mở miệng liền thương tổn hai người hữu nghị, nhìn xem ngồi xe sang, còn có Ân Thiên Ván hôm nay cùng viện trưởng chuyện trò vui vẻ bộ dáng, hắn thậm chí cảm giác có chút tự ti, nhưng lại không thể không cười.

Con đường quay về rất nhanh, xe dừng ở mập mập cơm cửa tiệm.

Ân Thiên Ván nhìn xem mập mập đưa tới ba tấm kẹt, đưa tay cho hắn một trương nói ra: "Mập mập, người ta huynh đệ lâu như vậy, tiền này người cầm, ta về sau thường ra đi, người muốn là về tới giúp ta nhìn xem cha mẹ ta."

Ân Thiên Ván lời nói có chút bất đắc dĩ, tựa như lần này cấp B hệ thống, nếu không phải trời đất xui khiến từ Diệt Lương Thành nơi đó đạt được, hắn tự hỏi nếu như đi tìm hòa thượng, thật sẽ chết ở trong tay của hắn.

Một mực xoắn xuyết mập mập, nhìn xem Ân Thiên Ván đưa tới kẹt, bờ môi dùng không ngừng run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Mập mập kỳ ngộ

Mập mập không nghĩ tới, bản thân cầu gia gia cáo nãi nãi cũng chỉ mượn hai mươi vạn, tăng thêm chính hắn hai mươi vạn cũng bắt quá mười vạn mà thôi, lúc đầu hắn muốn theo Ân Thiên Ván cho mượn một điểm, đem những cái kia lãi nặng dẫn đầu đổi, nhưng là Ân Thiên Ván đột nhiên lần này, để hắn có

chút mộng bức.

Đồng thời lòng tự trọng cũng có chút gặp khó, đối mặt cảm giác có chút tổn thương tự tôn, mặc dù bắt đầu hắn cũng muốn mượn tiền, nhưng là Ân Thiên Vãn cái này giống bỏ thí đồng dạng, trong lòng của hắn có chút khó chịu không nói ra được.

Cũng không phải là mỗi người đều cùng trong tiểu thuyết như thế, có thể yên tâm thoải mái tiếp nhận người khác bỏ thí còn lộ ra nhân vật chính hào phóng đến mức nào như thế.

Ân Thiên Vãn nhìn xem mặt mày có chút biến sắc biểu lộ, cũng là nghĩ đến cái gì nói ra: "Mặt mày, ngươi ta như thế bằng hữu nhiều năm, ngươi bây giờ thiếu tiền, ta không thiếu tiền, ta có thể giúp ngươi liền giúp ngươi không muốn nhiều như vậy, nếu như ngươi có thể trợ giúp ta, ngươi sẽ làm như không thấy sao?"

Mặt mày nhìn xem Ân Thiên Vãn không nói gì, hắn biết Ân Thiên Vãn là hào tâm, nhưng là hắn lại có chút chịu không được.

Hắn thậm chí không biết nếu như tiếp số tiền kia, có thể hay không hai người hữu nghị liền biết biến chất, hắn khi nhìn đến Ân Thiên Vãn thời điểm liền biết tự giác thấp hèn nhất đẳng, hắn cho rằng bằng hữu không phải tới lợi dụng, hoặc là nói là lấy ra làm điều bộ lợi chi dụng.

Phanh

Mặt mày quán cơm cửa lại đột nhiên từ bên trong hướng ra phía ngoài vỡ vụn ra, sau đó liền là mặt mày phụ mẫu thanh âm nói ra: "Không cần đập, không cần đập."

Mặt mày lập tức chạy ra ngoài, quát to một tiếng: "Cha mẹ các ngươi không có sao chứ, có chuyện gì, xông ta tới."

Ân Thiên Vãn cũng xuống xe, chẳng qua không nói gì, vừa rồi hắn hồn lực mặc dù chú ý tới mấy người này, nhưng là cùng mặt mày nói chuyện lại sơ sót, hắn cũng không biết việc này tiền căn hậu quả.

"Mặt mày, ngươi cho mượn tiền cũng nên trả đi." Mấy người bên trong một người cảm đầu nói.

"Tiền của các ngươi đã sớm trả, còn ở nơi này nào có ý tứ sao?" Mặt mày nhìn lấy bọn hắn nói.

"Ha ha, trả? Ngươi biết không? Ngươi biết không? Ai biết." Người kia có chút vô lại, nhìn xem bên cạnh mấy cái tiểu đệ nói.

"Các ngươi đang nháo, ta liền báo cảnh sát a." Mặt mày nhìn lấy bọn hắn có chút bất đắc dĩ, đều là chút lưu manh, lúc ấy mượn vay nặng lãi, cứu cấp, trả sạch sau đó, liền đi cùng thân thích vay tiền, bọn họ liền cả ngày tới đây nháo sự, tiệm cơm sinh ý đều bị ảnh hưởng rất nhiều.

Kỳ thật mục đích cũng liền một cái, để hắn tiếp tục vay tiền.

Mặt mày cũng không ngốc, nếu không phải bất đắc dĩ căn bản không biết dây vào vay nặng lãi.

"Ta nói mấy người các ngươi là đang tìm cái chết đi." Ân Thiên Vãn đi đến mặt mày trước mặt, vừa phân tích liền biết chuyện này hắn là mấy tên côn đồ tại nháo sự.

Hồn lực phóng lên phía dưới, vọt thẳng hướng về trong đầu của bọn hắn, mấy người bạch bạch quỵ trên mặt đất, bao quát cảm đầu người kia thậm chí không có dám nói ra một chữ, hắn chỉ là cảm giác trời đều nhanh sụp như thế, một loại mây đen ép thành thành muốn phá vỡ uy thế.

Để hắn không động được mây may, hắn thậm chí cảm giác chỉ cần hắn dám động, hắn liền biết chết.

Loại cảm giác này cũng chính là lên một lần cùng người tranh địa bàn, bị người dùng đao đâm vào bụng cảm giác, nếu không phải một lần kia có chênh lệch chút ít, hắn căn bản sống không được, nhưng là vừa rồi Ân Thiên Vãn một ánh mắt, lại làm cho hắn không có lực phản kháng chút nào, đồng thời tâm thấy sợ hãi.

Hắn cảm giác đôi mắt này giống như thành ác mộng của hắn đồng dạng, cuối cùng chỉ có thể đem đầu chôn trên mặt đất, giống một cái đà điều như thế.

"Cút đi." Ân Thiên Vãn một tiếng uống ra, mấy cá nhân trên người áp lực lập tức biến mất, sau đó nhanh chân liền chạy, liền quay đầu cũng không dám, Ân Thiên Vãn tại trên người của bọn hắn đều đã làm một ít tay chân, bao quanh bọn họ không dám ở làm xằng làm bậy.

"Ai." Mặt mày thở dài, đi theo phụ mẫu bắt đầu quét dọn trước cửa miếng thủy tinh.

"Đem cho mượn tiền trả lại đi, muốn không ngươi coi như cho ta mượn, ta không cần tiền lời không phải tốt." Ân Thiên Vãn vừa cười vừa nói.

"Tốt, thiên vãn coi như ta mượn ngươi, ta nhất định sẽ trả ngươi." Mặt mày nhìn xem Ân Thiên Vãn nói, con mắt nhìn xem hắn.

"Ân, lấy tay nghề của ngươi, ta tin tưởng ngươi có thể trả ta, ta đi trước a."

"Ân Thiên Vãn đem kẹo đưa cho hắn, cũng coi là giải quyết một sự kiện."

Sau đó liền lái xe đi, hắn không thấy được mặt mày vừa rồi cầm tới kẹo thời điểm, làm số tiền này chủ nhân thuộc về mặt mày thời điểm, cùng Ân Thiên

Vấn ban đầu thu được hệ thống thời điểm như thế, cả người có trong tích tắc mong bức.

Mập mạp cũng là bởi vì trong đầu đột nhiên nhắc nhở âm thanh, mới dừng lại, không có đi đưa Ân Thiên Vãn, mập mạp nhìn về phía Ân Thiên Vãn ánh mắt cũng là trịnh trọng lên, cái này năm mươi vạn, về sau nhất định phải gấp mười gấp trăm lần trả lại người.

Sau đó trong mắt cũng là lộ ra một ít ánh sáng tự tin.

Chẳng qua này hết thấy Ân Thiên Vãn cũng không biết, hắn đang lái xe của mình, đi về nhà.

Luôn cảm giác hắn giống như quên làm sự tình gì như thế, có thể là thế nào nghĩ cũng nhớ không nổi đến, liền đã đến cửa nhà.

Kết quả phát hiện cửa ra vào cứ nhưng đã ngừng một chiếc xe, còn đang đặt ở nải nải vườn rau bên trong, cái này để hắn có chút nén giận.

Sau đó liền đem xe dừng ở ven đường liền đi về nhà, nhìn xem người một nhà đều tại cửa ra vào, đại bá cùng đại nương đều tại, nông thôn bên này trước cửa phần lớn đều sẽ đuổi ra một đoạn, Ân Thiên Vãn nhà hàng xóm, thì là làm cái gián dị căn phòng, cho nên Ân Thiên Vãn xe dừng ở cái này, hắn người nhà ở cửa ra vào là không thấy được.

"Người không nên ức hiếp người quá đáng." Đại nương chỉ lên trước mặt một người nữ người nói, hiển nhiên cái này người là nguyên bản ở tại đại bá đối diện Lý gia nữ nhân, chỉ bắt quả vì cái gì đi vào Ân Thiên Vãn nhà bên này.

"U, nhìn người lời nói này, nhà chúng ta Lý Tuấn lái xe đưa các người tới còn không tốt." Lý gia nữ nhân găm lấy hạt dưa nói.

"Dùng người đưa, nhà chúng ta thiên vẫn có xe, ít quản việc không đâu." Ân Thiên Vãn lão mẹ cũng là nói nói.

"Liền hắn xe cùi kia, xem xét liền mở rất lâu, còn Audi đâu, cười chết ta rồi." Lý gia nữ nhân nhìn xem Ân Thiên Vãn lão mẹ nói, dù sao nhà nàng chiếc xe này là nhĩ tử vừa mua, cho vay mua, so với lần trước hắn nhìn thấy Ân Thiên Vãn mở quản lý xe muốn đắt một chút.

"Đây không phải Lý Tuấn sao? Còn mua xe rồi a, chắc chắn, thật lợi hại a." Ân Thiên Vãn đi tới vừa cười vừa nói.

Ân gia cùng Lý gia một mực liền có ân oán, cho nên Ân Thiên Vãn từ nhỏ đối bọn hắn nhà liền không có hảo cảm, lần này đương nhiên cũng thế, nhưng không phải dùng hắn vỗ giả thân phận, hắn cảm giác nếu là dùng tiền nên có thể hay không thoải mái hơn một ít, lại cảm thấy như thế có chút đồ ngốc.

"Xe của người đâu? Chiếc kia xe nát?" Lý Tuấn nhìn xem Ân Thiên Vãn nói, hắn từ nhỏ cũng cùng Ân Thiên Vãn so, mặc dù Ân Thiên Vãn học tập kém nhưng là hắn học tập càng kém, đánh nhau hắn cũng đánh không lại.

"Chớ cùng ta lôi kéo làm quen, mau đem xe cho ta lấy đi, ta xe đều không lái vào được." Ân Thiên Vãn đi đến trước mặt hắn, tron vẹn cao hơn hắn một đầu, dùng ngón tay chỉ xe của hắn.

"Liền người kia phá... Phá..." Lý Tuấn nhìn xem Ân Thiên Vãn tới địa phương, kia chiếc Audi, mới tinh Audi, hắn vô luận cũng là không nói ra cái kia xe chữ, nhưng là hắn đột nhiên cả lăm lại đưa tới hắn lão mẹ chú ý.

"Thế nào tiểu Tuấn." Lý Tuấn lão mẹ còn không biết sự tình đâu.

"Đừng nói nữa, đi nhanh lên." Lý Tuấn lạng lẽ kéo một lần hắn lão mẹ.

"Đi cái gì a, việc này không xong đâu, chúng ta đưa bọn họ chạy tới, tiền xăng không cần cho một lần a." Lý Tuấn lão mẹ, hiển nhiên là quá trải qua ý, cũng là thật vất vả ngăn chặn Ân gia một lần.

Ân Thiên Vãn nhà trong mắt mọi người còn là rất khó nhìn, bởi vì bọn hắn còn tưởng rằng Ân Thiên Vãn chiếc xe kia là cho mượn đây này, hơn nữa còn không có chiếc xe này nhìn xem quý, lần này liền Ân Thiên Vãn gia gia sắc mặt đều trở nên khó coi.

"Đúng vậy a, Lý thẩm nói rất đúng, vấn đề này nếu là như thế liền xong rồi, ta mặt mũi hướng chỗ nào đặt a." Ân Thiên Vãn cả người nửa tựa ở Lý Tuấn trên người, nhìn xem Lý Tuấn trên đầu toát ra một ít mồ hôi lạnh, nhẹ nhàng nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Xử lý khoan dung

"Đại bá đây là có chuyện gì a." Ân Thiên Vấn vỗ vỗ Lý Tuấn bả vai, sau đó nhìn đứng ở một bên đại bá nói.

"Ai, hôm nay người đại nương tới tìm ta, cái này Lý Tuấn liền đến khoe mẽ, người đại nương chân vốn là không tốt, hần cũng chỉ nói dễ nghe, nửa nửa kéo đem người đại nương kéo lên xe đưa tới, kết quả đưa tới liền là người thấy bộ dáng này." Đại bá còn nhìn như thế đại nương.

"Ta... Ta... Lúc ấy Lý Tuấn đưa nhỏ này một mực kéo ta, còn nói ta chân không tốt, nói hần mẹ vậy cũng là thể hệ trước ân oán, hần không quan tâm nói là tới hai nhà về sau hòa hảo, ta làm trưởng bối cũng ngưng nghị mặt mũi, không nghĩ tới Lý gia nữ nhân nghĩ ra cái này oai điểm tử." Đại nương cũng là nói nói.

Lý gia nữ nhân nghe lời nói, khóe miệng nứt rất lớn nói ra: "Còn không phải nghĩ chiếm nhà chúng ta tiện nghi, không ngồi liền không ngồi a, ngồi lại nói như vậy."

"Ai, đại nương, không phải ta nói người, người xem người ta mở ra xe mới đưa người qua đây, không có có công lao cũng cũng có khổ lao a, Lý thăm người nói đi, bao nhiêu tiền, ta ra." Ân Thiên Vấn nhìn lên trước mặt Lý thăm nói với Lý Tuấn.

Ân Thiên Vấn vừa nói như vậy, nàng cũng che mặt, hần liền là muốn tới đây tú tú, khoe khoang khoe khoang con trai của nàng xe mới.

Không nghĩ tới Ân Thiên Vấn như thế thành thật, trong lúc nhất thời cũng không biết nói thế nào, nhưng là một mực đều cùng Ân gia không sánh bằng, lần này rốt cục áp chế, cũng là quyết định chắc chắn liền nói vậy liền cho một trăm khối tiền đi.

Ân Thiên Vấn cười cười cũng không nói chuyện, nghĩ đến liền vài dặm đất, cũng dám muốn một trăm khối, thật là sư tử há mồm a, chẳng qua này dạng cũng tốt, lập tức cùng hần đòi tiền cũng không có cái gì gánh nặng trong lòng.

"Ừm, cho người, cần phải cầm chắc." Ân Thiên Vấn từ trong túi xuất ra một trăm khối tiền nói.

Đại bá cùng đại nương nhìn xem có chút nổi nóng, chẳng qua Ân Thiên Vấn lặng lẽ sau lưng khoát tay áo, bọn họ liền không nói chuyện, ít nhất cũng trước mặt người khác cho người trong nhà lưu cái mặt mũi, mà lại Ân Thiên Vấn từ nhỏ ý đồ xấu liền nhiều, có lẽ hần có cái gì biện pháp giải quyết đi.

Lý gia nữ nhân nhìn xem chung quanh đã vậy không ít người, liền nghĩ kéo con của mình đi, dù sao mục đích lần này đã đạt đến, tại nàng nhìn Ân Thiên Vấn đã bỏ tiền mặc dù không nhiều, nhưng là mặt ngoài Ân gia đã hướng về Lý gia phục vụ.

Lý Tuấn đứng ở chỗ này rất không dễ chịu, hần biết xe của hần hai mươi vạn, vẫn là theo giai đoạn, Ân Thiên Vấn lái xe hiển nhiên là xe mới, nhìn xem kia lâm thời giấy phép, lần này đoán chừng theo giai đoạn cũng có thể mua một cỗ xe của mình, một mực hi vọng lão mụ đi nhanh lên.

"Lý Tuấn, người này lái xe cũng không tốt a, đem nãi nãi ta khỏi này vườn rau đều ép hỏng, chúng ta có phải hay không nên nói chuyện vấn đề bồi thường." Ân Thiên Vấn một phương bá chủ đem muốn lên xe Lý Tuấn giữ chặt nói.

"Ha ha, ha ha." Lý Tuấn nhìn xem Ân Thiên Vấn không biết nên nói cái gì.

"Người tiểu tử này, chúng ta đều bỏ qua cho người, người còn đuổi tới, các người Ân gia chú định đời này muốn bị chúng ta Lý gia đè ép, nhanh đưa người chiếc kia xe nát đòi đi." Lý gia nữ nhân nhìn xem Ân Thiên Vấn nói.

Lý Tuấn nghe xong bản thân lão mụ nói lời này hần liền gấp, nhẹ nhàng kéo một lần mẹ của mình.

Mẹ hần nhìn thoáng qua Lý Tuấn lắm bả một câu không có tiền đồ, từ nhỏ đã không sánh bằng Ân Thiên Vấn, hiện tại lẫn lộn được rồi, còn nhát gan như vậy.

"Xe nát? Vậy ta đem xe mở qua, người hỏi một chút Lý Tuấn dám đụng sao?" Ân Thiên Vấn nói xong đi qua đem xe của mình lái tới, trực tiếp ngăn chặn Lý Tuấn đằng sau đuôi xe.

Ân Thiên Vấn xe một bắn tới, ánh mắt của mọi người đều sáng lên, mặc dù bọn họ nhìn không ra triệt để loại hình, nhưng là bọn họ nhận biết bốn cái vòng, mà lại Ân Thiên Vấn xe xem xét liền so Lý Tuấn cao không chỉ một cấp bậc mà thôi, nhìn xem Lý gia nữ nhân ánh mắt cũng thay đổi.

Các loại Ân Thiên Vấn từ xe nâng lên cái rương ra tới, xe đứng lúc đem Lý Tuấn xe phá hỏng.

"Lý Tuấn, người dám đụng sao? Ta cái này xe nát?" Ân Thiên Vấn nhìn xem hần nói.

"Lý thăm, một trăm khối tiền người lấy được, nãi nãi ta thức ăn này người liền lấy một ngàn khối bồi thường quên đi thôi, chúng ta liền vào nhà trước, nhìn thân thể người tốt, con của người không dám lái xe, vậy liền đi trở về đi." Ân Thiên Vấn vừa cười vừa nói.

"Đại bá, đi thôi, vào nhà." Ân Thiên Vấn nhìn xem đại bá nói.

Gia gia nãi nãi bọn họ dù sao cũng là thuộc về thế hệ trước, loại sự tình này bọn họ cũng không cần thiết ra tới, Ân Thiên Vấn phụ mẫu ban đầu đứng tại cửa ra vào, nhìn xem Ân Thiên Vấn trở về, liền vào nhà nấu cơm, lần này Ân Thiên Vấn đem người đều hô vào trong nhà.

Lý gia nữ nhân cùng Lý Tuấn, lập tức tựa như là thành giống như con khi bị người quan sát.

"Nhi tử, đem xe lái đi a." Lý gia nữ người nói.

"Không mở được, mẹ, người ta xe coi như cũng là theo giai đoạn, liền tiền đặt cọc đều đoán chừng so với chúng ta cả cái xe còn đắt hơn, Ân Thiên Vãn ta không sánh bằng hẳn a." Lý Tuấn lập tức nói, hẳn từ nhỏ đã sống ở Ân Thiên Vãn trong bóng tối, lúc đầu nghĩ đến lần này cùng hẳn mẹ có thể tới mở mày mở mặt.

Không nghĩ tới có thể như vậy.

"Vây, vậy làm sao bây giờ." Lý gia nữ nhân lập tức cũng mất người tâm phúc, có chút kinh hoàng nói.

"Đi về trước đi, tại cái này mất mặt." Lý Tuấn nói, sau đó lôi kéo bản thân lão mụ liền trở về, một bên người xem náo nhiệt cũng giải tán.

Ân Thiên Vãn người một nhà vào phòng liền bị một đám người vây quanh nói ra: "Thiên vãn, với ai cho mượn xe a, thật tốt, bắt đầu người giúp kia nữ nhân nói chuyện, ta cho là người cánh tay ra bên ngoài ngoặt đầu."

"Thiên vãn xe kia mượn quý không quý a."

"Người làm sao lại cho nàng một trăm a, có thể mua bao nhiêu thứ."

Ân Thiên Vãn nhìn xem một đám người mắt tròn trắng, cái này toàn gia người thân nhất vậy mà không có một cái nào tin tưởng hẳn có thể mua nổi xe, hẳn khoát tay áo nói ra: "Nãi nãi, đại bá, mẹ, các người đừng nói trước, xe kia chính là ta mua, đưa cho ta cha, hẳn đều thi bằng lái bao lâu."

Xem xét một đám người lại muốn vỡ tổ, Ân Thiên Vãn mười phần sợ hãi người nhà dùng nhìn thiếu năng trí tuệ ánh mắt nhìn xem hẳn.

Hắn cảm giác đi về phía trước hai bước đem trong tay cái rượu đề lên bàn nói ra: "Đại bá, người nhìn kỹ, những này là ta đưa lễ vật cho người, còn có biểu ca kết hôn lễ vật."

"Người đi chuyển huyện thành liền mua cái rượu a, còn không bằng mua chút y phục cái gì thực sự, lớn như vậy cái rượu có thể giả trang cái gì đáng tiền đồ vật." Ân Thiên Vãn lão mụ nói.

"Mẹ, cái này có thể so với y phục thực sự." Ân Thiên Vãn nói

"Thiên vãn đây là cái gì a, người làm cho thần bí như vậy." Đại bá cũng là nói nói.

"Nhìn người các người giống kiểu gì, một cái rượu thôi, luôn không khả năng là tiền đi." Gia gia hút thuốc, mười phần đại khí nói.

"Gia, người đoán đúng, đây cũng là tiền, cho đại bá của người, rỗng rã năm mươi vạn." Ân Thiên Vãn đầu tiên là đối gia gia so cái ngón tay cái, sau đó đem mở rượu ra chuyển hướng đại bá nói.

Ân Thiên Vãn không nhìn thấy gia gia khi nhìn đến tiền thời điểm tay có chút run lên, khói bụi đều rơi vào trên quần, hái lấy món ăn nãi nãi cũng là ánh mắt nhất động sau đó lại bắt đầu hái thức ăn chỉ bất quá dụi dụi con mắt, chỉ có mẹ của mình đi tới sờ lấy Ân Thiên Vãn đầu nói ra: "Hải tử, không có phạm chuyện gì đi, ai, tự thú đi, có thể từ nhẹ xử lý."

"Thiên vãn a, ta biết người vì người ca gấp gáp, thế nhưng là chúng ta không thể làm chuyện phạm pháp a, tiền trả lại đi." Đại bá cũng là nói nói.

Nãi nãi đi tới, khóe mắt thậm chí đều ần chứa nhiệt lệ nói ra: "Bảo a, người trước khi đi nãi nãi làm cho người bỗng nhiên sùi cảo, vào bên trong liền ăn không được, tranh thủ sớm một chút ra tới."

Chỉ có Ân Thiên Vãn ngửa mặt lên trời tru lên: "Thương thiên a, đại địa a, ta đến cùng đã làm sai điều gì."

Nhìn xem một đám người hẳn chuẩn bị lộ ra hẳn đòn sát thủ!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Gia tộc bí mật

"Mẹ, đại bá, nãi nãi, ta không có phạm tội, tiền này tới quang minh chính đại, các người cứ việc yên tâm đi, ta muốn là phạm pháp còn dám nghênh ngang tại cái này lái xe trở về sao?" Ân Thiên Vãn tức giận nói.

Lập tức lại cầm hai tấm thẻ ra tới nói ra: "Cha, mẹ đây là hai tấm thẻ, một trưng cho người làm tiền sinh hoạt, một trưng cho ta cha lái xe, đánh bài còn có gia gia khó tiền đi."

"Một trưng bên trong có năm mươi vạn, các người có thể bản thân gọi điện thoại tra, mặt mã ngay tại kẹt đằng sau viết."

"Gia gia, nãi nãi, đây là ta mang cho người a bảo vệ sức khoẻ vật dụng, các người một người một viên đặt vào, về sau ngã bệnh liền ăn, cái này hai viên, đại bá cha, các người liền dùng nước đem làm tan ra các người uống xong, trên người một ít ám tật nên đều có thể bỏ đi." Ân Thiên Vấn đem trong nhẫn chứa đồ bốn cái ích khí đan đem ra.

"Cha mẹ, các người đừng cảm nhìn bán hàng đa cấp ánh mắt nhìn ta được không?" Ân Thiên Vấn thật là chịu không được nhà người nghi vấn ánh mắt, chủ yếu nhất là cái kia trưng thư mời bên trên ngày liền là ngày mai, cho nên hắn muốn đem sự tình đều giải quyết, mới có thể ra đi.

Vốn còn muốn ở nhà nhiều ngày xỏ mũi mấy ngày, kết quả cái này vừa trở về muốn đi.

"Thiên vấn, đan dược này người là từ đâu tới?" Gia gia lúc đầu một mực ngồi tại trên ghế bành, lại nhìn xem Ân Thiên Vấn trong tay đồ vật đột nhiên nói.

Ông trời của ta, Ân Thiên Vấn trong lòng nghĩ đến, hẳn quả thật lại nhân vật chính thể chất, chẳng lẽ bọn họ Ân gia cũng là cái gì mấy gia tộc lớn tách ra? Sau đó bị người sắp xếp đẩy ra nông thôn? Vẫn là có gia tộc gì cừu hận cần muốn báo thù, vẫn là bọn hắn nhà là ẩn ở lại đây có cái gì nhiệm vụ đặc thù.

"Gia nha, người thế nào biết đây là đan dược?" Ân Thiên Vấn có chút hi vọng nhìn xem gia gia nói.

"Đừng xem, nhà chúng ta liền là người nhà bình thường, bất quá ta tuổi nhỏ thời điểm tham gia quân ngũ, nhìn qua có người phục dụng vật này, kia sắp chết người đều tiếp theo mệnh, bất quá đáng đáp giống như không giống nhau lắm." Gia gia nhìn xem Ân Thiên Vấn nói.

Ân Thiên Vấn cũng là liếc mắt, cái này ích khí đan nhiều nhất liền là giúp người điều trị thân thể, chẳng qua về sau có tốt hơn đan dược cũng sẽ cho người nhà.

"Tốt a, ta còn tưởng rằng nhà chúng ta có bí mật gì đâu?" Ân Thiên Vấn không có tí sức lực nào nói.

"Ân, người đoán đúng, nhà chúng ta còn thật sự có cái bí mật, liền cha người cùng đại bá của người cũng không biết, hôm nay không nghĩ tới chúng ta Ân gia cũng có người tiếp xúc đến cấp độ này, lão nhị người đi mang ta trong tủ đầu giường cái hộp kia lấy tới." Gia gia nhìn xem Ân Thiên Vấn nói, sau đó phân phó Ân Thiên Vấn lão ba đi làm việc.

Ân Thiên Vấn nhìn xem gia gia nghĩ đến có thể có bí mật gì còn có thể so với mình hệ thống còn muốn lợi hại hơn?

Chỉ thấy gia gia từ lão ba trong tay tiếp nhận một cái gỗ hộp, nhìn xem rất là cổ phác, vừa mở ra, từ bên trong lấy ra một cái hình thoi đồ vật, cũng liền lớn chừng bàn tay, nhưng là Ân Thiên Vấn vừa nhìn liền biết không là phẩm phẩm, bởi vì phía trên có một tầng nhìn không thấu khí tức.

Mặc dù rất nhạt, nhưng là một mực tồn tại.

"Gia gia, có thể cho ta nhìn một chút không?" Ân Thiên Vấn nói.

"Lấy ra, chính là cho người nhìn." Gia gia đem đồ vật cái kia Ân Thiên Vấn sau đó còn nói nói: "đây là lúc ấy ta cứu một cái đạo sĩ, năm đó là thiên tai, cha người nên cùng đại bá của người đều đây đất chạy, nhà ai đều không có một miếng ăn, đều đói nằm ở trên giường thẳng hừ hừ."

"Ta liền ở trên núi đào một ít cây cần, khi đó cũng không có rau đại cái gì, có thể ăn đều bị gặm sạch, ai biết ta đào ra tới cái hang chuột, một đồng đội phụ họ a, lương thực a, cũng chính là điểm này khẩu phần lương thực được người cứu sống chúng ta người một nhà, người vốn là còn một người cô cô."

Gia gia dừng một chút không nói gì, Ân Thiên Vấn từ nhỏ đã chưa từng gặp qua cô cô, tự nhiên cũng biết chuyện gì xảy ra.

"Mà lại khi đó cái này lương thực còn không thể bị người ta biết, đã biết sẽ bị công khai xử lý tội lỗi, kia trên đường trở về, nhìn thấy một cái nằm trên mặt đất thoi thóp đạo sĩ, đạo sĩ kia giống là bị tổn thương, lại tăng thêm đói khát, liền nhìn ta như vậy, trong lòng ta có chút không đành lòng, liền đem đậu phụ đem đưa cho hắn một cái."

"Ta vừa mới chuẩn bị thời điểm ra đi, hắn lại đột nhiên hướng ta trong ngực nhét vào một vật,

Ta sẽ không nghĩ nếu như ta không có cho hắn đồ vật lời nói, vật này có thể hay không đâm vào bộ ngực của ta, người đói gấp thật cái gì cũng có thể làm ra tới a."

Gia gia chậm rãi nói, Ân Thiên Vấn cũng là nghe, thời điểm đó tình cảnh tựa hồ từng giờ từng phút ra hiện tại hắn trước mắt.

Ân Thiên Vấn nhìn lấy trong tay đồ vật, giống một cái lệnh bài như thế, cũng không biết là làm cái gì, nếu là hệ thống tỉnh lại liền tốt, còn có thể hỏi một chút.

"Gia gia, nãi nãi, cha mẹ, đại bá đại nương, ta ngày mai sẽ phải đi, tiền đầy đủ các người tại hoa này, đại bá người kia phòng ở cũ cũng đừng ở, đem bên này phòng ở lần nữa đắp một lần, các người đều ở cùng một chỗ cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Ngoài cửa đột nhiên lại lái xe thanh âm, nải nải lúc đầu nghĩ đi qua nhìn một chút, Ân Thiên Vấn đã nói câu không có việc gì không cần nhìn.

Mặc dù không động, nhưng vẫn là nhìn đi ra bên ngoài Lý Tuấn người một nhà dùng sức đẩy xe của hắn, tựa hồ sợ đụng hỏng, còn mang theo bao tay, Ân Thiên Vấn sớm biết có lúc này, xe đều không khóa.

Sau đó nhìn thờ hồng học ba người giống như chuột như thế, lặng lẽ đem xe lái đi, chẳng qua mới vừa lên đại lộ, kia Lý gia nữ nhân lại xuống xe đem một trăm khối tiền dùng tảng đá đè ép đặt ở Ân gia cửa nhà.

"Ân, ra ngoài cũng tốt, nhớ kỹ thường trở lại thăm một chút là được, lão đại đem Thiên Hạo bọn họ hô trở về, ăn bữa bữa cơm đoàn viên." Gia gia nhìn xem Ân Thiên Vấn nói, hắn biết mình cháu trai tiền đồ.

Đình

Phải chăng nhận lấy ủy thác ban thưởng.

Hệ thống thanh âm quen thuộc vang lên lần nữa, Ân Thiên Vấn vậy mà cảm giác là như thế thân thiết, hắn cũng không muốn ban đầu như thế sẽ lớn tiếng kêu đi ra, chỉ là tâm trong lặng lẽ nói câu là, nhưng là trong lòng vẫn là rất kích động, rốt cục hoàn thành cái này cấp B ủy thác.

Kia trọn vẹn hồn kỹ, hắn nhưng là suy nghĩ rất lâu, mà lại ba mươi điểm năng lượng giá trị a, sẽ có hay không có thể đột phá tiên thiên đâu? Đến mức hệ thống vũ khí đó là cái gì.

Hoàn chỉnh « nung hồn » hồn kỹ, ba mươi điểm năng lượng giá trị rót vào trong thân thể hắn.

Mở ra hệ thống vũ khí.

"Gia gia, ta vào nhà ngủ một hồi, một hồi trở ra." Ân Thiên Vấn nhìn xem còn đang khiếp sợ người nhà, liền vào trong nhà.

Đóng cửa một cái liền cấp tốc nói ra: "Hệ thống, tại sao ta cảm giác còn không có đột phá a, mà lại năng lượng giá trị cảm giác cũng rất ít a."

"Mời túc chủ tự hành xem xét năng lượng giá trị." Hệ thống nói.

Ân Thiên Vấn xem xét thể nào mới năm mươi, mà lại người phía trên này không phải sau này cao cấp đối ứng là 40 năng lượng giá trị sao? Hậu Thiên đình phân 60.

"Không đúng, ta không phải mình đột phá đến cao cấp sao? Tăng thêm người này cái ba mươi ta không phải nên đột phá tiên thiên sao?" Ân Thiên Vấn hỏi.

"Bản bảo bảo lần trước trắc lậu cho người hai mươi, muốn không người sẽ đột phá, phé vật, lần này bỏ người 10 điểm, nghĩ đột phá, còn phải cố gắng a, cố lên nha." Hệ thống không biết xấu hổ nói.

"Ta có một câu..." Như vậy cũng được, còn trắc lậu, hại hắn Bạch Cao Hứng một trận, lập tức xem xét lên trong đầu hồn kỹ, phát hiện có rất nhiều thích hợp hắn học tập đồ vật, cái này mới là trọng yếu nhất đồ vật, có bao nhiêu người cả một đời cũng không chiếm được một cái thích hợp công pháp của mình.

"Túc chủ, mau đưa người trong trữ vật giới chỉ kia phân thư mời lấy ra, ta quét hình quét hình, nhìn xem tâm tư này đến cùng là có cái gì áp chế ta, sớm nhất ta căn bản không dám nói một câu." Hệ thống đột nhiên nói.

Ân Thiên Vấn cũng là theo bản năng đem trong giới chỉ đồ vật đem ra, nghĩ đến lúc trước hệ thống căn bản không dám ngôn ngữ, nguyên lai là bởi vì cái này sự tình, lập tức đối trước mắt thư mời cũng là cảm giác hiếu kỳ cực kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Văn xanh là bệnh

Màu đỏ thư mời mặt ngoài diện dùng kim tuyến thêu lên một cái Trung Quốc long, mặt sau là một cái gà trống bộ dáng.

Nhìn xem cùng kết hôn thư mời như thế, chẳng qua Ân Thiên Vấn biết trương này nhìn xem không dày trang giấy lại có thể che đầy liên hệ thống đều sợ

cảm giác, từ Trịnh Thị trở về sau đó, hệ thống liên dần dần bị lực lượng vô danh áp chế, mà không dám động mảy may.

Ban đầu còn dám nói mấy câu, cuối cùng liên thanh đều không lên tiếng.

Thăng đến cuối cùng trương này thư mời xuất hiện nó mới tốt nữa, sau đó mới có thể thôn phệ Diệp Lương Thành hệ thống, để hắn hoàn thành ủy thác.

"Đầu tiên nói trước, đừng cho ta làm hư a, ta còn có tác dụng lớn đâu?" Ân Thiên Vấn đem thư mời cầm ở trong tay, cũng cảm giác được một cỗ bản thuộc về hắn hồn lực không bị khống chế ở lòng bàn tay xuất một chút hiện, hắn vẫn là rất lo lắng, dù sao còn muốn dựa vào trương này thư mời đi đem cái kia mời như ném ra ngoài đi.

Trương này nhìn như rất phổ thông thư mời lại tại Ân Thiên Vấn hồn lực dưới bất động mảy may, phảng phất nặng đến ngàn cân đồng dạng, nhưng rõ ràng ngay tại trong lòng bàn tay của hắn không nhúc nhích, nhẹ như lông hồng.

Ân Thiên Vấn nhìn xem cũng có chút hiếm lạ, hắn hồn lực giống như trâu đất xuống biển đồng dạng lại không không tin tức, chỉ là phía trên gà trống càn thêm chân thực, phảng phất muốn nhảy ra tới đồng dạng, Ân Thiên Vấn một cái tay khác khẽ nhúc nhích, thả ở bên cạnh chén trà trên bàn nhẹ nhàng bay lên.

Lúc này mới xác định không phải hắn hồn lực vấn đề, mà là trước mặt trương này nhìn như phổ thông thư mời xác thực có vấn đề lớn.

"Tức chủ, ta không có điều tra ra tới, chẳng lẽ còn sẽ có so ta cao cấp hơn hệ thống?" Hệ thống thanh âm hơi nghi hoặc một chút, đây cũng là Ân Thiên Vấn lần đầu tiên nghe được năng như thế gấp khó.

"Hắn là sẽ không đi, chẳng qua ngươi hảo hảo ẩn tàng, ta cũng không muốn chết trong tay người khác." Ân Thiên Vấn đem thư mời lại một lần vờn ra nói.

"Không có việc gì, bản bảo bảo cũng không phải bị thôn phệ loại kia cấp thấp hệ thống, coi như ngươi bị người khống chế lại bọn họ cũng thôn phệ không được ta, cho nên hắn là sẽ không biết cái gì ý đồ xấu, huống hồ ta có thể tiến hành nguy trang." Hệ thống có chút không thêm để ý nói.

Ân Thiên Vấn tròn trắng mắt cái gì gọi là hắn bị người khống chế cũng thôn phệ không được ngươi, hắn cũng không muốn vô duyên vô cớ bị người khống chế tốt sao? Giống Lý Thiên Nam cái loại người này ngươi cùng hắn giảng đạo lý hắn sẽ nghe sao?

"Ngươi còn có thể tiến hành nguy trang? Đó là cái gì?" Ân Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Cái này liền là bản bảo bảo thiên phú, lại bị đại nhân sáng tạo ra thời điểm, có kỹ năng thiên phú, cũng không phải ai cũng có a." Hệ thống ngạo kiều nói.

"Tốt a, tính ngươi lợi hại, có thể hay không nói cho ta là kỹ năng gì a." Ân Thiên Vấn có chút lấy lòng mà hỏi.

"Cái này cũng không thể nói, về sau ngươi sẽ biết, chẳng qua ngươi lần này đi cẩn thận, ta đoán chừng không giúp được ngươi quá nhiều, gọi quý người hầu cùng ngươi cùng một chỗ đi, nhớ kỹ nhìn ủy thác a, a a đất." Hệ thống nói xong nói xong vậy mà đánh một cái a cật, sau đó lại bắt đầu ngủ gật.

Ân Thiên Vấn cũng không thể tránh được, bắt quá trong lòng lại bắt đầu lập mưu lúc nào giải quyết nó một đợt, một mực như vậy ngạo kiều cũng không phải biện pháp a.

Con mắt quét đến bên cạnh ủy thác lại có chút kinh ngạc.

Lập lại nhiệm vụ?

Cấp B ủy thác —— thôn phệ cấp thấp hệ thống (lập lại nhiệm vụ, có thể lập đi lập lại hoàn thành)

Nhiệm vụ ban thưởng —— năng lượng giá trị ba mươi

Nhiệm vụ thời gian —— không hạn

Nhiệm vụ trừng phạt —— không

Nhiệm vụ nhắc nhở —— bốn hệ lệ thuộc tại cao cấp hệ thống, mà bản thể giới bên trong tàn mất đủ loại cấp thấp hệ thống, vốn là thuộc về tiêu hủy tồn tại, lại không muốn lưu lạc, bị người đạt được, đối âm dương nhị giới cân bằng tạo thành quấy nhiễu, hiện tức chủ mỗi thôn phệ một cái cấp thấp hệ thống, đều có thể thu được phong phú năng lượng giá trị, xét thấy tức chủ lần thứ nhất thôn phệ cấp thấp hệ thống nhiệm vụ đã hoàn thành, hiện tại mở ra lập lại nhiệm vụ như cũ có phong phú năng lượng giá trị.

Ân Thiên Vấn suy nghĩ một chút cũng minh bạch, hiện tại thôn phệ cấp thấp hệ thống chỉ cấp năng lượng giá trị, sẽ không lại cho khác phần thưởng, chẳng qua không có thời gian hạn chế, không có trừng phạt, Ân Thiên Vấn vẫn là rất thỏa mãn, vừa nhìn về phía cái thứ hai nhiệm vụ.

Cấp B ủy thác —— Lữ Bố thân thể!

Nhiệm vụ ban thưởng —— năng lượng giá trị ba mươi, vũ khí phôi thai một viên,

Triệu hoán quý người hầu cơ hội.

Nhiệm vụ thời gian ---- -- -- tháng

Nhiệm vụ trừng phạt —— rút ra túc chủ xương sườn vì quý người hầu thân thể

Nhiệm vụ nhắc nhở —— Lữ Bố trường kỳ chỗ lấy dương gian, tổn hại bản mệnh hồn thể, cần lấy dương gian chi vật hình thành thân thể, quý người hầu cũng là chiến hữu, trợ giúp hần liền là trợ giúp chính người, hữu nghị nhắc nhở, quý người hầu chi cốt phần lớn tại quý người hầu chi mộ, không nên hỏi ta nhiệm vụ thất bại tại sao muốn quất người xương sườn, bởi vì bản bảo bảo gần nhất say mê một câu —— hoàng hôn lúc trộm được người xương sườn cất rượu, trăm năm sau say đến có máu có thịt!

Ân Thiên Vấn nhìn thấy khóc không ra nước mắt, người muốn là hỏi người khác cả đời này gặp được lớn nhất sai sự tình là cái gì, hần nhất định sẽ nói, làm người cho rằng nhân sinh muốn thời điểm cất cánh, lại phát hiện có thể trợ giúp người cái kia hệ thống không chỉ có ngạo kiều, còn phạm vào văn xanh bệnh.

Lúc đầu coi là liền hai nhiệm vụ, không nghĩ tới lần này hệ thống đoán chừng là ghen quá lâu, còn có một cái cấp C ủy thác.

Cấp C ủy thác —— rèn đúc vũ khí khúc nhạc đạo

Nhiệm vụ ban thưởng —— vật liệu luyện khí tinh luyện một điểm, năng lượng giá trị mười

Nhiệm vụ thời gian ---- -- -- tháng

Nhiệm vụ trừng phạt —— tạm thời chưa nghĩ ra, trước góp đủ 12 cái chữ!

Nhiệm vụ nhắc nhở —— luyện chế cấp thấp Hồn khí, cần vật liệu ba kiện, vũ khí phù thai một viên, cấp thấp luyện khí phù một viên, chất liệu tinh luyện càng tốt, vũ khí phẩm chất càng cao, túc chủ cần lấy được ba kiện vật liệu luyện khí phương vì hoàn thành nhiệm vụ, nhiệm vụ độ hoàn thành 1/3.

Ân Thiên Vấn nhìn đến đây, nghĩ đến ba phần tử một độ hoàn thành, hần là trong tay hần khối kia bát phương thạch đi, sau đó hai mắt vô thần nhìn ngoài cửa sổ, người cho rằng hần đang tự hỏi nhân sinh sao? Kỳ thật hần đang nghĩ, câu này mụ mại phê muốn chó nói ra ngoài.

Sau đó hít vào một hơi thật sâu, đem trong tay thư mời mới vừa mở ra, Ân Thiên Vấn một câu mụ mại phê trực tiếp văng ra ngoài, hần rốt cuộc biết vì cái gì hệ thống đột nhiên liên ngù gật.

Cái này vốn là viết địa điểm, ngày thư mời bây giờ lại biến thành Vô Tự Thiên Thư.

Mặc dù nói lúc đầu phía trên cũng liền không có mấy chữ hần cũng đều nhớ, nhưng là thoáng một cái không còn có cái gì nữa, làm hần hình như là làm già như thế, Ân Thiên Vấn không biết vừa rồi kia một cỗ hồn lực đưa vào thư mời thời điểm tại tin thị Hùng Kê Sơn bên trên tạo thành bao lớn oanh động.

Báo Hiệu Phong trước, vốn là mây mù tràn ngập, hiện tại phong sơn sau đó, lại trống rỗng xuất hiện một ngôi đại điện.

Đại điện đối diện Báo Hiệu Phong gà trống, tại mây mù ở giữa chìm nổi, toàn thể từ thanh đồng đúc thành, tứ phương thần thú đóng giữ, trong điện không có gì ngoài một tòa đài cao vì đầu giá đầu địa phương, phía dưới tất cả đều là chỗ ngồi, đếm kỹ lại có chín mươi tòa.

Ầm ầm

Như lời thần hàng thế, thiên thần giáng lâm, tại bên trong tòa đại điện kia bỗng dung từ mây mù ngưng tụ mà thành một tòa rộng chín thước, độ sâu chín thước, mà cao chín thước long ý.

"Chín là trời chi cấp, người nào ửng có như thế tạo nghệ, ta tin thị lại có bức này nhân vật." Hùng Kê Sơn bên trên một đạo nhân vuốt râu nói.

Chín thước long ý hàng thế, tin thị trăm năm chưa hiện.

Thương Sinh Đạo Nhân chân ngôn, tin thị trăm năm nguy cơ.

Hai chuyện đồng thời bộc phát, tại trong thời gian rất ngắn, bên trong đại điện lại lần lượt xuất hiện tám cái măng ghê dựa, tựa như thần phục, lấy long ý vì tôn hướng về phía trước chiếm cứ.

Phía dưới đại điện bên trong chín mươi phổ thông chỗ ngồi, lần này phụ cận sáu thị, tính cả tin thị, hết thảy bảy tòa thành thị, cộng đồng đối mặt tà tu phản kích, tu vô tu đạo dị năng người đều biết, chỉ là bởi vì Thương Sinh Đạo Nhân một câu trăm năm nguy cơ, mới hờ rãng lạnh mà thôi.

Chương 52: Con mắt đỏ lên

Hùng Kê Sơn sự tình chung quy là chuyện của ngày mai, hôm nay Ân gia phát sinh quá nhiều còn căn bản không kịp tiêu hóa, tiền, một số tiền lớn, sau đó Ân Thiên Vãn phụ mẫu, gia gia nãi nãi liền cân nhắc chính là Ân Thiên Vãn muốn đi.

Ân Thiên Vãn trong phòng, Lữ Bố thờ hồng học đứng ở nơi đó nói ra: "Thiên vãn, ngươi không từ tể a, ngươi còn tưởng rằng ta có lư a, một trận này chạy."

"Ha ha, ha ha." Ân Thiên Vãn ôm bụng trên giường nở nụ cười, Lữ Bố cũng là đặt mông ngồi trên bàn nhìn xem Ân Thiên Vãn có chút không thể làm gì.

"Lữ Bố, các loại ta lần này đi chơi liền trực tiếp đi Tiêu Thị, giúp ngươi làm cái thân thể, không phải vậy ngươi một mực như vậy cũng không phải sự tình." Ân Thiên Vãn từ hệ thống vậy biết, Lữ Bố loại này hình thái mỗi ngày tại dương gian mười phần tổn thương hại hấn bản nguyên.

Cho dù đối với Ân Thiên Vãn tới nói loại này hình thái sự giúp đỡ dành cho hấn lớn hơn.

Mà lại vừa rồi cái kia cấp B ủy thác nói triệu hoán quý người hầu cơ hội là có ý gì, lên một lần không phải trực tiếp để triệu hoán quý ngã sao? Thế nào lần này biến thành cơ hội.

Lữ Bố lúc đầu tại thờ phỉ phò cũng là nói giỡn thôi, nghe được Ân Thiên Vãn nói như vậy, con mắt cũng hơi hơi giật giật, hấn dù sao kiếp trước vì chiến thần tồn tại, thống soái ngàn quân, hôm nay thân là quý người hầu khuất tại tại dưới người, sau lưng Ân Thiên Vãn sống giống một cái bóng.

Nhưng là hiện tại tâm tư đã từ từ biến một chút, có lẽ chính hấn đều không có cảm giác được.

"Ân." Lữ Bố nhẹ gật đầu nói.

Ân Thiên Vãn nhìn một chút treo trên tường chuông, bản thân đi vào cũng nhanh một giờ, tính lấy cùng người nhà chung đụng cơ hội cũng không nhiều, liền đi ra ngoài, hấn lại không phải là vì phiền tình cùng thu mua lòng người tự nhiên không nói thêm gì, Lữ Bố ngay tại đứng đó, đang suy nghĩ cái gì.

Ân Thiên Vãn đi đến phòng bếp, nhìn xem nãi nãi tại đó cùng diện, hiển nhiên là đang vì sủi cảo da làm việc, bên cạnh sủi cảo nhân bánh đã bị băm được rồi, đoán chừng là lão mục băm.

"Bảo, ngươi ra tới a, ngủ xong chưa? Nãi nãi chuẩn bị cho ngươi đến sủi cảo, ngươi thích ăn nhất nhân bánh, ra cửa liền ăn không được." Nãi nãi nói chuyện, nước mắt liền chảy ra.

Trong tay còn sống diện cũng không tốt sát, Ân Thiên Vãn liền mau đi qua giúp nàng đem trong mắt lau khô nói ra: "Nãi nãi, ta cũng không phải không trở lại, ngươi khóc cái gì."

Ân Thiên Vãn nói như vậy, ánh mắt của mình cũng có chút ướt át, chẳng qua rất nhanh nở nụ cười, nãi nãi cũng chỉ chú ý còn sống diện nhìn xem Ân Thiên Vãn, dù sao nàng cháu trai mới trở về hai ngày a, còn không có tốt đâu quả đau đầu liền đi.

"Sữa, ngươi chó làm nhiều như vậy, ăn không hết, ta đi cùng gia gia trò chuyện." Ân Thiên Vãn nhìn xem nãi nãi nói.

Ân Thiên Vãn nhìn xem một bên tại xào rau lão mục, lòng lấy ột xanh thịt băm, cà chua xào trứng, tỏi tươi thịt khô, còn có mua được ngỗng khối tử, đều là Ân Thiên Vãn thích ăn nhất đồ vật nước mắt kém chút chảy ra nói ra: "Mẹ, ngươi chú ý thân thể, lần sau về đến cấp ngươi mang cái con dâu."

Ân Thiên Vãn rõ ràng nhìn thấy lão mục bả vai bỗng nhiên run lên, không nói gì, cũng hấn là khóc lên, lại giả vờ lấy cười nói: "Tốt, tốt..."

"Ân, một hồi liền tốt, đừng đến phòng bếp, một hồi để ngươi mẹ lại xào hai cái món ăn, sắc người, ngươi còn không hảo hảo ở nhà ăn một bữa cơm đâu, hôm nay cơm sủi cảo đều có." Nãi nãi hướng về phía Ân Thiên Vãn khoát tay áo nói.

Ân Thiên Vãn nhìn xem trong phòng bếp đều là lâu ngày nấu cơm làm cho đen như mực, trên tường, trên mặt bàn đều là bóng nhẫy, còn không thông gió, nguyên lai chính là như vậy, phòng bếp nấu cơm không đóng cửa lời nói, người một nhà đều sắc không được, đóng cửa trong lời nói nấu cơm người không sao cả xử lý đâu.

Đây cũng là Ân Thiên Vãn về nhà một lần tựa như đem lão trạch sửa chữa lại ý nghĩ, chỉ ít để người nhà hạnh phúc.

Gia gia trong phòng khách nhìn xem tin tức, đại bá lão ba đều ở nơi đó, tiền đã bị thu vào, biểu ca còn có tẩu tử đều tại, Ân Thiên Vãn cũng liền ngồi ở chỗ đó, xem tivi, người một nhà tốt giống không có cái gì phát sinh như thế, chỉ có ngẫu nhiên ra vào lão mục lên lên nhìn xem Ân Thiên Vãn bôi nước mắt.

"Gia gia, ngươi nhiều chú ý thân thể, vật kia ngâm nước về sau, các ngươi đều uống một chút, không cần không nở, về sau ta sẽ làm tốt hơn." Ân Thiên Vãn nhìn xem gia gia nói.

Gia gia hút thuốc tay, không tự chủ run một cái, không nói gì.

"Cha, người cùng đại bá sớm một chút đem phòng ở xây lên, nải nải bọn họ tại phòng bếp quá chịu tội, chìa khóa xe ta lưu đang ở trong phòng ta, đừng không nhớ mở."

"Đại bá, ca kết hôn tiền một mực dùng, không đủ, cha mẹ ta nơi nào có, về sau nhà ta sẽ càng ngày càng tốt."

"Ca, các người hảo hảo a, kết hôn thời điểm ta sẽ đến uống rượu mừng, cũng không biết các người tại biển Thượng Hải thị kết hôn, vẫn là ở nhà."

Đêm nay Ân Thiên Vãn nói liên miên lời nhai nói rất lâu, gia gia cũng uống lên rượu ngon, hần thì thâm thật lâu Mao Đài, nguyên lai một mực không bỏ uống được, Ân Thiên Vãn cũng là tại Cổ huyện thời điểm mua hai rương đặt ở trong nhà chứa đồ, đoán chừng đủ gia gia uống một đoạn thời gian.

Sáng sớm hôm sau, Ân Thiên Vãn rón rén ra cửa, hần không muốn đánh nhiễu người nhà, thế nhưng là hần nhưng lại không biết người trong nhà căn bản đều không ngủ, mới vừa ra gian phòng, liền thấy trong phòng khách gia gia nải nải, ba ba mẹ mẹ đều tại, liền đại bá bọn họ đều tại.

Phanh

Ân Thiên Vãn quý trên mặt đất hướng về phía gia gia dập đầu cái đầu, hướng về phía nải nải dập đầu cái đầu!

Hòa thượng tai họa là hần rước lấy, hần phải đi xử lý, hần không có cho nhà quá nhiều người tiền, bởi vì tại nông thôn cho quá nhiều tiền cũng không phải là chuyện tốt, đến mức chiếc xe kia, thuần túy là nghĩ thỏa mãn bản thân lão ba một cái tưởng niệm, hần nhớ kỹ hần còn lúc nhỏ ba ba liền lăm lăm mua xe.

Thế nhưng là những năm này vì hần, hần vẫn là không có lái xe.

Ân Thiên Vãn đeo một cái túi nhỏ liền đi ra ngoài, bọn họ trong thôn liền có đi tin thị bắt đầu chuyến xuất phát, hần liền nghĩ như vậy đi qua, dù sao phòng đầu giá là sáu giờ tối mới bắt đầu, đi tin thị chỉ cần ba giờ, hần tự nhiên là không nóng nảy.

Hòa thượng sự tình cấp bách, hần hiện tại như cũ hồi hận thả chạy lão tam, không phải vậy hần cũng không cần gấp gấp như vậy giải quyết hòa thượng, mặc dù bây giờ cũng không phải là đối thủ của hần.

Nhưng có sự tình dựa vào man lực, có sự tình dựa vào trí lực.

Lên xe, Ân Thiên Vãn tuyển cái vị trí gần cửa sổ liền nặng nề ngủ thiếp đi, trong lúc ngủ mơ hần nằm mơ bản thân trở thành dưới một người trên vạn người tồn tại, người trong nhà cũng đều sống rất hạnh phúc, hần cũng trợ giúp rất nhiều người, trợ giúp chính quốc gia mạnh lên.

"Xuống xe, xuống xe đã đến." Một thanh âm đột nhiên truyền đến.

Đem Ân Thiên Vãn thoảng cái theo mộng tưởng đạp tiến hiện thực, lau khước miệng cũng không tồn tại chảy nước miếng, mơ mơ màng màng liền xuống xe.

"Lữ Bố nơi này là nơi nào a, a cát." Ân Thiên Vãn nói.

"Ta làm sao biết." Lữ Bố tức giận nói.

"Đi mau, đi mau, cái này còn gọi Lữ Bố, đoán chừng là bệnh tâm thần, bị hần chặt có thể không phạm pháp." Một bên người qua đường cảm giác nhiều mở, một bộ nhìn bệnh tâm thần ánh mắt nhìn xem Ân Thiên Vãn.

Ân Thiên Vãn lắc lắc đầu cũng là nhìn không được cười lên, hỏi Lữ Bố không phải mù hỏi sao, vẫn là hỏi điện thoại đi, bất quá thời gian còn sớm, khắp nơi đi dạo chơi trước, lúc này Ân Thiên Vãn trong lúc vô tình nghe được hai cái học sinh đối thoại, lại làm cho ánh mắt hần có chút đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Hòa thượng cứ điem

Tin thị nhà ga cách đó không xa, Ân Thiên Vãn đứng ở nơi đó tĩnh thần, bởi vì hồn lực vô ý thức khuếch tán, cho nên chung quanh đủ loại thanh âm cũng là truyền vào lỗ tai của hần, đang muốn thu hồi cảm giác thế nhưng là hai cái học sinh đối thoại lại làm cho hần có chút phiền nộ.

Một cái nam hài một nữ hài, đoán chừng cũng liền cao trung tuổi kỷ, còn mặc đồng phục.

Nam hài là nữ hài ca ca, hẳn là tới đón nàng.

Nữ hài nói: "Ca ca, ta về sau nhất định học tập cho giỏi, tìm công việc tốt, kiếm một số tiền lớn, ta đừng cho cha mẹ tiền viện dưỡng lão."

Nam hài lúc đầu nghe được nữ hài nói học tập cho giỏi còn muốn khen nàng, thế nhưng là đằng sau nghe được đừng cho phụ mẫu tiền viện dưỡng lão hơi nghi hoặc một chút, liền hỏi muội muội của mình tại sao có thể như vậy nhỉ.

Muội muội con mắt có chút ướt át nói ra: "Chúng ta tuần này trường học an bài đi viện dưỡng lão giúp lão nhân gọi đầu, bồi gia gia nãi nãi nhóm trò chuyện, thế nhưng là ta lại nhìn ở đầu một cái hộ công tại giúp một cái chi dưới tề liệt lão nãi nãi tắm rửa thời điểm."

"Lão nãi nãi rằng đều rơi xong rồi nói chuyện cũng không rõ rệt, nhưng là vẫn lại đụng phải nước thời điểm cảm thấy bông, vẫn hô hào bông, bông, không nghĩ tới cái kia vẫn đối với chúng ta cười, khen chúng ta hộ công trực tiếp đem lão nãi nãi ném vào, lão nãi nãi chi dưới cũng không thể động, liền trong nước phàn phạch, nước mắt ào ào rơi."

"Ta cũng không dám vào đi, ca, ta có phải là rất vô dụng hay không."

Nữ hài ca ca thờ dài sờ lấy nữ hài tóc nói ra: "Ác hữu ác báo, hẳn sẽ gặp báo ứng, muội muội không khóc a, chúng ta về nhà."

Một người năng lực càng lớn, trách nhiệm lại càng lớn, Ân Thiên Vấn không biết loại trách nhiệm này là ai ban cho, nhưng là hẳn tựa hồ thích quản việc không đâu lên.

Tại Ân Thiên Vấn hiện tại nhân sinh quan bên trong có ba chuyện rất trọng yếu.

Thứ nhất liền là để cho mình trở nên càng mạnh mẽ hơn

Thứ hai liền là để người nhà biến hạnh phúc

Thứ ba liền là nhiều trợ giúp người thiện lương

Cho nên đang nghe hai người lúc nói chuyện hẳn cảm giác rất là không thể tiếp nhận, Ân Thiên Vấn cẩn thận nghe ngóng hai người nói địa điểm, sau đó tìm xe taxi trực tiếp đi qua, mới vừa xuống xe lại phát hiện một loại khí tức quen thuộc, cũng là để thân thể của hắn căng cứng.

Hắn rất muốn cùng nữ hài kia nói một câu, ác hữu ác báo, không phải không báo, thời điểm chưa tới.

"Lữ Bố, cảm thấy sao?" Ân Thiên Vấn mới vừa xuống xe liền nhẹ giọng hỏi một câu.

"Ân, là cùng những người kia như thế khí tức, chẳng lẽ bọn họ tại tin thị còn có cứ điểm?" Lữ Bố cũng là nói nói.

Ân Thiên Vấn hí hí mắt không nói gì, nhìn xem viện dưỡng lão chỗ không xa có một cửa hàng, đoán chừng là chuyên môn vì tới học sinh nơi này chuẩn bị a, dù sao bọn họ không có đi qua xã hội, chỉ cần khích lệ bọn họ vài câu, liền biết đem đồ vật đưa vào hộ công trong tay.

Bọn họ cũng sẽ cảm thấy mình trước ngực khăn quàng đỏ càng thêm tiền điểm.

Nếu như không phải cô gái này phát hiện, có lẽ không có ai biết loại này tư doanh viện dưỡng lão, thu phí cao, bên trong lại là vô cùng hư thối không chịu nổi.

"Lão bản, tới mua vài món đồ a." Ân Thiên Vấn hô, một mặt hậm hực biểu lộ, biểu hiện giống một cái làm việc tốt người trẻ tuổi.

"Tiểu hỏa tử tới mua đồ đi xem lão nhân a, hiện tại giống như người người trẻ tuổi thế nhưng là càng ngày càng ít a, người nhìn loại này khăn tay, khăn mặt lão nhân đều rất là ưa thích." Lão bản nương ngừng lại một thân thịt mỡ bán lấy cười nói.

Nàng biết như loại này lăng đầu thanh, chỉ có bản thân vài câu lời hữu ích một tiếng khẳng định sẽ thêm mua vài món đồ.

Quả thật Ân Thiên Vấn rất là phối hợp, còn chưa đồ mặt có chút thẹn thùng bộ dáng, tùy ý cầm lấy một cái khăn lông, sau đó chứa kính ngạc nói ra: "Di cái này khăn mặt bên trên thế nào còn có máu a, các người cái này bán không phải mới khăn mặt sao?"

Cái này cái khăn lông hắn sớm liền thấy, điểm ấy vết máu không phải rất rõ ràng, khăn mặt lẫn lộn ở nơi nào, cũng không ai chú ý.

Nhưng là Ân Thiên Vấn một tiếng, nữ nhân kia sắc mặt lập tức liền thay đổi, bởi vì những thứ này khăn mặt đều là học sinh mua vào đi, sau đó hộ công cường ép đoạt lại, hoặc là trực tiếp bị bọn họ nhận lấy, sau đó tại cầm về tiệm, cùng một chỗ chia tiền.

Cái này cái khăn lông vẫn là hôm qua một nữ hài tới,

Trực tiếp đưa cho một cái lão nhân, hộ công đoạt tới thời điểm làm cho đi, lúc ấy quá nhiều cũng không có chú ý, chẳng qua nàng nghe cái kia hộ công nói đã cho cái kia lão quý trường phạt, không biết là cái gì trừng phạt.

Nàng cũng là con người đảo một vòng nói ra: "Không có không có, ta trước mấy ngày tay phá, có thể là đụng phải đi." Chỉ bắt quả tói sắc mặt có chút mất tự nhiên.

Ân Thiên Vãn cũng không có hỏi kỹ, mua một chút khăn tay, khăn mặt, còn có một số thường ngày vật dụng, trọn vẹn hai bao.

Bà chủ kia tự nhiên là mặt mày hớn hở đem Ân Thiên Vãn đưa ra ngoài, nàng biết các loại kẻ ngu này đi, những vật này đều trở về đến nàng nơi này tới.

Viện dưỡng lão người, nhìn xem mang theo bao lớn bao nhỏ ngoài cửa cửa hàng túi hàng người, rất nhanh thì giúp một tay mở cửa, còn muốn đem Ân Thiên Vãn trong tay đồ vật tiếp nhận đi, Ân Thiên Vãn lại hơi động một chút kiên trì muốn bản thân cầm.

Người kia liền cười cười không nói gì, bởi vì hẳn biết, những vật này khẳng định cuối cùng trở lại trong tay hắn.

"Nãi nãi, cho ngài cái khăn tay." Ân Thiên Vãn nhìn xem một cái lão nãi nãi, từ trong túi xuất ra một cái khăn tay đưa tới.

Không nghĩ tới kia cái lão nãi nãi, trực tiếp đem khăn tay cầm tới, lên trên khắc một bãi đầm, nhưng ném xuống đất dùng sức dùng chân giẫm, một mặt ghét bỏ biểu lộ, đứng ở một bên hộ công nếu không phải Ân Thiên Vãn tại cái này đoán chừng liền trực tiếp khiển trách.

Ân Thiên Vãn nhìn một chút cũng không nói chuyện, sự tình ra khác thường tất có yêu, một người đối mặt thiện ý vốn không nên là như vậy, trừ phi có cái gì nan ngôn chỉ ân, cho nên tại Ân Thiên Vãn đi hướng một chỗ khác thời điểm, kia cái lão nãi nãi đem cái kia khăn tay nhặt lên, lặng lẽ bỏ vào trong túi.

Lữ Bố đã phát hiện cái kia khí tức quen thuộc nơi phát ra, ngay tại viện dưỡng lão một cái phòng bên trong, nguy trang thành một cái lão nhân.

"Lữ Bố, người đi đem hắn khống chế lại, ta đi đem tư liệu cầm một lần, sau đó chúng ta liền đi, chỉ dựa vào lực lượng của ta cũng không thể giải quyết triệt để vấn đề, nhưng là cần thiết đau khổ vẫn là phải để bọn hắn tiếp nhận." Ân Thiên Vãn nói với Lữ Bố.

Giám sát là xã hội bây giờ cũng sẽ có đồ vật, bình thường đều có thể bảo tồn thật lâu, nhưng là cái này viện dưỡng lão bên trong lại là mỗi ngày đều sẽ có người chuyên môn đầu xóa bỏ, bọn họ không dám đem camera đình chỉ làm việc, bởi vì giống Ân Thiên Vãn như vậy đến xem hướng lão nhân đều là hiểu một ít thường thức.

Mà Ân Thiên Vãn hiện tại mặc dù tại cho lão nhân hiển ái tâm, nhưng là hồn lực đã sớm lan tràn ra ngoài, không chế được phòng quan sát người, rất đơn giản một cái biện pháp, ác mộng, hồn lực biến thành hắc sợ nhất sự tình, sau đó dẫn dắt hắn đem muốn xóa bỏ tư liệu copy ra tới.

Sau đó Ân Thiên Vãn hồn lực chấn động, người này liền triệt để ngược lại trên bàn.

Theo Lữ Bố xuất hiện, hẳn biết cái kia người đã bị giải quyết hết, đã hòa thượng đã chen chân tin thị, vậy hôm nay chỉ hành cũng liền có nắm chắc hơn, chỉ bắt quả hòa thượng đang nơi này an bài một cái tiểu đi? ? Có làm được cái gì.

Ân Thiên Vãn càng lo lắng chính là A Tam có thể hay không nguy hiểm cho người nhà của hắn, chuyện này nhất định phải làm thiên y vô phòng mới tốt.

"Hài tử cảm ơn người a, ta mới vừa mới không phải có ý, chỉ là ta nếu là không như thế, bọn họ sẽ cướp đi." Ân Thiên Vãn trong tay không có đưa xong đồ vật bị hộ công lấy đi, lúc này kia cái lão nãi nãi mới dám đi lên phía trước.

"Không có việc gì nãi nãi, hôm nay qua đi, cuộc sống của các người sẽ tốt hơn một chút, tối thiểu nhất sẽ không ở nhận ngược đãi." Ân Thiên Vãn nhìn xem cái này cái lão nãi nãi nói.

Làm hết sức mình, nghe thiên mệnh, Ân Thiên Vãn hướng Hùng Kê Sơn đi lên, những tài liệu này bị Ân Thiên Vãn truyền lên internet cùng đưa đến tin thị lớn nhất truyền thông bên trong, những thứ này hộ công mỗi người khóp xương cốt đều bị Ân Thiên Vãn không thuận thực Âm Linh Chỉ rót vào âm khí, liền để đau đớn vì bọn họ sở tác sở vi chuộc tội đi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Vươn cổ chịu chết

"Xéo đi, đang lộng không đến điểm nóng tin tức, các người liền cuốn gói rồi đi đi, nhìn xem cái này viết đều là cái gì." Tin thị một cái đài truyền hình bên trong, tin thị sinh hoạt chuyên mục người phụ trách ngay tại đó ập xuống nạng lấy phía dưới nhân viên.

Một tháng này với hân mà nói quả thực là dày vò, phía trên yêu cầu phát dương xã hội chính năng lượng, phê phán một ít mặt trái tin tức, nghiêm trị ác liệt sự kiện, thế nhưng là phía dưới một đám ăn không ngồi rồi gia hòa, vậy mà một cái điểm nóng tin tức đều không có đưa tin.

Nếu như tiếp tục như vậy nữa, bản thân tỉ lệ người xem liền sẽ bị cái khác chuyên mục phân cạo sạch sẽ.

Hân ngồi trên ghế gãi đầu, cảm giác tóc đều rơi không ít, nhìn xem một ít người xem gửi thư cùng gửi tới mạnh mẽ, cảm giác đều không có tác dụng gì, có chút bức bối hân trực tiếp đem trước mặt một đồng đồ vật ném xuống đất, mà đứng ở ngoài cửa Dur Tiểu Mao lại có chút thấp thòm.

Bởi vì hân vẫn là cái kỹ giả thực tập, ngày bình thường làm đều là viết làm việc vặt rót nước sống, nhưng lại tại người xem gửi tới đồ vật bên trong phát hiện một cái USB, cái này là vừa vận mới đưa tới, hân còn tưởng rằng lại là cái kia người xem trò đùa quái đản, bên trong có một ít không thích hợp thiếu nhi đồ đâu.

Không nghĩ tới vừa nhìn thấy đồ vật bên trong có vẻ hơi nhìn thấy mà giật mình, mà lại tựa như là bản thân tự mình quay chụp như thế rõ ràng, hân nhìn đều có chút không đành lòng, bên trong đủ loại hành vi thật sự là làm cho người giận sôi.

Không biết là cái kia Hacker tiến vào cái này viện dưỡng lão giám thị thiết bị bên trong đi, nhưng là với tư cách truyền thông người miễn cảm, hân biết đây chính là hân cơ hội vùng lên, cho nên bản thân trộm đạo đi vào người phụ trách văn phòng.

Cái này đang chuẩn bị đi vào đâu, liền thấy lão đại tại phát cáu, Dur Tiểu Mao đầu một cứng rần, nghĩ đến cũng liền lần này, lớn không quá không làm nữa, đều thực tập ba tháng còn chưa nói chuyện chính thức, không thành tựu rồi đi, thành đoán chừng lần này có thể trở thành chính thức nhân viên.

Chuyên mục người phụ trách đang tức giận đầu nhìn thấy một cái thực tập sinh đi vào, trực tiếp khoát tay áo nói: "Xéo đi."

"Lão đại, ta chỗ này có cái bạo điểm tin tức, ta tin tưởng chỉ cần truyền ra khẳng định sẽ khiến quan tâm." Dur Tiểu Mao cũng là cắn răng nói, ngược lại đón ánh mắt của hân lại đi về phía trước hai bước đem trong tay USB đưa cho hân.

Người phụ trách có chút ngoài ý muốn nhìn một chút hân nói ra: "Cái này không là trò trẻ ranh, đừng không có thấy qua việc đòi như thế thứ gì đều lấy ra."

Dur Tiểu Mao nói ra: "Lão đại, cái này không thành chính ta xéo đi."

Thế là Ân Thiên Vãn bỏ ra hai trăm khối tiền để cho người ta tại trong vòng nửa giờ đưa đi vật liệu, bởi vì làm một cái thực tập sinh thực sự vô sự có thể làm, bị phát hiện như vậy, sau đó bị cái kia chuyên mục người phụ trách tìm người biên tập chế tác, trực tiếp đặt ở nhất hoàng kim đoạn thời gian bắt đầu truyền ra.

Ân Thiên Vãn đi ra viện dưỡng lão liền nghĩ, nếu như lần này mạng lưới cùng truyền thông không phát huy được tác dụng vốn có, kia không tránh khỏi tự mình đi một lần ban ngành liên quan, nếu như sự tình hân không biết ngược lại cũng thôi, đã biết vậy liền phải giải quyết hoàn thiện.

May mà trời xui đất khiến bên trong, vô cùng thuận lợi, chỉ là hiện tại hân còn không biết những chuyện này.

Hòa thượng vẫn đề lại là lửa sém lông mày, cũng là hân chuyển này mục đích chủ yếu.

Bởi vì viện dưỡng lão chỉ hành lại là đã qua tới mười hai giờ, Ân Thiên Vãn không nhanh không chậm tại Hùng Kê Sơn dưới ăn bữa cơm, Báo Hiểu Phong trước đại điện cũng đã tràn đầy toàn bộ đều là người.

Huyền không chín cái chỗ ngồi cũng là ngồi đầy tám cái.

Chỉ có chính giữa long ý không có người ngồi xuống.

Đây chính là Ân Thiên Vãn vừa mới tu hành chỗ không biết được quy củ, loại này đẳng cấp không cao đầu giá hội trước đó, sẽ cử hành phạm vi nhỏ để vật cùng truyền giáo, lẫn nhau bù đắp nhau, cho nên tại giữa trưa mặt trời tối cao khi thì đến, mặt trời lặn thời điểm đầu giá chính là bắt đầu.

Ân Thiên Vãn không nhanh không chậm xem phong cảnh, toàn bộ Hùng Kê Sơn đều đã cô lập núi lại, đối ngoại tuyên bố cảnh khu chính đồn và cái cách, không mở ra cho người ngoài, nhưng là Ân Thiên Vãn lại biết nơi này chỉ là bởi vì hôm nay võ giả muốn cử hành đầu giá hội cùng giao lưu hội.

Ân Thiên Vãn sau khi ăn xong mang theo Lữ Bố từ cửa chính đi vào, trông coi người tựa như không thấy được như thế, Ân Thiên Vãn cứ như vậy nghênh ngang đi vào, trên thực tế trong mắt bọn họ Ân Thiên Vãn cũng không tồn tại,

Cho nên bọn họ cũng không thể nào nói chặn đường.

Bởi vì cái này Hùng Kê Sơn cũng không lớn, cho nên bộ pháp tuy chậm nhưng vẫn là đi mau đến Báo Hiểu Phong phía trên.

Trên đại điện

"Thương sinh, đây rốt cuộc là người nào, lớn như thế giá đỡ, để chúng ta như thế khổ đợi." Mặt đầy râu ngắn đại hân nói, hơi có chút bầu không khí, hân nặng nề dựa tại trong mọi người cũng chỉ là trung đẳng, toàn thân cơ bắp giống như Cầu Long đồng dạng, để cho người ta vừa nhìn liền biết người này là lực bạt sơn hà tu thể võ giả.

Tại một đám chỗ ngồi chính trung, Thương Sinh Đạo Nhân lắng không lơ lửng, giống như đập ở đất bằng phía trên, giống như trích tiên đồng dạng, nhẹ nhàng nói.

"Ngô Mãng đạo hữu yêu cầu, lão hủ không biết, nhưng là nhìn chung toàn trường thanh niên tài俊, lại có một người còn chưa tới."

Nguyên lai cái này trắng hán gọi là Ngô Mãng, quả thật người cũng như tên.

"Là ai? Thanh niên tài俊? Người chẳng lẽ nói cái này trăm năm chưa ngưng chỉ long ghế dựa là một tên mao đầu tiểu tử chỗ ngưng tụ." Đại hán còn không nói chuyện, bên cạnh hắn một cái đeo kiếm đạo sĩ liền mở ra miệng, mày kiếm mắt sáng, mặc dù đã trung niên, nhưng là còn có thể nhìn ra lúc tuổi còn trẻ không biết bao nhiêu thiếu nữ hoài xuân.

Một thân tu vi nội liễm, nếu không phải cái kia thanh cự kiếm, nói là người phạm tục cũng không đủ, người xưng kiếm từ Lý Mục.

"Thạch Kiên tự mình đi tặng thiệp mời, hai vị sau này cao cấp võ giả mệnh tang, người này không ngại, máu chốt những cái kia vẫn là tà tu." Thương sinh lạnh nhạt nói, trọng điểm hiển nhiên là tại tà tu hai chữ bên trên, đối với Ân Thiên Vãn ngưng tụ long ý cũng là ngoài ý muốn.

Bất quá lần này tin thị nguy cơ chỉ sợ rơi ở trên người đứa trẻ này.

"Tà tu? Về khoảng cách lần liên hợp căn giết cũng có mười năm, không có nghĩ tới những thứ này gia hỏa thể mà lại xuất hiện." Một thân áo đỏ phụ nhân nhẹ nhàng nói, một cái nhãn mày một nụ cười hiền đến vô cùng mỉa mai, chỉ vào xanh nhạt, da trắng nõn nà, chính là một vị tán tu, xưng sơn phần.

"Chư vị đừng vội, các loại kẻ này đã đến, chúng ta tại tinh tế trò chuyện, hiện tại xem trước một chút ta tìm được một vật, có thể nhập các vị pháp nhãn." Thương Sinh Đạo Nhân nói đến thể thời không còn dẫn Ân Thiên Vãn sự tình, ngược lại từ tay áo trong miệng lấy ra một kiện đồ vật.

Ở đây vô số võ giả, đều là cao cao nhìn qua bao trùm cùng bọn hắn phía trên những nhân vật này, đều là cái này ba chợ lớn bên trong lưng lẩy cao thủ nổi danh, chỉ là cái kia còn rộng tuếch long ý đến cùng là ai tới ngồi, chẳng lẽ là vị kia chưa xuất thế lão tổ giá lâm.

"Hắc hắc, nhà ta lão tổ không có tới, không phải vậy cả đám đều muốn vượn cổ chịu chết." Một cái khuôn mặt nham hiểm, thân mang áo đen người trẻ tuổi nói, nhìn xem phía trên một đám người vậy mà không một tia kính ý, ngược lại là có chút khinh thường.

"Lão Lý, người nói cái gì?" Bên cạnh hắn một người đột nhiên vỗ vỗ hắn, hắn vừa rồi giống như nghe nói trên đường nhận biết người này nói lão tổ cái gì, bởi vì cùng hắn nói tới cho nên chú ý một ít.

"Không có gì, không có gì, thật hâm mộ bọn họ a, không biết chúng ta lúc nào mới có thể mạnh lên." Gọi Tiểu Lý người trẻ tuổi này, sắc mặt trong nháy mắt biến nở nụ cười, hàm hàm gãi đầu nói, hiển nhiên cùng tình huống vừa rồi tương như hai người.

"Yên tâm, người không có ngày đó."

Một câu thanh âm từ xa mà đến gần rơi vào Tiểu Lý trong lỗ tai.

Sau đó liền thấy hắn vậy mà lắng không bay lên, giống như là bị người bóp cổ đồng dạng, tứ chi vô ý thức lung tung đập, sau đó khóe miệng bốc lên bọt máu, con người tan rã bị Ân Thiên Vãn đập xuống đất.

"Người nào ở đây làm càn." Trên trời có tám người đều không nói chuyện, hiển nhiên bọn họ đều đã biết Ân Thiên Vãn đến, chỉ có Ngô Mãng hai mắt đỏ bừng, phần giận dữ hết.

Đến tận đây!

Ân Thiên Vãn từ đại điện bên ngoài từng bước từng bước đi lên phía trước, đây là Ân Thiên Vãn lần thứ nhất xuất hiện tại đông đảo tu giả trước mặt!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Nhập tọa long ý

Đại điện bên trong, trong lúc nhất thời thậm chí có chút giương cung bạt kiếm lên.

Nhất là Ngô Mãng, hần từ huyền không mãng trên ghế trực tiếp nhảy xuống, thân thể nhìn khổng vũ hữu lực, một thân thân pháp lại là không tầm thường, nhẹ như lông hồng đồng dạng rơi trên mặt đất, trên mặt đất không có một tia tiếng vang, để Ân Thiên Vãn ngược lại là coi trọng mấy phần.

Lữ Bố đã nói với hần, trên trời tám người bảy cái là Hậu Thiên đình phong người, chỉ có một cái hần nhìn không thấu, hần là cái kia đạo nhân, nhưng là ở chỗ này lại không cần lo lắng cho tính mạng.

Trước mặt cái này trắng hần, cũng là Hậu Thiên đình phong người.

Ân Thiên Vãn còn đứng ở cánh cửa bên ngoài, nhiều hứng thú nhìn lấy người trước mặt, không nói gì.

Như là trước kia, chỉ sợ hần biết trốn bên trên vừa trốn, nhưng là hần hiện tại, khoảng cách Hậu Thiên đình phong cũng bất quá một chút khoảng cách, huống mà còn có Lữ Bố ở bên cạnh, tự nhiên là không sợ, nhất là loại này tu thể người, tinh thần thường thường yếu kém, dễ dàng nhất đối phó.

Vừa rồi nhìn hần có chút phần nộ, Ân Thiên Vãn nhìn một chút sẽ không phải người này là thân thích của hần đi.

Coi là muốn lên tới nói một chút.

Thế nhưng là người đối diện hiển nhiên là không nói nhảm, một quyền trung bình chính trực đánh tới, giống như là mang theo ngàn quân lực, mang theo phiên thiên đạo hải chi thế, trên nắm tay hiện ra kim sắc quang mang, cả người giống như trợn mắt Kim Cương đồng dạng, cái này vừa lên tới liền muốn hù chết tay.

Một quyền đánh tới hướng Ân Thiên Vãn mặt, một quyền này nếu là nện cái rắn chắc đoán chừng Ân Thiên Vãn đầu đều muốn bị toàn bộ đập mất.

Ngô Mãng cũng là có chút khó thở, vừa rồi Ân Thiên Vãn giết người chết kia người là hần bà con xa cháu họ, một mực ý vào quyền thế của hần, không nói làm xằng làm bậy đi, nhưng cũng là để cho người ta chỉ vào cột sống mắng hần.

Mặc dù có lúc hần đều muốn giết hần, nhưng là dù sao cũng là thân thích, hôm nay bị người khác giết chết giống kiểu gì, dù sao đánh chó còn phải xem chủ nhân, Ân Thiên Vãn loại hành vi này tựa như là đánh trên mặt của hần như thế.

Chủ yếu là sự tình phát sinh quá đột nhiên, hần toàn bộ tinh lực đều tại trong vòng ba trọng, nghiên cứu trong tay một kiện kỳ vật, các loại phát hiện thời điểm liền đã chậm, lại thêm người bên cạnh nộ cười như có như không, ý, càng là lửa cháy đổ thêm dầu.

"Tiểu tử này chết chắc, hừ hừ." Đại diện bên trong một người có chút mỉa mai nói.

"Nhân huynh, thế nào trong này có cái gì nói?" Người bên cạnh tranh thủ thời gian đưa tới nói.

"Nhìn xem đi, Kim Cang Quyền, nam thị đệ nhất cao thủ Ngô Mãng, bị hần một quyền tạp toái đầu người đoán chừng không thể đếm hết được." Người này hiển nhiên là nhận ra Ngô Mãng lai lịch, một vừa nhìn Ngô Mãng xuất thủ, một bên giới thiệu.

Ân Thiên Vãn nhìn xem khí thế hung hung một quyền, không né không bẻ, nhìn xem hần thậm chí khoe miệng còn nở nụ cười, tại Ngô Mãng nắm đầm đập tới nháy mắt, tay của hần hơi động một chút, một tầng không thể phá vỡ bình chương cản ở trước mặt của hần, lại còn sinh ra một cỗ lực phản chấn.

Ngô Mãng cả người bị đẩy lùi ra ngoài, áp đảo mấy người cùng một ít băng ghế mới khó khăn lắm dừng lại.

Mà ánh mắt của mọi người nhao nhao rơi vào Ân Thiên Vãn trên người, nhất là tầng này màn sáng, vậy mà để một cái sau này cao cấp người, chặn lại Hậu Thiên đình phong người một kích.

Ân Thiên Vãn nhìn một chút một phòng toàn người, cái này mới chính thức bước vào đại điện.

Mới vừa tiến vào, trong ngực thư mời vậy mà không gió mà bay trực tiếp bay ra, tại Ân Thiên Vãn dưới chân tạo ra từng tầng từng tầng bậc thang thẳng đến trên trời huyền không trước ghế rồng, một cái Kim Long, một mực gà trống làm bạn, Ân Thiên Vãn rốt cục ngồi xuống tại tôn quý nhất địa phương.

Lữ Bố đứng lên bậc thang nháy mắt, vậy mà hiển lộ ra thân hình, Ân Thiên Vãn vốn là còn chút kinh ngạc, nhưng là liền thu liễm, trên người hần át chủ bài rất nhiều, lần này chi hành chính là muốn đem bọn hần bộc lộ ra đi, sau đó cho hòa thượng mạng đến đây đủ áp lực.

Tại Lữ Bố hiển lộ ra thân hình sau đó, lại lấy nửa bước khuất tại tại Ân Thiên Vãn phía dưới, để cho người ta liếc qua thấy ngay.

Chẳng qua để cho người ta càng kinh ngạc chính là người này nhìn hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi vậy mà bộc phát ra kinh người như thể tiềm lực sao? Về sau trời cao cấp thân phận, nhập tọa long ý, đây là tất thành tiên thiên dấu hiệu a.

Ân Thiên Vãn ngồi xuống sau đó, đứng dậy nhìn về phía Ngô Mãng ôm quyền nói ra: "Bằng hữu,

Không là tại hạ cho nên hạ sát thủ, mà là thực sự gặp tà tu hận đến đau răng, chỉ có thể trước một bước động thủ, đại gia lại nhìn."

Ân Thiên Vãn thanh âm chưa dứt, Lữ Bố liền thẳng đến vừa rồi cổ thi thể kia trước đó, hai tay vung lên, một cái quỷ ảnh liền xuất hiện đám người trong tầm mắt, mà mặt này bằng hiển nhiên không phải thi thể trên đất bộ dáng, trên trời nhập tọa mấy người đều thấy rõ, nhất là quỷ này hồn bên trong loại kia tà ác khí tức là giấu không được.

Lữ Bố tay phải có chút duỗi ra, quỹ kia hồn liền chiếm cứ tại lòng bàn tay của hắn không đang lắc lư, cả người hắn cũng theo đó bay tới.

Ngô Mãng nhìn đến đây ánh mắt mới khá hơn một chút, chẳng qua Ân Thiên Vấn để hắn ở trước mặt mọi người chuyện mắt mặt hắn còn chưa thả qua, Ân Thiên Vấn cũng là tay phải vung lên, trống rỗng xuất hiện một viên ích khí đan, cũng là còn lại cuối cùng viên kia, đưa đến Ngô Mãng trước mặt.

"Tiểu tiểu lễ vật, không thành kính ý, tiểu tử vừa rồi cũng là cử chỉ vô tâm, còn hi vọng vị đại ca kia rộng lòng tha thứ." Ân Thiên Vấn một viên ích khí đan trực tiếp đưa qua.

Mặc dù có chút đau lòng, nhưng là ngoài mặt vẫn là chứa không quan tâm bộ dáng.

Ngô Mãng lúc đầu nghĩ trực tiếp cự tuyệt, nhưng nhìn trước mắt đồ vật cũng không phải phẩm phàm, liền duỗi tay ra trực tiếp nhận lấy, trên mặt cũng là có điểm ý cười nói ra: "Đều là luận bàn, không đánh nhau thì không quen biết a."

Bất quá đáy mắt một màn kia phần hận Ân Thiên Vấn vẫn là thấy được, nội tâm đã cho hắn phán quyết tử hình

Hiển nhiên mọi người ở đây không có một cái nào đồ đàn, vừa rồi cái này ngồi xuống mấy vị nên liền biết Ân Thiên Vấn liền là ngồi tại trên long ý người, cho nên từ Ngô Mãng đi dò xét một lần Ân Thiên Vấn sâu cạn, như vậy trải qua loại trừ kiểm từ Lý Mục bên ngoài những người còn lại đều đối Ân Thiên Vấn có chút lau mắt mà nhìn.

Dù sao bọn họ cũng là cùng Ngô Mãng tám lạng nửa cân, trong này tự nhiên là không tính Thương Sinh Đạo Nhân.

Bên trong đại điện rất nhanh khôi phục bình tĩnh, chỉ là phía dưới chín mươi người biến thành tám mươi chín người, Ân Thiên Vấn dư quang nhìn thấy, ngày đó nhìn thấy Thạch Đầu Nhân, Thạch Kiên xem như ngồi xuống ở phía dưới, nhìn xem Ân Thiên Vấn báo đáp đến lấy mỉm cười.

Ân Thiên Vấn nhìn một chút Lữ Bố truyền âm nói: "Đem kia sợi khí tức chia cắt chín phần."

Lữ Bố nhận biết hòa thượng người khí tức, những người còn lại lại không tiết kiệm, như thế đến nay chỉ cần hòa thượng người một khi xuất hiện vậy liền không thể trốn đi đâu được, kỳ thật lần này Ân Thiên Vấn cũng là đã chiếm cái thiên thời, bởi vì hắn nói tà tu cùng đám người nói tới tà tu không là cùng một đẳng cấp sự tình.

Nhưng tóm lại đều là tà tu, cho nên cũng nói không rõ hắn lên phải thuyền giặc, vẫn là đem cả đám đã kéo xuống nước.

Piazza dưới luận đạo chỉ tiếng vang lên, Thương Sinh Đạo Nhân nhìn thấy Ân Thiên Vấn cũng tới, tiện tay vung lên cũng là một tòa mảng ghế dựa đối diện Ân Thiên Vấn ngồi, cứ như vậy loại trừ đứng đây Lữ Bố, một bên bốn cái, giống như mở hội nghị đồng dạng.

"Đã các vị đạo hữu đều đã tới, vậy chúng ta liền có thể nói chính sự."

Không có người phản bác, Thương Sinh Đạo Nhân tiếp lấy nói ra: "Về khoảng cách lần tiêu diệt tà tu đã mười năm có thừa, lần trước có đạo hữu chỉ là ngồi ở phía dưới, bây giờ lại là có thể cùng chung mối thù, cùng ngồi đàm đạo, nhưng chúng ta thân là võ giả, một ít trách nhiệm là xóa đi không xong, dù sao chúng ta hưởng thụ lấy không có gì sánh kịp đặc quyền."

Thương Sinh Đạo Nhân dừng một chút nói: "Ai cũng không muốn người nhà của mình, lọt vào khủng hoảng vô tận bên trong đi!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Niềm vui ngoài ý muốn

Thương Sinh Đạo Nhân câu nói này mới phải nói đến lòng của mọi người khâm bên trong, người ở chỗ này không có một cái nào cô gia quả nhân, có đã con cháu cả sảnh đường, liền tán tu son phấn đều có một ít đệ tử, cái gì trách nhiệm không trách nhiệm, trong mắt bọn họ.

Tà tu cùng xã hội ở giữa, đương nhiên là bọn họ sợ hãi hay không? Trọng yếu nhất, nếu không phải sợ quấy nhiễu được thân nhân của bọn hắn, có lẽ những người này một cái cũng sẽ không tới.

Mặc dù lấy đầu giả hội làm làm nguy trang, nhưng là chuyện này trọng điểm vẫn là tại tà tu xâm lấn cái vấn đề bên trên.

Ân Thiên Vấn nghe lấy đối thoại của bọn họ, mới biết được nguyên lai cái này không cũng không phải là Lữ Bố nói tới giao lưu hội cùng lẫn nhau ở giữa bù đắp nhau, mà là nhằm vào tà tu một lần võ giả tụ hội, Thương Sinh Đạo Nhân cũng là phát hiện Ân Thiên Vấn chém giết tà tu cho nên mới đề đề từ

của mình cho thư mời.

Cho nên Ân Thiên Vấn giết chuyện của bọn hắn thực cũng bị dè ép xuống, thậm chí không ai nhắc lên.

Đã lời nói đều nói đến đây, Ân Thiên Vấn tự nhiên thuận cột treo lên trên, lúc đầu muốn gây nên đám người chú ý một ít mỗi như cũng không cần ở thời điểm này phóng xuất.

"Thương sinh, có chuyện cứ việc nói thẳng đi, chúng ta bảy thị vốn là cùng tiến thoái." Ngô Mãng dẫn đầu nói, bởi vì bọn hắn Ngô gia tại nam thị khai chi tán diệp, mấy trăm miệng, mà lại hắn cũng biết mình đã không có tấn cấp tiên thiên khả năng, cho nên cũng là quan tâm nhất.

"Vậy ta liền không nói nhảm, tàn kính tiên đoán, sau bảy ngày, trăng tròn thời điểm, tai ách sắp tới." Thương Sinh Đạo Nhân duỗi tay ra, một viên tàn phá tám gương, sau đó ở trước mặt mọi người hiển lộ ra mười hai cái chữ.

"Tàn kính tiên đoán chưa từng bỏ lỡ, lần trước tai nạn, tin tưởng các vị đều rõ mòn một trước mất đi, nhưng là đoạt được chỗ tốt, đại gia cũng đều lòng dạ biết rõ, đang ngồi có ba vị đều là trận chiến kia được rồi kỳ ngộ đi."

Ân Thiên Vấn nhìn một chút có ba người không nói gì, không qua nội tâm của hắn lại có chút lẩm bầm, từ hắn thu được hệ thống đến nay, thấy được người đã lật đổ hắn toàn bộ thế giới.

Âm phủ, quý hồn, võ giả, dị năng nhân sĩ, hệ thống.

Hắn cũng hoài nghi hắn có phải hay không tại giống như nằm mơ, nhưng là trước mắt sự tình vẫn là phải từng cái từng cái tiến hành tiếp.

Mà Thương Sinh Đạo Nhân xuất ra tàn kính thời điểm, Ân Thiên Vấn đầu óc liền như là muốn bạo tạc đồng dạng, hai mắt hiện ra tia máu, may mắn hắn một nháy mắt dùng hồn lực che đậy một lần khuôn mặt, một bên Lữ Bố cũng là chú ý tới Ân Thiên Vấn khác biệt, hơi hướng tiền trạm đứng.

Tại tàn kính xuất hiện trong tích tắc, hắn cũng cảm giác cái này đồ vật hắn nhất định muốn chiếm được, cái này đồ vật hắn là đối với hắn rất có ích lợi, chẳng qua loại cảm giác này từ đâu mà đến hắn cũng không rõ rệt, chẳng lẽ là hệ thống, lúc này hệ thống ẩn giấu đi, Ân Thiên Vấn đều không thể phát hiện.

Nhìn thật sâu liếc mắt tàn kính, trong đầu cảm giác khá hơn một chút, mới dùng thanh âm khàn khàn nói ra: "Thương Sinh Đạo Nhân, tiểu tử kiến thức rất ít, không biết món bảo vật này có cái gì thuyết pháp."

"Ân đạo hữu khiêm tốn, cái này tàn kính là Hùng Kê Sơn trấn sơn linh bảo, không có có danh tự, chẳng qua lại một mực truyền thừa xuống tới, đối tai họa tai ách tiên đoán còn từ chưa thất bại qua, cho nên cái này trăm ngàn năm qua ta Hùng Kê Sơn vẫn luôn có đạo thống truyền thừa." Thương Sinh Đạo Nhân cảm tàn kính nói.

"Đáng tiếc là, cái này tàn kính không có công kích hiệu dụng, không phải vậy chỉ dựa vào những năng lực này, người thương sinh cũng lưu nó không được đi." Một mực không phát nói một tên mập nói.

"Ha ha." Thương Sinh Đạo Nhân vuốt vuốt sợi râu cười không nói gì.

Ân Thiên Vấn cũng không hỏi tới nữa đi xuống, bởi vì hắn cũng không biết cái này đồ vật đối với hắn có chỗ lợi gì, ngược lại là phân phó Lữ Bố đem tách ra khí tức tặng cho không ai một sợi theo sau nói ra: "Đây chính là ta phát hiện tà tu khí tức, chư vị nên đều có thủ pháp, truy tra đi."

Mấy người không nói gì, hơi phân biệt một lần liền đem khí tức thu vào.

Điều này đại biểu bảy cái thị tu vi cao nhất người đều ở nơi này, cũng ước định cộng đồng đối kháng tà tu, chuyện này cũng cứ như vậy định xuống dưới, không có nguyên nhân khác, chỉ có hai chữ —— lợi ích.

"Tốt, thời gian cũng không sớm, chúng ta chính sự nói xong rồi, các vị hưởng dụng một ít bữa tối, tới nhìn một chút đấu giá hội, lần này chúng ta chuẩn bị đồ cất giữ còn thật không ít."

"Thương Sinh Đạo Nhân nói, sau đó đám người theo hắn đi xuống, vào ăn."

Ân Thiên Vấn ngược lại cũng tò mò, võ giả này liên hoan là cái bộ dáng gì.

Thế nhưng là mới vừa vừa mới đi vào, cũng cảm giác trăm nghe không bằng một thấy, cùng bọn hắn bình thường ăn cơm không phải liền là một cái bộ dáng, chỉ là nơi này đồ ăn khá hơn một chút, cũng không có cái gì tiên hạc đưa quả, mỹ nhân bạn nhảy, để Ân Thiên Vấn rất ít thất vọng, mọi người tại nơi này đều không nói gì.

Dù sao đại đa số người cũng là vì lần này đấu giá hội mà đến.

Ân Thiên Vấn buồn bực ngăn ngắt nhìn lên trước mặt hoa quả, nhẹ nhàng gặm một cái, lại nhớ tới lúc trước dưới chân núi, cái kia viện dưỡng lão sự tình.

Mà tại tin thị sinh hoạt chuyên mục bên trên, người phụ trách lúc này chăm chú nhìn chăm chăm màn ảnh trước mắt, sáu điểm chính liền biết truyền ra cái kia viện dưỡng lão hình ảnh, hắn lúc trước nhìn thấy sau đó, vô tình, liền biết ít nhất chưa tới trong vòng một tháng bọn họ tỉ lệ người xem không có người có thể siêu việt.

Còn lại mới phải gây nên tiếng vọng sau đó, đám người đối cái kia viện đường lão lên án.

Dù sao nghị luận càng nhiều, bọn họ tỉ lệ người xem càng cao, hần tiền thưởng cũng sẽ càng nhiều.

Ngô đình tại viện đường lão làm một Thiên Nghĩa công, bị ca ca tiếp sau khi trở về, khóc con mắt đều là hồng hồng, hướng về phía phụ mẫu cũng là nói hần gặp phải sự tình, cha mẹ của hần liền là cười một tiếng nói chỗ nào còn có chuyện như vậy, có phải hay không lại nhìn cái gì không đứng đắn tiểu thuyết.

Đều là viết linh tinh.

Nàng cũng không dám nói cái gì, chỉ là nghĩ về sau nhất định sẽ không để cho phụ mẫu đi viện đường lão, nếu có thể sẽ, sẽ còn viết điểm văn chương tại trên mạng.

Cha mẹ hần là tin thị sinh hoạt lão người ái mộ, bởi vì nàng đem cửa lúc trước bị cái này chuyên mục phòng vấn qua, cũng coi là lên TV.

"Gần nhất càng ngày càng khó coi, đều là chút lông gà vô tội sự tình." Ngô đình lão mụ bụng bát nói.

Lúc này khoảng cách tin thị sinh hoạt truyền ra còn có một phút, đã tại thả quảng cáo.

Quảng cáo qua hết, mấy tấm hình hình ảnh xuất hiện tại trên màn hình TV.

Một cái hộ công cười lớn nhìn lấy lão nhân trước mắt.

Trên mặt lão nhân tràn đầy nước mắt.

Tại trong thùng nước phành phạch lấy còn có bọt nước tràn ra tới.

Ba tấm cổ ý tuyền ra tới ảnh chụp lập tức xuất hiện, Ngô đình lúc đầu đang lúc ăn cơm, lập tức kém chút cầm chén lấy xuống, hô hào: "Mẹ, người nhìn, người nhìn, ta nói là sự thật."

Tiết mục bắt đầu, hộ công một ít ngược đãi lão nhân tình cảnh một chút xú xuất hiện, còn có cướp đoạt lão nhân vật phẩm ống kính.

Thời gian nửa tiếng, Ngô đình người một nhà, tin thị rất nhiều nhà có lão nhân người đều đang nhìn, điện thoại nhao nhao không ngừng hướng đài truyền hình đánh tới, càng ngày càng nhiều người đóng lại chuyện này, thẳng đến ban ngành liên quan gọi điện thoại tới, người phụ trách cũng yêu cầu độc nhất vô nhị đưa tin.

Đứng ở một bên Dư Tiểu Mao, nắm nắm nắm nắm, hần cực đứng, đồng thời cũng cảm giác làm chuyện tốt, nếu như không phải lần này, những lão nhân này không biết còn muốn chịu tội tới khi nào.

Hùng Kê Sơn, tất cả mọi người đã vào ăn hoàn tất, lần nữa tiến vào đại điện bên trong, đấu giá hội cũng là chính thức bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Bình sứ vải lụa

Trắc diện bên trong, Thương Sinh Đạo Nhân nhìn gặp chúng người cũng đã dùng cơm hoàn tất, trước hết hành tẩu ra, tại hần dẫn dắt phía dưới, Ân Thiên Vấn một nhóm đi ra, sau đó còn lại chín mươi người mới lục tục đi theo ra ngoài, tham gia lần này đấu giá hội.

Một lần nữa tiến vào, lúc đầu mười phần sáng tỏ đại điện biến có chút âm u, chín người nhập tọa, người còn lại mới chậm rãi ngồi xuống, một ít tiếng ồn ào cũng là truyền ra, để Ân Thiên Vấn có chút không thích, mới vừa rồi còn có chút cao nhân phong phạm võ giả, hiện tại giống như tiến vào chợ bán thức ăn đồng dạng.

Chẳng qua nhìn xem người bên cạnh đều tựa hồ thành thói quen bộ dáng, Ân Thiên Vấn liền không có đang nói chuyện.

Thương Sinh Đạo Nhân ngồi đang đấu giá đài phía bên phải, mà chủ trì bán đấu giá là thì là một người mặc màu trắng váy sa nữ nhân, thanh âm mười phần ôn ền, lại không làm cho người phản cảm, một cái nhãn mày một nụ cười đều lộ ra vô cùng vũ mị, lúc này đứng đang đấu giá trước sân khấu, nhẹ

nhàng nói đầu giá hội chính thức bắt đầu.

Một cái đồng tử tay nâng lấy một cái khay, phía trên che kín một cái vải đỏ, Ân Thiên Vấn hồn lực phát tán ra vậy mà không thể nhìn thấu mây may.

Chẳng qua nữ tử kia hiển nhiên cũng không có cang che cang lộ, đem vải đỏ xốc lên, một cái bình sứ xuất hiện trong mắt của mọi người, tại khay bình sứ bên cạnh còn có một khối xếp xong vải lụa, mang theo một ít lịch sử khí tức.

"Các vị chắc hẳn cũng biết, gần nhất Dự tính nhiều lần bảo vật hiện thế, để rất nhiều người đều có được cơ duyên, chắc hẳn các vị đang ngồi liền có kia phúc duyên thâm hậu người đi... ..." Nữ tử sẽ rất ít điều động bầu không khí, ngăn ngòi mấy câu liền làm cho cả đấu giá hội đạt đến cao trào.

"Chẳng lẽ trong tay người cái này liền là từ kia bảo vật hiện thế chỉ địa đoạt được đồ vật?" Phía dưới một người đột nhiên nói.

Nữ tử nhẹ nhàng che miệng lại, cho hắn vớt ra một cái mị nhân, sau đó dùng vũ mị đến tê dại thanh âm nói: "Hai viên thuốc, sau này cao cấp phía dưới, vô điều kiện để cho người ta tăng lên một cấp, bất quá bây giờ bên trong thể nhưng là chỉ có một viên nữa nha."

Không có người hỏi một cái khác mai đi nơi nào, bởi vì trước mặt cái này nhìn rất ít mỹ lệ nữ nhân, vậy mà cũng là sau này cao cấp tồn tại, kia một thân hùng hậu vũ lực cùng làm sao cũng ẩn tàng không đi vừa mới đột phá một ít phù phiếm, đầy đủ để cho người ta nhìn ra được viên đan dược này năng lượng.

"Tần Mộng tiểu thư, ần như lời người nói, sau này cao cấp phía dưới, để cho người ta tăng lên, kia giống ta loại này sau này sơ cấp làm sao có thể chịu nổi loại này xung kích đâu? Nhà ta lão tổ cũng có cùng loại linh dược, nhưng ta căn bản không dám đụng vào, kia kinh lực giống như độc dược đồng dạng đáng sợ." Một cái nhìn xem tựa như nhị thế tổ người nói.

"Ha ha, vật này trải qua thương sinh lão tổ tự mình kiểm tra, ta may mắn nuốt, tuyệt không cái gì tác dụng phụ." Tần Mộng nhìn lấy người trước mặt nhẹ nhàng nói.

Lời này một chỗ, phía dưới một ít tiếng chất vấn liền chậm rãi biến mất, Thương Sinh Đạo Nhân là nhân vật bậc nào, sẽ ở nhà mình phòng đấu giá tự nện chiêu bài sao? Mà lại từ đệ tử của hắn tự mình phục dụng, kỳ thật cũng tương đương với thí nghiệm thuốc, lại như thế nào không tin.

"Tần Mộng tiểu thư, nghĩ đến kiện thứ nhất vật đấu giá không phải đơn giản như vậy đi, người còn không có giới thiệu khối kia nhìn có chút tổn hại vải là cái gì đâu?" Thấp có mắt nhọn người, lướt qua Tần Mộng trong tay đan dược mà là nhìn về phía tấm kia vải lụa.

"Tiên sinh ngược lại là hảo nhân lực, vật này nếu như tại trăm ngàn năm trước có lẽ so trong tay của ta đan dược còn muốn trân quý, chỉ bất quá bây giờ lại chỉ có thể làm làm vật làm nên vật." Tần Mộng đem bình sứ đặt ở trên khay, cầm lấy khối kia vải lụa.

Không có người nhìn thấy, khối này vải lụa cảm lúc đi ra, Ân Thiên Vấn hô hấp dừng lại như vậy một hơi, sau đó lại hiển lộ ra chẳng hề để ý bộ dáng.

"Các vị có biết, Tam quốc có chiến thần, tên là Lữ Bố." Tần Mộng nói lời kinh người.

"Tần Mộng tiểu thư, cái này giống như cùng đấu giá hội cũng không có có quan hệ gì đi."

"Đương nhiên là có quan hệ, bức tranh này liền là Lữ Bố mộ huyết địa đồ."

"Lữ Bố mộ? Lữ Bố mộ không phải sớm liền thành cảnh điểm sao? Yếu địa muốn để làm gì?" Có chút người biết liền hỏi như vậy.

"Ha ha, ta vừa rồi cũng đã nói, gần đây bởi vì bảo vật hiện thế, tin tưởng các nơi đều có một ít chuyện không bình thường phát sinh đi, lấy Lữ Bố mộ liền là một cái đại cơ duyên,

Nhưng là các vị có thể hay không phân ngum cạnh liền có thể bằng bản sự." Tần Mộng thân nhiên nói.

Trong lúc nhất thời phía dưới đều có chút yên tĩnh, sau đó đều mỗi người có tâm tư riêng, đều biết Tiêu Thị là Lữ Bố mộ vị trí, mà Tiêu Thị thế nhưng là lại tiên thiên người tồn tại, bọn họ cho dù đi đoán chừng cũng rơi vào cái thân tử đạo tiêu, nghĩ rõ ràng sau đó đã nhìn chăm chăm viên đan dược kia.

Trương này vải lụa chỉ là đưa tặng, mà lại không biết bị Hùng Kê Sơn sao chép bao nhiêu phần, vẫn là đan dược thực sự.

"Ta vền vẹn đại biểu Hùng Kê Sơn đạo thống, trong vòng bảy ngày, này muốn sẽ không truyền ra phần thứ hai." Tần Mộng nhìn xem đám người lần nữa nói ra, hiển nhiên có chút lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi ý tứ.

Câu nói này một tiếng, người phía dưới đều có chút không mò ra Tần Mộng ý tứ, dù sao nàng đại biểu cho Hùng Kê Sơn hiện tại, với tư cách tin thị trụ cột vững vàng, lần này cách làm tựa hồ có chút không ổn, phía dưới cũng có chút tin tức linh thông người, biết sau bảy ngày tà tu phản công, hiển nhiên có lớn chuyện phát sinh.

Phía dưới thanh âm dần dần biến mất, lạ thường an tĩnh lại, chẳng qua Ân Thiên Vấn ánh mắt lại chăm chú nhìn chăm chăm Tần Mộng tay.

Xác thực nói là Tần Mộng trên tay khối kia vải lụa, đương nhiên còn có bên cạnh bình sứ.

Hai thứ đồ này hắn đều có, tại trong trử vật giới chỉ nằm hồi lâu, chỉ bất quá một mực không biết có tác dụng gì, trong cổ mộ người áo đen hẳn là hòa thượng người, cho nên cũng coi là từ hòa thượng trong tay đoạt thức ăn trước miệng cạp, trước mắt hai thứ đồ này đã liên quan đến Lữ Bố mộ, vậy liền

vô luận như thế nào muốn lấy được.

Thương Sinh Đạo Nhân con mắt có chút híp, nhưng là mỗi người thần sắc đều trong mắt hấn, tựa hồ có một ít nhàn nhạt ưu sầu, đến mức lo lắng cái gì liền không người biết đến .

Tựa hồ biểu hiện của mọi người đều tại Tần Mộng trong không chế, nàng khẽ hé môi son nói ra: "Đan được vài lụa, giá khởi điểm một ngàn vạn nhân dân tệ hoặc là hoang đại trăm năm tuổi linh được một phần."

Tần Mộng con mắt nhìn đám người một vòng, sau đó ánh mắt vẫn là rơi vào Ân Thiên Vấn bọn người phía trên, nàng biết trước mắt đồ vật cuối cùng vẫn là sẽ rơi xuống trong tay của bọn hấn, dù sao tu luyện giới đẳng cấp càng cao chỗ có thể thu được tài nguyên cũng càng nhiều, vô luận là cướp đoạt còn là như thế nào.

Dị dạng đầu giá để Ân Thiên Vấn có chút không thích ứng, còn có thể dùng tiền, còn có thể dùng linh được?

Kia trong tay hấn những cái kia Linh phù không biết có thể hay không dùng, hấn cho hòa thượng chuẩn bị mỗi như còn không có lấy ra, thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, hiện tại hấn cần phải làm là làm cho tất cả mọi người đều biết hòa thượng là một cái Tụ Bảo Bồn, chỉ muốn đi tìm hấn đều có thể kiếm một chén canh.

"Năm ngàn vạn?" Tần Mộng tay giơ lên nhìn cách đó không xa một người.

"Tám ngàn vạn thêm một cái trăm năm nhân sâm " Một người vội vàng nói, sợ bị đoạt danh tiếng.

"Một trăm triệu, thêm hai gốc trăm năm linh thảo." Ngồi tại khúc quanh nhất nhìn xem giống như ăn mày đồng dạng người nhẹ nhàng nói, vậy mà cũng là sau này cao cấp võ giả.

... ..

Ân Thiên Vấn nhẹ nhàng chuyển trên tay chiếc nhẫn, hấn biết các loại những thứ này tiêu đi? ? Đầu giá kết thúc về sau, giữa bọn hấn đầu giá mới sẽ bắt đầu, quả thật ngồi coi trọng xa, mấy tháng trước đó hấn thậm chí liền tiền thuê nhà đều trả không nổi, bây giờ lại có thể tại mấy ngàn vạn hơn trăm triệu đầu giá bên trong chuyện trò vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Mê vụ che mắt

Phía dưới thanh âm dần dần biến mất, lúc này một mực nhiều hứng thú Ngô Mãng lại là dẫn đầu mở miệng trước: "Một gốc ba trăm năm tuổi nhân sâm, mua về cho ta tiểu tôn tử ."

Ân Thiên Vấn nghe vậy cũng là mở hai mắt ra, chân chính đầu giá hiển nhưng đã bắt đầu .

Hai món đồ này mặc dù nhìn cùng bọn hấn những thứ này sau này cao cấp trở lên người cũng không có tác dụng gì, nhưng là có thể với tư cách đầu giá hội kiện thứ nhất đồ cất giữ, mà lại Tần Mộng bay nhiều như vậy miệng lưỡi hiển nhiên không phải là phạm phẩm, coi như là phạm phẩm đối bọn hấn tới nói những vật này cũng chừng mất.

Vạn nhất được rồi cơ duyên gì, cũng có thể liệu một phát tiến thêm một bước khả năng.

Thương Sinh Đạo Nhân con mắt lơ đãng nhìn lướt qua Ân Thiên Vấn, Ân Thiên Vấn cũng là nhạy cảm phát hiện, nhìn xem hấn có chút nở nụ cười.

Không biết hấn là có ý gì, nhưng là cái này bình sự cùng vài lụa vốn chính là hấn nhất định được chi vật, cho nên vô luận như thế nào cũng muốn tranh một chuyến , mà lại trên người hấn thế nhưng là còn có không ít đồ tốt.

"Người tiểu tôn tử dùng có phải hay không quá lãng phí, không bằng để cho cho ta đi. Hai gốc ba trăm năm linh được." Sơn phần che đôi môi nhẹ nhàng nói.

"Ba cây." Lý Mục sắc mặt lãnh khốc, lạnh nhạt nói.

Ân Thiên Vấn cười cười nói ra: "Tần Mộng tiểu thư, tại dưới lần đầu tiên tới buổi đầu giá này, không biết tờ linh phù này có thể hay không tham dự đầu

giả."

Một trượng huyết động phù xuất hiện tại Ân Thiên Vấn trong tay, đây cũng là hấn dùng trọn vẹn bảy cái hồi đoái giá trị đổi , vốn là nghĩ đến đem vật này lấy ra phối hợp với hấn Kim Cương Phù, đầu tiên là lập uy, sau đó ném ra ngoài huyết động phù, dẫn xuất hòa thượng.

Dù sao hấn chém giết hai tên hòa thượng đi? ? Là sự thật, nếu như tiêu đi? ? Trên người đều có rất nhiều loại này Linh phù.

Đôi kia hòa thượng thể lực đã kích nhưng thật ra là rất muốn mạng .

Nhưng là hiện tại hấn cũng chỉ có thể dùng trượng này huyết động phù, hấn những cái kia Linh phù vẫn là dùng ít đi chút cho thỏa đáng, chẳng qua viên đan được kia một hồi nếu như tới tay, lại là có thể bán đấu giá ra, làm ít tiền đến, dù sao đó mới là hồi đoái đáng giá chủ lực.

Huyết động phù như một mảnh bông tuyết, nhẹ như không rơi vào Tần Mộng trong tay.

"Ân tiên sinh quá lo lắng, Linh phù vốn là thừa thớt, nếu là ngại nguyên ý lấy ra, đương nhiên là có thể." Tần Mộng nhẹ nhàng nói.

"Vậy là tốt rồi." Ân Thiên Vấn không nói thêm gì nữa.

"Tần Mộng tiểu thư, vừa rồi vị tiền bối kia xuất ra Linh phù đến cùng là cái gì a?" Một cái vừa mới đi vào võ giả sơ cấp người trẻ tuổi nói, hấn là tán tu không có gì truyền thừa.

Tần Mộng nhìn hấn một cái nói ra: "Linh phù xuất hiện cũng là bởi vì mấy năm gần đây thỉnh thoảng linh vật phun trào, linh khí rung chuyển, chỗ lấy võ giả số lượng biến nhiều hơn, một ít lúc đầu tu sĩ truyền thừa cũng dần dần lộ ra tái xuất chi thế, trong bọn họ có truyền thừa liền có thể dùng giữa thiên địa linh khí chế thành phù? ."

Tần Mộng dừng một chút nhìn thoáng qua Ân Thiên Vấn lại nói ra: "Trong tay của ta cái này mai lại là tà tu thủ pháp, tên là huyết động phù, dùng thân tu luyện nội lực đem luyện hóa, có thể tại nguy cơ thời điểm phát động, lấy chi thân một ít huyết nhục đổi chạy trốn chết cơ hội, chớp mắt hai mươi dặm."

"Tà tu?"

"Cái gì là tà tu, thứ này sẽ trước thương tổn tới mình?"

"Rất chó thương tổn tới mình, có thể đảo mệnh mới là thật."

"Lão ca, ổn, lời này là thật, còn sống mới có tư cách nói thụ thương."

Tần Mộng trong giọng nói tiết lộ quá nhiều đồ vật, để một ít tán tu có chút mê mang, sau đó nhao nhao hỏi người bên cạnh mình, dù sao có ít người là đến từ một số võ giả gia tộc.

"Chư vị không cần lo lắng, Ân tiên sinh hấn là trước đó vài ngày chém giết tà tu lấy được đạo linh phù này, còn tại địch nhân vì kịp phản ứng thời điểm liền chém giết, chắc hấn những cái kia tà tu cũng đều là Đa Bảo đồng tử , dù sao một tấm linh phù tại chúng ta Hùng Kê Sơn có thể đổi ba cây linh dược, mà loại này bảo mệnh có thể đổi lấy bốn cây ba trăm năm linh dược."

"Nếu như không có người tăng giá lời nói, kia món đồ đấu giá này là thuộc về Ân tiên sinh ."

Tần Mộng nói dứt lời, không có để ý phía dưới một ít tiếng ồn ào, ngược lại là giơ tay lên bên trong huyết động phù nói ra giả trị.

Chẳng qua Ân Thiên Vấn ngược lại là có chút chớ không rõ ràng tình huống,

Vì cái gì cái này Tần Mộng giống như là trợ giúp bản thân như thế, bản ý của hấn liền là phá hoại một ít tại tin thị đi? ? , miễn cho một ít đạo chích hãm hại người nhà của hấn.

"Ba cây? Bốn cây? Tê, chúng ta đều là sau này cao cấp, nếu là cũng có thể chém giết không phải đủ tu luyện đã lâu."

"Đúng vậy a, đáng tiếc không biết những cái kia tà tu ở nơi nào, có thể thu được một ít khác cũng được a."

Ân Thiên Vấn nghe phía dưới ngữ, cảm giác bản thân giống như đã rơi vào một cái bẫy như thế, nhưng là lại không biết nơi nào không đúng, ngược lại sự tình lại hướng lấy địa phương tốt phát triển, thậm chí nói so chính hấn tới thực hành kế hoạch còn tốt hơn rất nhiều.

Tại Ân Thiên Vấn bên người mấy người chỉ có Ngô Mãng ánh mắt không thể phỏng đoán, giống như là đang suy nghĩ cái gì, đến mức son phấn còn có Lý Mục đều đã bỏ đi tranh đoạt, dù sao lúc này mới kiện thứ nhất, đối bọn hấn cũng không có gì nhiều tác dụng lớn chỗ.

Ân Thiên Vấn liền trước tiên mở miệng : "Chư vị, tiểu đệ về sau trời cao cấp tu vi ngồi xuống ở chỗ này, trên người cũng không có vật gì tốt, hi vọng các vị tiền bối có thể đem món đồ đấu giá này nhường cho ta."

Trên người hấn còn có chút Linh phù, nhưng là những vật kia đối với hấn hiện tại thân ở hoàn cảnh vẫn là rất trọng yếu, dù sao còn sống trọng yếu nhất, nếu có thể dùng một trượng huyết động phù liền có thể lấy được bình sử cùng vài lời nói, kia càng tốt hơn , Ân Thiên Vấn nghĩ đến, mới bảy trăm vạn đồ vật a, phía dưới những người kia bỏ ra một trăm triệu đều không có đạt được.

Thật là có hệ thống tốt nhất.

Mặc dù Ân Thiên Vấn đối với trước mặt đồ vật là thế tất yếu cảm tới, nhưng lại biểu đạt một bộ, tại tăng giá hán liền không theo, nhất thời do dự Ngô Mãng còn không có hạ quyết định tâm tư, kia Tần Mộng liền đánh xuống đầu giá chùy, Ân Thiên Vấn cũng là yên tâm.

Ngô Mãng nhìn như thế Ân Thiên Vấn nghĩ đến, lấy lẳng đầu thanh đoán chừng cũng không có nhiều tiền, áp trực đồ vật đoán chừng hán là không nên nghĩ suy tính, đang ngồi tám vị đồng đạo cũng là vì vật kia tới, sau đó cũng không ở phía sau hồi hận, chẳng qua nghĩ đến tiểu tử này nhìn xem đồ tốt không có được biểu lộ khẳng định sẽ rất thoải mái, lại nở nụ cười.

Mà Ân Thiên Vấn tại đồ vật vỡ xuống thời điểm, liền lấy hồn lực truyền âm đối ban đầu kia tên ăn mày nói ra: "Một trăm triệu, đan dược cho người, nếu như đồng ý liền gạt đầu, không đồng ý cứ nói."

Cái kia xuyên giống ăn mày một người như vậy cơ hồ là lập tức gạt đầu, sau đó giống như cũng đã nhận ra cái gì không nói nữa, mà Ân Thiên Vấn từ đầu đến cuối không có nhìn về phía hán một lần, bởi vì kiện thứ hai vật đầu giá để hán kém chút đứng lên.

Tần Mộng đem vừa rồi bán đầu giá bình sứ cùng vài lụa để cho người ta cầm xuống dưới, đây đều là đầu giá hội kết thúc về sau mới có thể chuyển giao đến người mua trong tay.

Mà lần này không phải một cái đồng tử cảm khay tới, mà là một cái cùng Tần Mộng mặc giống nhau phục sức thiếu nữ, chỉ bất quá y phục trên người nhan sắc là màu xanh, niên kỷ cũng rất nhỏ.

Hai cái rương, tại nữ hài trong tay nhẹ vào lòng vũ đồng dạng.

"Đây là làm thời thêm đập chi vật, chư vị bên trong nếu là có gia tộc người có thể dự định, nhưng là bây giờ lại chỉ có một trăm mai, hi vọng đại gia nỡ mức tấp nập đầu giá." Tần Mộng đem mở rương ra, một khối hình tròn ngọc bội bị lấy ra ngoài.

Ân Thiên Vấn thấy rõ ràng kia màu trắng trong ngọc bội ở giữa một cổ tà khí bị ngưng tụ ở bên trong, hơi tự hỏi một chút liền biết cái này mai ngọc bội tác dụng, sau đó liền càng thêm mê mang nhìn về phía một bên chớp mắt Thương Sinh Đạo Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Thất phu vô tội

Bên trong đại điện tính cả Tần Mộng, Thương Sinh Đạo Nhân hết thấy 101 người, đương nhiên không có đem Lữ Bố tính đi vào, lấy Ân Thiên Vấn hồn lực tới nói hay không có thể thấy rõ mỗi người nhất cử nhất động, nhưng là phía dưới những cái kia không có hán tu vi cao người, thậm chí mặt mũi biểu lộ đều có thể nhìn mười phần rõ ràng.

Đây không phải hán cố ý hành động, mà là hồn lực vô ý thức trải tan ra, cũng là để Ân Thiên Vấn kiên định tu luyện hồn kỹ ý nghĩ, chính hán có vẻ hơi chỉ có bảo son mà không biết, chẳng qua gần nhất chuyện của hán cũng quả thật có chút nhiều lắm.

Kỳ thật Ân Thiên Vấn một mực tại nhìn xem ngồi tại hàng trước một đại hán, cũng chính là ban đầu muốn tám ngàn vạn cùng một gốc nhân sâm mua bình sứ cùng vài lụa người kia, ở giữa bởi vì Ân Thiên Vấn đám người ra giá hán không có có động tác gì, nhưng là tại Ân Thiên Vấn ra giá sau đó hán cũng có chút không bình thường.

Nhất là hán nhìn xem khối kia vài lụa ánh mắt, luôn là cho Ân Thiên Vấn một loại cảm giác hán tốt muốn biết một thứ gì.

Tại Ân Thiên Vấn vỡ xuống sau đó, cái kia tráng hán liền tiếp nhìn xem Ân Thiên Vấn bên này chỗ ngồi, chỉ bất quá Ân Thiên Vấn nhìn không ra hán tại nhìn ai, liền theo miệng nói với Lữ Bố một câu, nhìn chăm chăm hán, các loại đầu giá hội kết thúc sau hỏi một chút hán, đến cùng biết chút ít cái gì. Liền không có đang chăm chú hán.

Mà trên đài đầu giá, cũng bài phóng hai cái rương, chứa một trăm mai ngọc bội.

Tần Mộng trong tay giờ một viên ngọc bội nhẹ nhàng nói ra: "Khôi ngọc bội này, chúng ta Hùng Kê Sơn xưng là tìm tà, ngụ ý liền là làm tà tu xuất hiện tại ngọc bội trong vòng trăm thước liền sẽ bắt đầu biến nóng rực, kia sau đó có thể hay không đánh giết tà tu liền toàn bằng bản lãnh của các vị."

"Bán thế nào? Trước cho ta tới mười khối." Ngồi tại hàng trước một đại hán bắt đầu hét lên,

Ân Thiên Vãn cũng là nhìn hán một cái, lại là hán, trong ánh mắt nghi hoặc lại nhiều một chút.

Nhìn thoáng qua chung quanh tám người ngược lại là không có động tĩnh gì, chỉ có Ngô Mãng nhìn chăm chăm phía dưới không biết suy nghĩ cái gì.

"Ngô Đông tiên sinh, vật này là chuyên môn vì mọi người chuẩn bị, một ngàn vạn một viên, mỗi người hạn đập một viên, chẳng qua ngài phụ thân Ngô Mãng tiên sinh ngồi ở phía trên, chắc hẳn người hán là cũng không phải đặc biệt khan hiếm đi." Tần Mộng cười nói tự nhiên, nói chuyện cũng là mười phần vừa vặn, lơ đãng hóa giải xấu hổ cũng là để Ngô Đông có chút nhỏ nhỏ hư vinh.

Tần Mộng tại nâng lên Ngô Mãng thời điểm, còn nhìn Ân Thiên Vãn liếc mắt, như thế để Ân Thiên Vãn có chút ngoài ý muốn, cái này liên tiếp lấy lòng, đến cùng là nguyên nhân gì, tại trong óc của hán lưu lại rất nhiều nghi hoặc, bất quá hán sờ lên trong ngực chứa đồ đồ thổ phù cùng hóa cầu phù, trong lòng cũng là có một chút lực lượng.

Bất quá vẫn là đang suy tư có phải hay không trước tiên đem tên ăn mày kia tiền lấy tới, điểm hối đoái đồ vật.

Tần Mộng lần này giải thích ngược lại để Ân Thiên Vãn có chút hiểu ra, chỉ là hai cha con này chẳng lẽ có bí mật gì? Muốn không vừa rồi lấy Ngô Đông vì cái gì gấp gáp như vậy, bọn họ liên phương thức liên lạc đều không có sao, thực sự không được gửi cái tin nhắn a.

Hán không biết là trong đại điện này kỳ thật che giấu một ít điện tử sản phẩm, cũng chỉ có hán loại này tu luyện hồn lực người có thể cùng người khác truyền âm, tu luyện nhục thể võ giả cũng chỉ có tiên thiên về sau mới có thể truyền âm, hoặc là mượn nhờ một ít thủ đoạn, bất quá bây giờ có điện thoại di động những cái kia cổ kính Truyền Âm Phù một loại chậm rãi bị đào thải.

"Tần Mộng tiểu thư, các người Hùng Kê Sơn mặc dù truyền thừa xa xưa, nhưng là theo ta được biết các người cũng không phải làm việc thiện người đi, các người lần này cử động thật là để cho ta có chút do dự mua là không mua." Một cái đeo kính giống như là người đọc sách mà không giống võ giả người đứng lên nói.

"Lý tiên sinh quả thật không hổ là Bách Hiểu Sanh, một câu hỏi lên vấn đề trọng yếu nhất." Tần Mộng giống như đối mỗi người đều rất biết rõ, biểu hiện rất là tự nhiên.

Vừa nói như vậy đám người cũng đều đang đợi lấy giải thích của hán, dù sao Tần Mộng cho đại gia một cái thật là lớn đĩa bánh, một ngàn vạn đối bọn hán tới nói chẳng khác gì là tặng không, dù sao bảy cái thị mới tới như thế chín mười chín người.

"Các vị nhưng biết lấy mai tìm tà nguyên vật liệu là cái gì?" Tần Mộng đầu tiên là hỏi ra, sau đó có bản thân trả lời nói: "Mỹ ngọc còn có tà tu linh hồn."

"Mỹ ngọc chúng ta là không thiếu, nhưng là còn chưa có chết tà tu chúng ta liền thiếu,

Một cái tà tu, bất luận tàn tật trình độ, chỉ cần còn có một hơi, liền coi như các người đem chẻ thành nhân côn, chỉ cần đưa đến Hùng Kê Sơn liền có thể đổi lấy ba trăm năm linh dược ba cây, mà chúng ta lần này ngọc bội cũng chỉ là tung gạch như ngọc, lần tiếp theo có thể sẽ không như thế tiện nghi." Tần Mộng vừa cười vừa nói, không có một tia sát khí, lại làm cho có ít người lạnh cả sống lưng, nhưng không ai kinh ngạc, dù sao có thể tu luyện tới trình độ này võ giả, trong tay ai là sạch sẽ đây này.

Bách Hiểu Sanh không có lại nói tiếp, kỳ thật một nghĩ lại liền biết, chiến đấu đều là muốn chết người, hiển nhiên Hùng Kê Sơn người không nỡ bản thân chết, mà để bọn hán đi liều mạng, nhưng là linh dược lại là không thể cự tuyệt, tán tu đồ vật chính là muốn dùng mệnh tới độ sức.

Người phía dưới cũng không có đồ đàn, không cho chỗ tốt ai sẽ cho người làm việc, đến mức nói Hùng Kê Sơn hại tính mệnh của người? Trò cười, đều là bản thân muốn đi liều một phát cơ duyên, phát một lần tiền, chết rồi cũng chẳng trách người khác.

Lại Ân Thiên Vãn suy nghĩ bên trong trăm viên ngọc bội cũng là rất nhanh bán sạch, Ân Thiên Vãn mấy người tính làm đưa tặng, liền nhận được đằng sau.

Tần Mộng nhìn hướng về sau diện đứng đầy một nữ hài, nhẹ nhàng nói ra: "Thanh Tước, đem đồ vật cầm đi xuống đi."

Người tới không nói gì, chỉ là nhắc lên hai cái rương liền đi trở về, bước chân nhẹ nhàng vẫn là ban đầu nữ hài kia, một thân áo xanh, trách không được gọi là Thanh Tước.

Tiếp xuống đầu giả, để Ân Thiên Vãn dẫn không ra một điểm tâm tư, liền bắt đầu muốn nhìn một chút trong đầu hệ thống có cái gì dị dạng, lúc trước vậy mà trực tiếp biến mất, tại kia tàn kính xuất hiện thời điểm, cũng may Thương Sinh Đạo Nhân đem thu vào.

Mặc dù hệ thống như cũ không dám bại lộ khí tức, nhưng là Ân Thiên Vãn lại có thể nhìn thấy nó, đương nhiên không muốn hỏi lời nói, mà là nghĩ hệ thống điều tra bên trong hối đoái hệ thống.

Thuốc, phù, khí, tài

Lúc ấy Ân Thiên Vãn thu được hối đoái đáng giá thời điểm chỉ là tại ba loại đầu bên trong lựa chọn sử dụng một chút thích đồ vật, sau đó liền không có tiền, hán lúc kia lấy một trương luyện khí phù không phải là không có cân nhắc tùy ý mua, mà là hán thấy được hối đoái hệ thống bên trong có luyện khí vật liệu bán ra.

Cho nên tại hán thu được một cái bát phương thạch sau đó, lại thêm cái kia hồ cha cấp C uy thác cũng là để hán có ý định này.

Dù sao cái này ừy thác khoảng chừng mười điểm năng lượng giá trị, dựa theo hệ thống thuyết pháp, hẳn coi như đang là không bằng Hậu Thiên đỉnh phong, như thế đối phó hòa thượng cũng càng có một chút chắc chắn.

Đấu giá hội rất nhanh đi vào hồi cuối, lúc đầu coi là Tần Mộng biết đem áp trực đồ vật lấy ra, đấu giá hội coi như là kết thúc mỹ mãn, thế nhưng là nàng vậy mà thân nhiên hướng hậu đài đi đến, đây là có chuyện gì, sau đó liền thấy trên đài mặt khác tám người cũng có ba cái đứng lên.

"Chẳng lẽ còn có giữa trận nghỉ ngơi?" Ân Thiên Vãn hơi nghi hoặc một chút.

"Ân huynh là lần đầu tiên đến, khó tránh khỏi có chút không biết, buổi đấu giá này tại cuối cùng một kiện đồ cất giữ xuất hiện trước đó, sẽ để cho lúc trước bán đấu giá xong người, lấy tốt vật phẩm của mình, nếu như không muốn tiếp lấy lưu lại liền có thể từ trắc điện đi trước, trắc điện có mười cái phương hướng, đầy đủ mỗi người an toàn đi ra Hùng Kê Sơn." Kiểm tử Lý Mục nhìn xem Ân Thiên Vãn nói, nói thật Ân Thiên Vãn cũng không nghĩ tới hẳn sẽ chủ động cùng mình bắt chuyện.

Nhìn xem hẳn trong lúc vô tình vớ một cái bờ vai của mình, sau đó trước hết hướng bàn đấu giá đằng sau đi, công cụ kiểm rất là tiêu sái.

Ân Thiên Vãn cũng là chậm rãi đi xuống, tỉ mỉ nghĩ lại cũng biết, thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, người mang trọng bảo không bị người dễ mất tới mới là lạ, chỉ bất quá bây giờ trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường Ân Thiên Vãn nhưng lại không biết chính hẳn cũng bị người xem như dê béo.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Hợp tác vui vẻ

Ân Thiên Vãn mới vừa mới xuất hiện, hẳn cũng cảm giác được kia tên ăn mày ánh mắt có chút nóng rực, mặc dù hẳn cũng là sau này cao cấp, nhưng lại chỉ có thể ở ngòi phía dưới.

Gừng bình với tư cách tin thị thế hệ này Cái Bang trưởng lão, bởi vì niên kỷ nguyên nhân liền muốn thoái vị, mà con của hắn tư chất cùng tài nguyên tu luyện đều rất có hạn, lần này hẳn tới đấu giá sẽ cũng là thử thời vận, không nghĩ tới thật lấy giá thấp có thể mua vào một viên thuốc.

Chỉ bất quá đan dược còn chưa tới tay tìm của hắn thủy chung là treo lắt.

"Trước chờ, đem kệt chuẩn bị kỹ càng, một hồi cho người."

Ân Thiên Vãn con mắt cũng không có động, trực tiếp cho hẳn truyền âm nói, gừng bình nghe vậy cũng là yên lòng, nghĩ đến nhi tử có thể tấn cấp hậu thiên cao cấp liền là trở nên kích động.

Mà Ân Thiên Vãn trực tiếp đi hướng bàn đấu giá bên kia cửa hông, tốt giống không có cái gì phát sinh như thế.

Đám người không nhìn thấy chính là tại Ân Thiên Vãn tiến vào thời điểm, Thương Sinh Đạo Nhân cũng là đứng lên tiến vào đằng sau.

Vừa tới đằng sau Ân Thiên Vãn liền hơi kinh ngạc lúc đầu coi là rộn rộn ràng ràng hậu trường, lại phát hiện chỉ có một mình hẳn, hồn lực có chút phóng ra ngoài, cảm giác hơi có một chút lực cản, chắc hẳn hẳn là mỗi người tiến vào khác biệt gian phòng, dù sao lẫn nhau đồ vật cũng không giống nhau.

Một trương rất phổ thông cái bàn gỗ, bày ở Ân Thiên Vãn trước mặt là một cái băng ngồi, chính đối diện là một cái màu đen rèm vải.

Ân Thiên Vãn vừa mới ngồi xuống, Thương Sinh Đạo Nhân liền từ rèm đằng sau đi đến, sau đó Tần Mộng cũng bung khay đi tới, đem Ân Thiên Vãn vồ xuống đồ vật liền đặt ở cái bàn gỗ bên trên, đứng sau lưng Thương Sinh Đạo Nhân, tựa như một cái nha hoàn.

Một cái khay, bình sứ cùng vài lụa đều tại.

Ân Thiên Vãn cũng không nóng nảy, hẳn biết hai người cùng lúc xuất hiện hiển nhiên không phải là cho mình đồ vật đơn giản như vậy, mà lại máu của hẳn độn phù đã sớm giao đi ra, không cần thiết Thương Sinh Đạo Nhân tự mình ra tới, kết hợp vừa rồi hết lần này đến lần khác lấy lòng.

Hắn hiện tại cũng không nóng nảy, bình chân như vại đánh giá trên bàn bình sứ, tương đối cùng mình cái kia có cái gì khác biệt.

Thương Sinh Đạo Nhân cũng không nói chuyện, cứ như vậy nhìn xem hẳn, Ân Thiên Vãn khước miệng chớp chớp, đem đồ vật một cảm liền xoay người chuẩn bị đi ra ngoài, hẳn tin tưởng chỉ cần hai giây hẳn liền có thể biến mất.

"Ân tiên sinh." Chung quy là tại Ân Thiên Vấn mới vừa xoay người thời điểm, Tần Mộng không nhận được.

Tần Mộng nhìn xem Ân Thiên Vấn có chút pha trò tiểu dung, sắc mặt lại cũng đứng không có biến hóa, đến mức Thương Sinh Đạo Nhân lúc này mới lên tiếng nói ra: "Ân tiên sinh, nói thật lần này chúng ta Hùng Kê Sơn muốn cùng ngươi đàm một cọc hợp tác."

"A, hợp tác?" Ân Thiên Vấn mặc dù ngoài miệng hơi kinh ngạc, nhưng là trong lòng lại rất bình tĩnh, trừ cha mẹ của ngươi, sẽ không có người đối ngươi vô duyên vô cớ tốt, đều là xuất từ tình cảm hoặc là lợi ích nhu cầu, cho nên Ân Thiên Vấn kết giao bằng hữu tin phục vô dụng luận —— vô công lợi chi dụng, mà trước mặt Thương Sinh Đạo Nhân cùng Tần Mộng thì là trần trụi lợi ích cho phép.

"Đúng, là hợp tác, đối ngươi có ích lợi rất lớn hợp tác." Thương Sinh Đạo Nhân sờ lấy sợi râu nói.

"Tiền bối kia ngươi nói trước đi nói có dạng gì chỗ tốt, có đáng giá hay không đến ta đi mạo hiểm, ta cô gia quả nhân sinh hoạt như thế tự tại, mà lại ngày sau nhất định có thể đi vào tiên thiên, không cần thiết liều mạng đi." Ân Thiên Vấn giả vờ có chút ngạo khí nói, hắn nghĩ biểu hiện ra một cái tiểu Bạch bộ dáng.

"Ân Thiên Vấn, tin thì, Cổ huyện người sống, từ nhỏ đến lớn không cái gì chiến tích, lại tại Trịnh Thị một năm ở giữa quật khởi, bởi vì Trịnh Thị Lý Thiên Nam truy sát thoát đi về Cổ huyện, tà tu hòa thượng một phái ngay tại truy tra tin tức của ngươi, đánh giết cùng huyện võ giả Diệp Lương Thành..."

Thương Sinh Đạo Nhân êm tai nói, lại đem Ân Thiên Vấn nói xuất mồ hôi lạnh cả người, Ân Thiên Vấn con mắt có chút híp, hắn thậm chí còn có trong tích tắc muốn giết người diệt khẩu, chẳng qua này điểm ý nghĩ thoáng qua liền mất, bởi vì hắn căn bản một điểm cũng nhìn không ra thương sinh hư thực.

Thương Sinh Đạo Nhân cũng không để ý Ân Thiên Vấn biểu lộ, tiếp lấy nói ra: "Theo ta được biết, tà tu hòa thượng một phái đang tụ tập nhân mã đi trước Tiêu Thị, mà thủ hạ Đoạn Tí Kim Cương Hậu Thiên đỉnh phong tu vi, dẫn người đi Cổ huyện điều tra tin tức của ngươi."

Ân Thiên Vấn nghe đến đó kém chút đứng lên, Đoạn Tí Kim Cương? Chẳng lẽ nói chính là lão tam? Đi Cổ huyện sẽ sẽ không tổn thương người nhà của hắn,

Chẳng qua ở trong chớp mắt hắn liền kịp phản ứng, nếu như A Tam hành động thành công Thương Sinh Đạo Nhân cũng sẽ không dẫn chuyện này.

Quả nhiên Thương Sinh Đạo Nhân vung tay lên, đằng sau mang đến mấy cái người áo đen thi thể, khí tức trên thân cùng A Tam có cùng nguồn gốc, nói ra: "Những người này coi như là ta đưa ngươi một ít tiểu lễ vật, đến mức Đoạn Tí Kim Cương hắn chạy trốn, tuyến nhân tới báo người này cũng đi trước Tiêu Thị."

Ân Thiên Vấn nhìn một chút Thương Sinh Đạo Nhân, cũng không nói gì, hắn không rõ Sở Thương Sinh dụng ý, trước mặt mấy cái người chết hiển nhiên đều đã không có hồn phách, kia vừa rồi những cái kia ngọc bội nên liền có bọn họ sinh hồn, kỳ thật cũng là gián tiếp trợ giúp Ân Thiên Vấn diệt trừ một ít hòa thượng đang tin thị bố trí đi? .

"Không biết tiền bối muốn cùng ta hợp làm cái gì?" Ân Thiên Vấn nói, như là đã bị người hiểu nội tình, còn không bằng trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, cũng không phải bởi vì bọn họ ngăn chặn A Tam người, mà là bởi vì người ở dưới mái hiên, xem trước một chút có cái gì chỗ tốt đi.

A Tam bọn họ thuộc về tà tu, gà trống với tư cách tín thị thứ nhất đạo thống, nếu như tùy ý tà tu tàn phá bữa bãi lời nói, bọn họ sẽ cái thứ nhất biến mất, cho nên bọn họ tích cực như vậy đối phó tà tu, hiệu triệu bảy cái thành phố tu giả cùng chung mối thù thật là vì thương sinh? Chỉ sợ tám mươi phần trăm là vì chính bọn hắn, còn lại mới phải cho bọn hắn tài nguyên tu luyện người bình thường.

"Tàn kính." Thương sinh nhẹ nhàng nói ra hai chữ, lại làm cho Ân Thiên Vấn có chút ngoài ý muốn kinh hi cùng chán kinh.

"Tàn kính? Không phải trong tay ngươi?" Ân Thiên Vấn nói.

"Tàn kính sở dĩ trở thành tàn kính là bởi vì khiếm khuyết, mà chúng ta tra ra tàn kính một cái khuyết giác tại Tiêu Thị Lữ Bố trong mộ, cho nên nghĩ cho ngươi đi một lần giúp chúng ta cảm tội." Thương Sinh Đạo Nhân nói.

Ân Thiên Vấn nhìn xem hắn nhiều hứng thú nói: "Tại sao là ta?"

"Bởi vì ngươi vô xuống trương này vài lụa, trương này vài lụa từ lỗ hồng nhìn lại nên bị người chia làm ba phần, đây là lớn nhất một phần đúng lúc ghi chép nơi quan trọng nhất, mà hai cái sừng bị người xé đi, nhưng là đối với tìm tìm đồ tới nói hắn là đầy đủ." Thương Sinh Đạo Nhân đem vài lụa mở rộng ra, giống một cái bát quy tắc hình tam giác, liền là một trương hình chữ nhật địa đồ, bị người xé đi hai cái sừng.

"Vén vẹn bởi vì cái này?"

"Nói thật nếu như ngươi không có vô xuống, chúng ta sẽ tìm Lý Mục, nhưng là ngươi vô xuống, đó chính là ngươi, có lẽ ngươi có thể bởi vì đột phá này tu vi, coi như không có thể đột phá chỉ cần ngươi cảm sẽ tàn kính ta sẽ giúp ngươi nhất cử tiến vào hậu kỳ đỉnh phong." Thương Sinh Đạo Nhân nhìn xem Ân Thiên Vấn hơi có chút dụ hoặc nói, dù sao hắn thấy nói lại nhiều chỗ tốt còn không bằng tăng cao tu vi bây giờ tới.

Đến mức cảm tội đồ vật sau đó tăng lên không tăng lên liền là Thương Sinh Đạo Nhân sự tình.

Chỉ là hắn cũng không biết, tu vi đối với Ân Thiên Vấn tới nói là chuyện đơn giản nhất, còn không bằng cho hắn ít tiền, nhưng là Ân Thiên Vấn hay là chứa biểu tình mừng rỡ nói ra: "Thật?" Trong lời nói còn có chút không tin nhiệm.

"Thiên chân vạn xác." Thương Sinh Đạo Nhân vuốt vuốt chòm râu nở nụ cười.

"Vậy là tốt rồi, ha ha." Ân Thiên Vấn cũng là nở nụ cười.

Một già một trẻ hai chỉ Hồ Ly, không biết ai sẽ lên ai bộ, nhưng là duy nhất có thể khẳng định là Ân Thiên Vấn nếu như thu được tàn kính, chắc chắn sẽ không giao ra, cứ như vậy Ân Thiên Vấn nói câu hợp tác vui vẻ, đem bình sứ cùng vài lụa cát vào trong túi chuẩn bị ra ngoài.

Thương Sinh Đạo Nhân hỏi hột một câu, lại làm cho Ân Thiên Vấn nắm chặt nắm đấm, trên tay gân xanh lộ ra.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Mưa gió nổi lên

Thương Sinh Đạo Nhân thậm chí không có đứng lên, ngồi ở kia giống như là nói thầm, lại giống là nói chuyện với Ân Thiên Vấn, thanh âm rất nhỏ, lại đầy đủ để Ân Thiên Vấn nghe được tình huống.

"Chúng ta phải đi thu thập Đoạn Tí Kim Cương người cũng lưu tại Cổ huyện bảo vệ người phụ mẫu, người có thể an tâm đi Tiêu Thị."

Ân Thiên Vấn thân thể dừng một chút, nắm chặt nắm đấm, trên cánh tay gân xanh lộ ra, nhưng ở xoay người lại thời điểm, thật sâu hô thở ra một hơi cười lấy nói ra: "Vậy thì cảm ơn tiên bối." Tạ ơn hai chữ cần đặc biệt là lại.

"Nếu như thuận tiện, tối hôm nay liền lên đường đi, theo ta được biết Tiêu Thị Lữ Bố mộ ngày mai buổi trưa liền sẽ bắt đầu linh khí phụng dưỡng, nếu như đi trễ lời nói, đoán chừng người vào cũng không vào được." Thương Sinh Đạo Nhân không có phản ứng chút nào đứng lên, vừa nói chuyện một bên vén rèm xe lên hướng khác vừa đi.

"Tạ Tạ tiên bối chỉ điểm, tại hạ đã biết." Ân Thiên Vấn cúi đầu nói, đầy mặt sương lạnh.

Đứng ở trong phòng nhìn xem Thương Sinh Đạo Nhân bóng lưng, đáy mắt hiển hiện một cổ sát ý, quay người ra cửa sau đó lại khôi phục bình thường, càng ngày càng nhiều sự tình để hắn biến không còn lấy tự thân hi ác tới làm việc tình, không biết những cái kia trong tiểu thuyết nhân vật chính là thể nào một mực liền có thể đứng tới đồ đồc .

Ân Thiên Vấn tại đi đến trước mặt thời điểm nhìn thấy ăn mày đứng lên, bất động thanh sắc làm thủ thế, từ bên cạnh hắn đi ngang qua thời điểm, một tấm thẻ tiến vào trong tay hắn, viên đan dược kia cũng là được như nguyện đưa cho hắn.

Thẻ ngân hàng thu vào trữ vật giới chỉ nháy mắt, Ân Thiên Vấn đã đem tiền bên trong đổi thành hối đoái giá trị

Đây cũng là Ân Thiên Vấn không sợ cái này tên ăn mày giờ trò lừa bịp nguyên nhân, bởi vì chỉ cần hệ thống phán định là thuộc về Ân Thiên Vấn danh hạ tiền, như vậy tùy lúc có thể hối đoái thành hối đoái giá trị

Mặc dù ở chỗ này hệ thống chủ thể ý thức không dám loạn động mây may, nhưng là hệ thống một ít kiến thức cơ bản có thể Ân Thiên Vấn vẫn là có thể sử dụng .

Tâm niệm vừa động, dưới chân liền tự hành tạo ra một đóa mây trắng, đem Ân Thiên Vấn đưa lên long ý, sau đó tự nhiên ngồi xuống, hắn kỳ thật trong lòng cũng là có chút ba động, mặc dù nói là tại bên trong đại điện này, nhưng là đây cũng là hắn lần thứ nhất cảm thụ bay lượn cảm giác.

Ngồi xuống về sau hắn cũng đối với kế tiếp áp trực chi vật rất ít sốt ruột, đến cùng là cái gì có thể để đám người này như thế vội vàng, chỉ bất quá vừa rồi Thương Sinh Đạo Nhân lời nói để hắn cảm giác như nghẹn ở cổ họng, nghĩ đến nhanh đưa ủy thác hoàn thành, tấn cấp Hậu Thiên đỉnh phong lại nói.

Lý Mục nhìn Ân Thiên Vấn liếc mắt biểu đạt thiện ý, Ngô Mãng cũng là nhìn Ân Thiên Vấn liếc mắt không nói gì.

"Thiên vấn, vừa rồi Ngô Mãng hai cha con cái giống như đang mưu đồ lấy cái gì, ta không dám tới gần cũng không có nghe rõ." Mới vừa ngồi xuống Lữ Bố liền nói với Ân Thiên Vấn, hai người tự nhiên là truyền âm.

"Ân, hắn ta còn không để vào mắt, một hồi uốn tại làm điểm bảo mệnh cùng sát phạt Linh phù, bảo đảm để hắn chịu không nổi." Ân Thiên Vấn chẳng hề để ý nói, hiện tại hắn sợ chính là còn có cái gì khác biến cố.

Thương Sinh Đạo Nhân cùng Tần Mộng đứng ở phía sau một cái phòng, Tần Mộng mấy lần muốn nói lại thôi.

"Nói đi, muốn hỏi cái gì?" Thương Sinh Đạo Nhân nói.

"Vì cái gì không nói cho hần hần bị Lý Mục làm ầm ỹ." Tần Mộng nhìn xem Thương Sinh Đạo Nhân nghi hoặc nói.

"Tại sao muốn nói? Nếu như Lý Mục giải quyết hần tự nhiên là hần phúc duyên không tốt, bọn họ được rồi tàn kính mảnh vỡ không có một chút tác dụng nào, loại trừ cùng chúng ta đối lấy tài nguyên bên ngoài không còn cách nào khác, mà chúng ta nếu như cảm tới tàn phiến lại khác biệt, chúng ta Hùng Kê Sơn sẽ trở thành Dự tính thứ nhất đạo thống." Thương Sinh Đạo Nhân khoát tay áo nói.

"Vạn nhất Lý Mục không biết vài lựa là làm cái gì?" Tần Mộng nhìn xem sự phụ của mình lại hỏi.

Thương Sinh Đạo Nhân cười cười: "Làm sao người biết ta không cùng hần nói qua đâu?"

Tần Mộng còn muốn hỏi chút gì, Thương Sinh Đạo Nhân lại khoát tay áo, để Tần Mộng đi chủ trì áp trực vật phẩm đấu giá, hiển nhiên không muốn nói nhiều lắm.

Tần Mộng cũng là rất chuyên nghiệp, vừa rồi một ít mê mang biến mất trong nháy mắt không thấy đứng tại trên đài đấu giá thời điểm lại là quang mang bắn ra bốn phía, vô cùng loá mắt, nhìn xem chúng người nói ra: "Áp trực vật phẩm đấu giá chính thức bắt đầu, đây là bắt đầu cũng là kết thúc."

Vừa dứt lời,

Ban đầu cái kia gọi Thanh Tước nữ hài tử đem đồ vật cầm tới.

Một cái khay nữ hài nhưng thật giống như rất ít ăn lực, trên mặt biểu lộ căng cứng, giống như là cầm rất nặng đồ vật như thế.

Thoáng một cái liền hấp dẫn phía dưới còn chưa đi một số người ánh mắt, bọn họ vốn chính là tham gia náo nhiệt, nhìn xem cái này nên lại sau này sơ kỳ tu vi người, cái nào khay giống như này phí sức, bên trong chẳng lẽ là bảo vật gì?

Tần Mộng hỏi hột từ khay bên trong cầm lấy một khối kim sắc tảng đá nói ra: "Phượng Uế Kim, chúng ta Hùng Kê Sơn đều xưng là báo sáng thạch, mỗi năm năm mới có thể ra một khối, tinh hoa của nhật nguyệt hội tụ, phá chướng đánh gãy âm từ kỳ hiệu, bản thân chất liệu cũng thuộc về trung phẩm, chỉ bất quá chúng ta Hùng Kê Sơn thánh địa Báo Hiếu Phong cũng chỉ có vừa ra phương có thể ra Phượng Uế Kim."

Tần Mộng lời nói để rất nhiều người đều khí tức thô trọng. Phượng Uế Kim có ít người có lẽ chưa quen thuộc, nhưng là báo sáng thạch đại đa số người nhưng đều là rõ ràng. Ân Thiên Vấn nhìn xem chung quanh mấy người cũng là kích động bộ dáng, vẫn luôn không có mở miệng người cũng đều là nhìn xem khối kia Phượng Uế Kim rất ít sót ruột.

Ân Thiên Vấn tự nhiên là không quan tâm, kỳ thật chủ yếu nhất là hần không có nghe được kia cái trung phẩm chất liệu là có ý gì.

Đang đang nhìn mình một trăm hồi đoái giá trị nghĩ đến vật liệu luyện khí đâu, còn kém hai kiện liền có thể hoàn thành ủy thác.

Mà Tần Mộng ở trên đài nhìn xem lửa nóng bầu không khí lại nói một câu: "Trọng yếu nhất chính là Phượng Uế Kim, đối phó tà tu có hiệu quả, trời sinh khác chế."

Ân Thiên Vấn nghe đến đó cũng là đã biết người bên cạnh tâm tư, nguyên tới còn là bởi vì tà tu.

"Giá khởi điểm một gốc ba trăm năm linh dược." Tần Mộng nói giá tiền dị thường thấp, lại là không chút nào lo lắng đập không ra giá tốt.

"Ba cây." Ngô Mãng cái thứ nhất mở miệng, hiển nhiên cũng không quan tâm cái gì tiền bồi thân phận.

Kỳ thật phía dưới những người kia cũng căn bản mua không nổi.

"Năm cây." Một người bên cạnh hần nói, căn bản không cho bên cạnh Ngô Mãng cái gì mặt mũi, trực tiếp tăng thêm hai gốc, dù sao hần lần này chính là vì khối này Phượng Uế Kim mà đến.

"Bảy cây." Lý Mục cũng là gia nhập đấu giá, không có chút nào biểu lộ, giống như hần nói không phải linh dược mà là ven đường cỏ như thế.

... ..

Đấu giá cạnh tranh dị thường kịch liệt, rất nhanh giá cả liền bị mang lên hai mươi gốc.

Người phía dưới nhìn xem Ân Thiên Vấn vẫn không có mở ra miệng, tự nhiên là có chút thanh âm.

"Nhìn vị tiền bối kia một mực không có mở miệng, đoán chừng là mua thứ một kiện đồ vật liền không tiền sao."

"Có lẽ vậy, liền chụp một kiện đồ vật, cũng lại không có mua qua, còn tưởng rằng hần ngồi ở kia trên long ý, tại kìm nén cái gì đại chiêu đâu."

"Ha ha, luận tài lực ta Ngô gia lần này chuẩn bị thế nhưng là rất đầy đủ, phụ thân là muốn đích thân vì ta rèn đúc một trang bị." Ngô Đông nghe đám người ngôn ngữ bắt đầu nói, dù sao lúc trước Ân Thiên Vấn để Ngô Mãng mất mặt, hần có ý nói chuyện lớn tiếng kỳ thật cũng là nghĩ tìm kiếm Ân Thiên

Vấn hư thực.

Hắn cũng không phải đồ ngốc, nghĩ đến một hồi sự tình, tâm tình của hắn cũng có chút kích động, bất quá vẫn là chứa một cái vô não hoàn khổ bộ dáng, hưởng thụ đám người nịnh nọt a dua.

"Đúng vậy, đúng vậy, Ngô gia thế nhưng là đại gia tộc, không phải là cái gì người đều có thể so sánh." Một người vội vàng phụ họa đến.

Cứ như vậy người ở phía trên tại cạnh tranh, người phía dưới thảo luận sự tình, chẳng qua đều tại phụ họa Ngô Mãng nói Ân Thiên Vấn quần bách, chỉ có ở bên cạnh không có chen vào nói kia tên ăn mày cảm giác Ân Thiên Vấn rất ít khác biệt, chỉ bất quá không biết Ân Thiên Vấn đang làm gì thôi.

Nhưng là thời khắc này Ân Thiên Vấn lại là một mặt mộng bức, nhìn xem trong nhẫn chứa đồ nằm hai khối bát phương thạch, tùy theo lại xuất hiện khối thứ ba, nhưng mà hệ thống nhiệm vụ bên trên không có bất kỳ cái gì nhắc nhở, như cũ là 1/3 vật liệu, Ân Thiên Vấn cảm giác hắn bị lừa gạt tình cảm.

Trung phẩm

Hai chữ đột nhiên xuất hiện tại hệ thống hỏi đáp trên tấm hình, sau đó liền biến mất không thấy gì nữa!

Mà giờ khắc này Tần Mộng đang nói: "Nếu như các vị không có có dị nghị lời nói, cái này trung phẩm Phượng Uế Kim là thuộc về Ngô Mãng tiên sinh."

"Ba mươi gốc linh dược lần thứ nhất."

"Ba mươi gốc linh dược lần thứ hai."

Ngô Mãng nghe Tần Mộng lời nói, trên mặt cười nếp nhăn nhanh chẹn thành một đóa hoa cúc, thậm chí đứng lên hướng về phía bên cạnh mấy người chấp tay nói vui.

Phía dưới Ngô Đông cũng là nhìn xem Tần Mộng Phượng Uế Kim giống như vật trong bàn tay một bên hưởng thụ lấy bên cạnh mấy người nịnh nọt, một bên đều nghĩ lên dài cảm tới khối kia Phượng Uế Kim, dù sao cũng là trung phẩm vật liệu luyện khí, một ít Hậu Thiên đỉnh phong người đều chưa chắc có được.

"Ba mươi gốc linh dược ——"

"Chậm rãi." Ân Thiên Vấn lời nói âm thanh đột nhiên vang lên, tại Tần Mộng còn chưa nói xong cuối cùng ba chữ thời điểm.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Lọt vào nguy cơ

Tại Ân Thiên Vấn nói ra chậm rãi một sát na kia, Ân Thiên Vấn rốt cục hiểu được trong truyền thuyết nếu như ánh mắt có thể giết chết người ngạnh.

Ngô Mãng cả người mặt như sương lạnh, vươn ra cùng người bên cạnh cầm tay liên lợ lững giữa trời, cái này cũng không thể nói hắn với tư cách nhất gia chi chủ không giữ được bình tĩnh, thật sự là ba mươi gốc linh dược tại nhiều lần đầu giá hội bên trên cũng là hiếm thấy, bởi vì lần này tà tu.

Hắn cơ hồ lấy sạch tất cả vốn liếng, cho nên cũng là tự tin vô cùng, bên cạnh mấy người hắn đều quen thuộc là không thể nào nỗ lực lớn như vậy đại giới tới mua Phượng Uế Kim, đến mức Ân Thiên Vấn trong mắt hắn liền là một cái gặp vận may hậu bối.

Không nghĩ tới lúc này nhất bị người xem nhẹ Ân Thiên Vấn lại ngang nhúng một tay.

Những thứ này tà tu xâm lấn loại trừ tin thị liên bọn họ đứng mũi chịu sào, gia tộc vũ lực không đủ, là sẽ có tai họa diệt môn.

Đến mức Ngô Đông ở phía dưới nghe câu nói này, ánh mắt biến hung ác nham hiểm, thẳng tắp nhìn chăm chăm Ân Thiên Vấn phương hướng, nhìn xem người chung quanh ánh mắt khác thường, cảm giác vừa rồi bọn họ a dua nịnh hót những lời kia giống như tại một bàn tay một bàn tay đánh lấy mặt của hắn.

Chẳng qua Ân Thiên Vấn có thể không quan được nhiều như vậy, nói tiếp.

"Ta ra ba cây năm trăm năm linh dược, nếu như không đủ, vậy ta lại thêm một khối bát phương thạch"

"Năm trăm năm linh được?" Tần Mộng sinh ý vang lên, có một chút ba động.

Linh được mỗi hai trăm năm tuổi phần gia tăng đều sẽ có khác biệt công hiệu, đơn giản nhất liền là từ một trăm năm đến ba trăm năm, như thế võ giả liền có thể ăn tới gia tăng tu vi, đến mức năm trăm năm linh được những năm gần đây tài nguyên bị khai quật càng ngày càng thưa thớt.

Cho nên cái này năm trăm năm phần linh được có thể giúp sau này cao cấp võ giả tấn cấp đỉnh phong tăng thêm một tầng tỷ lệ thành công, lộ ra càng thêm trân trọng.

Mà Tần Mộng sở dĩ kích động nguyên nhân là, nếu như Hùng Kê Sơn lập tức có được ba cây năm trăm năm linh được, khẳng định sẽ có một gốc là thuộc về nàng.

Ân Thiên Vấn đưa tay ở giữa, ba cây linh được bay ra ngoài, rơi tại trên đài đầu giá, hắn nhìn nhìn mình hỏi đôi giá trị trong nháy mắt chỉ có hai mươi, ba cây linh được mỗi gốc hai mươi, thêm ra hai khối bát phương thạch hết thảy hai mươi, nếu như không là nghĩ đến một sẽ ra ngoài thời điểm sẽ có phiền phức.

Hắn căn bản không biết lưu.

Tiền này tới dễ dàng, hoa lại càng dễ a, hắn không phải là không có nghĩ tới kia hỏi đôi hệ thống đồ vật bên trong đi đổi tiền, sau đó hỏi đôi, sau đó lại đổi.

Hắn biết rõ tiền không lộ ra ngoài đạo lý, chỉ là lần này hắn thấy được hỏi đôi hệ thống bên trong cũng không có trung phẩm tài liệu tồn tại, cho nên không thể không ra hạ sách này, nếu không phải một mực tồn tại cái này cấp C uy thác phía trên, khi nào mới có thể tấn cấp Hậu Thiên đỉnh phong.

Sớm một chút đột phá, đối sắp đi Tiêu Thị chỉ hành hắn thì càng có lòng tin một ít, không chỉ có là cùng hòa thượng ân oán, còn có loại kia khổng chế không nổi thôn phệ tàn kính dục vọng, để hắn cảm giác lần này Tiêu Thị chỉ hành chắc chắn sẽ không quá mức đơn giản.

Tần Mộng nhìn xem ba cây linh được nói ra: "Quả thật là năm trăm năm linh được, không biết đạo hữu từ đâu mà đến?"

Không biết là có ý hay là vô tình, một mực trấn định nàng, lúc này giống như kích động có chút đỏ mặt, câu nói này vừa ra tới ánh mắt của mọi người lập tức đều tụ tập tại Ân Thiên Vấn trên người.

"Hùng Kê Sơn không khỏi quần cũng quá rộng đi." Ân Thiên Vấn ngữ khí có chút trầm thấp nói, đồng thời đưa trong tay hai mươi điểm hỏi đôi giá trị đổi thành bốn tám linh phù.

Trong lòng vẫn là có chút bận tâm, nhưng lại không thể biểu hiện ra một điểm mềm yếu, nếu không một số người tóm lại muốn coi hắn là làm quả hồng mềm.

"Ba cây linh được đã đủ rồi, nếu như các vị không có có dị nghị lời nói, vậy cái này kiện Phượng Uế Kim là thuộc về Ân tiên sinh." Tần Mộng nói.

"Tần tiểu thư, ta muốn là lại thêm năm cây linh được đâu?" Ngô Mãng hít một hơi thật sâu nói, hiển nhiên đây là hắn ranh giới cuối cùng, một cái gia tộc tiền tài có lẽ có rất nhiều, nhưng là linh được loại vật này đều là thuộc về gia tộc nội tình.

Lập tức toàn bộ lấy ra bất quá là tát ao bắt cá thôi, đây là nỗi người đều biết, chẳng qua Ngô Mãng nhưng lại không thể không đi ra một bước này, bởi vì liên tính gia tộc bọn họ bị diệt, chỉ cần có khối này Phượng Uế Kim, hai người phụ tử bọn hắn có thể đủ luyện chế hai kiện binh khí.

Có bọn họ, nếu có thể ở lần này tà tu xâm lấn bên trong còn sống sót, thậm chí đột phá, gia tộc lại đáng là gì.

"Ngô tiên sinh, chúng ta Hùng Kê Sơn cầm bốn mươi gốc ba trăm năm linh được đổi với người ba cây năm trăm năm linh được người nguyên ý không?" Tần Mộng nhìn xem Ngô Mãng hỏi hột nói, lại làm cho Ngô Mãng cảm giác trên mặt mũi rất là không nhịn được.

Lần này nàng ba lần gõ chùy lại không ai phản bác, đồ vật tự nhiên cũng liền thuộc về Ân Thiên Vấn.

"Vậy cái này liền chúc mừng Ân huynh, tại hạ có chuyện liền đi trước." Lý Mục hướng về phía Ân Thiên Vấn liền ôm quyền nói, nhưng sau xoay người rời đi, không có một tia lưu luyến, chẳng qua trước khi đi nhìn xem Ân Thiên Vấn ánh mắt, lại là để hắn lạnh cả sống lưng.

Phía dưới một ít môn phái người cũng đều là biết vấn đề này chỉ sợ không đơn giản, liền nhao nhao hướng trắc diện đi đến, từ khác nhau lối ra xuống núi.

Nhưng là vẫn có một ít người lưu lại, tỉ như Ngô Mãng phụ tử.

Còn có Ân Thiên Vấn có chút kiêng kỵ son phấn.

Lúc này lại chỉ là nhẹ gật đầu hướng Tần Mộng địa phương đi qua, đem Phượng Uế Kim cầm ở trong tay, cũng liền lớn cỡ bàn tay, nhưng là hắn biết chắc túi của hắn là không bỏ xuống được, đoán chừng bỏ vào trực tiếp liền phá, còn không thể tại cái này trước mặt mọi người bỏ vào trong trữ vật giới chỉ, cho nên liền tạm thời trong tay nắm chặt.

"Không biết Tần Mộng tiểu thư, ta có thể đi rồi sao?" Ân Thiên Vấn nhìn chằm chằm nàng nói.

"Có thể, có thể, ngài tùy thời có thể lấy đi." Tần Mộng thanh âm có chút có một dưới run lên, bởi vì nàng rũ xuống đang đầu gối phía dưới đài tay, có quy luật động lên, bị Thương Sinh Đạo Nhân thấy rõ ràng, đây là Hùng Kê Sơn đặc biệt thù thế, nàng là hỏi lại muốn hay không giữ Ân Thiên Vấn lại.

Hiển nhiên Ân Thiên Vấn biểu hiện đồ vật, đã để Hùng Kê Sơn đều có chút động tâm.

Cuối cùng Tần Mộng không có đạt được Thương Sinh Đạo Nhân chỉ thị, mặc dù kẹt dừng một chút, vẫn là đứng ở bên cạnh Thanh Tước mang theo Ân Thiên Vấn hướng trắc điện lối ra đi đến.

"Tiền bối, bên này." Tiểu cô nương thanh âm rất là thanh thúy.

"Ân." Ân Thiên Vấn nhẹ nhàng đáp, đi theo tiểu cô nương bóng lưng, hướng trắc điện đi đến.

Ân Thiên Vấn tại tới gần trắc điện thời điểm trong lúc vô tình nhìn xem Ngô Mãng đầy mắt phần hận, trong lòng liền cảm giác có chút không ổn, bất quá hần hần là tìm không thấy bản thân, hướng hồ băng vào hần cũng không phải là đối thủ của Ân Thiên Vấn, Ân Thiên Vấn trong lúc lơ đãng sờ lên trong nhẫn chứa đồ Linh phù, sau đó từ trắc điện trực tiếp đi ra.

Từ lối ra ra tới, hồn lực lập tức trải tán ra đến, Ân Thiên Vấn nghĩ nghĩ một tờ linh phù đập ra tới, thân ảnh giống như là bùn đất đồng dạng lọt vào trong đất, sau đó độn thổ hai mươi dặm, mặc dù tại trong đất tốc độ không phải rất nhanh, nhưng vẫn là thoát ly Hùng Kê Sơn phạm vi.

Các loại Ân Thiên Vấn trở ra hần mới thờ dài một hơi, một viên độn thổ phù cứ như vậy biến mất, mặc dù có chút đau lòng, nhưng là cũng không quản được nhiều như vậy.

May mắn không có người đuổi theo.

Mà hần mới vừa từ Hùng Kê Sơn lối ra ra tới địa phương, ba người tụ tập ở nơi nào, bên trong một người tay áo trong miệng bay ra một con bướm, hồ điệp trên không trung có chút xoay quanh, hai cánh chấn động liền bay ra ngoài, tốc độ vậy mà lạ thường khối, sau đó ba người thân ảnh phi tốc tiến lên, mục tiêu rõ ràng liền là Ân Thiên Vấn chạy địa phương.

Ân Thiên Vấn lúc này đem Phương Uế Kim thu hết trong nhẫn chứa đồ, đem hai tấm vải lụa cầm ở trong tay, một vừa nhìn một bên đuổi đường, chỉ cần ra ngọn núi này, mặc dù sẽ lượn quanh một mảng lớn đường đi Tiêu Thị, nhưng dù sao an toàn đệ nhất.

"Thiên vấn, có người tới, đi mau." Lữ Bố thanh âm truyền đến, hần một mực xa xa sau lưng Ân Thiên Vấn trong vòng ba bốn dặm địa phương, mục đích đúng là một khi phát hiện mục tiêu liền đến nói cho Ân Thiên Vấn, dù sao Ân Thiên Vấn hồn lực không cách nào chạm đến địa phương xa như vậy.

Ân Thiên Vấn căn bản không kịp phản ứng, vô ý thức liền muốn thôi động hồi đoái một cái khác trương độn thổ phù.

Thu

Một cái cự kiếm xa xa nâng một đạo lưu quang, xen lẫn ngập trời chi thế, giống như là muốn đem thiên địa này xé mở một đường vết rách, đem ngăn cản ở trên đường hết thảy đều như bề cảnh khô giống như đánh nát sạch sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Chiến đấu bắt đầu

Cự kiếm trực tiếp cầm trước mặt Ân Thiên Vấn, hần cũng là theo bản năng tránh né, trực tiếp phía bên phải lăn mình một cái, liền cái này tránh né trên đường, một tiếng mười phần bén nhọn tiếng xé gió thẳng đến lồng ngực của hần đánh tới, rõ ràng là muốn tính mạng của hần.

Lăn lộn dư lực chưa hết, tay phải hần khẽ chống, cả người bắn lên, lật ra ngã nhào một cái sau đó an ổn rơi trên mặt đất, đây cũng là lần trước trùng sinh hệ thống thôn phệ kia cái cấp thấp hệ thống Ân Thiên Vấn tẩy tủy kết quả, nếu là lúc trước hần căn bản muốn tránh cũng không được, bởi vì hồn lực mặc dù có thể phát hiện thân thể lại theo không kịp.

Mùi tên rơi trên mặt đất, nổ bễ ra tới.

Bất thành linh hai lần tập kích, cũng là để Ân Thiên Vấn minh bạch cái này ít nhất là hai nhóm người, nhìn trước mặt cự kiếm, Ân Thiên Vấn cũng là không nghĩ tới, cái này Lý Mục thế mà cũng sẽ đuổi theo, nhìn xem cùng đại hiệp như thế, lại có thể làm ra loại này bi ôi sự tình.

Ân Thiên Vấn lặng lẽ thu hồi Linh phù, hắn biết đòn thổ phù cần bảy giây thi pháp thời gian, lúc này khẳng định là không thể nào như nguyện .

"Chụt."

Không biết là lớn đến mức nào oán hận, lại là một tiếng tiếng xé gió trực tiếp đánh tới, lần này là từ rừng cây khe hở bên trong bắn thẳng đến mà đến, tại Âm Thiên Vấn vừa mới thở dài một hơi, tâm thần thư giãn thời điểm.

Góc độ chỉ xảo trá để cho người ta nhìn mà than thở, thẳng đến Âm Thiên Vấn mi tâm mà đến.

Muốn trốn tránh lại phát hiện đã không kịp, chẳng qua Âm Thiên Vấn sắc mặt không nên, từ mi tâm trùng trùng điệp điệp hồn lực trong nháy mắt bạo phát đi ra.

"Khanh."

Mũi tên giống như là bắn tại lấp kín trên tường, tại Âm Thiên Vấn mi tâm hai thốn địa phương ông ông trực hướng, lại không cách nào lại tiến mấy may, mũi tên phía trên hiện ra màu đen u quang, hiển nhiên là bồi lên kịch độc, một khi bắn vào Âm Thiên Vấn thân thể, chỉ sợ cũng lại không đủ sức xoay chuyển đất trời .

Coi như là có ngốc, Âm Thiên Vấn cũng biết người tới chỉ sợ là muốn giết hắn, đây là không nghĩ tới cái này chân tướng phơi bày .

Phanh

Mũi tên hết sạch sức lực đập xuống đất, vậy mà đập ra một cái hố nhỏ, nhìn mũi tên này mũi tên cũng không phải là phạm vật, chẳng qua này liên tiếp cách trở, hai người lại là rơi vào Âm Thiên Vấn trước mặt.

Lý Mục cùng Ngô Mãng.

"Các người làm sao biết ta ở chỗ này." Âm Thiên Vấn nhìn xem hai người có chút hí mắt, trước dùng đòn thổ phù bỏ chạy, bản thân lại một khắc không ngừng nghỉ tiến lên, vẫn là bị người đuổi tới, đây cũng là hắn không tiếp tục chạy trốn nguyên nhân, nếu như không thể tình huống, chỉ là đồ tổn sức thôi.

"Truy Tung Điệp." Lý Mục ống tay áo khẽ nhúc nhích, một con bướm bay ra, thất thải cánh trên không trung, mười phần mê người.

"Người liền dùng vọng tưởng chạy trốn, Truy Tung Điệp phân có thể tồn lưu bảy ngày, trong vòng trăm dặm đều có thể truy tung."

Ân Thiên Vấn nhìn xem hắn, một câu nói sau cùng này chỉ sợ mới phải hắn đem cái này hồ điệp lấy ra nguyên nhân đi, chính là muốn tuyệt Âm Thiên Vấn chạy trốn tâm tư.

Thu

Một tiếng vang nhỏ, Âm Thiên Vấn tại hai người chưa kịp phản ứng thời điểm, một viên định hồn châm trực tiếp bay ra ngoài, đem kia hồ điệp đóng đinh trên tàng cây.

Lý Mục hai mắt giống như phun lửa, cái này hồ điệp hắn đã hao hết tâm huyết, phần nộ nói "Người tự tìm cái chết.

Sau đó bên phải duỗi tay ra hồ một tiếng —— "Kiếm tới "

Ông ông, bắn xuống mặt đất bạo liệt ra một cái chùng một mét hố to, lưu lại một cái chuỗi kiếm cự kiếm, lúc này không ngừng chấn lấy kiếm thể, phảng phất muốn thẳng bay ra ngoài, bay về phía Lý Mục trong tay, hiển nhiên thanh này cự kiếm đã thông linh.

"Liên người? Cũng xứng nói kiếm tới hai chữ?" Âm Thiên Vấn đồng dạng là tay phải vung lên, khi dễ nói.

Cái này vung lên lại trực tiếp đem cự kiếm thu vào hắn trữ vật giới chỉ bên trong, sau đó trên mặt đất mũi tên cũng bị hắn thu vào, nhìn xem Lý Mục có chút trào phúng, tại Âm Thiên Vấn trong lòng chỉ có một người có thể xứng được với hai chữ này.

Kỳ thật Âm Thiên Vấn đã sớm có tâm tư như vậy, thế nhưng là không có thực tiễn qua hắn cũng không biết là có hay không có thể thu đi đồ của người khác, cũng may hữu kinh vô hiểm, không có cự kiếm Lý Mục nên giống như là tự đoạn một tay.

Cự kiếm đột ngột biến mất, Lý Mục một mực gấp không sợ hãi trên mặt cũng là xuất hiện nháy mắt sợ hãi, sau đó liền là cuồng hi, bởi vì có thể che đậy lại cảm giác của hắn, đem hắn cự kiếm bỏ vào trong túi cũng chỉ có trong truyền thuyết như thế đồ vật.

.

"Tu Di Giới Chi?"

"Tu Di Giới Chi? Chẳng lẽ thứ này thật tồn tại? Nói cách khác sự kiện kia cũng là sự thật?" Ngô Mãng đầu tiên là lặp lại Lý Mục một câu, sau đó mười phần ngạc nhiên nghĩ tới điều gì như thế.

"Lý Mục!" Âm Thiên Vấn nhìn đứng ở Ngô Mãng người bên cạnh, sắc mặt phát lạnh, hắn tự nhiên biết Lý Mục khó mà trêu chọc, hai cái Hậu Thiên đỉnh

phong cao thủ những thứ này thế nhưng là phiên toái, còn có vừa rồi cao thủ dùng tên vẫn luôn chưa hề đi ra.

"Ha ha, quả thật không hổ là mây điện trên long ý nhân vật, đáng tiếc người có được tiên thiên tư chất, hôm nay lại muốn chết trong tay ta ." Lý Mục nhìn xem Ân Thiên Vãn, từ bên hông lấy ra một cái nhuyễn kiếm, kiếm khí chấn động nhảy thẳng tắp.

Hắn mỗi một lần tiến bộ đều là trong chiến đấu, cho nên mỗi một điểm sai lầm hắn đều hết sức đi tránh cho, thế nhưng là hắn nghìn tính vạn tính cũng không có tính tới Ân Thiên Vãn có được trứ vật giới chỉ, đến mức Truy Tung Điện chết, hắn cũng sẽ không để vật chết hồng tâm cảnh của mình.

Chỉ là một lần thời gian hô hấp, liền để hắn phun ra phần nộ của mình, lần nữa khôi phục trấn định.

Ngô Mãng cũng là mang lên trên một đôi quyền sáo, không biết là từ cái gì lân phiên chế thành, từng mảnh từng mảnh phản xạ quang mang.

Hai người đều là trận địa sẵn sàng đón quân địch, hiển nhiên vừa rồi Ân Thiên Vãn một hệ liệt phản kích đưa tới bọn họ xem trọng, bọn họ là vì Ân Thiên Vãn trên người Phượng Uế Kim cùng linh dược, không nghĩ tới trân quý hơn trứ vật giới chỉ để hai cái lúc đầu chia của mình xác người biến có một chút khác nhau.

Bất quá bây giờ hai người vẫn là quan hệ hợp tác, dù sao chỉ có bắt lại Ân Thiên Vãn mới có thể đàm chia của sự tình.

"Thật đúng là không cần mặt mũi, đối phó ta, thế mà còn liên thủ. Lớn như vậy niên kỷ thật là sống đến trên thân chó đi." Ân Thiên Vãn nhìn lấy bọn hắn không khỏi giễu cợt nói, hắn nhìn xem Lý Mục trầm mặc biểu lộ, liền biết có chút hồng bét, lấy đi cự kiếm, diệt Truy Tung Điện, đều không có phá hoại hắn đối địch tâm cảnh.

"Ha ha, quân người nhanh mềm nhanh miệng, một hồi bắt lại người, bảo đảm để người chết không toàn thây." Ngô Mãng bẻ bẻ cổ, nhéo nhéo bàn tay, phát ra rắc rắc rắc thanh âm.

Lý Mục lạnh lùng nhìn xem hắn, giống như tại nhìn một người chết.

Ân Thiên Vãn nhìn xem hai người, hồn lực trong nháy mắt trải rộng toàn thành phố, đôi bàn tay cũng là biến đen nhánh, Âm Linh Chi đến tiếp sau công pháp Âm Linh Chưởng tại chính sách « nung hỗn » bên trong, mặc dù Ân Thiên Vãn tiếp xúc không nhiều, nhưng là Ân Thiên Vãn hồn lực vô cùng tinh khiết hùng hậu cùng tu luyện hệ thống hỗn kỹ thiên nhiên ưu thế, lúc này đã có thể đối địch .

Hồn lực bộc phát, chung quanh lá cây đều không gió mà bay, thật sâu thở ra một hơi, trên mặt cũng là hiện lên một ít chiến ý, lần này hiển nhiên không phải giống như dĩ vãng như vậy, nếu như không chịu nổi, đoán chừng sẽ trực tiếp chết ở chỗ này.

Ân Thiên Vãn ngừng đầu nhìn hai người thân nhiên nói ra: "Muốn giết ta, hai người các người còn chưa xứng." Sau đó thẳng đến Ngô Mãng mà đi.

Lý Mục cùng Ngô Mãng cũng không nghĩ tới, Ân Thiên Vãn lúc này vậy mà xuất thủ trước thẳng đến Ngô Mãng mà đến, Lý Mục lại trực tiếp cảm kích đâm về Ân Thiên Vãn mi tâm, thế nhưng là nửa đường trực tiếp bị người tập kích xuống tới, Lữ Bố thân ảnh chậm rãi hiện diện.

Nhìn hồi lâu sát phạt hắn, cũng là có thể tại cái này Lý Thiên Nam hảo hảo chiến đấu một trận .

Ngô Mãng nhìn xem Ân Thiên Vãn thẳng đến tới mình, hắn cũng là có chút phần nộ, không nghĩ tới hắn vậy mà bị người trở thành quả hồng mềm tới nắm, một lần tay liền là sát chiêu, không lưu tình một chút nào, hắn biết tốc chiến tốc thắng mới là vương đạo, dùng tốc độ nhanh nhất đem Ân Thiên Vãn đánh chết.

Một nắm nắm mang theo lạnh thấu xương chi thế, kim sắc quang mang có chút loá mắt, đem hắn phủ lên giống như trộn mắt Kim Cương đồng dạng, vậy mà mang theo một ít tiếng nổ đùng đoàng.

Nắm nắm màu vàng óng trước mặt Ân Thiên Vãn cấp tốc phóng đại, chỉ là một cái nháy mắt Ân Thiên Vãn lúc đầu thẳng đến hắn nắm nắm mà đi bàn tay, hư không vẽ lên một cái vòng tròn, sau đó bàn tay từ nắm nắm của hắn dưới lướt qua, trực tiếp cầm cổ tay của hắn, cả người kéo một cái.

Trực tiếp đem Ngô Mãng hướng lồng ngực của mình mang đến, Ngô Mãng đáy mắt phát ra một tia hung ác, gia hỏa này thủ đoạn xác thực quý dị, nắm nắm của hắn giống như là lâm vào vòng xoáy đồng dạng, không cách nào dùng sức, thân thể cũng là ngăn ngừa mất khống chế.

Ân Thiên Vãn lại không có chút nào dừng lại, đầu gối trực tiếp hướng về phía trước đánh trúng vào Ngô Mãng bụng dưới, để Ngô Mãng phát ra rên lên một tiếng, mà Ân Thiên Vãn cùng hắn mỗi một lần đụng vào, đều sẽ có một cỗ âm linh chi lực rót vào thân thể của hắn.

Ngô Mãng cánh tay bỗng nhiên run lên, trực tiếp chấn khai Ân Thiên Vãn bàn tay, sau đó cả người đột nhiên ngửa ra sau, một chân lại tại ngửa ra sau nháy mắt, trực tiếp đá hướng về Ân Thiên Vãn cái cằm.

Ân Thiên Vãn đầu có chút giương lên, tránh thoát một cước này, lạnh lùng nhìn xem một cái lộn ngược ra sau quỳ một chân trên đất Ngô Mãng, bẻ bẻ cổ nói ra: "Phế vật."

Chương 64: Giương cung bạt kiếm

Ngô Mãng một mặt phần nộ, chiều thứ nhất ngay tại Ân Thiên Vãn thủ hạ ăn thiệt ngảm, chẳng qua Ân Thiên Vãn vẫn còn cảm thấy có chút tiếc hận, nếu là vừa rồi cận thân thời điểm, định hồn châm tập kích, nói không chừng vừa rồi nhất cử liên có thể dễ khinh địch hấn, chết không có chỗ chôn.

Ngô Mãng bị đánh một cái chân quỳ xuống đất, tay phải cũng rất đột ngột giơ lên làm một thủ thế, sau đó phần nộ nói ra: "Tiểu tử, ta để ngươi chết không yên lành."

Mà tựa hồ hấn cái này thủ thế công lao, Ân Thiên Vãn vừa mới đứng vững, cũng cảm giác chung quanh trong rừng cây một mùi tên bay tới, hồn lực sớm tại xuất hiện nháy mắt liền đã biết được mùi tên tồn tại, chỉ hơi hơi xoay người một cái liền dễ dàng tránh né.

Sau đó lại là một chi tiếp lấy một chi.

Lúc này Ngô Mãng cũng không có dừng lại, quỳ trên mặt đất con nào chân bỗng nhiên đập một cái, nhấc lên mảng lớn bùn đất, hướng về Ân Thiên Vãn chạy như bay đến.

Mặc dù trong lòng của hấn đã sớm vào kinh đào hải lãng đồng dạng, lúc trước hấn còn tưởng rằng Ân Thiên Vãn chỉ là bởi vì phù? Nguyên nhân, để hấn tại dưới sự ứng phó không kịp ăn thiệt ngảm, vừa rồi một quyền kia lại là đã phát huy hấn bảy thành thực lực.

Hấn sát ý trong lòng càng là ức chế không nổi, nhất là hấn còn có nhi tử cùng gia tộc, nếu như hôm nay để Ân Thiên Vãn đào thoát, chỉ sợ hấn sẽ vĩnh viễn sống ở trong sợ hãi.

Ngô Mãng Kim Cang Quyền phối hợp với trong bóng tối mũi tên, lẫn nhau thành bang đỡ chi thế, giống như đã như thế phối hợp ngàn vạn lần, dùng cung cũng là cao thủ, cho Ân Thiên Vãn mang đến phiền toái rất lớn.

Bởi vì lần này dùng tất cả đều là phổ thông mũi tên, giống như không cần tiền như thế, nhưng là Ân Thiên Vãn lo lắng duy nhất đột nhiên xuất hiện một chi nếu như là cùng trước lúc trước cái loại này mang theo kịch độc mũi tên, khẳng định sẽ để cho Ân Thiên Vãn chịu thiệt thòi lớn.

Cái này trong lúc vô hình giảm bớt Ngô Mãng áp lực, cũng là để hấn càng ngày càng chiếm thượng phong.

Ân Thiên Vãn nhìn thoáng qua Lữ Bố, bên kia đánh khó bỏ khó phân, không có cự kiếm Lý Mục mặc dù có chút bó tay bó chân nhưng là, phần mềm cũng là sử dụng cực kỳ âm độc, cũng may Lữ Bố là quý hồn chi thân, thời gian ngắn nên không làm gì được hấn, Lữ Bố cũng chỉ có thể đi đến Lữ Bố mộ cho hấn một ít bồi thường.

Ngô Mãng một bộ Kim Cang Quyền, hổ hổ sinh phong, giống như mỗi một quyền đều mang ngàn quân lực, nhưng là càng đánh lại càng nóng vội, trước mắt Ân Thiên Vãn giống như không biết mệt mỏi đồng dạng, một đôi quý dị hai tay, mỗi lần đều có thể tại hấn điểm chịu lực bên trên tác dụng, để hấn từng quyền từng quyền giống như đánh vào trên bông như thế.

Cứ như vậy mỗi lần thời khắc máu chốt, hấn còn muốn lo lắng này quý dị võ học, cho nên một mực không dám lấy mạng đối mạng, dù sao hấn là tới mưu tiền, không phải muốn liên lụy tính mạng của mình, nhưng là mất tình hình trước mắt cũng không thể không để hấn hạ tử thủ.

"Trọng mất Kim Cương."

Ngô Mãng toàn thân đột nhiên bành trướng, giống như là muốn bạo tạc như thế, thân thể bỗng nhiên cất cao, hình thể cũng tăng lên một chén, toàn thân tản ra chói mắt kim quang, từ trong thân thể của hấn mỗi một chỗ tiết lộ ra ngoài, mười phần chói mắt.

Mà chỉ ở trong tích tắc, hấn là song quyền nắm chặt, toàn thân kim quang thẳng đến song quyền hội tụ, giống như một viên kim sắc đạn pháo, thẳng đến Ân Thiên Vãn mà đến.

Trọng mất Kim Cương, Kim Cang Quyền bên trong cầm pháp, một khi thi triển sẽ để cho tự thân kinh mạch bị hao tổn, chẳng qua uy lực xác thực rất là mạnh mẽ, để Ân Thiên Vãn lòng to đều dựng đứng lên.

Mà tại Ngô Mãng thi triển quyền pháp thời điểm, cái kia ẩn tàng mũi tên sĩ cũng không có nhàn rỗi, trực tiếp kéo một cái căng dây cung, giống như trăng khuyết đồng dạng, một chi màu đen mũi tên sĩ giống như rắn độc trong không khí phóng thích ra khí độc, cũng là thẳng đến Ân Thiên Vãn mà đến.

Một sát na này, Ân Thiên Vãn trong lòng cũng là sinh ra một loại cảm giác nguy cơ, nhưng cũng là không có chút nào dừng lại, trong nháy mắt chứa đồ một viên Kim Cương Phù trực tiếp thôi động, lúc trước hấn kia hai mươi hồi đoái giá trị, đôi một trương động thổ phù hai tấm Kim Cương Phù, còn có một cái là Băng Tiễn Phù.

Thế nhưng là cái này điện quang hỏa thạch trực tiếp, hấn chỉ tới kịp thôi động một viên Kim Cương Phù, tâm tư nhanh quay ngược trở lại, trừ vật giới chỉ

trống rỗng xuất hiện một cái cự kiếm cán ở sau lưng.

Oanh

Địa chấn núi lắc đồng dạng, lấy Ân Thiên Ván làm trung tâm va chạm ra một cái cự đại mây hình nấm, Lý Mục đều bị động tĩnh bên này dẫn động tâm thần, dù sao hắn thấy nếu như Ân Thiên Ván chết rồi hắn cùng trước mặt cái này mặc dù so với hắn đẳng cấp thấp,

Lại có thể cùng hắn đánh cái chia năm năm cường giả liền không cần động thủ.

Mà Lữ Bố lại không quan tâm, bởi vì hắn là quý người hầu, nếu như túc chủ bỏ mình hắn liền biết biến mất, trở lại âm phủ, lấy hắn nhiều năm trong lúc sinh tử chém giết, rốt cục tại cái này nháy mắt tìm được một cái cơ hội, trực tiếp chụp về phía Lý Mục ngực.

Lý Mục cả người liền như là một cái vải rách bao tải đồng dạng bị ném đi, phun ra một ngụm máu tươi, trong tay nhuyễn kiếm cũng là bay ra ngoài, Lữ Bố đi đầu một bước đem kiếm dẫn trong tay, mà Lý Mục nửa dựa vào trên tảng cây, từng ngụm từng ngụm phun máu tươi.

Ngô Mãng toàn thân xuất hiện mấy cái huyết động, máu trong động còn xuất hiện một ít hắc khí, đây đều là trước đó Ân Thiên Ván mỗi một lần công kích đánh vào trong thân thể của hắn âm linh chi lực. Lúc này rốt cục góp gió thành bão, tại Ngô Mãng vốn là tàn phá trong kinh mạch bạo phát nó nên có lực phá hoại.

Lữ Bố nhìn như thế cái kia hổ to.

Ân Thiên Ván quần áo tả tơi nằm ở nơi nào, giống như không có một chút hô hấp, nhưng là hắn bị xuống hồn ấn cho nên tự nhiên là biết được Ân Thiên Ván là đang giả chết, bởi vì trước đó không có phối hợp qua, cho nên hắn theo bản năng bay đi, xách theo kiếm nhìn xem vậy tới Ngô Mãng cùng Lý Mục.

"Bằng hữu, hắn đã chết, ngươi không cần thiết như vậy che chở hắn đi." Lý Mục lau sạch sẽ khóe miệng máu tươi, đi tới nói.

Hắn cùng Ngô Mãng từ hai vừa đi tới, lẫn nhau thành thế gong kìm, giống như là hoà đàm, lại giống là một lời không hợp muốn đánh chết Lữ Bố.

Mà Ân Thiên Ván đem hồn lực từ trong kinh mạch bày kín toàn thân, toàn thân không một tia sinh khí, làn da đều trở nên không có cái gì màu máu, lại thêm vừa rồi cũng là thật thụ một chút vết thương nhẹ, cho nên máu tươi cũng là không làm giả được, hắn đồn sát thủ liền kia mấy tấm linh phù.

Nhưng là cái kia ẩn núp trong bóng tối sử dụng cung tiễn giả hóa còn chưa hề đi ra, hắn nhưng thủy chung không an tâm tới.

Lữ Bố tâm tư nhất chuyển, nhìn xem hai người nói ra: "Đúng vậy a, hiện tại có phải hay không cái biến một lần quan hệ lẫn nhau, tôi nói một chút chiến lợi phẩm phân phối?"

Lý Mục cùng Ngô Mãng nhìn một chút lẫn nhau không nói gì, trong lòng lại càng thêm bắt đầu thấp thòm không yên.

Mà tại hai ngoài trăm thước một chỗ chỗ ẩn núp, Ngô Đông đem trường cung cầm ở trong tay vừa mới chuẩn bị đứng lên, đi cùng lão ba cùng một chỗ nhìn xem sự tình làm sao phân xứng chiến lợi phẩm, rất là đột ngột, một cái mảnh khảnh ngón tay khoác lên trên bờ vai hắn.

Hắn vì dùng cung thuận tiện, lúc này chỉ mặc một cái đặc chế sau lưng, sau lưng cống mũi tên, nhưng là cái này trắng hán, nhìn trên bờ vai dựng lên một cái tay, thân thể lại là run như run rẩy, một điểm không dám nhúc nhích, trên mặt mồ hôi lạnh một giọt một giọt từ cằm nhỏ trên mặt đất đập ra từng cái hố sâu.

Cái tay này rất đẹp, đẹp đến mức rung động lòng người, lại là mang đi vô số người hồn phách.

Cũng là nàng, một thân áo đỏ, phiêu nhiên mà đi.

Ngô Đông hôn mê tại trong rừng cây, đoán chừng là xem ở Ngô Mãng trên mặt mũi không có ra tay độc ác, làm nàng xuất hiện trong tích tắc, lúc đầu có chút hòa hoãn bầu không khí, lại biến giương cung bạt kiếm lên.

Ân Thiên Ván cảm thụ được người tới khí tức, trong lòng sinh ra ý niệm đầu tiên liền là--- trốn!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Sinh lòng nghi hoặc

Son phần

Nữ nhân này Ân Thiên Vãn mặc dù không hiểu rõ, tại kia mây điện bên trong cũng chỉ là nhìn mấy lần, lúc ấy chỉ là sợ hãi thán phục dung nhan của nàng, loại trừ biết hẳn là tán tu bên ngoài, cũng lại không có chút hiểu rõ, nhưng là nàng có thể ngồi ở vị trí đó bên trên, hiển nhiên không phải là một nhân vật đơn giản, chỉ ít cùng Lý Mục là cùng một đẳng cấp cao thủ.

Hơn nữa nhìn nữ nhân này, có thể bằng sức một mình đạt được đám người tôn trọng, hẳn là dựa vào thực lực của mình, chẳng qua là dựa vào tâm ngoan thủ lạt độc nhất là lòng dạ đàn bà vẫn là một mảnh nhân tâm giúp người làm niềm vui ai biết được? .

"Thật đúng là náo nhiệt đâu, kiểm từ Lý Mục, Kim Cưng Ngô Mãng, đều ở nơi này, không biết có thể hay không cho tiểu muội một bộ mặt, đem hẳn nhường cho ta." Son phần tay áo dài bãi xuống, một thân áo đỏ mặc dù xuyên rừng đi đường lại không chút nào tổn hại cùng tro bụi, nhìn xem hai người nhẹ nhàng nói.

Một câu nói kia lại là trực tiếp đem hai người chạy tới nàng mặt đối lập bên trên.

"Đừng giả bộ, đứng lên đi." Son phần dưới chân chấn động, một trận thổ lãng lẫn lộn trực tiếp trùng kích hướng về Ân Thiên Vãn nằm hố sâu.

Ân Thiên Vãn cũng là bất đắc dĩ đứng lên, mặc dù sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng nhìn lại không có gì đáng ngại, trong lúc nhất thời sắc mặt cũng không miễn cho có chút xấu hổ, nhất là Lý Mục cùng Ngô Mãng càng là mặt lộ vẻ vẻ kinh ngạc.

Ngô Mãng nhìn xem Ân Thiên Vãn, hẳn biết hẳn chiêu kia trọn mắt Kim Cưng có bao nhiêu lớn uy lực, coi như là Lý Mục chỉ sợ cũng không dám đón đỡ, lại thêm nhi tử một kích toàn lực, cái này Ân Thiên Vãn vậy mà nhìn chỉ là bị chút vết thương nhẹ, trong lòng không khỏi nghi hoặc, đây là quái vật gì, đồng thời trong lòng cũng có một chút lui bước chi ý.

Như vậy toàn bộ tình hình liền lớn khác nhiều , Ân Thiên Vãn cùng Lữ Bố cùng một chỗ, Ngô Mãng cùng Lý Mục cùng một chỗ, son phần tự mình một người cùng một chỗ.

Ngô Mãng nhìn xem son phần, nhìn xem nàng tới phương hướng, tựa hồ là nghĩ đến cái gì đột nhiên nói ra: "Son phần, không biết khuyến từ bây giờ ở nơi nào?"

Son phần nhìn hẳn một cái nói ra: "Lệnh công tử ở bên kia nằm đâu." Lúc nói còn có ý chỉ ra Ngô Đông vị trí, tựa hồ tại nói cho Ân Thiên Vãn như thế.

Ngô Mãng nhìn xem Ân Thiên Vãn ánh mắt, tâm tư có chút ba động, trên người hẳn huyết động cùng âm linh khí, bởi vì hẳn nuốt bí được, áp chế xuống tới, giống hẳn loại người này không sẽ đem mình lọt vào không đường có thể đi tình trạng, bất quá bây giờ hẳn lại nghĩ đi.

Bởi vì hẳn cảm nhận được thân thể Lý Thiên Nam vừa mới ngăn chặn quý dị khí tức lại bắt đầu cuộn cuộn lên, một thân thực lực lúc này chỉ sợ liền ba CD không phát huy ra được, nghĩ thừa dịp dư uy mạng theo con của mình đi trước, lưu đến Thanh Sơn tại không lo không có củi đốt,

Coi như gia tộc của hẳn bởi vì Ân Thiên Vãn bị diệt môn, chỉ cần hẳn cùng con của hẳn chạy thể là được, Hoa Hạ lớn như vậy, cuối cùng có bọn họ đặt chân chi địa, huống chi hẳn còn có bảo tàng địa phương, bọn họ tới phòng đấu giá cũng không phải cầm đại lượng linh dược, giống như lúc trước đấu giá hội như thế lập tức hô lên mấy chục gốc trên người lại là một gốc cũng sẽ không mang theo.

Đều là vỡ xuống sau đó tại giao dịch một tay giao tiền, một tay giao hàng, có mấy người còn lại chứng kiến, đều là nhân vật có mặt mũi cũng không làm giả được, dù sao bọn họ nhưng không có trừ vật giới chỉ, đến mức Ân Thiên Vãn kia mấy thứ đồ bọn họ trước đó đều vào trước là chủ cho là hẳn đem vật phẩm quý giá đều là tùy thân mang theo.

Ân Thiên Vãn nhìn xem Ngô Mãng lặng lẽ lui lại động tác, thân hình khẽ động, ngăn chặn đường đi của hẳn, cùng Lữ Bố một trước một sau đứng tại bên cạnh hẳn.

Lý Mục nhìn như thế Ân Thiên Vãn tới địa phương, cái kia trong hố sâu có hẳn cự kiếm, mà son phần không có đi lên ý tứ, chỉ là nâng má giống như đang xem kịch như thế, Ân Thiên Vãn kỳ thật ngay tại suy tính son phần ý tứ, hẳn biết Lý Mục một mực tại nhìn trên mặt đất cự kiếm.

Chỉ cần Ân Thiên Vãn tới, Lý Mục nhất định sẽ đi qua, chỉ bất quá bây giờ thanh cự kiếm kia trải rộng vết rách nếu như lại động thủ sợ rằng sẽ trực tiếp tổn hại, Lý Mục đau lòng giống như là bụng lấy vô giá trân bảo đồng dạng, thả tại sau lưng cổng, nhìn xem son phần cùng Lữ Bố cũng là có một ít đi tâm tư.

Cho nên dưới chân không tự chủ cách xa vòng chiến đấu, Ân Thiên Vãn nhìn xem một màn này cũng là nói lòng một ngụm, cái này cự kiếm đối với Lý Mục tầm quan trọng so với hẳn dự kỳ còn trọng yếu hơn, chẳng qua này cũng là Lý Mục hiện tại một cái gông xiềng,

Trừ phi hẳn không muốn phía sau cái kia thanh cự kiếm .

Ngô Mãng nhìn xem Ân Thiên Vãn hẳn không có đi hỏi Lý Mục vì cái gì đi, bởi vì nếu như hẳn là Lý Mục hẳn lúc này cũng không dính vào, hẳn nhìn xem Ân Thiên Vãn phần nộ trên mặt vậy mà ở trong chớp mắt gạt ra một cái tiểu dung nói ra: "Ân huynh đệ, ta lần này là để mờ heo hôn mê rồi con mắt, nếu là ngươi có thể tha ta một mạng, ta đem tất cả mọi thứ đều cho ngươi."

"A, đều cho ta?" Ân Thiên Vãn nhìn xem hán nhiều hứng thú hỏi một câu, cũng không nhận được cảm thán da mặt của hán là đến cỡ nào dày.

"Đều cho người, đều cho người." Ngô Mãng vội vàng trả lời đến, hán không phải muốn dựa vào ngôn ngữ tới để Ân Thiên Vãn buông tha hán, hán biết đó là không có khả năng, chỉ là hán còn có một lần chạy trốn chết cơ hội, cần thời gian tới vận chuyển.

Nhìn xem Ân Thiên Vãn tựa hồ có chút buông lỏng cảnh giác, tốc độ của hán cũng là càng lúc càng nhanh, trong thân thể Kim Cương sức lực toàn lực vận chuyển, chỉ kém ba hơi hán liền có thể bỏ trốn mất dạng, trên mặt thậm chí hiện ra một cổ dữ tợn ý cười, thế nhưng là sát vậy mình ngưng kết ở trên mặt.

"Đều cho ta? Vậy liền liền mệnh của người đều giao ra đi."

Ân Thiên Vãn đi về phía trước một bước, hồn lực che kín bàn tay, Âm Linh Chưởng trong nháy mắt hóa trào, trực tiếp đâm vào trái tim của hán, ở bên tai của hán nhẹ nhàng nói.

Đây là hán lần thứ nhất nghĩ cảm thụ một chút, dịch trong lòng người máu cảm giác, bàn tay nắm chặt, Ngô Mãng dữ tợn ý cười ngưng kết ở trên mặt.

Ân Thiên Vãn tay trái nhẹ nhàng đẩy, tay phải từ lồng ngực của hán rút ra, máu tươi một giọt một giọt thuận theo đầu ngón tay rơi xuống, sau đó toàn bộ tay hồn lực tán đi, lại không một vết máu.

Mà Ngô Mãng hồn phách bị Lữ Bố tiện tay thu vào.

Tại ngoài trăm thước lùm cây bên trong, Ngô Đông tinh dậy nhìn xem phụ thân của mình chết tại Ân Thiên Vãn trong tay, hai cánh tay thật chặt che lấy miệng của mình, tròn mắt tận nứt, sau đó giống con báo như thế, một chút xiu thối lui, thẳng đến ngoài ngàn mét mới lên tiếng khóc lớn, mang theo oán hận thoát đi nơi này.

Hán thậm chí không dám cho phụ thân của hán nhất xác.

Lý Mục nhìn đến đây, hai tay mở ra, từng bước từng bước lui lại đi ra, cũng là chậm rãi biến mất trong rừng.

Không phải Ân Thiên Vãn không muốn đi truy, chỉ là hán tự nhận là coi như đuổi kịp cũng không nhất định có thể đánh giết hán, huống chi bên cạnh còn có một cái không biết nội tình son phấn.

"Đừng nhìn ta, nhận ủy thác của người hết lòng vì việc người khác, tiêu tử mặt mũi của người thật sự chính là lớn a." Son phấn nhìn xem Ân Thiên Vãn nhìn qua ánh mắt, vừa cười vừa nói, chỉ bắt quả ánh mắt kia để Ân Thiên Vãn một trận không dễ chịu.

"Tiền bối, có thể hay không nói cho ta là ai đang giúp ta?" Ân Thiên Vãn nhìn lời nàng nói, bất động thanh sắc lui về phía sau mấy bước, tự nhận là đã đến một cái khoảng cách an toàn mới chấp tay nói, nội tâm của hán tràn đầy nghi vấn.

Son phấn nhìn thật sâu hán liếc mắt, không nói gì, sau đó cả người lui về phía sau, chỉ là mấy bước giống như là đi ngàn mét, sau đó biến mất tại Ân Thiên Vãn trong tầm mắt.

"Lữ Bố, chúng ta cửa này xem như qua?" Ân Thiên Vãn nhìn xem Lữ Bố vẫn có chút không xác định nói.

"Ân, chúng ta có thể lên đường đi Tiêu Thị." Lữ Bố nói, thanh âm có chút suy yếu, hiển nhiên vừa rồi vượt cấp chiến đấu để cho hán tổn thương nguyên khí.

"Chúng ta còn có một việc không có xử lý."

Ân Thiên Vãn nhìn xem trống trải rừng, thanh âm có chút khàn giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Ôm cây đợi thỏ

Trong núi rừng, chiến đấu vết tích còn rõ mồn một trước mắt, chẳng qua này không phải Ân Thiên Vãn cần thiết lo lắng sự tình, chỉ cần một trận núi mưa, thiên nhiên liền có thể xóa đi tất cả mọi thứ, mà trong núi rừng đã thú sẽ phụ trách thu thập Ngô Mãng thi thể.

Ân Thiên Vấn lúc này nhìn xem Ngô Mãng trong ngực một khối vải lụa, hiển nhiên hẳn là bởi vì cái này đồ vật đuổi theo, cuối cùng chết mất tính mệnh, cuối cùng lại thành toàn Ân Thiên Vấn.

Hắn không biết là, cái này vải lụa vốn là Ngô Đông phát hiện , Ngô Đông nhìn thấy bán đấu giá thời điểm cũng là mười phần lo lắng, thế nhưng là cha hắn từ bỏ đấu giá, cho nên hắn tại áp trực vật phẩm trước đó cùng cha hắn nói tình huống, hai người một mưu tính lại thêm Lý Mục.

Nghĩ đến ba người nên có thể đem Ân Thiên Vấn vững vàng bắt lại, mà Lý Mục đã sớm có tâm tư như vậy, muốn cho Ngô Mãng giúp hắn thăm dò sâu cạn, bán đấu tại Ân Thiên Vấn ba vai đập kia một lần cũng là đem Truy Tung Diệp bụi đập vào Ân Thiên Vấn trên bờ vai.

Sự tình phía sau liền là vừa rồi phát sinh .

Hiện tại có một chuyện cần phải giải quyết, một cái nghi vấn cần giải thích nghi hoặc.

Ngô Đông sẽ sẽ không trở về cho phụ thân của hắn nhất xác, nếu như dám trở về, vậy liền trăm thảo trừ căn, cái kia một tay cung tiễn, để Ân Thiên Vấn mấy lần kém chút bỏ mình, nghi hoặc liền là son phấn đến cùng là thụ ai nhờ vả, chẳng lẽ là Thương Sinh Đạo Nhân? Hắn là sẽ không đi.

Ân Thiên Vấn đem Ngô Mãng thi thể lục soát một lần, loại trừ một cái vải lụa liền còn có một cái bình nhỏ, bên trong có hai viên thuốc, đáng tiếc không có kẹt, suy nghĩ một chút cũng hiểu, hướng về Ngô Mãng dạng này người , bình thường cũng hoa không xong tiền, có người tranh cướp giành giật trả tiền, có người không dám đòi tiền.

"Lữ Bố, chúng ta đợi một giờ, chúng ta đi phía trước mấy trăm mét trốn một chút, nếu như hùng đông Ngô Đông còn không có xuất hiện chúng ta liền đi." Ân Thiên Vấn nhìn xem càng ngày càng đen sắc trời nói.

Bọn họ còn phải đi suốt đêm đường, dù sao Thương Sinh Đạo Nhân nói qua, ngày mai buổi trưa cũng chính là ngày mai mười một giờ trưa đến một điểm, cái này trong vòng hai canh giờ, Lữ Bố mở ra, trở liền không đi vào, nhìn xem vải lụa bên trên đường cong cảm giác Lữ Bố nên là rất lớn bộ dáng.

Mặc dù thời gian không cho phép, nhưng là vẫn muốn nhìn cái này Ngô Đông có thể hay không tự chui đầu vào lưới, hoa một giờ cũng coi là cho lẫn nhau một cái cơ hội.

Ân Thiên Vấn liền đi về phía trước, tìm tới một cái tương đối lớn một điểm chạc cây, ngồi ở chỗ đó, dùng hồn lực nâng lên ba khối vải lụa Lữ Bố trên mặt đất thôn phệ cái này Ngô Mãng linh hồn, phát ra từng đợt ba động, hiển nhiên võ giả linh hồn càng thêm mạnh mẽ.

Dù cho là Thương Sinh Đạo Nhân cũng sẽ không nghĩ tới, ba khối vải lụa đều sẽ đã đến Ân Thiên Vấn trong tay, nếu như hắn đã biết sợ rằng sẽ đối Ân Thiên Vấn trực tiếp ra tay, mà tự mình phái người đi thôi.

Ba khối vải lụa giống như liền là hết sức bình thường đồ vật, đụng vào nhau cũng chưa từng xuất hiện cái gì sự kiện linh dị, tỉ như phát ra quang mang a, hoặc là tự động khôi phục cùng một chỗ a, nhìn xem lớn nhất kia một khối tiêu ký ra đồ vật, hẳn biết kia là tàn kính vị trí.

Đến mức cái khác tuyến trên đường tiêu ký, Ân Thiên Vấn cũng không rõ ràng .

Nhưng là sự tình thường thường liền sẽ có kinh hi.

Quả thật tại Lữ Bố thôn phệ xong linh hồn bay tới thời điểm, vừa mới tới gần, ba khối vải lụa liền phát ra nồng đậm sát khí, vừa rồi hết sức bình thường vải lụa, lúc này vậy mà giống một kiện quý khí đồng dạng, phía trên giống như có vạn quý vòn quanh.

Vô tận gào thét, cứ như vậy lơ lửng giữa trời, Ân Thiên Vấn hồn lực đã sớm thu hồi lại, Lữ Bố nhìn xem khối này vải lụa trong mắt lộ ra thật sâu nghi hoặc, sau đó hình như là nhớ ra cái gì đó, trên người quý khí một trận cuộn cuộn.

"Nguyên lai nó ở chỗ này."

Lữ Bố miệng bên trong thờ ra cuộn cuộn sát khí, lại nhẹ nhàng nói.

"Cái gì a." Ân Thiên Vấn lúc này có chút mộng bức, lại cảm nhận được một loại vô hình kêu gọi, những ngày này đến, hắn đều có chút quên đi hắn cũng coi là nửa cái quỷ thân phận, chỉ là vừa mới Lữ Bố vừa mới đến gần thời điểm hắn cảm giác toàn bộ hồn phách đều kém chút ly thể.

Chỉ là hiện tại hồn lực càng thêm nồng hậu dày đặc, mới chế trụ cỗ này rối loạn.

Cái này như lúc trước trong đầu hệ thống đối với tàn kính khát vọng, mà mới vừa rồi là xuất phát từ hắn tự thân linh hồn khát vọng, giống như không kịp chờ đợi muốn chạy vội ra ngoài như thế.

Lữ Bố mặc dù là hồn thể,

Nhưng là Ân Thiên Vấn tựa hồ nhìn ra hắn mới vừa mới làm ra nuốt nước miếng động tác, sau đó mới nói ra: "Người còn nhớ rõ ta hai ngày trước nói bằng hữu của ta tới rồi sao?"

"Nhớ kỹ a." Ân Thiên Vấn lập tức nói, hắn còn nhớ rõ ngày đó quên rồi mạng Lữ Bố, chính hắn chạy về nhà đâu, khoe miệng không khỏi mang ra một ít ý cười.

"Là Không Minh tới, đến tìm kiếm một kiện đồ vật." Lữ Bố nói ra tên của một người, sau đó chăm chú nhìn chăm chăm trước mắt đồ vật nói.

"Không Minh? Người nói là Gia Cát Ngọa Long? Các người thế nào lại là bằng hữu." Ân Thiên Văn tự nhiên mà hỏi.

"Ta khuyên người vẫn là trước tiên đem nó thu lại, sau đó lại nghe ta nói, không phải vậy đưa tới phiền toái gì, ta cũng không chịu trách nhiệm." Lữ Bố chỉ chỉ trước mắt vải lụa nói, sau đó ra hiệu Ân Thiên Văn nhìn xem chung quanh.

Ân Thiên Văn vừa rồi một mực bị trước mắt đồ vật hấp dẫn, tự nhiên không có chú ý, cái này Lữ Bố một nhắc nhở hẳn xem xét liền hạ xuống nhảy một cái, cái này mới bao nhiêu lớn một hồi, chung quanh liền đến mười mấy cái cô hồn dã quỷ, nhìn xem tình hình thật nhiều còn đeo ba lô leo núi một loại đồ vật.

Đoán chừng là một ít chết thảm người, Lữ Bố cũng không để ý, hẳn đối với mấy cái này quỷ cũng không dậy được thôn phệ hứng thú.

Ân Thiên Văn nhìn một chút trước mắt vải lụa thăm dò một chút, tay chạm đến đi qua, vừa mới đụng phải những cái kia sát khí tựa như là giống như là nhìn thấy chuột mèo như thế, nhao nhao biến mất, chỉ chốc lát liền khôi phục bộ dáng của ban đầu, Ân Thiên Văn cũng là đem thu vào trong nhẫn chứa đồ.

Lữ Bố một mặt hâm mộ nhìn xem Ân Thiên Văn không nói gì.

Ân Thiên Văn đem vải lụa thu hồi sau đó, nhìn xem những cái kia cô hồn dã quỷ còn chưa thối lui, cũng tồn một chút tâm tư, đầu hơi lung lay một chút, sau đó ngồi trên tảng cây, hồn phách tại một lần ném thử lý thể, nhìn bên cạnh Lữ Bố còn có thân thể của mình.

Lần này cảm giác lại là khác biệt, hồn lực tinh thuần, linh hồn dày nặng, nhìn xem chung quanh cô hồn dã quỷ, chỉ là hồn lực có chút phóng ra ngoài, tựa như là tại bình tĩnh trên mặt hồ ném ra một cục đá, lay động một vòng gợn sóng, lấy Ân Thiên Văn làm trung tâm, hướng về chung quanh tác động đến.

Trong nháy mắt tất cả quỷ hồn đều biến mất tại Ân Thiên Văn trong tầm mắt, bị Ân Thiên Văn hồn lực toàn bộ đưa tiễn, nhưng không có thương tới bọn họ, hiển nhiên Ân Thiên Văn hiển lộ ra linh hồn hình thái thời điểm đối hồn lực khống chế càng thêm thuận buồm xuôi gió, nên có thể coi như một cái sát chiêu.

Ân Thiên Văn cười hai tiếng, linh hồn trở về thân thể, rất lâu không có như vậy chơi, lên một lần còn tại Trịnh Thị phòng thuê bên trong đâu, về sau còn muốn đi Trịnh Thị một chuyến, nói đi lão Vương trước mộ phần giúp hắn đốt vàng mã còn không cho hắn đâu, chuyện này hắn vẫn chưa quên, lần tiếp theo sẽ Trịnh Thị nhất định sẽ không giống lần trước chật vật như vậy.

Lữ Bố vừa định há mồm nói chuyện, Ân Thiên Văn lại nhẹ nhàng nói ra: "Vải lụa sự tình chúng ta trên đường nói sau đi, đã có người đã đợi không kịp."

Ân Thiên Văn cười, hẳn có thể không phải là quân tử gì, có chút thù cách không được đem, sau đó liền cùng Lữ Bố thừa dịp đã nhanh muốn đen sắc trời, ầm núp đi qua, thế nhưng là vừa mới đi qua liền thấy một màn đề Ân Thiên Văn có chút không thể tưởng tượng tình hình, đồng thời cũng làm cho hắn có chút Cao Húng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Ai tính toán ai?

Ngô Mãng phụ tử quan hệ trong đó hẳn là rất tốt, có thể nhìn ra, hai người phối hợp rất là ăn ý, mà lại, Ngô Mãng cuối cùng cũng là bởi vì chính mình nhitừ không rõ sống chết, cho nên mới bị Ân Thiên Văn đơn độc đánh giết, Ngô Mãng cùng Lý Mục quan hệ hợp tác tùy theo phá diệt.

Nhưng là hiện tại Ân Thiên Văn nhìn thấy lại là Ngô Đông một bên khóc lóc, một bên đào lấy Ngô Mãng y phục, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì đồ vật.

Cũng chính là điểm này đề Ân Thiên Văn hưng phấn, cho nên ngừng đi bắt giữ cước bộ của hắn, nhìn xem Ngô Đông trong lòng cũng là hưng khởi một cái ý niệm trong đầu.

Lúc ấy Ngô Mãng thời điểm chết Ngô Đông không có động thủ, mà Lữ Bố xem xét thời điểm hắn đã biến mất không thấy gì nữa, nhưng là lúc này vậy mà không nhận được lên lên lên về đến, hẳn là có gì ghê gớm đồ vật, mấu chốt chính là cái vật này.

Ân Thiên Văn rõ ràng đã dò xét Ngô Mãng trên người tất cả có thể giấu đồ vật địa phương, loại trừ một khối vải lụa cùng đan dược không có cái gì.

Ngô Đông lúc này cũng là mười phần lo lắng, hắn không biết Ân Thiên Vãn đến cùng đã đi chưa, thế nhưng là món đồ kia hắn không thể không trở về cầm, bởi vì cái này đồ vật có thể giúp hắn báo thù, giúp hắn báo thù giết cha, hắn sợ dĩ nhiên tại chạy đến.

Chính là sợ Ân Thiên Vãn hủy thi diệt tích, như thế đồ vật liền biết biến mất không thấy gì nữa, hắn lần này tới mặc dù có chút phong hiểm, nhưng là chỉ phải cẩn thận thao tác hắn là không nguy hiểm đến tính mạng, dù sao bọn họ Ngô gia bí mật cũng chỉ có cha con bọn họ biết.

Nhưng là không đến cuối cùng một bước hắn cũng không muốn làm như vậy.

Rốt cục tại hắn nửa ngồi lấy cảm giác thân thể khẩn trương đều nhanh cơ rút thời điểm, hắn tại Ngô Mãng phản lưng mò tới một cái nhô lên, hắn vận khởi gia truyền Kim Cương sức lực, khối kia nhô lên vậy mà cùng tay của hắn kêu gọi lẫn nhau, sau đó liền sinh sinh từ trong thịt gọt ra một vật.

Ước chừng có rộng chừng một ngón tay, tựa như là một đoạn xương cột sống.

Sau đó liền thấy hắn hướng về phía Ngô Mãng thi thể trùng điệp dập đầu lạy ba cái, tại dập đầu thời điểm Ân Thiên Vãn đều không có phát hiện hắn hơi dừng lại một chút, đáy mắt bi thương cũng càng thêm nồng hậu dày đặc, găm xong đầu liền chuẩn bị rời đi.

Ân Thiên Vãn mười phần nghi hoặc, hắn vì cái gì không đem Ngô Mãng thi thể mang đi, cho dù là an táng cũng có thể a, Ân Thiên Vãn lặng yên không tiếng động ra hiện ở trước mặt của hắn, tại Ngô Đông ngẩng đầu thời điểm, trong ánh mắt nổi lên một tia vừa đúng sợ hãi, cả người bị hù ngồi dưới đất.

Sau đó cả người co cứng liền chạy.

Lữ Bố trực tiếp đập một cước, đem hắn đá phải Ân Thiên Vãn trước mặt.

Ân Thiên Vãn tự nhiên là không sợ, một cái sử dụng cung tiễn sau này cao cấp võ giả, bị người cận thân, nghĩ không ra còn có chỗ lợi gì.

"Người thật là là cái hiểu từ a, lão ba chết rồi trước tiên nghĩ đến cầm đồ vật, ngay cả nhật xác đều không thu." Ân Thiên Vãn nhìn xem hắn nói, không sợ hắn có ý mỉa mai, chỉ là chuyện trước mắt tới quá mức kỳ quái.

Coi như muốn cầm đồ vật cũng không có tất muốn ở chỗ này cầm a, đại khái có thể đem Ngô Mãng thi thể lấy đi, cầm xong rồi thuận tiện an táng, chuyện cũ kể hồ đồ không ăn thịt con, kia từ không sợ cha cũng hắn là nói thông được.

Hơn nữa nhìn tình cảm của hai người hắn không phải là cùng Ân Thiên Vãn nhìn thấy tình hình như vậy mới phải.

Trừ phi là có cái gì mờ ám

"Ha ha, không nghĩ tới người thật có kiên nhẫn a." Ngô Đông vỗ vỗ trên người bùn đất nói, đáy mắt một cỗ bi ai thế nào cũng ẩn tàng không xong.

Như vậy liền để Ân Thiên Vãn càng càng cẩn thận.

Lúc này, còn có cái gì mai phục hay sao? Ân Thiên Vãn trong lòng cũng là nhiều một cái tâm nhãn, hồn lực có chút phóng ra ngoài, phát hiện phụ cận dừng nói người, liền đã thú đều không có, thậm chí con thỏ nhỏ cái gì.

"Đem trong tay người đồ vật giao ra đi, ta cho người thông khoái, đối người trường cung đâu? Thế nào không thấy?" Ân Thiên Vãn lơ đãng lui về phía sau hai bước sau đó lại nói, ra hiệu Lữ Bố đem hắn trước bắt giữ, miễn được đi ra biến cố gì.

"Năm mơ, trừ phi người giết ta." Ngô Đông nhìn xem Ân Thiên Vãn nói, sau đó hướng Ngô Mãng chỗ nào tới gần.

Chỉ bất quá Lữ Bố không có cho hắn cơ hội này, găm lên đầu của hắn ép trên mặt đất, hắn nửa gương mặt nhìn xem Ngô Mãng thi thể có chút thần kinh cười, miệng không tự chủ chảy xuống nước bọt,

Mặt đều chen lẫn biến hình, nhìn xem Ân Thiên Vãn từng bước một đi tới cũng lộ ra càng thêm cẩn thận.

"Giết đi, nhìn xem buồn nôn." Ân Thiên Vãn nhìn xem Lữ Bố nói, đứng tại Ngô Mãng bên cạnh, Ân Thiên Vãn muốn nhìn một chút cái này Ngô Đông chuẩn bị ở sau đến cùng là cái gì.

Lúc này chỉ cần Lữ Bố dưới chân lại dùng chút lực, liền có thể trực tiếp dùng âm khí xông vào đầu óc của hắn, sẽ để cho hắn trong nháy mắt từ vong.

"Ha ha, ha ha."

Ngô Đông trong mắt không chỉ có không có lúc trước sợ hãi, ngược lại có một loại giải thoát, tốt giống loại tình hình này hắn đã trong đầu nghĩ tới như thế, ngay tại Ân Thiên Vãn nói chuyện nháy mắt.

Xoạt xoạt

Ngô Đông bóp nát trong tay nắm chắc cái kia xương cột sống đoạn, tay bên trong đồ vật tựa như là che mặt trời như thế, từ hắn khe hở bên trong lộ ra vô số kim sắc quang mang, trong lúc nhất thời để Ân Thiên Vãn đều có chút mắt mờ không ra, liền Lữ Bố đều bị ép lui lại.

"Cẩn thận."

Oanh

Lữ Bố thanh âm cùng tiếng nổ đồng thời vang lên, Ân Thiên Văn thấy rõ ràng tại Ngô Đông bóp nát tay bên trong đồ vật nháy mắt, Ngô Mãng thân thể trong nháy mắt bành trướng, giống như là hấn thi triển trọn mắt Kim Cương bộ dáng, mà loại khí tức này vậy mà mang theo một loại tịnh hóa chi lực.

Sau đó tại một mảnh chói lọi bên trong bạo tạc, hải cốt không còn, mà cùng tu trọn mắt Kim Cương Ngô Đông lại có thể mượn nhờ cổ lực lượng này bỏ trốn mất dạng, lúc đầu Ngô Đông là không muốn đi ra bước này, hấn kế hoạch ban đầu là xuất ra đồ vật sau đó nên rồi đi trước.

Ở chung quanh ẩn núp, nếu như mãi cho đến hừng đông đều không có phát hiện Ân Thiên Văn, khi đó mới biết đem phụ thân của mình mang đi, đến mức nói vì cái gì hấn không chờ trời sáng lại đến, hấn là thật sợ hãi Ân Thiên Văn vì cho há giận mà hủy Ngô Mãng thi thể, như thế trong tay hấn xương cột sống đoạn vỡ sau lưu lại trong tay đồ vật cũng sẽ biến mất không thấy gì nữa.

Ân Thiên Văn lấy ra một tờ cuối cùng Kim Cương Phù, tựa như là sớm có đoán trước như thế, còn trong nháy mắt đem lúc trước tịch thu được Lý Mục chuỗi này nhuyển kiếm, dính vào Ngô Đông trong thân thể, một cổ hồn lực cũng là lặng yên không tiếng động tiềm nhập trong thân thể hấn.

Hết sức chống cự lại loại này bạo tạc, Lữ Bố cũng là đang tránh né, loại thủ đoạn này, Ân Thiên Văn không chỉ có chưa từng nghe thấy chưa từng nhìn thấy, càng là đối với võ giả càng nhiều hơn một loại kiêng kỵ, như loại này truyền thừa nhiều năm đại gia tộc, thật là không có chút nào có thể buông lỏng cảnh giác.

Kỳ thật xét đến cùng vẫn là Ân Thiên Văn nội tình quá nhỏ bé, tầm mắt quá thấp, chẳng qua cuối cùng hấn cũng sẽ trở thành một kẻ lọc lõi.

Ân Thiên Văn vẫn là phun ra một ngụm máu tươi, mặc dù đã sớm chuẩn bị.

Kim Cương Phù lực phòng ngự dù sao cũng có hạn, cho tới bạo tạc dư uy tại Kim Cương Phù phát sinh tác dụng trước đó liền công kích Ân Thiên Văn thân thể, cũng may loại thủ đoạn này không phải giống như lúc trước như thế chỉ định Ân Thiên Văn công kích, mà lại hấn đã sớm chuẩn bị, như thế chỉ sợ lần này Ân Thiên Văn không chết cũng sẽ trọng thương.

Mà Ngô Mãng thi thể bạo tạc mục đích hấn là trợ giúp Ngô Đông chạy trốn, nhìn xem biến mất nhuyển kiếm, trong lòng đại định, cảm thụ được cổ kia hồn lực chậm rãi rời đi, Ân Thiên Văn khỏe miệng cũng lộ ra nụ cười.

Nhìn xem Lữ Bố không có chuyện gì, hấn cũng là đứng lên, nhìn xem Ngô Đông vừa rồi nằm địa phương, loại trừ Ngô Đông người biến mất không thấy gì nữa, hấn từ đầu đến chân quần áo tất cả tại nguyên chỗ giữ lại, bạo tạc tạo thành phương viên năm mét sóng xung kích, bùn đất đều bị tung bay.

Nhưng là khoảng cách chỉ cách một chút Ngô Đông nằm sắp địa phương, thậm chí y phục đều không có hư hao, chỉ có Ngô Đông người biến mất không thấy, Ân Thiên Văn đi qua dùng chân đá đá, từ hấn mặc quần tây bên trong xuất ra hai tấm thẻ, hấn là quên rồi lấy ra, dù sao cái này đối với hấn mà nói là tiền lẻ.

"Gặp lại thời điểm, hi vọng người đừng để ta thất vọng, Ngô gia tài phú ta rất cần." Ân Thiên Văn nhìn xem Ngô Đông rời đi phương hướng nhẹ nhàng nói, hấn tại lần hội đấu giá này sau đó liền biết tiền trong tu luyện là trọng yếu đến cỡ nào, mà Ngô gia không có Hậu Thiên đỉnh phong cao thủ, nếu như không có Ngô Đông trợ giúp vợ vet của cái lời nói, đoán chừng không còn gì để ăn.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: 1 tia dã tâm

Mấy ngoài ngàn mét, trên người chưa xuyên một sợi Ngô Đông, trong tay nắm thật chặt một kiện đồ vật, miệng bên trong không ngừng phun máu tươi.

Thất tha thất thủ đuổi đường, một khắc không dám dừng lại nghỉ, nhưng là trên mặt loại kia điên cuồng biểu lộ, không cách nào ẩn tàng, hấn trốn ra được.

Trước ngực một cái vết thương đã dính chỉ đỏ máu, tại đến một cái sơn động trước đó, hấn cẩn thận nhìn một chút chung quanh, lách mình đi vào, một thân tiệm quần áo mới, trường cung, mũi tên đều tại, hấn thấy hấn sớm đã chuẩn bị xong hết thảy.

Đây hết thảy giống như đem Ân Thiên Văn đưa nghịch xoay quanh, cũng làm cho lòng tin của hấn tăng gấp bội, chứng minh Ân Thiên Văn không phải vô địch, sau đó tại triều lấy phụ thân hấn bỏ mình địa phương đập đầu lạy ba cái, sau đó quyết tuyệt rời đi.

Mà tại bạo tạc nguyên địa, Ân Thiên Ván nhìn xem Ngô Đông rồi đi phương hướng không biết đang suy nghĩ gì.

"Thiên ván, vì cái gì để cho hấn chạy thoát." Lữ Bố đứng ở một bên núi, hơi nghi hoặc một chút, hấn nhìn ra cuối cùng Ân Thiên Ván là cố ý thả Ngô Đông rồi đi.

"Không có gì, thả dây dài câu cá lớn, đi thôi, đi Tiêu Thị, người nói cho ta một chút kia vài lựa lại lịch, ta có cũng tốt có chuẩn bị tâm lý." Ân Thiên Ván nhìn xem Lữ Bố nói, sau đó liền dẫn đầu đi về phía trước, bởi vì Lữ Bố bởi vì giày chiến tồn tại, tốc độ tiến lên không biết nhanh hơn Ân Thiên Ván bao nhiêu.

Lữ Bố cũng không có hỏi nhiều nữa, hấn cũng rất muốn đi Tiêu Thị, nhìn xem bản thân hấn mộ.

Nơi này vốn là khoảng cách Hùng Kê Sơn mấy chục cây số, kỳ thật cùng nội thành đã không có nhiều khoảng cách xa, tại Ân Thiên Ván bỏ ra một ngàn khối ngời lên một chiếc taxi sau đó, liền chứa nhắm mắt dưỡng thần, một bên nghe Lữ Bố lời nói, tại lái xe xem ra tựa như là chớp mắt.

Thật lâu, Ân Thiên Ván mở to mắt.

Một cái tay trên chân vươn ra lại nắm chặt, nhìn không ra là hưng phấn hay là lo lắng.

Khỏi kia vài lựa lại lịch không đơn giản, đây là tại Ân Thiên Ván trong lòng sớm có dự liệu, thế nhưng là không nghĩ tới lại là như vậy bất phàm, cho tới bây giờ tại phía dưới người hầu Gia Cát Khổng Minh đều muốn đến dương gian đến tìm kiếm, Lữ Bố biết được cũng không phải đặc biệt rõ ràng.

Nhưng là hấn từ Khổng Minh đôi câu vài lời bên trong lại biết được trương này vài lựa ẩn tàng bí mật liên quan đến tại Sinh Tử Bộ!

Ba chữ để Ân Thiên Ván kích động không thôi, nguyên lai xuất phát từ đồ vật trong truyền thuyết vậy mà đều là tồn tại, chỉ bất quá Lữ Bố cũng không rõ ràng tin tức này là Khổng Minh cố ý truyền cho hấn, vẫn là cái mục đích gì, bởi vì tại Lữ Bố hỏi Khổng Minh Sinh Tử Bộ phải chăng có khuyết tồn thời điểm.

Khổng Minh lại hết sức nói khẳng định Sinh Tử Bộ không từng có một điểm tồn thương.

Lại hỏi kỹ thời điểm Khổng Minh liền không cùng hấn nói, chỉ là cho Lữ Bố một sợi khí tức, nói với hấn nếu như lại phát hiện nhất định muốn nói cho hấn biết, sau đó Lữ Bố cũng liền trở về, lúc đầu chỉ cho là là một chuyện cười, thế nhưng là làm vài lựa thật đang xuất hiện tại trước mặt thời điểm, còn thật sự có chút dè dặt không được bản thân tham lam.

Ai không muốn có được bí mật này, cũng đem tài phú chiếm làm của riêng đâu, chẳng qua Ân Thiên Ván lúc này lại dâng lên một cái càn khôn mưu đồ, chỉ bất quá trong lúc nhất thời cũng nghĩ không rõ trong này cụ thể chi tiết, liền không có đang suy nghĩ đi xuống, vấn đề này còn cần tính tế quy hoạch.

Xe taxi tại trên đường cao tốc chạy rất nhanh, cũng là rất nhanh liền ra tin thị phạm vi.

Để Ân Thiên Ván vừa yêu vừa hận hệ thống một lần nữa xuất hiện, mà nó nói ra câu nói đầu tiên cũng là xác nhận Ân Thiên Ván ý nghĩ.

"Túc chủ, mời không tiếc bất cứ giá nào đem tàn kính nắm bắt tới tay."

Tàn kính quả thật là hệ thống này nhất định đồ vật, lúc trước trong óc hấn kia một cỗ rung động liền là xuất từ hệ thống, mà lại hệ thống này tại tàn kính áp bách dưới vậy mà nói liên tục lời nói đều không dám nói chuyện, Ân Thiên Ván con mắt có chút híp, nếu như hấn có được tàn kính lời nói.

Có thể hay không có thể khống chế lại cái hệ thống này, từ đó thu hoạch được càng nhiều chỗ tốt, ở trong đó lợi hại quan hệ, để Ân Thiên Ván trong lúc nhất thời không lựa chọn.

Sau đó liền thấy một cái mũi uy thác xuất hiện tại Ân Thiên Ván trước mắt.

"Người cảm thấy lấy năng lực của ta, có thể từ Thương Sinh Đạo Nhân cảm trong tay đến đồ vật sao?" Ân Thiên Ván đương nhiên nói.

"Lấy không được, vậy chúng ta đi trước đem Tiêu Thị mảnh vỡ đem tới tay,

Các người trước đó đối thoại ta đều có thể nghe được." Hệ thống nói.

"Ta muốn hỏi một chút, ta cái kia cấp C uy thác thứ ba kiện vật liệu có phải hay không cần cao cấp hơn vật liệu." Ân Thiên Ván nói, hấn còn đối với chuyện này có chút canh cánh trong lòng.

"Đúng vậy, nơi này tài nguyên quá cần cỗi, trong miệng người cao cấp vật liệu, tại một ít thế giới bên trong, khắp nơi đều có thể nhặt được, tùy tiện chuẩn bị cho người một kiện vũ khí, căn bản không có tác dụng, cho nên người vẫn có thể tìm được tốt vật liệu tốt nhất, người cũng nhìn thấy kia Lý Mục cụ kiểm đi."

"Nếu là đánh nhau thời điểm, bị người khác vũ khí đánh nát, cùng cấp bậc chiến đấu nói không chừng sẽ trực tiếp bỏ mình."

Hệ thống lần này xuất hiện tựa hồ có chút khác biệt, không biết không phải là bởi vì tàn kính duyên cớ, để hệ thống tính tình có chút biến hóa, thế mà cùng hấn giải thích nhiều đồ như vậy.

Ân Thiên Vấn nghĩ nghĩ cũng thế, hệ thống mặc dù tinh tình có chút quái đản.

Nhưng là chỉ có hấn hoàn thành ủy thác, dù loại ban thưởng đều không có thiếu khuyết, hấn lấy được vật liệu càng tốt, ban thưởng cũng lại càng tốt.

"Hệ thống, kia tàn kính đến tốt cùng là lai lịch gì, người có thể nói cho ta một chút sao?" Ân Thiên Vấn lúc này vẫn là đối tàn kính cảm thấy rất hứng thú, nhất là kia dự báo nguy hiểm năng lực.

"Nói thật, ta cũng không biết, người tin không? Bất quá ta lại bán năng muốn có nó, giống như lúc trước đại nhân sáng tạo ta thời điểm, liền khắc vào ta bản năng, có lẽ chỉ có ta thôn phệ nó khi đó, mới có thể biết là nguyên nhân gì, nhưng là ta cảm giác đây là một cơ hội, đối người ta đều có lợi ích to lớn." Hệ thống thanh âm thậm chí có chút mê mang.

Ân Thiên Vấn chưa từng thấy nó cái dạng này.

"Cái này Hùng Kê Sơn trải qua ngàn năm, liền không ai phát hiện cái này tàn kính bí mật sao?"

Ân Thiên Vấn hỏi, chẳng qua là trong đầu, cũng không phát ra âm thanh.

"Không rõ ràng, có lẽ là bởi vì đẳng cấp duyên cớ đi, thế giới này quá nhỏ, nhỏ đến ta không có phát hiện cái thứ hai cao cấp hệ thống tồn tại, chẳng qua có lẽ nó giấu ở nơi nào đồng thời không có bị ta phát hiện." Hệ thống thanh âm mười phần cảm thán.

"Ân, vậy người giáng lâm thế giới này vẹn vẹn vì thanh lý những thứ này cấp thấp hệ thống? Vẫn là phải tìm kiếm cái này tựa như tàn kính đồ vật." Ân Thiên Vấn hỏi.

"Không rõ ràng, nhưng là trước mắt thứ nhất danh sách là thôn phệ cấp thấp hệ thống, lớn mạnh bản thân, đại nhân đã hỏi lâu không có liên hệ chúng ta." Hệ thống chậm rãi nói, tựa hồ có chút cảm khái.

Hệ thống, để Ân Thiên Vấn không biết nên không nên tin tưởng, nhưng là trong lòng của hấn cái kia điên cuồng suy nghĩ xuất hiện thời điểm, liền không ai có thể tại đem hấn tưới tắt, một cái không cách nào khống chế hệ thống, thậm chí có thể cưỡng không hấn sinh tử hệ thống, thật là để hấn ăn ngủ không yên.

Mặc dù nói hệ thống trợ giúp hấn mạnh lên, nhưng là Ân Thiên Vấn trong lòng vẫn là có chút không thể tiếp nhận, trước mắt một cái tốt như vậy thời cơ, nếu như có thể nắm chắc ở, có lẽ hấn cùng hệ thống quan hệ có thể trao đổi tới, ý nghĩ này hấn không dám quá phận biểu đạt.

Bởi vì hệ thống có thể phân tích ra hấn hi nộ ái ố, nhìn xem Tiêu Thị địa phương, Ân Thiên Vấn trong mắt lần thứ nhất xuất hiện một loại gọi là dã tâm đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Đến Lữ Bố mộ

Hệ thống không biết đang suy nghĩ gì, Ân Thiên Vấn không hỏi nó liền không nói, Ân Thiên Vấn dứt khoát liền bắt đầu lật lên trong đầu hồn kỹ, tinh thần của hấn dị thường tốt, cơ hồ ngủ lên một lần liền có thể quán vài ngày, hấn cũng không rõ ràng hấn thân thể của mình tình huống.

Ân Thiên Vấn bây giờ nhìn chính là một loại che giấu khí tức hồn kỹ, lúc trước hấn sử dụng qua, chẳng qua lại bị son phần nhìn thấu.

Cũng là bởi vì hấn lúc trước chỉ là vội vàng sử dụng, đồng thời không có xâm nhập nghiên cứu, cảm thụ được hồn lực ở trên người lưu chuyển, một ít khí tức chậm rãi biến mất, loại cảm giác này không phải người bình thường biến mất, mà là nếu như không cần hai mắt đi xem, thậm chí sẽ cảm thấy Ân Thiên Vấn không tồn tại như thế.

Liền trước mặt lái xe đều nhìn nhiều lần kính chiếu hậu, hấn luôn cảm giác trên xe giống như không có người như thế, nhưng là xem xét Ân Thiên Vấn đúng là đằng sau ngủ.

Ân Thiên Vấn cái này tu luyện không tu luyện, kém chút đem lái xe đại ca làm cho thần kinh suy nhược.

Ngay tại Ân Thiên Vấn quen thuộc cái này ẩn nấp công pháp thời điểm, tại tin thị lại bạo phát cảm nã tà tu bầu không khí, võ giả một người hoặc là mấy người cầm một khối tìm tà ngọc bội, tại tin thị rất nhiều tà tu đều bị ép chịu hình, có người kiếm đầy bồn đầy bát.

Có người cũng bồi vậy bồi lên tính mệnh, không chỉ có là hòa thượng một phái, rất nhiều ẩn núp tà tu đều lộ ra chân ngựa, bởi vì bọn hắn lẫn nhau đều có liên hệ, kỳ thật nếu như bọn họ không tự loạn trận cước, những thứ này ngọc bội không nhất định có thể điều tra đến bọn họ tồn tại.

Bởi vì những thứ này ngọc bội Lý Thiên Nam phong ấn tà khí đều là hòa thượng một phái, còn lại tà tu mặc dù cũng có tà khí, nhưng lại không thuộc đồng nguyên, hôm nay chính bọn hắn bạo lộ ra, bị người bắt sống cũng là cho Hùng Kê Sơn công hiến bọn họ một phái chế tác tìm tà nguyên vật liệu.

Một đêm này tin thị xuất hiện một lần đại thanh tẩy.

Không chỉ có là vô giả, tại người bình thường ở giữa, tại cuộc sống yên tĩnh bên trong cũng là bạo phát một lần sự kiện lớn.

Đêm qua sáu điểm tiết mục ti vi, vô số người xem trong nháy mắt đem đài truyền hình đường dây nóng điện thoại đánh nổ.

Chuyên mục người phụ trách suốt cả đêm đều tại trong đài đội, Dư Tiểu Mao với tư cách điểm nóng sự kiện người phát hiện, tự nhiên là đi theo người phụ trách bên người, trong lúc nhất thời hắn thậm chí có chút bành trướng, hai tháng thực tập sinh sống để hắn cảm giác nhân sinh đã cũng không có hi vọng.

Thế nhưng là một cái USB, liền cải biến vận mệnh của hắn.

Chuyện này lên men thậm chí chưa từng có vào lúc ban đêm, cái kia viện dưỡng lão trong đêm liền bị niêm phong, khi biết được niêm phong sau đó chuyên mục người phụ trách cũng là trùng điệp tựa ở lão bản trên ghế, giống như là lỏng ra thở ra một hơi, đứng ở một bên Dư Tiểu Mao có chút mộng bực.

Chẳng lẽ không phải nên Cao Hứng sao? Thế nào lão đại còn làm ra một bộ như trút được gánh nặng bộ dáng.

Người phụ trách đương nhiên sẽ không cùng Dư Tiểu Mao giải thích, hắn tại làm cái này đồng thời tiết mục thời điểm thừa nhận bao lớn áp lực, nếu như nhà này viện dưỡng lão bối cảnh quá lớn, hắn thậm chí sẽ trở thành nhà này viện dưỡng lão vật bồi táng, có lẽ viện dưỡng lão một chút sự tình đều không có, hắn xéo đi về nhà.

Thế nhưng là hắn cũng là không đường có thể đi, đã bị cái khác hai cái chuyên mục đè ép không cách nào sinh tồn, dứt khoát hắn cược đúng rồi.

Tiết mục vừa báo nói, tiết mục ti lệ người xem liền lại trong thời gian thật ngắn tăng vọt, cũng tăng lên bọn họ chuyên mục lộ ra ánh sáng độ, bởi vì bọn hắn nơi này truyền thông quy định bất thành văn, cho nên cái này sự kiện thủ nhà độc môn đưa tin khẳng định là thuộc về bọn hắn cái tiết mục này.

Dư Tiểu Mao tự nhiên không hiểu trong đó đạo đạo, bất quá hắn biết hắn đã vượt qua thực tập kỳ liền tốt, hắn mười phần cảm tạ cái kia gửi tới đồ vật người xa lạ, cải biến nhân sinh của hắn quý tích, nếu như không có lần này kỳ ngộ, hắn liền biết tại hai tháng này vấp phải trắc trở bên trong đối với mình sinh ra hoài nghi.

Sau đó liền rơi rụng hạ xuống.

Một đêm này có người vui sướng có người buồn, nhưng sắc trời cũng là dần dần sáng lên, một ngày mới cũng là tùy theo bắt đầu!

Ân Thiên Vấn trải qua hơn sáu giờ rút cục đã đến Tiêu Thị sửa huyện.

Ân Thiên Vấn không tiếp tục để lái xe hướng phía trước mở, hắn tra xét điện thoại địa đồ, nơi này ra huyện thành chỉ cần hơn mười dặm liền có thể đến gọi một cái vương thôn địa phương, lại đi không xa, liền có thể nhìn thấy một cái chỉ là huyện cấp bảo hộ đơn vị mộ.

Xuống xe, gió lạnh thổi, trời vừa mới sáng.

Ân Thiên Vấn tìm một nhà bữa sáng cửa hàng trước ăn một chút gì.

Bởi vì không cần thiết sớm như vậy liền đi Lữ Bố mộ, chỗ nào bên ngoài chỉ là một cái rất nhỏ mộ, tại trên mạng nhìn, bao năm qua lịch đại người địa phương cũng không biết kia là Lữ Bố mộ, thẳng đến về sau bị phát hiện, trên mạng số liệu chỉ có đại khái.

Nói Lữ Bố mộ nam bắc dài ước chừng chỉ có mười tám mét, đồ vật rộng mới có sáu bảy mét.

Hiển nhiên cái này Lữ Bố mộ không phải bên ngoài đơn giản như vậy, khoảng cách mở ra còn có năm tiếng, cho nên Ân Thiên Vấn căn bản không nóng nảy, sớm một chút cửa hàng mới vừa mở, cũng chỉ có một cái lão đại gia ở nơi nào ngồi, Ân Thiên Vấn suy nghĩ một chút, liền mua một phần nhỏ lồng bao một chén canh ngồi tại đại gia trước mặt.

Ngồi tại đại gia bên cạnh Ân Thiên Vấn liền dẫn đầu mở miệng trước nói ra: "Đại gia, cái này Tiêu Thị có phải hay không lại Lữ Bố mộ a, có phải hay không Tam quốc cái kia Lữ Bố a."

Đại gia lúc đầu đang ăn cơm, nghe được Ân Thiên Vấn nói như vậy lập tức liền mở miệng nói ra: "Đương nhiên, nhân trung Lữ Bố, ngựa bên trong Xích Thố nghe qua không, Lữ Bố thế nhưng là chúng ta Tiêu Thị người, trước đây ít năm còn có người cùng chúng ta đoạt đầu, chỉ bất quá mấy ngày nay giống như tại tu sửa."

Đại gia vừa nói vừa ăn một cái Bao tử, hiển nhiên mấy năm này cổ nhân chỗ ở cũ cướp đoạt, để đại gia cũng là rất lo lắng, chẳng qua đại gia câu nói sau cùng mới phải Ân Thiên Vấn quan tâm trọng điểm.

"Tu sửa? Cái kia còn có thể đi sao? Ta Tam quốc bên trong thích nhất liền là Lữ Bố, còn muốn đi xem đâu." Ân Thiên Ván có chút tiếc nuối hỏi.

"Không biết, bên kia đều phong tỏa, chúng ta đều không có cách nào đi, người chờ một chút là được rồi." Đại gia nói.

"Đại gia, người thế nào biết lạc, Lữ Bố mộ cách đây cũng không gần đi." Ân Thiên Ván nói.

"Ha ha, tiểu tử người còn chưa tin ta, ta lão huynh đệ ngay tại kia trong thôn ở, bọn họ bản địa gần nhất đều giới nghiêm, ta còn có thể không rõ ràng sao?" Đại gia vừa nghe đến Ân Thiên Ván có chút chất vấn, lập tức không muốn, có chút tức giận nói.

Ân Thiên Ván cười một tiếng cũng là đạt được tin tức mình muốn, cái gọi là tu sửa, hẳn là Tiêu Thị vô gia hành động đi, nghĩ đến cũng là vì lần này Lữ Bố mộ mở ra làm đủ chuẩn bị, Ân Thiên Ván nhìn xem lão bản nói lại đến một lòng Bao tử.

Đem Bao tử đưa cho đại gia, sau đó đem tiền thanh toán, liền bắt đầu ăn đồ vật của mình.

"Di, người này tiểu tử làm sao còn cấp ta trả tiền đâu." Đại gia nhìn xem Ân Thiên Ván nói.

"Ha ha, đại gia nếu không phải người nhắc nhở, ta đi ngồi xe cũng không chỉ người này bỗng nhiên bữa sáng tiền đi, người liền thu cất đi, ăn không hết mang về cho tiểu tôn tử tôn nữ ăn." Ân Thiên Ván vừa cười vừa nói, hẳn cũng không quan tâm chút tiền ấy, nhìn xem đại gia quần áo trên người cũng không phải đặc biệt tốt, ăn đồ ăn cũng ăn được đặc biệt cẩn thận, canh đều không có còn lại.

Đại gia nhìn một chút Ân Thiên Ván cũng không nói chuyện, ném qua sau đó liền đem Bao tử đóng gói sau đó rời đi, thời điểm ra đi còn hướng về phía Ân Thiên Ván cười cười.

Ân Thiên Ván ăn xong đồ vật, chuẩn bị đi, lão bản lại đem hắn gọi lại đưa cho Ân Thiên Ván nhẵn nhụi nhúm nhúm bảy khối tiền nói ra: "Tiểu hòa tử, Tôn đại gia nói không thể nhận tiền của người, để cho ta đem tiền trả lại cho người, ai, hẳn không có con cái."

Ân Thiên Ván tiếp nhận tiền, nhìn xem lão nhân rồi đi phương hướng, trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì, bất quá đối với Tiêu Thị cảm giác đã khá nhiều.

Lắc lắc đầu, lúc này liền chạy Lữ Bố mộ mà đi, hẳn có thể cảm giác được bên người Lữ Bố cảm xúc cũng xuất hiện một ít ba động.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Bị người khinh bỉ

Khoảng cách buổi trưa còn có bốn giờ, Ân Thiên Ván căn bản không nóng nảy, bởi vì hắn biết giống hắn như vậy cô gia quả nhân tồn tại không biết có bao nhiêu, mà hắn lại có người khác đều không có ưu thế, đó chính là vài lụa bên trên khắc vẽ Lữ Bố mộ địa đồ.

Về phần tại sao không nói Lữ Bố, nghĩ nghĩ cũng biết, Lữ Bố loại trừ có chủ trận ưu thế, còn lại hẳn đoán chừng cũng không biết, khi đó lại không an ổn, cũng là sau khi chết bị người hạ chôn cất, hẳn tự nhiên không biết hắn mộ là nếu như kiến tạo.

Bởi vì vì một số biến cố, cho nên Ân Thiên Ván mục đích của chuyến này loại trừ thu được tàn kính, hẳn càng muốn biết vài lụa bí mật là cái gì? Có thể để cho Khổng Minh tự mình đến đây, đương nhiên cùng hòa thượng cừu hận có thể cùng một chỗ giải quyết tự nhiên là tốt nhất.

Mà lại trước đó hỏi Lữ Bố, hắn nói hắn khi còn sống đạt được một khối khoáng thạch, nếu như dựa theo Phụng Ưê Kim đẳng cấp để tính, hẳn là cũng thuộc về thượng phẩm.

Chỉ bất quá hắn cũng không xác định, sau khi chết có hay không bị người lấy đi, nhưng là vận vụn điểm này, Ân Thiên Ván cũng có chút kích động.

Trong vòng hơn mười dặm đường tại Ân Thiên Ván dưới chân rất nhanh liền đi qua, tại khoảng cách Lữ Bố mộ mấy cây số địa phương hắn ngừng lại, hắn chuẩn bị tới trước bên cạnh trong thôn dạo chơi, bởi vì hắn phát hiện chỉ ít có bảy vô gia vùi vàng hướng về Lữ Bố mộ tiến đến.

Hắn cũng không biết có người hay không phát hiện hắn, nhưng vẫn là chứa tới chơi bộ dáng khắp nơi quay trở ra, thôn này dặm đường vừa bắt đầu bán một vài thứ, mục đích cũng liền hai cái, một cái là lẫn lộn đến Lữ Bố mộ bên cạnh, một cái là hiểu rõ một ít đại khái có bao nhiêu người tới cái này Lữ Bố mộ.

Thôn dân cửa mặc dù ngày bình thường trông coi một cái Lũ Bó mộ không có người nào tới phúng viếng, tự nhiên cũng không có người đến mua bọn họ nông sản phẩm phụ cùng đặc sản, gần nhất mấy ngày nay bọn họ phát hiện cái này tu sửa không tu sửa người tới là gấp bội gia tăng.

Mà lại mua đồ xưa nay không trả giá, có tiền liền là đều không cần tìm.

Ân Thiên Vấn ngay tại cái này khắp nơi quay trở ra, một vài thứ cũng làm cho hắn cảm thấy rất hứng thú, nhân dân trí tuệ thường thường có thể phát hiện rất nhiều thứ, chỉ bất quá bởi vì nhân giới cao thấp cho nên cao thấp không đều.

Nhưng nhìn cơ hồ cách mười mét liền có một cái bác gái đang bán lấy in phụ cận địa đồ, cũng là cho hắn biết nơi này nóng nhất tiêu thương phẩm, người tới mục đích cũng là liếc qua thấy ngay.

Ân Thiên Vấn xuất hiện, nhìn xem rõ ràng không giống người địa phương, lại thêm hết sức trẻ tuổi, cho nên cũng là bị trở thành dê béo như thế nhân vật, vừa mới nhìn xem một cái bác gái dừng lại một lát liền bị bác gái giữ chặt nói ra: "Tới đây chơi? Mua phần địa đồ đi, trong thôn sinh viên làm cho, tự mình đi nhìn, mua một phần tuyệt đối không thiệt thòi."

"Bao nhiêu tiền a, bác gái." Ân Thiên Vấn nhận lấy một phần thuận miệng nói.

"Hai mươi khối." Bác gái nói.

Ân Thiên Vấn sờ mó tiền, bác gái nhìn thấy Ân Thiên Vấn trong tay còn có tiền lẻ, nhần nhần nhúm nhúm, lúc đầu mười phần thân thiết sắc mặt cũng biến thành có chút khó coi, đem hai mươi đồng tiền nắm bắt tới tay liền không nói thêm gì nữa, làm Ân Thiên Vấn cũng có chút mòng bức.

Hắn vốn còn muốn hỏi một chút lời nói đầu, thế nhưng là vậy mà không ai phản ứng hắn, cứ như vậy Ân Thiên Vấn đi qua cái này hội nghị đều không ai đi lên nữa rao hàng.

Ân Thiên Vấn hồn lực có chút phóng ra ngoài, nhìn xem lúc trước cái kia bác gái tại nói thầm lấy thứ gì, liền không tự chủ nghe ngóng.

"Còn tưởng rằng lại là loại kia kẻ có tiền đâu, không nghĩ tới là một học sinh nghèo." Vừa rồi cái kia bác gái thu hồi hai mươi đồng tiền nói.

"Ta nhìn giống người bên ngoài a, mấy ngày nay ước chừng tới có mười mấy cái đi, cầm đều là hoàn mỹ trăm, mua thứ gì đều cho chính tiền, kia đó da xem bọn hắn xài liền cùng giấy như thế." Đứng tại bên cạnh hắn một nữ nhân nói.

"Hôm nay dậy thật sớm, còn tưởng rằng có thể đụng bên trên một cái đầu, một hồi hắn từ đầu kia trở về, người cũng đừng nói lỗ miệng, thôn đầu đông đầu kia đường nhỏ, cũng đừng nói." Bác gái nhìn một chút Ân Thiên Vấn bóng lưng nói.

"Đã biết, hôm qua dựa vào con đường kia chúng ta một người kiếm lời hai ngàn khối, người kia dùng tiền có thể thật cam lòng, một ngàn khối tiền mua một cái đường nhỏ đi như thế nào." Bên cạnh bác gái cũng là nói nói.

Đầu này đường nhỏ vốn là hai người đi đào rau dại, sau đó phát hiện, bởi vì trước kia thôn đầu đông loại đều là sách,

Một cái dốc đứng, sợ tiểu hài giấy đi qua, chính ở đẳng kia loại bụi cây cái gì, người đi cũng ít, thế nhưng là không biết là động vật vẫn là cái gì.

Thậm chí có một cái đi ra đường mòn, mặc dù rất khó đi, nhưng là các nàng đi qua về sau, phát hiện vậy mà cũng có thể đi đến Lũ Bó mộ, cho nên hai người liền giữ bí mật, nghĩ đến từ những thứ này oan đại đầu trên người móc ít tiền, bởi vì bọn hắn biết thôn cứ như vậy lớn, sớm muộn sẽ bị người khác phát hiện.

Chẳng qua khi đó con đường kia cũng vô ích, mấy ngày nay mặc dù người không có bao nhiêu, nhưng là một đám lúc đầu loại trừ chơi mặt chược, trồng trọt liền không sao bác gái, cũng là một ngày có thể thu vào mấy trăm, hơn ngàn người.

Ân Thiên Vấn cười cười không nói gì, móc móc túi, nhìn xem lúc trước kia đại gia cho hắn bảy khối tiền, hắn đem tiền vuốt lên hảo hảo bỏ vào trong túi, sau đó liền quay đầu đi, bởi vì phía trước là từ lộ, muốn ra thôn mới có thể đến các nàng nói đầu kia trên đường nhỏ đi.

Một đoạn này phiên chợ đều là lâm thời mở, cũng liền chừng một trăm mét, cho nên tại Ân Thiên Vấn quay đầu thời điểm.

Hai cái bác gái lập tức ngậm miệng lại, một mặt sự tình gì đều không có bộ dáng, sợ Ân Thiên Vấn nghe được một chút tin tức.

Ân Thiên Vấn lại là chậm chậm ung dung đi đến hai người trước mặt, bản thân nói thầm lấy nói ra: "Ai, nghe nói nơi này có đường nhỏ, thế nào liền không tìm được đâu, ta cùng bọn hắn nói một chút đi, nhìn xem có không có ai biết."

Nói chuyện liền hướng về bên cạnh mấy cái thôn dân đi qua, một mặt muốn hỏi đường bộ dáng.

Tại Ân Thiên Vấn tới thời điểm, hai cái bác gái còn đầy vẻ khinh bỉ nhìn xem hắn, thế nhưng là tại Ân Thiên Vấn dùng hai người có thể nghe được ngữ điệu nói chuyện thời điểm, hai người lại tức giận, bởi vì chuyện này không nói ra vẫn là bí mật, nói ra, hai người liền không có cách nào làm độc môn làm ăn.

Bác gái lập tức liền kéo lại Ân Thiên Vấn cánh tay, Ân Thiên Vấn cũng sớm có đoán trước, liền không có đi tránh.

Cuối cùng Ân Thiên Vấn ở trong đó một cái bác gái dẫn đầu hạ, tìm được đầu kia đường nhỏ, thật là quá không nổi mắt, nếu như không phải Ân Thiên

Vấn mau tới đây thời điểm dùng hồn lực thăm dò một lần, chỉ bằng nhìn bằng mắt thường là tuyệt đối nhìn không ra cái này một lùm lại một lùm trong bụi cỏ.

Thế mà còn có một cái hoang phế đường nhỏ.

Các loại bác gái sau khi đi, Ân Thiên Vãn mới cùng Lữ Bố đi về phía trước, một cái bình chướng vô hình, tại Ân Thiên Vãn chung quanh, có thể thương tới làn da, cắt y phục rách rưới bụi cây, tại Ân Thiên Vãn nơi này hết thấy đều đứng sang bên cạnh, ẩn lý thuyết nơi này cũng đã đi qua mấy đám người.

Nhưng là nơi này bụi cây lại theo không có người tới qua như thế.

Ân Thiên Vãn suy nghĩ một chút cũng hiểu, coi như là hấn, loại sự tình này cũng là tới lặng lẽ cho thỏa đáng, những thứ này bác gái cũng chính là muốn may mắn không có tà tu dám quang minh chính đại đến phiên chợ bên trong đi, không phải vậy tính mạng của bọn hấn đoán chừng phải có chút nguy hiểm.

Ân Thiên Vãn đồng thời không có thuận theo con đường này đi đến đầu, hấn cần chỉ là một cái tiếp cận Lữ Bố mộ đường tắt, nếu như càng đi về phía trước lời nói nói không chừng sẽ đụng tới đi trước mấy người kia, cho nên hấn tại đi đến một nửa thời điểm, liền từ bên cạnh xóa tới.

Từ Lữ Bố chỉ điểm, hấn cũng là vây quanh Lữ Bố mộ mặt bên, từ nơi này nhìn lại, lúc đầu phổ thông mộ, lại là như bị hỏa nung cháy như thế, tại mộ phía trên, không gian đều giống như đang không ngừng ba động, tầng tầng lớp lớp.

Ân Thiên Vãn nhẹ nhàng nhảy một cái, rơi vào trên một thân cây, cúi gò hai chân, nhìn xem giống như là nhắm mắt chợp mắt, nhưng thật ra là tại liếc nhìn trong nhãn chứa đồ vài lụ, bởi vì vài lụ hấn bây giờ cần bản không dám lấy ra, sợ dẫn xuất biến cố gì.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Định nhân xuất hiện

Ngoài thôn sơn lâm bởi vì trước kia cũng không có quá nhiều người vì quấy nhiễu vết tích, cho nên nơi này rừng cây rất là rậm rạp, thanh gió thổi qua, khiến người ta cảm thấy thần thanh khí sảng, không khí không biết so trong thành được rồi bao nhiêu, chỉ ít không có sương khói.

Một ít loài chim đều không cảm giác được Ân Thiên Vãn tồn tại, tại trong mắt của bọn nó, Ân Thiên Vãn cùng một khối gỗ đồng thời không có khác nhau, cho nên có mấy cái Hi Thước đứng ở khoảng cách Ân Thiên Vãn cũng liền chừng một mét địa phương, để Ân Thiên Vãn cũng là lộ ra một ít ý cười.

Không phải hấn mê tín, mà là người Hoa đều cho rằng Hi Thước thường thường đại biểu cho tốt chuyện phát sinh.

Ân Thiên Vãn tại nhánh cây ở giữa ẩn tàng, trong lúc nhất thời cũng đứng không ai phát hiện, chỉ là tra xét trong nhãn chứa đồ địa đồ, lại là để hấn rất là mê mang, trong lúc nhất thời có chút không biết làm thế nào.

Địa đồ mặc dù biến hoàn chỉnh, không còn khiếm khuyết, nhưng là Ân Thiên Vãn nhìn không ra trong địa đồ vật tham chiếu, hấn thậm chí tìm không thấy cái này vài lụ điểm xuất phát, trừ lúc trước Thương Sinh Đạo Nhân chỉ ra tàn kính vị trí, nếu như tìm tới cái chỗ kia, có lẽ có thể hướng về sau suy tính đường khác kính.

Nhưng là lúc này hấn lại nhìn không ra nơi đó là vào miệng.

Giống như cái này vài lụ dính tới một cái rất lớn bản đồ, mà Lữ Bố mộ chỉ là bên trong một cái rất nhỏ tạo thành bộ phận.

Cuối cùng Ân Thiên Vãn vẫn là gỡ đầu một cái, không suy nghĩ thêm nữa, có lẽ đã đến trong mộ sẽ có cái gì phát hiện mới, nhìn xem thời gian còn có một giờ.

Ân Thiên Vãn nhìn xem bên cạnh có chút không chế không nổi tâm tình mình Lữ Bố nói ra: "Lữ Bố, người có thể không có thể cảm nhận được một thứ gì? Tỉ như người thân thể của mình?"

Lữ Bố trên người quỷ khí có chút chấn động, có vẻ hơi ba động, thanh âm có chút trầm thấp nói ra: "Ta cái gì đều không cảm giác được, thậm chí một điểm thuộc về ta khí tức đều không có cảm nhận được."

"Không thể nào, kia lúc trước nói khối kia khoáng thạch chẳng phải là càng không có nắm chắc ." Ân Thiên Vãn sắc mặt cũng có chút không tốt.

Tại kế hoạch của hắn bên trong, tốt nhất đi vào trước tìm tới khối kia khoáng thạch, trước tiên đem tự thân tu vi đột phá tốt nhất, Ân Thiên Vãn ưu thế ngay tại ở, đột phá thời điểm cũng không cần bé quan cái gì, chỉ cần có thể lượng giá trị đầy đủ, vậy liền có thể lập tức đột phá.

Cho nên nếu như có thể đột phá đến Hậu Thiên đỉnh phong.

Hắn chuyển này sẽ giúp trợ Lữ Bố ngưng tụ thân thể, nếu là có thể đánh chết hòa thượng giải quyết nỗi lo về sau, vậy lần này thật là đầy bồn đầy bát .

Hắn kỳ thật cùng hòa thượng cũng không có cái gì cừu hận, nhưng là cái kia lão tam cùng hắn lại là có thâm cừu đại hận, nếu như không phải Thương Sinh Đạo Nhân lời nói, có lẽ Ân Thiên Vãn đã ủ thành sai lầm lớn cũng không nhất định, cho nên lần này nhất định phải xử lý hắn.

Dù sao hắn biết Ân Thiên Vãn tại Cổ huyện, rất dễ dàng liền có thể điều tra ra.

"Không có việc gì. Nhiều người như vậy ở chỗ này, không có khả năng không có cái gì, chỗ nào ít nhất ba bốn Hậu Thiên đỉnh phong cao thủ, tính cả hòa thượng, đó chính là năm cái, nói cách khác chúng ta chuyển này đối thủ sẽ không ít hơn năm cái, cũng nên cẩn thận." Ân Thiên Vãn nói.

Lữ Bố không biết suy nghĩ cái gì không nói gì.

Nhìn điện thoại di động bên trên thời gian, khoảng cách mười một giờ còn có một khắc đồng hồ.

Người phía dưới đầu càng thêm nhiều, bởi vì sợ làm cho phiền phức, Ân Thiên Vãn hồn lực thu liễm tại chung quanh thân thể, đã vận hành lên loại kia ẩn nấp công pháp, phụ cận võ giả quá nhiều, cho nên trong lúc nhất thời cũng không ai chú ý Ân Thiên Vãn vị trí.

Chắc hẳn phía dưới cũng đều là Tiêu Thị có mặt mũi võ giả, nhưng là giống như Ân Thiên Vãn người đếm không hết.

Đều đang đợi lấy Lữ Bố mộ mở ra nháy mắt, tất cả mọi người có cơ hội đi vào, đến mức ai có thể thu được cơ duyên, đó chính là bằng bản sự .

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Ân Thiên Vãn hô hấp cũng là càng ngày càng bình ổn.

An Lâu Hành với tư cách Tiêu Thị đệ nhất cao thủ, cũng là chủ trì lần này Lữ Bố mộ mở ra người, lúc này nhìn xem Lữ Bố mộ phía trên không khí cũng cảm giác trong lòng bàn tay có chút đồ mồ hôi, sau lưng những cái kia võ giả thô trọng tiếng thở dốc hẳn đều có thể nghe được rất là rõ ràng.

Hắn cũng nghĩ thừa dịp lần này đột phá tiên thiên, hướng nơi tốt hơn tấn thăng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, rốt cục tại Lữ Bố mộ chính trung tâm, vô số bốc lên nhiệt khí, ở vùng trung tâm hội tụ,

Hình thành một cái vòng xoáy bộ dáng đồ vật, một vòng một vòng hút hết chung quanh nóng bức khí tức, không gian đều trở nên có chút bắt đầu vận vẹo.

Lữ Bố mộ bia tựa như là hướng về sau tới gần như thế, mùi phen chậm chạp.

Khanh

Một tiếng vang nhỏ, thực thể mộ bia vậy mà khoác lên kia hư ảo vòng xoáy phía trên.

Tại mộ bia dừng lại thời điểm, cái kia vòng xoáy không xoay tròn nữa, bảo lưu lấy một cái vào miệng bộ dáng, tại mặt bên nhìn kia vào miệng tựa như một trang giấy như thế mỏng, mà tại mộ huyệt hậu phương thậm chí cái gì đều không nhìn thấy, nếu như ở chính diện lại có thể nhìn thấy một cái vào miệng.

Tựa như là một chiếc gương, chỉ có từ mặt ngoài mới có thể nhìn thấy trong gương đồ vật, mặt bên liền chỉ có thể nhìn thấy tấm gương kia rất hẹp một cái một bên, mà ở phía sau liền cái gì đều không thấy được.

"Tiến."

Chỉ có một chữ, từ An Lâu Hành miệng bên trong nhẹ nhàng nói ra, lại làm cho rất nhiều người không tự chủ được tin phục, bởi vì bọn hắn vốn chính là Tiêu Thị võ giả, nhưng lại chưa có người bước chân hướng vào miệng đi đến.

Chỉ có một cái có chút lỗ mũi tiểu hóa từ nghĩ trực tiếp nhảy vào đi, lại bị tay hắn nhẹ nhàng vung lên chặn lại, nói.

"Sau này sơ cấp võ giả cũng không cần cưỡng ép tiến vào, vèn vẹn cái này vào miệng các người đều vượt qua không được, nhớ kỹ không cần đạp cái kia mộ bia."

Câu nói này một tiếng, liền để chung quanh một số người ánh mắt trở nên âm trầm, tại trong lòng của bọn hắn, bọn họ tiến vào vạn nhất khí vận tốt, chiếm được một cái cơ hội, kia liền có thể một bước lên trời, không nghĩ tới lại ngay cả cánh cửa còn không thể nào vào được.

Bởi vì điểm này biến cố, lúc đầu muốn đi vào người cũng dừng bước lại, bởi vì không có người biết bên trong là đường bằng phẳng vẫn là cạm bẫy, phản chính thời gian không vội, bên này tập hợp bốn cái Hậu Thiên đỉnh phong võ giả, một ít hạng giá áo túi com cũng không dám đến đây.

"An đại nhân, ta muốn thử xem." Một người trẻ tuổi, đi lên phía trước nói, trong đôi mắt mang theo một ít quật cường, hẳn nghĩ liệu một phen cái này vạn nhất.

"Cẩn thận một chút, người căn cơ rất đục dày, không cần đa thương chính mình." An Lâu Hành nói.

"Ân." Người trẻ tuổi nói một chữ.

Toàn thân gồ lên kinh lực, kim sắc quang mang hiện đầy toàn thân, hẳn là một loại đặc thù phòng ngự công pháp, hẳn chậm rãi tới gần cái kia vào miệng, không có đặt chân Lữ Bố mộ bia, mà là nhảy một cái mà tiến, nghỉ bằng vào tốc độ xuyên qua lớp bình phong này.

"A, a... ." Người trẻ tuổi cắn răng, thân thể một chút xiu bị sa vào, thanh âm thống khổ cũng là tùy theo truyền ra, cuối cùng kiệt lực không cách nào tiến vào.

Phanh

Phơi bày một nửa thân thể ở bên ngoài, bị trực tiếp búng bay ra ngoài, An Lâu Hành vung tay lên, đem tiếp được, rơi trên mặt đất, cũng may không có gì đáng ngại, sau đó hẳn liền không nói thêm gì nữa, bởi vì hẳn biết người này không thử một chút chung quanh ôm lấy may mắn tâm lý người là sẽ không bỏ qua.

Mà những người này đều là Tiểu Thị người kẻ tục, nước uống Tư Nguyên, hẳn tự nhiên cũng là đề bụng một ít.

Một ít sau này trung cấp, cao cấp võ giả nhìn đến đây cũng thế, nhao nhao tiến vào, không người nào dám giẫm cái kia mộ bia.

Ân Thiên Vấn không nói gì, lúc này bốn cái Hậu Thiên đỉnh phong cao thủ ở nơi nào chặn lấy, hẳn không cần thiết đi tự mình chuốc lấy cực khổ, chỉ cần an tâm chờ bọn hắn đi vào là được, đã đến trong mộ, có Lữ Bố tồn tại còn không phải như cá gặp nước.

Tại mười một giờ hai mươi phút thời điểm, An Lâu Hành một người nhao nhao tiến vào, chỉ có một ít sau này sơ cấp võ giả ở bên ngoài lưu lại, hiển nhiên còn không hết hi vọng.

Tại An Lâu Hành mấy người sau khi tiến vào, tuần tự lại là ba đợt người tiến vào, không dẫn đầu không phải Hậu Thiên đỉnh phong cao thủ, chỉ là Ân Thiên Vấn cũng không xác định cái nào là hòa thượng, bởi vì cái này ba nhóm người vậy mà đều là tà tu.

"Đi thôi, Lữ Bố, chúng ta cũng đi vào." Ân Thiên Vấn lại đợi mười phút mới lên tiếng.

Mới vừa vừa hạ xuống thân cây, vẫn chưa ra khỏi một bước, liền thấy một cái cự đại lồng ánh sáng, hắc vụ tràn ngập, quý khí âm trầm, lại là đem toàn bộ Lữ Bố mộ phương viên năm mươi mét bao phủ lại, không có tiến vào những cái kia sau này sơ cấp võ giả cũng là nhao nhao bao phủ đi vào.

"Thật là vô hảo bất thành thư, xem ra không cần tiến mộ liền có thể giải quyết một cái tâm phúc đại địch." Ân Thiên Vấn nhìn xem trước mộ một bóng người nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Chỉ vì đánh giết

Chỉ là nẩy hơi thở, Ân Thiên Vấn liền nghe đã đến từng đợt tiếng kêu thảm thiết từ lồng ánh sáng bên trong truyền tới, hiển nhiên bên trong cơ hồ là nghiêng về một bên tình huống, Ân Thiên Vấn thậm chí đều không có nghe được cái gì tiếng đánh nhau, giống như liền đã giải quyết chiến đấu, đương nhiên cũng sẽ không vô nào xông đi lên.

Tình huống trước mắt, sẽ chỉ làm hắn càng thêm cảnh giác.

Hắn lặng lẽ ẩn núp đi qua, bởi vì tại kia hắc vụ còn chưa bao phủ hoàn toàn thời điểm, thấy được trước mộ đứng đấy A Tam, chỉ có một cánh tay A Tam.

Đây là một cái cơ hội, nếu như hòa thượng không có ở đây, A Tam lần này sẽ không còn có cơ hội chạy trốn.

Ân Thiên Vấn không biết hòa thượng tiến không tiến vào, cho nên hắn cũng không dám quá mức can rờ đi qua, trước đó hòa thượng một cái khời lỗi liền có thể để Lý Thiên Nam luống cuống tay chân, nếu như bản thân hắn ở chỗ này, chỉ sợ Ân Thiên Vấn thực lực bây giờ chỉ có một chữ trốn.

Kỳ thật vẫn là bởi vì hòa thượng thu được hệ thống thời gian tương đối sớm, mặc dù là cấp thấp, nhưng là tại giai đoạn trước hiệu suất vẫn còn rất cao, lại thêm có rất nhiều thủ hạ giúp hắn hoàn thành nhiệm vụ.

Hiện tại duy nhất không biết đến liền là hắn có hay không tiến vào tiên thiên, chắc hẳn là không có tiến vào.

Nếu như hắn đã đạt tới tiên thiên, chắc hẳn cũng chóng mặt nơi này, dùng một loại phương thức khác tới nói liền là nếu như hòa thượng tiến vào tiên thiên, kia An Lâu Hành bốn người vừa rồi tại nơi này liền như là trò cười, cái này A Tam cũng không cần thiết tại bọn họ sau khi đi đang lộng ra cái bấy này.

"Lữ Bố, người đi nhìn một chút loại trừ A Tam còn có hay không Hậu Thiên đỉnh phong người tồn tại." Ân Thiên Vấn truyền âm nói.

Dù sao Lữ Bố thân là quý hồn, lại tăng thêm giày chiến tồn tại, luận đạo mệnh Ân Thiên Vấn căn bản không có cách nào cùng hắn so sánh, cho nên hắn đi tự nhiên so Ân Thiên Vấn an toàn rất nhiều.

Lữ Bố đi qua đồng thời, Ân Thiên Vấn cũng là đang quan sát chung quanh tình hình, nhìn trước mắt lồng ánh sáng màu đen, Trịnh Thị trong nhà hàng tình hình, cũng là rõ mồn một trước mắt, trong lòng phần nộ cũng là tích lũy càng ngày càng nhiều, hiển nhiên sự tình cũng nên đã đến một cái kết thúc thời điểm.

Một lát, Lữ Bố liền lặn trở về.

Khẽ gạt đầu, Ân Thiên Vấn liền biết bên trong đồng thời không có loại trừ A Tam bên ngoài tồn tại, như vậy hòa thượng cũng đã đi vào, chỉ bất quá không rõ ràng lúc trước ba cái kia tà tu cái nào là hắn.

Ân Thiên Vấn đi theo Lữ Bố đi về phía trước.

Nhìn trước mắt lồng ánh sáng, vốn đang coi là cần phá giải, thế nhưng là vừa đi gần, lại giống không có bất kỳ cái gì ngăn cản đồng dạng, liền đi vào.

Lồng ánh sáng bị Ân Thiên Vấn nhẹ nhàng đẩy ra, cả người liền tiến vào lồng ánh sáng bên trong, trong nháy mắt, vô số hắc vụ liền bao phủ toàn thân của hắn, thậm chí còn muốn đi Ân Thiên Vấn thất khiếu bên trong tràn vào.

Ân Thiên Vấn theo bản năng hép mắt, mới chậm rãi mở ra, bên người hắc vụ, giống như là bị một đôi vô hình hai tay chỗ đẩy ra, mặc dù ngưng tụ tại Ân Thiên Vấn chung quanh, nhưng thủy chung không đụng tới Ân Thiên Vấn mấy may.

Nhìn xem lồng ánh sáng bên trong tình hình, một cổ mùi máu tươi bay thẳng xoang mũi của hắn, để hắn cũng là có chút không thoải mái.

Phương viên năm mươi mét lồng ánh sáng bên trong, cơ hồ toàn bộ bị khói đen che phủ, nhất là tại Ân Thiên Vấn bên cạnh những cái kia đã bỏ mình người, trên người tựa như một cái hắc vụ phát xạ thể đồng dạng, hắc vụ không ngừng tuôn ra.

Ánh mắt chỗ đến, toàn bộ đều là hắc vụ, lấy Ân Thiên Vấn thị lực cũng không nhìn thấy nơi bao xa, nhưng là Ân Thiên Vấn lại biết những người này mục đích cuối cùng nhất là cái gì.

"Lữ Bố, vào miệng ngăn chặn, lần này cũng không để cho hắn đi." Ân Thiên Vấn bước chân đi thông thả, mặc dù mới vөн vẹn mấy phút, trong này tựa như một cái huyết vực đồng dạng, chết thảm chỉ người đã hơn phân nửa.

Còn lại một ít thanh âm của người từ trong một cái góc truyền đến, Ân Thiên Vấn hai tay chậm rãi biến thành màu đen, bẻ bẻ cổ chậm rãi hướng về thanh âm truyền đến địa phương đi đến.

Bởi vì A Tam mặc dù bị Thương Sinh Đạo Nhân xưng là Đoạn Tí Kim Cương, nhưng Ân Thiên Vấn lại rõ ràng biết, lúc trước A Tam là một cái trạng thái gì, không biết hắn lần này mất đi một cánh tay sau đó.

Lại giao xảy ra điều gì đại giới, mới khiến cho hòa thượng giúp hắn tấn cấp Hậu Thiên đỉnh phong.

Nhưng ở trong đó bất luận xảy ra chuyện gì hắn loại này tấn cấp, mặc dù có thể tại nhóm này sau này sơ cấp võ giả trước mặt xưng vương xưng bá,

Nhưng là đôi mắt căn cơ dày đặc Ân Thiên Vấn chắc là không chiếm được tiện nghi gì.

Lồng ánh sáng phạm vi không lớn, Ân Thiên Vấn rất nhanh liền thấy A Tam thân ảnh, không hề nghi ngờ A Tam Ân Thiên Vấn tấn cấp Hậu Thiên đỉnh phong cũng là cảm thụ có người tiếp cận hắn.

Hắn có thể thả ra cái này quang trảo, lại không có năng lực cưỡng khống cái này quang trảo.

A Tam thời khắc này hình thái Ân Thiên Vấn không biết nên làm sao hình dung, bởi vì vì một cánh tay mà đặc chế y phục, lúc này bị hắn cởi tại bên hông, cả nửa người phơi bày.

Không biết có bao nhiêu cái khuôn mặt ở trên người hắn giống như hình xăm đồng dạng, chồng chất, không ngừng xé rách lấy A Tam chung quanh hắc khí, mà A Tam nhìn xem Ân Thiên Vấn biểu lộ cũng là vô cùng dữ tợn.

Ánh mắt có chút cong lên, đầu lưỡi đỏ thắm liếm liếm khóe miệng máu tươi, có chút khàn giọng nói ra: "Chúng ta lại gặp mặt, người cái kia chiến quý đầu?"

Ân Thiên Vấn căn bản không có cùng hắn nói nhảm, Âm Linh Chương ngưng tụ tại trên hai tay, cơ hồ cùng hắc vụ hòa làm một thể, Ân Thiên Vấn mũi chân nhẹ chút mặt đất, cả người giống như quỷ mị, mang theo âm linh khí, trực tiếp ẩn hướng về bộ ngực của hắn.

"Lớn mật."

A Tam từ khi tấn cấp Hậu Thiên đỉnh phong sau đó, một cỗ chưa bao giờ có tự tin trong lòng của hắn hội tụ, trong mắt hắn tựa hồ loại trừ hòa thượng liền rốt cuộc không ai có thể đánh thắng hắn.

Bởi vì hòa thượng cũng nuôi có chiến quý tồn tại, mặc dù cái kia chiến quý đã từng là huynh đệ của hắn, nhưng là tại trải qua mấy lần sau khi giao thủ, hắn đối với cùng chiến quý chiến đấu cũng có một chút tâm đắc, mà lại hai người bọn họ chuyển này cũng là kẻ vai chiến đấu.

Cho nên đối với Lữ Bố tồn tại hắn cũng là không để trong lòng.

Liên tiếp tại tin thị thất bại hai lần, bị hòa thượng mấy phen khiển trách, cũng là để hắn rất biệt khuất, lúc này đương nhiên muốn phát tiết ra ngoài.

Nhìn xem sau này cao cấp Ân Thiên Vấn lại còn là như thế không đem hắn để vào mắt, lửa giận của hắn cũng là bạo phát đi ra, chỉ là một cánh tay duỗi ra, trên người những quỷ hồn kia cơ hồ là trong nháy mắt hé miệng giống như là hút vào chung quanh hắc khí.

Vậy mà ở trong nháy mắt này, A Tam chung quanh xuất hiện một cái chân không địa phương, vô cùng vô tận hắc khí, vậy mà tạo thành giống như quyền sáo đồng dạng đồ vật ngưng tụ tại bàn tay của hắn phía trên.

Phanh

Song chương va chạm, hắc vụ trong nháy mắt nổ bễ ra tới trực tiếp tạo thành một cỗ sóng xung kích, đối với song phương thân thể đều tạo thành một cỗ sự đã kích không nhỏ, chẳng qua nhưng không ai lui lại.

Ân Thiên Vấn tay phải trực tiếp đối mặt A Tam một cái tay, cơ hồ là tại tiếp xúc trong nháy mắt, Ân Thiên Vấn liền phát ra tới rên lên một tiếng, dù sao vẫn là Hậu Thiên đỉnh phong thực lực.

A Tam nghe được Ân Thiên Vấn kêu rên, khóe miệng thậm chí xuất hiện dữ tợn ý cười, hắn không có phát hiện, Ân Thiên Vấn khóe miệng có chút chảy ra một ít máu tươi, nhưng là tại kia an tĩnh dưới mặt, cũng là nổi lên một cỗ sát ý.

Chỉ bất quá tại A Tam muốn đưa bàn tay thu lúc trở về, lại phát hiện Ân Thiên Vấn bàn tay giống như là một cái đầm lầy đồng dạng, bàn tay của hắn thật sâu hãm tại chỗ này.

Mà Ân Thiên Vấn nhưng không có cho hắn mấy may cơ hội phản kích, mục đích của hắn liền là đánh giết hắn, không có ý khác, Ân Thiên Vấn tay phải hướng về sau vừa thu lại, A Tam thân thể trong nháy mắt liền đã mất đi cân bằng, đầu của hắn, cũng là hướng phía Ân Thiên Vấn bàn tay trái đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Địch nhân bằng hữu

Âm Linh Chương mặc dù nói không phải tan vụn nát đá, nhưng là nếu là đập lên đầu người, chỉ sợ may mắn còn sống sót khả năng rất nhỏ.

A Tam thân thể bị Ân Thiên Vấn cưỡng ép lôi kéo, không tự chủ được hướng về hắn bên này tới, tới đồng thời Ân Thiên Vấn bàn tay trái cũng là hướng về phía A Tam đầu đánh ra, chỉ cần một giây, Ân Thiên Vấn liền có thể triệt để đánh giết A Tam.

"Cẩn thận."

Tại lối vào chặn lấy Lữ Bố, một mục quan sát đến cuộc chiến bên này, khi nhìn đến Ân Thiên Vấn động thủ nháy mắt, hắn cũng cảm giác được không đúng, cơ hồ là Ân Thiên Vấn xuất thủ trong nháy mắt, hắn liền rời đi nguyên địa, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh.

Thăng đến Ân Thiên Vấn mà đến, xác thực nói là Ân Thiên Vấn phía bên phải.

Miệng bên trong cũng là hồ hào, để Ân Thiên Vấn cẩn thận.

Chỉ bất quá Lữ Bố nhắc nhở vẫn là chậm một điểm, tại Ân Thiên Vấn bàn tay sắp chụp về phía A Tam đồng thời.

Một cổ hồi hộp tại Ân Thiên Vấn trong lòng lan tràn, cũng là để hấn trong nháy mắt quyết định, từ bỏ trước mắt cái này cơ hội tuyệt vời, nguyên bản liên lụy A Tam bàn tay tay phải lúc này, âm linh chi lực hội tụ, từ Ân Thiên Vấn trong lòng bàn tay, giống như một viên đạn.

Công kích đồng thời, tay phải cũng là truyền đến một cổ lực phản chấn, mà kia âm linh chi lực công kích, lại trực tiếp xuyên thấu A Tam bàn tay, tại đánh bay hấn đồng thời, mang theo một chùm máu tươi, nổ tung trong không khí.

Ân Thiên Vấn cả người mượn lực phi tốc lui lại, từ trước đến nay Lữ Bố tụ hợp mới dừng bước lại.

Xùy

Mà tại Ân Thiên Vấn vừa mới lui lại nháy mắt, một tràng tiếng xé gió từ Ân Thiên Vấn vừa mới đứng thẳng địa phương bỏ ra, một cái hạp dài hắc đao từ Ân Thiên Vấn đứng thẳng địa phương đột ngột xuất hiện, từ bên trên thẳng bổ xuống, lại ngay cả Ân Thiên Vấn góc áo đều không có đụng phải, thoáng qua liền mất, thanh này hắc đao cũng là biến mất tại trong hắc vụ.

Nhưng là vền vẹn một ít dư ba rơi trên mặt đất, đều sinh ra vài thương sâu vết đao.

Chỉ sợ Ân Thiên Vấn chỉ cần tại muộn lui một giây, liền bị trực tiếp viết di chúc ở đây rồi, lui ra phía sau hấn cùng chạy tới Lữ Bố nhìn xem ngay phía trước A Tam, chắc hấn mới vừa mới ra tay cái kia là hòa thượng quý người hầu đi.

Ân Thiên Vấn lúc này cũng là xuất mồ hôi lạnh cả người, hấn không nghĩ tới thế mà còn có một cái chiến quý tồn tại, vốn cho rằng hòa thượng không ở nơi này, đánh giết A Tam liền như là bắt rùa trong hồ đồng dạng, mà lại cái này ba ba vẫn là bản thân tiến vào, nhưng là đối với cái này lòng ánh sáng hấn vẫn còn có chút nghi hoặc, không khỏi quá lớn gan một ít.

A Tam lúc này càng là sợ hãi, một khắc này hấn thậm chí cảm nhận được sợ hãi từ vong, hấn sợ hãi, hấn sợ hãi Ân Thiên Vấn không Cổ lão ngũ tồn tại, lấy mạng đổi mạng, vậy hấn cũng lại biến thành lão ngũ cái kia quý bộ đáng, hiện tại chỉ ít hấn còn sống.

Nhất là hấn vốn chính là mời ngài vào hũ, Ân Thiên Vấn mặc dù là ngoài ý muốn xuất hiện, không phải đợi ở lại chính chủ, nhưng là hấn là thủ đoạn vẫn còn không dùng ra đến, kém chút liền thân tử đạo tiêu.

Trần đầy hắc vụ lòng ánh sáng trong phạm vi, một cái chiến quý thân ảnh chậm rãi tại A Tam bên người hiển lộ ra, hiển nhiên hấn biết bởi vì Ân Thiên Vấn cũng có chiến quý tồn tại, hấn tập kích không có thu được hiệu quả, ẩn nấp thân hình cũng không có một chút tác dụng nào.

Bởi vì hiển lộ thân hình duyên cớ, Ân Thiên Vấn cũng cảm giác hấn có chút quen thuộc, thế nhưng là cụ thể ở nơi nào gặp qua cũng không nhớ ra được.

"Không phải oan gia không gặp gỡ, có thể để ta tìm tới ngươi." Chiến quý thanh âm chậm rãi truyền ra, nhìn xem Ân Thiên Vấn giống như có không gì sánh nổi oán hận, theo đầu lâu nâng lên, cả khuôn mặt cũng là để Ân Thiên Vấn nhìn rõ ràng.

Nói thật, Ân Thiên Vấn cũng không nghĩ tới, người này lại là lúc ấy tại Trịnh Thị cổ mộ người áo đen kia, bị Dương Vĩ đánh giết người áo đen kia, thời gian qua lâu như vậy, Ân Thiên Vấn đều nhanh đem sự kiện kia quên rồi, nhưng là hấn nhưng lại xuất hiện trước mặt Ân Thiên Vấn.

Mà lần kia hấn chỉ thu hồi Dương Vĩ linh hồn, liền vội vàng cùng Lữ Bố đi ra cái kia mộ, lại quên rồi trước mắt cái này đồng dạng chết tại trong mộ người áo đen, lúc ấy hấn cũng là cảm giác đến giống như có chuyện gì quên đi như thế, chẳng qua cuối cùng theo kia vào miệng biến mất.

Hấn liền đem chuyện này không hề để tâm, không nghĩ tới hấn thế mà biến thành hòa thượng quý người hầu, còn tu luyện đến trình độ này.

Ân Thiên Vấn nắm chặt lại nắm đấm,

Vừa rồi dùng sức quá mạnh cánh tay của hấn còn có chút đau nhức, nhìn xem bên cạnh liếm môi tựa hồ muốn ăn no nê Lữ Bố, đối lên trước mắt chiến quý nói ra: "Hiển nhiên lần trước chủ quan, thả ngươi một ngựa, lần này ta liền để ngươi hồn diệt đạo tiêu tan."

"Chỉ bằng ngươi? Chờ ta trước giải quyết ngươi chiến quý, đang từ từ giải quyết ngươi."

Lão ngũ rút ra một cái trường đao màu đen, trong tay xách theo nhẹ nhàng nói, chuôi đao kia toàn thân đen kịt, khoảng chừng dài hơn một mét, cầm ở trong tay của hấn cũng là để niềm tin của hấn tăng gấp bội.

"Thiên vấn, cây đao kia rất không bình thường, có thể hại người hồn phách, ta rất thích." Lữ Bố nhìn xem chuôi đao kia, giống như đã là vật trong túi đồng dạng.

"Nàng tới, thu lưới, đừng có lại lật thuyền trong mương lão tam." Lão ngũ tựa hồ đã nhận ra cái gì, hấn nhìn bên cạnh cột một tay lão tam có chút hưng phấn nói.

Sau đó thân hình cũng là thuận đi ra ngoài, cùng Lữ Bố bắt đầu chiến đấu giữa bọn họ.

Lão ngũ thanh âm đồng thời không có tận lực tránh đi Ân Thiên Vấn, cho nên nàng tới, thu lưới, nắm chữ, Ân Thiên Vấn nghe được rất là tình huống, cái

này A Tam đến cùng còn có cái gì át chủ bài, vừa rồi hần đều sắp chết, thế mà đều không có xuất ra, Ân Thiên Vãn tinh thần cũng theo đó căng cứng.

Nàng đến cùng là ai, cái này quang tráo đến cùng là vì ai mà bày ra.

"Đã nàng đã tới, vậy cái này mấy chục người tính mệnh, liền dùng để tế điện các người đi."

A Tam con duy nhất tay, chảy xuống máu tươi, giữ tại ngực, máu tươi thuận theo bộ ngực của hần không ngừng nhỏ xuống, nhưng là ánh mắt của hần lại càng ngày càng cuồng nhiệt, trên người vô số hình xăm, đều trở nên ngo ngoe muốn động, tựa như lúc nào cũng có thể ra tới như thế.

Ân Thiên Vãn đương nhiên sẽ không bỏ mặc hần làm lấy chuyện quỷ dị như vậy, hai chân một ước lượng, trên người bảy viên định hồn châm cũng là tùy theo bay ra, tay phải thành lẫn nhau trảo thẳng đến A Tam trái tim mà đi, bảy viên định hồn châm lại bị Ân Thiên Vãn đâm về A Tam đầu lâu.

Mất thấy Ân Thiên Vãn cũng nhanh muốn tới A Tam bên người, một cái quỷ hồn, không sợ chết từ trong thân thể của hần chui ra, Ân Thiên Vãn tiện tay diệt sát, cũng đã bị trì hoãn một lần, lại nghĩ công kích, lại là hai cái quỷ hồn thẳng đến Ân Thiên Vãn mà đến.

Bảy viên định hồn châm định trụ mấy cái quỷ hồn, lại cũng không còn cách nào phát huy tác dụng.

Mà giờ khắc này cái kia vốn là tụ trong góc một đám thanh âm của người im bất mà dùng, nằm dưới đất tàn thi có đang bò, có lại đứng lên.

Nguyên tới đây diện đã không có người sống, thật sâu tính toán.

"A Tam, hôm nay người vô luận như thế nào đều phải chết ở chỗ này, hết thấy bất quá là vùng vẫy giãy chết thôi." Ân Thiên Vãn nhìn xem A Tam nói, trong tay lặng yên không tiếng động tế ra mấy tờ linh phù, tùy thời đều có thể phát động, lúc trước Ngô Đông lưu lại hai tấm thẻ chi phiếu, đã bị Ân Thiên Vãn toàn bộ đổi thành điểm hối đoái, đây cũng là hần chuyển này ý vào, lấy tiền nặn đều đập chết người.

"Lâm Tịch Mộng, người cũng nên hiện thân đi, hồn sinh thi động, khí tức của người đã sớm lộ rõ." A Tam không trả lời thẳng Ân Thiên Vãn, lại là nhìn về phía Ân Thiên Vãn phía bên phải, cơ hồ là tới gần bình chương biên giới địa phương, lạnh lùng nói.

Một nữ nhân thân ảnh hiện lên ở trước mắt, Ân Thiên Vãn không nghĩ tới một người vậy mà có thể đem khí tức ẩn nấp không lộ một tia dấu vết.

Nữ nhân kia nhìn xem chung quanh chết thảm người, lúc này giống như khô lồi không sợ chết nhào lên, đáy mắt hiển hiện một tia chán ghét, một chương phiến bay nhào tới một người chết, quát lớn: "Người cũng không sợ khẩu vị quá lớn, sụp đổ rằng."

Ân Thiên Vãn nhìn xem người tới, địch nhân của địch nhân liền là bằng hữu, không biết nữ nhân này là làm sao chọc phải hòa thượng, để hòa thượng dưới tay cường lực nhất hai cái trợ thủ, tại cái này Lữ Bố mộ vào miệng bỏ trí xuống cái này một cái quang minh chính đại cạm bẫy, hiển nhiên nữ nhân này cũng có không thể không tiến vào Lữ Bố mộ nguyên nhân.

"A Tam, hôm nay người liền lưu tại cái này đi." Ân Thiên Vãn dẫn đầu đối A Tam tiến hành công kích, nữ nhân kia cũng là tùy theo đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Trong nháy mắt bạo tạc

"Cuồng vọng."

A Tam nhìn thấy Ân Thiên Vãn lúc này lại còn dám dẫn đầu động thủ trước, phần nộ nói.

Tay của hần chậm rãi giờ lên, mười cái tử thi từ từ thi đàn bên trong đi ra ngoài, một loại khí tức tức sát cũng là để lộ ra đến, cái này là hòa thượng giao cho hần thủ đoạn một trong.

Mười cái sau này cao cấp khô lồi, tăng thêm hần cùng lão ngũ hai cái Hậu Thiên đỉnh phong võ giả, tới đối phó một cái Lâm Tịch Mộng, hần là dư xài, nhưng là Ân Thiên Vãn ngang nhúng một tay, lại là làm rối loạn kế hoạch, chẳng qua hòa thượng trời sinh tính đa nghi, lúc đầu A Tam cùng chiến quỷ lão ngũ là có thể giải quyết Lâm Tịch Mộng.

Nhưng lại lại tăng thêm mười cái khô lồi, dù sao với hần mà nói, sư tử vô thỏ cũng cần toàn lực, theo A Tam, lần này giải quyết hai cái đại họa tâm phúc, bỗng dưng sinh ra một trận khoái cảm, lần này khô lồi cũng không giống như lần trước chết như vậy nghiêm túc.

Bởi vì đặc thù thủ pháp, mười cái khôi lỗi sẽ hình thành một bộ trận pháp, công thủ gồm nhiều mặt, coi như là hấn cũng cần rất tốn sức mới có thể giải quyết, mà cái này Lâm Tịch Mộng hồng hòa thượng đại sư, cho nên hôm nay nhất định phải đưa nàng bắt lại, đi theo sau đuổi kịp hòa thượng.

Không phải vậy lần này, nói không chừng hòa thượng sẽ cảm thấy hấn đã không có tác dụng, dù sao hấn chuyện sai đã làm hai lần, mặc dù đặc thù một mực đi theo hòa thượng lão nhân, nhưng là hấn biết nếu như không là hòa thượng gần nhất rất thiếu nhân thủ, hấn là sẽ không còn có cái này cơ hội lần thứ ba

Cho nên lúc này mười cái khôi lỗi thẳng đến Ân Thiên Vấn mà đến, mà A Tam bẻ bẻ cổ, nhanh khách vang lên, hướng về chạy như bay đến Lâm Tịch Mộng mà đi, hiển nhiên muốn tốc chiến tốc thắng.

"Cẩn thận."

Ân Thiên Vấn nhìn xem cái sau vượt cái trước, vậy mà trước một bước hướng về A Tam công kích Lâm Tịch Mộng, nhắc nhở một câu, bởi vì hấn thấy được hòa thượng trên cánh tay kia cấp tốc run rẩy biên độ đủ để đánh nát người nội tạng, ban đầu ở võ trong quần gặp một lần, Lữ Bố tại lần kia A Tam chạy trốn sau đó cùng hấn giới thiệu qua một lần.

Bất quá hấn cũng vén vén có thể làm được mở miệng nhắc nhở, dù sao hai người không có quá sâu giao tình, mới quen đã thân, vừa thấy đã yêu? Đoán chừng là trong tiểu thuyết mới có tình tiết, nếu như cái này Lâm Tịch Mộng liền chiêu thứ nhất đều tránh không khỏi, chắc hấn cũng không có cùng hấn sóng vai chiến đấu cần thiết.

Mặc dù bọn họ hiện tại là trên một sợi thừng châu châu, nhưng là con muỗi là không có tư cách đi lên.

Sau đó hấn liền nhìn lên trước mặt bao bọc vây quanh hấn mười cái khôi lỗi, bên ngoài đều là không sợ chết tang thi, trong lúc nhất thời da đầu cũng có chút run lên, nhất là nhìn xem bên cạnh cái này mười cái, móng tay thật dài bên trên hiện ra yếu ớt hắc quang, hiển nhiên không phải đơn giản như vậy.

Lẫn nhau ở giữa khoảng cách hình như là lượng qua như thế, vây quanh Ân Thiên Vấn không có lập tức công kích, giống như có ý thức như thế, Ân Thiên Vấn nhìn tả hữu, phát hiện bọn họ cũng không phải là vô não xông loạn, giống như lại căn cứ cái gì quỹ tích tại vận động, tùy thời đều có thể phát ra một kích chí mạng.

"Người còn tưởng rằng người có thể đi ra ngoài sao? Còn nhắc nhở người khác, chờ ta giải quyết hấn, ta nhất định phải đem hồn phách của người, luyện thành ta hình xăm, để người trọn đời không được siêu sinh." A Tam nhìn xem Ân Thiên Vấn lại còn có thừa lực đi nhắc nhở người khác, trên mặt lộ hiện ra vẻ dửng dưng ý vị, chậm rãi nói, một chương này như cũ hướng về Lâm Tịch Mộng đánh tới.

Lâm Tịch Mộng đối mặt Ân Thiên Vấn nhắc nhở, phảng phất làm như không nghe thấy, chỉ là lạnh lùng nhìn hấn một cái.

Lâm Tịch Mộng đối mặt xông tới mặt một chương, đồng thời không có tránh né, ngược lại là tay phải bãi xuống, ở trước mặt vậy mà giống như rắn độc, tại giờ tay lên trong tích tắc cũng bắt đầu cấp tốc sóng gió nổi lên, hiển nhiên nàng đã lãnh hội qua A Tam thủ đoạn, tại A Tam một chương này tới gần thời điểm.

Bàn tay của nàng đột nhiên đứng im, sau đó nhẹ nhàng đẩy, cả người thế mà cũng theo cổ kia yếu ớt mà nhanh chóng tần suất bày động lên, mà nàng dưới chân mặt đất biến phá thành mảnh nhỏ lên, một chương này vậy mà liền như vậy bị nàng hóa giải.

Ân Thiên Vấn nhìn xem tám tác lấy làm kỳ lạ, không nghĩ tới một người vậy mà có thể đem thân thể không chế đến loại trình độ này.

Vừa rồi nhắc nhở, hiển nhiên là hấn tự chuốc nhục nhã, từng sợi hắc khí lan tràn đến chính cánh tay, nhìn lên trước mặt không có có ý thức khôi lỗi, ngoắc ngón tay, phảng phất chính là cái này động tác, lập tức dẫn nổ đám khôi lỗi huyết tính.

Đối với nhào lên khôi lỗi, Ân Thiên Vấn cũng không để ý,

Hơi khẽ nâng lên tay, ung dung không vội ngăn cản, hấn biết những thứ này quý đồ vật cũng là vì ngăn chặn cước bộ của hấn, trong lúc nhất thời hấn cũng cảm giác có chút không thú vị, những khôi lỗi này không biết mệt mỏi, không biết đau xót.

Nhìn xem bên kia Lâm Tịch Mộng tại A Tam thủ hạ trong lúc nhất thời cũng chiếm không được thượng phong, bất quá nhãn thần lại nhìn chăm chăm vào Lữ Bố mộ vào miệng địa phương, đáng người tỉnh tể, chẳng qua mỗi một chiêu mỗi một thức đều giống như mang theo ngàn quân lực, cùng A Tam công kích lẫn nhau ở giữa.

Mặt đất đã bị tàn phá bừa bãi không còn hình dáng, chung quanh hắc vụ chi khí, cũng là bị đánh tan không cách nào ngưng tụ.

"Nên kết thúc, đây hết thảy."

Ân Thiên Vấn nhìn xem Lữ Bố bên kia nhanh muốn chiến đấu kết thúc, thấp giọng nói một câu, sau đó ngừng đầu, hướng về A Tam cùng Lâm Tịch Mộng vòng chiến đấu đi đến.

Ân Thiên Vấn tế ra một trương Kim Cương Phù thiếp ở trên người, hồn lực trải rộng toàn thân.

Phanh

Phanh

Mười cổ khô lồi công kích thanh âm bắt giác bên tai, mỗi một lần công kích đều vô cùng dày nặng, khô lồi bàn tay màu đen bên trên mang theo ăn mòn chi khí, tại Kim Cương Phù mặt ngoài một chút xù làm hao mòn, rốt cục tại Ân Thiên Văn đi ra bước thứ năm thời điểm, trên người hắc Kim Cương Phù có vẻ hơi lung lay sắp đổ.

Mất thấy Kim Cương Phù liền muốn phá toái, Ân Thiên Văn nhẹ tay nhẹ vừa nhấc, lại là một cái Kim Cương Phù nổi lên.

Mặc dù như vậy hành động sẽ giảm bớt thật nhiều Kim Cương Phù phòng ngự, nhưng là hắc lúc này không thiếu tiền, hai trăm điểm hối đoái, đầy đủ hối đoái bốn mươi tám Linh phù.

Ân Thiên Văn bên này động tác cũng là đưa tới A Tam chú ý, hắc không tự chủ được tăng nhanh công kích lực đạo cùng tốc độ, nhưng là loại này theo bản năng xáo trộn bản thân tiết tấu, cũng là bị Lâm Tịch Mộng bắt lấy cơ hội, cao thủ chiến đấu, vốn chính là trong nháy mắt.

Hiển nhiên Lâm Tịch Mộng không phải là không có chiến đấu qua chim non, giữa sát na này phát hiện phản kích khe hở, liên tiếp không ngừng thể công, để A Tam có chút luống cuống tay chân, cái này trong lúc nhất thời vậy mà ẩn ẩn chiếm thượng phong.

"Không có khả năng, người tại sao có thể có nhiều như vậy Linh phù." A Tam nhìn xem Ân Thiên Văn chậm rãi tới gần bước chân, mà những cái kia lúc đầu để cho người ta mười phần khó giải quyết khô lồi tại bên cạnh hắc giống như đồ chơi như thế, thậm chí không đụng tới Ân Thiên Văn y phục, đồng thời cũng kinh ngạc cùng Ân Thiên Văn thân gia chi phong phú.

Mà tại hắc mở miệng thất thần trong nháy mắt, Lâm Tịch Mộng đột ngột bỗng dưng mọc ra một tác, đánh vào A Tam ngực, một kích này cũng là để năng triệt để chiếm cứ thượng phong, mà A Tam lại là phun ra một ngụm máu tươi, lui hai bước mới khó khăn lắm dừng lại.

Lâm Tịch Mộng đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, động thân mà lên, lại tại tới gần A Tam trong tích tắc, thân hình trong nháy mắt lui nhanh.

Mà Ân Thiên Văn nhìn lấy một màn trước mắt như sóng mây, cũng thu hồi tiết kiệm mấy tám linh phù ý nghĩ, ở trước mắt Kim Cương Phù năng lượng hao hết nháy mắt, trực tiếp ba tám hỏa cầu phù hướng về đã loạn chương pháp khô lồi ném đi, mà hắc hai chân một ước lượng, một trương khinh thân phù để hắc bay thẳng vọt từ thi đàn.

Roi vào Lâm Tịch Mộng bên cạnh.

Đến ở sau lưng những cái kia chết rồi lần thứ hai tàn thi thịt nát, hắc cũng không quay đầu, bởi vì ngư B người sẽ không quay đầu lại nhìn bạo tạc!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Đánh giết a 3

Xuy xuy

A Tam thân thể toàn bộ bị hắc vụ bọc, không khí đều bị ăn mòn phát ra âm thanh, chung quanh hắc khí toàn bộ đều hướng về hắc hội tụ, cấp tốc phía dưới, thậm chí tạo thành lớn nhỏ không đều gió lốc, giống như nhũ yển về tổ đồng dạng hướng về bên trong thân thể của hắc chui vào, rất nhanh cái này lòng ánh sáng bên trong vậy mà khôi phục thanh minh.

Cũng không phải là Ân Thiên Văn nhìn xem loại biến hóa này, mà là cái này mọi chuyện phát sinh cũng chính là trong điện quang hỏa thạch.

Tại Lâm Tịch Mộng nhanh lui lại thân hình đồng thời, Ân Thiên Văn kia ba tám hỏa cầu phù bạo tạc đồng thời, A Tam cũng là hoàn thành tất cả động tác.

Cho nên tại Ân Thiên Văn mới vừa vừa xuống đất liền thấy một cái cao tới ba mét màu đen cự nhân, mặc một thân khôi giáp, bởi vì hắc vụ bổ sung, A Tam thân thể đều biến không còn khiếm khuyết, một thân khôi giáp nhìn xem mười phần cứng rắn, hắc cũng là đứng lên.

Cự cao lâm hạ nhìn xem Ân Thiên Văn cùng Lâm Tịch Mộng.

"Chịu chết đi, các người để cho ta giao xảy ra lớn như vậy đại giới, ta muốn lột sống các người." A Tam thoáng có chút hung ác nham hiểm âm thanh âm vang lên, kia phát ra từ trong xương cốt oán hận, dâng lên muốn ra, để Ân Thiên Văn đều cảm giác có chút phát lạnh.

A Tam cảm thụ được trong thân thể tựa hồ sức mạnh vô cùng vô tận, không nhịn được trầm thấp gào thét, cái này là hòa thượng giao cho hắc đòn sát thủ, hắc không phải bất đắc dĩ căn vốn không muốn dùng, bởi vì hắc cường ép tăng cao tu vi, liền đã thật to giảm ngắn tuổi thọ của hắc.

Loại thủ đoạn này, càng sẽ tăng lên thân thể của hấn khí quan hao tổn, mà loại này hao tổn nếu như đạt tới một cái max trị số, đó chính là cách từ vong không xa.

Cho nên hấn cũng sẽ không dễ dàng đem thủ đoạn này làm dùng đến, dù sao tính mệnh là trọng yếu nhất.

Thân hình cất cao, không hề nghi ngờ tốc độ sẽ thả chậm rất nhiều, nhưng là trước mắt A Tam lại giống như là vi phạm với loại này lý luận đồng dạng, tại phát tay trong nháy mắt, vậy mà xuất hiện tàn ảnh, Ân Thiên Vấn cũng là theo bản năng tránh né, nếu như bị một chiêu này đánh trúng, chắc hấn sẽ không có kết quả tử tế.

Lâm Tịch Mộng tại A Tam công kích đến, như cũ là lạnh lùng nhìn chăm chăm hấn, giống như có thâm cừu đại hận gì đồng dạng, cả người lại không chút nào rối loạn, thân pháp cũng là giống như hồ điệp đồng dạng, tại A Tam thể công phía dưới như cùng ở tại nhảy múa trên lưỡi đao.

"Băng tiễn."

Ân Thiên Vấn tại vừa mới tránh né nháy mắt, một viên Băng Tiễn Phù văng ra ngoài.

Băng Tiễn Phù té ra trong nháy mắt, trong không khí hơi nước ngưng tụ, tại phù? Bạo liệt trong nháy mắt, liền tạo thành một đạo băng tiễn, trên không trung thẳng đến A Tam to lớn thân thể mà đi.

Phanh

Một tiếng vang thật lớn, kia Băng Tiễn Phù uy lực lớn như vậy, vậy mà không có đánh nát hấn khôi giáp, chỉ là tạo thành một cái rất nhỏ phá toái, thế nhưng là hấn toàn thân hắc khí ngưng tụ tụ liền trong nháy mắt đền bù cái kia phá toái địa phương, nhìn hoàn hảo như lúc ban đầu.

"Từ bỏ chống lại, ta lưu ngươi một cái toàn thân."

A Tam thanh âm ông ông tác hưởng, hai cánh tay cánh tay vẽ lên một vòng tròn lớn, đối diện Ân Thiên Vấn vây quanh mà đến, giống như là muốn lập tức đem hấn bóp chết trong tay, thực lực mang cho hấn tự tin, cũng là để hấn càng phát ra can rờ.

Ân Thiên Vấn nhìn xem hai bên huy động tay phải, cấp tốc lui về phía sau, thế nhưng là A Tam tốc độ càng nhanh.

Một bên Lâm Tịch Mộng không biết suy nghĩ cái gì một mực tránh né lại một mực không xuất thủ.

Hấn lúc này cũng không kịp giống rất nhiều thứ, trực tiếp lấy ra ba tấm hỏa cầu phù, ba tấm băng tiễn, trực tiếp hướng về A Tam thân thể té ra, lần này Linh phù khoảng chừng sáu tấm, cơ hồ là trong nháy mắt dành thời gian hấn hồn lực, để hấn sinh ra một cỗ thoát lực cảm giác.

Nhưng hấn vẫn là cắn răng lui về phía sau.

Lúc này kia mấy tờ linh phù lại là tiếp xúc đến A Tam thân thể, hoặc là nói A Tam là chủ động đụng vào , Ân Thiên Vấn nhìn xem trong ánh mắt của hấn cũng là có một vẻ bối rối, nhưng là trong chớp mắt này, hấn giống như là kích phát tiềm lực đồng dạng, thu hồi hai tay để ở trước ngực.

Vậy mà để hấn tại Linh phù bạo tạc trước đó thu hồi hai tay.

Ân Thiên Vấn cũng là kiệt lực một cái tay chống đỡ trên mặt đất, chậm rãi khôi phục hồn lực, bởi vì tự thân tu vi dày đặc nguyên nhân, trong khoảng thời gian ngắn, hồn lực đã bắt đầu cấp tốc khôi phục.

Băng Hỏa chi lực tại A Tam trên người bạo tạc, đây cũng không phải là một cộng một bằng hai điệp gia,

Tại kia nhỏ hẹp địa phương ầm ầm bạo tạc, sinh sinh rung ra mảng lớn tro bụi, đem A Tam to lớn thân ảnh, toàn bộ che giấu.

Ân Thiên Vấn cùng Lâm Tịch Mộng đều là chăm chú nhìn chăm chăm kia bạo tạc kịch liệt nhất địa phương.

"Khụ, khụ."

A Tam thanh âm thể mà vẫn còn, tại kia trong tro bụi một thân ảnh chậm rãi đứng lên.

Ân Thiên Vấn lúc này có chút không dám tin tưởng, dạng này bạo tạc hấn thể mà cũng có thể tiếp nhận, dù sao sáu tờ linh phù đồng thời té ra cùng một tương một tương sử dụng khác biệt, kia lập tức rút ra hồn lực sẽ để cho thân thể của hấn ở vào một cái ngắn ngủi chân không kỳ.

Còn bên cạnh Lâm Tịch Mộng trong ánh mắt vậy mà không có bao nhiêu kinh ngạc, ngược lại đang suy tư cái gì, cái này để Ân Thiên Vấn có chút khó chịu.

Tro bụi dần dần hạ xuống, A Tam thân thể cũng là lần nữa xuất hiện tại Ân Thiên Vấn trong tầm mắt, chỉ thấy hấn lúc này chỉ còn lại một cánh tay, cánh tay kia hướng về phía bên cạnh nhẹ nhàng khẽ hấp, rơi trên mặt đất một mực tay cụt bay trở về, rơi vào hấn một cái khác trên bờ vai.

Không chỉ có là như thế, bộ ngực của hấn toàn bộ phá toái, mãi cho đến mặt địa phương, mảng lớn mảng lớn khiếm khuyết, đây đối với võ giả bình thường cơ hồ mỗi một cái đều là trí mạng thương tổn, nhưng là tại A Tam trên người lại có vẻ không trọng yếu như vậy.

Ân Thiên Vấn thậm chí có thể thấy rõ ràng, những cái kia khiếm khuyết chỗ, lúc này đang đang chậm rãi tu bổ.

"Người không cảm thấy người phải làm những gì sao? Người thật giống như mới phải bọn họ chặn đánh giết đối tượng." Ân Thiên Vấn nhìn xem một bên Lâm Tịch Mộng nói, thanh âm ép rất thấp, ẩn giấu đi đáy lòng vẻ không thích.

Lâm Tịch Mộng nhìn Ân Thiên Vấn liếc mắt, không nói gì.

Sau đó tựa hồ làm xảy ra điều gì quyết định như thế.

Lấy ra một cái hình thoi giống như lệnh bài như thế đồ vật, Ân Thiên Vấn ánh mắt ngưng tụ, theo bản năng sờ lên hán nhãn trừ vật, hán chỗ nào giống như cũng có một viên giống nhau như đúc đồ vật, là trước kia gia gia cho hắn, chỉ bất quá một mực không biết có tác dụng gì.

Nàng hiện tại cầm vật này có làm được cái gì? Chẳng lẽ nàng vền vền bằng vào vật này liền có thể đánh giết A Tam, vẫn là nói cái này đồ vật là A Tam bọn họ chặn đánh giết Lâm Tịch Mộng nguyên nhân.

Mà Lâm Tịch Mộng hiển nhiên không có cho Ân Thiên Vấn suy nghĩ thời gian, viên kia linh bài, tại Lâm Tịch Mộng thủ hạ, đón gió phát triển, cuối cùng giống như cánh tay trẻ con giống như dài ngắn, toàn thân phát ra thanh sắc quang mang, Lâm Tịch Mộng đem nắm ở trong tay.

Cả người theo cái này mai lệnh bài giống như một chi cấp tốc tên bắn ra mũi tên thẳng đến A Tam lòng ngực tổn hại địa phương mà đi.

Phốc phốc

Lệnh bài vào thịt âm thanh âm vang lên. A Tam toàn bộ thân thể ầm ầm quỵ xuống, trên người khôi giáp cũng là từng mảnh bong ra từng mảng, mà Ân Thiên Vấn nhìn xem có chút kiệt lực Lâm Tịch Mộng, lại nhìn lấy quỳ ở nơi nào A Tam, đáy mắt hiện ra một cổ sát ý.

Thân thể cũng là phi tốc hướng về A Tam chạy tới, càng chạy càng gần hắn vậy mà thấy được A Tam trong mắt thể mà còn có một tia dữ tợn quang mang.

"Huyết độn... Khụ khụ."

Ân Thiên Vấn bàn tay trực tiếp bẻ gãy cổ của hắn, tại máu của hắn độn phù không có kích phát trước đó, mà kia cái cuối cùng phù tự, nó cũng lại không nói ra miệng, một cổ bọt máu từ trong miệng của hắn chảy ra, đến tận đây, hòa thượng bên người Đoạn Tí Kim Cương cũng là chết tại Ân Thiên Vấn trong tay.

Bên cạnh Lâm Tịch Mộng đứng đấy thân thể có chút lay động, đột nhiên quỳ một chân xuống đất, thờ hớn hớn.

Ân Thiên Vấn tại bên cạnh hắn đều không có đỡ lấy nàng!

(bởi vì không cho phép dất tay, đường dây này hắn căn bản không dám vượt qua)

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Giải quyết hậu hoạn

A Tam con mắt mở rất lớn, trần ngập kinh ngạc, dưới cái nhìn của nó Ân Thiên Vấn cùng Lâm Tịch Mộng là tình huống tuyệt vọng, nhưng là cuối cùng chết lại là chính hắn, xấu nhất tình huống bọn họ đều cân nhắc qua, thế nhưng lại không có cân nhắc đến Ân Thiên Vấn cùng Lữ Bố tồn tại.

Hai cái này không thể tính toán theo lẽ thường quái vật.

Lâm Tịch Mộng thật giống như không nhìn thấy Ân Thiên Vấn như thế, tự mình khôi phục thể lực, cảm giác lạnh lạnh tựa hồ tránh xa người ngàn dặm.

Ân Thiên Vấn tự nhiên cũng sẽ không đụng nàng rủi ro, dù sao hai người quan hệ hợp tác tại A Tam chết đi sau đó liền đã vỡ tan, ở loại địa phương này, mỗi người đều là địch nhân, đối mặt trọng bảo, hoặc là nói đối mặt Lữ Bố mộ còn chưa có xuất hiện trọng bảo.

Mặc dù chỉ là vẽ ra một cái bánh nướng, liền đã để trong này sau này sơ cấp chi người đã chết hơn phân nửa, chắc hẳn cái này Tiêu Thị vô gia sẽ xuất hiện một cái rất lớn đứt gãy kỳ, đương nhiên nơi này thám án coi như Ân Thiên Vấn lần này không đi tìm hòa thượng phiền phức.

Hắn cũng sẽ xuất hiện một nhóm lớn mình hữu.

Ngay tại Ân Thiên Vấn thất thần thời điểm, lại bị Lữ Bố chiến đấu hồi cuối giật nảy mình

Oanh

Lữ Bố mộ lối vào truyền đến một tiếng bạo tạc, Ân Thiên Vấn mới vừa đem ánh mắt xoay qua chỗ khác, liền thấy Lữ Bố xách theo một cây đao đi tới, một mặt chiến ý, hiển nhiên còn không có đánh Cao Húc.

"Chết rồi?"

Ân Thiên Vấn nhìn xem Lữ Bố đi tới, mười phần khẳng định mà hỏi.

"Chạy."

Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn, một mặt mộng bức nói.

"Đao đều bị người chiếm, người còn có thể chạy?" Ân Thiên Vấn nhìn xem hắn nói.

"Thiên vấn, hắn nhưng là Hậu Thiên đỉnh phong, ta có thể đem cây đao này lấy ra đã rất tốt, bất quá hắn cũng không có chiếm tiện nghi gì, đã phế hơn phân nửa, chẳng qua một thân đồ vật lại hết sức quý dị." Lữ Bố có chút không cam lòng nói, dù sao hắn năm đó cũng là chiến thần tồn tại.

Hôm nay đối phó như vậy một cái đi? ? Cũng không có cách nào.

Lữ Bố nhìn xem trong tay hắn cây đao kia, tám tác lấy làm kỳ lạ, nói không có nghĩ tới đây còn có kia dạng đồ tốt, mặc dù cùng tay của hắn kích so kém đến rất xa, nhưng là đối với hắn hiện tại xem như có thể nhiều hơn một điểm chiến lực đồ vật, chỉ là hi vọng chính hắn trong mộ.

Còn có thể ngưng tụ một thân hài cốt, bổ sung một lần bản nguyên chi lực.

Cái này một tiếng cũng là nhắc nhở Ân Thiên Vấn, hòa thượng thù hạ liền có hắn lấy ra đồ vật, hắn vì cái gì không cho Lữ Bố hỏi đòi một ít Linh phù loại hình đồ đâu, thích hợp quý tu đồ vật trong tay Lữ Bố chắc hẳn cũng sẽ uy lực đại tăng đi.

Thế nhưng là suy nghĩ một chút cái này chậm rãi không phải như vậy ra sức hỏi đòi hệ thống liền để hắn có chút nổi nóng, đối mặt A Tam, hắn sáu tờ linh phù cũng không thể đem giết chết, còn muốn Lâm Tịch Mộng đi bỏ cuối cùng một đao, có thời gian hỏi một chút hệ thống có thể hay không đem hỏi đòi hệ thống đồ vật bên trong thăng cấp một lần.

Hiện tại Linh phù đối với cao chút đẳng cấp chiến đấu tác dụng không phải lớn như vậy, đương nhiên phòng ngự loại Linh phù vẫn còn có chút tác dụng, dù sao cũng là bia sống.

Lữ Bố chưa không thêm để ý bộ dáng, nhưng lại xách theo đao cảnh giác bên cạnh Lâm Tịch Mộng, kỳ thật không chỉ là hắn, liền Ân Thiên Vấn đều đang âm thầm chú ý đến Lâm Tịch Mộng, hắn nhưng không có tự luyện đến một lần chiến đấu liền sẽ để nữ nhân xa lạ đối với hắn có ấn tượng tốt.

Hiện tại chỉ phải đề phòng lấy không bị phía sau đâm đao là được, dù sao Ân Thiên Vấn tuyệt không biết lai lịch của nàng, đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay đối với hai người là tốt nhất phương thức giải quyết, hai người đều có bí mật của mình, tự nhiên cũng không có lần nữa tìm kiếm thăm dò Lữ Bố mộ cơ hồ.

Chẳng qua Ân Thiên Vấn lại biết, Lâm Tịch Mộng có được viên kia lệnh bài, hai người tự nhiên sẽ lần nữa nhìn thấy, chỉ bất quá không biết là lúc nào .

Lâm Tịch Mộng ngược lại là không nói gì, khôi phục một chút khí lực, liền ném thủ đứng lên, đi đến A Tam bên cạnh thì thể xuất ra viên kia lệnh bài, hết thấy làm đều rất tự nhiên, từ đầu tới đuôi đều không có nhìn qua Ân Thiên Vấn liếc mắt, quay người liền muốn rời khỏi.

Ân Thiên Vấn nhìn xem bóng lưng của nàng, há to miệng nói ra: "Có thể nói cho ta cái này mai lệnh bài lai lịch sao?"

Lâm Tịch Mộng thân thể dừng một chút không nói gì, tiếp lấy đi về phía trước.

Bước chân của nàng rất đều đặn nhanh, không có có dư thừa động tác,

Hai cánh tay cũng tại hai bên, nhìn xem giống một cái thụ thương cô chim, thân thể không ngừng run rẩy.

Ân Thiên Vấn nhìn xem nàng cũng không nói gì thêm, đi đến A Tam bên cạnh chuẩn bị thu lấy chiến lợi phẩm của hắn.

Lúc này Lâm Tịch Mộng đi tới lối vào, dừng lại, nhẹ nhàng ngoái nhìn, nhìn xem Ân Thiên Vấn phương hướng nói ra: "Nó là chìa khóa."

Nghĩ nghĩ lại nói ra: "Tạ ơn."

Sau đó cũng không quay đầu lại tiến vào vào miệng, phương này không gian người sống cũng liền Ân Thiên Vấn một cái .

Ân Thiên Vấn cúi đầu, nhẹ nhàng cười cười, cũng không nói gì, chỉ là theo bản năng sờ soạng một lần hắc trư vật giới chỉ.

Chìa khoá

Hai chữ này như là xuất hiện ở nơi khác ngược lại cũng thôi, nhưng là lúc này lại là tại Lữ Bồ mộ, hai chữ này liền không hề tầm thường, hơn nữa nhìn A Tam cùng lão ngũ bố trí, cái này chìa khoá hẳn là tương đối quan trọng, chỉ bất quá không biết vì cái gì chạy tới Lâm Tịch Mộng trong tay.

Cho nên bọn họ ở chỗ này chờ Lâm Tịch Mộng tự chui đầu vào lưới, dù sao Lâm Tịch Mộng cảm tới viên kia lệnh bài, không đối có lẽ nên gọi nó chìa khoá, nhất định sẽ chạy Lữ Bồ mộ mà đến, chỉ muốn ở chỗ này bố kế tiếp quang minh chính đại cạm bẫy, không lo Lâm Tịch Mộng không hướng nơi này nhảy.

Chỉ bất quá đám bọn hắc không nghĩ tới chỉ nghĩ tại một cái cá con, lại bao phủ một đầu cá mập, tự nhiên tránh không được cá trốn lưới rách kết cục.

Chỉ là cái này một cái trong đó điểm đáng ngờ, Ân Thiên Vấn nghĩ mãi mà không rõ.

Nếu như cái này chìa khoá thật liên quan đến Lữ Bồ mộ chuyện này thành bại, đoán chừng hòa thượng sẽ không gấp gáp như vậy đi vào, mà để A Tam bọn họ ở chỗ này, có lẽ hẳn sẽ đích thân động thủ, nếu như nói không trọng yếu, nơi này bố trí nếu như tại Lữ Bồ trong mộ cũng hẳn là rất lớn trợ lực.

Ân Thiên Vấn cẩn thận nghĩ nghĩ ở trong đó cũng chỉ có hai loại khả năng.

Một loại là Lữ Bồ trong mộ có thứ quan trọng hơn.

Một loại khác liền là cái này chìa khoá cũng không phải là duy nhất, hẳn còn có cái khác thay thế đồ vật, hoặc là nói hẳn mình còn có một viên.

Nghĩ tới đây Ân Thiên Vấn mạch suy nghĩ cũng liền rõ ràng một ít, chỉ ít trong tay hẳn còn có một viên, cho nên loại thứ hai khả năng càng thêm khác tâm một ít, mà kia Lâm Tịch Mộng ngự sử thủ pháp đến cùng là như thế nào, tuy nói lúc ấy A Tam bản thân bị trọng thương, nhưng là một kích kia chỉ lực, Ân Thiên Vấn tự hỏi coi như hẳn tới đón đều không nhất định có thể gánh vác.

Đáng tiếc Lâm Tịch Mộng đã rời đi, hai người cũng không có gì giao tình, cho nên bí mật này tự nhiên là không biết được, có lẽ tại cái này Lữ Bồ trong mộ sẽ có một ít phát hiện mới.

Nghĩ tới đây, Ân Thiên Vấn cũng không tại bút tích, đem A Tam thứ ở trên thân lục soát lục soát, liền hướng vào miệng đi đến.

A Tam trên người không có vật gì tốt, chẳng qua lại có Ân Thiên Vấn thời khắc đang chú ý thời gian, nhìn xem khắp nơi trên đất chết thảm người, thở dài một hơi, chẳng qua tại mới vừa mới chuẩn bị bước vào thời điểm, Ân Thiên Vấn khòe miệng cười cười, tay phải hướng về sau vung lên, đem một vật siết trong tay.

Ban đầu ở Trịnh Thị quặng mỏ cổ mộ đã ném qua một lần thua lỗ, lần này sẽ không lại đại ý như vậy.

Sau đó hẳn cũng không quay đầu lại tiến vào cái kia vòng xoáy.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Nhà người thật thối

Lữ Bồ mộ bên ngoài

Tại Ân Thiên Vấn sau khi tiến vào mấy phút sau, trong rừng cây một gốc cây bên trên, lại là nhẹ nhàng nhảy xuống hai người, nhìn trước mắt khắp nơi trên đất tàn thi thối nát, cũng không có một chút phản ứng, chỉ là nhìn chăm chăm Lữ Bồ mộ vào miệng.

Một cái thân mặc lụa trắng làm đàn nữ tử, tướng mạo là trung thượng chi tử, nhưng là tự thân bỗng dưng có một cổ mị hoặc, một cái nhãn mày một nụ cười ở giữa đều mang một điểm ám áp, làm cho lòng người sinh thân cận, một cái khác thì là chất phác nam tử, biểu hiện trên mặt mười phần cứng nhắc.

"Đi thôi, trưởng lão bọn họ đã đi vào rất lâu." Nữ tử nhìn xem nam tử bên người nói, mặc dù nói là thương lượng, nhưng là ngữ khí lại là không cho cự tuyệt.

"Ân, vừa rồi kia là?" Nam tử đáy mắt có chút ẩn tàng một cổ không hiểu ý vị, thanh âm như cũ chất phác, thậm chí có chút máy móc nói.

"Không cần phải để ý đến hấn, mục đích của chúng ta cùng hấn cũng không xung đột."

Nữ tử nhẹ nhàng nói một câu, sau đó hai người liền từ vào miệng trực tiếp bay vào, đến lối vào này quan bế, lần nữa mở ra trước đó, không ai có thể từ nơi này ra tới, bên trong sẽ chôn vùi bao nhiêu sinh mệnh không có ai biết, nhưng là lúc này Ân Thiên Vãn lại là đã đến cái này địa phương xa lạ.

Cái này trong mộ không gian tựa hồ rất lớn, Ân Thiên Vãn lúc này tựa như là bị ngẫu nhiên truyền tống như thế, rơi vào một cái phương viên có trăm mét một cái hình tròn trên đất trống, hết thấy chung quanh đều là liếc qua thấy ngay, mà trước mặt mười cái cửa hang lại là để hấn trong lúc nhất thời có chút không quyết định chắc chắn được.

Mỗi một cái cửa hang đều giống như một cái nhắm người mà phệ dã thú, trong lúc nhất thời Ân Thiên Vãn cũng không biết nên lựa chọn kia một cái cửa hang tiến vào, nhìn một chút bên cạnh Lữ Bố hấn cũng là một mặt mòng bức.

Một cỗ tử khí cùng nồng đậm tanh hôi chi khí, liền thẳng hướng Ân Thiên Vãn trong lỗ mũi chui, con mắt có khả năng nhìn thấy địa phương, đều có một tia một sợi màu đỏ khí tức, tràn ngập trong không khí, giống như là huyết khí, lại nhìn không ra đến cùng là lai lịch gì.

Hấn nhếch miệng đối bên người Lữ Bố nói ra: "Nhà ngươi thật thối."

Lữ Bố một mặt mòng bức nhìn xem Ân Thiên Vãn, hiển nhiên cũng không nghĩ tới Ân Thiên Vãn bất thành linh câu này.

Sau đó liền kịp phản ứng tới nói ra: "Nhà ngươi mới thối đâu, ta cảm giác nơi này cực kỳ thoải mái, giống như mỗi một giây đều đang gia tăng lấy tu vi."

Lữ Bố lời nói cũng là đưa tới Ân Thiên Vãn chú ý, hấn cũng là phát hiện, giống như trong không khí huyết khí một mực liên tục không ngừng tràn vào Lữ Bố thân thể, mà kia huyết khí khi tiến vào thân thể của hấn sau đó, liền biến mất không thấy gì nữa, giống như biến thành một phần của thân thể hấn.

"Ừm, cho ngươi."

Ân Thiên Vãn đem trong tay A Tam linh hồn đưa cho hấn, nhìn xem run lấy bấy A Tam, hấn cười cười, vừa rồi tại tiến vào Lữ Bố mộ thời điểm, suýt nữa lại quên rồi cái này một gốc.

Lúc ấy lão ngũ cũng là bởi vì hấn quá mức vội vàng, cho nên hiện tại hòa thượng bên người nhiều một cái Hậu Thiên đỉnh phong chiến quỷ, mà A Tam, lần này liền để hấn bốn cái triệt để đi, Ân Thiên Vãn cũng không cần A Tam tới thu được cái gì hòa thượng tin tức.

Bởi vì không biết A Tam nói chuyện thật giả, một khi hấn nói ra, Ân Thiên Vãn cũng khó tránh khỏi sẽ thêm nghi, cho nên dứt khoát không đi quản hấn, Lữ Bố đương nhiên sẽ không khách khí với hấn.

Tại A Tam không nói gì trước đó, một tay lấy nắm lấy, đem luyện hóa, vĩnh viễn trừ hậu hoạn.

"Đi như thế nào, ngươi biết không? Ân Thiên Vãn vẫn hỏi một lần Lữ Bố, dù sao đây là hấn mộ, mặc dù nghĩ như vậy có chút xấu hổ, nhưng xác thực không tệ xấu.

"Ta không biết, chẳng qua ngươi nếu là để cho ta chọn, vậy chúng ta đi đầu này." Lữ Bố đi về phía trước đi, chậm rãi cảm thụ được mỗi một cái cửa hang khí tức, sau đó tại một cái cửa hang trước dừng bước lại, hướng về phía Ân Thiên Vãn nói.

Ân Thiên Vãn nghe vậy cũng là đi tới, hồn lực phóng ra ngoài cũng là cảm thấy con đường này cùng bên cạnh đường có như vậy một chút khác biệt, nói ra nghi ngờ của mình.

"Con đường này màu máu khí tức tựa hồ so bên cạnh nồng đậm một ít?"

"Ân." Lữ Bố nhẹ gật đầu nói.

Ân Thiên Vãn nhìn xem hấn đã sắp qua đi, Lữ Bố lại nhẹ nhàng khoát tay áo nói ra: "Ngươi nhìn hang động này trước đầu chân, chắc hấn trên con đường này ngươi không sẽ rất ít, lúc trước đi vào bảy cái Hậu Thiên đỉnh phong cao thủ,

Không biết chúng ta trên con đường này có mấy người."

"Không cần phải để ý đến hấn, mục đích của chúng ta là khối kia thượng phẩm linh tài, chỉ ít để cho ta trước tấn cấp Hậu Thiên đỉnh phong lại nói." Ân Thiên Vãn lập tức nhảy lên cửa hang, liền đi vào bên trong.

Mới vừa mới vừa đi vào, không biết hấn là nhìn lầm vẫn là như thế nào, khoe mắt quét nhìn giống như nhìn chấp sau lưng lại đi vào hai người, hết sức quen thuộc, nhưng lại không thấy rõ.

Tiến vào cửa hang sau đó, Ân Thiên Vãn giống như bị một cỗ lực lượng hướng phía trước đẩy đi, hấn theo bản năng giãy dụa, lại phát hiện cỗ này lực đẩy biến càng nhiều, theo hấn chậm rãi buông lỏng thân thể mới tốt nữa một lần, nhìn xem bên cạnh Lữ Bố, nhưng thật giống như không có có nhận đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

Ước chừng qua có mười năm phút, Ân Thiên Vãn mới cảm nhận được thân thể khôi phục quyền không chế, mà Lữ Bố giống như tắm suối nước nóng như thế, cả người đều mười phần phấn khởi.

Đường chỉ có một cái, Ân Thiên Vãn cũng không cần cân nhắc có cái gì chỗ ngã ba đi suy nghĩ đi hướng nào, lại đi tầm mười phút, trên con đường này tựa như là không có cuối cùng như thế, không nhìn thấy một người tung tích, cho dù là người chết đâu.

Nhưng là Lữ Bố đi tới đi tới lại dừng bước nói ra: "Phía trước khí tức đang yếu đi, không thể càng đi về phía trước."

Ân Thiên Vãn hồn lực có chút phóng ra ngoài, cảm giác cái này huyết khí mạnh yếu, phát hiện cũng không có gì thay đổi, nhìn xem Lữ Bố cũng không nói gì, mà lại phía trước nhìn xem có một ít hào quang nhỏ yếu, chắc hẳn lại đi không lâu nên liền đi ra ngoài đi, nơi đó nên mới phải đang đợi.

"Về sau đi." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vãn nói.

"Người xác định." Ân Thiên Vãn nhìn chăm chăm ánh mắt của hắn nói.

Lữ Bố nhắm mắt lại, trước sau đi hai bước, sau đó khẽ cắn môi nói ra: "Ta xác định, về sau đi."

Ân Thiên Vãn nhìn xem hắn nhẹ gật đầu, không có đang nói chuyện!

Đi theo hắn cứ như vậy thuận theo lúc đến đường về sau đi đến, mới vừa đi hơn nghìn thước, liền phát hiện loại trừ trước mắt trên con đường này bên ngoài, lại có một cái hẹp động nhỏ miệng ra hiện ở trước mắt xuất hiện ở trước mắt, rõ ràng tới thời điểm đồng thời không có cái này cửa hang a.

"Làm sao lại như vậy?" Lữ Bố nhìn trước mắt đột nhiên xuất hiện cửa hang có chút không hiểu.

"Người càng đi về phía trước, quay người lại hướng ta cái phương hướng này tới, người xem một chút có thể không thể thấy cái này cửa hang." Ân Thiên Vãn nghĩ nghĩ nói với Lữ Bố.

Mà chính hắn nhắm mắt lại, dùng hồn lực cảm ứng một lần, phát hiện căn bản không cảm giác được cái này cửa động tồn tại, trong lòng càng là kinh ngạc.

Lữ Bố hướng phía trước bước nhanh đi hơn mười mét, sau đó đổi diện hướng Ân Thiên Vãn bên này đi tới, lúc này mới nhẹ gật đầu nói ra: "Trách không được, nơi này là cái thị giác điểm mù, mà lại chúng ta vừa rồi một mực tại cảm thụ được huyết khí, ai sẽ quay đầu nhìn con đường tiếp theo đâu. Cho nên cái này chỉ có rộng một mét lỗ nhỏ cứ như vậy bị bỏ lỡ."

"Lữ Bố, người nhìn, huyết khí có phải hay không từ nơi này phát ra." Ân Thiên Vãn đi vào chỗ nào cửa hang, hỏi Lữ Bố, đồng thời tay của hắn đang nhìn cửa hang đến cùng có cái gì khác biệt, theo lý mà nói loại vật này nên che đậy không được Ân Thiên Vãn cảm ứng a, trừ phi hang động này chất liệu đặc thù.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Tự mình tìm đường chết

Tĩnh mịch đường đi bên trong, Ân Thiên Vãn cùng Lữ Bố đứng tại một cái cửa hang trước đó, một tia huyết khí vây quanh hai người đảo quanh, cuối cùng biến mất tại Lữ Bố trong thân thể, Ân Thiên Vãn ánh mắt lại đều nhìn chăm chú tại cái này nhìn xem rất phổ thông cửa hang phía trên.

Ân Thiên Vãn dùng móng tay của hắn thổi mạnh phía trên thổ, có chút dùng chút khí lực, liền thấy hang động này cùng bên cạnh núi đá cũng không hề khác gì nhau, mà lại nơi này căn bản không giống như là Lữ Bố mộ táng, giống như là một cái thông hướng mộ táng trước đó đường hành lang.

Hắn lại nhắm mắt lại, dùng tay sờ lấy, chậm rãi cảm thụ được.

Quả thật là rất kỳ quái, chỉ cần nhắm mắt lại, liền cái gì đều không cảm giác được, thế nhưng là dùng tay vuốt ve nó lại là chân thật tồn tại.

Nghĩ đến, Ân Thiên Vãn lui về phía sau hai bước, nhìn xem Lữ Bố nói ra: "Đánh nát hắn, ta xem một chút bên trong đến cùng cất giấu thứ gì."

"Đánh nát? Người nhìn ta nhẹ nhàng vỗ, tảng đá kia còn không như là đậu hũ mềm." Lữ Bố vốn là có chút buồn bực ngăn ngáng, bởi vì hắn phát hiện huyết khí càng lúc càng nồng nặc, cho tới hắn trên người mình đều phiếm hồng lên, thân thể cũng là tràn đầy lực lượng, mặt đối mặt trước cửa hang càng là có chút khinh thường.

Khanh

Bàn tay của hắn vừa mới đập tới cửa hang bên cạnh trên tảng đá, lại vang lên tiếng kim loại, Lữ Bố trong lúc nhất thời sắc mặt cũng có chút không tốt, thủ hạ thì càng dưới một chút khí lực, thẳng đến chính bàn tay đều chui vào trong, hắn mới đem tay đem ra.

Tuy nói là chính bàn tay, nhưng là tay đẩy ngang đi qua, dày nhất địa phương cũng chỉ có mấy centimet mà thôi.

Đối với Lữ Bố thực lực tới nói, một chút phá hoại, thật là dễ. Ân Thiên Văn đối trước mắt đồ vật càng thêm cảm thấy hứng thú, có lẽ đối với trước người mà nói nơi này chỉ là tiện tay một cái bố trí, nhưng là đối với Ân Thiên Văn tới nói liền là một cái đại thu hoạch.

"Lữ Bố, rút đao, đao cũng phải đem nó móc ra." Ân Thiên Văn lui ra phía sau mấy bước nhìn xem Lữ Bố nói.

Lữ Bố đem dẫn tại tay trái đao đối được tay phải, trực tiếp bổ tới, liên tiếp mấy dưới đao, từng đợt thanh âm ở trong hành lang truyền đi, nhưng là trước mắt đồ vật cũng là từng điểm từng điểm lộ ra nó bộ mặt thật, một khối giống như thủy tinh như thế đồ vật.

Rầm rầm

Nguyên một diện trên tường núi đá đều rơi trên mặt đất, biến thành cục đá vụn.

Rõ ràng có hơn hai thước cao tường, ước chừng chiều rộng một mét thủy tinh, ngay tại Ân Thiên Văn trước mắt, nhanh chóng thu gom, tựa như là nóng nở ra lạnh co lại như thế, biến thành một khối thủy tinh bản khám tại chính giữa, lúc này biến cũng vền vền chỉ có một quyển sách lớn nhỏ.

Mà Lữ Bố lại còn ngơ ngác một đao nhìn xem, Ân Thiên Văn tranh thủ thời gian kéo hắn lại cánh tay.

"Trước dừng lại, ta xem một chút là cái gì." Ân Thiên Văn vừa rồi trong lúc vô tình tán phát hồn lực tại đụng vào khối kia thủy tinh thời điểm phát hiện hồn lực toàn bộ chui vào trong, đem hắn giật nảy mình, thế nhưng là tùy theo mà đến liền là hắn hồn lực thu hồi thời điểm, lại dày đặc như vậy một tia.

Vền vền một tia, nhưng vẫn là dễ Ân Thiên Văn cảm giác rất kinh ngạc, đây là hắn lần thứ nhất thông qua không phải năng lượng giá trị hình thức tới gia tăng hắn hồn lực.

"Cầm tới nó, đối chỗ tốt của ngươi rất lớn."

Hệ thống thanh âm đột ngột vang lên.

Ân Thiên Văn không còn gì để nói, hắn đều nhanh quên rồi hắn còn có một cái hệ thống, bất quá trước mắt vật này hắn không rõ ràng, thật đúng là muốn hỏi một chút hệ thống ý kiến đầu.

Coi như hệ thống không nói, hắn cũng biết trước mắt đồ vật là đồ tốt, chặt chẽ bằng vào nguyên bản chất liệu liền có thể ngăn cản Lữ Bố công kích.

"Hệ thống đây là cái gì a." Ân Thiên Văn đem khối này thủy tinh nghiêm túc cầm ở trong tay nói, trong suốt long lanh, lại nhẹ như không, Ân Thiên Văn vừa rồi thấy rõ ràng trước mắt khối này thủy tinh, tròn vền lại cao hai mét, rộng một mét, chẳng lẽ là bảo vật gì.

"Hồn Tinh, chẳng qua tạp chất rất nhiều, đối với ngươi mà nói có chút tác dụng, chỉ bất quá cái này một khối là không đủ." Hệ thống thanh âm yếu ớt vang lên.

"Một khối không đủ, vậy ta liền đi tìm, chẳng qua ngươi nói trước đi nói có tác dụng gì a." Ân Thiên Văn nói.

"Thăng cấp hời hoái hệ thống, nếu như lấy trước mắt ngươi cái này một khối hàm lượng tới nói, chỉ ít cần một trăm khối, hiện tại ngươi chỉ cần đưa ngươi hồn lực đưa vào liền có thể sử dụng nó,

Mặc dù nói có chút lãng phí, nhưng là nó hiện tại đối với ngươi mà nói cũng chỉ là gân gà."

"Nhanh đi tìm tàn kính đi, còn có Lữ Bố thân thể."

Hệ thống thanh âm hiển rất ít mỗi một, giống như có tâm sự gì như thế, tuyệt không giống nguyên lai như thế, Ân Thiên Văn thậm chí cảm giác cái hệ thống này có phải hay không bị hệ khác thống đoạt xá như thế.

"Hệ thống, mục mại phê." Ân Thiên Văn nhìn thoáng qua hệ thống, lặng lẽ nói, còn nhú lông mày, mang theo một điểm trào phúng.

"Ngươi nhất định phải chết, ta để ngươi mục mại phê, ta để ngươi làm mục mại." Hệ thống nhìn xem Ân Thiên Văn có chút giương nanh múa vuốt, cắn răng nghiêng lợi nói.

Cấp C ủy thác —— rèn đúc vũ khí khúc nhạc đạo

Nhiệm vụ ban thưởng —— vật liệu luyện khí tinh luyện một điểm, năng lượng giá trị mười

Nhiệm vụ thời gian ---- -- -- tháng 27/30

Nhiệm vụ trừng phạt —— mạng thai

Nhiệm vụ nhắc nhở —— luyện chế cấp thấp Hồn khí, cần vật liệu ba kiện, vũ khí phù thai một viên, cấp thấp luyện khí phù một viên, chất liệu tinh luyện càng tốt, vũ khí phẩm chất càng cao, tức chủ cần lấy được ba kiện vật liệu luyện khí phương vì hoàn thành nhiệm vụ , nhiệm vụ độ hoàn thành 2/3.

"Mẹ trứng, không muốn chết sẽ không phải chết." Ân Thiên Vãn tròn trắng mắt, nhìn trước mắt đôi mới uy thác, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

Thật là phạm tiện a, Ân Thiên Vãn lúc này nghĩ quát chính mình hai cái tát, hệ thống biến để nói chuyện không tốt sao, nói cái gì mụ mại phê, về sau nhất định phải nói ta yêu ngươi, nhìn xem phía trên nhiệm vụ trừng phạt, Ân Thiên Vãn muốn đạt được tàn kính dục vọng liền càng thêm mãnh liệt.

Trễ sớm ngày hần muốn xoa người nông nô đem ca hát , đứng đây, phản kháng hệ thống nhân dân, lên...

Hệ thống này đến cùng là TM ai tạo nên, Ân Thiên Vãn thật là không fuck nói, nhìn xem hệ thống không nói thêm gì nữa, hần liền nhìn lấy trong tay Hồn Tinh đem hồn lực chậm rãi đưa vào, theo hồn lực đưa vào, quả thật Hồn Tinh biến mềm mại lên, bắt đầu từ từ lớn lên.

Ân Thiên Vãn dùng hồn lực đem khối này Hồn Tinh đặt ở Lữ Bồ trước mặt, sau đó nhắm mắt lại, phát hiện thật là cảm giác không thấy, theo Ân Thiên Vãn hồn lực thu hồi, Hồn Tinh chậm rãi co vào, ánh mắt của hần chuyển động tựa hồ nghĩ đến rất nhiều vận dụng khối này Hồn Tinh phương pháp, sau đó đem thu tại trong nhãn chứa đồ.

Sau đó vừa nhìn về phía cửa động một bên khác, Lữ Bồ vừa rồi cũng cảm nhận được cái này Hồn Tinh kì lạ, Ân Thiên Vãn không nói gì hần liền tự mình động thủ, bởi vì là lần thứ hai hần cũng có kinh nghiệm, rất nhanh liền đem làm ra tới, thế nhưng là cái này một khối cũng chỉ có một nửa.

Vết cắt rất là bóng loáng, Ân Thiên Vãn nghĩ nghĩ, liền đem nó thu nhập trong nhãn chứa đồ, đồng thời cũng đổi một nửa kia Hồn Tinh sinh ra hứng thú, cái này trong mộ không phải chỉ cái này một khối nữa đi, có lẽ hần chuyển này có thể đem hồi đoái hệ thống thăng cấp đâu.

Lữ Bồ chưa từ bỏ ý định lại hướng bên cạnh nhìn một chút, nơi đó liền là rất phổ thông núi đá , ảm ảm.

Cửa hang bên trong đột nhiên truyền đến một trận thanh âm, Ân Thiên Vãn cùng Lữ Bồ sắc mặt cũng là biến khó nhìn lên, chẳng lẽ cái này hẹp động nhỏ miệng bên trong còn có những người khác?

Hai người cũng là bước nhanh đi vào bên trong đi, rất nhanh thân ảnh liền biến mất tại cái này trong động!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Gia Cát Khổng Minh

Ân Thiên Vãn cùng Lữ Bồ vào sơn động, ở bên ngoài nhìn chẳng qua rộng hơn một mét, cái này mới đi hơn trăm mét, toàn bộ không gian liền trở nên lớn một chút, tả hữu có lấy rộng bốn thước, trên dưới cao cũng có ba mét.

Một cổ tanh hôi khí tức thẳng tắp xông vào xoang mũi của hần, để hần theo bản năng vuốt vuốt cái mũi, cái này hút mấy cái không sao cả, đầu có chút choáng váng, hồn lực có chút phóng ra ngoài, tinh thần vì đó rung một cái, mới khá hơn một chút.

Hần là có độc, nhưng là đối Ân Thiên Vãn lại không có cái gì thương tổn, chỉ phải chú ý điểm liền tốt, chỉ bất quá loại khí tức này bắt đầu từ nơi này truyền tới, Ân Thiên Vãn trong lòng lại cảnh giác lên.

Nhất là trước đó truyền đến cái thanh âm kia, chẳng lẽ bên trong hang núi này đồ vật bị người nhanh chân đến trước rồi?

Mặc dù không biết trong sơn động là cái gì, nhưng là rất nhiều điểm đáng ngờ đều cho thấy bên trong sơn động này là huyết khí đầu nguồn vị trí, Lữ Bồ đối cái này huyết khí tựa hồ rất cần, cho nên Ân Thiên Vãn tới, Lữ Bồ thực lực tăng trưởng với hần mà nói cũng là tăng trưởng.

Đen kịt hoàn cảnh, để tầm mắt của người bị ngăn trở, đối với Ân Thiên Vãn ảnh hưởng cũng là rất lớn, chẳng qua bởi vì có thể nhìn ban đêm nguyên nhân, còn không phải rất lớn.

"Cẩn thận, phụ cận có đồ vật." Lữ Bồ thanh âm nhắc nhở lấy Ân Thiên Vãn

Bên tay hần đao cũng là vận sức chờ phát động.

Ân Thiên Vấn cũng là đem bảy cái định hồn châm té ra, trong tay còn cầm một tấm linh phù, trên đường đi cũng là rất cẩn thận từng li từng tí, hồn lực tán phát ra, cảm thụ được động tĩnh chung quanh.

Khí tức âm lãnh, để Ân Thiên Vấn huyết dịch chảy xuôi đều chậm chạp, thân thể cũng là mười phần căng cứng, đi lâu như vậy, chung quanh khí tức đối ảnh hưởng của hắn bắt đầu từ từ lớn lên lên, Ân Thiên Vấn con mắt hơi động một chút, từ hồi đoái hệ thống bên trong dùng hồi đoái giá trị đổi một viên giải độc đan.

Lúc ấy hai trăm triệu người dân tề, trọn vẹn hai trăm điểm, cùng A Tam chiến đấu chỉ dùng chín cái mà thôi, còn thừa lại hơn một trăm điểm đầu.

Một viên giải độc đan rơi trong tay, Ân Thiên Vấn đem đưa vào miệng bên trong, cánh tay nâng lên, trong lúc nhất thời ánh mắt có chút bị ngăn trở, tinh thần cũng có chút thư giãn.

Định động một cái dài mảnh nham thạch, vốn là đứng im bất động, lúc này đột nhiên bắn ra hướng về Ân Thiên Vấn đầu lâu, nguyên lai là một cái cùng nham thạch hóa làm một loại nhan sắc rắn độc, vậy mà tại Ân Thiên Vấn hồn lực dưới đều không có cảm nhận được chút nào không thỏa, dài nhỏ thân thể cơ hồ là trong nháy mắt đã đến Ân Thiên Vấn đầu lâu.

Bảy viên định hồn đựng đựng vào cơ hồ là lập tức bị bắn ra, chẳng qua này vẹn vẹn trong tích tắc thời gian lại làm cho Ân Thiên Vấn có thời gian tránh né, Lữ Bố một đao cũng là thẳng tấp bổ tới.

"Thu "

Con độc xà kia mắt thấy là phải bị Lữ Bố một đao chém thành hai khúc, thân ảnh lại lập tức bắt đầu mơ hồ, lại một lần nữa đối Ân Thiên Vấn tập kích tới.

Kim Cương Phù một mực tại nắm trong tay, cơ hồ là tại Lữ Bố xuất đao trong nháy mắt, Ân Thiên Vấn liền đem nó té ra tới, dù sao vẫn là mạng nhỏ trọng yếu, cũng không phải quan tâm tại mấy giờ hồi đoái đáng giá thời điểm.

Phanh

Rắn độc mặc dù có chút trí tuệ, nhưng là nó làm sao cũng sửa sang giải không được Kim Cương Phù tồn tại, cho nên lập tức đựng ở phía trên, bị đẩy lùi khoảng chừng xa mấy mét. Dài hơn hai mét thân thể cuộn trên mặt đất, đầu lâu cao cao ngẩng lên, phun lưỡi.

Miệng bên trong nước bọt không ngừng thấp xuống, tại trên tảng đá phát ra ăn mòn thanh âm.

"Tự tìm cái chết."

Lữ Bố nhẹ nhàng nói ra hai chữ, dưới chân khẽ động, giầy chiến gia trì để hắn đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, toàn thân âm khí tràn ngập, trong nháy mắt bộc phát, đôi tay cầm đao, trực tiếp xuất hiện tại rắn độc đầu lâu phía trên.

Độc này rắn hình thể không lớn, lộ ra cũng chỉ lớn chừng quả trứng, nhưng là một đao kia tựa như lượng được rồi như thế thẳng tấp bổ xuống, độc này rắn cũng là không phải bình thường, vậy mà tại cái này chớp mắt trực tiếp còn có thể đem đầu lâu dòi như vậy một điểm.

Chẳng qua Lữ Bố giết ý đã quyết, rắn độc đầu lâu bị hắn toàn bộ bằm xuống dưới.

Sau đó rắn độc cũng không đang động búng, thi thể tách rời.

Ân Thiên Vấn cũng là từ Kim Cương Phù bên trong ra tới, nhìn trên mặt đất đã ăn mòn hơn phân nửa định hồn châm cũng là mười phần đau lòng, vừa rồi chặt chẽ một lần công kích, độc kia rắn nọc độc liền đem bảy cái định hồn châm toàn bộ ăn mòn tổn hại, rơi trên mặt đất.

Hắn nhìn xem một cái làm bạn hắn định hồn châm cũng là có chút đau lòng.

Chẳng qua vừa rồi dù sao cũng là bọn chúng ngăn cản như vậy trong tích tắc, mới tiếp theo mệnh.

Phất tay đem thu vào trữ vật giới chỉ nhìn về phía độc kia rắn.

Độc này rắn mặc dù chết rồi, nhưng là có thể ở chỗ này sinh tồn, hiển nhiên không phải thứ đơn giản, chắc hẳn mật rắn cùng rắn độc đều là đồ tốt đi.

Ân Thiên Vấn đến gần bị Lữ Bố chém đứt cái kia đầu rắn, mới vừa đi hai bước, sau lưng lại trở nên lạnh lẽo, tranh thủ thời gian lui lại mấy bước, trước mắt đã bị chém đứt đầu rắn, vậy mà lại bạo khởi, trực tiếp bay tới, chỉ bất quá hết sạch sức lực, rơi trước mặt Ân Thiên Vấn.

Ân Thiên Vấn trong lòng cũng là một trận phát lạnh, nếu là vừa rồi dùng tay đi sờ soạng, chỉ sợ cái này liền trúng chiêu .

Dùng Lữ Bố cán đao hai cây răng độc lấy ra đặt ở trong nhẫn chứa đồ, chắc hẳn hai cái này răng độc nên có thể tạm thời thay thế định hồn châm tả hữu, mặc dù không có khả năng giống định hồn châm như thế như cánh tay sai sử, nhưng là có chứa kịch độc, đối phó địch nhân thời điểm nói không chừng có ngoài ý muốn kinh hi.

Mật rắn là Lữ Bố lấy ra, hắn động thủ, lộ ra hết sức quen thuộc, Ân Thiên Vấn tiếp nhận, cũng không cần phá, trực tiếp nuốt vào bụng bên trong, cảm thụ được từng đợt âm áp từ trong bụng truyền đến.

"Đi thôi, vừa rồi chúng ta nghe đến thanh âm hiển nhiên không phải đầu này tiểu xà." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Ván nói.

"Đầu tiên chờ chút đã đi, ngươi không có cảm giác được chúng ta chung quanh khí độc càng thêm nồng nặc lên sao?" Ân Thiên Ván mặc dù nhưng đã ăn vào giải độc đan, nhưng là như cũ có thể cảm nhận được chung quanh khí độc chậm rãi tăng cộng lại, trước mắt rắn độc đã chết.

Kia liền chỉ có một cái khả năng, có càng nhiều rắn độc đến đây.

Ân Thiên Ván cùng Lữ Bố chậm rãi đi vào, mà Tiêu Thị nhưng lại nghênh đón một đại nhân vật —— Gia Cát Không Minh.

Không Minh trong tay nắm lấy một cái lông vũ phiến, một cái khác cầm trong tay một cái la bàn như thế đồ vật, hiển nhiên là đang tìm kiếm cái gì, ban đầu là tại tin thị, hiện tại đã đi tới Tiêu Thị, bởi vì vài lựa chủ nhân Ân Thiên Ván hành động mà hành động.

Đi theo la bàn, hẳn cũng là đi tới Lữ Bố mộ.

Lữ Bố mộ bên ngoài tàn thi thịt nát vô số kể, mà bởi vì phong tỏa đối ngoại nói là tu sửa nguyên nhân, nơi này vẫn luôn chưa có tới người khác.

Không Minh đến thời điểm, nhìn xem một chỗ linh hồn, chỉ là dùng lông vũ phiến nhẹ nhàng một cái, sau đó tay phải la bàn bay lên, tất cả quỷ hồn liền cũng bay vào trong la bàn, sau đó hẳn liền bắt đầu nghiên cứu trước mặt đã khôi phục như lúc ban đầu Lữ Bố mộ.

"Các ngươi mấy ngày nay trước hết tới giúp ta, sự tình sau khi hoàn thành ta mang các ngươi đầu thai."

Không Minh nhẹ nhàng nói, kỳ thật như vậy đã giúp bọn họ chiếu cố rất lớn, đi theo tại Không Minh đi đầu thai, những cái kia quỷ sai, khẳng định sẽ cho điểm mặt mũi, mà Không Minh đương nhiên sẽ không quan tâm những thứ này, hẳn nhìn trước mặt mộ huyết hơi nghi hoặc một chút.

"Ngươi nói một chút đây là có chuyện gì." Không Minh câu ra một quỷ nói.

Tên tiểu quỷ này là, trước đó muốn lấy sau này sơ cấp tu vi tiến vào Lữ Bố mộ người kia, tự nhiên cũng là đem sự tình từ đầu tới đuôi đều nói một lần, Không Minh cũng là gật đầu, hẳn la bàn cho thấy hẳn tìm kiếm đồ vật khí tức ngay ở chỗ này biến mất.

Nghĩ đến lên một lần gặp được Lữ Bố, liền là cảm giác hẳn giống như cùng mình tìm kiếm đồ vật hữu duyên, không nghĩ tới tới Lữ Bố mộ huyết, thật là vô xảo bất thành thư.

"Đại nhân, cửa vào này đã đóng lại, không đi vào." Kia tên tiểu quỷ nhìn xem Không Minh nói, hẳn nhìn xem Không Minh trang phục, trong lòng cũng là có một ít kích động, giống như là đoán được cái gì.

"Không cần nhiều lời." Không Minh đem thu nhập la bàn, bắt đầu một vòng một vòng vây quanh Lữ Bố mộ bố trí cái gì, một hồi gạt đầu ca ngời, một hồi có tám tám lấy làm kỳ lạ, hiển nhiên đang suy nghĩ cái gì vào mộ chi pháp.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Đấu trí đấu dũng

Hắc ám đường hành lang bên trong, Ân Thiên Ván chỉ có thể nghe được tiếng tim mình đập cùng tiếng hít thở, có tiết tấu một hít một thở hiển rất ít kéo dài, hồn lực trải rộng ở chung quanh, Lữ Bố cũng là mười hai phần cảnh giác, từng bước một ở giữa cơ hồ là bước chân đi thông thả đi lên phía trước như thế.

Bởi vì hắc ám, xem cách cũng là mười phần có hạn, theo huyết khí cùng khí độc càng ngày càng dày đặc, Ân Thiên Ván hô hấp cũng là biến có chút khó khăn, mà Lữ Bố như cũ là cảm giác gì đều không có, chỉ là tại vĩnh viễn thôn phệ luyện hóa cỗ kia huyết khí.

Ân Thiên Ván nhìn xem Lữ Bố trên người đều chậm rãi biến đỏ, tại hẳn hồn thể bên trên giống như mạch máu như thế, nhưng rất mơ hồ, chẳng qua đã bắt đầu xuất hiện đại khái đi hướng.

"Không xa, ta cảm nhận được cỗ kia bàng bạc huyết khí." Lữ Bố thanh âm nhẹ nhàng vang lên, trong thanh âm mang theo một ít tham lam cùng tình thế bắt buộc kỳ vọng.

"Đi trăm dặm người nửa chín mươi, cẩn thận một chút, không cần gây ở chỗ này."

Ân Thiên Vãn như cũ đang quan sát tình huống chung quanh, hồi đáp.

Bởi vì hắc cũng đối với nơi này bảo bối có hứng thú rất lớn, dù sao có thể thả ra như thế bằng bạc huyết khí đồ vật, hiển nhiên là đối Lữ Bố rất có ích lợi, Ân Thiên Vãn thậm chí nghĩ đến có phải hay không là Lữ Bố bình khí hoặc là hắc nói khối kia khoáng thạch.

Trong hai cái tùy ý một loại, hoặc là thiên tài của hắc địa bảo, đối Ân Thiên Vãn tăng lên đều không phải là một điểm nửa điểm.

Tê tê

Rốt cục, không chịu cô đơn rắn độc, giống như là phát ra tín hiệu đồng dạng, Ân Thiên Vãn đang nghe thè lưỡi âm thanh âm vang lên nháy mắt.

Liên là một cái hỏa cầu phù ném ra ngoài.

Trong nháy mắt đem chính sơn động chiếu sáng, mãnh liệt mà chói mắt ánh lửa, trong nháy mắt tràn ngập phía trước không gian, một cái to lớn mãng xà cũng là xuất hiện ở Ân Thiên Vãn trong tầm mắt, không cách nào hình dung, chỉ là để Ân Thiên Vãn tê cả da đầu, trên người mồ hôi lạnh trong nháy mắt hiện đầy sống lưng.

To lớn, khổng lồ.

Hai cái từ ngữ trong nháy mắt xuất hiện tại Ân Thiên Vãn trong đầu.

Tại cách hắc ước chừng có hai mươi mét địa phương, một cái miệng to như chậu máu, chờ đợi lấy hắc đến, hàm trên gần như sắp muốn tiếp xúc đến đỉnh động, hàm dưới sát mặt đất, lưỡi tê tê phun ra nhìn xem cũng có cái dài hai ba mét, hỏa cầu phù thẳng đến lấy tám kia miệng lớn mà đi.

Lại giống như là một cây nhen nhóm diêm rơi vào trong chậu nước như thế, chỉ nghe một tia chôn vùi thanh âm.

Sau đó chính sơn động lại khôi phục yên tĩnh.

Hồ

Hồ

Ân Thiên Vãn thờ hồn hể, cơ hồ là khi nhìn đến cái miệng đó thời điểm, hắc liền lập tức lui lại, trọn vẹn chạy đến mấy trăm mét, mới vịn tường dừng lại, xem xét Lữ Bố thế mà không thấy, chẳng lẽ là chạy đến trước mặt của hắc?

"Kỳ quái, vì cái gì quái xà kia không có đuổi tới."

Ân Thiên Vãn không có đang lẫn trốn, ngược lại nghĩ đến vấn đề này, con cự xà kia khổng lồ, nếu như vừa rồi muốn đánh giết Ân Thiên Vãn, căn bản không cần hành động, đoán chừng chỉ là chuyển một chuyển đầu, liền có thể đem Ân Thiên Vãn cuốn vào miệng bên trong.

Càng nghĩ càng không đúng.

Vừa rồi hỏa cầu phù nhìn thấy giống như tám kia miệng lớn có chút quỷ dị.

Ân Thiên Vãn vậy mà quỷ thần xui khiến lại lui trở về, trong tay nắm vuốt mấy trượng phù? , quả thật rất nhanh liền thấy Lữ Bố, hắc không hề rời đi, ngược lại hướng đi tới mấy bước.

"Già?" Ân Thiên Vãn nhìn trước mắt miệng to như chậu máu hỏi.

"Ân, chỉ là một cái vào miệng." Lữ Bố nói.

"Kia thanh âm mới vừa rồi là chuyện gì xảy ra?" Ân Thiên Vãn nhìn xem Lữ Bố hơi nghi hoặc một chút không hiểu.

"Ừm, đúng giờ, năm phút một lần." Lữ Bố đưa qua một cái điện thoại di động, phía trên định một cái đồng hồ báo thức, thanh âm liền là thanh âm tê tê.

Ân Thiên Vãn vỗ vỗ đầu, cái này là bức nào ngoại tào, ai có thể nghĩ tới địa phương quỷ quái này, thế mà còn có hiện đại thiết bị tồn tại, chẳng qua đầu óc lại lập tức rõ ràng, hang động này bên trong có người, chắc hẳn lúc trước con rắn kia cũng là hắc vài nhỏ cục đi.

Một con rắn, một cái điện thoại di động, liền đã để Ân Thiên Vãn cùng Lữ Bố như thế bó tay bó chân, không biết phía trước còn có có cái gì bố trí.

Lần này tính là đụng phải một kẻ khó chơi.

"Tiến, chúng ta đi xem một chút là cao nhân phương nào,

Cái này huyết khí đầu nguồn, chúng ta tình thế bắt buộc." Ân Thiên Vãn té ra một trương Kim Cương Phù ở trên người, mặc dù hành động như vậy đối Kim Cương Phù năng lực phòng ngự sẽ yếu đi rất nhiều, nhưng là lúc này cũng chỉ có thể như vậy .

Ân Thiên Vãn nghĩ nghĩ có đem kia nửa khối Hồn Tinh đem ra, hồn lực rót đi vào, rất nhanh cái này nửa khối Hồn Tinh, hình thành một mảnh màng mỏng. Âm Thiên Vãn đem giống như là hộ eo như thế chỉ bất quá có chút lớn, bao lấy toàn bộ ngực, duy trì hồn lực tràn đầy, sau đó dùng áo khoác bao lấy một điểm cũng nhìn không ra tới.

Mặc dù như vậy không đủ để hoàn toàn ẩn tàng Âm Thiên Vãn khí tức, nhưng là cái này Hồn Tinh lúc đầu phòng ngự liền rất mạnh, Lữ Bố đao đều bổ không nát, vẫn là nhiều nhất trọng bảo hiểm tương đối tốt.

Ân Thiên Vãn nhìn thoáng qua cái này vào miệng, chắc hẳn trước đó cái thanh âm kia hẳn là người ở bên trong xúc động thứ gì, vẫn là nói bên trong lại hai nhóm người đã tại chiến đấu, có lẽ chiến đấu đã kết thúc, đây hết thảy cũng chỉ có đi vào mới có thể biết.

"Hô"

Ân Thiên Vãn thở ra một hơi, lại một lần nữa quan sát một chút trước mắt vào miệng, thân thể nhảy một cái mà tiến, thuận theo trường này miệng lớn, trực tiếp trượt đi vào, tốc độ rất là chậm chạp, nhưng là chậm rãi huyết khí liền trở nên đậm đặc lên, để Âm Thiên Vãn đều trở nên có chút khó mà hô hấp.

Một cổ uy áp giống như là áp bách lấy Âm Thiên Vãn thần kinh, để Âm Thiên Vãn hồn lực đều có chút đình trệ.

Tốt trên đường đi hữu kinh vô hiểm, Âm Thiên Vãn cảm thụ được chung quanh chập trùng càng ngày càng ít, cũng nhanh muốn tới mục đích, tâm thần cũng có chút thư giãn xuống tới.

Đột nhiên Âm Thiên Vãn cảm giác được giống như bị thứ gì khóa chặt như thế, theo bản năng cảm giác một trận phát lạnh, cảm thụ được sắp rơi xuống đất, hắn đều đặn nhanh điều chỉnh hô hấp, một trương Kim Cương Phù trực tiếp té ra.

Phanh

Một viên bạo liệt hỏa cầu, thẳng đến Âm Thiên Vãn thân thể mà đến, bởi vì Âm Thiên Vãn Kim Cương Phù là huyền không lúc sử dụng, đồng thời không có tiếp xúc mặt đất, cho nên loại này cấp thấp phù? Tại hỏa cầu kia xuất hiện trong tích tắc, Kim Cương Phù liền như là hồ điệp đồng dạng từng mảnh vỡ vụn ra đi.

Sau đó hỏa cầu kia liền rơi vào Âm Thiên Vãn trên lồng ngực, cả người hắn hướng về sau bay đi, trùng điệp nện ở trên vách tường, phun ra một ngụm máu tươi, hai mắt nhắm lại, chứa đã hôn mê.

"Cộc cộc."

Rất nhỏ tiếng bước chân truyền đến, Âm Thiên Vãn lỗ tai nhẹ nhàng nghe, Lữ Bố lúc này đồng thời không có từ cửa hang hạ xuống, ngược lại là tại cửa hang chưa ra tới địa phương ẩn nấp thân hình, mà Âm Thiên Vãn tại đi vào trong tích tắc liền thấy nơi này chẳng qua ba bốn mươi bình phương mà thôi.

Hắn giờ khắc này ở nhất nơi hẻo lánh bên trong, ẩn nấp lấy toàn thân tức giận, cảm thụ được bước chân kia đến.

Người kia nhìn xem nằm xuống Âm Thiên Vãn, đi đến một nửa cũng không đến phản mà nói một câu: "Bằng hữu không phải vờ vịt nữa đứng lên đi."

Ân Thiên Vãn cũng là cả kinh, chẳng lẽ hắn phát hiện, chẳng qua tùy theo tự tin chính là bản thân hồn kỹ, như cũ không nhúc nhích.

Người kia cũng là tâm ngoan thủ lạt hạng người, người cũng không đến, lại lấy ra một cái phi tiêu, hiện ra sâu kín hàn quang, hiển nhiên phía trên còn tới lấy độc.

"Chụt."

Phi tiêu trực tiếp hướng về phía Âm Thiên Vãn lồng ngực mà đến, theo phi đao một tắc một tắc tiếp cận, khoe miệng của hắn cũng là lộ ra tiếu dung, quả thật là hôn mê, chẳng qua này một tiêu đi qua, cũng chỉ có chết rồi, hi vọng có đồ tốt, không phải vậy thua lỗ tám kia hỏa cầu phù.

Nhìn xem phi tiêu cơ hồ muốn đụng phải Âm Thiên Vãn thời điểm, khoe miệng của hắn đều lộ ra tiếu dung.

Thế nhưng là nháy mắt sau đó nụ cười của hắn liền ngưng kết ở trên mặt, hắn mấy móc cúi đầu nhìn xem ngực lộ ra một cái mũi đao, sau đó tại cây đao kia rút ra thời điểm, hắn cũng là trùng điệp ngã trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Sinh lòng nghi ngờ

Phanh

Theo thi thể rơi xuống đất thanh âm, Ân Thiên Vấn cũng là đứng lên, nhìn xem trước ngực một cái phi tiêu, căn bản đối Hồn Tinh không có chút nào phá hoại, cũng may mắn khối này Hồn Tinh che lại lồng ngực của hắn, không phải vậy hắn tại ra cái kia cửa động thời điểm, liền bị đã thương.

Kia ngưng máu tươi đúng là hắn phun ra, bởi vì hóa cầu phù bạo tạc, chấn một cái nội tạng của hắn, nhưng là đồng thời không có trở ngại, lấy thân thể của hắn tự lãnh năng lực, căn bản không có vấn đề gì.

Hắn cũng là không nghĩ tới, ở chỗ này lần thứ nhất thụ thương, lại là bởi vì phù? , tại hắn đáng tự hào nhất địa phương cắm cái té ngã, Kim Cương Phù tại nghênh chiến bên trong cũng là càng ngày càng không còn chút sức lực nào, xem ra muốn tay thu thập Hồn Tinh, thăng cấp hồi đoái hệ thống.

Mà lại cái này Hồn Tinh năng lực phòng ngự rất mạnh, còn có ngăn cách khí tức thuộc tính, không biết có thể hay không làm một kiện cùng loại quần áo đồ vật ra tới, chắc là có rất nhiều tác dụng, nhưng là hiện tại hắn lại nhìn xem mục tiêu của chuyến này.

"Lữ Bố, thấy được chưa." Ân Thiên Vấn chỉ lên trước mắt không có có bao xa một chỗ nói.

Chỗ nào tản ra nồng đậm huyết khí, đối Ân Thiên Vấn mặc dù không có tác dụng gì, nhưng là đối với Lữ Bố tới nói liền là thuốc thập toàn đại bổ.

Lữ Bố nhìn bên cạnh thi thể, lại bổ sung một đao, nhìn trước mắt người, linh hồn chậm rãi xuất hiện, hắn mới hướng kia huyết khí chi nguồn gốc đi đến, mà Ân Thiên Vấn thì là tại lật lên thi thể, nhìn xem có không có vật gì tốt.

Đối trước mặt quỷ hồn làm như không thấy.

Mà quỷ hồn hướng về phía Ân Thiên Vấn giương nanh múa vuốt biểu đạt phần nộ của mình, thế nhưng là đối Ân Thiên Vấn lại không có chút nào ảnh hưởng.

"Người cũng rất nghèo nàn đi." Ân Thiên Vấn nhìn lên trước mặt quỷ hồn nói, hắn nhìn trước mắt một tờ linh phù, mấy cái phi tiêu, còn có vài cọng phổ thông linh dược.

Quỷ hồn nhìn thấy Ân Thiên Vấn nói chuyện một nháy mắt, giật nảy cả mình.

Sau đó tự an ủi mình nói, nói mình đã là quỷ, hắn không thấy được, không cần sợ.

Ân Thiên Vấn cũng không có phản ứng hắn, dù sao hắn chạy không được, sau đó liền hướng Lữ Bố bên kia đi đến, nhìn lên trước mặt một ao nhỏ giống như thạch đồng dạng chất lỏng màu đỏ, liên tục không ngừng hướng chảy Lữ Bố trong thân thể, Ân Thiên Vấn nhìn xem cũng bắt đầu đánh giá chung quanh tình hình.

Dùng tay sờ một cái, một lớp tro bụi, khối này bệ đá không có bao nhiêu cũng liền dài hai ba mét, rộng hơn một mét, bên phải là kia một ao huyết khí, tuy nói là một ao, nhưng cũng chỉ là chỉ cảnh hai mươi mét hồ nhỏ thôi.

"Không đúng."

Ân Thiên Vấn dùng tay sờ lên ở giữa một nơi, cũng liền mười centimet, chỗ nào lại là có một cái nhân nhạ ấn ký, dùng tay sờ một cái tro bụi toàn bộ dính trên tay, Ân Thiên Vấn dùng miệng thổi thổi, một cái mười centimet trống không hiển lộ ra.

Một ít mảnh vụn ở phía trên xuất hiện, lộ ra màu đỏ, hiển nhiên vừa rồi những cái kia tro bụi hắn là người vì thêm, nói cách khác cái này mặt trên còn có một kiện đồ vật hư không tiêu thất, Ân Thiên Vấn con mắt khẽ híp một cái, có phải hay không là Lữ Bố nói khối kia khoáng thạch.

Quỷ hồn còn tại hướng về phía Ân Thiên Vấn bóng lưng nguyên rủa.

Bỗng dưng một cổ hấp lực, trực tiếp đem giam cầm, sau đó lôi kéo qua đến, hắn trực tiếp xuất hiện trước mặt Ân Thiên Vấn, nhìn xem Ân Thiên Vấn lộ ra có chút lo sợ bất an.

"Ta khuyên ngươi tốt nhất nói thật, nếu như ta tâm tình tốt sẽ để cho ngươi đầu thai, tâm tình không tốt, vậy liền xin lỗi rồi." Ân Thiên Vấn nói chuyện, đầu lưỡi liếm liếm miệng môi trên, ngữ khí cũng là mười phần tùy tiện, hắn biết đối phó loại người này, không đúng, đối phó loại này quỷ.

Trực tiếp tới cứng rắn, tới mềm sẽ chỉ làm hắn được một tác lại muốn tiến một thước.

"Ngươi, ngươi..."

"Ngươi cái gì ngươi, những thứ kia đâu?" Ân Thiên Vấn trực tiếp đánh gãy kinh ngạc của của hắn, trực tiếp hỏi.

Ân Thiên Vấn trước mặt quỷ hồn dùng không ngừng run rẩy, cuối cùng nhìn xem Ân Thiên Vấn con mắt nói ra: "Ta nói, ngươi có thể buông tha ta?"

"Không thể, chẳng qua có thể để ngươi lựa chọn một cái phương thức, là đi âm phủ vẫn là bị hắn thôn phệ từ đây biến mất." Ân Thiên Vấn nhìn lên trước

mặt quỷ hồn, chỉ vào Lữ Bố nói.

Quỷ hồn nhìn xem Ân Thiên Văn chậm chạp không nói gì, cuối cùng giống như là làm xảy ra điều gì quyết định như thế, nhìn xem Ân Thiên Văn nói ra: "Ta không biết,

Ta bị vây ở chỗ này , cái kia cửa hang chỉ có thể vào không thể ra."

"Người là đến đây lúc nào nơi này." Ân Thiên Văn nhìn xem hắn hỏi.

"Một giờ trước."

Ân Thiên Văn tính toán thời gian một chút lại hỏi: "Vậy bên ngoài con độc xà kia còn có điện thoại đều là của người?" Kỳ thật Ân Thiên Văn đã sớm xác định, Ân Thiên Văn con độc xà kia khi độc cùng quỷ hồn lúc trước vùng ra phi tiêu bên trên độc là cùng một loại độc.

"Rắn độc không phải, điện thoại đúng thế."

Quỷ hồn phủ nhận, để Ân Thiên Văn trong lòng có một tia không hiểu, chẳng qua không nói gì, chờ lấy nghe giải thích của hắn.

"Phi tiêu là ta vì chuyện này mới chế tạo, đường xá bên trong bắt được một cái rắn độc, lúc đầu nghĩ đến giúp ta phi tiêu ngấm độc , liền thấy cái kia vào miệng, ta suy nghĩ một chút liền ghi chép cái âm, liền đi vào tâm bảo, không nghĩ tới liền kia một đoàn quỷ đồ vật, ta bị một mực vây ở chỗ này, sau đó các người liền đi vào .

"Vậy dạng này nói chính là có người nhanh chân đến trước , có người theo nơi này cầm đồ vật, lại rời đi, người mới tiến vào? Mà người ra không được, người kia lại biến mất?"

"Không rõ ràng, chẳng qua Lữ Bố mộ vừa mở ra, ta liền đi vào , bởi vì ta là dán vào tường đi, đi rất chậm nhưng cũng là thuộc về trung đẳng, cho nên phát hiện cái này vào miệng, theo lý mà nói không có khả năng có người đi vào trở ra, ta mới đến cái này cửa hang a." Quỷ hồn hơi nghi hoặc một chút nói.

Ân Thiên Văn tiện tay đem hắn để ở một bên.

Đúng lúc thừa dịp Lữ Bố đang hấp thu huyết khí, hắn cần sửa sang một chút chuyện này, chính hắn là bởi vì ở bên ngoài cùng A Tam chiến đấu, nhanh đến một lúc thời điểm mới tiến vào, mà nhóm đầu tiên bởi vì trì hoãn thời gian, cũng là tại mười một giờ mười mấy phút thời điểm mới nối đuôi nhau mà vào.

Ở trong đó cũng chính là khoảng một tiếng rưỡi chênh lệch thời gian, mà quỷ hồn nói hắn là một giờ tiến lên tới, kia lấy thời gian của hắn mà tính hắn liền là nhóm đầu tiên người tiến vào .

Như vậy cái thứ nhất đi vào cái này cửa động người, cần muốn tìm tới cái này cửa hang, giải quyết rắn độc, hoặc là là chính hắn để rắn độc, sau đó thông qua cửa hang, thu lấy đồ vật, trở ra, trước sau vậy mà chỉ cần nửa giờ?

Ân Thiên Văn tính một cái đường hành lang chiều dài, coi như mới vừa lúc tiến vào có thể tăng tốc đi tới không chú ý cảnh vật chung quanh, thế nhưng là lựa chọn cửa động thời điểm, kia ít nhất cũng cần mười phút, mà tìm tới cái này cửa hang, thông qua đầu rắn vào miệng, đi vào cũng cần mười phút tả hữu, cầm tới đồ vật, đồng thời chỉnh lý tốt hiện trường, lại từ nơi này ra ngoài, vậy mà một điểm không có trì hoãn thời gian.

Cũng không có bị về sau tiến vào người này ngăn chặn.

Ân Thiên Văn nhìn một chút toàn thân run rẩy quỷ hồn, lại sờ lên khối kia trống không địa phương một cái mảnh vụn, hắn nhìn một chút lúc đến cửa hang trực tiếp hướng cái kia cửa hang bay đi.

Cả người lại giống như là lâm vào một tầng màng mỏng, vậy mà không cách nào từ cái kia cửa hang ra ngoài, lại dùng lực phát hiện chỗ cửa hang giống một tầng kết giới, mặc dù bị lôi kéo, nhưng lại không phá nát, để Ân Thiên Văn không cách nào đường cù trở về, hắn cũng là tin cái này quỷ nói bị vây ở chỗ này lý do.

Như vậy như vậy trải qua, chuyện này cũng chỉ có hai cái khả năng, hoặc là trước mắt quỷ đang nói láo, hoặc là kia người đầu tiên còn không có ra ngoài!

Sau đó Ân Thiên Văn cảnh giác nhìn về phía chung quanh, thân thể cũng là căng cứng, vận sức chờ phát động, tùy thời chuẩn bị chung quanh tập kích, chỉ là hắn không nghĩ tới, còn có một loại khả năng.

Chương 82: Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường

Ân Thiên Vấn chỉ nghĩ đã đến hai cái phương diện, hẳn không nghĩ tới một loại khả năng là nếu như cái cửa ra này ngay tại bên trong hang núi này bộ đâu?

Vậy căn bản không cần đường cũ trở về có lẽ liền có thể trực tiếp đi ra, mặc dù nhưng khả năng này rất nhỏ, nhưng là thời gian trực cùng Logic tuyến đều lập tức giải quyết, hiện tại trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường Ân Thiên Vấn cũng là không nghĩ tới điểm này, đều là vào trước là chủ cho rằng đường cũ tới đường cũ đi.

Lâm vào một cái điểm mù.

Phong bế trong không gian, Ân Thiên Vấn đang suy tư tất cả khả năng, Lữ Bố hấp thu đã đến sau cùng giai đoạn, Ân Thiên Vấn không biết là thế nào trong đầu vậy mà xuất hiện một cái ý niệm kỳ quái.

Ban đầu ở tin thị nhìn thấy cái kia Thạch Kiền, nếu như so với hẳn muốn cao mình một điểm người ở chỗ này có lẽ Ân Thiên Vấn căn bản là không có cách phát giác đi.

Dù sao nơi này toàn bộ đều là tảng đá.

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, liền rốt cuộc không biến mất được, Ân Thiên Vấn nhìn xem chung quanh mặt đất, vách tường, đều cảm giác rất là kỳ quái, thế là hẳn ngay ở chỗ này chậm rãi bước chân đi thông thả, bình thường chờ đợi Lữ Bố tiêu hóa, bình thường nhìn xem chung quanh đồ vật.

Ân Thiên Vấn một lần nữa đánh giá nơi này, đem vừa rồi thu được kia mấy cái phi tiêu đem ra.

Hồn lực có chút đọng vào, người này tại rèn đúc phi tiêu thời điểm, cũng hẳn là tăng thêm một chút linh tài, Ân Thiên Vấn hồn lực bao trùm rất là thuận lợi.

Ân Thiên Vấn tay một hồi, hẳn quyết định tới trước cái thâm thức lục soát, trước đem trong lòng ý nghĩ này phá trừ lại nói, nếu như không có cùng loại Thạch Kiền như thế dị năng giả, đoán chừng liền cần đường cũ trở về, hoặc là có cái gì lấy tầm mắt của hẳn còn không biết được thủ đoạn tồn tại.

Phi tiêu chỉ có sáu cái, chẳng qua tại Ân Thiên Vấn hồn lực khổng chế hạ, lại giống như bá cây như thế, từ cái này góc phòng bắt đầu một tác một tác thổi qua, khí lực không lớn, lại đủ để vỡ vụn một ít hòn đá, tốc độ rất chậm, đối Ân Thiên Vấn hồn lực yêu cầu cũng là rất cao.

Hẳn hồn lực không cách nào phát hiện nơi này có không có người ngoài tồn tại, nhưng là phi tiêu lại có thể cảm nhận được một số khác biệt.

Ân Thiên Vấn đầu tiên là từ mặt tường bắt đầu, mặt đất chân hẳn thời điểm ra đi, mang theo một ít lực đạo có thể cảm thụ ra tới, cũng may Lữ Bố hấp thu căn bản không có lực cản, nếu không phải Ân Thiên Vấn cũng không dám náo ra động tĩnh lớn như vậy, vèn vèn một mặt tường liền để hẳn có chút mỗi mết.

Bất quá hẳn nhưng không có buông lỏng cảnh giác, lúc này bắt đầu khôi phục hồn lực, đồng thời hồn lực bao phủ vừa rồi đã thăm điều tra mặt tường, miễn cho kia tồn tại bí ẩn na di đến đã an toàn mặt tường.

Hồn lực hồi phục hoàn tất sau đó Ân Thiên Vấn liền bắt đầu giải quyết mặt khác.

Cái này một mặt còn chưa kết thúc, Lữ Bố đã đến tới hậu quan đầu, Ân Thiên Vấn nhìn hẳn thân thể từng đầu huyết hồng kinh mạch xuất hiện, vậy mà như cùng là một người như thế, chẳng qua là trong suốt, nhưng là nơi này huyết khí chi nguồn gốc giống như chỉ có thể trợ giúp hẳn cấu tạo kinh mạch.

Trong đó trọng yếu nhất huyết dịch lại không tồn tại.

Cảm thụ được Lữ Bố toàn thân bộc phát khí tức, giống như lớn như núi như biển, toàn bộ phóng ra ngoài, từng con sóng liên tiếp, đem Ân Thiên Vấn thân thể đều xung kích có chút đứng không vững, cái kia quỹ hồn càng là giống như một chiếc thuyền con như thế, như muốn lật úp.

Ân Thiên Vấn đem thu tại sử trong bình lại là cứu vãn hẳn một mạng, bởi vì hẳn đối Ân Thiên Vấn còn hữu dụng, còn cần thông qua hẳn biết một ít cái này tình huống bên trong.

Bộc phát khí tức ở trong chớp mắt quét sạch toàn bộ không gian, sau đó thu liễm tại Lữ Bố trong cơ thể, hẳn trường đao cũng là ông ông vang lên tựa hồ đang ăn mừng lấy cái gì như thế, sau đó hẳn hai mắt nhắm cũng là mở ra đến, con ngươi đỏ tươi hiện đến mức dị thường yêu dị.

Ân Thiên Vấn tại Lữ Bố bên người trợ giúp hẳn hộ pháp, Lữ Bố tấn cấp hoàn tất Ân Thiên Vấn mới thư giãn xuống tới.

Sau đó hồn lực toàn bộ bộc phát ra đi, phô thiên cái địa quét sạch cái không gian này, Ân Thiên Vấn hẳn vừa rồi tại Lữ Bố tấn cấp nháy mắt hẳn cảm nhận được một cỗ sát ý, mặc dù vừa mới bạo lộ ra liền thu về, nhưng là Ân Thiên Vấn hay là nhào bắt được.

Như là đã xuất hiện, vậy liền đem Ân Thiên Vấn trong lòng tất cả nghi hoặc toàn bộ đều giải quyết sạch sẽ.

"Thế nào." Lữ Bố hoạt động một chút thân thể, nhìn xem Ân Thiên Vấn như lâm đại địch đồng dạng,

Nghĩ ngợi nói.

"Nơi này có người." Ân Thiên Vấn đem ban đầu suy đoán cùng vừa rồi cổ kia sát ý nói ra, Lữ Bố sắc mặt cũng là rất khó nhìn, như thế một cái không gian thu hẹp, không nghĩ tới thế mà còn có một người khác tồn tại.

Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn phi tiêu tiếp theo tại lục soát mỗi một tắc vách tường, mặc dù đây là dân biện pháp, nhưng là không gian này vốn cũng không lớn, như vậy cũng là ổn thỏa nhất, hắn cũng là dùng hãn trường đao cơ hồ tại mỗi một tắc trên vách tường lưu lại vết đao.

Khoảng chừng một khắc đồng hồ thời gian, hai người phạm vi công kích đều có chút giao thoa, nhưng không hề nghi ngờ chính là toàn bộ không gian đều bị bọn họ quét sạch một lần, trên mặt đất dày một tầng dày mảnh đá cũng là hoàn mỹ nhất chứng minh.

Ân Thiên Vấn nửa tựa ở trên bệ đá, huyết khí chi nguồn gốc đã bị Lữ Bố thôn phệ sạch sẽ, lúc này trống không trên bệ đá căn bản không có đồ vật gì.

Nhìn xem ở giữa chỗ trống không, còn có bên phải nhất cái kia trống không ao.

Ân Thiên Vấn rối loạn ám ảnh cường chế lúc này mắc bệnh, ánh mắt nhìn chăm chăm rộng tuếch bên trái một trận khó chịu.

Tiện tay vung lên phía trên tro bụi cùng vừa rồi rơi xuống mảnh đá lập tức bị làm sạch sẽ, thậm chí có một tia màu trắng tinh thể bạo lộ ra, Ân Thiên Vấn ánh mắt lập tức liên tập trung vào kia một nơi, Lữ Bố tùy theo cũng nhích lại gần.

Dưới đèn thì tối, nói chính là như vậy, phé đi như thế đại lực khí, không nghĩ tới sơ hở đang ở trước mắt.

"Ra đi, vạch mặt sẽ không tốt." Ân Thiên Vấn nhìn xem kia một tia bạo lộ ra Hồn Tinh nói, thủ hạ tùy thời chuẩn bị công kích.

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ta trước cho hắn tới một đao." Lữ Bố trực tiếp dẫn trên đao ngàn, vừa mới đột phá đang khí lực cả người không chỗ có thể dùng, hiển nhiên người trước mắt là một cái nơi trút giận, mà lại vừa rồi lâu như vậy một cái không biết địch nhân đang ở trước mắt, thật là để hắn hiện tại có chút nghĩ mà sợ.

Ân Thiên Vấn khi nhìn đến kia một sợi Hồn Tinh thời điểm cũng là biết được, trách không được hắn hồn lực căn bản không phát hiện được mây may.

Kết

Kết

Lữ Bố đao sắp đến thời điểm, trước mắt bệ đá có một phần ba chỗ trực tiếp rung chuyển, phía trên một ít tro bụi, mảnh đá đều rơi xuống, hiển nhiên cái này ẩn tàng thủ pháp cao minh hơn Thạch Kiên không chỉ một điểm, lại thêm Hồn Tinh tồn tại, để hắn càng là như cá gặp nước.

Lữ Bố gặp này cũng là vẫn không có thu đao, tiếp tục bỏ đi lên.

Phanh

Trước mắt cái này Hậu Thiên đỉnh phong thạch hệ dị năng giả, vậy mà không có chút nào chống cự trực tiếp bị Lữ Bố đánh bay, trùng điệp nện ở trên tường, Ân Thiên Vấn lúc này đều có chút mộng bức, Lữ Bố hiện tại biến mạnh như vậy, vẫn là Hậu Thiên đỉnh phong dị năng giả so ra kém võ giả?

Chẳng qua kia thạch hệ dị năng giả tại rơi xuống đất thời điểm, trước ngực hoàn toàn bạo lộ ra, Ân Thiên Vấn ánh mắt lập tức bị hấp dẫn, đầu nhất chuyển cũng là trong nháy mắt nghĩ đến chuyện này đủ loại nguyên nhân, nhưng cuối cùng vẫn là một cỗ tâm tình vui sướng tràn ngập khuôn mặt của hắn.

Đồ vật cuối cùng cũng đến tay.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Yếu có thể

Một khối hòn đá màu huyết hồng khảm nằm tại trước mặt người dị năng giả này trước ngực, màu máu dường như hiện ra ánh sáng yếu ớt, chậm rãi lưu chuyển, mà người này bị Lữ Bố một đao bổ tới trên tường, lại ngay cả đứng lên cũng không nổi, chỉ là ngơ ngác nhìn Ân Thiên Văn.

"Lữ Bố là tảng đá kia sao?" Ân Thiên Văn mặc dù cảm thấy liền là trước mặt khối này, nhưng vẫn là hỏi một chút Lữ Bố càng thêm xác định một điểm, cũng là rất chờ mong Lữ Bố trả lời.

Lữ Bố nhìn một chút, không nói gì, hướng về phía Ân Thiên Văn nhẹ gật đầu, xác nhận một lần.

Ân Thiên Văn trong lòng đại định, xem ra cấp C ủy thác nhất định phải được, tấn cấp Hậu Thiên đỉnh phong chuyển này cũng càng có bảo đảm, địch nhân lớn nhất như cũ là hòa thượng, chỉ bất quá hai người mặc dù cách không đối chiến hồi lâu, vẫn còn không có gặp qua.

Hì vọng lần này có thể có một cái chấm dứt.

"Ân tiên sinh, lần này có thể hay không thả lão hủ."

Thạch hệ dị năng giả nhìn xem Ân Thiên Văn chậm rãi đi qua bước chân, giống như là nhấn thụ lấy thống khổ gì như thế, chậm rãi nói.

Ân Thiên Văn đang chuẩn bị ra tay đem khối kia khoáng thạch lấy ra, sau đó liền giết người diệt khẩu, dù sao vừa rồi cổ kia sát ý hấn là nhào bắt được, hấn tin tưởng nếu như vừa rồi lại cho hấn một cơ hội, hấn nhất định sẽ thanh đao cắm vào Ân Thiên Văn lòng ngực.

"A, người thế mà biết ta." Ân Thiên Văn lại bị hấn nhận lúc đi ra, trong lòng cũng là giật mình.

Hiện tại đã nổi danh đến nước này sao? Loại cao thủ này đều biết hấn?

"Ta là Hùng Kê Sơn người, ta gọi Thạch Lệ, tại Hùng Kê Sơn gặp qua người một mặt." Thạch Lệ nhìn xem Ân Thiên Văn nói, giống như có người bóp lấy cổ của hấn như thế.

Ân Thiên Văn nhìn xem hấn, chụp chụp ngón tay của mình, nhìn xem hấn nói ra: "Nếu như người muốn theo ta lời kéo làm quen lời nói, thế nhưng là tính lăm, ta cùng Hùng Kê Sơn quan hệ nhưng không có tốt như vậy."

"Nếu như ta nói lên điều kiện đầy đủ mê người đâu, đầy đủ đổi lấy tính mạng của ta đâu." Thạch Lệ nhìn xem Ân Thiên Văn nói, có vẻ hơi dẫn dắt từng bước, giống như thật muốn cho Ân Thiên Văn một chút chỗ tốt như thế, đem bản thân bày ở một cái kẻ thất bại địa vị phía trên.

"A." Thạch Lệ đột nhiên hét thảm một tiếng, đáy mắt tất cả đều là kinh ngạc, sau đó liền là phản nộ.

Ân Thiên Văn tại hấn nói chuyện trong nháy mắt đem trước ngực hấn khoáng thạch, trực tiếp lấy ra, mang ra một chùm máu tươi, hiển nhiên là bởi vì hấn tại luyện hóa khối quang thạch này duyên cớ, không biết vì cái gì vì đặt ở ngực, nhưng là Ân Thiên Văn tại khoáng thạch vào tay nháy mắt, liền nghe đã đến hệ thống tiếng nhắc nhở âm.

"Xin lỗi rồi, khối quang thạch này ta nhất định phải được, hiện tại có thể nói một chút điều kiện của người." Ân Thiên Văn nhìn xem hấn nói.

Theo ủy thác hoàn thành.

Mười điểm năng lượng giá trị tiến vào thân thể, Ân Thiên Văn cũng là chính thức đi vào Hậu Thiên đỉnh phong hàng ngũ, đến mức tinh luyện tài liệu kia phân ban thưởng phải chờ tới một cái khác ủy thác hoàn thành thời điểm, thu được vũ khí phù thai thời điểm, mới có thể phát huy tác dụng.

Bất quá bây giờ tấn cấp Hậu Thiên đỉnh phong, sự giúp đỡ dành cho hấn không thể nghi ngờ là to lớn, nếu như chuyển này có thể trợ giúp Lữ Bố ngưng tụ thân thể, kia đoán chừng tại Dự tính đều có thể nghênh ngang mà đi.

"Người tự tìm cái chết."

Thạch Lệ âm thanh âm vang lên, hấn lúc này giống như là thoát ly cái gì giam cầm như thế, cũng là chậm rãi đứng thẳng người, nhìn xem Ân Thiên Văn trong tay màu máu khoáng thạch, hiển đến vô cùng dữ tợn, toàn thân khí thế kéo lên, hiển lộ ra muốn cùng đánh một trận quyết tâm.

Thạch Lệ khi tiến vào Lữ Bố một thời điểm liền là thẳng đến nơi này mà đến, hấn dù sao cũng là Hùng Kê Sơn nội bộ nhân viên, đối tới đây cũng là sớm làm rất nhiều chuẩn bị, cho nên biết nơi này một ít tình huống, đương nhiên so những tân tu kia con ruồi không đầu đồng dạng đi loạn tốt.

Hấn đi vào gian phòng này thời điểm, liền bị khối này màu máu khoáng thạch hấp dẫn, hấn tu luyện thạch hệ dị năng tại gặp được loại này cao cấp linh tài thời điểm, cũng chính là bọn họ tấn thăng thời điểm, bởi vì hấn là Hùng Kê Sơn trưởng lão.

Cho nên Phụng Ưế Kim mặc dù tinh quý, nhưng là với hấn mà nói còn là có không ít, dù sao Hùng Kê Sơn có ngàn năm tích lũy.

Chỉ là khối quang thạch này, vô cùng tinh luyện, hấn lúc đầu nghĩ đến mang về tu luyện, nhưng là khối quang thạch này lại tại hấn đựng phải thời điểm, bản thân bám vào lòng ngực của hấn,

Hấn cũng là bất đắc dĩ tu luyện, sau đó hấn vì phòng ngừa có người đi vào liền đem nuôi dưỡng mấy con rắn độc thả ra đảm nhiệm tai mắt.

Bất quá vẫn là có người tới, nhưng là hấn tại luyện hóa khối quang thạch này, toàn thân tinh lực đều bị nó khống chế, chỉ có thể nguy trang, chờ đợi luyện

hóa hoàn tất, tu vi tiến nhanh thời điểm

Vừa rồi nói chuyện với Ân Thiên Vãn đều chỉ là vì kéo dài thời gian, bởi vì hắn chỉ kém mấy phút, liền có thể đem màu máu khoáng thạch thu vào trong cơ thể, lúc kia hắn cũng không cần lại sợ bị người đoạt đoạt, coi như là giết hắn, cũng vô pháp tìm được khoáng thạch.

Nhưng là hắn vô luận như thế nào cũng là không nghĩ tới, Ân Thiên Vãn vậy mà như thế tâm ngoan thủ lạt.

"Cái này liền không nhìn được." Ân Thiên Vãn nhìn trước mắt Thạch Lệ, có vẻ hơi pha trò, hắn đối Hùng Kê Sơn người lúc đầu liền không có cảm tình gì, không trực tiếp giết liền đã xứng đáng hắn, nhìn trước mắt chân tướng phơi bày Thạch Lệ, tự nhiên là không có sắc mặt tốt.

Ân Thiên Vãn cùng bên cạnh Lữ Bố nói ra: "Người tới vẫn là ta tới." Giống như coi hắn là làm cái thớt gỗ bên trên thịt lợn như thế.

Lữ Bố cười cười, bên trái tay cầm đao, tay phải từ lưỡi đao bên trên lướt qua, cười cười nói ra: "Ta tới đi, liền lấy hắn giúp ta tể đao."

Ân Thiên Vãn cũng không tranh, lui ra phía sau hai bước, giang tay ra nói ra: "Chỉ mong người không phải quá mức không chịu nổi một kích."

"Long trời lở đất."

Thạch Lệ nắm chặt lại nắm đấm, hắn từ lúc ấy Hùng Kê Sơn dính lao, tấn cấp Hậu Thiên đỉnh phong sau đó, còn chưa bao giờ bị người như thế khinh thị qua.

Thân hình của hắn bỗng dưng dài một vòng to, trước ngực thương miệng cũng là chậm rãi khép lại, chính cá nhân trên người liền như là từng khối từng khối tảng đá lũy thế mà thành, chung quanh mảnh đá nhao nhao bay múa, toàn bộ đều tụ tập tại nắm đấm của hắn phía trên.

Long trời lở đất quyền là gà trống bí mật bất truyền, cũng là thạch hệ dị năng một mạch thích hợp nhất công pháp, một khi phối hợp loại này địa lợi trận sự dụng, thường thường có thể phát huy ra mười hai phần lực lượng.

Nắm đấm của hắn đẩy ra nháy mắt, một cái giống như đầu người như thế thạch quyền thẳng đến Lữ Bố mà đi, cái này thạch quyền đang bay ra thời điểm, vậy mà vẫn tại tích góp lực lượng, chờ thêm nửa thời điểm liền lại lớn hơn một vòng, người của hắn cũng là theo thạch quyền công kích.

Lữ Bố nhìn xem làm ra như thế đại động tĩnh Thạch Lệ.

Nhắm mắt lại, đôi tay cầm đao.

Giống như là tại cảm ứng cái này cái gì, tại Thạch Lệ xuất thủ nháy mắt, cả người hắn biến thành một đạo tàn ảnh, Ân Thiên Vãn nhìn thấy trong thân thể của hắn màu máu mạch lạc, vậy mà cuộn cuộn chạy bốc lên, không có máu tươi, nhưng là những thứ này mạch lạc tựa như là máu tươi đồng dạng vì hắn cung cấp lấy năng lượng to lớn.

Lữ Bố cầm đao trực tiếp lướt qua cái kia thạch quyền.

Thạch Lệ nhìn xem Lữ Bố chiêu thức cũng là cười nói, kia thạch quyền nhìn xem uy thế to lớn, nhưng là chân chính sát chiêu là hắn nắm đấm của mình, theo sát thạch quyền đằng sau, song trọng công kích, thường thường tại đối thủ công kích đến thạch quyền thời điểm, hắn sau đó một quyền, liền có thể tại thạch quyền bạo tạc trong nháy mắt đem đối thủ đánh giết.

Lữ Bố tốc độ càng nhanh, Ân Thiên Vãn thậm chí đều không nhìn thấy thân ảnh của hắn.

Hai người va chạm trong nháy mắt, thân vị trao đổi, trong điện quang hỏa thạch chiến đấu liền đã kết thúc.

Lữ Bố cầm đao mà đứng, trường đao bên trên tí tách giữ lại máu tươi, trên mặt đất đập ra hố nhỏ.

Phanh, phanh.

Thạch quyền hóa thành hai nửa hết sạch sức lực rơi trên mặt đất, Thạch Lệ thân thể từ mi tâm trực tiếp chia hai nửa, một mặt không thể tưởng tượng nổi, tại Lữ Bố đứng vững thời điểm, mới từ vết thương chảy ra máu tươi, Thạch Lệ thi thể cũng là chia hai nửa một tả một hữu ngã trên mặt đất.

"Hậu Thiên đỉnh phong, yếu có thể."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Trên trời hạ xuống niềm vui (chúc mừng đột phá 5000 thu)

Thạch Lệ bị Lữ Bố một đao chém thành hai khúc.

Máu tươi rất nhanh liền chảy sạch sẽ, lúc này Ân Thiên Văn mặc dù nhưng đã tấn cấp Hậu Thiên đỉnh phong , nhưng là vẫn không có tìm tới từ nơi này đi ra lối ra.

Nhận Thạch Lệ trên người một khối Hồn Tinh cùng mấy khối hạ phẩm linh tài, hắn liền đi tới Lữ Bố bên người đi.

"Được rồi, poss bày xong rồi chúng ta nhìn xem thế nào rồi đi, ở chỗ này chậm trễ thời gian quá dài." Ân Thiên Văn nhìn xem Lữ Bố cầm đao mà đứng lưu lại một cái cô tịch bóng lưng, thân nhiên nói.

"Ân, nơi này huyết khí chỉ nguồn gốc rất ít, ta có một loại dự cảm, cái này trong mộ không phải chỉ nơi này." Lữ Bố cảm thụ được chung quanh càng ngày càng mỏng manh huyết khí, đoán được, sau đó liền nhìn xem Ân Thiên Văn nói, hiển nhiên hắn còn chưa đã ngửa.

Ân Thiên Văn đánh giá không gian chung quanh cũng có chút bất đắc dĩ, cuối cùng vẫn là nhìn về phía tới thời điểm cái kia lối ra.

"Chúng ta vẫn là nhìn xem có thể hay không từ nơi này ra ngoài đi, cái này đầu nguồn đều bị người giải quyết sạch sẽ, một hồi cái này trong không khí tung bay huyết khí nên đều sẽ biến mất đi." Ân Thiên Văn nhìn xem không khí phiêu tán từng sợi huyết khí nói.

Sau đó bước đầu tiên bay về phía tới thời điểm đường, hồn lực giống như máy khoan điện đồng dạng, lấy hắn Hậu Thiên đỉnh phong thực lực, đang cố gắng sau đó vậy mà như cũ không cách nào tiến bộ mấy may, giống như dùng khí lực càng lớn, bị phản phệ lực đạo cũng là càng lớn.

Lữ Bố gặp này có chút không tin tã, trực tiếp dẫn đao mà lên, thế nhưng là tại đạt tới cùng Ân Thiên Văn đồng dạng khoảng cách sau đó, cũng không còn cách nào tiến lên, hắn bay xuống dưới, dùng đao phách chém như cũ là giống chém vào một cái cao su phía trên như thế, nếu thu đao, liền biết khôi phục nguyên dạng.

"Làm sao bây giờ, chúng ta cứ như vậy vậy ở chỗ này?" Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Văn có chút bất đắc dĩ nói.

"Ta cũng không biết, tốt ở chỗ này không khí là lưu thông muốn không chẳng phải là nghẹn chết ở chỗ này." Ân Thiên Văn thở thở ra một hơi nói.

Ân Thiên Văn vô tình trả lời Lữ Bố đối với một câu, lại để cho mình bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vỗ đùi trực tiếp đứng lên.

Nhìn xem Lữ Bố nói ra: "Lữ Bố, người bây giờ đem hết toàn lực hấp thu nơi này huyết khí thử một chút, tốt nhất có thể toàn bộ hút dọn sạch."

Ân Thiên Văn chăm chú nhìn chăm chăm Lữ Bố nói.

"Việc nhỏ, liền điểm ấy, ta không hấp thu đoán chừng cũng liền tầm mười phút liền toàn bộ bị ta thông hóa, toàn lực hấp thu hai phút đoán chừng là đủ rồi." Lữ Bố mặt mày ngạo kiều nói, sau đó liền bắt đầu hấp thu lên chung quanh rải rác huyết khí.

Một phút

Hai phút

Ba phút

Năm phút

...

Lữ Bố mặc dù sẽ không chảy mồ hôi, nhưng là Ân Thiên Văn hay là nhìn ra một ít xấu hổ, mãi cho đến mười phút, Ân Thiên Văn để Lữ Bố không cần đang hấp thu , bởi vì hắn đã xác nhận hắn ý nghĩ của mình, nhìn xem cái này phong bế không gian lại đẩy lên một tia hi vọng.

Lúc trước hắn liền kỳ quái vì cái gì nơi này huyết khí sẽ một mực hướng ra phía ngoài phiêu tán, rõ ràng nơi này không có cảm giác được gió, nhưng là chỗ ở chỗ này huyết khí lại một mực có thể bay tới những cái kia đường hành lang bên trong, mà Ân Thiên Văn ở chỗ này đã lâu như vậy cũng không có cảm nhận được một tia hô hấp không thoải mái thời điểm.

Hiển nhiên không khí nơi này là lưu thông .

Mà tại Lữ Bố hấp thu xong xong những cái kia huyết khí chỉ nguồn gốc sau đó, nơi này huyết khí mặc dù mỏng manh một ít, nhưng là cũng không có bị ảnh hưởng đến cái gì.

Vừa rồi Lữ Bố thí nghiệm sau đó, Ân Thiên Văn liền càng chắc chắn, nơi này huyết khí hẳn là chỗ nào chậm rãi thấm thấu tới , vừa rồi kia một ao nhỏ huyết khí, đối với thấm thấu tới , hẳn là cũng chỉ là chín trâu mắt sợi lông đi.

"Lữ Bố, người xem một chút phía trên kia." Ân Thiên Vấn chỉ vào cát giữ huyết khí chi Nguyên thạch đài ngay phía trên.

Lữ Bố nghe vậy, chậm rãi bay qua, dùng tay nhẹ nhàng chạm đến cái chỗ kia, sau một lát quả thật trên mặt lộ ra nụ cười vui mừng, nơi này huyết khí quả thật là nồng hậu dày đặc một ít.

Lúc trước đứng trên mặt đất, chỉ cần huyết khí từ nơi nào thâm thấu ra, liền biết trong không khí thông hóa.

"Ân, nơi này không phải chỉ cái này một cái thâm thấu điểm, bất quá chúng ta chỉ cần một cái là được rồi, đào." Ân Thiên Vấn nhìn xem Lữ Bố nói, bởi vì hần bản thân ở chỗ đó huyền không lấy không lấy sức nổi,

Mà Lữ Bố là quý hồn, lại có giày chiến cùng trường đao gia trì, tự nhiên không giả.

Ân Thiên Vấn biết nơi này còn giấu có bí mật gì, nhưng là hiện tại hần cần muốn đi ra ngoài, tìm kiếm Lữ Bố hải cốt vị trí, trợ giúp hần ngưng tụ thân thể mới phải thứ nhất sự việc cần giải quyết, mà lại tấn cấp Hậu Thiên đỉnh phong, cũng là thời điểm ra ngoài lộ lộ diện.

Hần biết mình cần gì, không cần gì.

Lữ Bố trường đao rất là sắc bén, nhưng lại trọn vẹn đào hơn một mét, mới nhìn đến một cái cửa hang, một đao kia xuyên phá cửa hang, cả người hần đều bị một cỗ huyết khí trực tiếp vọt xuống tới, giống như vỡ òi, từ cái kia cửa hang trút xuống.

Lữ Bố đương nhiên là chiếu đơn thu hết, mặc dù so ra kém vừa rồi kia huyết khí chi nguồn gốc, nhưng là lần này bổ sung lại là để hần a căn cơ vững chắc một ít, sau đó liền chậm rãi mỏng manh xuống tới, đương nhiên là tương đối mà nói, đối với gian phòng huyết khí vẫn là rất nồng nặc.

Nhưng là so sánh vừa rồi trút xuống xuống tới tình huống tự nhiên rất là mỏng manh.

Chắc là địa phương khác huyết khí chi nguồn gốc cũng bị người thôn phệ hoặc là nói tranh đoạt, cỗ này huyết khí cũng là hết sạch sức lực.

Cửa hang là ngang nhảy tới, Lữ Bố từ trung gian đào gãy mất, hai người liền là thuận theo một cái phương hướng đi thẳng về phía trước, xác thực nói là bò đi, bởi vì cái này không gian thật sự là quá nhỏ.

Tại cửa hang cách trọn vẹn một giờ, rốt cục thấy được phía trước một cái cửa ra, cùng loại vòng xoáy như thế đồ vật, hai người cũng là dừng bước lại, cân nhắc phải chăng mạo hiểm như vậy, dù sao ai cũng không biết vòng xoáy khác một bên là cái gì.

Mà tại Lữ Bố mộ bên ngoài Không Minh hiển nhưng đã tiến hành đến cuối cùng một bước.

Hần cầm trong tay la bàn, nhìn trước mắt bày ra trận pháp, không ngừng khuấy động lấy cái gì, mà theo đầu ngón tay hần lần lượt kích thích, Lữ Bố mộ không gian chung quanh cũng là rung chuyển.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Không Minh thủ hạ tốc độ cũng là càng lúc càng nhanh, không gian chung quanh cũng là tạo nên một tầng lại một tầng gợn sóng.

"Đi."

Không Minh quát khẽ một tiếng, trong la bàn tiểu quỷ nhao nhao bay ra, kích bên trong từng cái tọa độ không gian, sau đó định ở nơi đó.

Sau đó liền thấy la bàn trong tay của hần chậm rãi bay lên, trực tiếp đóng ở Lữ Bố mộ trên tấm bia đá.

"Ba "

Giống như là bọt khí phá toái thanh âm đồng dạng, rất là thanh thúy, Không Minh trên mặt cũng là lộ ra tiếu dung, sau đó tay một hồi, liền tiếp la bàn còn có tiểu quỷ, đều theo hần bay như một cái kia trong khe hở, lúc này hần cũng là trực tiếp trốn vào cái này Lữ Bố trong mộ.

Roi vào ban đầu cái kia trên quảng trường.

Sau đó hần nhìn xem lúc trước thôi diễn ra tới chuyển này quẻ tượng chỉ có bốn chữ khổ tận cam lai!

Còn có bốn chữ —— trên trời hạ xuống niềm vui!

Mà tại nhỏ hẹp cùng loại đường ống như thế bên trong dừng đạo, Lữ Bố cùng Ân Thiên Vấn cũng là khẽ gạt đầu, từ cái kia vòng xoáy chỗ nhảy tới.

Cơ hồ là mới vừa mới xuất hiện liền một cỗ mất trọng lượng cảm giác xuất hiện, hai người tranh thủ thời gian khống chế thân hình của mình, sau đó liền rơi trên mặt đất.

"Lữ Bố?"

"Không Minh?"

Không Minh nhìn lên trước mặt trên đất Lữ Bố, Lữ Bố nhìn lên trước mặt đứng tại Không Minh, hai mặt mòng bức!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Bần tăng Tà Phạt

Trên trời hạ xuống niềm vui

Khổng Minh còn không biết hần mục tiêu của chuyến này ngay tại Ân Thiên Ván trong nháy mắt, Ân Thiên Ván cùng Lữ Bố đứng lên thời điểm, Lữ Bố nhìn thoáng qua Ân Thiên Ván không nói gì, nhưng là đã biểu đạt hết thảy.

"Đây là?"

Khổng Minh đánh giá Ân Thiên Ván nói, hần cũng có thể nhìn thấy ra tới người trước mắt một điểm nội tình, nhất là kia phong thư tiến cử mới quá là rõ ràng, tâm lý suy nghĩ lấy là phía dưới vị kia công tử, vậy mà để Lữ Bố tới làm bảo tiêu, nhìn thân phận thật không tầm thường.

"Hắn gọi Ân Thiên Ván, ta chỉ là một cái quý người hầu mà thôi, Khổng Minh." Lữ Bố thanh đao ôm ở trước ngực lạnh nhạt nói.

Khổng Minh lập tức chấn kinh, hần lúc đầu chỉ là coi là Lữ Bố là tới làm làm bảo tiêu bảo hộ một lần, đến cùng là dạng gì lợi ích hoặc là quyền thế để Lữ Bố tới bảo hộ một tên mao đầu tiểu tử, thế mà còn thành hần quý người hầu, nhưng là vô luận là loại kia kết quả không hề nghi ngờ cái này Ân Thiên Ván bối cảnh rất lớn.

"Khổng Minh? Gia Cát Lượng?" Ân Thiên Ván nhìn xem hần nói, không nghĩ tới một cái nhân vật trong truyền thuyết cứ như vậy ra hiện ở trước mặt của hần, để hần thật sự có chút cảm xúc.

Trong lòng của hần thậm chí còn sinh ra một cái có chút không thiết thực ý nghĩ, nếu như có thể đem Gia Cát Lượng cũng thu nhập dưới trướng liền tốt, như thế có được như vậy một cái trí giả mưu sĩ, chắc hẳn rất nhiều chuyện đều sẽ trở nên đơn giản rất nhiều đi, chẳng qua cũng chỉ là suy nghĩ một chút, người ta bây giờ tại âm phủ làm công chức.

Dựa vào cái gì đến giúp đỡ bản thân bán mạng.

"Ân, là ta, các ngươi làm sao sẽ đột nhiên xuất hiện ở đây." Khổng Minh nói, nhìn xem lời hần nói, Ân Thiên Ván cũng là hiểu được hần là âm phủ cũng phổ cập bạch thoại văn tiếng phổ thông đi, nếu là đi lên nói một trận xuất sư bày tỏ, liền xong con bê.

"Cái này liền nói rất dài dòng, chúng ta vừa đi vừa nói đi." Ân Thiên Ván nhìn xem chung quanh mười cái cửa hang, da đầu cũng là tê dại một hồi, bởi vì hần không biết đi đâu một con đường, vẫn là nói tùy tiện tuyển một cái.

Ngược lại là Khổng Minh nhìn lên trước mặt mười cái cửa hang, bấm ngón tay tính lấy cái gì, không ngừng bước chân đi thông thả, Ân Thiên Ván nhìn có chút nóng nảy, Lữ Bố ở bên tai nói với hần: "lão tiểu tử này ta nguyên lai còn cùng hần có chút mâu thuẫn, chẳng qua tại âm phủ ngược lại là thành hảo bằng hữu."

"Không cần phải để ý đến hần, chúng ta tại âm phủ thám hiểm thời điểm đều dựa vào hần, có thể tìm tới một cái tốt phương hướng, chí ít nguy hiểm sẽ ít một chút."

Nghe thấy Lữ Bố nói như vậy, Ân Thiên Ván cũng là yên lòng, dù sao cũng là Khổng Minh, tự mang tin phục thuộc tính.

Sau một lát, Khổng Minh liền chỉ ra một cái cửa hang, là nhất dựa vào bên phải một cái.

Lữ Bố cũng không nói gì, liền theo hần đi vào, chắc là tại âm phủ thời điểm, hai người hành động vẫn là rất có ăn ý, Ân Thiên Ván trong lòng lại có một cái nghi vấn, rõ ràng Lữ Bố mộ đã sớm đóng lại, vì cái gì cái này Khổng Minh còn có thể đi vào đâu.

Hần cũng không hỏi, hần biết nói nhiều tất nói hớ đạo lý, tại Khổng Minh trước mặt đùa nghịch tiểu thông minh, đoán chừng là không chiếm được tiện nghi gì.

Mà lại nghe Lữ Bố nói Khổng Minh tìm kiếm đồ vật ngay tại chính Ân Thiên Ván trên người, hần liền càng thêm cẩn thận, để Khổng Minh cảm giác được cái gì không đúng, đoán chừng sẽ trực tiếp trắng trợn cướp đoạt đi.

"Lữ Bố, ngươi thế nào cũng ở nơi đây, giống như nơi này chính là nơi mộ a." Khổng Minh nhìn xem Ân Thiên Ván nói.

"Người là tôi ban sai, từ phía trên phê chuẩn, tự nhiên là không sợ sẽ tổn thất bản nguyên, nhưng là ta lại không được, vẫn là tìm một cái bản thân hài cốt có cái kỳ thác chi vật, không chỉ có thực lực có thể tại mạnh hơn một chút, cũng càng có bảo hộ." Lữ Bố nhìn xem hán nói.

Khổng Minh cũng bắt quá Hậu Thiên đình phong cao một chút tu vi, còn không có qua tiên thiên, dù sao đây là dương gian, mặc dù nói là ra công sai, vẫn là có hạn chế, nếu là lấy hán vốn có tu vi đoán chừng tại cái này dương gian thật là lật tay thành mây trở tay thành mưa.

Ba người đi vào trong động, vẫn là như lúc trước như thế, tiên sinh bị ép tiến lên, hồi lâu mới chân chứng thực địa.

"Đi lên phía trước, nơi này có thật nhiều người khí tức, rất là hỗn loạn." Khổng Minh nhìn xem hai người nói, kỳ thật trong lòng đang suy tư lúc nào làm một mình, dù sao hán là để hoàn thành nhiệm vụ, Lữ Bố tuy nói có thể tin nhiệm nhưng là rất nhiều chuyện để Ân Thiên Văn biết cũng không tốt.

Nhưng là hiện tại trở ngại mặt mũi cũng không tiện nói ra.

Ân Thiên Văn tự nhiên không dung có nghị, tốc độ dưới chân cũng là thả nhanh trong lúc nhất thời Khổng Minh vậy mà không có đem kéo dài khoảng cách, cũng chính là Ân Thiên Văn hiện tại đã đi vào Hậu Thiên đình phong, nếu không phải khẳng định đuổi không kịp cước bộ của hán.

Lại đi hơn nửa giờ, đường hành lang bên cạnh chậm rãi biến có người đào khắc phủ chính vết tích, lại đi hơn nghìn thước liền thấy một ít hình vuông gạch đá, dọc theo con đường này vậy mà không có gặp được một điểm nguy hiểm, không biết là Ân Thiên Văn Khổng Minh biết trước.

Còn là bởi vì người phía trước đã đem chướng ngại thanh trừ hoàn tất.

Ân Thiên Văn bước chân cũng là thả chậm lại, nhìn xem hoàn cảnh chung quanh, chậm rãi xuất hiện một ít bích họa như thế đồ vật, xuất chiến, khai thương, lương thảo, ngựa, tướng quân binh sĩ, đều là sinh động như thật, Lữ Bố dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve.

Lắm lắm từng cái Ân Thiên Văn nghe nhiều nên thuộc danh tự.

Thẳng đến cuối cùng một bức tranh, Lữ Bố tướng quân gãy kích trầm sa, cả người đình thiên lập địa mà chiến tử.

Ân Thiên Văn không nói gì, một cái chỗ rẽ, phía trước thanh âm đã rơi vào trong lỗ tai, trên đất vết máu cùng thi thể biểu thị vừa mới chiến đấu, nhưng hiển nhiên Ân Thiên Văn đến để bọn hán lẫn nhau cố kỵ, đang suy nghĩ cái gì phải chăng trước tiên đem Ân Thiên Văn giải quyết lại nói.

"Tà Phật, người ta đánh lâu như vậy, cũng không muốn để người này hái được quả đào đi." Một người đáng đáp một mặt chính khí người nói.

"Ngụy Gia Tân, ta tại từ Lạc thị truy sát người trăm dặm hơn đến cái này Tiêu Thi, cũng nên có cái kết thúc đi, vì người đánh giết kia hơn trăm vô tội thôn dân nhận tội đi, ta là vì người mà đến, không phải là vì những thứ kia." Tà Phật mặc một thân cà sa, cầm trong tay quyền trượng, trên mặt một đạo vết sẹo ngang, lộ ra dữ tợn cực kỳ!

Ân Thiên Văn đang nghe người kia hô Tà Phật, trong lòng liền là giật mình, đây chẳng lẽ là hòa thượng? Mà lại tên là Tà Phật, chắc hẳn không phải người tốt đi, không có người kia nhìn xem chính phái, bất quá hán cũng không có đi ra phía trước, hiển nhiên bọn họ tại giải quyết tư nhân mâu thuẫn.

Ân Thiên Văn lặng lẽ từ bình sứ bên trong đem cái kia quỹ hồn phóng xuất, muốn hỏi một chút hán một ít tình huống.

Bởi vì hán cảm giác cái này Tà Phật lúc ấy giống như cùng An Lâu Hành đứng chung một chỗ, nếu như là người xấu lời nói, cũng không dám như thế quang minh chính đại đi, lại nghe được hán nói truy sát kia Ngụy Gia Tân, trong lòng cũng là có chút bồn chồn.

Ai biết quỹ kia hồn mới vừa ra tới, nhìn thấy Tà Phật thời điểm, tựa như là thấy được cứu tinh đồng dạng, liền trực tiếp hướng về phía kia Tà Phật nhào tới hô to: "Đại nhân, cứu mạng a."

Ân Thiên Văn theo bản năng giam cầm hồn phách của hán, kia Tà Phật cũng là niệm một tiếng A Di Đà Phật, trên người kim quang đại tác, vậy mà sinh làm ra một bộ dáng vẻ trang nghiêm cảm giác.

"Thí chủ, cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp, như là đã hiểu rõ tính mạng của hán, không bằng để cho bản tăng siêu độ hán làm sao." Tà Phật nhìn xem Ân Thiên Văn lạnh nhạt nói.

"Người này sinh lòng thương xót, hẳn là đắc đạo cao tăng, chẳng biết tại sao gọi Tà Phật, mặt mũi khủng bố như thế, trong đó nên có ân tình khác." Lữ Bố nhìn xem Tà Phật đối Ân Thiên Văn nhẹ nhàng nói.

Ân Thiên Văn khẽ gật đầu, không biết trong đó có cái gì nguyên do.

"Nói hết à? Để cho ta trước tiên người lên đường." Ngụy Gia Tân ở một bên nghe cảm giác thời cơ không đúng, nghĩ đến trước tiên đem Ân Thiên Văn đánh giết, miễn cho loại này lẫn lộn người sinh ra cái gì ngư ông đắc lợi ý nghĩ, sau đó liền có tiến có thoái, bởi vì hán còn chưa từng nghe qua Dự tính có trẻ tuổi như vậy hậu thiên đình phong cao thủ.

"Đến phiên người nói chuyện sao?"

Ân Thiên Văn nhìn xem hán giống như nhìn một người chết, Lữ Bố Hậu Thiên đình phong khí thế cùng Ân Thiên Văn cùng một chỗ bộc phát, trực tiếp phô thiên cái địa hướng về phía hán quét sạch mà đi, như muốn đem hán tung ở mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Tiệm tay giải quyết

Nguy Gia Tân là Lạc Dương số một tà tu, cũng là xú danh lan xa trộm hái hoa.

Chẳng qua da mặt tương đối tốt, lớn lên cũng coi như anh tuấn, lại thêm một thân tu vi không tầm thường, cho nên tại Lạc thị cũng tính được là hoành hành bá đạo, một thân Thủy hệ dị có thể sử dụng xuất thần nhập hóa, không biết lần này thể nào lên vào đến cái này Lữ Bố trong mộ.

Lấy hấn giao hoạt trình độ, là sẽ không tại loại này tràn đầy núi đá chi động thủ, bởi vì đối nàng Thủy hệ dị năng đồng thời không có gia trì chỗ, trừ phi nơi này có cái gì hấn nhất định phải có được đồ vật.

Đương nhiên hấn cũng biết cô gia quả nhân khó xử, liền liên hợp Trịnh Thị hai cái tà tu cùng đi dò xét, ở chỗ này ngẫu nhiên gặp Tà Phật ngược lại cũng không có cái gì ngoài ý muốn, bọn họ đã giao thủ rất nhiều lần, nhưng là từ đầu đến cuối phân không ra thắng bại, cho nên hấn cũng không nóng nảy.

Nhìn xem tới một người đi đường, coi là chỉ là một cái tiệm tay liền có thể đánh giết đi? , không nghĩ tới chọc phải một kẻ khó chơi.

Thế mà còn nuôi một cái Hậu Thiên đỉnh phong tiểu quý, hiện tại với hấn mà nói mấy có lẽ đã là tình thế chắc chắn phải chết, trước mặt cửa đá mở không ra, đằng sau lại Ân Thiên Vãn, ở giữa lại đối mặt với Tà Phật.

"Được, lỗi của ta, chúng ta có chuyện hảo hảo nói." Nguy Gia Tân lập tức liền mềm nhũn ra, nhìn xem Ân Thiên Vãn, tự nhiên không nói thêm gì nữa, nghĩ đến làm sao chạy trốn đâu.

Hấn có thể sống đến bây giờ, tự nhiên là biết sinh tồn chi đạo, nên chịu thua thời điểm liền chịu thua.

"Thí chủ, không biết bản tăng lời nói ngài cân nhắc làm sao." Tà Phật nhìn xem Ân Thiên Vãn nói.

"Đại hòa thượng, hấn nhưng là ta người dẫn đường, ta đối thể lực của nơi này tuyệt không tinh tường, nếu là đắc tội người chỉ sợ chết cũng không biết chết như thế nào a, tỉ như hai người các người ta liền nghe đều chưa nghe nói qua." Ân Thiên Vãn nhìn xem đầu ngón tay quý hồn lạnh lùng nói.

Hồ hào đại hòa thượng thời điểm, trong lòng cũng là một trận khó chịu, dù sao hấn hiện tại đối hòa thượng đồng thời không có một tia hảo cảm.

"Thí chủ không cần phải lo lắng, bản tăng nơi này có một sách danh sách, sau này cao cấp trở lên võ giả cơ hồ đều ở nơi này, trừ phi một ít lực lượng mới xuất hiện võ giả, tỉ như thí chủ người liền không ở trong đám này, nhưng là cái này trong mộ hơn phân nửa nên đều tại cái này sổ bên trong." Tà Phật từ cà sa bên trong lấy ra một quyển sách đưa cho Ân Thiên Vãn.

Ân Thiên Vãn tiệm tay nhận lấy, xem xét, quả thật bao quát An Lâu Hành, Lâm Tịch Mộng, còn có hòa thượng, Tà Phật bọn người đều có mặt.

Nhìn xem hòa thượng ảnh chụp, còn có giới thiệu, phía trên một hệ liệt việc ác làm cho người giận sôi, còn có phía trên rõ ràng ảnh chụp, nhãn điểm hương sọc, khuôn mặt mười phần non nớt, nhìn vậy mà giống như hài đồng đồng dạng, đây là Ân Thiên Vãn lần thứ hai nhìn thấy tấm hình này.

Lúc ấy tại Trịnh Thị thăm một lần, là hồn lực xuyên thấu qua trong rừng trong tay tư liệu xem xét, đằng sau lại nhìn A Nhĩ, a Tử trong điện thoại di động của bọn họ, cũng có một tấm hình.

Nhưng là kỳ quái là vậy mà đều là cái này một trương, giống như bọn họ liền không có hòa thượng tấm thứ hai ảnh chụp như thế, mà lại cũng không có gì dư thừa giải thích, chỉ có một ít vô dụng lời nói.

Sau đó Ân Thiên Vãn vừa nhìn về phía Tà Phật kia một tờ giới thiệu.

Tà Phật, hậu thiên đỉnh phong cao thủ.

Tung thị, Thiếu Lâm tự vứt bỏ tăng, Tăng Kinh Các chép kinh mười năm, khổ hạnh mười năm.

Phật cốt si tâm đều cổ, đắc đạo chi niên, lữ ống lớn tai, sức một mình, cứu trăm ngàn dân chúng, cứu một nông phụ thời điểm, trượng phu đã chết, nông phụ được cứu lại cầm dao phay chém thẳng vào Tà Phật hai gò má, một đạo vết sẹo từ đây lưu lại, khó thở phía dưới thất thủ đánh giết nông phụ.

Năm đó sự tình, Tà Phật chủ động cách chùa, lấy khổ hạnh chi thân đi đại thiện sự tình.

Tà Phật kệ ngữ —— Hoa Hạ chuyện ác không dứt, mặt mũi mặt sẹo không đi, Tà Phật ngày nào gây thơ, chỉ thiện khi nào sắp tới!

Ngấn ngủi một tờ, hơn trăm chữ, đem Tà Phật thân thể giới thiệu rõ ràng, Ân Thiên Vấn nhìn xem hán cũng là hai tay khi nào niệm âm thanh A Di Đà Phật, đem trong tay quỹ hồn đưa qua, cái này Tà Phật coi như là bắt đầu tụng Địa Tàng Kinh.

Ngụy Gia Tân nhìn một chút Tà Phật không nói gì, ánh mắt có chút chuyển động, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì có động thủ hay không.

Tu vi đạt tới Hậu Thiên đỉnh phong thời điểm, thân thể tự lãnh năng lực liền biết rất mạnh, giống Tà Phật trên mặt cái kia vết sẹo, nếu như hán muốn đi trừ lời nói, cũng chính là vài phút sự tĩnh,

Đoán chừng là hán là nghĩ làm tỉnh giấc bản thân từng phạm qua sai.

Một lát, Tà Phật toàn thân kim quang đại phóng, quý kia hồn mặt lộ vẻ hạnh phúc, chấp tay trước ngực nhìn xem Tà Phật khom người chào, liền biến mất không thấy gì nữa.

Tà Phật lúc này mới mở ra hai con ngươi.

"Cùng ta về Thiếu Lâm, bản tăng vì ngươi tụng kinh." Tà Phật đứng lên sau đó liền nhìn xem Ngụy Gia Tân nói.

"Tà Phật, không bằng ngươi theo ta đi, ta cũng làm cho ngươi ném thù sách dục tư vị." Kia Ngụy Gia Tân liếm liếm đầu lưỡi, nhìn xem Tà Phật nói, một mặt dâm tà.

"Chấp mê bất ngộ."

"Ha ha, cũng là chính ta ở chỗ này, nếu như hòa thượng đang nơi này, ta thật muốn nhìn các ngươi một chút ai mới là Tà Phật, hán nhưng là so ngươi giống cao tăng nhiều, ha ha." Ngụy Gia Tân nhìn xem Tà Phật vết sẹo trên mặt nói, cũng là đưa ra hòa thượng.

Ân Thiên Vấn nhéo nhéo cổ, thật là bản thân tự tìm cái chết, không đề cập tới hòa thượng ngược lại còn tốt, xách vậy liền xin lỗi rồi, vừa rồi Không Minh lại nói với hán một ít lời mới triệt tiêu nội tâm của hán một điểm cuối cùng nghi hoặc, đồng thời cũng quyết định tốt đứng tại Tà Phật bên này.

"Ngươi biết hòa thượng?" Ân Thiên Vấn nhìn xem Ngụy Gia Tân nói.

"Nhận biết, chúng ta vẫn là minh hữu." Ngụy Gia Tân nhìn xem Ân Thiên Vấn nói, trong lòng suy nghĩ chẳng lẽ nói người này cùng hòa thượng là quen biết cũ?

"Vậy ta an tâm."

Ân Thiên Vấn nhìn xem hán vừa cười vừa nói, nghe được hán nói cùng hòa thượng là minh hữu, cái này càng xác nhận hán là tà tu sự thật, lại dùng một chút mới nói ra: "Ngươi có thể đi chết rồi."

Lời còn chưa dứt, mấy cái tội độc phi tiêu thẳng đến hán mà đi.

Phốc, phốc.

Ngụy Gia Tân cũng là không nghĩ tới người này nói động thủ liền động thủ, so với hán còn vô si, lúc này cũng là theo bản năng đứng ra một mặt Thủy kính, mấy cái chạy vội giống như trâu đất xuống biển như thế, sau đó lạch cách lạch cách rơi trên mặt đất.

Ân Thiên Vấn mặt không đổi sắc, cái này mấy cái phi tiêu vốn chính là thăm dò, Lữ Bố tu vi sau khi đột phá, một mực không có một lần hết sức chiến đấu, cho nên nhìn thấy Ân Thiên Vấn động thủ liền là một cái tín hiệu, thẳng đến hán mà đi, một thanh trường đao giống như quỷ mị.

Xuất kỳ bất ý bỏ về phía thân thể của hán mỗi một cái góc.

Mà cái này Ngụy Gia Tân cũng đứng kinh nghiệm chiến đấu phong phú, một thân Thủy hệ dị năng tu luyện xuất thần nhập hóa, nhưng là theo Lữ Bố công kích, cũng là có thể nhìn ra hán đã là nỏ mạnh hết đà, huống hồ Ân Thiên Vấn biết Lữ Bố trên người kia thân huyết khí điều động thời điểm mới phải hán phát huy toàn lực thời điểm.

"Thủy Ma, ra đi."

Ngụy Gia Tân lại một lần nữa lui lại thời khắc, bỗng dưng về ra một cái hiện thể phù trận, một đầu Thủy Ma từ trung gian nhảy ra ngoài, hướng về phía Lữ Bố phun đầu lưỡi lớn.

Ân Thiên Vấn nhìn thoáng qua nói ra: "Lớn lên cùng thờ rùng một cái đức hạnh, còn muốn tới trang Thủy Ma."

Mà tại Thủy Ma xuất hiện nháy mắt, Tà Phật đột nhiên tiến về phía trước một bước, giờ quyền trượng trực tiếp trấn áp tới, cả sa vùng lên vậy mà trực tiếp đem giam cầm tại cả sa bên trong, cái này Thủy Ma còn chưa ra oai, liền bị Tà Phật không chế được, bình thường chiến đấu Tà Phật căn bản là không có cách không chế cái này Thủy Ma, bởi vì có Ngụy Gia Tân tồn tại.

Phốc phốc

Lữ Bố trường đao từ Ngụy Gia Tân yết hầu trực tiếp xuyên qua, Ngụy Gia Tân che lấy cổ họng của mình chỉ vào Lữ Bố, từng bước từng bước lui lại, rốt cục ngã trên mặt đất.

Mà bị cà sa trấn áp Thủy Ma, cũng tại Tà Phật tụng kinh phía dưới, vậy mà khoảng chừng hơn trăm hồn phách xuất hiện, nhìn xem đáng vẻ trang nghiêm Tà Phật, Ân Thiên Ván cũng không tự chủ được cảm giác tâm thần trầm tĩnh, Lữ Bố cùng Khổng Minh ngược lại không có cảm giác gì.

"Bần tăng Tà Phật, tạ Tạ thí chủ." Thật lâu, Tà Phật chấp tay trước ngực, hướng về phía Ân Thiên Ván khom người chào.

"Tà Phật, không biết bên cạnh ta hai cái này quý ngươi nên xử trí như thế nào." Ân Thiên Ván nhìn xem Tà Phật, hai tay ôm ở trước ngực pha trò nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Chính thức tiến vào

Đường hành lang cuối cùng, một cái cổ phác cửa đá trước đó.

Ân Thiên Ván cùng Tà Phật đối lập đứng đây, bên cạnh mấy người thi thể đã bị Tà Phật thu liễm, địch nhân đã giải quyết, chuyện trước mắt cũng có chút không nói rõ được cũng không tỏ rõ được, hai người không phải địch không phải bạn, tại cái này Lữ Bố trong mộ Ân Thiên Ván không thể tin được bất luận kẻ nào.

Sở dĩ cùng Khổng Minh đồng hành, cũng là bởi vì hắn là Lữ Bố bằng hữu, mà lại Khổng Minh đối với hắn có rất lớn trợ lực, đương nhiên trọng yếu nhất chính là Khổng Minh đối với hắn không có cái gì uy hiếp, dù sao hắn tự thân cũng là nửa cái quý thời, nhưng là Tà Phật liên không thể tin tưởng.

Cũng không thể cũng bởi vì vừa rồi trên trang giấy đó hơn trăm chữ liền đem phía sau lưng của mình giao cho hắn đi.

"Ân tiên sinh nói đùa, hai vị này đồng đạo hiển nhiên là âm phủ người." Tà Phật nhìn xem Ân Thiên Ván, trả lời vấn đề của hắn.

"Mục tiêu của ngươi đã giải quyết, không biết ngươi bây giờ là chuẩn bị đi nơi nào a." Ân Thiên Ván nhìn xem hắn nói, kỳ thật ý chỉ là trước mặt cửa đá, trên mặt biểu đạt ý tứ cũng là hết sức rõ ràng, mặc dù thấy được Tà Phật giới thiệu, dù sao biết người biết mặt không biết lòng.

Xử lý Ngụy Gia Tân cũng bất quá là sớm xử lý sạch một địch nhân thôi, ai bảo hắn là hòa thượng mình hữu đầu.

"Nếu như thí chủ không thêm đề ý, bần tăng tự nhiên là đi về phía trước, chẳng qua thí chủ không cần lo lắng bần tăng cướp đoạt cơ duyên của ngươi, chúng ta sửa pháp khác biệt." Tà Phật chấp tay trước ngực, nhìn xem Ân Thiên Ván nói.

"A, sửa pháp khác biệt, ta thấy ngươi máu tươi trên tay cũng là có không ít a, con người của ta không quen đem sau lưng giao cho người xa lạ." Ân Thiên Ván nhìn xem hắn tự nhiên là không khách khí, tự nhiên là không tin lời nói của hắn.

Tà Phật nhìn một chút Ân Thiên Ván lại nói ra: "bần tăng tu chính là độ người chỉ pháp, thí chủ tu chính là giết người chỉ pháp, đã thí chủ không tin bần tăng, kia bần tăng liền rời đi trước."

Thanh âm gọn gàng mà linh hoạt, ngược lại để Ân Thiên Ván đối với hắn coi trọng mấy phần, Tà Phật liền xách theo quyền trượng từ bên cạnh tự động rời đi, Ân Thiên Ván hồn lực đi theo cước bộ của hắn hồi lâu mới yên lòng. Ân Thiên Ván nhìn xem cái này Tà Phật thực sự có chút không tin nhiệm, cho dù hắn là người tốt, nhưng là mình lần này thật sự là không thể có một chút lơ đãng.

Mặc dù đối Tà Phật có hảo cảm hơn, nhưng là hắn không muốn bởi vì bản thân không quả quyết mà mất mạng tại đây.

Nếu như không thể giúp Lữ Bố ngưng tụ thân thể, hai người đánh giết hòa thượng lời nói, không chỉ có là hắn, tính cả người nhà của hắn đều sẽ xảy ra chuyện.

Đương nhiên cũng không tính tá ma giết lừa, nếu như không phải Ân Thiên Ván xuất thủ, hắn căn bản đối Ngụy Gia Tân không thể làm gì, tự nhiên cũng chưa nói tới vừa rồi hắn đạt được công đức, cho nên Ân Thiên Ván như vậy để hắn rời đi cũng không phải là không có đạo lý, bất luận hắn thừa nhận không thừa nhận, hắn đều thiếu nợ Ân Thiên Ván một cái nhân tình.

Ân Thiên Ván cảm ứng đến Tà Phật khí tức biến mất không thấy gì nữa, cái này mới nhìn Lữ Bố cùng Khổng Minh nói ra: "Đi thôi, chúng ta đi vào."

Cửa đá đã phủ bụi ngàn năm, pha tạp rơi xuống rất nhiều phù sức, nhưng là một loại cổ phác cảm giác tang thương vẫn là đập vào mặt, để Ân Thiên Ván trong lòng sinh ra một ít kính sợ cảm giác, nhưng là thù hạ cũng đã chạm đến cửa chính giữa.

Tay của hắn vừa mới đụng vào, liền là một cổ lực phản chấn truyền đến, để Ân Thiên Ván cánh tay run lên, mà lại cổ lực lượng này giương cung mà không phát, vậy mà để Ân Thiên Ván có một loại kinh tâm động phách cảm giác, nhưng là hắn lại biết phòng hộ năng lực mạnh như vậy địa phương.

Tuyệt đối có đồ tốt a.

Cho nên hắn mặc dù lui ra phía sau một bước, nhưng là trên mặt lại thập phần hưng phấn.

"Ta đến xem." Không Minh tiến lên một bước, tại trên cửa đá gõ gõ đập đập, giống như là đang tính toán cái gì như thế, sau đó xoay người lại nhìn Ân Thiên Ván lại nói ra: "Một hồi đem người hồn lực nhắm ngay nơi này trực tiếp đâm vào đi."

Không Minh tay chỉ trên cửa một cái điểm.

Sau đó trên người bốc lên cuộn cuộn hắc khí, lấy tay làm bút, tại trên cửa đá lưu lại một cái cái ấn phù, giống như là tại phá giải lấy cái gì.

Tay rơi thời điểm, hắn nhẹ nhàng nói một chữ —— mở.

Toàn bộ cửa đá đều rung đưa, tro bụi đỏ rào rào rơi xuống, nguyên bản cửa lớn đóng chặt lúc này cũng là có bị mở ra dấu hiệu.

"Ngay tại lúc này." Không Minh đột nhiên nói một câu.

Ân Thiên Ván cũng là lập tức tụ tập hồn lực thẳng đến hắn lúc trước chỉ vào cái nào điểm mà đi, hồn lực trùng trùng điệp điệp đưa vào, trong nháy mắt, Ân Thiên Ván nhìn thấy cửa đá rung động dữ dội một lúc sau, khôi phục lại bình tĩnh, sau đó cửa liền hướng về hai bên từ từ mở ra.

Trên mặt của hắn cũng là lộ ra ý cười.

Không Minh lúc này mới đứng lên nói ra: "Nơi này trận pháp tàn khuyết không đầy đủ, như vậy tìm ra sơ hở cường lực phá bỏ nhất là thuận tiện."

Cửa đã mở ra, ba người cũng liền đi nhanh lên đi vào, một trận kim quang chiếu xạ, cái này bên trong cả gian phòng vậy mà đều là hoàng kim trải mà thành, không biết có bao nhiêu, nếu là lúc trước Ân Thiên Ván sợ rằng sẽ móc ra mấy khối gạch vàng ra tới, nhưng là hiện tại hắn tất cả ánh mắt đều dừng lại tại gian phòng bên trái một cái trên bàn vuông diện chông chất lên đồ vật bên trên.

"Đây là? Hồn Tinh?"

Ân Thiên Ván thanh âm đều có chút run rẩy, nhìn xem kia một chồng nên khoảng chừng mười khối, cứ như vậy một lần xuất hiện? Hệ thống nói qua chỉ cần một trăm khối liền có thể thăng cấp hồi đoái hệ thống, không nghĩ tới cứ như vậy lập tức thu được một phần mười.

Hắn tại kia một gần chết, để Lữ Bố làm nửa ngày cu li mới đã đến một khối nữa, không nghĩ tới thoáng một cái liền là mười khối.

Lần này tới quá đáng giá, không chỉ có biết được thăng cấp hồi đoái hệ thống đồ vật, còn lập tức thu được nhiều như vậy, Ân Thiên Ván không khỏi nghĩ đến, trọn vẹn mười đầu đường, cuối cùng sẽ có hay không có mười cái phòng như vậy, nếu như đều chiếm được lời nói, chẳng phải là lập tức liền có thể thăng cấp.

Phanh

Lại Ân Thiên Ván thu hồi Hồn Tinh thời điểm, sau lưng đại môn thỉnh thích quan bế, Không Minh tranh thủ thời gian bay đi, cẩn thận xem xét mới nói ra: "Không nghĩ tới cái này mộ chủ nhân như thế âm tàn, từ bên ngoài phá bỏ cái kia trận pháp thời điểm, bên trong cái này một cái mới tình trận pháp liền bắt đầu thành hình, trong phòng đồ vật bị thu hồi thời điểm, trận pháp cũng là thành hình."

"Chúng ta muốn quay đầu lời nói, chỉ ít cần ba canh giờ, ta mới có thể phá bỏ những vật này, lần này là ta sơ sót." Không Minh nhìn lên trước mặt cửa đá có chút tự trách.

"Không có việc gì, chúng ta đi lên phía trước." Ân Thiên Ván nhìn xem hắn nói.

Nhìn xem Không Minh còn muốn nói gì, Ân Thiên Ván cười cười hướng về phía Không Minh nói: "Chúng ta lẫn nhau cần muốn có được đồ vật còn không có cảm tới không phải sao?"

Không Minh nhìn thật sâu liếc mắt Lữ Bố, không nói gì, đi theo Ân Thiên Ván đi về phía trước.

Gian phòng kia chỉ là vừa mới Lữ Bố mộ phía ngoài nhất thôi, thậm chí liền mộ thất đều không phải là, lại đều có Hồn Tinh dạng này đồ tốt, Ân Thiên Ván khó tránh khỏi đối bên trong bảo vật càng thêm đề tâm lên, nhưng là cũng càng thêm lo lắng, không biết Lữ Bố hải cốt vị trí là sẽ có bao nhiêu địch nhân.

Một cánh cửa tại con đường hôm nay, rất ít tự nhiên xuất hiện tại Ân Thiên Ván trước mặt.

Giống như lưu sa đồng dạng cửa, trên dưới không ngừng chảy phù sa, hạt cát rất nhỏ, từ phía trên giống như vi hình thác nước đồng dạng, liên tục không ngừng chảy hạt cát, đúng lúc là một cánh cửa hình dạng, mơ hồ có thể nhìn thấy đối diện đồ vật, nhưng lại lại che giấu vô cùng nghiêm mật.

Ân Thiên Vấn nhìn một chút không nói gì, liền nắm một viên Kim Cương Phù dẫn đầu trước đi vào, Lữ Bố Không Minh theo sát phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Ăn cướp tiền tài

Tiến vào Lưu Sa Môn sau đó, cũng không như trong tưởng tượng phức kích.

Ba người cũng là an toàn rơi xuống đất, nhìn xem một mảnh hỗn độn gian phòng, Ân Thiên Vấn cũng có chút mê hoặc.

Mặt đất một mảnh hỗn độn, giống như bị cây quạ một lần, căn bản không có thừa dưới bất kỳ vật gì, rõ ràng phía trước không có người vì gì nơi này sẽ sớm bị người vào xem đây?

Nghĩ đến vừa rồi đối Tà Phật thanh tràng, Ân Thiên Vấn trong lòng có một tia nhàn nhạt không có ý tứ, mặc dù lúc ấy rất quyết tuyệt, nhưng là vẫn có chút không thoải mái, hắn một vừa quan sát hoàn cảnh chung quanh, thuận miệng nói với Lữ Bố: "Lữ Bố, ta vừa rồi đem Tà Phật đuổi đi là đúng hay sai a."

Lữ Bố, nhìn thoáng qua Ân Thiên Vấn nhàn nhạt nói ra: "Nếu như ta là người, ta liền giết hắn."

Lữ Bố thanh âm rất nhẹ, lại nghe được Ân Thiên Vấn lạnh cả sống lưng, giống như hắn đang nói một câu không có cảm giác chút nào sự tình, ngữ khí cũng không mang một tia tình cảm.

"Có phải hay không không hiểu." Không Minh lúc này đi tới, cảm quát lông nhìn xem hoàn cảnh chung quanh hướng về phía Ân Thiên Vấn nói.

"Ân." Ân Thiên Vấn cũng là nhẹ gật đầu.

Không Minh bước chân đi thông thả nói ra: "Nơi này đối với các người người mà nói gọi là tàng bảo địa, mà ở trong đó diện khắp nơi trên đất là cơ duyên."

Không có vĩnh viễn bằng hữu, chỉ có vĩnh viễn lợi ích, ở chỗ này, mỗi người tư dục đều sẽ vô hạn phóng đại, mà bên người đi theo người không tín nhiệm người, tùy thời đều có thể ở sau lưng đâm người một đao, ở chỗ này không cần đạo đức, chỉ là nhìn xem ai cuối cùng có thể ra ngoài.

Mà ở trong đó toàn bộ đều là địch nhân của người, đương nhiên cũng bao quát ta.

"Người không hung ác, đứng không vững." Lữ Bố đi tới nhìn xem Ân Thiên Vấn nhẹ nhàng nói.

Ân Thiên Vấn nghe hai cái quỷ chuyện ma quỷ, trong lòng cũng là trần trần kinh hãi, hiển nhiên cùng bọn hắn so, vẫn là quá non a, bất quá đối với bọn họ nói lời, có lẽ còn là sẽ ở về sau xông xáo bên trong khắc sâu ấn tượng, nhưng nhìn Không Minh ánh mắt hơi lộ ra nghi hoặc.

Hắn tại sao muốn nói với mình những thứ này đâu?

"Người cũng không cần suy nghĩ nhiều, mục đích của chúng ta không đồng dạng, ta đối Lữ Bố thân thể không có chút nào hứng thú, mà ở trong đó đối người lớn nhất dụ hoặc cũng chính là trợ giúp Lữ Bố ngưng tụ thân thể, nếu có còn lại đồ vật chúng ta cũng đều có thể lẫn nhau nhường một bước, tự nhiên không cần lo lắng cái gì xung đột." Không Minh nhìn xem Ân Thiên Vấn ánh mắt cũng là thuận miệng giải thích nói.

Về phần hắn vì cái gì giải thích, chỉ sợ là bởi vì Ân Thiên Vấn kia phong thư tiến cử đi, mà lại hắn nói cũng đúng là thật, hắn là vì vài lựa mà đến, Ân Thiên Vấn là vì Lữ Bố mà đến, chỉ bất quá Không Minh nếu như biết vài lựa ngay tại Ân Thiên Vấn trên người không biết lại là cái gì tình hình.

Ân Thiên Vấn trong lòng cũng là sinh ra cùng Không Minh mỗi người đi một ngã ý nghĩ, nhưng là hiện tại vẫn là cần hỗ trợ của hắn.

Nơi này cũng không có vật gì tốt, bọn họ liền đi về phía trước.

Mới vừa đi ra nơi này, đi trước dưới một cái cửa ra thời điểm, Không Minh nhưng từ nơi hẻo lánh bên trong câu qua tới một cái linh hồn, hiển nhiên là bởi vì tranh đoạt đồ vật mà chết người.

Khổng Minh hỏi xong lời nói, cũng là để Ân Thiên Vấn hiểu rõ một cái tin tức mới và giải quyết hẩn nghi ngờ trong lòng.

Trước đó hẩn còn đang suy nghĩ lấy vì cái gì lúc trước đi vào một nhóm người đều đã lâu như vậy, bản thân lại tới cái này cửa đá vẫn là chưa hề mở ra, mà Tà Phật cùng Ngụy Gia Tần ở nơi nào giảng co, mà ở trong đó rõ ràng bọn họ là nhóm đầu tiên đi vào lại bị người nhanh chân đến trước.

Nguyên lai mỗi cái cửa động cuối cùng đều sẽ có một cái cửa đá, tại bọn họ sau khi đi vào thông qua Luru Sa Môn liền sẽ bị truyền tống đến địa phương khác nhau.

Cho nên trước Ân Thiên Vấn nói không chừng đã không tại bọn hẩn lúc trước đi qua cái kia giao lộ tại trên con đường kia.

Cũng chính là Tà Phật vị trí một đầu cuối cùng thông đạo mở ra cửa đá thời điểm, mười cái cửa động đường đi liền bắt đầu trùng lặp lên, nói cách khác mỗi một lần thông qua Luru Sa Môn thời điểm, đều có cơ hội đụng phải người còn lại, đến mức là địch nhân hay là bằng hữu.

Mười con đường tất cùng một chỗ tiến lên, lại lẫn nhau có giao nhau, tại gặp bảo vật thời điểm đều là giết hết sức đỏ mắt.

Đây là cái thứ hai Luru Sa Môn đều chỉ cho phép chín người tiến vào, cái quý hồn này liền là kia không may người thứ mười, Ân Thiên Vấn còn nghe được hẩn nói không có qua một lần cửa đá đều sẽ giảm bớt một người.

Cũng chính là đến cuối cùng thời điểm, mười cái lối đi mỗi con đường một người, cũng chỉ có mười người có thể đi qua.

Cái quý hồn này hiển nhiên cũng là tin tức linh thông người, không biết là gia tộc kia con em hiểu rõ mười phân rõ ràng, Khổng Minh nói dẫn hẩn đầu thai, hẩn mới mở miệng.

Kỳ thật nên hẩn nên may mắn tự mình lái miệng, không phải vậy đụng phải Lữ Bố, thật là hồn phi phách tán liền là kết cục của hẩn.

Ân Thiên Vấn nhìn một chút Khổng Minh, Khổng Minh cũng là nghĩ đến, từ la trong mâm thả ra sáu tên tiểu quỷ, đứng lúc xem như ân trời mười cái, so đi vào danh ngạch nhiều một cái.

Thông suốt, một người chín cái quỷ xuyên qua, Khổng Minh cũng là trong nháy mắt thu hồi quỷ hồn, hiển nhiên cũng là đã biết bọn họ quỷ hồn cũng không tại mỗi lần giảm bớt một cái danh ngạch bên trong.

Lần này không có vận tốt như vậy, đã rơi vào một đám người trong tầm mắt, Khổng Minh cùng Lữ Bố xuất hiện ngược lại là không có gây nên chú ý, mà Ân Thiên Vấn lại là rơi vào một đám võ giả trong tầm mắt, đương nhiên hồn lực dò xét một lần, nhìn xem đều là sau này cao cấp người liền không coi vào đâu.

Ân Thiên Vấn hồn lực có chút phóng ra ngoài nhìn xem trước mặt bảy phần hạ phẩm linh tài còn có một phần trung phẩm linh tài, trực tiếp đem trung phẩm linh tài bỏ vào trong túi.

"Lớn mật." Một người cầm đầu sau này cao cấp võ giả, nhìn lấy bọn hẩn tranh đoạt thật lâu linh tài bị cái này vừa mới người tiến vào, cứ như vậy bỏ vào trong túi, trong lòng tự nhiên là không cam lòng, trực tiếp một cái bàn tay phiến đi qua, hiển nhiên là xuống từ thủ.

"Hiện tại là tám người, đi vào đi."

Ân Thiên Vấn liền nhìn cũng không nhìn hẩn, hồn lực trực tiếp hướng về hẩn công kích mà đi, hẩn tại vừa mới bước ra một bước thời điểm, cả người tựa như là bị một cái cự hình xe tải mặt ngoài va chạm như thế, thất khiếu chảy máu ngã trên mặt đất, nếu như không tính Ân Thiên Vấn lời nói, nơi này hết thấy cũng chỉ có tám cái người sống, bọn họ trước đó đã xong sửa sang qua một số người.

Chỉ là bởi vì vật phẩm phân phối mới khó mà lựa chọn.

"Ừng ục."

Người chung quanh nhìn trên mặt đất thảm người chết kia người, theo bản năng nuốt một ngụm nước bọt, vậy mà mười phần lễ nhượng đem mặt khác bảy phần linh tài đưa đến Ân Thiên Vấn trong tay, Ân Thiên Vấn nhìn một chút khoát khoát tay để bọn hẩn tự hành nhận lấy.

Bọn họ cũng là kinh sợ nhận lấy, bọn họ vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra người này lại là Hậu Thiên đỉnh phong cao thủ.

Đi tới đi tới Ân Thiên Vấn hình như là nhớ ra cái gì đó như thế đột nhiên dừng bước, xoay người lại nhìn phía sau một đám mặc đều mười phần đất giá gia hỏa, cười tủm tỉm nói ra: "Các vị, trên người có tiền sao? Đều giao ra đi."

"Cái, cái gì?" Một người run run rẩy rẩy nói, trên trán đều là mồ hôi lạnh, không chỉ có là hẩn, tính cả bên cạnh hẩn người đều là mười phần ngoài ý muốn? Bọn họ loại tu vi này, còn bị người ăn cướp tiền tài? Vậy cũng là giống như giấy lộn đồng dạng tồn tại.

"Thế nào? Ta thuyết minh có vấn đề sao?" Ân Thiên Vấn đem mặt lạnh xuống dưới, hẩn phát hiện đám người này không phú thì quý, không làm ít tiền đến, đằng sau nếu như đụng phải kẻ khó chơi, trực tiếp động thủ rất mất thân phận a, vẫn là nện phù so sánh thoải mái, hẩn cũng không phải Lữ Bố kia hiểu chiến gia hỏa.

"Không, không có, đại nhân, ta đi ra ngoài đi gấp, đây là 200 triệu kệt, ngài nhận lấy."

"Đây là một trăm triệu."

"Đây là 150 triệu."

... ..

Ân Thiên Vấn nhìn xem hồi đoái hệ thống bên trong trọn vẹn một ngàn điểm hồi đoái, cảm thấy thổ hào bản chất, lúc ấy liền đem trong tay trừ vật giới chỉ thẳng cấp, bỏ ra hai trăm điểm hồi đoái giá trị, không gian cũng là từ ban đầu một mét khối thẳng cấp gấp năm lần, đây cũng là trước mắt hồi đoái hệ thống bên trong lớn nhất trừ vật giới chỉ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Không hiểu thấu

Lại là một đạo Lưu Sa Môn, Ân Thiên Vấn không nói gì, bảy người kia liền đẩy ra một cái yếu nhất đè vào phía trước, để hấn để ngăn cản nguy hiểm không biết, Ân Thiên Vấn cau mày không nói gì.

Một đoàn người lục tục đi vào kế tiếp mộ thất, trước mắt hơi có chút cảm giác khó chịu.

Mộ thất cấu tạo cùng trước kia cũng không hề khác gì nhau, chắc hẳn hẳn là bởi vì nơi này vẫn là ngoại vi nguyên nhân đi, nhưng là tình huống trước mắt lại làm cho hấn mười phần cảm thấy hứng thú.

Lần này náo nhiệt, Ân Thiên Vấn tùy ý nhìn thoáng qua, hai phe nhân mã vậy mà xuất hiện ở đây, hiển nhiên là đang đối đầu, một phe là cái này Tiêu Thị cao thủ, An Lâu Hành, một phương khác thì là hai người thanh niên, một cái nhuộm một đầu tiểu hoàng mao cùng lưu manh như thế, còn có một cái tóc dài che khuất nửa bên mặt, để cho người ta thấy không rõ.

Ân Thiên Vấn nhìn xem An Lâu Hành phản bụng có một cái vết thương, mặc dù một mực đã ngừng lại máu, nhưng như cũ là bị vết máu nhuộm dần.

Hấn xuất hiện hiển nhiên không phải lúc, đúng lúc rơi vào vòng gió bão bên trong, đồng thời cũng bị song phương nhìn ở trong mắt, mà hấn tại mọi người nhìn lại giống như là không thức thời như thể hướng phía trước còn đi vài bước, chạy bảo vật đi qua.

"Người là bản thân rồi đi, vẫn là để ta đưa người rồi đi."

Đứng tại một bên cái kia tiểu hoàng mao nhìn xem Ân Thiên Vấn khinh thường nói, hiển nhiên không đem Ân Thiên Vấn để vào mắt.

Phanh

Tại hấn lời còn chưa dứt thời điểm, dưới chân của hấn liền thẳng đến Ân Thiên Vấn mà đến, hiển nhiên nghĩ lập uy, thủ hạ lực đạo cũng là mười phần hung ác lịch, thân hình tựa như tia chớp, một quyền trực tiếp đánh tới hướng Ân Thiên Vấn lồng ngực, như một quyền này bị đập cái rắn chắc, chỉ sợ Ân Thiên Vấn thật là dữ nhiều lành ít.

Tiểu hoàng mao một quyền này nhìn xem không có cái gì rất lớn khí thế, nhưng là một cổ sắc bén cảm giác tại quyền của hấn phong bên trên hội tụ, chỉ sợ so đao kiếm lực sát thương còn phải mạnh hơn một chút.

Ân Thiên Vấn cười cười, từ khi tu luyện ẩn nấp công pháp sau đó, tu vi của hấn liền không tự chủ ẩn nấp đi, xem ra nơi này không thích hợp giả heo ăn thịt hổ, có thực lực có thể miễn rơi rất nhiều phiền phức, trong nháy mắt đem tu vi phóng xuất ra, vô cùng vô tận hồn lực hướng về hấn đánh tới.

Hấn đương nhiên sẽ không hướng về phía tiểu hoàng mao một quyền kia tấn công chính diện, dù sao tiểu hoàng mao cũng là Hậu Thiên đỉnh phong cao thủ, cho dù sử dụng Âm Linh Chương như cũ không cách nào cùng mặt ngoài chống lại, nhưng là hồn lực lại khác biệt, thẳng đến của hấn tinh thần công kích mà đi, đây cũng là luyện thể võ giả chỗ yếu nhất.

"Hậu Thiên đỉnh phong hồn võ giả?"

Tiểu hoàng mao trên mặt cũng là lộ ra vẻ kinh hãi, theo bản năng chống cự, một thân tà khí trong nháy mắt bạo lộ ra, nguyên lai người này lại là tà tu.

Nhưng là thủ hạ của hấn nhưng cũng không có nhàn rồi, hấn biết được một quyền này hiển nhiên tại hấn vừa rồi nháy mắt phân thân bên trong uy lực mất

hết, lúc này thân thể trên không trung thay đổi, cả người giống như là nhảy thành một cây cung lớn như thế, song quyền phía trên, vô tận tà khí tất cả đều hội tụ.

Trên không trung bộc phát ra, ngưng tụ thành vô số quyền ảnh, thẳng tắp chạy Ân Thiên Ván mà đến, giống như là muốn xé rách hết thầy trò ngại, đồng thời cũng là đem Ân Thiên Ván cả người thân thể tất cả đều bao phủ, như muốn đánh thành thịt nát.

Vô cùng vô tận quyền ảnh bao phủ, Ân Thiên Ván lại không khẩn trương chút nào, không nói đến Lữ Bố cùng Không Minh tại sau lưng hộ pháp, hiện tại vèn vèn nương tựa theo tiểu hoàng mao năng lực, căn bản không đủ để đối Ân Thiên Ván tạo thành thương tổn, hồn lực giống như nhuận vật mưa phùn đồng dạng cấp tốc thâm thấu tiến cái này đầy trời quyền ảnh bên trong.

Vô không bắt nhập, rốt cục một sơ hở mặc dù giấu ở nơi cực sâu, nhưng là tại Ân Thiên Ván hồn lực dò xét hạ, lại giống như trong bóng tối đèn sáng đồng dạng, không cách nào ẩn nấp.

Ân Thiên Ván hồn lực giống như trăm sông hướng như biển, một tia từng sợi tất cả đều tụ lại, sau đó giống như mũi tên đồng dạng, trực tiếp xâm nhập kia một sơ hở.

"Phốc phốc "

Ân Thiên Ván hồn lực tựa như là cái đinh dính vào một cái tấm ván gỗ bên trong như thế, tiểu hoàng mao đầy trời quyền ảnh trong nháy mắt tán ra, lại không một tia khí lực hướng về chung quanh tán đi, cả người hần cũng là phát ra rên lên một tiếng, nhìn chăm chăm Ân Thiên Ván không biết suy nghĩ cái gì, nhưng không hề nghi ngờ chính là hần ăn thiệt thòi lớn.

"Rời đi? Ngươi là muốn chết phải không?" Ân Thiên Ván quét mắt nhìn hần một cái, lạnh lùng nói,

Một mặt khinh thường.

Mà cái này tiểu hoàng mao bị Ân Thiên Ván hồn lực tập kích, bởi vì quá mức đột nhiên, lúc này cũng bị thương không nhẹ, nhưng dù sao cũng là Hậu Thiên đỉnh phong võ giả, cho nên cũng không có gì đáng ngại, ngừng Ân Thiên Ván lời nói sắc mặt đỏ lên, hần cũng cảm giác giống như tất cả mọi người đang giấu cọt hần như vậy.

Không biết hần là nghĩ thăm dò Ân Thiên Ván vẫn là nghĩ trực tiếp đem Ân Thiên Ván đẩy lên hần mặt đối lập.

Cái kia nửa bên tóc cắt ngang trán che khuất mặt người lại đang một mực đánh giá Ân Thiên Ván, chăm chăm Ân Thiên Ván có chút run rẩy, nhưng là trên mặt của hần tựa như là có một tầng mê vụ như thế, căn bản thấy không rõ lắm, nếu như tận lực dùng hồn lực điều tra khẳng định sẽ bị phát giác.

"Người không có phận sự đều rút cho ta, nếu là lên một tầng nữa ta liền đại khai sát giới ." Cái kia tiểu hoàng mao trong lòng một bụng tức giận, nhưng là Ân Thiên Ván lại không phải hần có thể chọc nổi, cho nên hần một bụng tức giận đều vung tại người bên cạnh trên người.

Ân Thiên Ván nghe lời hần nói có chút mê mang, bốn phía quan sát một chút, lúc này mới chú ý tới một cái góc, một cái nho nhỏ vòng xoáy ở nơi nào, nên có thể đem người truyền tống ra ngoài, chỉ bất quá bây giờ mới vừa tiến vào Lữ Bố mộ bên ngoài, ai nguyện ý ra ngoài đâu.

Lần này chỉ có sáu phần đồ vật, nhìn xem không thật là tốt, nhưng là số lượng lại là đã hạn định chết rồi.

Ân Thiên Ván nhìn xem cái này trong mộ thất đảm người cũng không nói chuyện, dù sao hần liền chính hần, Lữ Bố cùng Không Minh lại không tính người.

An Lâu Hành mang theo bốn người, tiểu hoàng mao bên kia bốn người, còn có đi theo Ân Thiên Ván tới bảy người, hiển nhiên kế tiếp vào miệng là không thể nào tiến tới nhiều người như vậy .

Lần này chỉ có thể bảy người tiến vào, mà mấy người bọn hần Hậu Thiên đỉnh phong liền đã chiếm cứ năm cái danh ngạch.

"Đừng bứt tích , nhanh đi, các người nếu như không đi lời nói, ta liền tự hành tiến vào." Ân Thiên Ván ôm quyền, bởi vì lại Lữ Bố cùng Không Minh làm hậu thuẫn, cho nên hần tự nhiên là không giả.

An Lâu Hành cùng tiểu hoàng mao sợ ném chuột vỡ bình, ai cũng không dám nói.

Bởi vì Ân Thiên Ván đột nhiên xuất hiện, rất nhanh liền phân phối hoàn tất, An Lâu Hành mang theo một người, tiểu hoàng mao hai người bọn họ, chỉ là cuối cùng còn có một cái danh ngạch liền để bọn hần rất là đỏ mắt, ai không muốn tiến thêm một bước đâu, chỉ là những người này toàn bộ đều là Hậu Thiên đỉnh phong võ giả.

Bọn họ trong lúc nhất thời căn bản không dám nói lời nào, ở chỗ này chết rồi liền là thật đã chết rồi.

Ân Thiên Ván đánh giá trước mắt còn lại mười một người, ánh mắt lại dừng lại tại một cái nhìn lên lên lút lút trên thân thể người, dùng ngón tay chỉ hần ra hiệu hần tới.

Sau đó tiện tay vãi tăng tiếp theo hồn lực kết giới nói với hần mấy câu.

Người này mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng như cũ đồng ý xuống tới, Ân Thiên Ván vỗ vỗ bờ vai của hần, một kiện đồ vật lạng yện không tiếng

động rơi ở trong tay của hắn, sau đó biến mất tại trừ vật giới chỉ bên trong, Ân Thiên Vấn trên mặt cũng là lộ ra vẻ mừng rỡ.

"Các người đem Ân Thiên Vấn hành tung nói cho ta, ta liền bỏ qua các người, nếu không cũng đừng trách ta lòng dạ độc ác." An Lâu Hành một câu trong nháy mắt để Ân Thiên Vấn cả người có chút không giải thích được, lập tức không biết nên nói cái gì cho tốt.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: 1 sinh làm việc

Ân Thiên Vấn lúc này thật trong nháy mắt mộng bức, hắn lúc nào cùng An Lâu Hành kết thù, mà lại nghe An Lâu Hành thanh âm, hiển nhiên An Lâu Hành là coi hắn là làm sinh tử đại địch, thật là có chút không hiểu thấu, nằm cũng sẽ trúng đạn.

An Lâu Hành trong thanh âm nghiêng răng nghiêng lợi cùng phần nộ là như thế nào cũng ẩn tàng không đi, Ân Thiên Vấn thực sự là nghĩ không ra tới hắn cùng An Lâu Hành liên diện đều chưa thấy qua, từ đâu mà đến cừu hận, An Lâu Hành thậm chí liên mặt của hắn cũng không nhận ra, nhưng là loại giọng nói này lại giống muốn giết hắn cho thống khoái.

Bất quá hắn nhưng không có tự chuốc nhục nhã nói rõ hắn liền là Ân Thiên Vấn, mà là muốn hỏi một câu đến cùng là có hiểu làm gì đó, có thể giải mở tốt nhất, không giải được cũng không sao cả, hắn cũng không cần người khác lý giải, huống hồ vì một cái không biết có thể hay không từ nơi này còn sống đi ra người.

Dù sao đối với tiểu hoàng mao hai người tới nói, vẫn là An Lâu Hành càng thêm thuận mắt một ít, nhưng là tại cái này Lữ Bố trong mộ, nhưng không có chính phái nhân vật phản diện, chỉ có địch nhân cùng người qua đường mà không có bằng hữu!

An Lâu Hành hỏi tiểu hoàng mao bên cạnh Trường Lưu Hải, thế nhưng là hắn cũng không trả lời, ngược lại là chỉ thị cái này tiểu hoàng mao đem người còn lại đều từ cái chỗ kia đuổi đi ra, Ân Thiên Vấn tin tưởng nếu như không tại lại hắn còn có An Lâu Hành ở chỗ này.

Tiểu hoàng mao tuyệt đối sẽ lựa chọn một cái càng thêm trực tiếp phương thức, tỉ như đem những này người toàn bộ đánh giết.

Trọn vẹn mười một người, không biết bọn họ nên may mắn bảo vệ tính mạng của mình, vẫn là triệt để đã mất đi lần này cơ duyên.

Đi theo Ân Thiên Vấn bên người người kia, một mặt may mắn, hiển đến thận trọng, Ân Thiên Vấn để Lữ Bố chăm sóc hắn một lần, bởi vì Không Minh la bàn ẩn nấp, cho nên hai cái quỷ khí tức đồng thời không có bạo lộ ra, nhưng là muốn nghĩ động thủ liền không cách nào ẩn nặc.

Xoay người một cái thời gian, Ân Thiên Vấn cũng là đem người này giao nạp một vật đưa cho Lữ Bố, Ân Thiên Vấn có cái thứ hai lệnh bài.

Không Minh nhìn một chút Ân Thiên Vấn không nói gì, nhưng là ngụ ý đã rất rõ ràng.

Lữ Bố nói với hắn tạm thời còn không biết đây là vật gì, nếu như tại cuối cùng thời điểm cần thời điểm, Không Minh còn không có thu được, vậy cái này một viên lệnh bài liền cho hắn, Không Minh nhẹ gật đầu, hiển nhiên hắn đối Lữ Bố người mới xa cao hơn nhiều Ân Thiên Vấn.

Ân Thiên Vấn cũng không nói gì thêm hắn mình đã có một viên, cái này một viên cho Lữ Bố liền là Lữ Bố, hắn cũng không muốn làm chủ, bởi vì hắn bị tiểu hoàng mao hai người quỷ dị cử động hấp dẫn.

Để Ân Thiên Vấn có chút kỳ quái là, tiểu hoàng mao trở về sau đó, vậy mà cùng Trường Lưu Hải bắt đầu xì xào bàn tán lên, giống như đang thương lượng sự tình gì, mà lại Trường Lưu Hải còn từ trong ngực đưa cho tiểu hoàng mao mấy thứ gì, Ân Thiên Vấn mặc dù không có nhìn quá rõ ràng.

Nhưng vẫn là nhìn ra tới, kia là phù? , mà lại không phải bình thường đồ vật, mang theo một ít huyết sát chi khí.

Giống như hai người từ nơi này sau khi đi vào liền biết mỗi người đi một ngã đồng dạng, Trường Lưu Hải tựa như là lại giao phó nhiệm vụ gì như thế, tiểu hoàng mao một vừa nhìn Ân Thiên Vấn một bên gật đầu, Ân Thiên Vấn đối với cái này cũng là chẳng thêm ngó tới, trước thực lực tuyệt đối hết thấy đều là hư ảo.

Huống hồ vừa rồi viên kia lệnh bài lại đem Không Minh hướng trên chiến thuyền của mình trôi lại buộc, chỉ là vài lựa bí mật, hắn lại một mực không dám điều tra, rõ ràng ngay tại trong mộ, nhưng là bởi vì có Không Minh hắn cũng không dám xuất ra tra nhìn một chút.

Tiểu hoàng mao cùng Trường Lưu Hải liền muốn đi vào, đồng thời không có đối với vừa rồi phía sau bọn họ hai cái tùy tùng không có cách nào đi vào mà có chút không nhanh, Ân Thiên Vấn cũng là có chút mê mang, chẳng lẽ là nói lúc trước cái này hai phái người chiến đấu, cũng không phải là bởi vì

cướp đoạt đi vào danh ngạch?

Tiểu hoàng mao nhìn thật sâu Ân Thiên Vấn liếc mắt, liền từ Lư Sa Môn đi vào, Trường Lư Hải cũng chuẩn bị tiến vào.

An Lâu Hành lại có chút nhịn không được, nhìn xem còn chưa tiến vào Trường Lư Hải lại một lần nói ra: "Hòa thượng, nói cho ta Ân Thiên Vấn tin tức."

"Hòa thượng?" Ân Thiên Vấn có chút tê dại da đầu, lập tức liền nổ.

Cái này Trường Lư Hải là hòa thượng?

Không phải có nhãn điểm hương sẹo sao?

Ân Thiên Vấn cái này một cái kinh ngạc, Trường Lư Hải nửa người đầu đã bước vào Lư Sa Môn, không dám hấn lại dừng lại một chút,

Đem trên đầu tóc giả bắt lại, dùng tay ở trên mặt xóa đi một lần, cùng trên tấm ảnh như thế khuôn mặt xuất hiện tại Ân Thiên Vấn trong tầm mắt.

Ân Thiên Vấn cũng là nhận ra, đây chính là hòa thượng, mà lộ ra bộ mặt thật hòa thượng cũng là nhẹ nhàng nói ra: "Người đứng bên cạnh liền là Ân Thiên Vấn, có thể phải thật tốt chiếu cố hấn một lần, chúng ta sẽ còn gặp lại."

Trước mặt lời nói là hướng về phía An Lâu Hành nói, mà một câu cuối cùng liền là hướng về phía Ân Thiên Vấn.

Ân Thiên Vấn còn không có kịp phản ứng, hòa thượng liền đã hoàn toàn tiến vào.

Hấn cũng là muốn lập tức tiến vào, muốn đuổi theo cước bộ của hấn, đi theo Lữ Bố cùng Khổng Minh trực tiếp đem đánh giết, lại làm cho An Lâu Hành chặn bước chân, Ân Thiên Vấn nhìn xem hấn đỏ bừng hai mắt, tựa như là cùng Ân Thiên Vấn có thù không đội trời chung như thế, nhưng là bỗng dưng một người đối với hấn nổi giận, cũng là để Ân Thiên Vấn có chút khó chịu.

Hướng chỉ nhìn xem hòa thượng trơ mắt từ trước mắt của hấn đào tẩu.

"Cút ngay." Ân Thiên Vấn hồn lực toàn bộ bộc phát ra, cũng không tại bởi vì thân phận của hấn đối với hấn về mặt ôn hoà.

"Người bây giờ đi qua, cũng đuổi không kịp hấn, từ nơi này cửa mở bắt đầu mãi cho đến cái cuối cùng, mỗi người đi vào đều sẽ bị ngẫu nhiên truyền tông đi, không giống như là phía trước mấy cái một đám người sẽ cùng một chỗ." An Lâu Hành nhìn xem Ân Thiên Vấn hít một hơi thật sâu nói.

Mặc dù con mắt Lý Thiên Nam còn tràn đầy phẫn nộ, nhưng là ngữ khí đã không giống như là lúc trước vội vã như vậy, giống như có một ít gấp dấp thì chơi, nhưng là lại có chút chân thực cảm giác lại trong đó.

"Người là Ân Thiên Vấn sao?" An Lâu Hành nói.

"Đúng thế." Ân Thiên Vấn nhìn xem hấn nói, cái này không cần giấu diếm, âm mưu dương mưu ba cái Hậu Thiên đỉnh phong cao thủ có thể đủ nghênh ngang mà đi, lúc đầu muốn đi truy hòa thượng, vừa rồi An Lâu Hành cũng đã nói sẽ bị lập tức truyền tông, cho nên hấn cũng liền không nóng nảy, hiển nhiên An Lâu Hành biết một số bí mật.

"Ta không tin một cái tà sư, nhưng là bọn họ xuất ra chứng cứ ta không thể không tin tưởng, người tru diệt ta Tiêu Thị mấy chục sau này sơ kỳ võ giả là sao?" An Lâu Hành nhìn xem Ân Thiên Vấn từng chữ nói ra nói, giống như từng chữ bên trong đều có huyết hải thâm cừu như thế.

Ân Thiên Vấn nhìn xem hấn trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì, quật ngược lại bị hòa thượng vậy mà dùng như thế tinh tú, cũng là trong nháy mắt minh bạch, hấn là lão ngũ đã cùng hòa thượng hội hợp, sau đó đem chiến hỏa dẫn hướng Ân Thiên Vấn, hiển nhiên là muốn cho Ân Thiên Vấn chế tạo một chút phiền toái.

"Nếu như ta nói là hòa thượng bọn họ giết người tin không?" Ân Thiên Vấn nhìn xem An Lâu Hành nói, hấn cũng là vì những cái kia võ giả cảm giác được đáng tiếc, huống hồ hấn cũng không muốn đám hòa thượng mang tiếng oan.

"Ta không tin, người tốt nhất cho ta một lời giải thích." An Lâu Hành nhìn xem Ân Thiên Vấn thân thể thẳng tắp, bên cạnh hấn cái kia tùy tùng cũng là kích động, tựa hồ một lời không hợp liền muốn động thủ như thế.

Ân Thiên Vấn nhìn xem hấn cười cười, cái này hùng hổ dọa người khẩu khí thật đúng là để người tức giận.

Đi về phía trước hai bước, nhìn xem An Lâu Hành, cuối cùng đem hấn vẫn luôn nghĩ nói nhưng thùy chung nói không nên lời lời nói, nói ra: "Ta Ân Thiên Vấn cả đời làm việc, không cần hướng về người giải thích."

Chương 91: Bày mưu nghĩ kế

Ân Thiên Vấn từ khi tại trong tiểu thuyết nhìn thấy câu nói này sau đó, vẫn luôn nghĩ nói thế nhưng lại không có một cái nào thích hợp ngữ cảnh.

Hôm nay rốt cục thỏa mãn hần một cái tâm nguyện, quả thật hiện tại câu này —— ta Ân Thiên Vấn cả đời làm việc không cần hướng về người giải thích.

Tại Ân Thiên Vấn trong lòng đã vượt qua ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng kình thiếu niên nghèo!

Đương nhiên đây đều là để lời nói với người xa lạ, cũng là chính hần nội tâm độc thoại, cho nên mặc dù ngữ khí của hần lộ ra túm chảnh chứ, trong lòng vẫn là rất thoải mái, đối với An Lâu Hành hoài nghi hần đánh chết phía ngoài những người kia hần không có chút nào lo lắng.

Mà lại rất may mắn hòa thượng đem một cái kiên định minh hữu đẩy lên bản thân bên này, An Lâu Hành tại cái này trong mộ uy vọng hần là một cái mạnh có lực trợ giúp, chỉ ít tại đối đãi hòa thượng chuyện này sự tình bên trên hai người bọn họ là một mục tiêu.

"Hòa thượng đến cùng cho người xem chứng có gì."

Ân Thiên Vấn nhìn xem hần nói, bởi vì giống như liên chiến quý lão ngũ chạy, mà A Tam đã hồn tiêu tan đạo diệt, bị Lữ Bồ thôn phệ một sạch sẽ, kia chiến quý có thể có chứng có gì, tới chỉ hướng là Ân Thiên Vấn ra tay, như thế để hần rất hiểu kì.

"Điện thoại ảnh chụp, ta nhìn rõ ràng."

An Lâu Hành một bên phòng bị Ân Thiên Vấn, một bên trả lời, hần cũng không muốn không hiểu thấu cùng Ân Thiên Vấn kết thù, huống hồ là theo tà tu nơi đó có được tin tức, hần tu luyện đến nay đã hiểu được một cái đạo lý, có đôi khi con mắt nhìn thấy cũng không phải thật.

"Điện thoại?"

Ân Thiên Vấn nhún mày, nhìn một chút bên cạnh Lữ Bồ.

Sau đó lại đối Lữ Bồ nói ra: "Các người âm phủ có điện thoại sao?"

Lữ Bồ nhìn xem Ân Thiên Vấn cùng hần nói chuyện, cũng là mỉm cười, sau đó liền không tại ẩn nấp thân hình, Hậu Thiên đỉnh phong quý tu khí tức cũng là để lộ ra đến, nhẹ nhàng nói ra: "Nước Mỹ lão Kiều đã đến phía dưới sau đó, chúng ta phía dưới điện thoại khoa học kỹ thuật liền tiến vào một cái phát triển giờ cao điểm, hiện tại cơ bản trong tay mỗi người có một cái."

An Lâu Hành lúc đầu đang nghe Ân Thiên Vấn nói chuyện, tại Lữ Bồ khí tức xuất hiện trong tích tắc, hần thậm chí có một loại cảm giác kinh hãi, một cái Hậu Thiên đỉnh phong chiến quý, ngay tại trước mắt của hần, hần đều không có cảm nhận được, nếu như cái này ngang cấp tồn đang đánh lên hần.

Hần không xác định hần có thể tới hay không được đến tránh né, bất quá hần sờ lên ngực một vật, hơi an tâm, dù sao món đồ kia năng lực phòng ngự vẫn là rất mạnh, nếu không phải là bởi vì nó, có lẽ ban đầu liền biết tại cùng còn trong tay bị thiệt lớn.

Hiện ở trên người hần mặc dù có vết máu, nhưng là cũng không có trở ngại.

"Tiên sư nó, ngày đó cho ta làm một cái đến, ta còn chưa từng dùng qua đâu." Ân Thiên Vấn có chút cảm thán, không nghĩ tới âm phủ hiện đang phát triển nhanh như vậy, người có năng lực quả thật ở nơi nào đều được hoan nghênh.

"Ân Thiên Vấn, chuyện này đến cùng phải hay không người làm."

An Lâu Hành nhìn xem Ân Thiên Vấn nói, có vẻ hơi hùng hổ dọa người, cũng là đánh gãy Ân Thiên Vấn muốn cùng Lữ Bồ muốn một cái điện thoại đi động suy nghĩ, Ân Thiên Vấn mặc dù có thể hiểu được tâm tình của hần, nhưng lại không cần thiết nuông chiều tính tình của hần, nhìn xem hần lạnh lùng nói.

"Nói cho ta liên quan tới nơi này hết thảy tin tức, ta cho người một cái thỏa mãn trả lời chắc chắn."

Hiện tại đối với Ân Thiên Vấn tới nói vẫn là tin tức có thể dựa nhất, còn lại đều là hư, An Lâu Hành bọn họ Tiêu Thị chuẩn bị lâu như vậy, không có khả năng hai tay trống trơn không có chuẩn bị tới, kỳ thật nếu như không có Không Minh lời nói hần cũng là rất nhàn nhã.

Nhưng là bây giờ nhìn lấy Không Minh đối trợ lực của hần còn là rất lớn, dù sao cũng là một cao thủ, chỉ là hần tựa như một quả bom hẹn giờ đồng dạng, không biết lúc nào liền biết nổ tung.

Trước trước An Lâu Hành lời nói bên trong, Ân Thiên Vấn cũng có thể nghe được hần hần phải biết không ít thứ.

"Tốt, nếu như người lừa gạt ta, ta coi như liều mạng cái mạng này cũng muốn để người trả giá đắt." An Lâu Hành nhìn xem Ân Thiên Vấn nói, trong mắt

không biết là từ đâu tới oán khí.

Chẳng qua này cũng không tại Ân Thiên Ván cân nhắc bên trong, bởi vì An Lâu Hành cũng không có đủ thực lực để Ân Thiên Ván nỗ lực cái gọi là đại giới, huống chi chuyện này cùng Ân Thiên Ván cũng không có một mao tiền quan hệ,

Hoặc là nói An Lâu Hành còn cần cảm tạ hắn.

Ân Thiên Ván nhìn Khổng Minh, bờ môi có chút giật giật, để hắn từ la bàn bên trong thả ra một tên tiểu quỷ.

Liên là Khổng Minh tại Lữ Bố mộ bên ngoài thu lấy tiểu quỷ, đương nhiên là nhận biết An Lâu Hành.

Tiểu quỷ mới vừa ra tới liền chạy An Lâu Hành mà đi, hô hào: "An đại nhân."

Người này lại là ban đầu muốn cưỡng ép tiến vào Lữ Bố mộ cái kia sau này sơ cấp tiểu hỏa tử, người này vừa xuất hiện, An Lâu Hành sắc mặt cũng là biến khó nhìn lên, lúc trước chỉ là nghe nói, trong lòng còn ôm một chút hi vọng, bây giờ lại thấy được quỷ hồn.

"Chuyện gì xảy ra."

An Lâu Hành hỏi, những người này đều là Tiêu Thị người, cũng là hạt giống tốt, bằng không thì cũng không có tư cách tới Lữ Bố trước mộ quan sát, mà lại những người này trưởng thành, cũng ảnh hưởng hắn chiến tích, có thể hay không thu được tài nguyên tu luyện tốt hơn cùng cao hơn địa vị.

Tiểu hỏa tử cũng là đem sự tình một năm một mười đều nói cái tình huống, từ A Tam đem bọn hắn giết chết, đến bọn họ biến thành quỷ hồn sau đó nhìn thấy Ân Thiên Ván chiến đấu, còn có cuối cùng Khổng Minh đem bọn hắn mang vào.

Sự tình tra ra manh mối, An Lâu Hành nhìn xem Ân Thiên Ván ánh mắt cũng là dịu đi một chút, chỉ là thống hận hòa thượng tồn tại.

Hắn vẫn hỏi ra một vấn đề: "Người thấy an nhân sao?"

"An nhân tiểu thư giống như sớm đã đi, không biết đi nơi nào." Tiểu hỏa tử một câu cũng là để An Lâu Hành yên lòng.

"Ân, ta sẽ giúp các người báo thù, nợ máu trả bằng máu." An Lâu Hành hỏi vấn đề kia sau đó, vỗ vỗ tiểu hỏa tử cũng không tồn tại bả vai nói.

Ân Thiên Ván cúi đầu nhìn xem mũi chân cũng không nói chuyện, chỉ sợ câu nói sau cùng mới phải hắn mục đích thực sự đi, cái này an nhân khẳng định không phải người bình thường, nói không chừng là nữ nhi của hắn, Ân Thiên Ván cũng chưa hề nói cái khác, chỉ là nhìn xem hai người nói chuyện.

Rốt cục nói chuyện hoàn tất, Ân Thiên Ván cũng là ngừng đầu lên.

Trước hết nhất cung phụng cho hắn lệnh bài người kia cũng là rất thức thời tìm một cái một cái nơi hẻo lánh vẽ lên vòng vòng, hắn biết chuyện trước mắt không phải hắn có thể biết đến, vẫn là thành thành thật thật chờ lấy tiến vào, dù sao kế tiếp của liên là ngẫu nhiên truyền tống, nói không chừng có thể thu được cơ duyên gì, dù sao Hậu Thiên đỉnh phong cường giả cũng liền mấy cái như vậy.

Vạn nhất may mắn, nói không chừng hắn cũng có thể đột phá, chỉ là viên kia lệnh bài hắn có chút đau lòng.

"Hiện tại nên đem người biết nói ra đi." Ân Thiên Ván nhìn xem An Lâu Hành nói.

An Lâu Hành đưa mắt nhìn quỷ hồn tiểu hỏa tử ta cái kia Khổng Minh bên này đi, cũng chuẩn bị đem sự tình nói cho Ân Thiên Ván, hắn là một cái nói lời giữ lời người, chỉ ít bên ngoài là như thế này, bằng không thì cũng không có thể trở thành Tiêu Thị nhân vật lãnh tụ.

Cái kia tiểu tử muốn đi đến Khổng Minh trước mặt thời điểm, lại đột nhiên quay đầu nói một câu nói.

"Đúng rồi, An đại nhân, lúc trước nữ nhân kia dùng vũ khí, liền là người tại võ giả chúng ta bên trong treo thưởng loại kia lệnh bài."

Một câu nói kia, trong nháy mắt để Ân Thiên Ván, Lữ Bố, Khổng Minh ánh mắt toàn bộ chăm chú vào An Lâu Hành trên người, nhất là Khổng Minh thu hồi cái kia quỷ hồn, nhìn xem An Lâu Hành ánh mắt có chút ý vị không rõ!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Gặp qua phán quan

Lệnh bài, hoặc là nói là chìa khoá, cho tới bây giờ đến cái này Lữ Bồ mộ, Ân Thiên Vãn đây là lần thứ ba nghe được

Lâm Tịch Mộng trong tay cái kia, vừa rồi cho mình tiến cống cái lệnh bài kia, trước mắt hắn là lại xuất hiện một cái, chẳng lẽ như thế không đáng tiền sao? Chẳng qua nghĩ cũng phải, nếu là đáng tiền, gia gia loại này dân chúng bình thường làm sao lại có được đâu.

Nhất là Không Minh, lúc trước bởi vì Lữ Bồ mặt mũi, hắn mặc dù biết lệnh bài này nên ẩn giấu đi bí mật gì, nhưng lại trở ngại mặt mũi không có mở miệng, nhưng là cái này An Lâu Hành thế mà cũng đang chăm chú chuyện này, liền để hắn cảm giác trong này khẳng định sẽ có bí ẩn gì.

Cho nên chuyện này liền không có cái này đơn giản như vậy, hắn thân là Tiêu Thị đệ nhất cao thủ, hoặc là hắn đã có được một viên, còn muốn đạt được cái thứ hai, hoặc là liền là hắn không có mà biết được một ít liên quan tới lệnh bài tin tức, cho nên nóng lòng tìm kiếm.

Ân Thiên Vãn nhìn về phía đứng ở một bên người kia, ẩn lý thuyết người này cũng là Tiêu Thị người, vì cái gì không có đem lệnh bài giao cho An Lâu Hành đâu, ngược lại là giao cho hắn.

Theo lý mà nói trực tiếp cho An Lâu Hành có lẽ cũng không cần tới đây mạo hiểm, chắc hắn cũng sẽ không cho treo thưởng quá thấp.

Trong này nên có cái gì ẩn tình, nhưng là hiện tại Ân Thiên Vãn cũng không tốt hỏi.

"Người phải nói nói liên quan tới chuyện nơi đây đi."

Ân Thiên Vãn nhìn xem An Lâu Hành nhẹ nhàng nói, Lữ Bồ cũng là bất động thanh sắc đứng ở Lưu Sa Môn phương hướng, hiển nhiên là ngăn chặn đường đi của hắn, không thể không phòng a.

"Được."

An Lâu Hành đã nói một chữ, sau đó bắt đầu giới thiệu nơi này đi hướng, bắt đầu từ nơi này mỗi một cánh cửa đều sẽ đem người ngẫu nhiên truyền tống đến một con đường khác, thẳng đến cuối cùng, đụng phải mỗi người đều là một phần cơ duyên, bởi vì đến nơi này cũng là chính thức tiến vào Lữ Bồ mộ.

Lúc trước tất cả địa phương đều là bên ngoài, mà lại nơi này cũng không phải là ai đi vào trước liền có thể tới trước, đến cửa ải cuối cùng thời điểm sẽ cần một viên lệnh bài, cũng chính là chứng minh thân phận đồ vật, cái chỗ kia tất cả mọi người sẽ tụ tập ở nơi đó.

Thẳng đến còn lại mười người.

Mười cái lệnh bài, sau đó mới có thể nhìn thấy cuối cùng địa phương, cũng chính là Lữ Bồ nơi táng thân, lại nói một chút cảm kỳ vấn đề.

"Trong mộ có cái gì?" Ân Thiên Vãn hỏi.

"Lữ Bồ vũ khí, nhiệm phải lấy vô tận huyết sát chi lực vũ khí, diệt người linh hồn, đã thương người nhục thể, tiên thiên phía dưới cấp cao nhất vũ khí." An Lâu Hành nhìn xem Ân Thiên Vãn tràn ngập dụ hoặc nói, trong thanh âm cũng không nhịn được thay vào đi vào.

Ân Thiên Vãn theo bản năng nhìn một chút Lữ Bồ, lại hỏi một vấn đề: "Chỉ có vũ khí, liền không có áo giáp? Lữ Bồ là võ tướng, không có khả năng nhập liệm không có chiến giáp đi."

"Không có, theo ta được biết tin tức là không có, đương nhiên cũng không có khả năng bài trừ tin tức có sai." An Lâu Hành nhìn xem Ân Thiên Vãn nói, nhìn xem cũng không giống làm bộ.

Ân Thiên Vãn phân biệt lấy lời hắn nói thật giả, sau đó nhìn hắn nói ra: "Vậy ta hỏi lại người một vấn đề cuối cùng."

"Trước tiên nói một chút cái lệnh bài này, là thế nào sử dụng."

Hắn một mực đối với vấn đề này rất là mê mẩn, cũng là đem trong tay hắn lệnh bài đem ra nói, nhìn xem An Lâu Hành ánh mắt có chút biến hóa, nhưng là ánh mắt biến tham lam thì là bên cạnh hắn người kia, Ân Thiên Vãn cười cười không nói gì, trong lòng đã đại khái có một ý tưởng.

Ân Thiên Vãn cũng không chỉ một lần dùng hồn lực nghĩ đem luyện hóa, có thể là một mực đều không thể luyện hóa, nhưng nhìn Lâm Tịch Mộng sử dụng lệnh bài năng lực hiển nhiên lệnh bài này không phải là phẩm vật, mà An Lâu Hành hắn là sẽ biết điểm này.

An Lâu Hành nhìn xem Ân Thiên Vãn hơi nghi hoặc một chút, giống như là tại phân biệt lấy Ân Thiên Vãn nói chuyện thật giả.

Sau đó mới chậm rãi phun ra hai chữ —— nhỏ máu nhận chủ.

Ân Thiên Vãn lần này là thật phun máu, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì, hắn từ Lâm Tịch Mộng sử dụng sau đó liền suy nghĩ đến bây giờ, không nghĩ tới lại là nhỏ máu đơn giản như vậy phương pháp sử dụng, chẳng qua theo bản năng nhìn một chút Lữ Bồ, quý cũng có máu sao?

An Lâu Hành nhìn một chút Ân Thiên Vãn, sau đó Lữ Bồ cũng tránh ra, ngược lại là Không Minh nhìn một chút An Lâu Hành,

Tại hán phải qua trên đường cộ sát hán một lần, sau đó không nói gì, An Lâu Hành liền theo sau lưng người kia tiến vào Lư Sa Môn bên trong.

Ân Thiên Vấn đem một giọt máu nhỏ ở trên lệnh bài, sau đó cấp tốc hòa tan vào, phía trên một lát, Ân Thiên Vấn vậy mà cảm nhận được một loại huyết mạch tương liên cảm giác, lập tức liền không tại chậm trễ thời gian, tự mình đi vào Lư Sa Môn bên trong.

Ân Thiên Vấn sau khi đi, một mực trốn ở chỗ ngoặt người kia, cũng đứng thẳng người, mỉm cười giấu ở đáy mắt, thân nhiên đi tới Lư Sa Môn bên trong, cả người khí chất đều toàn bộ cải biến.

Mười phần ngàn nguôi mê muội, Ân Thiên Vấn lắc lắc đầu, liền xuất hiện lại tới một cái trong mộ thất.

Hán phát hiện một vấn đề, Lữ Bố cùng Khổng Minh vậy mà đều không thấy, rõ ràng hai người bọn họ căn bản không chiếm cứ danh ngạch vì sao lại sẽ biến mất không thấy gì nữa đâu, Ân Thiên Vấn thoáng một cái cảm giác bên người thiếu đi hai người cao thủ, thiếu ít một chút cảm giác an toàn.

Chẳng qua nhìn xem vừa mới luyện hóa lệnh bài, còn có rất nhiều Linh phù, trong lòng cũng là an định lại.

Lúc này đúng lúc Khổng Minh không tại, Ân Thiên Vấn cũng là bắt đầu điều tra này trước mắt mộ thất, sau đó có thể cân nhắc nhìn một chút vài lựa, nhìn xem có thể hay không tìm tới một ít dấu vết để lại.

Cái này mộ thất hiển nhiên cùng lúc trước không còn giống nhau, cấu tạo mười phần giằng cứa, giống như nơi này chính là một cái thu nhỏ mộ như thế.

Ân Thiên Vấn hiện tại vị trí một cái vắng vẻ gian phòng, hai bên đều đều có một cái cửa, phía trước cũng có một cái hình tròn công vòm.

Đi vào cổng vòm, vẫn không có người, chẳng lẽ nói nơi này chỉ có một mình hán? Liền thuận thế đem vài lựa lấy ra ngoài.

Vài lựa vừa mới lấy ra, cả trương vài lựa cũng bắt đầu điên cuồng run rẩy lên, giống như muốn hút sạch tất cả khí tức đồng dạng, Ân Thiên Vấn lúc đầu muốn lập tức thu hồi, nghĩ nghĩ cũng là hung ác nhẫn tâm không có động thủ, ngược lại đem hồn lực thả ra ngoài.

Quan sát đến không gian chung quanh ba động, một khi có người đi vào liền lập tức đem vài lựa thu lại.

Theo âm khí rót vào, Ân Thiên Vấn nhìn trước mắt vài lựa, đường cong tựa hồ càng thêm rõ ràng, tựa như là có một chi vô hình bút tại lần nữa miêu tả lấy đường tuyến kia như thế, Ân Thiên Vấn nhìn chăm chăm đường cong tiến lên đã đến lộ tuyến, hán có một loại dự cảm, lần này có lẽ có thể tại vài lựa bên trên tìm tới hán định vị của mình.

Mà tại một cái khác trong mộ thất Khổng Minh, nhìn trước mắt là bàn.

Từng đầu tin tức xuất hiện ở phía trên, hiển nhiên là bởi vì Ân Thiên Vấn thả ra vài lựa, hán bên này cũng là cảm nhận được nó tồn tại.

"Xuất hiện, rốt cục xuất hiện." Khổng Minh nhìn trước mắt là bàn, hán đã tìm nó mấy tháng, rốt cục ở chỗ này lần thứ nhất cách nó gần như vậy, sắc mặt mười phần mừng rỡ, thế nhưng là sau một khắc hán liền quỳ một chân trên đất.

Oanh

Trên là bàn từng sợi tin tức, lúc đầu tại dựa theo trình tự theo thứ tự xuất hiện, nhưng giống như nhận lấy cái gì xung kích đồng dạng, bỗng nhiên nổ bẻ ra đến, vừa mới nhào bắt được vết tích trong nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa, Khổng Minh truy tra mấy tháng đồ vật, vừa mới tìm tới manh mối liền bị phá hư một sạch sẽ.

Nhưng là Khổng Minh cũng không dám có một tia một hào bất mãn.

Quy một chân xuống đất đối lên trước mặt nguy hiểm là bàn nói ra: "Gặp qua Phán Quan đại nhân."

"Tìm kiếm vật này thu về thứ hai danh sách, mau chóng để Tần Quảng Vương chỗ tìm quan ngoại giao nhậm chức, chức này vị bỏ trống hồi lâu, đem hán mang đến gặp ta, nhớ kỹ hán có khóa trước quan ngoại giao đề cử sách."

Mệnh mang thanh âm hùng hậu tại cái này trong mộ thất vang lên, mang theo không cho cự tuyệt ngữ khí cùng không cách nào kháng cự uy nghiêm.

Mà Khổng Minh trong đầu lại hiện ra Ân Thiên Vấn thân ảnh cùng trên đầu của hán kia phong thư tiến cử.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Lôi kéo linh hồn

Yên lặng trong mộ thất, Ân Thiên Vấn toàn bộ tinh lực đều tập trung ở trước mắt lụa trên vải, vô cùng vô tận hắc khí từ hư trong không trung lan tràn tới, vải lụa tựa như là một cái Thao Thiết đồng dạng, chỉ nuốt không nôn, cả trường vải lụa quang trạch cũng là càng thêm thâm thúy.

Ân Thiên Vấn ánh mắt theo hắc khí ngưng tụ mà thành tuyến đường, cũng là chậm rãi phát hiện một ít manh mối, lúc trước Thương Sinh Đạo Nhân chỉ tàn kính địa phương, cũng là chậm rãi phát sáng lên.

Thăng đến màu đen khí tức không còn rót vào, đường cong toàn bộ ngưng tụ hoàn tất, cuối cùng một cái lơ lửng điểm nhỏ đang không ngừng lấp lóe.

Ân Thiên Vấn ánh mắt có chút giật giật, không biết có phải hay không là ảo giác, hắc phát hiện cái kia lơ lửng điểm nhỏ vậy mà cũng đang hơi di động, có thể là bởi vì Ân Thiên Vấn hành tẩu khoảng cách quá gần cho nên nhìn không rõ lắm, hắc đang muốn tiếp lấy đi lên phía trước, đến dò xét một lần cái này lơ lửng điểm nhỏ có phải hay không chỉ thị chính hắc tồn tại.

"Ông, ông."

Lúc đầu hết thấy đều trở về yên tĩnh, Ân Thiên Vấn cũng chuẩn bị đi trước dưới một chỗ, dù sao nơi này rộng tước, nhưng là trước mắt vải lụa lại truyền tới một trận giống như trong vực sâu ma âm, để Ân Thiên Vấn trước mắt đều là một đen.

Một loại lôi kéo linh hồn lực lượng từ vải lụa bên trong đánh tới, phảng phất mỗi một cây đường cong đều từ vải lụa bên trên vuron ra, giống như trong hư không bạch tuộc như thế, nắm kéo Ân Thiên Vấn linh hồn, hắc tự thân hồn lực cấp tốc co vào, bảo vệ bản thân.

Nhưng là linh hồn của hắc vẫn là đã bị kéo ra khỏi ba phần từ một, tựa như là có một cái hư vô hắc, ra hiện tại hắc bản thân thịt trên khuôn mặt ba phần từ một địa phương, song phương giữ lẫn nhau ở cái địa phương này.

Bất thành linh biến hóa, để Ân Thiên Vấn có chút sợ hãi, vạn nhất lúc này tới bất luận kẻ nào, đều có thể đối với hắc tạo thành nghiêm trọng tổn thương, cũng may vải lụa có vẻ hơi hết sạch sức lực.

Ân Thiên Vấn tại một tia một hào kéo về bản thân linh hồn quyền không chế.

Tại một cái khác Lưu Sa Môn trước, một thân một mình lão ngô, giải quyết toàn bộ mộ thất tất cả mọi người, lộ ra một ít nụ cười dữ tợn, nghĩ đến trước đó Ân Thiên Vấn đối đãi hắc đủ loại hành vi, mà lại Ân Thiên Vấn chiến quý còn đem hắc vừa mới tới tay vũ khí cướp đi.

Mặc dù là đủ loại oán hận, nhưng là hắc cũng biết không thể cùng Ân Thiên Vấn mặt ngoài chống cự, dù sao song phương vũ lực không phải cấp độ, trừ phi cùng hòa thượng đang cùng một chỗ, hiển nhiên loại khả năng này là phi thường nhỏ.

Không đứng, trước đó hòa thượng để hắc đi trước một bước, bởi vì hòa thượng là biết chiến quý cùng tức chủ là không thể nào đồng thời truyền tống, chỉ là tình huống trước mắt đã xuất hiện tình huống ngoài ý muốn, lão ngô nhìn trên mặt đất mấy cái người chết, hắc tựa hồ nghĩ đến chỗ nào không đứng.

Dựa theo lúc trước tin tức, hết thấy cần thông qua chín phiến Lưu Sa Môn, mới có thể đến sau cùng điểm tụ tập, nhưng là vừa rồi những người này lại còn nói bọn họ đã là lại thông qua cái thứ sáu Lưu Sa Môn.

Nhưng là lão ngô lại là rõ ràng biết đây chỉ là hắc thứ tư cánh cửa mà thôi.

Chẳng lẽ mỗi người trình tự khác biệt? Có lẽ một người thứ một cánh cửa liền là một người khác cuối cùng một cánh cửa, nhưng là không hề nghi ngờ cũng phải cần thông qua chín phiến, sau đó liền đến cuối cùng địa phương.

Lão ngô hít một hơi thật sâu, cả người đầy quý khí bốn phía tiêu tán, không nghĩ nhiều nữa, bởi vì lúc trước hòa thượng cũng cho hắc đánh qua dự phòng châm, vô luận như thế nào một người chỉ cần thông qua chín cánh cửa đến cuối cùng địa phương là được.

Nhưng là cuối cùng một nơi lại là cần chia khoá, đây cũng chính là bọn họ trước đó bị hòa thượng phái đi cần giết Lâm Tịch Mộng nguyên nhân, bởi vì hòa thượng chính mình đã có, nhưng là hai người bọn họ nhưng không có, cho nên lúc ban đầu hòa thượng đồng thời không có ngừng ở lại nơi đó.

Mà là cho bọn hắc một ít đòn sát thủ, nhưng như cũ lật thuyền trong mương, đây cũng là hòa thượng không có nghĩ tới sự tình, bất quá đối với hòa thượng tới nói như cũ là không ảnh hưởng toàn cục.

"Chìa khoá." Lão ngô mắt nhìn trước Lưu Sa Môn, một cước đạp đi vào, nói với mình không cần đi muốn báo thù, trước thu được chìa khoá, cũng chính là lệnh bài, trước thu được một cái tư cách lại nói.

Muốn không không vào bảo sơn mà vào không được mới là thật đáng thương.

Ân Thiên Vấn linh hồn bị chậm rãi kéo vào thân thể của mình, vải lụa lực kéo cùng hắc lẫn nhau xé rách,

Ân Thiên Vấn linh hồn cũng là run nhẹ, lúc này linh hồn của hắc cũng chỉ có một cái đầu lâu còn không có thu vào thân thể, nếu có người có thể nhìn thấy quý hồn lời nói.

Liền có thể nhìn thấy Ân Thiên Vấn thân thể đầu lâu phía trên còn có một cái hư ảo đầu lâu.

"Không tốt." Ân Thiên Vân bỗng nhiên cảm nhận được cái này mộ thất không gian xuất hiện một ít ba động, rất hiển nhiên là có người hướng nơi này tới, chỉ là cảm giác được loại khí tức kia rất là quen thuộc, nhưng là hắn cũng không dám lộ ra chút nào động tĩnh, để tránh dẫn tới họa sát thân.

Thế nhưng là hắn bây giờ căn bản không có cách nào động đây, lại thêm hắn vừa rồi trong phút chốc thất thần, thật vất vả kéo về hồn phách, lại bị kéo ra một ít, Ân Thiên Vân nói không rõ hắn hiện tại tình trạng, nói là quỷ hồn đi, hắn còn có thể cảm nhận được nhục thân của mình,

Nói là người đi, nửa cái linh hồn đã ra khỏi thân thể.

Nhưng là hiện tại hắn chỉ có thể nghe được tim đập thanh âm, hắn đã nghe ra đến bên ngoài mộ thất tiếng bước chân, tới đa cũng liền một hồi thời gian, người kia khẳng định sẽ tới nơi này, dù sao bên ngoài không có có đồ vật gì, mà lại nơi này là thông hướng kế tiếp Lưu Sa Môn phải qua đường.

Hắn có thể cảm nhận được người bên ngoài đã chậm rãi chạy tới nơi đây, chỉ là trong lúc nhất thời hắn cũng chỉ có thể bị ép tiếp nhận.

"Không ai?" Lão ngô nhìn trước mắt trống rỗng mộ thất, có chút cảm thụ được, giống như cái này trong mộ thất âm khí thiếu đi rất nhiều, chẳng lẽ có khác quỷ tu tới qua nơi này.

Cái này mộ thất bị bịt kín ngàn năm, hội tụ vô số âm khí, cũng chỉ đối quỷ vật hữu dụng, cho nên bọn họ ở chỗ này mỗi một phút mỗi một giây đều là tại tu luyện, bất quá trước mắt cái này mộ thất âm khí mỏng manh đến đáng thương, đây cũng là để lão ngô có chút thấp thỏm.

Bước chân cũng là thả chậm một chút, hắn biết chính hắn là làm không được loại tình trạng này.

Hai bên có hai cái mộ thất, lão ngô cũng là trước từ bên trái nhìn lên, dù sao nơi này trống rỗng thế mà cái gì cũng không có, không xem xét một phen thế nào cũng là không cam lòng, trong lòng tồn lấy may mắn, vạn nhất có lãng quên vật phẩm đâu.

Một lát hắn liền đem hai bên mộ thất tra xét một lần, không có cái gì, cũng liền đưa ánh mắt ngưng tụ tại phía trước trong mộ thất, dự cảm nói cho hắn biết phía trước nên có thứ không giống bình thường, nhưng là lâu dài hành tẩu tại trên mũi đao bản năng lại không để hắn hướng phía trước đi.

Chẳng qua này bên trong không có đường lui, từ cửa thứ ba bắt đầu liền không có phương pháp đi ra, hoặc là chết, hoặc là một mực tại một chỗ chờ lấy, chờ đợi lấy Lữ Bố mộ lần nữa mở ra mới có thể rời đi, nhưng là lão ngô mục tiêu hiển nhiên là đến cửa ải cuối cùng cùng hòa thượng hiệp.

Hắn cũng liền quyết định chắc chắn đi về phía trước.

Cảm thụ được phía trước khí tức, lại giống như là bị che giấu đồng dạng, thẳng đến hắn đi vào cánh cửa này, nhìn trước mắt một thân ảnh, hắn cơ hồ là không có bất kỳ cái gì cân nhắc liền trực tiếp phóng xuất sát chiêu của mình, toàn thân quỷ khí lao nhanh, trực tiếp tập sát phía trước người.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Liễu ám hoa minh

Ân Thiên Vân cảm thụ được càng ngày càng gần tiếng bước chân, tâm cũng là nâng lên cổ họng, chỉ là hiện tại hắn tiến thoái không được, căn bản cũng không có biện pháp gì, hắn thậm chí đều thấy được người tới chân đã bước vào cái này trong mộ thất, sau một khắc liền muốn đi vào.

Lão ngô lúc này đã tiến vào gian phòng, nhìn trước mắt người hai nết đỏ bừng mang theo mừng rỡ, trực tiếp ra tay đánh nhau.

"Lâm Tịch Mộng, giao ra chìa khoá." Mộ thất bên trong bên trong, lão ngô tự xưng thành đao, toàn thân quỷ khí lao nhanh, trực tiếp đối lên trước mắt thân ảnh xuống từ thủ, phần nộ nói.

"Thạch Kiên!" Mà tại một cái khác mộ thất, Ân Thiên Vân nhìn xem người tới ở trong lòng yên lặng nói.

Hai người cũng liền tại Lâm Tịch Mộng vị trí trong mộ thất triển khai sinh tử chi chiến, chắc hẳn chỉ có một người có thể đi ra, chẳng qua này hết thấy không có quan hệ gì với Ân Thiên Vân.

Hai cái trong mộ thất tâm tình của người ta sai lệch quá nhiều, lão ngô thấy được Lâm Tịch Mộng tựa như là thấy được dê béo đồng dạng, trực tiếp nhào tới, Lâm Tịch Mộng tự nhiên không phải thúc thủ chịu trời chủ, lập tức liền phản kháng lên, hai người vừa thấy được diện liền sinh tử tương hướng.

"Thật oan gia ngõ hẹp." Lão ngô nhìn trước mắt Lâm Tịch Mộng khặc khặc cười nói, lộ ra mười phần Cao Hứng.

"Tự tìm cái chết." Lâm Tịch Mộng thân thể giống là dựa theo một loại nào đó quỹ tích khe động, trong tay nắm lấy lệnh bài, vậy mà cũng là đối lão ngũ quỹ này hồn chi thể có thể tạo thành thương tổn.

Mà Ân Thiên Vấn nhìn xem một mình đi tới Thạch Kiên, tâm tình mặc dù đã thả lỏng một chút, nhưng là như cũ rất lo lắng, lúc trước nghe được tiếng bước chân thời điểm, liền biết bên ngoài người khẳng định không phải Lữ Bố hoặc là Không Minh, bởi vì quỹ hồn là nghe không được tiếng bước chân.

Hòa thượng cùng An Lâu Hành bọn họ tự nhiên cũng sẽ không là, lão ngũ mặc dù cùng hắn có thù, nhưng là giống như Lữ Bố, quỹ hồn là nghe không được tiếng bước chân.

Cho nên bên ngoài người tới chỉ có người xa lạ, bởi vì cùng hắn có thù người, cơ bản đều loại bỏ đi vào nơi này khả năng, chỉ cần không phải đi vào liền nghĩ đánh giết hắn người, cái kia còn đều có một ít hi vọng, Ân Thiên Vấn thấy là Thạch Kiên sau đó, trong lòng như cũ có chút thấp thòm.

Nhất là trước mắt vài lư, Thạch Kiên thân là Hùng Kê Sơn người, là không thể nào không biết, hiện tại trương này vài lư vậy mà biến thành hoàn chỉnh hình thái, hắn cùng Hùng Kê Sơn quan hệ không nói rõ được cũng không tả rõ được, bên ngoài là cùng Thương Sinh Đạo Nhân hợp tác, nhưng là loại tình huống này ai có thể biết đâu.

"Ân tiên sinh?"

Thạch Kiên hơi cúi đầu, cứng ngắc trên mặt ẩn tàng lên một ít như có như không ý cười, thậm chí tại ẩn ẩn mắt còn xuất hiện một loại cùng hắn chất phác vẻ ngoài không cân đối xảo trá, nhưng là tại hắn ngừng đầu nói chuyện trong tích tắc tựa như là Ân Thiên Vấn lần thứ nhất gặp hắn như thế.

Ân Thiên Vấn lúc này cũng không có cách nào nói chuyện, chỉ là hết sức nắm kéo linh hồn, linh hồn từng điểm từng điểm thu về thân thể, hiện tại cũng chỉ kém nửa cái đầu khoảng cách.

Nhưng là hiện tại Ân Thiên Vấn tâm tình càng căng thẳng hơn, không phải vạn bất đắc dĩ hắn không muốn dùng loại kia lường gạt câu thương biện pháp, hắn trong nhãn chứa đồ trọn vẹn mấy chục tấm Linh phù, nếu như Thạch Kiên có một chút không đúng, hắn đều sẽ tận lực dẫn bạo Linh phù.

Linh phù bạo tạc sẽ nhường mộ thất bên trong hết thảy nổ vỡ nát.

Lớn không quá giống như Lữ Bố như thế bỏ qua nhục thể, biến thành quỷ tu, dù sao hắn hồn lực cũng là vô cùng dày đặc.

Chỉ là hắn bỏ qua không được cái này dương gian hết thảy, nếu như hủy đi nhục thân, vậy hắn mặc dù có thể lấy quỹ hồn phương thức sống sót, nhưng là hắn lại có chút không tiếp thụ được.

"Chỉ thiếu một chút, đừng làm chuyện điên rồ." Ân Thiên Vấn nhìn chằm chằm Thạch Kiên tại trong lòng suy nghĩ, hắn không muốn đi đến một bước kia.

Thạch Kiên nội tâm càng thêm xoắn xuýt, con người cũng hơi phóng đại, trước mắt dụ hoặc quá lớn, một cái hoàn thành địa đồ, hắn biết ý vị như thế nào, dù sao hắn là Hùng Kê Sơn thân truyền đệ tử, tu vi của hắn cũng không phải giống ban đầu nhìn thấy như thế, cũng là đạt tới sau này cao cấp tình trạng.

Đầu của hắn có chút nâng lên, tay phải rũ xuống tại thân thể một bên, ngón tay có chút run rẩy, con người của hắn có chút co rút lại, tựa như là nhìn thấy cái gì thứ không tâm thường như thế, trong nháy mắt đem tâm tình bình phục xuống tới, nhận rõ hiện trạng.

Cuối cùng hắn vẫn là cúi đầu, không có đi lên phía trước.

"Hô."

Sau một lát!

Ân Thiên Vấn thật sâu thở một hơi, đưa tay a vài lư thu vào trong ngực, nhìn cách đó không xa cúi thấp đầu sợ Thạch Kiên, trong lòng cũng là cảnh giác lên, trước mắt người này không biết là thật thuần phác vẫn là đại trí nhược ngu, ẩn giấu thật là kỹ a.

Cảm thụ được trên thân thể lực lượng, hắn vậy mà cảm giác hồn lực tựa hồ lại dày đặc một chút, mặc dù đẳng cấp không có gia tăng, nhưng là khí tức lại càng thêm miên dài một chút, chắc là vừa rồi vài lư công hiệu, thật sự là quá hiếm, hắn đến bây giờ còn là một thân mồ hôi lạnh.

"Sao người lại tới đây."

Ân Thiên Vấn dùng tay ấn lấy cổ, đi tới Thạch Kiên trước mặt nói, ngữ khí cũng là trầm tĩnh lại, bởi vì làm một cái sau này cao cấp võ giả hắn có một trăm loại phương pháp giết hắn.

Thạch Kiên ngừng đầu nhìn Ân Thiên Vấn, biểu lộ như cũ cứng ngắc, một bộ quần áo đem thân hình của hắn nổi bật phát huy vô cùng tinh tế, nếu như là đi chọn khỏe đẹp cân đối tiên sinh lời nói, chắc là một cái lựa chọn rất tốt, nhưng là lúc này hắn tại Ân Thiên Vấn trước mặt lại không có một chút khí chất có thể nói.

"Cầu cơ duyên."

Thạch Kiên hào không tức giận nói.

"Ân, sự tình vừa rồi, ta thiếu người một lần, có cần ta sẽ giúp người một cái, hiện tại chúng ta đi thôi." Ân Thiên Vãn nhìn xem hán trong lòng vẫn là có chút cảm kích, vô luận như thế nào hán mới vừa rồi không có bỏ đá xuống giếng đều là kết quả tốt nhất.

Mặc dù nói hán động thủ cũng là tự tìm đường chết, nhưng là Ân Thiên Vãn còn không muốn lấy quý hồn chi thân lưu ở trên đời này.

Thạch Kiên mặc dù nhìn đàn độn, nhưng là hán xác thực rất thông minh, chỉ ít hán không hỏi Ân Thiên Vãn kia vài lựa là chuyện gì xảy ra, hán biết sự tình gì có thể hỏi, sự tình gì không thể hỏi.

Hai người chậm rãi đi lên phía trước, trên đường đi mười phân bình tĩnh.

Lưu Sa Môn đang ở trước mắt.

"Người đi trước đi." Ân Thiên Vãn hướng về phía Thạch Kiên nói.

"Vẫn là người trước đi, đây là ta thứ Bát Phiến Môn, ta ở chỗ này ngừng lại, nếu có người đến ta lại đi." Thạch Kiên nhìn xem Ân Thiên Vãn nói.

"Thứ tám phiến?" Ân Thiên Vãn có vẻ hơi không có thể hiểu được, đây mới là hán đi thứ năm phiến Lưu Sa Môn, mà cái này Thạch Kiên lại là đã là tám quạt, cũng chính là Ân Thiên Vãn còn không biết được Thạch Kiên vẫn là tại hán sau đó mới tiến vào Lữ Bồ mộ.

Chắc hán hán là có cái gì nguyên nhân đặc biệt hoặc là đòn sát thủ, không có khả năng trên đường đi nguy hiểm gì đều không có chứ, để một cái sau này cao cấp võ giả chạy tới đông đảo Hậu Thiên đỉnh phong võ giả phía trước.

Ân Thiên Vãn liền thuận miệng hỏi, Thạch Kiên cũng là trả lời, Ân Thiên Vãn thế mới biết nguyên lai mỗi người sau khi đi vào ngẫu nhiên truyền tống mộ thất không giống nhau, người cái thứ nhất có lẽ liền là của người khác cái cuối cùng, người cái cuối cùng cũng có thể là của người khác cái thứ tư cái thứ năm.

"Ân, ta đi đây, cái này hai tờ linh phù cho người." Ân Thiên Vãn tay lấy ra Kim Cương Phù, một trương hỏa cầu phù, bắt quá phía trên đều là xuống hồn ấn, không có khác tác dụng thậm chí không thể điều tra tin tức, chỉ có một cái mục đích, liền là tờ linh phù này là không thể đối chính Ân Thiên Vãn sử dụng.

Thạch Kiên nhìn xem Ân Thiên Vãn há to miệng.

Nói một tiếng tạ ơn, thời khắc này cái này âm thanh cảm tạ là xuất phát từ thực tình, không có ý khác.

Ân Thiên Vãn tưởng rằng tạ ơn hán cho Linh phù, hán nhưng lại không biết còn có khác một tầng ý tứ, cũng chính là Thạch Kiên vừa rồi nhận được không có động thủ nguyên nhân, một cái để hán cái này Hùng Kê Sơn thủ tịch đệ tử giả ngu đến bây giờ nguyên nhân.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Đánh giết lão 5

Thăng đến Ân Thiên Vãn thân ảnh biến mất tại Lưu Sa Môn bên trong, một mực trầm mặc Thạch Kiên mới xem như đem đầu của mình giờ lên.

Trong ánh mắt tràn ngập kiên nghị, từ giờ khắc này bắt đầu hán không cần giả bộ như si ngu, có thể lấy hán tính cách của mình cùng tâm tính tới còn sống.

Thạch Lệ bên ngoài là hán phương xa họ hàng, giữa hai người thân tình quan hệ đã làm nhạt đến chỉ có một cái giống nhau dòng họ mà thôi, nhưng là Thạch Kiên từ phát hiện dị năng của hán sau đó, liền bị Thạch Lệ mang về Hùng Kê Sơn, từ hán ghi việc lên.

Toàn bộ Hùng Kê Sơn bên trên người đều đem hán cho rằng một người chết, cho nên thân phận của hán mặc dù là thân truyền đệ tử, nhưng là địa vị lại giống như người hầu đồng dạng, chỉ có thể nén giận, hán biết từ nhỏ hán liền bị xem như Thạch Lệ đỉnh lô tồn tại.

Vì có thể đột phá tiên thiên, Thạch Lệ ở trên người hán dưới vô số cấm chế, chỉ là hán khi nhìn đến Ân Thiên Vãn thời điểm, là hán biết từ giờ khắc này bắt đầu thân phận của hán là một cái người tự do, trở lại Hùng Kê Sơn thời điểm, hán liền có thể lấy một cái sau này cao cấp địa vị của võ giả cầm lại những năm này hán mất đi đồ vật.

Mà lúc trước Thạch Lệ lưu lại đủ loại trời buộc, hiện tại toàn bộ biến thành Thạch Kiên trợ lực.

Đánh chết Thạch Lệ sau đó, Ân Thiên Vãn không biết được, nhưng là Thạch Kiên lại có thể nhìn thấy một viên ấn ký, là bọn họ đồng tông đồng nguyên ấn ký, chẳng mấy chốc sẽ tan biến, cũng không có gì tác dụng phụ, nhưng là chỉ sở hữu dị năng người sau khi chết mới có thể lưu lại loại này ấn ký.

Cho nên đây cũng là Thạch Kiên mới vừa rồi không có xuống tay với Ân Thiên Vãn nguyên nhân, năm phân là bởi vì biết ơn, năm phân là bởi vì không có xác thực nắm chắc, mặc dù theo người khác Ân Thiên Vãn nhưng thật ra là gián tiếp cứu được Thạch Kiên tính mệnh, nhưng là Ân Thiên Vãn ngầm lại nếu như mới vừa mới có cơ hội Thạch Kiên nhất định sẽ không chút do dự xuất thủ.

Nếu như nói thuần túy là bởi vì biết ơn, kia thật là quá ngây thơ rồi,

Nhưng là trời xui đất khiến phía dưới cũng là để hắn thu được một cái Ân Thiên Vãn nhân tình, loại tình huống này ngược lại cũng coi là vẹn toàn đôi bên kết quả.

Chẳng qua này hết thảy cùng Ân Thiên Vãn đã không có bất kỳ quan hệ gì, hắn nhìn trước mắt là một người một quý, chỉ là cảm giác có chút buồn cười, thế mà ở chỗ này lại đụng thấy bọn họ, duyên phận ngược lại thật là kỳ diệu, lão ngũ một câu oan gia ngõ hẹp thật là một câu nói trúng.

"Các người tốt, không chào đón ta sao?"

Ân Thiên Vãn đi từ từ hai bước, khoe miệng hiện ra ý cười, bắt quá tay cánh tay đã từ từ biến đen kịt, nồng đậm hồn lực hội tụ đến bàn tay, hấp thu âm khí chung quanh, để bàn tay của hắn đen như mực, nhưng là bàn tay này lại đủ để bóp nát hồn phách.

Trước mắt một người một quý không là người khác, chính là chiến đấu đến cháy bỏng Lâm Tịch Mộng cùng lão ngũ.

A Tam đã chết, hiện tại giải quyết lão ngũ, như vậy hòa thượng loại trừ bên cạnh hắn cái kia tiểu hoàng mao liền rút cuộc không có khác trợ thủ, vừa mới đến nơi đây liền gạt bỏ hòa thượng cánh chim, Ân Thiên Vãn tâm tình không thể nói không Cao Húng.

Cho nên mặc dù thần sắc chẳng hề để ý, lại phong kín lão ngũ chạy trốn lộ tuyến.

Rất đáng tiếc là hai người không ai trả lời vấn đề của hắn.

"Oanh —— "

Lão ngũ thấy được Ân Thiên Vãn đến, trên tay không tại thu lực, trực tiếp cùng Lâm Tịch Mộng lấy thương đối thương, tại hai tay của hắn ở giữa trong nháy mắt ngưng tụ một cái đầu người lớn nhỏ năng lượng thể, âm khí chung quanh cơ hồ là trong nháy mắt bị nó hút dọn sạch.

Chỉ là nháy mắt lão ngũ đem đẩy đi ra, thẳng đến Lâm Tịch Mộng mà đi, đối mặt với Lâm Tịch Mộng công kích mà đến lệnh bài liền tránh đều không có tránh, ngạnh sinh sinh chịu một kích, phát ra rền lên một tiếng, sau đó thẳng đến lổ ra bay đi.

Hắn nghĩ tranh thủ một chút hi vọng sống, không hề nghi ngờ chính là thành công.

Lâm Tịch Mộng theo bản năng tránh né, cơ hồ tại hắn xuất thủ một nháy mắt, thân hình theo lấy công kích của hắn mà lùi về sau, nhưng lại tại cái này vô tình lui ra phía sau bên trong cho lão ngũ nhường ra một cái chạy trốn không gian.

Bạo phát đi ra lực đạo tự trong không khí nổ vang, lại không có chút nào tác dụng, nhưng lại cực lớn cản trở Lâm Tịch Mộng ánh mắt, trong lúc nhất thời đã mất đi lão ngũ thân ảnh.

"Muốn chạy?"

Ân Thiên Vãn nhìn xem giống như thẳng hè lão ngũ, nếu là ngày trước hắn nhìn thấy uy thế như thế công kích, thật biết trốn mở, nhưng là trước mắt đã giống như nổ mạnh hết đà lão ngũ căn bản không bị hắn để vào mắt,

Cho nên nhìn thấy hắn trốn qua tới thân hình trực tiếp đối diện mà lên.

Lão ngũ thân hình tại Ân Thiên Vãn hồn lực dưới không thể tránh né, giống như trong đêm tối ngọn đèn chỉ đường đồng dạng.

Bước chân khẽ nhúc nhích, trực tiếp xuất hiện tại hắn phải qua trên đường.

"Phanh —— "

Ân Thiên Vãn bàn tay tụ tập nồng đậm âm linh khí, bàn tay bốc lên ở giữa, đem âm khí chung quanh đều lay động từng tầng từng tầng gọn sóng, hình như là tùy thời có thể đem không gian ấn cái vỡ nát, nhưng là một chương này lại trực tiếp đánh vào lão ngũ ngực.

Một cái lớn chừng miệng chén động, xuất hiện tại lão ngũ trên người, hắn hồn thể trực tiếp bị Ân Thiên Vãn một chương này đánh cái trước sau thông thấu.

Chẳng qua âm khí chung quanh đã không giống như là ban đầu như thế mỏng manh, cho nên hắn tại sau khi bị thương, cơ hồ là bản năng chữa trị thân thể của mình.

Nhưng là Ân Thiên Vãn cùng Lâm Tịch Mộng làm sao sẽ cho hắn cơ hội này, lúc ấy tại Lữ Bố mộ nhân tổ bên ngoài vì chủ quan, mà để hắn đào thoát,

lần này nhất định phải đem lão ngu đánh giết ở chỗ này, hồn phi phách tán mới phải nơi trở về của hắn, lúc ấy tại Trịnh Thị trong mộ đánh giết hắn một lần.

Hiện tại một lần nữa tiêu diệt linh hồn hắn.

Giết hai lần chắc hẳn không còn có cơ hội lần thứ ba đi.

Lần này Ân Thiên Vãn không có có khách khí, trực tiếp thiếp thân mà lên, Âm Linh Chương nắm vuốt cổ của hắn, mặc dù là quỷ hồn, nhưng là tại Ân Thiên Vãn Âm Linh Chương dưới lại giống như thực thể đồng dạng, bị hắn giơ lên, mà tại cái này giơ lên thời gian, Âm Linh Chương uy lực cũng là hiển hiện ra.

Lão ngu thân thể tựa như là bị gọi cho lưu toan như thế, chậm rãi tan rã lên.

Hắn hồn thể cũng là biến càng thêm hư ảo, biểu lộ cũng là càng thêm dữ tợn, huyền hóa ra vô số kinh khủng cảnh tượng, nhưng là Ân Thiên Vãn gặp quỷ vô số há lại sẽ bị hắn ảnh hưởng tới tâm thần, Lâm Tịch Mộng nhìn xem giờ khắc này thì là đi lạng lẽ tiến vào phía trước một cái mộ thất.

Ân Thiên Vãn mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng là cũng không có có mơ tưởng.

"Ba —— "

Lão ngu linh hồn tại Ân Thiên Vãn thủ hạ giống như bột biển đồng dạng, trong không khí hình thành một tiếng vang nhỏ, sau đó trên thế giới này liền không còn có lão ngu một tia một hào tồn tại chứng cứ.

Hắn lúc này mới đi về phía trước, vừa mới tiến tới cái kia mộ thất, liền thấy vội vàng ra tới Lâm Tịch Mộng, kèm chút cùng hắn đụng cái đầy côi lòng, giống như là tại ẩn giấu lấy cái gì, chẳng qua Ân Thiên Vãn cũng không có hỏi nhiều, chỉ là nhìn thật sâu nàng liếc mắt, sau đó hai người hướng xuống một cánh cửa đi đến.

"Ta chờ ngươi, đây là ta cuối cùng một cái." Lâm Tịch Mộng quay đầu nhìn thoáng qua Ân Thiên Vãn nói, đây cũng là nàng nói chuyện nhiều nhất một lần, không biết có phải hay không là hắn xuất phát từ cảm kích.

"Một hồi gặp." Ân Thiên Vãn khoát tay áo, mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng lại không ngoài ý muốn.

Lâm Tịch Mộng vốn là tại lúc trước hắn đi vào, mà lại lúc trước hắn trì hoãn hồi lâu, ở đâu cái trong động đánh giết Thạch Lệ, bắt quá đối với có thể không đến đến cuối cùng hắn cho tới bây giờ chưa từng hoài nghi năng lực của mình, sau đó cũng là bước vào Lưu Sa Môn.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Lọt vào nguy cơ

Ân Thiên Vãn tiến vào Lưu Sa Môn sau đó, liền biến đến cẩn thận, hắn phát hiện cái này mộ thất cùng lúc trước hai cái cũng không giống nhau, mà là lớn hơn rất nhiều.

Vén vén trước mắt một cái mộ thất thì tương đương với vừa rồi toàn bộ mộ thất .

Nhưng lại như cũ không có bất kỳ vật gì, Ân Thiên Vãn chưa từ bỏ ý định tra xét mỗi một cái mộ thất, như cũ là không thu hoạch được gì,

Liên tục hai cái mộ thất rỗng tuếch, cái này khiến Ân Thiên Vãn rất ít thất vọng, hắn thậm chí hoài nghi là không phải mình bỏ qua cái gì, đang đang suy tư, hắn đột nhiên nhìn về phía sau lưng, một thân ảnh xuất hiện tại Ân Thiên Vãn trong tầm mắt, lúc đầu thoáng có chút căng cứng thân thể cũng là trầm tĩnh lại.

Là một người quen.

"Tà Phật, lại nhìn thấy ngươi." Ân Thiên Vãn nhẹ nhàng nói.

"Mê Vụ Hồ ngươi còn không ra." Tà Phật hướng về phía Ân Thiên Vãn cười cười, bắt quá tay nắm lấy quyền trượng lại là đối trên mặt đất chấn động, hướng về phía Ân Thiên Vãn phương hướng sau lưng nói.

Một cỗ lực lượng trên mặt đất hình thành gợn sóng đồng dạng trực tiếp hướng về mộ thất góc rẽ đánh tới.

"Oanh —— "

Một cái hình tròn lồng ánh sáng xuất hiện tại Ân Thiên Vấn trong tầm mắt, cỗ lực lượng này mặc dù đối với nó không thể tạo thành thương tổn, nhưng là để bại lộ mục đích lại là đạt đến, để Ân Thiên Vấn cũng là kinh hãi, ngay tại mí mắt của mình từ thấp thế mà cất giấu một người như vậy.

Lồng ánh sáng chậm rãi biến mất, đi ra một mình, chẳng qua toàn thân bị một cái trường bào màu đen chặt chẽ bao lấy, một cái mũ túi càng là đem mặt của hắn cũng hoàn toàn che kín, Ân Thiên Vấn hồn lực quét hình mà đi, lại trực tiếp loại bỏ đi qua, tựa như là không có cái gì như thế.

Để hắn có chút kinh hãi, cái này còn là lần đầu tiên Ân Thiên Vấn cảm giác hồn lực của mình cũng không phải là vạn năng.

"Tại hạ Mê Vụ Hồ."

Xuất hiện người cũng không vẻ lúng túng chi ý, ngược lại là đi lên phía trước nhìn xem Ân Thiên Vấn nói, hiển nhiên hắn là nhận biết Tà Phật, bởi vì không nhìn thấy mặt, cho nên cũng không nhìn thấy nét mặt của hắn.

Chẳng qua Ân Thiên Vấn lại là trong lòng có chút phát lạnh, bởi vì người trước mắt để hắn suy nghĩ không thấu, không biết là địch là bạn, lại nên như thế nào đối phó.

"Tại hạ Ân Thiên Vấn."

"Có nghe thấy."

Ân Thiên Vấn còn muốn nói gì, cấp tốc lui về sau hai bước, phía sau có chút dựa vào tường, sau đó nhìn trong hư không một chỗ, lại là có một người đến đây, không biết là ai.

Tà Phật cùng Mê Vụ Hồ cơ hồ là đồng thời cùng Ân Thiên Vấn làm ra như thế phán đoán, chờ lấy là sẽ xuất hiện người.

"An Lâu Hành?"

Ân Thiên Vấn nhìn xem người tới nhẹ nhàng nói, không nghĩ tới hắn thế mà cũng đến nơi này, chỉ là trạng thái nhìn xem có chút không tốt lắm, nhưng cũng không bài trừ là giả vờ yếu thế, hắn vừa rơi xuống đất liền phát hiện chung quanh ba người sau đó đứng tại chỗ tra xét hoàn cảnh chung quanh.

"Các người đều tới."

An Lâu Hành nhìn xem Mê Vụ Hồ cùng Tà Phật nói, ba người vậy mà giống như là ước hẹn như thế, Ân Thiên Vấn không để lại dấu vết lui về phía sau mấy bước, cùng bọn hắn kéo dài khoảng cách, dù sao hắn ở chỗ này thuộc về ngoại nhân, nhưng là kia Mê Vụ Hồ cùng Tà Phật rõ ràng là không hợp nhau.

Lại là nguyên nhân nào để ba người tụ tập ở chỗ này, chẳng lẽ là nói nơi này có cái gì không thể cho ai biết bí mật? Không phải nói nơi này là ngẫu nhiên truyền tông sao? Bọn họ có được thủ đoạn gì để bọn hắn có thể ở chỗ này tụ tập, lập mưu sự tình gì.

"Đông Pha thế nào không đến? Không phải hắn đất đầu sao?" An Lâu Hành nhìn xem Tà Phật cùng Mê Vụ Hồ nói, đồng thời không có nghĩ đến giữ bí mật, Ân Thiên Vấn nghe là nhất thanh nhị sở.

Nhưng là hắn lúc này không có chen vào nói, dù sao ở chỗ này hắn thuộc về yếu thế một phương, nếu như Lữ Bố ở chỗ này liền tốt, hệ thống cũng dựa vào không lên, chắc hẳn là cái này Lữ Bố trong mộ có tàn kinh tồn tại, cho nên nó không dám xuất hiện.

"Không biết, nhưng là chúng ta bây giờ không đã là đủ rồi bốn người sao?" Mê Vụ Hồ nhìn xem An Lâu Hành nói.

"Hắn có thể." Tà Phật nhìn thoáng qua Ân Thiên Vấn cũng là nói nói.

"Không phải hắn có thể hay không vấn đề, chúng ta luôn không khả năng đem nơi này đào sâu ba thước, loại trừ Đông Pha chúng ta cũng không biết đám kia thiên tài địa bảo giấu ở nơi nào, ở chỗ này thời gian rất quý giá." An Lâu Hành nhìn xem hai người nói.

Ân Thiên Vấn không biết bọn họ là có ý gì, nhưng là hiển nhiên đang ám chỉ Ân Thiên Vấn cái gì.

Hắn lúc này không muốn đến trước góp, một khi có cơ hội liền tiến vào dưới một cái phòng, cái gọi là thiên tài địa bảo với hắn mà nói cũng không có cái gì lực hấp dẫn.

Dù sao hắn là có hời đoái hệ thống người.

"Linh hồn tinh thể đối với chúng ta mà nói là hướng phía trước thêm gần một bước khả năng, vô luận như thế nào đều muốn liều một phen, coi như không có Đông Pha, ba người chúng ta người lại thêm cái này hồn võ giả hẳn là cũng không thành vấn đề đi, dù sao vật kia chúng ta đều chiếm một phần tư, hẳn là cũng không có vấn đề gì lớn."

Mê Vụ Hồ không biết suy nghĩ cái gì, vậy mà muốn thuyết phục hai người để Ân Thiên Vấn nhập bọn.

Mà Ân Thiên Vấn nghe được linh hồn tinh thể, cũng là sinh ra hứng thú, bọn họ nói chẳng lẽ là Hồn Tinh?

An Lâu Hành nhìn một chút Tà Phật, hai người riêng phần mình xuất ra một vật, cũng liền lớn chừng ngón cái, sau đó ở trong tay bọn họ không ngừng bốc lên, biến hóa, các loại ba kiện đồ vật sát nhập cùng một chỗ thời điểm vậy mà chậm rãi nổi bông bênh giữa không trung.

Tựa như là một cái vi hình người máy như thế, nhìn xem rất là khoa huyền.

Chỉ là giống như thiếu khuyết thứ gì lộ ra không có linh tính.

"Không có có Hậu Thiên đình phong hồn võ giả, ba người chúng ta người khẳng định sẽ không thu được gì, không biết các ngươi phát hiện không có, nơi này mặt đất còn có vách tường, có lẽ là bởi vì linh hồn tinh thể tồn tại, cứng rắn không chỉ gấp mười." Mê Vụ Hồ nói chuyện chỉ vào hắn vừa rồi ân thân địa phương.

Nơi nào có lấy một ít đá vụn mảnh, hiển nhiên là kiệt tác của hắn.

Hai người cũng là có chút khó tin, trước mặt mộ thất mặc dù bất phàm, nhưng là tại thủ hạ của bọn hắn nhưng cũng không phải quá mức cứng rắn.

Tà Phật nhìn xem chung quanh, trong tay quyền trượng trực tiếp đánh trúng vách tường, chấn động lực phản chấn đem quyền trượng phía trên thiết hoàn chấn động đến vang lên, nếu là bình thường coi như là thép tấm cũng sẽ như là đậu hũ bị đánh xuyên, nhưng là trước mắt nhìn xem mười phần bình thường vách tường cũng chỉ có một cái hình tròn ấn ký.

Phá toái chẳng qua mấy li mảnh đá.

"Ta hiện tại có chút hoài nghi Đông Pha ý đồ." An Lâu Hành nhìn trước mắt một cái vết tích nói, mặc dù chỉ là hắn tiện tay một kích, nhưng là loại cường độ này nhưng như cũ để hắn rất là kinh ngạc.

"Liền coi như chúng ta phát hiện, cũng lấy không đến tay đi." Tà Phật thản nhiên nói.

Ân Thiên Vấn thật sâu thở một hơi, trong tay nắm vuốt mấy tờ linh phù, tùy thời chuẩn bị dẫn bạo sau đó chạy trốn.

Trước mắt ba người này không phải giống như lão ngũ như thế, căn cơ rất là yếu kém Hậu Thiên đình phong võ giả, mà là trải qua vô số chiến đấu, một chút xiu rèn luyện thân thể, vững chắc tiến vào Hậu Thiên đình phong võ giả, hắn không có có lòng tin tại ba người thủ hạ an ổn đào tẩu.

Một khi bọn họ nói tới Đông Pha đi vào, hắn càng là dữ nhiều lành ít.

Cho nên ba người mặc dù nhìn xem không coi ai ra gì thảo luận, kỳ thật rất lớn một bộ phận lực chú ý tập trung ở Ân Thiên Vấn trên người, một khi có chút không đúng, không cần suy nghĩ nhiều khẳng định sẽ hạ tử thủ.

Mà trước mắt bày ở Ân Thiên Vấn trước mắt chỉ có hai con đường.

Hoặc là An Lâu Hành Tà Phật bọn họ mời Ân Thiên Vấn gia nhập, hoặc là ba người đánh giết hắn.

"Ta đồng ý hắn gia nhập, hai người các ngươi đâu." Mê Vụ Hồ nhìn xem hai người nói

"Ta đồng ý." Tà Phật nói.

"Ta..." An Lâu Hành mới vừa nói ra một chữ, không gian lại lay động từng mảnh gọn sóng.

Sau đó ba người trong nháy mắt phong tỏa Ân Thiên Vấn rồi đi phương hướng, nhìn xem chính trúng hạ xuống một người, cũng là lộ ra tiểu dung.

Ân Thiên Vấn nhìn xem chính giữa một người, trên mặt có chút hài nhi mập, mặc một thân trắng bào cũng không phải là hiện đại phục sức, cười tủm tỉm đi đến Ân Thiên Vấn trước mặt nói ra: "Ngươi tốt, ta họ Đông Pha, tên một chữ một cái thịt chữ!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Phong hồi lộ chuyển

Đen kịt trong mộ thối, nếu là đối tượng người bình thường tôi nói khẳng định là đưa tay không thấy được năm ngón, nhưng là ở chỗ này năm người đều không phải là người bình thường, cho nên ảnh hưởng cũng không có gì như vậy lớn, chỉ ít đối với Ân Thiên Vấn tôi nói hẳn có thể thấy rõ mỗi người mặt.

Không nói giống như ban ngày, chỉ ít cũng giống là hoàng hôn thời điểm như thế ánh mắt.

Chỉ bất quá bốn người dừng lại đối Ân Thiên Vấn lại không quá hữu hảo, cơ hồ là các cái phương vị đều bị phong kín.

Đương nhiên song phương còn không có vạch mặt, dù sao bên ngoài hẳn cùng Tà Phật còn có An Lâu Hành cũng còn đã từng quen biết, cái này Mê Vụ Hồ tựa hồ đối với hẳn cũng có chút hảo cảm, chỉ bất quá Ân Thiên Vấn cũng biết, loại vật này kỳ thật nói đến không đáng một đồng, đối với bọn họ muốn đột phá tiên thiên chấp niệm tôi nói.

Đây đều là rắc rối.

Bốn người cũng không phải là lúc trước Thạch Kiên, Thạch Kiên hẳn còn có đồng quy vụ tận khả năng, nhưng là trước mắt bốn người coi như hẳn xuất thủ đánh lên đoán chừng cũng tránh không được một cái thân tử đạo tiêu hạ tràng, cho nên trước mắt cũng chỉ có một cái phương pháp có thể thực hiện, hợp tác cả hai cùng có lợi.

Đồng thời hẳn tại khẩn cấp kêu gọi cái này Lữ Bố, thông qua hồn ấn, chỉ là không biết tại cái này trong mộ phải chăng còn có tác dụng.

"Đồng Pha thật?" Ân Thiên Vấn nhìn lấy người tuổi trẻ trước mắt, rất rõ ràng vừa rồi ba người bọn họ liền đang chờ hẳn, Ân Thiên Vấn làm sao cũng không nghĩ tới bọn họ chờ đợi người, mới vừa nói lấy gọi Đồng Pha còn rất lợi hại bộ dáng, đột nhiên tăng thêm một cái thịt, để cho người ta buồn cười.

"Đang là tại hạ, bọn họ gọi ta Đồng Pha, bất quá ta còn là ưa thích người khác gọi ta thịt thịt." Người trẻ tuổi có chút cười, nhìn xem mười phần bình dị gần gũi, nhưng là Ân Thiên Vấn biết có thể để cho Dư ba cái Hậu Thiên đình phong võ giả ở chỗ này chờ hẳn.

Không thể nói lấy hẳn vì tôn, dù sao vừa rồi ba người bọn họ còn có coi Ân Thiên Vấn là sơ dự bị ý nghĩ, chẳng qua nên hẳn tại những phương diện này mạnh lên một ít đi.

"Ta gọi Ân Thiên Vấn."

Đã người trước mắt nguyện ý để hẳn nâng thời gian, kia chính hợp tâm ý của hẳn, cho nên hẳn cũng đi theo giới thiệu một chút về mình, giới thiệu xong sau đó toàn bộ mộ thối liền lâm vào trong yên tĩnh, rất ít lúng túng bầu không khí, hay là nói là trước bảo tấp yên tĩnh.

Ân Thiên Vấn nhìn xem còn lại ba người cũng không nói lời nào, mà trước mắt Đồng Pha cũng rất yên tĩnh, giống như bọn họ căn bản không nóng nảy như thế, như thế để Ân Thiên Vấn có chút thấp thỏm, bởi vì hẳn không nghĩ tới bất kỳ một cái nào phá cục phương pháp, dù là chỉ có năm mươi phần trăm cơ hội, hẳn đều sẽ xông vào một lần.

Bốn người mưu đồ bị hẳn đánh vỡ, cứ như vậy cũng căn bản không có hoà giải khả năng, dù sao nghe bọn họ nói Hồn Tinh là có thể gia tăng đột phá tiên thiên tỉ lệ, hẳn biết đây là cớ nào mê người, ban đầu ở Trịnh Thị Lý Thiên Nam có thể thả Nhân hòa thượng đồ sát bình dân.

Đều muốn sinh sinh đè ép, chỉ là bởi vì hòa thượng là hẳn có thể đột phá tiên thiên cơ duyên.

Mà trước mắt bởi vì Hồn Tinh xuất hiện, để bốn người tập hợp một chỗ, như thế nào lại để tin tức này bị Ân Thiên Vấn biết, hay là truyền ra ngoài mà để bốn người bọn họ dẫn tới tai hoạ.

Muốn phá cục!

Hoặc là kích giết bọn họ hoặc là bản thân thành vì một người chết.

Hoặc là gia nhập bọn họ, trở thành người trên một cái thuyền.

Rất hiển nhiên đầu thứ hai lại càng dễ bị Ân Thiên Vấn tiếp nhận, bất quá hẳn lại phản hồi mình một câu, hẳn có cái gì để bốn người bọn họ xem trọng, hoặc là nói bốn người bọn họ nhu cầu cái gì, ít nhất phải hiểu được làm vui lòng mới có thể tránh miễn lường bại câu thương.

"Vừa rồi bọn họ nói lời ta nghe được, ta nghĩ chúng ta nên có cộng đồng nhu cầu."

Ân Thiên Vấn con mắt chuyển động trước tiên mở miệng, chỉ có thể từ hẳn tới phá vỡ cục diện bế tắc, không thể ngồi chờ chết, nhưng lại không có tốt hơn phương pháp, bất quá hẳn đã cảm nhận được Lữ Bố tin tức, hẳn lúc này chỉ cần kéo dài thời gian là được rồi.

Chỉ là không xác định mấy người này có thể hay không cho hẳn thời gian tới chờ đợi trợ giúp, có lẽ là bọn họ chuẩn bị quá lâu mà lòng có lòng tin, dù sao An Lâu Hành là Tiêu Thị đệ nhất cao thủ, biết tin tức khẳng định cũng là khác hẳn với thường nhân, mà Đồng Pha cùng Mê Vụ Hồ, trước đó căn bản không có phát hiện qua.

Tại Lữ Bố mộ ngoại trạm lấy bốn người Ân Thiên Vấn nhớ lại một lần, cũng phát hiện đồng thời không có bọn họ.

Cái này đều là từ đâu tới Hậu Thiên đình phong cao thủ,

Chẳng qua nhìn đến đây, tiên thiên võ giả tồn tại cũng là càng thêm đầy đủ trân quý, Ân Thiên Vấn tin tưởng bốn người này vì đột phá tiên thiên sẽ không

từ thủ đoạn, coi như là chính hần vì tiên thiên đều có thể như vậy.

Bọn họ thu được Hồn Tinh, Ân Thiên Vãn vì thu được năng lượng giá trị, kỳ thật cả hai đồng thời không có khác biệt, chỉ bất quá lý giải lại không tán đồng, dù sao liên quan đến lấy hần sinh mệnh của mình.

"A, nghe được, chắc hẳn Ân tiên sinh hẳn là cũng nhất định phải được đi." Đông Pha nhìn thoáng qua Ân Thiên Vãn nhẹ nhàng nói, hai tay khoanh tại trước mặt, không biết suy nghĩ cái gì đồ vật, ngữ khí rất là nhu hòa, hình như là chường không hết thấy cảm giác.

Từ trên người hần cũng là đồng dạng bay ra một cái tiểu bộ kiện, trên không trung cấp tốc biến hóa, cùng Tà Phật ba người cái kia giống như người máy như thế đồ vật sát nhập cùng một chỗ, đây mới là cuối cùng hoàn thành thể.

Ân Thiên Vãn nghe hần, nhìn hần động tác, không trung người máy giống như khắp nơi điều chỉnh thủ lấy cái gì, không ngừng không chế phương hướng, Ân Thiên Vãn cũng biết chỉ sợ chân tướng phơi bày thời gian chẳng mấy chốc sẽ đã đến.

Hần cũng là giang tay ra nói ra: "Nếu như ta nói ta không cần, có thể hay không có vẻ hơi quá già."

"Không giả, không giả."

Đông Pha nhìn xem Ân Thiên Vãn vừa cười vừa nói, trên mặt cũng là lộ ra nụ cười vui vẻ, chỉ bất quá dưới tay lại bắt đầu chậm rãi hội tụ khí lực, hần đã quyết định muốn động thủ, trên người bạch bào không gió mà bay, bỗng dưng sinh ra một cỗ khí thế.

Song phương thực lực sai biệt quá lớn, Ân Thiên Vãn mặc dù cũng là một cái Hậu Thiên đỉnh phong võ giả, nhưng là đối với bọn hần bốn người mà nói, hiển nhiên quan hệ càng thêm hữu hảo, mà lại bốn người bọn họ lẫn nhau cản tay, mỗi người chỉ ít không dám làm quá tuyệt.

Đây là tại Lữ Bố mộ bên ngoài bọn họ liền sớm bố trí tốt chuẩn bị ở sau, một khi có người phản bội, chỉ sợ hạ tràng sẽ thật rất thảm, nhưng là bây giờ nhìn lại Tà Phật cùng An Lâu Hành quan hệ hiển nhiên càng tốt hơn một chút, bốn người cũng là tạo thành ba cái tiểu quân thể.

Tà Phật, An Lâu Hành, Mê Vụ Hồ.

Ba người cũng là nhìn nhau như thế, bọn họ hợp tác rất nhiều lần, đối với Ân Thiên Vãn người ngoài này tới nói, bọn họ lại là càng thêm thân cận, Đông Pha lúc này không cần nói rõ, hần cũng cũng biết cái này Ân Thiên Vãn nên muốn viết di chúc ở đây rồi.

Lẫn nhau thành thế đối chọi, bắt đầu hướng về Ân Thiên Vãn đi tới, dưới chân rất chậm dù sao còn không có triệt để vạch mặt, mặc dù dưới đất, nhưng là vẫn cần một cái lý do quang minh chính đại, tí như Đông Pha đang hướng về Ân Thiên Vãn đi tới, đưa tay phải ra.

Cười lấy nói ra: "Ân tiên sinh, rất Cao Hứng nhận biết ngươi."

Những lời này là một cái tín hiệu, bọn họ cũng đều biết các loại Đông Pha tay rời đi thời điểm, cái này dưới đất cục diện liền biết triệt để biến hóa, sinh tử chi chiến cũng là muốn mở ra.

Ân Thiên Vãn hít một hơi thật sâu, hần có thể cảm nhận được sắp đến chiến đấu, trái tim của hần nhảy rất nhanh, rừ xuống ở một bên ngón tay theo bản năng run run mấy lần, hần thật sâu thở ra một hơi, ngược lại đi về phía trước một bước.

Nhìn xem Đông Pha, hần cũng là nở nụ cười, vươn tay nắm chặt Đông Pha.

Nhẹ nhàng nói ra: "Đông Pha tiên sinh, ngươi cao hứng quá sớm!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Nhất người thắng lớn

Nếu như là người bình thường nghe được Ân Thiên Vãn câu này mang theo một ít giễu cợt, có lẽ không sẽ trở mặt, vậy cũng sẽ sắc mặt không tốt, chỉ là ở đây mấy người loại trừ Ân Thiên Vãn bên ngoài. Điều là thân cư cao vị người, cho nên cũng sẽ không đem hỉ nộ biểu hiện tại trên mặt.

Đông Pha nghe được Ân Thiên Vãn lời nói, tay không có buông ra, ngược lại là nói ra một câu để Ân Thiên Vãn không thể tưởng tượng lời nói.

"Hoan nghênh ngươi gia nhập."

"Hợp tác vui vẻ."

Ân Thiên Vấn lúc này cũng là có lực lượng, thủ hạ lực đạo tăng cường một ít, tiêu pha hơi lật một chút, lơ đãng nhìn phía sau chạy tới hai cái quỷ, một cái Lữ Bố, một cái Không Minh, bọn họ tới đúng lúc.

Không Minh là ngoài ý liệu, nhưng lại là kinh hi, hiển nhiên có hai người bọn họ tồn tại, để Ân Thiên Vấn biến không đang bị động, thậm chí có chút chiếm cứ một ít thượng phong.

Nhìn xem Không Minh có chút không đúng, hiện ngay tại lúc này, Ân Thiên Vấn cũng không có nhiều lời.

Thời khắc này bầu không khí lại là bởi vì hai cái quỷ tu đến, biến hòa bình rất nhiều, giống như vừa rồi đồng thời không có gương cung bạt kiếm như thế, nhưng là hiện tại không có người sẽ đi mất hứng nói ra, Đông Pha cùng Ân Thiên Vấn nắm tay giống như tại báo hiệu lấy hợp tác vui vẻ.

Có lẽ dạng này chuyển hướng rất nhiều người đều sẽ cảm giác đến không hiểu thấu, nhưng là tỉ mỉ nghĩ lại liền rất rõ ràng, vừa rồi sở dĩ lãng phí nhiều thời gian như vậy, chỉ là bởi vì bốn người bọn họ không người nào nguyện ý người đầu tiên động thủ, tới tiếp nhận Ân Thiên Vấn phản công.

Đều biết Ân Thiên Vấn là Hậu Thiên đỉnh phong tu vi, trong đó Tà Phật cùng An Lâu Hành càng là được chứng kiến, còn lại hai người mặc dù không có giao thủ, chẳng qua cũng có thể cảm nhận được Ân Thiên Vấn mang tới cảm giác nguy hiểm, biết nếu như làm cho quá ác, Ân Thiên Vấn khẳng định sẽ kéo một cái đẹn lưng.

Bọn họ tới đây cũng là vì đột phá, mà không phải là vì những người khác đột phá mà hiến thân, cho dù là bị thương đều là bọn họ không tiếp thụ được.

Cho nên Lữ Bố cùng Không Minh đến, hai cái Hậu Thiên đỉnh phong quý tu, lại thêm Ân Thiên Vấn cũng là triệt để tuyệt bọn họ ý định này, Ân Thiên Vấn nhập bọn cũng là chuyện đương nhiên.

"Nơi này Hồn Tinh đủ chúng ta năm người phân sao?" Mê Vụ Hồ nhìn xem Đông Pha, không biết là có ý hay là vô tình nói một câu.

Câu nói này vừa ra tới, Ân Thiên Vấn cùng mấy người sắc mặt đều có chút không tốt, cái này Mê Vụ Hồ cũng là để Ân Thiên Vấn cảnh giác người, bởi vì hắn nhìn không thấu những gì hắn làm.

Hoặc là nói mục đích cùng động cơ.

"Mê Vụ Hồ, chúng ta bây giờ nên suy tính một chút, có thể hay không thu được Hồn Tinh, đây mới là trọng điểm, vì một cái chớ cần có đồ vật, chúng ta ở chỗ này trước đầu qua một trận sao?" Ân Thiên Vấn lực lượng cũng là đủ một chút.

Lúc trước bởi vì bị bốn người bao vây, để hắn có chút bó tay bó chân.

Một nửa của hắn tâm tư đặt ở sau lưng Không Minh trên người, Gia Cát Không Minh, một cái trí vào yếu tồn tại, bây giờ lại có chút khống chế không nổi nét mặt của mình đồng dạng, yết hầu khẽ nhúc nhích. Giống như là muốn nói cái gì lời nói mà nói không nên lời như thế, muốn nói lại thôi cảm giác để Ân Thiên Vấn có chút không thể phỏng đoán, chỉ là hiện tại quá nhiều người, hắn cũng không thể cùng Không Minh đàm luận.

Lữ Bố tự nhiên là giống như lúc đầu, cây trường đao vác lên vai, rất có một lời không hợp liền động thủ xu thế, Ân Thiên Vấn cười cười lúc này vẫn là Lữ Bố đáng tin cậy.

Loại này hung ác chiến ý, là một sự uy hiếp lực.

"Đúng, việc này không nên chậm trễ chúng ta bắt đầu đi." An Lâu Hành nhìn xem mấy người nói, thanh âm của hắn rất là bình thản, nhưng lại rất có tin phục lực, dù sao bên ngoài hắn là Tiêu Thị đệ nhất cao thủ, chẳng qua đã đến cái này dưới đất, cùng giống nhau chiến lực võ giả cũng là không ít, chắc hẳn hẳn là có đòn sát thủ gì đi.

"Xem người rồi, Đông Pha, tin tưởng người không phải là đang đùa ta nhóm chơi." Mê Vụ Hồ nhìn xem Đông Pha nhẹ nhàng nói.

Đông Pha mỉm cười, đưa tay đem cái kia trên không trung bay múa người máy chiêu đi qua, sau đó đẩy ngang đến Ân Thiên Vấn trước mặt nói ra: "Ân tiên sinh, đã người nhập bọn, như vậy dù sao cũng nên phát huy một lần người năng khiếu, cái này tìm linh chi vật, lại hồn lực giá trị phía dưới, tìm kiếm phạm vi cùng chiều sâu đều sẽ cực kì tăng cường."

"Ồ?" Ân Thiên Vấn đem trước mắt đồ vật xem xét cẩn thận một lần,

Sau đó dùng hồn lực có chút chạm đến.

Vừa mới đụng vào, hồn lực tựa như là nhũ yến về tổ đồng dạng, toàn bộ bị hút vào đi vào, sau đó Ân Thiên Vấn hồn lực tựa như là bị một cái vật vô hình phóng đại đồng dạng.

Ân Thiên Vấn cảm giác hắn có thể xem xét hết thấy chung quanh, nhưng là nơi này vách tường cùng mặt đất tựa hồ rất khó xuyên thấu.

"Bốn cái bộ kiện chúng ta phân biệt luyện hóa, một khi phát hiện Hồn Tinh tránh không khỏi bất cứ người nào, hiện tại chúng ta liền từ nơi này chỗ ngoặt bắt đầu tra được, mỗi người thay phiên khống chế nó."

Đông Pha nhìn xem Ân Thiên Vãn không chế đồ vật, sau đó ra hiệu bắt đầu.

Ân Thiên Vãn đây cũng là đã biết vì cái gì bốn người bọn họ sẽ như thế tín nhiệm, nguyên lai là loại này điều tra căn bản tránh không khỏi bất cứ người nào, bao quát hồn lực kèm ở phía trên Ân Thiên Vãn.

Bốn cái mộ thất, bọn họ hiện tại vị trí địa phương lớn nhất, Ân Thiên Vãn tự nhiên là dẫn đầu xuất mã, Lữ Bố cùng Khổng Minh hộ hai bên, cái này mộ thất khoảng chừng bốn mươi mét.

Giống như là một cái hình vuông, chẳng qua Ân Thiên Vãn hồn lực đầy đủ dày đặc.

Chỉ dùng nửa giờ liền đem nó tra xét xong xong, đáng tiếc không có đạt được bất luận cái gì tin tức hữu dụng, mặc dù nói hán hồn lực có thể đủ chèo chống hán tiếp tục điều tra.

Bất quá bây giờ lại không cần thiết, đem quyền không chế nộp ra, bắt đầu để khôi phục hồn lực, bảo trì đình phong trạng thái.

Đông Pha đem tiếp tới, đi tới phía bên phải mộ thất, cái này mộ thất so vừa rồi mộ thất chiều dài thiếu đi mười mét, độ rộng như cũ là bốn mươi mét.

Hán hao phí ròng rã một giờ.

Hai cái mộ thất rỗng tuếch, để tâm tình của hán cũng có chút nôn nóng, Ân Thiên Vãn thậm chí có thể nhìn thấy hán trên mũi rỉ ra một ít mồ hôi, còn có hai cái mộ thất.

Tà Phật cùng An Lâu Hành thuận theo cái này mộ thất đi lên phía trước, một cái hẹp một ít mộ thất xuất hiện ở trước mắt, Ân Thiên Vãn nhìn một chút, nơi này chiều dài khoảng chừng sáu mươi mét, nhưng là rộng cũng chỉ có mười mét, hai người bọn họ hồn lực phương diện không quá am hiểu, cho nên hai người hợp tác.

Kết quả hào không ngoài suy đoán, như cũ là không thu được gì, hơn hai giờ đi qua, đám người kiên nhẫn cũng có chút bị tiêu hao hoàn tất, Ân Thiên Vãn nhìn thoáng qua Khổng Minh.

Hai người trong mắt đều giống như phát hiện một số bí mật, chỉ bất quá Ân Thiên Vãn mặt không biểu tình, đem nó ắp giấu ở đáy lòng.

Chỉ chờ cái cuối cùng mộ thất, hán liền có thể biết mình suy đoán là đúng hay sai.

Hiện tại hán bắt đầu dùng chân bước đo đạc lấy cái cuối cùng mộ thất khoảng cách, từ cái kia hẹp mộ thất đi tới, trở lại trước hết nhất trước mấy người giằng co cái kia lớn nhất mộ thất.

Mộ thất bên trái liền là sau cùng một cái bên cạnh mộ.

Cũng là thông hướng Lưu Sa Môn mộ thất lối ra, cái này mộ thất cùng lúc trước cái kia hẹp mộ thất tương phản, nó rộng tròn vẹn năm mươi mét, mà dài cũng chỉ có mười mét.

Mê Vụ Hồ là cuối cùng một gậy, hán mười phần cẩn thận điều tra lấy mỗi một chi tiết nhỏ.

Có thể là một mực đến cuối cùng một mét thời điểm, tiểu người máy như cũ là không có bất cứ động tĩnh gì, ba người sắc mặt cũng là biến khó nhìn lên, Đông Pha trên mũi có chút bốc lên mồ hôi, ánh mắt cũng có chút né tránh, không như lúc trước tự tin như vậy.

Như thế tình hình xuất hiện lần nữa, chỉ bất quá bốn người vây quanh đối tượng từ Ân Thiên Vãn biến thành Đông Pha.

"Đông Pha, ngươi trì hoãn chúng ta hơn ba giờ, cùng ngươi đồng hành người kia lúc này cũng đã đến cuối cùng địa phương đi." Mê Vụ Hồ toàn thân áo đen mang theo mũ túi, ngữ khí bình thản lại lập tức đem Đông Pha dồn đến tuyệt cảnh.

Mà Ân Thiên Vãn đánh giá hoàn cảnh chung quanh, nghĩ đến vừa rồi bốn cái mộ thất, đem mỉm cười ắp giấu ở đáy lòng, chỉ sợ chuyện này hán là lớn nhất người thắng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Gặp qua đại nhân

"Mê Vụ Hồ, người tốt nhất đem lời nói rõ ràng ra một điểm." An Lâu Hành đi về phía trước một bước nói.

Tà Phật đi theo An Lâu Hành cùng một chỗ, hai người hiển nhiên quan hệ cá nhân càng tốt hơn một chút, Mê Vụ Hồ một câu lại là đem chính cái sự tình làm cho càng thêm khẩn trương lên.

Mới vừa rồi còn nhìn như hòa thuận đoàn nhỏ đội, miệng khế ước ở thời điểm này lộ ra là yếu ớt như vậy.

Tin tưởng nếu như Đông Pha không thể lấy ra một cái giải thích hợp lý, mấy người là sẽ không để hấn như thế đi qua, dù sao tại cái này trong mộ vô số cơ duyên, mấy người Hậu Thiên đỉnh phong đỉnh tiêm cao thủ, ngay ở chỗ này thăm thức lục soát mấy giờ.

Còn không thu được gì!

Ân Thiên Vấn nhìn xem mấy người này, cũng không nói chuyện, mặc dù nói bọn họ một phương cũng là thuộc về cường thế một phương, nhưng là mục tiêu của hấn lại không tại mấy người này mâu thuẫn bên trên, mà là muốn xác định nơi này có phải thật vậy hay không có đồ vật.

Hấn hiện tại có chút cảm tạ năm đó bởi vì địa sản đi Nghiệp Hóa bạo, cha mẹ hấn liên hợp chủ nhiệm lớp giúp hấn kê khai công trình bằng gỗ chuyên nghiệp, cho nên tại nhìn đến đây thời điểm, cơ hồ là bản năng tại trong đầu cấu tạo một cái mô hình.

Trước kia hấn cũng không có loại này bản sự, chẳng qua tại hồn lực tu luyện càng ngày càng cao cấp thời điểm, hấn não vực cũng là khai thác rất cường đại.

Cho nên hấn nhìn xem Đông Pha nói ra: "Người tốt nhất cho ta một lời giải thích."

Thanh âm rất là trầm thấp, dù sao lúc trước hấn kém chút bị Đông Pha dẫn đến chết trên đường, nếu không phải Lữ Bố cùng Khổng Minh chạy đến, có lẽ hấn hiện tại đã nằm trên đất. Ân Thiên Vấn lời nói rất là chính nghĩa lẫn nhiên, Tà Phật cùng An Lâu Hành cũng là không có hoài nghi, mục đích của hấn cũng là đạt đến, hấn chính là muốn trợ giúp một cái, tốt nhất mấy người này đều đi mới tốt.

Chỉ có Mê Vụ Hồ nhìn xem Ân Thiên Vấn có chút hồ nghi, nhưng là cũng không nói gì thêm, Ân Thiên Vấn nói như vậy cũng là đang phù hợp tâm ý của hấn.

Đông Pha nhìn xem mấy người ép hỏi cũng là nở nụ cười khổ, nếu như không có Ân Thiên Vấn lời nói còn tốt, nhưng là đối với hấn mà nói Ân Thiên Vấn là một cái không thể không tình huống.

"Mê Vụ Hồ, người nói chuyện cũng không cần âm dương quái khí, ta Đông Pha là ai các người cũng hiểu biết, tin tức này là theo Thanh Y đại nhân chỗ nào có được."

"Thanh Y đại nhân?" Một mực gặp không sợ hãi Tà Phật, lại đột nhiên nói.

"Người không phải nói cùng người đồng hành cái kia?" Mê Vụ Hồ theo bản năng nói,

"Kia là Thanh Y đại nhân cao đồ." Đông Pha đánh gãy Mê Vụ Hồ lời nói, từ trong ngực lấy ra một viên xanh tươi ướt át tiểu Lệnh bài.

Ân Thiên Vấn thậm chí còn chứng kiến phía trên cái kia chữ xanh, không qua trong óc của hấn lại hiện lên một cái thân ảnh nhỏ gầy, chẳng qua ý nghĩ này thoáng qua liền mất, dù sao hai người này chênh lệch là cách biệt một trời, mà tại Đông Pha đưa ra cái này cái gọi là Thanh Y đại nhân tựa hồ có rất cao uy vọng, bên cạnh mấy người mặt mũi biểu lộ âm dương bất định, nhưng là đã không có trước đó loại kia lòng đầy căm phẫn.

Trước một giây giường cung bạt kiếm, sau một giây bắt tay giảng hòa, nguyên lai không phải chỉ có tại TV trong tiểu thuyết mới có thể nhìn thấy, Ân Thiên Vấn giờ khắc này nhìn chính là như thế rõ ràng, đồng thời cũng là bị mấy người này ở trước mặt lên một đoạn đạo lý đối nhân xử thế khóa.

"Nàng có yêu cầu gì." Mê Vụ Hồ nói.

"Chín thành, bất quá chúng ta nói không có lấy gì đến, người nói nàng sẽ tin sao?" Đông Pha khoát tay áo nói, đặc biệt tại "Chúng ta" hai chữ này bên trên nhấn càng là rõ ràng.

Mê Vụ Hồ trong nháy mắt nở nụ cười khổ, nhìn xem Đông Pha nói ra: "Vậy người vì cái gì muốn nói cho chúng ta biết?"

Tà Phật cùng An Lâu Hành cũng là thờ dài, oán trách nhìn xem Đông Pha.

Lần này chỉ có Ân Thiên Vấn là cái gì cũng không biết, rất cái gì mê mang, cái này cái gọi là Thanh Y đại nhân rốt cuộc là nhân vật nào, để cái này một cái cao thủ số một số hai không thể làm gì.

Mà lại Đông Pha còn nói cái này Thanh Y đại nhân muốn chín thành Hồn Tinh, cũng là có chút quá bá đạo, chẳng qua mấy người tựa hồ không có một chút cảm thấy kinh ngạc, chẳng lẽ cái này Thanh Y đại nhân là Tiên Thiên cao thủ?

Vừa nghĩ đến đây, Ân Thiên Vấn ngược lại là cảm thấy thật sự có rất lớn khả năng.

"Chúng ta còn ở nơi này hao tổn sao?" Ân Thiên Vấn chuyển trên tay trừ vật giới chỉ chứa hững hờ nói.

"Đi thôi, nên nói như thế nào liền nói thế nào, lại trễ điểm chúng ta liền thứ gì đều không cảm được." Mê Vụ Hồ nhìn xem ba người cũng là phụ họa Ân Thiên Vấn nói.

Thế nhưng là Ân Thiên Vấn nhìn thấy hần mặc dù nói rất ít kiên quyết, nhưng là dưới chân bước chân cũng rất chậm, thẳng đến Đông Pha đều nhanh vượt qua hần. Đông Pha nhìn phía sau mộ thất, trong ánh mắt còn có một ít không hiểu, nhưng là hần lại cái thứ nhất đi vào.

Ân Thiên Vấn cười cười, trong lòng cũng là giống như gương sáng đồng dạng, hiển nhiên ba cá nhân đối với hần cũng là bán tín bán nghi, mà lại hần đưa ra Thanh Y đại nhân, cũng chính là đem bọn hần kéo lên chiến thuyền, Đông Pha hiển nhiên là để bọn hần cùng một chỗ chia sẻ như thế sai lầm.

Đương nhiên trọng yếu nhất chính là, trong lòng bọn họ vẫn còn có chút hoài nghi, Đông Pha đã nhìn thấy Thanh Y đại nhân, như vậy tin tức độ tin cậy rất lớn, có lẽ là Đông Pha còn có đồ vật gì tại che giấu.

Vạn nhất bọn họ đi vào trước, chính Đông Pha ở chỗ này ngồi mát ăn bát vàng, kia thật là bị người xem như giống như con khi đùa nghịch.

Ân Thiên Vấn nhìn xem đã biến mất Đông Pha, trong lòng cũng là sinh ra một cái nghi vấn, mặc dù hần không biết áo xanh là ai, nhưng là vừa rồi ba người bọn họ biểu lộ lại đều bị nhìn ở trong mắt.

Nghi vấn liền là Đông Pha vì cái gì không đích thân đến được đến nơi đây cảm tới đồ vật? Nếu quả như thật có đồ vật, chính hần ở chỗ này cũng chỉ là lãng phí một chút thời gian là có thể đem nơi này toàn bộ lực soát hoàn tất, căn bản cũng không cần thiết hô Tà Phật An Lâu Hành Mê Vụ Hồ ba người bọn họ đến phân hưởng vốn cũng không nhiều một thành thu hoạch.

Có lẽ hần biết một số bí mật, nhưng là Ân Thiên Vấn lại không đoán ra được, bắt quả trong lòng lại là cảnh giác lên.

Thẳng đến An Lâu Hành cùng Tà Phật cũng là lần lượt đi vào Lưu Sa Môn, chỉ còn lại Ân Thiên Vấn cùng Mê Vụ Hồ hai người, hai cái người đưa mắt nhìn nhau lại là nở nụ cười, bọn họ lẫn nhau đều biết nơi này có đại bí mật.

"Người là bản thân đi, vẫn là ta đưa người đi? Mê Vụ Hồ?" Ân Thiên Vấn mang theo Lữ Bố cùng Không Minh nhìn xem hần nói, giống như là làm nhảm lấy việc nhà như thế, vừa rồi Mê Vụ Hồ đủ loại làm việc, để hần rất là cảnh giác, Lữ Bố bọn họ dạy bảo hần cũng là để hần càng thêm cẩn thận.

"Ha ha, muốn làm như thế tuyệt sao?" Mê Vụ Hồ như cũ là cười tủm tỉm, nhưng là trong thanh âm lại là có một ít lạnh ý.

"Người cứ nói đi? Ta sẽ không tin tưởng người như người có thể coi như mình hữu, người quá mức tỉnh minh rồi." Ân Thiên Vấn phất tay bên trên đồng thời không có tro bụi nói.

Hần nhìn không thấu Mê Vụ Hồ, từ gặp mặt đến nay, tựa hồ hần mỗi một câu đều tại kéo theo lấy tiết tấu, vô thanh vô tức, đánh chết người để trong lòng của người ta sinh ra ngăn cách, giết người không thấy máu chủ, chẳng qua lúc này hần lại chỉ có thể giang tay ra bản thân đi vào kia phiền Lưu Sa Môn

Trước thực lực tuyệt đối, hần không có chút nào phản kháng có thể nói.

Mà tại tất cả mọi người đi xong sau, sau lưng Không Minh lại là đi tới nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra: "Ân tiên sinh, có thể hay không đưa người thư tiến cử cho ta mượn xem một chút."

"Thư tiến cử?" Ân Thiên Vấn hơi kinh ngạc, hần toàn bộ tâm tư đều tại cái này mộ thất bí mật phía trên, Không Minh đột nhiên một câu lại là để hần nhớ tới lúc ấy hệ thống tiến hần cái kia thư tiến cử, cái này Không Minh lại để cho nhìn? Chẳng lẽ là có chuyện tốt gì muốn tới trên người hần?

"Đừng." Không Minh hồi đáp.

"Thế nhưng là chính ta cũng không có cách nào lấy a? Người thấy được chính người cảm nhìn chứ sao." Ân Thiên Vấn có chút bất đắc dĩ nói, hần thậm chí không biết thư tiến cử là cái dạng gì.

"Kia mời người nhiều hơn khoan dung." Không Minh vẫy tay, một sợi giống như dây lụa đồng dạng đồ vật giống Ân Thiên Vấn đầu lâu phía trên bay đi.

Ân Thiên Vấn cảm giác linh hồn phía trên giống như là có một vật muốn chậm rãi thoát rồi hần mà đi, chẳng qua nháy mắt trực tiếp hắc vụ bốc lên, một đoá Bi Ngạn Hoa ở phía trên nở rộ, đây là trên hoàng tuyền lộ bình thường nhất hoa, giống như là huyết dịch đồng dạng.

Tại Bi Ngạn Hoa nở rộ trong nháy mắt, chung quanh tia sáng giống như là toàn bộ đều bị thôn phệ.

Một cổ uy áp giáng lâm tại toàn bộ trong mộ thất.

Lữ Bố cũng là không cách nào đứng thẳng cùng Không Minh như thế quỳ một chân trên đất nhìn xem Ân Thiên Vấn giống như trời thần đồng dạng.

Không Minh hai tay ôm quyền trình trọng nói ra: "Gặp qua quan ngoại giao đại nhân!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Thu hoạch khổng lồ

Quan ngoại giao đại nhân

Khổng Minh năm chữ trong nháy mắt đem Ân Thiên Vấn chinh mộng bức , hệ thống cho hắn thư tiến cử lợi hại như vậy sao? Theo hắn từ Lữ Bố nơi đó có được tin tức, cái này Khổng Minh thể nhưng là Địa Phủ công chức a, hiện tại cái này Khổng Minh thể nhưng là thuộc hạ lễ nghi a.

Không nghĩ tới âm phủ khoa học kỹ thuật còn có giáo dục đều như thế phát đạt, thể mà còn không có "Đứng lên", mà lại Khổng Minh đối với hắn đi xuống thuộc lễ tiết, cái này có tính không chứng minh Ân Thiên Vấn quan chức so với hắn cao hơn.

Ân Thiên Vấn kêu gọi hai tiếng hệ thống, hệ thống cũng không nói lời nào, xem ra là tàn kính lực không chế càng thêm mạnh, đồng thời Ân Thiên Vấn đối thu được tàn kính tâm tư càng thêm mãnh liệt.

"Đứng lên trước đi, tất cả mọi người là bằng hữu." Ân Thiên Vấn đương nhiên sẽ không bùng giá đỡ nói bình thân cái gì, dù sao hắn còn tồn lấy lời kéo Khổng Minh tâm tư đâu, lúc đầu cảm thấy hư vô mờ mịt, cái này Khổng Minh một quỳ, ngược lại là đem trong lòng của hắn những cái kia không dám toàn bộ biến mất sạch sẽ.

Ân Thiên Vấn đem hai người đỡ lên, trong lòng suy nghĩ cái này có tính không chiều hiền đãi sĩ đâu.

Hệ thống không có trả lời hắn, cho nên trong lòng của hắn còn có một số không xác định, Ân Thiên Vấn liền nói đến: "Khổng Minh, ngươi liền cái này thư tiến cử nhìn cũng chưa từng nhìn, thể nào liền đã xác định thân phận của ta đâu? Nói ta là quan ngoại giao? Chẳng lẽ là các ngươi Địa Phủ quan ngoại giao?"

"Đại nhân, thuộc hạ cũng không hơn biết được, chỉ là Địa Phủ quan ngoại giao đã bỏ trống nhiều năm, lần này đột nhiên bắt đầu dùng, ta biết cũng không phải rất nhiều, nhưng là ta tại Địa phủ tư liệu lịch sử ghi chép bên trên lại là đối cái này Bí Ngạn Hoa ghi chép rất là rõ ràng, trên hoàng tuyền lộ Bí Ngạn Hoa."

"Quan ngoại giao đến, Bí Ngạn Hoa nờ."

"Cho nên chúng ta một khi đến Hoàng Tuyền Lộ, tự nhiên liền biết rồi, mà lại vừa rồi thư tiến cử bên trên cổ khí thể kia, cũng chỉ có đại năng chi nhân mới có thể có uy áp, chẳng qua này hết thảy chỉ có chúng ta gặp mặt phán quan sau đó mới có thể biết được."

Khổng Minh nói một hơi rất nhiều, chẳng qua ngữ khí mùi phần cung kính, không giống như là lúc trước còn mang một chút kiêu căng, mặc dù tiếng nói của hắn làm việc giọt nước không lọt, nhưng là Ân Thiên Vấn có thể cảm giác được hắn đã mười phần xác định Ân Thiên Vấn liền là Địa Phủ quan ngoại giao .

Người thông minh làm việc, nói dễ nghe gọi là tự tin, hoặc là xưng là tự phụ!

Hắn nhận định sự tình, người khác là không cách nào cải biến , hắn đạt được nhiệm vụ là đem tân nhiệm quan ngoại giao giao cho Tần Quảng Vương, để chính thức nhậm chức, cho nên hiện tại Khổng Minh nhiệm vụ thứ nhất là mang Ân Thiên Vấn về âm phủ.

"Kia ngươi nói như vậy? Ta muốn đi âm phủ đi làm?"

Ân Thiên Vấn nghe hắn có chút mê mang, rõ ràng hắn là tới này Lữ Bố trong mộ tìm kiếm Lữ Bố hài cốt vì đó ngưng tụ thân thể, mục đích cũng là tại cái này dương gian xưng vương xưng bá , cái này đi âm phủ Lữ Bố cũng liền cần bản không cần thân thể a.

Hướng hồ hệ thống đã tuyên bố nhiệm vụ, hắn là sẽ không dời lên tảng đá nện chân của mình đi, sớm nhất cho hắn thư tiến cử, sau đó có ban bố cái này cấp B ủy thác, rõ ràng là để Ân Thiên Vấn trợ giúp Lữ Bố trưởng thành.

Trong lúc này hắn là có hiểu lầm gì đó, chẳng qua chuyện trước mắt hiển nhiên là đối với hắn hữu ích, Ân Thiên Vấn cũng sẽ không nhiều nói, dù sao từ đầu tới đuôi hắn đều chưa nói qua bản thân là quan ngoại giao.

Cái này phong thư tiến cử cũng là Khổng Minh bản thân nhận định qua.

"Cái này thuộc hạ cũng không rõ ràng, chỉ là ở trong sách gặp qua một ít, chẳng qua cũng không dám bậy bạ thêm phỏng đoán." Khổng Minh từ khi buông xuống tư thái về sau liền đem địa vị của mình bày rất là đoan chính, ngữ khí cũng là cung kính rất nhiều.

Cũng không biết hẳn tại ai dưới tay người hầu.

"Khổng Minh, người không cần câu thúc, liền giống như Lữ Bố gọi ta thiên vấn là được rồi, lại nói ta cũng không có nhậm chức đâu, người nói cho ta một chút người biết tin tức, một hồi chúng ta đem chuyện nơi đây giải quyết, liền mau hướng xuống điện đi đến, ở chỗ này trì hoãn quá lâu." Ân Thiên Vấn nhìn xem Khổng Minh, bởi vì trong lòng có mời chào tâm tư, cho nên ngữ khí cũng là rất thân cận.

Lại thêm hẳn đối cái gọi là quan ngoại giao tuyệt không biết, ngày bình thường nhìn Hoa Hạ quan ngoại giao đều là rất lợi hại, có nói chuyện căn bản không lưu tình, chỉ bất quá không rõ ràng Địa Phủ là cùng nơi nào có lấy ngoại giao mâu thuẫn.

Mà lại hẳn đối trước mắt lợi ích cũng rất coi trọng, nhất là Đông Pha bọn họ lời thề son sắt nói nơi này có Hồn Tinh,

Đây chính là có thể thăng cấp hồi đoái hệ thống đồ vật.

"Đại nhân." Khổng Minh mới vừa mới mở miệng, Ân Thiên Vấn liền nhìn hẳn một cái.

Cho nên hẳn rất nhanh liền đổi giọng nói ra: "Trời... Thiên vấn, ta từ trên sách nhìn thấy, quan ngoại giao đều là xử lý đối ngoại sự vụ quan viên, trong vùng bộ ngoại giao quan viên, cùng bản khu phải trừ ngoại khu nhân viên ngoại giao, có khi quan ngoại giao đơn chỉ người sau. Quan ngoại giao trú tại khu được hưởng đặc quyền ngoại giao cùng ưu đãi."

Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn có chút mê mang liền tiếp lời nói đến: "Chúng ta âm phủ có mười cái khu, phân biệt thuộc về Thập Điện Diêm Vương quản hạt, chúng ta đều là thuộc về Tán Quang Vương."

"Ân, Lữ Bố nói rất đúng, bất quá hẳn dù sao không phải tại bên trong thể chế, theo ta được biết, hiện tại Thập Điện Diêm Vương đang liên hiệp đề cử mười khu tổng quan ngoại giao, toàn diện phụ trách đối đương gian ngoại giao sự vụ." Khổng Minh nhìn xem Ân Thiên Vấn nói.

Ân Thiên Vấn nghe trong cảm giác sự tình các loại động một tí vượt qua một cái khu, thậm chí còn có lưỡng giới ở giữa.

Khi hẳn muốn hỏi một thứ gì thời điểm, lại nghe được Khổng Minh nói lấy quyền hạn của hẳn cũng chỉ có thể nói đến đây, không phải vậy sẽ bị Phán Quan đại nhân xử phạt, nhìn xem Lữ Bố biểu lộ, Ân Thiên Vấn liền biết đây là sự thực, chỉ bất quá vẫn là hơi kinh ngạc, âm phủ đối với quý sai quản chế đã đến trình độ này sao?

Chẳng lẽ nói tại âm phủ người hầu, sẽ bị dưới cái gì khế ước một loại đồ vật? Để bọn hẳn nói chuyện làm việc đều bị người nhìn chăm chăm?

"Ân, kia chờ chúng ta từ nơi này ra ngoài lại nói, hiện tại đến xem thu hoạch của chúng ta đi." Ân Thiên Vấn tâm tình có chút phức tạp, thật sâu thở ra một hơi.

Tựa hồ ở trên người hẳn sự tình càng ngày càng nhiều, thế nhưng là hẳn căn bản không có thời gian dừng lại chỉnh lý, một kiện lại một kiện sự tình chờ lấy hẳn đi xử lý, tin thì còn có Hùng Kê Sơn tại chăm chú nhìn chăm chăm hẳn.

Lần này âm phủ sự tình lại để cho hẳn có chút loạn trận cước.

Cho nên hẳn gạt ra chủ đề, một người hai quỷ từ nơi này nhỏ hẹp mộ thất ra ngoài, đã đến ban đầu mấy người giằng co cái kia lớn nhất mộ thất.

Làm cho Lữ Bố một mặt mộng bức, Khổng Minh đánh giá chung quanh ngược lại là không có gì kinh ngạc, chỉ thấy Ân Thiên Vấn đi đến lúc trước Mộ Vụ Hồ tránh né cái chỗ kia, ngay tại hẳn lưu lại vết tích không đến một mét địa phương xa, hẳn dừng bước.

"Là nơi này?" Khổng Minh nhìn xem Ân Thiên Vấn nói.

Ân Thiên Vấn nhìn một chút chung quanh, hòn lục một lần nữa thả ra ngoài, chỉ là một lát liền mở to mắt nhẹ gật đầu nói với Lữ Bố: "Lữ Bố, xem người đào, nơi này có thứ chúng ta muốn."

Lữ Bố vận vẹo uốn éo đầu, xách theo trường đao đi hướng vách tường.

Khổng Minh cười một cái nói đem chiến thần làm làm cu li, trong thiên hạ cũng liền Ân Thiên Vấn một cái, dù sao Lữ Bố tại âm phủ cũng là lừng lẫy nhân vật nổi danh.

Ân Thiên Vấn giang tay ra nói ra: "Ta cũng không có cách, ta nếu là có cái kia thân thực lực, ta liền tự mình lên."

Hai người đang nói lời nói, đột nhiên một tiếng vang thật lớn, Ân Thiên Vấn đột nhiên cảm giác được dưới chân chấn động, sau đó trước mắt liền xuất hiện một cái cao cỡ một người động.

Hòn đá rầm rầm rớt xuống, không còn như lúc trước như thế cứng rắn, Ân Thiên Vấn nhặt lên một khối, không tốn sức chút nào đem bóp thành bột phấn, căn bản không giống trước đó như thế không thể phá vỡ.

Ân Thiên Vấn ngẩng đầu nhìn đồ vật bên trong, trong lúc nhất thời con mắt có chút đăm đăm!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Dạy bảo Lữ Bố

Trước mắt cửa hang, khoảng chừng cao hơn một mét, nghênh mắt nhìn đi toàn bộ đều là Hồn Tinh, giường trên toàn bộ đều là Hồn Tinh, trắng xóa tựa như bạc như thế.

Hắn hồn lực có chút phóng xuất ra, một vừa tra xét, một bên cũng không nhìn được nuốt nước miếng, giờ khắc này hắn cảm giác trong nháy mắt bạo giàu lên.

Đem Ân Thiên Vấn nhìn con mắt đăm đăm, Lữ Bố đương nhiên không có ý kiến gì, Khổng Minh là có chút nóng mắt, nhưng là lúc này song phương địa vị khác biệt cũng là để hắn không có mở miệng, Ân Thiên Vấn ngược lại cũng không phải đặc biệt độc, chỉ là hắn đem toàn bộ Hồn Tinh thu vào sau đó phát hiện chỉ có tám mươi bảy khối nữa.

Tính cả lúc trước hắn cầm tới mười khối, còn có tại cái kia cửa hang mọc ra một khối nữa cùng Thạch Lệ trên người nửa khối.

Hiện tại chỉ có chín mươi chín khối nữa, để hắn cảm thấy có chút xấu hổ.

Lúc ấy tại kia cửa hang đều là hai cái rười rượi Hồn Tinh, nơi này thế mà lại xuất hiện nửa khối, đến cùng là ai như vậy tiện tay tốt đồ tốt làm cho một nửa một nửa.

Hệ thống lúc ấy nói qua một trăm khối có thể thăng cấp hồi đoái hệ thống, từ khi kia bên ngoài đi vào cái này mộ thất sau đó, hệ thống liền không tiếp tục nói một câu, để Ân Thiên Vấn trong lòng có chút không chắc.

Khổng Minh nhìn xem Ân Thiên Vấn đem đồ vật đều thu vào, sắc mặt không thay đổi, Ân Thiên Vấn cũng không có cách, nghĩ đến đến âm phủ để bặt để bặt hắn cho hắn điểm chỗ tốt, cái này Hồn Tinh thật không thể trách hắn ăn một mình, chỉ là hắn quá cần, hoặc là nói các loại hồi đoái hệ thống thăng cấp sau đó, cho hắn điểm hồi đoái có thể cần dùng đến đồ tốt bồi thường hắn một lần.

Ân Thiên Vấn cũng biết, chỉ cần là hồi đoái hệ thống đồ vật bên trong khẳng định so cái này Hồn Tinh quý giá rất nhiều.

Bất quá bây giờ Ân Thiên Vấn tâm tình lại đều tập trung tại kia nửa khối Hồn Tinh phía trên, hắn không xác định cái này Lữ Bố trong mộ còn có hay không Hồn Tinh, nhưng là hắn hiện trong tay có nửa khối, kia mặt khác nửa khối khẳng định còn ở lại chỗ này Lữ Bố trong mộ, hắn không cần nhiều, chỉ cần góp đủ một trăm khối là được rồi.

Trong lòng cũng là có một ít cảm khái, chẳng lẽ là tại Đông Pha mấy người bọn hắn trong tay, hoặc là hòa thượng trong tay, vẫn là tại Đông Pha nói Thanh Y đại nhân trong tay.

Hai cái trước còn tốt, nếu là nhất loại sau, Ân Thiên Vấn ngẫm lại liền tê cả da đầu, bốn cái Hậu Thiên đỉnh phong cao thủ, đề cập tục danh của nàng liền kỳ huy rất sâu, tám chín phần mười liền là Tiên Thiên cao thủ, hay là hắn lần đầu tiên nghe nói Tiên Thiên cao thủ mạnh mẽ.

"Tiên vấn? Làm sao người biết Hồn Tinh ở chỗ này." Lữ Bố cây trường đao gánh trên vai, nhìn xem Ân Thiên Vấn nói, một mặt mê mang, hắn mặc dù vũ lực giá trị cao cường, nhưng cũng không phải diễn nghĩa trong tiểu thuyết tạo nên chỉ số thông minh rất thấp người, nhưng là lúc này hắn nhưng lại không biết đây là có chuyện gì.

Khổng Minh cười cười liền nghĩ trương miệng nói chuyện.

Ân Thiên Vấn lúc này đi về phía trước một bước, hướng về phía Khổng Minh khoát tay áo nói ra: "Đặt vào ta tới."

Ông trời của ta, Ân Thiên Vấn phát hiện miệng của mình đầu tiên rất lâu không nói, rốt cục đem ba chữ này nói ra, lần này có một cái tại chiến thần Lữ Bố trước mặt trang bức cơ hội, còn không hảo hảo nắm chắc.

"Khụ khụ, vừa rồi chúng ta đang tra cái này mộ thất thời điểm, ta liền bắt đầu hoài nghi, như vậy giải thích cho người tình tường một điểm." Ân Thiên Vấn háng giọng một cái, sau đó tại ngồi xổm trên mặt đất, lấy ngón tay làm bút trên mặt đất vẽ lấy một cái bản vẽ mặt phẳng.

"Tới qua tới điểm, nhìn xem."

Ân Thiên Vấn vẽ lên một cái hình chữ nhật trên mặt đất, nhưng sau nói ra: "Đây chính là toàn bộ mộ thất, lúc trước người hắn là cũng đã nhìn ra trong này có bốn cái mộ thất, Ân Thiên Vấn ở bên trái trực tiếp vẽ lên một cái bên cạnh mộ, phía trên một cái bên cạnh mộ, sau đó phía dưới lớn nhất địa phương, có hai cái cùng loại hình vuông mộ."

Tương đối lớn một điểm chính là cái này bọn họ hiện tại vị trí địa phương.

"Nhìn ra được không?" Ân Thiên Vấn hỏi.

Lữ Bố như cũ là một mặt mộng bức nói ra: "Chúng ta cũng không nhìn ra a."

"Người xem một chút cái này cửa hang, từ nơi này mở ra là một cái nhỏ nhỏ mộ thất, cũng không có xuyên qua đến cái khác mộ thất, người không có cảm giác đến người vừa rồi phá vỡ cái này mộ là ẩn tàng cái thứ năm mộ thất sao?" Ân Thiên Vấn chỉ vào vừa rồi Lữ Bố đập ra mộ nói.

Lữ Bố xem xét cũng là lập tức nói ra: "Đúng a, cái này mộ là từ đâu tới a,

Không đúng, chẳng lẽ là khám trong không gian?"

Bởi vì hán nhân giới khác biệt cho nên lập tức liền nghĩ đến cái này giấu Hồn Tinh mộ thất là giấu tại kẽ hở không gian bên trong, hán lại mau chóng tới sờ lên rồi mới lên tiếng: "Không đúng, nơi này chính là phổ thông mộ thất a, căn bản không có nhất điểm không gian khí tức."

"Ai, xem ra chỉ có thể dùng số theo nói chuyện a, mặc dù có chút nhầm chán, nhưng là ta nhất định phải muốn nói với người một lần." Ân Thiên Vấn nhìn thoáng qua Khổng Minh, vẫn là đem hán nói ra, người không trang bức uống thiếu niên a.

"Người nhìn cái này mộ dài là năm mươi mét, hán rộng chỉ có mười mét, đối người có thể họa một lần." Ân Thiên Vấn chỉ vào bên trái mộ thất nói, nhìn xem Lữ Bố dùng trường đao trên mặt đất vẽ lấy, hán cũng là rất khẳng định hán.

"Chúng ta bây giờ vị trí cái này mộ thất là cái hình vuông, dài rộng đều là bốn mươi mét."

"Cái này bên phải cái này mộ thất là dài bốn mươi mét, rộng ba mươi mét." Ân Thiên Vấn đi vào bên phải mộ thất nói.

"Chúng ta càng đi về phía trước, người nhìn cái này bên cạnh mộ rộng khoảng chừng sáu mươi mét, dài cũng chỉ có mười mét." Ân Thiên Vấn đứng tại cái này cái cuối cùng mộ thất nói.

Lữ Bố giờ khắc này ở trên mặt đất đã đem bốn cái mộ thất đều vẽ ra, lúc này lộ ra liếc qua thấy ngay, Lữ Bố cũng là chỉ vào ở giữa cái này trông ra địa phương nói ra: "Nguyên tới nơi này chính là che giấu cái thứ năm mộ thất."

Toàn bộ mộ thất là rộng tám mươi mét, dài năm mươi mét.

Mà hai cái bên cạnh mộ chiều rộng là mười mét cùng sáu mươi mét, ở giữa trống đi mười mét. Nhưng là tại toàn bộ trong mộ thất lại là không hiển lộ ra, cho nên cái này dài mười mét rộng mười mét mộ thất liền che giấu.

Mặc dù nói rất lớn, nhưng là tại cái này đại địa phương lại là không thấy được.

Ân Thiên Vấn đứng dậy, gấn xong bức toàn thân thông thấu, sau đó nhìn Lưu Sa Môn trong mắt cũng là kích động, chuyện này thu hoạch lớn nhất đã tới tay, là thời điểm nhanh chóng thông qua tiếp xuống mấy cái cửa, sau đó trợ giúp Lữ Bố thu được thân thể.

Dù sao hán cấp B uy thác hán vẫn là rất dễ ở trong lòng, cũng liên quan đến lấy hán kiện thứ nhất vũ khí.

Nhìn xem Lữ Bố còn một mực nhìn lấy trên mặt đất vừa rồi chính hán vẽ đồ vật, Ân Thiên Vấn liền muốn cười, Khổng Minh cũng là có chút buồn cười, Lữ Bố hiển nhiên là hồi lâu không hề động đầu óc, dù sao võ lực của hán giá trị tại âm phủ đầy đủ để hán hoành hành, tại tăng thêm bạn tốt của hán rất nhiều.

"Đi thôi."

Ân Thiên Vấn nhìn xem Lữ Bố còn có Khổng Minh nói, hán cũng không biết đằng sau vẫn sẽ hay không ngẫu nhiên truyền tống, chẳng qua cũng không lo lắng, dù sao bọn họ là thắng đến cuối cùng một cánh cửa mà đi.

Một người hai quỷ thân ảnh tiến vào Lưu Sa Môn, sau khi đi vào quả thật phát hiện Khổng Minh cùng Lữ Bố lại bị tách ra.

Ân Thiên Vấn không có trì hoãn, phóng xuất ra Hậu Thiên đỉnh phong tu vi, thắng đến cái cuối cùng địa phương mà đi, trên đường đi vô luận là đoạt bảo vẫn là chiến đấu người, cũng không ai đi đụng hán rủi ro.

Ân Thiên Vấn nhìn trước mắt một đạo Lưu Sa Môn, trên người hán lệnh bài bản thân không ổn định ra tới, bản thân rơi trên tay hán, sau đó cả người bị trong nháy mắt hút vào.

Chương 102: Bát vân kiến nhật

Ân Thiên Vấn tiến vào Lưu Sa Môn thời điểm, toàn thân chấn động, sau đó thân thể liền bị thứ gì bao vây lại.

Hắn cũng cảm giác cái này một cánh cửa cuối cùng quả thật khác biệt, trước mặt mấy cánh cửa cũng chính là thời gian qua một lát liền có thể đến mộ thất, mà cái này đối với hắn mà nói cuối cùng một cái, không chỉ cần phải lệnh bài tới làm làm khởi động chìa khoá, mà lại cái này đã qua nhanh hai phút còn chưa tới nơi.

Không biết bị truyền đưa đến địa phương nào, chắc hẳn chỗ nào nên có thật nhiều người đang chờ đi.

Hắn nhìn lấy lệnh bài trong tay phóng xuất ra một quang tráo bảo hộ lấy hắn không bị xâm nhập, trong lòng cũng là nghĩ đến Không Minh không có lệnh bài a, Lữ Bố ngược lại là có một mai, nếu là hắn vào không được kia nhưng làm sao bây giờ, bản thân bỗng dưng thiếu một cái trợ lực, mà lại Mê Vụ Hồ không biết lại muốn nói những lời gì.

Mê Vụ Hồ sẽ sẽ không nói cho Đông Pha hắn phát hiện cái gì mà đem họa thủy dẫn dắt chính Ân Thiên Vấn trên người, còn có hòa thượng cùng tiểu hoàng mao, lần này đoán chừng lại là một trận trận đánh ác liệt muốn đánh, hắn là có chút lo lắng Không Minh, dù sao hắn không có lệnh bài, vào không được liền xong đời.

Lúc trước Lữ Bố nói nếu như không có thu được liền cho hắn, nhưng là hiện tại là ngẫu nhiên truyền tống, không biết hắn thế nào cho hắn.

Không đúng, Ân Thiên Vấn đột nhiên nghĩ đến, lúc ấy hắn kêu gọi Lữ Bố mà Không Minh là không biết, nhưng là hai người bọn họ lại là cùng một chỗ đạt tới, trợ giúp Ân Thiên Vấn giải vây, tin tưởng bọn họ quý hỗn ở giữa nên có đặc thù phương thức liên lạc đi.

Lại nghĩ tới Thạch Kiên, lúc ấy hắn nói kia là hắn cuối cùng một cánh cửa, chẳng lẽ nói hắn cũng có lệnh bài?

Ba

Lệnh bài thả ra lòng ánh sáng một tiếng vang nhỏ, đem Ân Thiên Vấn từ suy nghĩ bên trong kéo lại, cả người hắn cũng xuất hiện tại một cái không gian thật lớn bên trong, lần này xuất hiện là an ổn nhất một lần, bị lệnh bài dẫn dắt rơi vào một cái thuộc về hắn phương vị phía trên.

Khanh

Lệnh bài cắm ở Ân Thiên Vấn trước mặt một cái cột đá phía trên, sau lưng ầm ầm dâng lên một cái giống như những người khác ghế đá, Ân Thiên Vấn cũng là thản nhiên ngồi ở phía trên, lúc này mới xem xét lên chung quanh mấy người.

Đông Pha, An Lâu Hành, Tà Phật, Mê Vụ Hồ bốn người.

Lâm Tịch Mộng một người.

Hòa thượng tiểu hoàng mao hai người.

Một người không nhận ra.

Lữ Bố thành linh xuất hiện, tại bên cạnh hắn là Không Minh.

Thạch Kiên cùng Tần Mộng thế mà cũng ở trong hàng.

Ân Thiên Vấn đếm tính cả bản thân thế mà xuất hiện mười hai người, không phải nói cuối cùng chỉ có mười người xuất hiện ở đây sao? Còn nói tin tức vốn chính là sai lầm, Ân Thiên Vấn nhìn An Lâu Hành bọn họ, trên mặt của bọn hắn không có một tia kinh ngạc.

Quả thật là bị bọn họ lừa, lừa dối hắn lâu như vậy, cái này chính là không có nội tình nguyên nhân, căn bản là không có cách phân rõ có được tin tức thật giả, Ân Thiên Vấn lúc này cũng là đối quyền lực có một chút khát vọng, kỳ thật hắn tại trong mộ thất thời điểm cũng có chút hoài nghi.

Bởi vì Lưu Sa Môn tại thứ tư phiên sau đó liền là ngẫu nhiên truyền tống, nếu như còn hạn chế nhân số lời nói, căn bản không có khả thi a, hắn là phía trước ba cánh cửa thời điểm hạn chế nhân số, điểm này liều mạng chính là vận khí cũng là thực lực, may mắn không có người hiểu thẳng liền tiến vào thứ tư phiên Lưu Sa Môn.

Không may mắn lại không thực lực có lẽ trực tiếp chết ở đâu, chẳng qua mộ thất thiết kế người cũng là đưa cho một chút hi vọng sống, tí như thứ ba cánh cửa thời điểm, nơi nào có truyền tống ra ngoài một cái lối đi, chỗ nào cũng là một lần cuối cùng đối ý cơ hội.

Nhưng khi sơ hắn vẫn là lựa chọn tín nhiệm An Lâu Hành, lúc này cũng không có nhiều suy nghĩ gì, chỉ ít không có đem hắn hướng từ lộ bên trên dẫn,

nhưng là trong lòng vẫn là có chút khó chịu.

Ân Thiên Vấn há to miệng, phát hiện thanh âm cũng truyền không đi ra, nhìn thoáng qua Lữ Bố, tại là thông qua trong óc hồn ẩn hướng về hắc truyền âm, như vậy mới xem như hiểu rõ một chút tin tức, hắc nhìn một chút chung quanh không có động tĩnh chút nào, mà hiển nhiên còn có chỗ trống ở chỗ này.

Hắn nên còn không phải cái cuối cùng.

Hỏi Lữ Bố, hắc nói hắc cũng không biết, sau khi đi vào hắc thậm chí không cùng Khổng Minh nói chuyện, chỉ có thể an tâm chờ lấy, bất quá hắc nói hắc đồng thời không có cảm nhận được chính hắc thi cốt vị trí.

Ân Thiên Vấn cũng không nói thêm gì nữa, nhìn xem chung quanh từng gương mặt một,

Chỉ có một người không nhận ra, còn lại đều đã từng quen biết, không nghĩ tới Hùng Kê Sơn thế mà còn có hai người có thể ở chỗ này, chẳng qua đều là sau này cao cấp tu vi, cũng đều là pháo hôi.

Ngồi tại ghế đá, lại đợi có nửa canh giờ, mới xuất hiện ba người khoan thai tới chậm, thế mà còn có một cái là sau này trung cấp võ giả, chẳng qua còn lại hai cái ngược lại đều là Hậu Thiên đỉnh phong, mà một cái trong đó Hậu Thiên đỉnh phong võ giả lại là lúc trước cho hắc một viên lệnh bài người.

Ân Thiên Vấn hướng về phía hắc nhẹ gật đầu, không nghĩ tới lúc trước cái kia nhìn khúm núm người thế mà cũng là Hậu Thiên đỉnh phong võ giả, nhìn xem hắc hùng hậu khí tức, hắc là tấn cấp đã lâu cũng không phải là ở chỗ này thu được cơ duyên mới đột phá.

Không biết hắc đến cùng là có phương pháp gì lừa gạt được Ân Thiên Vấn cùng Lữ Bố Khổng Minh, quả thật là không thể xem thường người trong thiên hạ a.

Theo người cuối cùng ngồi xuống, Ân Thiên Vấn cũng cảm giác được bầu không khí biến có một tia khẩn trương lên, hắc biết thời điểm trọng yếu nhất tới, trước mắt lệnh bài chỗ cắm cột đá, trên mặt đất trực tiếp hướng về ở giữa hội tụ hoạt động, mười lăm cây cột đá phịch một tiếng dựa thật sát vào cùng một chỗ.

Vô cùng vô tận sát khí từ bốn phương tám hướng tụ đến từ từng tia từng sợi, đến sông nhỏ rách rách, lại đến bây giờ phổ thông Hoàng Hà vào như biển trùng trùng điệp điệp, Ân Thiên Vấn nhìn xem đều có chút trong lòng run sợ, nhưng là kia mười lăm tấm lệnh bài hội tụ hình thành không gian tựa như là vô cùng vô tận như thế.

Thôn phệ xong tất cả sát khí, âm khí, lại ngay cả một ợ no nê cũng không đánh, cột đá trong nháy mắt lên cao, ra bên ngoài vây khuếch tán một ít.

Mười lăm trên miếng lệnh bài xuất hiện từng đầu màu đen vãi vốc, trực tiếp kết nối đến mỗi người dưới chân, giống như là một bậc thang, dẫn dắt đến người hướng vị trí chính trung tâm tiến lên, giống như tại nói chỗ nào mới thật sự là bắt đầu địa phương.

Cột đá giống như là như hoa nở rộ, mười lăm cái cánh hoa hướng về chu kỳ còi mở, nhưng là tại chính trung tâm địa phương, chỗ nào thuộc về nhụy hoa, cũng chỉ có mười chỗ ngồi.

Ân Thiên Vấn thật sâu thở ra một hơi, cái này muốn đá ra đi năm người sao? Tân tân khổ khổ lại tới đây, ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn, cái này liền muốn rời khỏi, thế nhưng là sự thật chính là như vậy, nhìn xem mấy cái đồng thời không có Hậu Thiên đỉnh phong võ giả, chắc hắc con đường của bọn hắc cũng đến đây chấm dứt.

Không có người hành động thiếu suy nghĩ, nhưng là cũng không đại biểu không người nào dám động.

Cái kia sau này trung cấp võ giả, nhìn trước mắt bậc thang, trong lòng một phát hung ác liền muốn đi về phía trước, nghĩ đến thẳng đến phía trên có thể hay không như cũ nhận bảo hộ, hắc tại mới vừa đi ra trong nháy mắt.

Tiểu hoàng mao liền ngang nhiên xuất thủ nói ra: "Tự tìm cái chết."

Hắc cơ hồ là theo bản năng công kích, công kích xuất thủ trong tích tắc, hắc liền hối hận bởi vì ở chỗ này công kích sẽ có phản phệ, chính hắc liền ăn phải cái lỗ vốn.

Lúc đầu coi là còn không thể công kích, nhưng là một kích lại trực tiếp đánh trúng vào cái kia sau này trung cấp võ giả, sau đó hắc cũng là biến có chút mừng rỡ, nguyên lai công kích hạn chế giải trừ a, hắc liền chậm rãi hướng hòa thượng chỗ nào bay đi, nhìn xem người chung quanh ánh mắt cũng là có chút không giỏi.

"Ta thấy ngươi mới là muốn chết." Ân Thiên Vấn thanh âm yếu ớt vang lên, lại giống như một tiếng sấm nổ rơi vào tiểu hoàng mao bên tai.

Chương 103: Riêng phần mình chiến thắng

Trong mộ thất, bởi vì chỉ có mười cái danh ngạch, cho nên trong lúc nhất thời riêng phần mình liền phân làm khác biệt phe phái, mà cái kia mấy cái liên Hậu Thiên đỉnh phong đều không phải là võ giả ở chỗ này căn bản không có tồn tại tất yếu, có lẽ nói bọn họ tới liền là một sai lầm.

Tất cả mọi người cũng không nghĩ tới, Ân Thiên Vấn vậy mà lại dẫn đầu làm khó dễ, hơn nữa là hướng về phía hòa thượng người.

Hòa thượng một phái mặc dù chỉ có hai người, nhưng là bởi vì hòa thượng tự mình một người sức chiến đấu là thuộc về đỉnh tiêm, cho nên bọn họ cũng không dám đi treu chọc hấn, chẳng qua Ân Thiên Vấn lại khác, hai người thù không cách nào điều tiết.

Sở dĩ nói là dẫn đầu làm khó dễ nguyên nhân là, tiểu hoàng mao vừa rồi động thủ, tại mọi người nhìn lại là chuyện đương nhiên, dù sao song phương đều không là tồn tại ở cùng một đẳng cấp.

Hướng về phía hấn xuất thủ là khẳng định, coi như hấn không xuất thủ, người còn lại cũng sẽ ra tay, dù sao bọn họ sẽ không cho phép một cái sau này trung cấp đi? ? Chiếm cứ một cái ghế, nếu như phát sinh chuyện như vậy mới phải buồn cười nhất.

Trong tiểu thuyết một cái hơi yếu một chút nhân vật chính, lại luôn có thể ngư ông đắc lợi, ở chỗ này hiển nhiên là không thể thực hiện được, dù sao trò chơi còn chưa bắt đầu, người liền đã bị loại.

Cho nên Ân Thiên Vấn lên tiếng một nháy mắt, ánh mắt mọi người đều tụ tập ở trên người hấn, Lữ Bố cùng Không Minh đồng thời vượt qua, tùy từng Ân Thiên Vấn thắng đến tiểu hoàng mao mà đi.

Ân Thiên Vấn mục đích chỉ có một cái đánh giết tiểu hoàng mao, kích giết không được cũng muốn đem trọng thương, A Tam cùng lão ngũ đều đã bị hấn giải quyết, song phương mâu thuẫn đã là không thể điều hòa.

Cũng không cần có ý tưởng gì khác, không phải người chết chính là ta sống, Lữ Bố cũng là biết song phương cừu hận, trực tiếp đi theo Không Minh tới gần hòa thượng.

Tiểu hoàng mao một mực hướng hòa thượng bên người đi, nơi này mặc dù chỉ đi một cái sau này trung cấp tiểu đi? ?, nhưng là còn có hai cái sau này cao cấp Hùng Kê Sơn Tàn Mộng cùng Thạch Kiên.

Ân Thiên Vấn năm người giằng co thời điểm, hai người bọn họ cũng là bị đuổi ra ngoài, sống hay chết cũng không biết, nhưng là một roi trên mặt đất đá tựa như là bị thôn phệ như thế, sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Chung quanh sáu người cũng phân làm ba phái, Tà Phật, An Lâu Hành, Đông Pha, Mê Vụ Hồ bốn người vì một phái.

Cái kia không gọi nổi danh tự một người là một phái, Ân Thiên Vấn nhìn xem Đông Pha không ngừng nhìn xem hấn, thế nhưng là người này lại có chút hồ hững lạnh lẽo chỉ là cúi đầu nhìn chân của mình.

Cho Ân Thiên Vấn một viên lệnh bài người kia là một phái, trong tay hấn nắm vuốt một viên đỏ búng trái tim, một cái thi thể ngược lại ở bên cạnh hấn, lại chính là cái kia cùng hấn cùng một chỗ cuối cùng đi vào Hậu Thiên đỉnh phong võ giả.

Đây là để Ân Thiên Vấn hít vào một ngụm khí lạnh, một cái ngang cấp võ giả, lại bị hấn trong nháy mắt đánh giết, mà không phản ứng chút nào.

Lữ Bố cùng Không Minh đã đi đến hòa thượng trước mặt, Lữ Bố xách theo đao tựa như trực tiếp hướng về phía hòa thượng vỗ xuống, hấn mặc dù cùng hòa thượng không bao lớn cừu hận, chẳng qua bởi vì Ân Thiên Vấn quan hệ, trong lòng của hấn cũng là không có hảo cảm.

Chẳng qua càng thêm vấn đề trọng yếu là hấn muốn chiến đấu a, từ khi hấn đột phá Hậu Thiên đỉnh phong đến nay còn không có một cái nào có thể coi là đối thủ của hấn người.

Chẳng qua Không Minh cũng trực tiếp đem hấn kéo lại nhìn xem hòa thượng nhẹ nhàng nói ra: "Người là người thông minh, chúng ta tốt nhất đừng động thủ."

Mà Ân Thiên Vấn nhìn xem tiểu hoàng mao đứng ở chỗ đó, hòa thượng đã bị Lữ Bố cùng Không Minh cách biệt, khóe miệng cũng là không khỏi lộ ra nở nụ cười, nhẹ nhàng nói ra: "Mình hữu của người thế nhưng là không giúp được người, tiểu hoàng mao."

"Người cho rằng người ăn chắc ta sao?" Tiểu hoàng mao nhìn xem chính hấn lúc này đã là không đường có thể đi, cũng là nhìn xem Ân Thiên Vấn thả lên lời hung ác đến, chỉ bất quá có vẻ hơi lực lượng không đủ.

Ân Thiên Vấn hai tay khoanh trên dưới néo néo, trên tay hắc khí dần dần lan tràn, thẳng đến chính bàn tay đều biến thành màu đen, đen như mực, bởi vì Ân Thiên Vấn hồn lực dày đặc cho nên thời khắc này bàn tay đen kịt thậm chí có thể nhìn thấy xương ngón tay.

Cái này mới nhìn tiểu hoàng mao nói ra: "Vậy liền đi thử một chút đi."

Sau đó cũng không tại nói nhảm, trực tiếp bắt đầu công kích, cũng chính là tại hấn vừa dứt lời thời điểm, mấy trăm đạo hồn lực từ trên người hấn chậm rãi lan tràn ra, kết hợp lấy chung quanh âm linh khí,

Cơ hồ là phô thiên cái địa đồng dạng hướng phía tiểu hoàng mao đánh tới.

"Hồn lực còn có thể như vậy dùng?"

Tà Phật bọn họ đầy mặt vẻ kinh ngạc.

Tiểu hoàng mao cũng là kinh ngạc, bắt quả tay dưới nhưng không có nhàn rồi, trực tiếp té ra một tờ linh phù, hấn đi theo hòa thượng lăn lộn, cũng sẽ không thiếu đi những thứ này đối hòa thượng tới nói đã phi thường cấp thấp đồ vật, chẳng qua Ân Thiên Ván đột nhiên bộc phát vẫn là để hấn có chút luống cuống tay chân.

Hấn mặc dù không phải hồn võ giả, nhưng là thấy biết lại không ít, cho nên cũng là biết được Ân Thiên Ván cái này hơn trăm đạo hồn lực là như thế nào bắt phạm, tại hấn thấy vì số không nhiều mấy cái hồn võ giả cũng coi là cực kì đỉnh tiêm tồn tại.

"Toái thi huyết ấn. "

Tiểu hoàng mao cơ hồ là từ trong hàm răng tung ra mấy chữ, toàn thân mạch máu đều giống như muốn chọt nổ tung như thế, trên mặt đã chảy ra máu tươi, thuận theo khoeo mắt mí tâm chảy xuống, nhìn dữ tợn cực kỳ.

Tại hấn nhìn thấy Ân Thiên Ván thực lực sau đó liền không còn có một chút do dự, trực tiếp thả ra hấn đòn sát thủ, hấn đã hồi lâu không có như vậy gấp mặt liền đem bản thân đặt loại này không cách nào lui lại tình trạng lên, nhưng là hấn biết Ân Thiên Ván thể công hình thành thời điểm, hấn tại không phản kích liền không có một cơ hội nhỏ nhoi nào .

Đối mặt với tiểu hoàng mao công kích, Ân Thiên Ván lại cũng không gấp gáp, bởi vì hồn lực phóng thích, cơ hồ là nhất cử nhất động của hấn đều bị Ân Thiên Ván nhìn ở trong mắt, cho nên tại hấn mỗi một cái khớp xương, động tác muốn động đây thời điểm, Ân Thiên Ván đều trước hấn một bước.

Lộ ra thành thạo điều luyện, mà tiểu hoàng mao phóng thích tựa hồ là cấm thuật, tại đằng chuyển na di ở giữa, tốc độ cùng lực đạo đều chậm lại, mặc dù chỉ là một tia một hào chênh lệch, nhưng là Ân Thiên Ván vô không bắt nhập hồn lực vẫn là dò xét mười phần rõ ràng.

Nhìn xem tiểu hoàng mao trên người mạch máu tựa hồ một cây lại một cây vỡ ra, mà hấn tựa như có lẽ đã không cách nào đình chỉ, Ân Thiên Ván cũng liền không lại gấp gáp, tránh cho bị hấn phản công.

Ân Thiên Ván biết, chỉ cần một lát, tiểu hoàng mao liền biết giống một cái gà con như thế, không có lực phản kháng chút nào bị Ân Thiên Ván trực tiếp giết chết.

Cho nên hấn hiện tại tâm thần cũng bắt đầu nhìn xem chung quanh sự tình, để hấn phát giác được một ít không đúng, tựa hồ cái này Lữ Bố mộ thiết kế người thật là rất huyết tính a.

Một đám người không có một cái nào lên trên mười chỗ ngồi bên trên đi đến, không phải bọn họ muốn ở chỗ này xem náo nhiệt, mà là bọn họ căn bản là không có cách đi lên.

Có chút nhìn thoáng qua, Ân Thiên Ván liền biết , đây nhất định là có cái gì hạn chế, tỉ như —— phương này trong không gian chỉ còn lại mười người thời điểm mới có thể đi lên.

Cái này mang ý nghĩa muốn đuổi đi năm người!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Đánh giết hoàng mao

Ân Thiên Ván một bên tránh né lấy tiểu hoàng mao trước khi chết phản công, vừa quan sát vết máu chung quanh, tiểu hoàng mao lúc này đã toàn bộ trở thành một cái huyết nhân. Mạch máu bạo liệt tích tích đáp đáp giọt máu trên mặt đất.

Trên cánh tay thịt cũng bắt đầu nứt toác ra, lộ ra mười phần da người.

Ân Thiên Vãn nhìn xem tiểu hoàng mao có chút không hiểu, hần cái này chẳng lẽ sử dụng chính là Thất Thương quyền? Muốn thương tổn người, trước tổn thương mình, tiểu hoàng mao thậm chí một lần đều không có đụng phải hần.

Bất quá hần cũng không có buông lỏng cảnh giác, chỉ là nhìn xem tiểu hoàng mao sắc mặt vẫn không có biến hoá quá lớn, trong lòng của hần vẫn có một ít không hiểu cảm giác, tiểu hoàng mao rõ ràng càng ngày càng suy yếu, chẳng qua một tia cảm giác nguy hiểm lại làm cho Ân Thiên Vãn sợ hãi trong lòng.

Cho nên đem rời rạc ở bên ngoài hồn lực cũng là thu hồi lại càng thêm cẩn thận trước mắt tiểu hoàng mao, không biết vì cái gì, hần càng suy yếu, nhưng nhìn lại càng nguy hiểm.

"Người tựa hồ biết chút ít cái gì?" Không Minh đang đưa hần lông vũ phiền nhệ nhàng nói.

Đối với Ân Thiên Vãn chiến đấu kịch liệt, Không Minh Lữ Bố ba người bọn hần tựa như là tại mở cuộc hội đàm như thế, nhệ nhàng thoải mái, chỉ bất quá Lữ Bố lại một mực khó chịu, nhìn chằm chằm hòa thượng nhìn chằm chằm.

Lúc này nghe được Không Minh lời nói, khoe miệng một phát, hiển nhiên là tìm được một cái cơ hội, một cái nổi lên cơ hội, nói ra: "Bên kia chiến đấu đều nhanh phải kết thúc, không bằng chúng ta cũng tới làm qua một trận?"

Hòa thượng cười cười, nhìn xem Lữ Bố cùng Không Minh nhệ nhàng nói ra: "Kết thúc? Cái này vừa mới bắt đầu."

Thuận theo hòa thượng ngón tay đi, Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vãn bọn họ chiến đấu ánh mắt cũng là ngưng trọng lên, Không Minh trong tay đang đưa lông vũ phiền đều ngừng trong tích tắc, sau đó lại khôi phục bình thường.

Mà Ân Thiên Vãn nhìn xem đột nhiên phát cuồng tiểu hoàng mao, con người cũng là phóng đại, hồn lực ngưng tụ, trong nháy mắt từ trăm đạo biến thành mười đạo, mặc dù số lượng biến ít.

Nhưng là đối phó tình huống trước mắt lại càng thêm phù hợp.

Tiểu hoàng mao toàn thân máu tươi, hóa thành vết máu, trước kia xé rách mạch máu, càng thêm vỡ ra đến, thịt trên người đều nứt toác ra mấy khối, nhưng là khí thể càng thêm bành trướng.

Lúc trước giống như đã suy yếu đã đến thấp nhất cốc, nhưng là lúc này giống như đụng đáy bắn ngược đồng dạng, khí thể kéo lên trong lúc nhất thời để Ân Thiên Vãn đều cảm giác có một tia kiềm chế.

Tiểu hoàng mao biến hóa, để người chung quanh đều mở to hai mắt, nguyên bản bọn họ coi là, một trận chiến này căn bản không có chút nào thấp thòm nhớ mong, mà chuyện lúc trước chứng thực lấy Ân Thiên Vãn đúng là trêu đùa lấy tiểu hoàng mao, nhưng là trước mắt tiểu hoàng mao mặc dù nói là hồi quang phản chiếu.

Nhưng là loại khí thể này cùng thực lực lại là để mấy cái cũng không phải là mười phần đỉnh tiêm võ giả có chút trong lòng run sợ lên, đồng thời nhìn về phía Ân Thiên Vãn ánh mắt cũng là càng thêm kính sợ.

"Hần chỉ là hòa thượng một cái tùy tùng, không nghĩ tới thực lực liền mạnh mẽ như vậy, không biết hòa thượng lại là cái gì tu vi."

Đông Pha mấy người bọn họ nhìn về phía tiểu hoàng mao ánh mắt cũng có chút không đúng, bọn họ lúc đầu lấy vì bốn người bọn họ ở chỗ này mặc dù không tính là đỉnh tiêm, nhưng là bọn họ coi là bằng cho mượn bốn người bọn họ cũng có thể ở chỗ này kiếm một chén canh.

Nhưng là nhìn lấy trước mắt tiểu hoàng mao, bọn họ cảm giác liền muốn bàn giao hai người ở chỗ này, cho nên bốn người bọn họ cũng liền sinh ra một ít tâm tư khác.

Hiện tại tiểu hoàng mao cũng đã chạm đến tiên thiên một ít uy thế.

Tiểu hoàng mao hội tụ lên đầy trời huyết khí, khí thể cuồng bạo, xen lẫn huyết nhục, cả người hóa thành một đạo huyết ảnh từ hần đứng thẳng địa phương, hội tụ lên một đạo giống như vòi rồng như thế thể công thẳng đến Ân Thiên Vãn mà đến.

Cái này xen lẫn tiên thiên một sợi uy thế, làm cho tất cả mọi người đều nín thở ngưng thần, công kích chỉ là trong phút chốc liền tới gần Ân Thiên Vãn.

Công kích còn chưa tới, Ân Thiên Vãn bên người âm khí liền bốn phía tiêu tán, tựa hồ đang đè ép hần không gian chung quanh.

Lữ Bố cau mày, tựa hồ có chút lo lắng, chẳng qua nhìn xem bên cạnh Không Minh không có động tĩnh, hần cũng không có nói chuyện.

Lúc này tiểu hoàng mao biến thành màu máu vòi rồng đã đến điểm cao nhất, Ân Thiên Vãn lại đem con mắt đóng lại, xoay người nhệ nhàng phun ra một chữ —— bạo!

Oanh

Ân Thiên Vãn mười đạo hồn lực, trong nháy mắt cắn giết,

Xoay tròn, giống như máy khoan điện đồng dạng, thẳng đến tiểu hoàng mao đầu lâu mà đi, cái này tinh thuần hồn lực đối với tiểu hoàng mao tới nói lại là nguy hiểm chỉ nguồn gốc.

Tại toàn bộ rót vào đầu của hắn sau đó, từ mi tâm của hắn chui vào, trực tiếp xé rách thức hải của hắn, sau đó liền thấy tiểu hoàng mao đầu lâu nổ tung lên.

Đầy trời màu máu cũng là dồn dập hạ xuống, xuống một trận mưa máu, tiểu hoàng mao thi thể không đầu từ trên trời rơi xuống thời điểm, cũng là toàn bộ giải thể.

Từng khối từng khối vỡ trên mặt đất.

Ân Thiên Vấn xoay người lại, nhẹ nhàng thở một hơi, sắc mặt không thay đổi, vừa rồi một lần kia công kích, cơ hồ quán chú hắn tám thành hồn lực.

Tiểu hoàng mao trong nháy mắt bộc phát, để hắn đều cảm thấy cảm giác nguy cơ, lúc ấy cũng chỉ có thể như thế được ăn cả ngã về không, hắn hồn lực bộc phát cùng hắn tấn công chính diện hoặc là nói phía sau căn bản không có gì khác biệt.

Hắn sợ dĩ quy người, là vì chán nản, biểu hiện càng thêm thành thạo điều luyện một ít, tiếp xuống cũng có thể ít một chút phiền toái, như thế mới có thể có nhiều thời gian hơn tới khôi phục hồn lực.

Ân Thiên Vấn nhìn một chút người chung quanh ánh mắt, hắn biết lần này hắn cực đúng, chỉ ít tiếp xuống mười người danh ngạch hắn đã bó ba cái.

Nhưng là bây giờ lại nhiều hơn một người.

Mười một người tới tranh đoạt cái này một cái danh ngạch, cho nên cái này bầu không khí càng thêm đề cho người ta suy nghĩ không thấu, Lữ Bố cùng Không Minh trở lại Ân Thiên Vấn bên người.

Không cần phải nói ba người bọn hắn danh ngạch là vững vàng cầm ở trong tay.

Hòa thượng ít nhất chiếm một cái.

Lúc trước cho Ân Thiên Vấn lệnh bài người kia cũng là đã chiếm một cái, bên cạnh hắn không gian đều là khe chân động, hơn nữa lúc ấy hòa thượng, An Lâu Hành bọn họ đều tại, vậy mà không ai phát hiện hắn là Hậu Thiên đỉnh phong võ giả, nếu như hắn lúc ấy đánh lên, chắc hẳn khẳng định sẽ có người nuốt hận tại chỗ.

Cho nên không ai nghĩ tìm hắn để gây sự.

Nơi này chính là năm cái danh ngạch.

Nói cách khác cái kia sau này trung cấp võ giả, Tàn Mộng Thạch Lệ đi, tiểu hoàng mao chết rồi, còn thừa lại mười một người, năm người này đã dự định danh ngạch.

Còn lại Tà Phật, An Lâu Hành, Đông Pha, Mê Vụ Hồ, Lâm Tịch Mộng, người thần bí, trong bọn họ nhất định phải đi một cái.

Ân Thiên Vấn nhìn xem, hắn cảm thấy thần bí nhân này tựa hồ lại lịch rất không bình thường, nhìn xem cái kia cổ ung dung cảm giác, nghĩ đến nếu như không phải đầu óc có vấn đề, đó chính là đã tính trước, cho nên căn bản không sao cả sợ, cái này là tới từ thực lực tự tin.

"Các ngươi sáu cái, bản thân đi một cái đi." Hòa thượng nhìn trước mắt mấy người cũng không bút tích, nói thẳng.

"A, ngươi là nói ta sao?" Người thần bí lần thứ nhất mở miệng, hướng về phía hòa thượng nói chuyện, nhưng không có tựa hồ e ngại, ngược lại là nhiều hứng thú, như có như không phóng xuất ra một tia khí tức.

Hòa thượng không nói gì, con mắt híp híp, tựa hồ cảm nhận được cái gì, vươn bàn tay của mình hướng về phía Tà Phật bọn họ năm người đem ngón tay cái ấn ở lòng bàn tay, lộ ra bốn cái ngón tay, .

Đem người thần bí bài trừ bên ngoài, trong chớp nhoáng này, mấy người ánh mắt toàn bộ đều tụ tập tại bọn họ năm cá nhân trên người.

"Cho các ngươi ba phút, không phải vậy liền đều đi thôi." Cho Ân Thiên Vấn lệnh bài cái kia Hậu Thiên đỉnh phong võ giả cũng là phát ra tiếng nói.

Ân Thiên Vấn từ đầu đến cuối đều không nói gì, hắn tại mỗi giờ mỗi khắc khôi phục hồn lực của mình, rốt cục tại thời gian lối đi nhỏ thứ hai phút thời điểm, hắn mở mắt.

Tinh khí thần toàn bộ đều khôi phục được cao cấp nhất!

Ánh mắt có chút tỏa ánh sáng, hắn đối chuyện kế tiếp cảm thấy càng thêm có thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: 1 người rời khỏi

Mười cái danh ngạch, bây giờ lại tồn tại mười một người.

Ân Thiên Vãn, Lữ Bố, Không Minh, hòa thượng, người thần bí, che giấu khí tức người, đã xác định mười cái danh ngạch bên trong sáu cái, Ân Thiên Vãn đối bọn hắn cái gì cũng không biết, thậm chí là danh tự.

Càng dừng đề cập một ít ẩn tàng tin tức, tỉ như nói công pháp một loại, chẳng qua cũng may có Lữ Bố cùng Không Minh xem như giúp đỡ, Không Minh xem như trợ lực của hắn vốn là niềm vui ngoài ý muốn, hiện tại xem ra hắn vẫn là Không Minh cấp trên, cho nên dùng liền càng thêm thuận tay.

Chẳng qua đem Không Minh chính thức thu nhập dưới trướng suy nghĩ lại là một mực không có biến mất qua, không biết như thế nào mới có thể hoàn mỹ giải quyết chuyện này.

Ân Thiên Vãn đem chuyện này tạm thời buông xuống nhìn lấy ba người bọn họ, ba người bọn họ từng người tự chiến, đối Ân Thiên Vãn cũng là hào không biết được, dù sao Ân Thiên Vãn cũng coi là lực lượng mới xuất hiện, bọn họ thậm chí liền Ân Thiên Vãn đột phá đến Hậu Thiên đỉnh phong sự tình cũng không biết được, cho nên điểm này lẫn nhau cũng coi là đánh một cái ngang tay.

Nhưng là trước mắt nhân vật chính hiển nhiên là Tà Phật, Đông Pha, An Lâu Hành, Mê Vụ Hồ, Lâm Tịch Mộng năm cái trên thân thể người.

Nói cách khác, có một người muốn từ nơi này bị loại, có thể hòa bình giải quyết tốt nhất, hòa thượng đang một bên kích động, hắn nguyện ý ra mặt giải quyết chuyện này, người còn lại bao quát Ân Thiên Vãn tự nhiên là không có gì nói, việc không liên quan đến mình, treo lên thật cao.

Ân Thiên Vãn ôm quyền đứng ở nơi đó, Lữ Bố cùng Không Minh đều đứng ở bên cạnh hiển nhiên là đối cuối cùng này một phút cũng là cảm thấy rất hứng thú, hiển nhiên muốn biết mấy người này sẽ như thế nào làm việc, không biết có đánh nhau hay không.

Ân Thiên Vãn không biết vì cái gì, đối trước mắt mấy người có một ít không hiểu tình cảm.

Mấy người này danh tự tựa như là hắn sớm mấy năm còn tại đại học thời điểm, khi đó tại điểm xuất phát viết một bản gọi là « Địa Phủ quan ngoại giao » sách, mấy người này tựa như là hắn người đọc như thế.

Lập tức liền lắc lắc đầu óc, không biết nơi nào xuất hiện ý niệm này, nếu là đem người đọc viết chạy, đoán chừng liền không có thưởng, bất quá trước mắt mấy chuyện cá nhân, lại làm cho hắn sinh ra hứng thú nồng hậu, mấy người bọn hắn trong lúc nhất thời thậm chí có chút bắt đầu trầm mặc.

Theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, hòa thượng một câu, sự tình cũng là chính thức kéo ra màn che.

"Còn có ba mươi giây." Hòa thượng âm thanh âm vang lên, mười phần pha trò, tựa như là một con mèo tại đùa bỡn lấy mấy con chuột như thế.

"Ta cần một cái danh ngạch, ai rời khỏi ta đều sẽ cho hắn bồi thường, ta tùy thân lệnh bài có thể lấy đi." Đông Pha dẫn đầu phát ra tiếng, từ hắn trường bào màu trắng bên hông lấy ra một tấm lệnh bài, hiển nhiên hắn đối thế lực của mình rất là coi trọng, người còn lại cũng không nói gì, lệnh bài này hắn là có chút hàm kim lượng.

Cái này tấm lệnh bài toàn thân ba loại nhan sắc, phía trên màu trắng, ở giữa màu nâu, phía dưới màu trắng, liền như là một khối thịt ba chỉ, nhưng là màu sắc rất là lòe mắt, không phải là phẩm vật, liếc mắt liền có thể nhìn ra cái này tấm lệnh bài chất liệu ít nhất cũng là trung phẩm linh tài.

Nhưng là đứng ở chỗ này có lẽ sẽ đối cao cấp linh tài sẽ nhìn với con mắt khác, chẳng qua một khối nhỏ trung phẩm linh tài, nhìn càng là sau lưng nó đại biểu hàm nghĩa.

Mê Vụ Hồ lúc này cũng là đứng dậy, hắn biết hắn ở chỗ này là thuộc về yếu thế một phương, trừ phi nữ nhân kia rời khỏi, không phải vậy hắn là khẳng định sẽ bị người gạt ra khỏi đi, dù sao hắn mưu trí tại thời điểm này không phát huy ra được.

Hắn cắn răng nói ra: "Ai đem cái này danh ngạch nhường lại, ta chuyện này tất cả thu hoạch đều sẽ cho hắn."

Mê Vụ Hồ đem trong ngực một khối thượng phẩm linh tài, còn có hai gốc linh thảo, nhìn tình hình kia đã sớm qua năm trăm năm, nhưng là vẫn chưa tới ngàn năm, đây là đến trước mắt thu hoạch, không giống Đông Pha như thế chỉ là miệng hứa hẹn.

Như vậy một lần ngay cả Ân Thiên Vãn đều có chút tò mò nhìn hắn, theo lý mà nói dạng này thu hoạch mặc dù không phải cực kì đỉnh tiêm, mà lại cái này Mê Vụ Hồ tu vi cũng không phải đỉnh tiêm, cho nên coi như hắn đi vào, hắn là cũng không có bao nhiêu hi vọng thu được so cái này còn nhiều thu hoạch đi.

Ân Thiên Vấn tự hỏi bỏ đi Hồn Tinh lời nói, hấn cũng liền giống như Mê Vụ Hồ mà thôi.

Bởi vì đã biết hấn một vài vấn đề, ban đầu ở cái kia mộ thất thời điểm, hấn giống như liền ẩn giấu đi bí mật gì như thế,

Lần này bỏ ra nhiều đồ như vậy mua một cái cửa phiếu, hấn là có cái gì dự mưu, chẳng qua Ân Thiên Vấn cũng không nói chuyện, cũng có thể thông qua hấn thu được một vài thứ.

"Chúng ta muốn hai..." An Lâu Hành lời nói còn chưa lên tiếng, liền để đứng sau lưng hấn Tà Phật kéo lại.

Lúc đầu hai người bọn họ tu vi ở chỗ này đã thuộc về đỉnh tiêm, nhưng là Tà Phật lại không nghĩ như vậy, hấn không cùng hòa thượng giống nhau là cô gia quả nhân, hấn cần phổ độ đám người, cũng cần tu hành, nhưng là khổ hạnh hấn hiển nhiên đối tài nguyên so sánh coi trọng.

An Lâu Hành không nói gì, lấy hai người bọn họ giao tình, tự nhiên là sẽ đối với hấn bồi thường.

Tà Phật ánh mắt lúc này rơi vào Lâm Tịch Mộng trên người, hiển nhiên đang ám chỉ hấn có cái gì biểu thị.

"Mười."

"Chín."

"Tám."

Thời gian trôi qua rất nhanh, mấy người mấy câu cũng bắt quá mấy giây, hòa thượng theo Ân Thiên Vấn vốn phải là hung ác nham hiểm ăn nói có ý tứ người, không nghĩ tới vậy mà như thế nhảy thoát, không chỉ có là hấn, liền hấn mấy người bên cạnh đều đối hòa thượng lau mắt mà nhìn.

Sau cùng vài giây đồng hồ, Lâm Tịch Mộng lại vẫn không nói gì.

An Lâu Hành mấy người sắc mặt cũng thay đổi, bọn họ bao quát Tà Phật ánh mắt giao thoa, tựa hồ chuẩn bị liên thủ đem đánh giết, trước đó muốn hòa bình giải quyết, chỉ là muốn bảo trì một cái hoàn mỹ nhất trạng thái tiến vào kế tiếp giai đoạn, không nghĩ tới người này vậy mà như thế không biết tiến thoái.

Liền Tà Phật sắc mặt cũng có chút khó coi, lúc đầu lần này trong mấy người có lẽ hấn là lớn nhất người thắng, hào không ngoài suy đoán có thể thu được nhiều như vậy thu hoạch.

Nhưng là Lâm Tịch Mộng trầm mặc, để hấn có chút phần nộ.

"Năm."

"Bốn."

"Ba."

Hòa thượng tốc độ rất chậm, nhưng là bước chân đã từ từ hướng về phía trước, hấn tựa hồ càng Cao Hứng mấy người không có thương lượng ra tới một cái kết quả, để cho hấn động thủ, nhất là hấn nhìn xem Lâm Tịch Mộng ánh mắt, để Ân Thiên Vấn hơi nghi hoặc một chút, theo lý mà nói hai người hấn là có thù a.

Không biết vì cái gì, từ Lâm Tịch Mộng xuất hiện, hấn liền không có bất kỳ cái gì biểu thị.

Giống như bọn họ trực tiếp cũng không nhận ra như thế.

"Xâu này phật châu về người." Rốt cục Lâm Tịch Mộng cũng là chống cự không nổi áp lực, ném ra một chuỗi phật châu.

Phật châu xuất ra một nháy mắt, một cỗ hương thơm chỉ khí truyền đến, xem xét cũng không phải là phổ thông đồ vật, thậm chí còn lộ ra Phật quang, hiển nhiên Lâm Tịch Mộng trước đó không có lựa chọn, cũng là đối cái này đồ vật rất là coi trọng, nhưng là lúc này nhưng lại không thể không làm ra quyết định.

"Hai "

Tà Phật tại tiếp vào phật châu trong tích tắc, thân thể hướng về chung quanh rơi đi, chậm rãi biến mất tại phương này không gian bên trong.

An Lâu Hành con mắt nhắm, ngón tay ở phía dưới nhẹ nhàng gõ, một lát mở to mắt, hấn biết Tà Phật an toàn, quả thật từ nơi này bị đuổi đi ra không phải hấn phải chết kết quả.

"Vậy cũng chớ bút tích, đi thôi."

Ân Thiên Vấn nhìn xem sự tình giải quyết, hấn cũng là mở miệng nói ra, sau đó ba người bọn họ từng bước từng bước đi tới, đứng ba cái ghế.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Trò chơi bắt đầu

Ân Thiên Vãn ba người đứng vững, Lữ Bố miệng giật giật cũng không có phát ra âm thanh, sau đó tay nhẹ nhàng bắn ra, hai đạo hắc quang thẳng đến Ân Thiên Vãn cùng Không Minh mà đến, Ân Thiên Vãn tay rú xuống ở bên người, đem thu ở lòng bàn tay trên mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ, đương nhiên cũng quy về Lữ Bố động tác bí ẩn.

Không Minh giống như Ân Thiên Vãn bất động thanh sắc, kia một đạo hắc quang giấu ở cái này đầy trời trong âm khí, trong nháy mắt chui vào thân thể của hắn.

Sự tình theo Tà Phật rời khỏi, giải quyết tốt đẹp, lúc này không ai bút tích, mười người rất nhanh liền nhập tọa, trước mắt mười lăm cái lệnh bài, chậm rãi trôi nổi lên, trong đó năm khối trực tiếp trên không trung hóa thành bột mịn dung nhập còn lại mười khối bên trong.

Không biết có phải hay không là ảo giác, hắn cảm giác được cái này còn lại mười tám lệnh bài biến lớn như vậy một ít.

Sau đó mười tám lệnh bài chậm rãi hướng về mỗi tay của một người bên trong trôi qua đến, Ân Thiên Vãn nhìn xem đứng ở bên cạnh hắn cách đó không xa một người, người thần bí kia, Ân Thiên Vãn một mực đối với hắn rất hiếu kỳ, không biết vì cái gì, trời đất xui khiến hỏi một câu: "Người tên gì."

Người kia cũng là thật bất ngờ, hắn cho là hắn biểu hiện được đặc lập độc hành, đồng thời không vì ngoại nhân lay động, chuyện này chỉ phải hoàn thành nhiệm vụ của hắn là được rồi. Thế nhưng là hắn không nghĩ tới ngay tại một bước cuối cùng thời điểm, lại có thể có người hỏi tên của hắn.

"Hư Sinh."

Tại lệnh bài rơi vào mỗi người trong tay thời điểm, thân hình đều chậm rãi biến mất, trong miệng của hắn cũng là phun ra hai chữ, tên của hắn.

Chẳng qua Ân Thiên Vãn nghe không nghe thấy lại không phải Hư Sinh nên suy tính, hắn biết, hắn chính là hành động lần này sau cùng kẻ thu lợi.

Ân Thiên Vãn thân hình biến mất thời điểm, cũng là cảm nhận được một loại xé rách linh hồn, xé rách nhục thân cảm giác hướng trên thân thể của hắn đánh tới, liền giống như là muốn đem cả người hắn xé nát ở chỗ này như thế.

Cũng may rất nhanh liền có một loại cước đạp thực địa cảm giác.

Hồn lực quét sạch toàn thân, cũng là lớn nhất hạn lượng giảm xóc lấy cổ này áp lực, bởi vì loại trình độ này xé rách chỉ lực, theo hắn tu vi gia tăng, cũng tính không được cái gì ghê gớm đồ vật, chỉ là một lát, hắn liền bắt đầu đánh giá hoàn cảnh chung quanh.

Sau đó vươn hai cánh tay, tay trái phía trên một viên mới tinh lệnh bài.

Trên tay phải, quán quanh lấy một đạo hắc khí, nhìn kỹ ở giữa còn mang theo một ít màu đỏ ẩn ẩn, Ân Thiên Vãn biết đây là từ Lữ Bố trong thân thể làm ra, chắc là hắn cảm thấy loại vật này tại cái này trong mộ sẽ cho Ân Thiên Vãn một ít trợ lực.

Ân Thiên Vãn cũng không đi quán hắn, lại nhỏ một giọt máu tại trên lệnh bài, bởi vì vì lúc trước loại kia huyết nhục tương liên cảm giác không thấy, hắn biết, cái này mai lệnh bài mới vừa rồi là bị lần nữa luyện hóa, máu tươi nhỏ vào sau đó, khóe miệng của hắn cũng là lộ ra vẻ mỉm cười.

Bởi vì hắn phát hiện cái này mai lệnh bài vậy mà biến có chút khác biệt, lúc trước hắn luyện hóa về sau, phát hiện cũng không cùng Lâm Tịch Mộng viên kia như thế có thể công kích, chỉ là có thể thả ra một quang tráo, tiến hành phòng ngự, nhưng là hắn hiện tại hồn lực có chút rút vào.

Lại cảm giác cái này mai lệnh bài cũng là mang theo sắc bén cảm giác, tựa hồ có thể đâm phá không gian đồng dạng, mà lại cũng có thể tiến hành phòng ngự.

Cái này mai lệnh bài giống như là trong nháy mắt biến thành một kiện bảo bối, công thủ lưỡng dụng bảo bối, coi như không phải cái này Lữ Bố trong mộ chia khoá, Ân Thiên Vãn cảm thấy cũng khẳng định có tác dụng lớn.

Vừa chuyển động ý nghĩ, lại nghĩ đến một vấn đề khác, cái này mai lệnh bài là hấp thu kia năm mai lệnh bài đồng dạng, liền tiến hóa thành loại hiệu quả này, có phải hay không nói nếu có thể ở thu được mấy cái lệnh bài, thậm chí là thu được tất cả, lệnh bài này lại có thể tiến hóa đến mức nào đâu?

Chỉ là muốn suy nghĩ một chút, Ân Thiên Vãn trong lòng cũng có một chút lửa nóng.

Cùng lúc đó, mỗi người đều phát hiện bí mật này, bởi vì tại bọn họ nhờ máu luyện hóa thời điểm, liền có thể cảm nhận được, cái này Lữ Bố mộ thiết kế người, thật là tầng tầng tính toán, một câu không nói, lại đem mỗi người đều bỏ tại trong cục.

Chỉ này một kế, liền có thể dễ hơn phân nửa người liều sống liều chết, giống Ân Thiên Văn loại này có được hệ thống người đều như thế nóng mắt, càng đừng đề cập Đông Pha, An Lâu Hành bọn họ, đến bây giờ còn không có một kiện được cho vừa tay binh khí, bởi vì, chỉ là tài nguyên quá thiếu thốn.

Lại thêm rèn đúc tay nghề xói mòn, cho nên bọn họ lần này đại đa số đều là chạy Lữ Bố tay kích mà đến.

Đương nhiên Ân Thiên Văn là chạy Lữ Bố thì cốt mà đến, bất quá bây giờ đối trợ giúp Lữ Bố cầm lại binh khí của hắn cũng là sinh ra hứng thú nồng hậu, dù sao Lữ Bố mỗi thu được một trang bị đều có biến hóa về chất, Ân Thiên Văn thậm chí đều đang suy tư Lữ Bố thân trang sau đó chuyển như thế nào tồn tại.

Quý người hầu còn có sáu cái danh ngạch, Ân Thiên Văn đều nghĩ đến mang theo một đám tiểu đệ quát tháo âm dương nhị giới, thật là là uy phong bậc nào.

Đem cái này điểm tâm tưởng nhớ buông xuống, hắn bắt đầu đánh giá hắn vị trí không gian.

Ân Thiên Văn thuận mắt nhìn lại, cũng không như trong tưởng tượng Lữ Bố chủ mộ, mà là mệnh môn bát ngát mặt đất màu đen, hắn ngồi xổm xuống, bóp một cái trên đất bùn đất, đặt ở trước mũi điện ngữ ngữ, sau đó bùn đất từ ngón tay từng điểm từng điểm rơi xuống, lại dùng tay trực tiếp cắm vào trong đất, nhìn một chút, lúc này mới phui tay đứng lên.

Cái này màu đen thổ không biết thấm thấu bao nhiêu máu, bày tỏ đã thành trái qua hong khô thành màu đen, Ân Thiên Văn tay xuống mồ một tác, mới nhìn đến kia như máu bùn.

Ân Thiên Văn lắc lắc đầu lưỡi, thật sâu một hơi, chậm rãi đi về phía trước, trong lòng vẫn đang suy nghĩ cái này chẳng lẽ lại là một chỗ cổ chiến trường? Lần này có chút phiền phức, lúc trước những cái kia tiểu đệ tiểu nháo nên chỉ là món ăn khai vị, có lẽ tiến vào nơi này mới xem như trò chơi vừa mới bắt đầu, mười người trò chơi sinh tồn.

Không biết đến cuối cùng lại có thể xuất hiện mấy người.

Theo cước bộ của hắn chậm rãi tiến lên, khắp nơi khe rãnh ngang dọc thổ xuất hiện, còn có một số bẻ gãy vũ khí, hong khô thì cốt đều xuất hiện ở trước mắt, một cỗ thể lương cảm giác, nương theo lấy một loại máu tịch chỉ ý truyền đến, để Ân Thiên Văn thu hồi không quan tâm tâm tư.

Từng bước một biến cẩn thận, hắn không tin nơi này liền một điểm nguy hiểm đều không có.

Nơi này nhìn xem rất yên tĩnh, chỉ có một ít như có như không tiếng gió, còn có liền là từ dưới đất phát ra màu đen khí tức, trên mặt đất bốc lên, nhưng là đối với Ân Thiên Văn tới nói lại căn bản không có vấn đề gì, đi ước chừng một canh giờ nhưng không có phát hiện một điểm manh mối.

Trong lòng của hắn cũng không tránh khỏi nghĩ đến Lữ Bố cùng Không Minh, bọn họ, không biết thế nào, Ân Thiên Văn thông qua hồn ấn, đều không có cảm giác được mây may.

Ngay tại hắn nghĩ tới Lữ Bố nháy mắt, phía trước ánh mắt chạm đến chỗ, đi tới một thân ảnh, rõ ràng liền là Lữ Bố, Ân Thiên Văn cũng không nhận được cảm giác có chút thân thiết, dưới chân bước nhanh hơn đi về phía trước.

"Lữ Bố."

"Thiên văn."

Ân Thiên Văn nụ cười trên mặt còn không có xuất hiện, đầu bỗng nhiên hất lên, tựa hồ phát hiện cái gì, bàn tay biến đen kịt nhập môn, một cái Âm Linh Chương thẳng đến Lữ Bố lồng ngực đánh qua, một chương này là thẳng tiếp nhận tử thủ, cũng không có chút nào lưu tình ý tứ.

Lữ Bố thân thể bị toàn bộ đánh bay, hắn phiêu trên không trung, trên mặt còn lộ ra vẻ mặt bất khả tư nghị, tựa hồ nghĩ đến Ân Thiên Văn tại sao có thể như vậy đối với hắn.

Ân Thiên Văn khoe miệng giật giật, chậm rãi giống hắn đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Quỷ dị huyền tượng

Ân Thiên Vấn hồn lực bày kín toàn thân, nhất là tại thủ chưởng địa phương đen như mực, lúc này trên bàn tay âm khí càng dày đặc giống như là muốn nhỏ giọt xuống như thế, hiển nhiên là Âm Linh Chưởng toàn lực phát động kết quả.

Hắn từng bước một hướng về ngã trên mặt đất Lữ Bồ đi tới, trong mắt không mang theo một chút tình cảm, đem bàn tay của hắn nhẹ nhàng đẩy đi ra.

"Phanh —— "

Lại là một chưởng, nồng đậm âm linh khí, thẳng đến bộ ngực của hắn mà đi, tại cái kia đây mắt không thể tưởng tượng nổi bên trong, âm linh khí rót vào thân thể của hắn, tách rời lấy hắn âm khí, hắn toàn bộ thân thể bị đánh tan, trở thành một cỗ hắc khí, chậm rãi hòa tan vào mặt đất màu đen bên trên, biến mất không thấy gì nữa.

Ân Thiên Vấn lúc này mới có chút hít mắt nhìn xem chung quanh, không có nghĩ tới chỗ này huyền tượng vậy mà như thế rất thật, nếu như không phải Lữ Bồ có hồn khắc ở trong đầu của hắn, chỉ sợ hắn thật đúng là sẽ trúng chiêu đâu, bất quá hắn không có cảm nhận được Lữ Bồ khí tức một khắc này.

Liên biết trước mắt cái này khẳng định là tên giả mạo, nhưng là thật là quá giống như thật.

Cho tới đánh tan sau đó, Âm Thiên Vấn còn cảm giác có chút lòng còn sợ hãi, nếu là không có phát hiện, mà để hắn cận thân sau đó, đột nhiên cho tập kích, chỉ sợ hắn căn bản phản ứng không kịp, dù sao lâu dài chiến đấu sinh hoạt, Âm Thiên Vấn đã rất yên tâm đem phía sau lưng của mình giao cho Lữ Bồ .

Nhưng là hắc khí kia ngưng tụ thành huyền tượng, hoàn toàn không đủ để ngăn cản Âm Thiên Vấn bước chân, chậm rãi hướng phía trước đi đến, giả Lữ Bồ xuất hiện cũng không phải là ngẫu nhiên, hết thảy chỉ có mười người, nhưng là hơn phân nửa đều xuất hiện ở trên con đường này, Âm Thiên Vấn đương nhiên sẽ không thủ hạ lưu tình.

Đồng Pha

An Lâu Hành

Hòa thượng

Mỗi người dưới tay hắn đều biến thành màu đen khí tức, sau đó rơi trên mặt đất, chỉ là lại cùng giả hòa thượng đối chiến thời điểm, hắn lại phát hiện, chuyện này hòa thượng, thế mà cũng có thể sử dụng ra võ kỹ, điểm này ngược lại để Âm Thiên Vấn rất là nghi hoặc.

Chẳng lẽ nói nơi này không gian có thể ghi chép lại mỗi người động thủ ba động, mà hậu sinh thành ảo cảnh thời điểm liền càng thêm rất thật.

Ý nghĩ này mới vừa mới xuất hiện, Âm Thiên Vấn thủ hạ liền cũng chẳng phải tùy ý, chỉ là truy cầu tốc chiến tốc thắng, mà lại chỉ dùng một chiêu, miễn cho bị người khác biết hắn sâu cạn, kỳ thật hắn cũng sẽ không quá nhiều đồ vật, nhưng là đội hô những thứ này không có có đầu óc đồ vật vẫn là dư sức có thừa.

Nhất là hồn lực không có ngoại dụng, giống lúc trước đánh giết tiểu hoàng mao thời điểm như thế, có thể giữ lại liền giữ lại.

Ân Thiên Vấn đã tại trên mặt đất màu đen này, đi hai canh giờ, trên đường đi cũng không có nhân rồi, nhưng lại không nhìn thấy bất luận cái gì có đầu mỗi đồ vật, điểm ấy để hắn rất là bất đắc dĩ.

Lúc mới bắt đầu nhất nơi này vẫn là nhìn một cái bình nguyên vô tận, thế nhưng là đi từ từ liền bắt đầu nhìn thấy một ít chỗ trũng bất bình địa phương, ban đầu Âm Thiên Vấn còn tưởng rằng là địa thế duyên cớ, thế nhưng là hồn lực thả ra ngoài sau đó, lại phát hiện cái này cao thấp chập trùng địa thế.

Lại là chiến đấu dư ba bố trí.

Năm đó phát sinh ở nơi này chiến đấu đến tột cùng là kịch liệt đến mức nào, vậy mà tạo thành kịch liệt như thế xung kích, vô số gãy kích trầm sa, vô số chiến sĩ thi cốt, tận mắt nhìn đi, toàn bộ đều là bị máu tươi nhuộm đỏ đất đai, màu đen âm khí kết hợp máu tươi hong khô ăn mòn tầng ngoài, phía dưới máu còn chưa khô.

Hắn lúc này ngay tại một cái hố cực lớn đáy, chậm rãi đi lên đi.

"Đây là mộ? Vẫn là cung điện."

Ân Thiên Vấn từ đáy hố, tốt a kỳ thật xưng là đáy cốc càng thêm phù hợp, nhìn phía trước một cái huy hoàng công trình kiến trúc, tự lẩm bẫm, hắn không thể tin được trước mắt đồ vật lại là dưới đất, cái này chia khoá bị khai quật đoán chừng toàn thế giới đều sẽ khiếp sợ.

Chẳng lẽ là nơi đó mới phải Lữ Bồ mộ?

Lúc này đầu óc của hắn có chút mộng, Lữ Bồ đến tột cùng cất giấu bí mật gì, có thể trong lòng đất kiến tạo một cái như thế quy mô to lớn mộ huyệt, mà lại chiếm cứ cả một cái cổ chiến trường, trăm vạn tướng sĩ sinh hồn cùng sinh tử làm bạn,

Thế nhưng là Lữ Bố cùng hần thời gian dài như vậy, ở chỗ này Lữ Bố đều không có để lộ ra mảy may, hần về suy nghĩ một chút trước kia lật xem sách sử, Lữ Bố mặc dù tại cổ đại là tiếng tăm lẫy lừng tướng quân, chiến thần, nhưng là cũng không có cái gì thâm hậu nội tình.

Mà ở trong đó vậy mà như thế hào hùng khí thế.

Nơi này đã là tầng thứ ba mộ .

Phía ngoài cùng giả mộ, ở giữa nghi mộ, đến nơi này mới thật sự là địa phương.

Ân tàng sâu như vậy, chỉ sợ là nguy hiểm cùng cơ duyên cùng tồn tại, không biết hần chuyển này là phúc duyên thâm hậu, vẫn là nguy cơ trùng trùng.

Ân Thiên Vấn chuyển động trên ngón tay trừ vật giới chỉ, nghĩ một vài vấn đề, liền thật nhanh hướng về phía trước tiến đến, nhìn núi làm ngựa chết, tin tưởng đã có không ít người đã ở trên đường đi!

"Xuy xuy."

Yếu ớt tiếng xé gió truyền vào Ân Thiên Vấn trong lỗ tai.

Cước bộ của hần không có thả chậm, nhưng là hồn lực lại thả ra ngoài, cảm ứng đến âm thanh này là từ chỗ nào mà đến.

Hần là người tung tích, dưới chân cũng là theo bản năng rời xa, nhưng là người kia hiển nhiên không có cho hần cơ hội, tiếng bước chân cũng là càng ngày càng gần, một lát một thân ảnh rơi vào Ân Thiên Vấn trong tầm mắt.

"Lại tới?"

Ân Thiên Vấn nhìn xem Lâm Tịch Mộng xuất hiện tại chỗ không xa, hần trực tiếp công kích qua, vừa rồi cái này Lâm Tịch Mộng huyền tượng đã xuất hiện một lần, thế mà còn tới, cho nên trong lòng của hần cũng là mang theo một điểm hòa khí, ra tay cũng là lại một chút.

Dù sao hần muốn hướng chân chính Lữ Bố mộ tiến đến.

Sao có thể ở chỗ này lãng tốn thời gian.

Một chương đi xuống, Ân Thiên Vấn tưởng rằng mười phần chắc chín đem đánh tan thành một đạo hắc khí, không nghĩ tới vậy mà nàng lại còn có thừa lực phản kích.

"Đến nơi này chẳng lẽ tiến hóa rồi?"

Ân Thiên Vấn trong lòng suy nghĩ, thủ hạ nhưng không có lưu tình, giống như bài sơn đảo hải đồng dạng, một chương tiếp lấy một chương, hướng phía Lâm Tịch Mộng chỗ yếu đánh tới, đồng thời hồn lực cũng là phát tán ra, cũng không lo được ẩn giấu thực lực, hồn lực đụng vào phía dưới.

Thậm chí có thể nhìn thấy Lâm Tịch Mộng biểu lộ, một mặt phần nộ bất đắc dĩ phản kích.

Không biết vì cái gì Ân Thiên Vấn trong lòng cảm giác có chút không đúng, chẳng qua lúc này lại không cách nào đình chỉ công kích, bởi vì Lâm Tịch Mộng tựa hồ cũng đánh ra hỏa khí, tuyệt không né tránh.

Rốt cục tại từng có sau mấy hiệp.

Ân Thiên Vấn lớn tiếng nói ra: "Ngươi là thật hay giả."

"Đánh xong rồi nói." Lâm Tịch Mộng thanh âm lạnh lùng, một đôi mắt nhìn Ân Thiên Vấn tê cả da đầu, liền giống như là muốn đem Ân Thiên Vấn rút gân lột da đồng dạng, thủ hạ lực đạo cũng là tăng lớn, thậm chí chuẩn bị xuất ra lệnh bài của hần.

Hiển nhiên là đã đánh ra hỏa khí.

"Có bệnh." Ân Thiên Vấn cũng không muốn cùng với nàng dây dưa.

Tả lực đã lực phía dưới, thân hình nhanh chóng trốn xa, không đang cùng nàng ở chỗ này lãng tốn thời gian.

Lâm Tịch Mộng nhìn xem Ân Thiên Vấn đi xa, trong lúc nhất thời không có động tác, đứng tại chỗ nhìn xem Ân Thiên Vấn thân ảnh, có chút nắm chặt lại nắm đấm, người này thế mà còn nói nàng có bệnh, rõ ràng là hần đi lên liền không muốn mạng một dạng công kích, bản thân phòng thủ phản kích ngược lại là làm sai như thế.

Dậm chân nàng cũng là hướng vị trí chính trung tâm nhanh chóng tiến lên.

Chạy được hòa thượng chạy không được miếu, chung quy là sẽ gặp lại, chỉ bất quá nàng không biết là Ân Thiên Vấn sẽ trở thành ân nhân cứu mạng của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Vương giả trở về

Ân Thiên Vấn một hơi chạy ra rất xa, lúc này mới thả chậm bước chân, nhìn phía sau, hồn lực cũng thả ra ngoài, phát hiện Lâm Tịch Mộng đồng thời không có đuổi theo, mới thở phào nhẹ nhõm.

Trong tiểu thuyết không phải đều viết, loại thời điểm này sẽ gặp phải một người hồng nhan tri kỷ sao? Mâu thuẫn sẽ kích phát tình cảm, cho tới cái này nữ đối nhân vật chính nhìn với con mắt khác, sau đó hai người dắt tay cộng đồng đối mặt trước mặt khó khăn, sau đó trải qua xấu hổ sinh hoạt.

Ân Thiên Vấn nghĩ nghĩ, Lâm Tịch Mộng kia người sống chớ quấy rầy trạng thái, cùng vạn năm không đổi bằng sơn biểu lộ, rung lên một cái thật mạnh thân thể, nữ nhân như vậy vẫn là không nên trêu chọc cho thỏa đáng, trong tiểu thuyết loại kia gặp một lần liền lấy thân báo đáp, duy nhân vật chính không gả không biết có phải hay không là thiếu năng trí tuệ.

Nữ nhân thật là không thể trêu vào, bất quá hán lúc này hiển nhiên là sẽ không thừa nhận hán chính mình vấn đề, tại cái địa phương quý quái này, hán cũng không tin Lâm Tịch Mộng một lần đều không có gặp huyền tượng, thể mà còn như vậy thẳng đến hán tới, quả thực là bản thân tự tìm cái chết a.

Thở hổn hển hai cái, hán nhìn phía trước cái kia kiến trúc, giống như liền lớn như vậy một chút, căn bản không có cảm giác a.

Hán đây coi là đi có bao xa, không biết còn có đi bao lâu.

Nghĩ đến từ hồi đoái hệ thống bên trong xuất ra một viên Tích Cốc đan, đây chỉ là cấp thấp nhất, cũng chỉ có thể quán ba ngày mà thôi, thậm chí không thể xưng là đan dược, vẫn là không có kinh nghiệm a, sớm biết tại trong nhẫn chứa đồ thả một ít đồ ăn, hán sờ lên nhẫn trữ vật.

Sau đó lại vỗ đầu một cái, lúc ấy ở bên ngoài, nhẫn trữ vật vẫn là tiểu nhẫn trữ vật, căn bản cũng không bỏ xuống được thứ gì, coi như là hiện tại cũng bị Hồn Tinh bói cái tràn đầy.

Còn kém nửa khối Hồn Tinh, các loại thăng cấp hồi đoái hệ thống, nhất định phải đang làm cái lớn, hiện tại dùng trừ trừ đòi đòi, tuyệt không thoải mái.

Trong bụng truyền đến một trận chắc bụng cảm giác, hán lại bắt đầu đuổi lên đường tới.

Lần này không có cái gì ngoài ý muốn, chẳng qua cũng may cái này trong mộ cũng không có cái gì ngày đêm phân chia, điện thoại không có tín hiệu, nhưng là thời gian vẫn phải có, hán cứ như vậy một mực chạy về phía trước đường, cuối cùng vẫn là đến lúc đó.

Ân Thiên Vấn nhìn trước mắt cái này to lớn kiến trúc, không thể tin được đây là từ Lữ Bố mộ từng bước một tới, liền giấu ở mảnh này to lớn trên chiến trường cổ.

Không có người xuất hiện, nếu như không phải vừa rồi đụng phải Lâm Tịch Mộng, Ân Thiên Vấn thậm chí sẽ cho rằng cái này to lớn không gian bên trong chỉ có chính hán, không nhìn thấy đại môn tồn tại, không biết là không có hay là hán căn bản là nhìn không thấy.

Hán ở chỗ này giống như giống như sâu kiến.

Mặc dù nói đã đến trước mắt, nhưng là khoảng cách nên còn có hơn mười dặm địa.

"Ông —— "

"Ông —— "

Theo khoảng cách rút ngắn, Ân Thiên Vấn cảm thụ được thuộc về hán viên kia lệnh bài, phát ra từng đợt thanh âm run rẩy, lệnh bài chi thân cũng là phát ra sóng âm, đánh thẳng vào thân thể của hán, cảm giác không thấy cái gì không đúng.

Nhưng là lại nói không nên lời vì cái gì.

"Thu —— "

Lệnh bài thanh âm còn không có yên tĩnh, một đạo lưu quang trực tiếp từ Ân Thiên Vấn trong nhẫn chứa đồ chui ra, trực tiếp hiện lên ở Ân Thiên Vấn trước mắt, sau đó chậm rãi triển khai, tựa như là một bức tranh, tiếp tục hấp thu chung quanh vô tận âm khí, trên mặt đất huyết khí cũng là tùy theo nổi lên.

Một tia từng sợi.

Cuối cùng hình thành từng đạo nhỏ bé gió xoáy, chậm rãi hội tụ đến lụa trên vải.

Lần này hấp thu thời gian rất ngắn, vài lụa sau khi hấp thu xong, chính thể trên không trung giống như gợn sóng đồng dạng run run, sau đó thẳng băng, giống như là muốn xuất hiện thứ gì như thế, sau đó trên không trung xuất hiện một cái hình chiếu.

Đây là Ân Thiên Vãn lần thứ nhất thấy được vài lụa hoàn toàn hình thái.

Ân Thiên Vãn còn chưa kịp phản ứng, liền thấy trước mắt hình chiếu trong nháy mắt hóa thành một đạo lưu quang, chui vào đến Ân Thiên Vãn trong đầu, căn bản tới không kịp né tránh, đầu chấn động mạnh một cái, sau đó hần liền phát hiện vừa rồi kia một bức hoàn chỉnh địa đồ, liền hoàn toàn lạc ấn tại trong đầu của hần.

Chỉ là một cái nháy mắt, Ân Thiên Vãn liền mở mắt, nhìn trước mắt vài lụa tựa như là rút lại như thế, chậm rãi co vào, thẳng đến giống như một trương trang sách lớn nhỏ, chậm rãi rơi vào Ân Thiên Vãn trên tay.

"Đây là cái gì.

"

Ân Thiên Vãn nhìn lấy trong tay một trang giấy, trái phải diện đều không có có đồ vật gì, chẳng qua lại bản năng thẳng đến đây không phải phổ thông đồ vật, dù sao Không Minh ban đầu mục tiêu hần là rất rõ ràng, mà lại khối này vài lụa đủ loại hành vi cũng là để hần thẳng đến vật này bắt phạm.

Theo bản năng dùng tay gạt gạt, hào không ngoài suy đoán rất cứng rắn, liền đem nó thận trọng thu vào trong trữ vật giới chỉ, mặc dù trong lòng có một ít nghi hoặc, nhưng là hần lại biết vấn đề này khẳng định không thể nói cho Không Minh.

Chẳng qua về sau nói bóng nói gió hỏi một chút có lẽ có thể biết cái gì một chút đầu mối gì.

Dù sao chuyển này mục tiêu duy nhất liền là trợ giúp Lữ Bố thu được thân thể, còn có liền là tàn kính bí mật. Một cái liên quan đến lấy hần cấp B uy thác, một cái thì là bởi vì hần muốn dùng tàn kính tới khống chế hoặc là nói áp chế hệ thống.

Hai cái này phương hướng nhìn có chút mâu thuẫn, nhưng là Ân Thiên Vãn nhất định phải đối mặt vấn đề.

Mặc dù nghĩ đến vấn đề, nhưng là dưới chân lại không có ngừng lại, khoảng cách Lữ Bố mộ càng thêm tới gần.

Hai cây số.

Một cây số.

Ân Thiên Vãn bắt đầu thả chậm bước chân, sau đó đi từ từ tới, thẳng đến phụ cận, Ân Thiên Vãn mới nhìn đến, kiến trúc này phía ngoài cùng một tầng lại là năng lượng thể đồng dạng trong suốt, cho nên để nó hiển đến vô cùng to lớn, cũng là càng thêm nguy nga.

Chấn động lệnh bài cũng là chậm rãi an ổn xuống, Ân Thiên Vãn Quý Phủ thần kém đồng dạng đem lệnh bài lấy ra, sau đó chậm rãi tới gần nơi này phía ngoài cùng một tầng vách tường, sau đó cả người cứ như vậy dung nhập đi vào.

Ân Thiên Vãn toàn bộ lọt vào kiến trúc bên trong, không có chút nào khó chịu, tựa như là nằm tại thạch Lý Thiên Nam như thế, bốn phía mềm xốp, nhưng lại không hạn chế hành động, không hạn chế hô hấp, thân thể chậm rãi đi theo lưu động, chậm rãi tiến vào cái này chân chính Lữ Bố trong mộ.

Đập vào mắt bên trong chính là kim sắc cung điện, tám cái kim giáp chiến sĩ đứng ở hai bên, ngay phía trước là một cái Bàn Long ghế dựa.

Ân Thiên Vãn mới vừa mới xuất hiện tại trong cái không gian này.

Kia tám cái kim giáp chiến sĩ liền bắt đầu bắt đầu chuyển động, cổ, cánh tay, khanh khách vang lên, tựa như là rì sét như thế, sau đó cầm chế thức vũ khí hoạt động tay chân, đem đầu chuyển hướng Ân Thiên Vãn bên này.

Một đôi mắt không có chút nào sinh cơ lại phịch một tiếng quỳ trên mặt đất nói.

"Tôn kính vương, ngài trở về."

Tám chữ, vô cùng đơn giản, nhưng là từ mấy cái này kim giáp chiến sĩ miệng bên trong nói ra, lại bỗng dung sinh ra một loại uy nghiêm, trong đại điện tiếng vọng, đình tại nhức óc.

Đặng

Đặng

Đặng

...

Đại diện bên trong ngọn đèn tại kim giáp chiến sĩ âm thanh âm vang lên thời điểm, cũng là một cái tiếp theo một cái sáng lên, sau đó trong góc, cảm sát, ti bà, đọc chuông thanh âm vang lên theo, nương theo lấy âm phù, mấy cái thướt tha thân ảnh cũng là chậm rãi xuất hiện.

Cuối cùng chúng tinh phùng nguyệt đồng dạng xuất hiện một cái mang mạng che mặt, thân mang một thân quần dài trắng phi tử xuất hiện tại Ân Thiên Ván trước mắt.

Nàng chậm rãi đi tới, nửa tựa tại Ân Thiên Ván trên người vũ mị nhìn xem hấn nói.

"Đại vương, ngài trở về."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Huyền cảnh phá toái

Ân Thiên Ván là nhìn thấy mỹ nữ đều đi không được đường người sao?

Lớn tiếng nói cho người thật không phải là, nhưng hấn bây giờ lại không có cách nào khống chế thân thể của hấn, tựa như là giống như nằm mơ, hấn biết đây đều là giả, chẳng qua lại không có cách nào khống chế thân thể, chỉ có thể nhìn đứng tại bên cạnh hấn phi tử lau hấn đầu.

Nói thật lúc này hấn có chút khóc không ra nước mắt, tân tân khổ khổ giữ vững hơn hai mươi năm thanh bạch thân thể, liền để nữ nhân này điểm ô.

Kia phi tử một mực vịn Ân Thiên Ván từng bước từng bước ngồi lên Bàn Long ghế dựa, sau đó an vị tại Ân Thiên Ván bên cạnh giúp hấn xoa chân, không biết là lúc nào, Ân Thiên Ván phát hiện y phục của hấn cũng biến thành khôi giáp bộ dáng, trước ngực hộ tâm kính bên trên điêu khắc một cái đầu thú hiển đến vô cùng dữ tợn.

Phía trên còn nhuộm máu tươi.

Tựa như là vừa vịn từ trên chiến trường xuống tới như thế, nhưng là hiện tại hấn lại chỉ có thể nhìn chung quanh muôn hình muôn vẻ nói không rõ ràng là người hay là quỷ đồ vật, hấn chưa từng có một khắc như thế thanh tĩnh qua, nhưng cũng không có một khắc như thế sợ hãi qua.

Hấn không chỉ một lần nói với mình, đây là huyền cảnh, đây đều là giả.

Thế nhưng là vô luận là xúc cảm, thính giác, thị giác, khứu giác, thậm chí là hấn bản năng của thân thể đều đang buộc hấn tiếp nhận nơi này hết thảy, phía dưới hộ vệ cung cung kính kính, vũ nữ đáng vẻ thướt tha mềm mại, phi tử dịu dàng thực lương, chậm rãi hai loại thanh âm tại trong óc của hấn tiếng vọng.

Sơ hở duy nhất liền là mỗi người trong mắt đều không có chút nào sinh cơ, mặc dù các nàng đều tại kinh lịch hoàn thành lấy nhiệm vụ của mình, nhưng là con mắt là cửa sổ của linh hồn, Ân Thiên Ván vẫn có thể nhìn thấy những người này đều là giả, bởi vì các nàng không hề tức giận.

Tự nhiên cũng liền chưa nói tới trí tuệ có thể nói, đều là hư vô giống như bọt biển đồng dạng huyền tượng.

Kỳ thật không chỉ là hấn, mười người đều tại khác biệt trong ảo cảnh.

Nếu có người dùng tới để thị giác đến xem, thời khắc này Lữ Bồ mộ đã không có lúc trước nhìn như thế quy mô hùng vĩ, chẳng qua lại có mười người bóng, tại mộ bên ngoài năng lượng thể bên trong chìm nổi, phiêu đảng, đây chính là cửa thứ nhất, chỉ có đột phá tầng này huyền cảnh mới tính là chân chính tiến vào trong mộ.

Trần bảo, cơ duyên đều ở trong đó.

Hòa thượng huyền cảnh bên trong, hấn đã đột phá tiên thiên, một thân tu vi không ai có thể ngăn cản, đánh giết Lý Thiên Nam, Ân Thiên Ván bọn người, chế bá Dự tính, để ngàn vạn tà tu thần phục dưới chân hấn, tùy tùng hệ thống không ngừng tu luyện, thiên hạ to lớn mặc hấn mà đi.

An Lâu Hành huyền cảnh bên trong, hấn thu được vô số cơ duyên, tu vi trong vòng một ngày đột phá, mang theo nữ nhi an nhàn tại danh sơn đại xuyên du lịch, sau đó ẩn cư.

... ..

Mỗi người huyền cảnh đều không giống nhau, dù cho là người biết được nó là giả, nhưng là vô tận dụ hoặc, vô cùng chân thực, để người không cách nào từ trong đó đột phá ra tới, chậm rãi giam cầm linh hồn của người, tựa như là nước ấm nấu ếch xanh như thế, chờ người biết được.

Nhưng như cũ thành vì người khác món ăn trong mâm, châm thượng nhục.

Ân Thiên Vấn vẫn luôn nghĩ đoạt về quyền khống chế thân thể, thế nhưng lại không cách nào động đây, toàn thân hồn lực đều giống như giam cầm tại trong đầu của hắn căn bản không có biện pháp vận dụng mảy may, thậm chí ngay cả động cũng không có cách nào động một điểm.

Hồ

Áo trắng phi tử nhẹ nhàng đứng lên, thổ khí như lan, một cỗ hương thơm chi khí truyền đến, tại tay của nàng lập tức Ân Thiên Vấn nháy mắt, Ân Thiên Vấn cảm giác thân thể tựa hồ khôi phục một chút xiu quyền khống chế.

Một tia hồn lực từ kia giam cầm bên trong để lộ ra đến, vền vền một tia, nhưng lại giống mở ra một cái miệng, cho Ân Thiên Vấn mang đến một chút hi vọng.

Ân Thiên Vấn không có phát giác được phi tử cúi đầu bộ dạng phục tùng hạ, trong mắt một tia quý dị, sau đó lại khôi phục chết lặng, bởi vì nơi này tất cả mọi người không có thân sắc, mười phần chết lặng, hần lúc này lâm vào hồn lực giải thoát ra tới mừng rỡ bên trong.

Loại này giống như ngâm nước đồng dạng giam cầm, để hần cảm giác rất vô lực.

Cho nên cái này một tia hồn lực xuất hiện thời điểm, tựa như là một lỗ hồng, sau đó hồn lực cũng là chậm rãi xuất hiện, giống như giếng phun đồng dạng, cơ hồ là trong nháy mắt hồn lực toàn bộ bạo phát đi ra, Ân Thiên Vấn cũng là khôi phục quyền khống chế thân thể.

Âm Linh Chương kết hợp hồn lực trong nháy mắt bạo phát đi ra, thẳng đến trước mắt phi tử công kích mà đi.

Âm Linh Chương ấn hướng về ngực nàng thời điểm, Ân Thiên Vấn thậm chí có thể thấy được nàng trên mặt không thể tin biểu lộ, kia một cỗ u oán, để Ân Thiên Vấn tâm đều có chút đau nhức, chẳng qua nhìn xem thân ảnh của nàng hóa thành hư vô, Ân Thiên Vấn cũng là chậm rãi thở dài một hơi.

Nhưng là tám cái kim giáp chiến sĩ.

Lúc này lại bắt đầu cuồng bạo, thẳng đến Ân Thiên Vấn mà đến, để hần cảm giác có chút tê cả da đầu.

Tê cả da đầu về tê cả da đầu, nhưng là trong lòng xác thực không dám có một tia một hao tổn buông lỏng, tiện tay liền ném ra mấy tấm linh phù trước kéo ra lẫn nhau khoảng cách, trăm đạo hồn lực phóng ra ngoài, ở bên ngoài thân thể hần hình thành một đạo nhìn không thấy màn sáng.

Đối với cái này kim giáp chiến sĩ, Ân Thiên Vấn cũng không dám có chút buông lỏng.

Một đôi Âm Linh Chương cũng là ngo ngoe muốn động, màu đen lưu quang phóng ra ngoài, trong trờ bàn tay liền phát động công kích.

"Phanh —— "

Ân Thiên Vấn vừa mới kéo dài khoảng cách, kia kim giáp chiến sĩ cũng không cho hần một chút cơ hội thở dốc, ngành sinh sinh ngăn cản Ân Thiên Vấn mấy cái hóa cầu phù, cầm trong tay trường mâu, mang theo điểm điểm kim quang, thẳng đến Ân Thiên Vấn yếu hại đâm tới.

Tiếng nổ roi, tám cỗ kim giáp chiến sĩ lông tóc không hao tổn xuyên qua tới.

Xùy

Xùy

Ân Thiên Vấn trăm đạo hồn lực, phân mà hóa đi, thẳng đến tám cỗ kim giáp chiến sĩ đầu lâu trung tâm mà đi, trên tay âm linh khí phóng ra ngoài, đây cũng là hần lần thứ nhất như thế sử dụng Âm Linh Chương, đôi bàn tay tựa như là bọc lấy từng tầng từng tầng màu đen quyền sáo đồng dạng.

Người cũng là đằng không mà lên, nắm đấm trên không trung về lên một cái đầy tròn, to lớn nắm đấm trực tiếp đánh tới hướng khoảng cách gần hần nhất một cái kim giáp chiến sĩ đầu lâu phía trên.

Tiếng kim loại vang lên, Ân Thiên Vấn cũng là bỗng nhiên lui ra phía sau mấy bước, mà nhìn kia một bộ kim giáp chiến sĩ đầu lâu lại là toàn bộ bị đập vào lòng ngực của hần bên trong, trùng điệp đập xuống đất, tựa như là bình tĩnh mặt hồ nện vào một cục đá, từng vòng từng vòng gợn sóng lay động.

Mặt đất cũng là trong nháy mắt rạn nứt ra, giống như gợn sóng đồng dạng, còn lại bảy bộ kim giáp chiến sĩ cũng là đứng không vững, giống như uống say đồng dạng, lung lay sắp đổ.

Ân Thiên Vấn theo bản năng lắc lắc cánh tay của hần, cũng là hơi tê tê, đây là hần lần thứ nhất sử dụng loại công kích này, không nghĩ tới uy thế vậy mà như thế to lớn, thừa dịp hần bệnh đòi mạng hần, mặc dù có chút cảm khái, nhưng lại không có buông lỏng.

Hồn lực thừa dịp kim giáp chiến sĩ thư giãn thời điểm, trực tiếp phá người khống chế của bọn hần trung tâm.

Rống

Rống

Đây là kim giáp chiến sĩ lần thứ nhất phát ra, gầm thét, thẳng đến Ân Thiên Vấn mà đến, giống như là xé nát thân thể của hắn, để Ân Thiên Vấn trả giá bằng máu, lúc trước còn kêu lên Ân Thiên Vấn là vua, hiện tại liền là không chết không thôi, cái này huyền cảnh thật là không có chút nào Logic.

Ân Thiên Vấn nhìn xem chạy như bay đến bảy bộ kim giáp chiến sĩ.

Trong nháy mắt liền muốn đến trước mặt hắn, thế nhưng là hắn lần này nhưng không có tránh né, cũng không có kéo dài khoảng cách, chỉ là vân đạm phong khinh nói một chữ —— bạo!

Phanh, phanh, phanh.

Liên tiếp bảy tiếng, bảy bộ kim giáp chiến sĩ đầu lâu trên không trung vỡ ra.

Đại diện lúc này tựa như là một cái cái gương vỡ nát, từng mảnh vỡ ra, thế nhưng là tại cái này vô tận bên trong mảnh vỡ, có một viên tựa như là giấu ở trong đó giống như du long, thẳng đến Ân Thiên Vấn mi tâm mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Thu được lệnh bài

Ân Thiên Vấn không biết hắn có hay không nhìn lầm, tại hắn bị viên kia mảnh vỡ đánh trúng đầu thời điểm, hắn tựa hồ thấy được lúc trước cái kia bị hắn một chưởng đánh tan phi tử, thân thể lại lần nữa tụ lại, hướng về phía hắn lộ ra nụ cười quyền rũ.

Kia nhất tiểu khuynh thành khuynh quốc, lại để cho hắn sinh ra hàn ý trong lòng.

Sau đó thân thể của nàng hóa thành xà hạt đồng dạng, thẳng đến hắn mà đến, giống như là muốn một ngụm đem hắn thôn phệ.

Chẳng qua Ân Thiên Vấn lúc này lại mất tối sầm lại, không có ý thức.

Huy hoàng đại diện bên trong, năm người đã đứng ở nơi đó, hòa thượng, Hư Sinh, đưa lệnh bài người kia, còn có Lữ Bố cùng Không Minh.

Bất quá bọn hắn năm cái mặc dù nhưng đã từ trong ảo cảnh ra tới, nhưng là thân thể nhưng như cũ bị bao khóa tại Lữ Bố mộ ngoại tầng năng lượng thể bao vây, cho nên năm người vẫn tại mất lớn từng mất nhỏ, căn bản không thể tiến lên.

"Vì cái gì lọt qua cửa, còn không thể hành động "

Lữ Bố vận vẹo uốn éo thân thể, cũng không gãy dựa, bởi vì hắn phát hiện ở chỗ này thân thể chậm rãi mạnh lên, chẳng qua vô luận dạng gì công kích đều không có cách nào tránh thoát ra ngoài, nhưng là hắn cũng không biết chuyện này tin tức liền hỏi bên cạnh mấy vị.

Hòa thượng nhìn xem Lữ Bố đồng thời không có cừu thị, ngược lại là nhiều hứng thú trả lời đến.

"Đang chờ một canh giờ đi, ở chỗ này càng lâu, về sau đột phá liền càng đơn giản a, chẳng qua đối với chúng ta mà nói lại không có có ý nghĩa lớn cỡ nào."

Không Minh cùng Lữ Bố liếc nhau, không nói gì, lúc trước bởi vì Ân Thiên Vấn nguyên nhân, cho nên bọn họ tự nhiên cũng là bày ngay ngắn vị trí của mình, coi là cùng hòa thượng là đối địch quan hệ, làm nhưng cái này đối địch sẽ không cải biến, dù sao bọn họ biết.

Địch nhân cũng không phải là gặp mặt liền muốn mặt đỏ tới mang tai cái lộn, càng trọng yếu địch nhân kỳ thật theo bản năng sẽ đi tìm hiểu hắn, tôn trọng hắn, sau đó chiến thắng hắn!

Chỉ bất quá hai người lại nhất định phân sinh tử.

Hai người đều là thu được cơ duyên người, chẳng qua cũng là cơ duyên xảo hợp, để cho hai người từng bước từng bước thành là địch người, vận mệnh

vốn là như vậy thích trên cột người.

"Một canh giờ? Thiên Văn tại sao vẫn chưa ra, dù sao cái này huyền cảnh căn bản không thương tổn người, chỉ cần không lạc lối bản tâm, liền có thể ra tới ." Không Minh nhìn xem Lữ Bố nói.

"Không biết." Lữ Bố tìm cái góc độ nghỉ ngơi.

Bởi vì hắn phát hiện giống như cửa thứ nhất này liền là tặng một cái tiểu lễ vật, sau khi đi vào, giữa người và người mới phải uy hiếp lớn nhất.

Nói chuyện thời điểm, An Lâu Hành, Đông Pha, Lâm Tịch Mộng, Mê Vụ Hồ cũng đều rơi xuống, một mặt đáng vẻ vui mừng, theo lấy bọn hắn chậm rãi tĩnh lại.

Tựa hồ cảm giác được bọn họ không thể phá vỡ bình cảnh, lúc này lại là có một chút buông lỏng, cũng là để bọn hắn mười phần Cao Hứng, dù sao bọn họ mặc dù tại người bình thường, hoặc là nói võ giả bình thường ở giữa xem như đỉnh tiêm tồn tại.

Chẳng qua cùng với còn, Ân Thiên Văn bọn họ loại này có hệ thống người vừa so sánh, liền cái gì cũng không tính rồi, cho nên ven vện chỉ lần này thôi bình cảnh buông lỏng, liền để bọn hắn cảm thấy kiếm lợi lớn, đương nhiên cũng đối phía sau đồ vật càng thêm đề tâm.

Thời gian một phút một phút đi qua.

Ân Thiên Văn vẫn tại trên trời phiêu đăng, Lữ Bố cùng Không Minh nhìn lại nói một câu: "Các người xác định là thời gian này, tất cả mọi người sẽ hạ xuống sao?"

"Không nên a, theo ta được biết, nơi này cửa thứ nhất vô luận có thể hay không tiếp nhận cũng sẽ ở cái giờ này kết thúc, sau đó chúng ta liền có thể từ nơi này đồ chết tiệt bên trong đi ra." Lần này là An Lâu Hành nói.

Tà Phật sau khi đi hắn thuộc về trong này kẻ yếu, Lâm Tịch Mộng hắn không nhận ra, Mê Vụ Hồ hắn cũng không muốn cùng hắn liên hệ, cho nên chỉ có thể nhìn một chút có thể hay không thu được Ân Thiên Văn một phương hảo cảm.

Dù sao bọn họ không có có trở thành địch nhân, cũng còn nể mặt nhau.

"Còn có năm phút, ta liền biết tin tức của các người có đúng hay không." Lữ Bố âm thanh âm vang lên, có chút không tin hướng về phía hòa thượng cùng An Lâu Hành nói.

Bất quá hắn cùng Không Minh cũng không phải lần đầu tiên kinh lịch chuyện như vậy, cho nên tự nhiên không có gì có thể lấy lo lắng, chỉ bất quá lần này căn bản cái gì cũng không có chuẩn bị, thuộc về hai mắt đen thui.

Năm phút rất nhanh liền đi qua,

Nhưng là Ân Thiên Văn như cũ không có động tĩnh gì.

Cái này hòa thượng gấp, một mực mây trời nước chảy, chuyện trò vui vẻ hắn thời khắc này thần sắc có một chút biến hóa.

Bởi vì chung quanh hạn chế còn không có giải trừ, hắn không có cách nào hành động, rõ ràng là mười phần chắc chắn sự tình, thoáng một cái lại làm cho hắn cảm giác ra ngoài ý muốn, thậm chí lần đầu tiên hoài nghi hệ thống độ chuẩn xác.

Bất quá hắn thời khắc này ánh mắt mang theo một ít sát ý nhìn về phía Lâm Tịch Mộng, trong mắt sát cơ không còn che giấu.

Lữ Bố tự nhiên là có thể nhìn thấy hòa thượng biến hóa, chỉ là nháy mắt một cái liền nghĩ minh bạch , vì cái gì hòa thượng biết đem Lâm Tịch Mộng thả vào, bởi vì tiến vào nơi này, năng đụng tới hòa thượng, liền chỉ có một con đường chết , mà ở bên ngoài có lẽ sẽ bởi vì do nhiều nguyên nhân sống sót.

Chín người bởi vì Ân Thiên Văn biến cố lúc này căn bản không có biện pháp hành động, đều đang nóng nảy chờ lấy, thời gian từng giây từng phút trôi qua, để lúc đầu đã tính trước mấy cái tự nhận là tin tức linh thông người có ý khác.

Chẳng qua lại không người đi hỏi Lữ Bố cùng Không Minh, bọn họ cũng biết hai cái này quý sư không dễ trêu chọc, thậm chí có thể đoán ra một ít thân phận của bọn hắn.

Mà thân ở không hiểu không gian Ân Thiên Văn lúc này thì là một mặt mòng bức, trong lòng một vạn đầu * lao nhanh mà qua.

"Đây là thuộc tại tình huống như thế nào?"

Ân Thiên Văn nhìn xem hai cái cùng hắn lớn lên giống nhau như đúc người đứng đối diện với hắn, sở dĩ là hai cái, là bởi vì lúc trước hắn đã giải quyết một cái, người kia vô luận là tu vi hay là tướng mạo, đều giống như hắn.

Chỉ bất quá không có sử dụng hồn lực, cũng không có sử dụng Âm Linh Chưởng.

Chẳng qua nhìn trước mắt hai cái "Ân Thiên Văn", trong lòng vẫn là có chút không dám tin tưởng, cái này vừa mới đi vào liền xuất hiện nhiều như vậy không thể đoán được sự tình sao? Tiếp xuống sẽ gian nan đến mức nào.

Mộng bức chính là tại hấn đánh chết cái thứ nhất bản thân sau đó, hấn biến thành hắc khí, chậm rãi tiêu tán trong không khí, chẳng qua trong nháy mắt liền xuất hiện hai cái, cho nên hấn lần nữa động thủ thời điểm, Ân Thiên Ván nghĩ đến hai người kia sau khi chết sẽ sẽ không xuất hiện mới đối thủ.

"Mạnh lên rồi?"

Ân Thiên Ván một bên ứng đối lấy công kích, một vừa làm bầm lều bầu nói, hấn phát hiện đối thủ trước mắt, nguyên bản không có lực phản kháng chút nào, đã từ từ lại cùng hấn đối chiến bên trong, có thể phản kháng một chiêu hai thức.

Sau đó hấn cũng không nghĩ nhiều nữa, trực tiếp sử dụng ra Âm Linh Chỉ, đánh nát đối thủ đầu lâu.

Cho tới bây giờ hấn còn không có sử dụng ra Âm Linh Chương cùng hồn lực.

Bất quá hấn sờ lên trử vật giới chỉ, phát hiện bên trong Linh phù cũng có thể sử dụng, đầu nhất chuyển nghĩ đến một cái biện pháp, có lẽ như vậy cũng không cần bại lộ thực lực.

Hai cái "Ân Thiên Ván" biến mất sau đó, quả thật lại là bốn cái Ân Thiên Ván xuất hiện tại trong tầm mắt.

Nhìn xem xông tới mặt công kích, Ân Thiên Ván thật sâu thở ra một hơi nói ra: "Quả thật có thể sử dụng Âm Linh Chỉ."

Bất quá hấn lại mặt không đổi sắc, ném ra bốn tờ linh phù, ánh lửa hào phóng, cực nóng bắn nổ quang mang đem bốn cái "Ân Thiên Ván" trong nháy mắt hóa thành tro tàn.

Một đạo chết lặng âm thanh âm vang lên —— chúc mừng ngươi thông qua thí luyện, thu được lệnh bài một viên!

Tiếp tục thí luyện, ban thường gấp bội!

Từ bỏ thí luyện, lập tức ra ngoài!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Nhận rõ bản thân

Đại điện bên trong rất là vắng vẻ, bốn cái giống như là chèo chống cây cột, phân biệt dựng ở tứ phương, chống đỡ cái này một cái to lớn mái vòm, mà chín người ngay phía trước, một cái đôi phiến cửa đồng đứng ở nơi nào, kim quang long lánh, không có một tia pha tạp vết tích.

Mà Lữ Bố bọn họ chín người, ngay tại chính trung địa phương.

Lẫn nhau khoảng cách hai mét mà thôi, lơ lửng tại cách đất một mét địa phương, bị một tầng năng lượng thể bao vây, tựa như có một căn vô hình ống nghiệm kết nối lấy bên trên Phương Hạo hần năng lượng thể, cho tới đem bọn hấn giam cầm ở chỗ này không thể động mảy may.

Chỉ bất quá bây giờ ánh mắt của bọn hấn đều tụ tập tại Ân Thiên Ván trên người.

"Hấn muốn ra tới, các ngươi nhìn."

Đại điện bên trong người nhìn xem Ân Thiên Ván thân thể từ nằm biến thành đứng thẳng lên, cũng là để bọn hấn sinh ra một ít hi vọng, bởi vì hòa thượng bọn họ biết, An Lâu Hành mấy người bọn hấn sắp lúc đi ra.

Liền là từ chậm rãi trời nổi, du dương.

Biến thành đứng thẳng, sau đó liền từ trên bầu trời rớt xuống, như vậy cũng liền kết thúc.

Hòa thượng cũng là nhiều hứng thú nhìn xem Ân Thiên Ván, bất quá bây giờ hấn càng muốn giải quyết là Lâm Tịch Mộng, nếu như nói lúc trước chỉ là bởi vì Lâm Tịch Mộng phá hủy hấn hành động, mà từ tiến vào nơi này, hấn đã nhìn chăm chăm Lâm Tịch Mộng viên kia lệnh bài.

Dù sao hấn cũng sẽ không làm chuyện vô ích, chỉ có trước mắt lợi ích mới là trọng yếu nhất.

"Ngọa tào."

Một mực bình tĩnh, giống như là đang mưu đồ lấy cái gì Mê Vụ Hồ, cũng là không nhận được phát nổ cái nói tục.

Theo Mê Vụ Hồ nói tục, loại trừ Lữ Bố cùng Khổng Minh hai người, về mặt của tất cả mọi người đều phát sinh biến hóa, bởi vì bọn hắn nhìn thấy Ân Thiên Vấn lúc đầu dựng đứng thân thể, lại từ từ nằm xuống, bắt đầu ở tầng này năng lượng thể bên trong chìm nổi.

Như vậy đối với Ân Thiên Vấn tới nói —— hắn tiếp nhận thí luyện.

"Ta tiếp nhận."

Ân Thiên Vấn tại xác định, cái này mai đã lấy được lệnh bài, coi như khiêu chiến thất bại cũng sẽ không biến mất thời điểm, hắn lại nghĩ tới trong Trừ Vật Giới Chỉ còn có không ít Linh phù, cái này cửa thứ hai thí luyện, chắc là không có vấn đề gì.

Mà lại vừa mới lấy được lệnh bài đã cùng hắn trước kia có hợp làm một thể, chỉ bất quá bây giờ không thể sử dụng thôi, chẳng qua lại có thể biết được hiện tại lệnh bài công dụng, hắn đem lệnh bài thu vào trong nhẫn chứa đồ.

Nhìn lấy xuất hiện trước mặt tám cái chính mình.

Đứng thành một loạt, nếu không phải thời gian khẩn trương, hắn thậm chí nghĩ đập tám hình ảnh lưu niệm, chẳng qua lại có chút không biết rõ hiện tại là hư ảo vẫn là chân thực, để hắn có chút xấu hổ.

Lần này hắn không có bút tích, trực tiếp té ra tám tờ linh phù, quả thật hào không ngoài suy đoán đem đánh tan, giống như bọn họ căn bản chịu không được Linh phù công kích, căn bản không giống như là một cái lại Hậu Thiên đỉnh phong tu vi huyền tượng.

Ân Thiên Vấn khoe miệng cũng là lộ ra nở nụ cười.

Quả thật không ra hắn sở liệu, ban đầu ở chỗ nào ăn cướp tiền, đầy đủ hắn tiêu pha, nghĩ đến đằng sau còn có hay không càng nhiều thí luyện rồi, tốt như vậy giống có một chút gian lận a, trong lúc nhất thời cũng có chút đắc ý quên hình.

Thế nhưng là hắn không nghĩ tới, nơi này huyền tượng là sẽ học tập, biết biến huyền.

Tám cái "Ân Thiên Vấn" biến mất về sau.

Từ trên mặt đất bốc lên hắc khí, chậm rãi hội tụ thành mười sáu cái đối thủ, động tác, thần sắc lại cùng hắn không có gì khác nhau, ngón tay chậm rãi biến thành màu đen, chỉ là bọn hắn vật trong tay, để Ân Thiên Vấn hít sâu một hơi.

"Kia là Linh phù?"

Đi ra lẫn lộn tổng là phải trả, Ân Thiên Vấn không nghĩ tới sẽ đến nhanh như vậy, hắn coi là cái này huyền tượng chỉ biết bắt chước về mặt và võ kỹ, nhưng là không nghĩ tới nơi này lại còn có thể đem Linh phù biểu hiện ra ngoài.

Tại bọn họ ném ra thứ một tờ linh phù thời điểm, Ân Thiên Vấn liền biết thứ quý này không có đùa giỡn.

Mười sáu cái hỏa cầu bạo phát, Ân Thiên Vấn cảm giác đầu tiên cát tường chùa đạn hạt nhân bạo phát như thế, cảm giác thế giới đều muốn hủy diệt, chẳng qua lúc này nhưng cũng trốn không thoát, chỉ có thể hết sức ném ra ngoài Kim Cương Phù.

Băng Tiễn Phù, thậm chí là hỏa cầu phù.

Chôn vùi lấy xuất hiện công kích.

Rốt cục tại mười sáu tám hỏa cầu phù đến trước đó, Ân Thiên Vấn hóa giải cái này một đợt thế công.

Sau đó hắn cho mình té ra một trương phong hành phù, Âm Linh Chương toàn lực sử dụng, trực tiếp chạy mười sáu cái đối thủ mà đi.

Phanh

Phanh

Lòng ngực sụp đổ, đầu lâu phá toái thanh âm bất giác bên tai, cũng may cái này huyền tượng đồng thời không có máu tươi đan xen tình hình, không phải vậy như thế sinh động giết lấy bản thân, thật là sẽ lưu lại ám ảnh trong lòng.

Tại đối thủ còn thừa lại một cái thời điểm.

Ân Thiên Vấn chậm lại công kích, bởi vì hắn phát hiện cái này bản thân, giống như hắn theo thói quen công kích trước trước tiên đem bản thân bên cạnh nửa người lộ cho đối diện, như vậy mặc dù thuận tiện công kích, nhưng lại là một cái sơ hở rất lớn.

Theo lực công kích của hắn độ thả chậm, hắn cũng là phát hiện từng cái bản thân trước kia đồng thời không có phát hiện sơ hở, đây đều là trí mạng.

Hắn từ một người bình thường, biến thành hiện tại Hậu Thiên đỉnh phong võ giả, đồng thời không có đi qua hệ thống huấn luyện, hoặc là giảng kinh lịch rất nhiều thực chiến, cho nên nó đều là hiện học hiện mại, một cái có Lữ Bố tồn tại.

Tại tăng thêm hiện tại Khổng Minh cùng hắn đã cũng không thiếu khuyết Linh phù.

Để hắn có chút đặc ý quen hình, vừa rồi mười sáu tấm Linh phù bộc phát, kia tại sinh tử trong nháy mắt khấn trương, lại lần nữa tìm về hắn lúc trước loại kia nom nớp lo sợ cảm giác, hấp thu trước mắt giáo huấn, một chút xiu mài giữa lấy bản thân kỹ xảo chiến đấu.

Cuối cùng mới một chương khắc ở trên lồng ngực của hắn, kết thúc lần chiến đấu này.

Nhìn xem cái này giả "Ân Thiên Vấn" chậm rãi biến mất, hắn cúi mình vái chào, nói một câu tạ ơn.

Chẳng qua tiếp xuống là ba mươi hai vị đối thủ sao? Ba mươi hai tờ linh phù lại làm như thế nào đi đối đãi.

Ân Thiên Vấn thật sâu hô thở ra một hơi, để không khí tràn ngập lồng ngực, chờ đợi lấy sắp đến khiêu chiến, ba mươi hai cái đối thủ, ngẫm lại cũng có chút kích động a.

Thế nhưng là đợi vượt qua vừa rồi mấy đợt thời gian, cũng chỉ có một cái đối thủ xuất hiện, cái này để Ân Thiên Vấn vừa mới căng cứng thần kinh, thư giãn xuống tới.

Chẳng lẽ là có cái gì đại chiêu, Ân Thiên Vấn trong đầu âm mưu luận vang lên, chẳng qua này cái mọc ra như thế gương mặt người, thế mà há mồm nói chuyện, Ân Thiên Vấn cũng là đem lá sẽ ra tay công kích thu hồi lại, có chút không làm được gì cảm giác.

"Chúc mừng ngươi, thông qua thí luyện."

Thanh âm một lần nữa vang lên, hai cái lệnh bài bay tới, Ân Thiên Vấn có chút mê mang đem hắn tiếp trong tay, nhìn xem đối thủ này, vốn phải là muốn cùng hắn chiến đấu a, thế nào không hiểu thấu liền nói hắn thông qua thí luyện rồi.

Không dựa theo sáo lộ ra bài a.

"Không phải nên còn có một quan sao?" Ân Thiên Vấn nói.

"Vừa rồi ngươi đối đối thủ của ngươi tôn kính, nhận rõ bản thân, liền là cửa ải cuối cùng, lúc trước định ra cái này thí luyện không phải là vì giết chết các ngươi, mà là giúp giúp đỡ bọn ngươi trở nên càng mạnh mẽ hơn, mục đích đạt đến, thí luyện liền kết thúc." Già Ân Thiên Vấn nói.

Ân Thiên Vấn nhìn xem mặt giống nhau như đúc trong lòng luôn có chút không thoải mái, tựa như chiếu giống như tấm gương.

"Các ngươi cái này thí luyện kết thúc thật nhanh, thái thái qua loa đi."

Ân Thiên Vấn nhìn lấy trong tay mới có được hai tấm lệnh bài, cảm giác sự tình sẽ không như thế đơn giản, cho nên liền nghĩ biện pháp bảo.

"Ngươi có thể đi ra, chúng ta sẽ gặp lại." Người trước mặt lộ ra biểu tình tự tiểu phi tiểu, thần nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Cuộn cuộn sóng ngầm

Đại diện bên trong, ánh mắt mọi người một lần nữa tập trung ở Ân Thiên Vấn trên người.

Lần này Ân Thiên Vấn không để cho bọn họ thất vọng, An Lâu Hành, Đông Pha, Lâm Tịch Mộng bọn họ thậm chí còn có chút cảm kích, dù sao đối với bọn hắn tới nói có thể tại cái này năng lượng trong cơ thể ở lâu một hồi, có biến hóa thoát thai hoán cốt, hòa thượng, Hư Sinh mấy người bọn hắn không quan tâm cái này không có gì lạ.

Thế nhưng là vốn nên là đem cơ hội lần này xem như trân bảo Mê Vụ Hồ, thế mà cũng cùng hòa thượng bọn họ như thế, chờ đợi lấy Ân Thiên Vấn ra tới, mà không phải cùng An Lâu Hành bọn họ như thế mừng rỡ, hưởng thụ lấy năng lượng thể mang cho bọn hắn một ít biến hóa.

Không biết hắn đang mưu đồ lấy thứ gì.

Nhưng là hiện tại Ân Thiên Vấn không có cố kỵ vấn đề của bọn hắn, mà là tại nghĩ đến vừa rồi người kia nói một câu nói: "Chúng ta sẽ còn gặp lại."

Câu nói này rất cuộc là ý gì, chẳng lẽ là kế tiếp còn có thí luyện, kỳ thật nghĩ nghĩ nếu như còn có thể gặp lại lời nói, hắn là cũng liền là khả năng này lớn nhất, chẳng qua mặc dù vừa rồi thí luyện có chút kinh hãi, nhưng lại có một ít chờ mong.

Dù sao lần này đơn giản thí luyện liền thu được ba tấm lệnh bài ban thưởng, cảm giác tới có chút dễ dàng, chắc hẳn phía dưới ban thưởng sẽ càng nhiều hơn một chút đi.

Không biết phía dưới này mấy người có hay không giống như Ân Thiên Vấn thu được lệnh bài.

Cứ như vậy tự hỏi một vài vấn đề, thân thể của hắn chậm rãi rơi trên mặt đất, nhìn xem vuron đầu ngóng trông chín người, cảm giác có chút xấu hổ.

"Đều đang đợi ta? Khách khí như vậy." Ân Thiên Vấn gãi đầu một cái nói.

Lúc này tất cả mọi người trên người, giam cầm năng lượng của bọn hắn thể, bắt đầu bóc ra đi, Ân Thiên Vấn một câu cũng là để bọn hắn kém chút thổ huyết, có quý mới muốn chờ người a.

Cũng là a, liền quý muốn đợi hắn, Không Minh cùng Lữ Bố liền là đang chờ hắn.

Bọn họ đều không phải là người bình thường, tự nhiên cũng sẽ không làm một ít tổn công mà không có kết quả sự tình, tỉ như hướng về Ân Thiên Vấn nổi lên? Đi lên trách cứ hắn, vẫn là phải tới cùng Ân Thiên Vấn đánh một chiêu, cho nên Ân Thiên Vấn đi từ từ đến Lữ Bố cùng Không Minh bên người, bọn họ những người này mặc dù rất giận nhưng cũng không nói gì.

Vừa rồi Lữ Bố còn muốn hỏi Ân Thiên Vấn xảy ra chuyện gì tình huống, chẳng qua bị Không Minh kéo lại.

"Cho người." Không Minh nhìn xem Ân Thiên Vấn trực tiếp đưa qua một viên lệnh bài.

Lữ Bố nhìn xem cũng là đem trong tay hắn viên kia lệnh bài ném tới, lúc trước hắn cũng là không nghĩ tới, hắn cùng Không Minh không đồng dạng, Không Minh là xuất phát từ cái này đồ vật đối với hắn vô dụng, nhưng là đối Ân Thiên Vấn hữu dụng, cho nên Không Minh tặng cho Ân Thiên Vấn xem như mượn hoa hiến phật.

Mà Lữ Bố cùng Ân Thiên Vấn ký kết hôn ước, là Ân Thiên Vấn quý người hầu, hai người bọn họ hai vị một thể, cho nên tự nhiên hắn sẽ nghĩ đến Ân Thiên Vấn, tựa như Ân Thiên Vấn tới đây giúp hắn thu được thân thể là giống nhau, dù sao Lữ Bố là không biết Ân Thiên Vấn có hệ thống tồn tại.

Hình như là hệ thống xóa đi hắn liên quan tới chuyện này tất cả tin tức.

"Các người trước giữ lại, vạn nhất hữu dụng đâu, nơi này không ai nói rõ được." Nếu là lúc trước Ân Thiên Vấn có lẽ hắn đã đem cái này hai cái lệnh bài thu lại, bất quá hắn bây giờ lại biết nơi này không giống như là Lữ Bố một đơn giản như vậy, còn có cái gì thí luyện.

Mà lại hắn vừa mới thu được ba cái lệnh bài.

Lúc này đều đã dung hợp, lệnh bài của hắn đối với hắn mà nói vững vàng đủ dùng, cho nên cũng không muốn tước đoạt hai người cơ duyên, mà lại mỗi một lần lệnh bài dung hợp thời điểm đều sẽ mạnh lên, đây là mỗi người đều biết.

Cho nên hắn cũng tĩnh tâm, lệnh bài này chắc chắn sẽ không đơn giản như vậy, dù sao từ ban đầu đến bây giờ, lệnh bài mặc dù không có cái gì đại tác dụng, nhưng lại một mực quán xuyên cả sự kiện, lại thêm vừa rồi thí luyện, hắn liền càng xác định.

Ba người bọn hắn mặc dù trò chuyện vui vẻ, chẳng qua còn lại bảy người lại là sóng ngầm phun trào, lúc này lại an tĩnh quý dị xuống tới, giống như là tại dưng dục sự tình gì.

"Nhìn xem đi, thiên vấn, một hồi tiểu cô nương kia liền phải gặp tai ương." Lữ Bố khiêng đao, đứng ở chỗ đó, hơi có chút hưng phấn nói, bởi vì hắn trước đó nhìn xem Ân Thiên Vấn cùng Lâm Tịch Mộng có hai lần cơ hội giao thiệp, trong lòng còn muốn lấy có cái gì tư tình.

Dù sao một cái mấy ngàn năm linh hồn Bát Quái chi hỏa cháy hừng hực thời điểm,

Ai cũng ngăn không được.

"Ồ?" Ân Thiên Vấn nhìn xem Lữ Bố, sau đó lại nhìn về phía Lâm Tịch Mộng, dù sao trong này chỉ có nữ.

Lữ Bố xưng nàng là tiểu cô nương cũng không đủ, nhưng là hắn chỉ là để ý một chút mà thôi, cũng không để ý, hai người lại không có cái gì giao tập, nhưng là địch nhân của địch nhân liền là bằng hữu sao?

Chẳng qua muốn cho Ân Thiên Vấn giúp nàng ra mặt, chỉ sợ cũng không phải đơn giản như vậy.

Ít nhất phải đánh đổi một số thứ đi, không có người thiếu nàng.

"Chúng ta đợi các loại, sau đó tại đi, còn không người động đầu." Ân Thiên Vấn đồng thời không có đem Lữ Bố đùa giỡn lời nói để ở trong lòng, thuận miệng nói đến, hán vẫn còn nhớ lấy vừa rồi thí luyện bên trong chiến đấu chi tiết, bởi vì hồn lực duyên có, cho nên bây giờ tại trong đầu của hán Lý Thiên Nam chiếu lại rất là rõ ràng.

Từng điểm từng điểm tiêu hóa, sau đó tra thiếu bỏ lậu.

"Bắt đầu ." Không Minh quạt lông nhẹ nhàng quạt, nhìn xem đã đi hướng Lâm Tịch Mộng hòa thượng.

Ân Thiên Vấn cũng là đưa ánh mắt thả tới, nhất tâm nhị dụng.

Hòa thượng như cũ là một mặt người vật vô hại, thậm chí chấp tay trước ngực, đi từ từ hướng về Lâm Tịch Mộng, nếu để cho ngoại nhân đến xem đây chỉ là một tiểu sa di, một cái không ràng thế sự tiểu hòa thượng, nhưng là tất cả mọi người ở đây đều biết đây là một cái giết người không chớp mắt tà tu.

Nếu như đây là tại trong tiểu thuyết, liền sẽ có người nói nhiều như vậy chính phải thế nào còn không thể giết chết cái này tà tu, nói thật, nếu như đây là tại ngoại giới, tại trước mặt mọi người, có lẽ có người chịu chẳng qua mặt mũi sẽ liên hợp lại đối hòa thượng xuất thủ.

Nhưng là nếu như ở bên ngoài cùng với còn sẽ đem mình đưa thân vào nhiều như vậy cao cấp võ giả chung quanh sao?

Huống hồ đây là tại dưới mặt đất, chết rồi đều không có người biết một chỗ, kẻ thắng làm vua, kẻ thua làm giặc, tự nhiên là việc không liên quan đến mình treo lên thật cao, theo hòa thượng tiến lên, lúc đầu đứng tại Lâm Tịch Mộng bên cạnh không có có bao xa hai người lặng lẽ thối lui.

Ra hiệu cùng bọn hán cũng không có quan hệ, chẳng qua không có có người biết chế giễu bọn họ, đây chính là máu chảy đầm đìa hiện thực.

Anh hùng cứu mỹ nhân sao? Ở chỗ này vẫn là vũ lực cao một chút cho thỏa đáng. Ân Thiên Vấn coi như là đi cứu, cũng không cần thiết cứu một cái cản trở bình hoa, Không Minh, Lữ Bố cũng đều vô cùng rõ ràng biết điểm này, bọn họ nhất định là muốn cùng hòa thượng không chết không thôi.

Nhưng là tại cái này vừa mới bắt đầu địa phương, chẳng qua trực tiếp khai chiến, kia thật là đầu óc có vấn đề, dù sao chung quanh nhìn xem giống như cừu non đồng dạng dịu dàng ngoan ngoãn người, nếu có cơ hội là sẽ không chút lưu tình đem Ân Thiên Vấn đánh vào vực sâu, sẽ còn hung hăng giẫm lên mấy cước.

"Thí chủ, ngăn cản con đường của ta, giết ta người, hiện tại nên đem đồ vật giao đi ra rồi hã." Hòa thượng đang khoảng cách Lâm Tịch Mộng năm mét địa phương xa đứng vững, chấp tay trước ngực mặt không thay đổi nói.

"Đánh liền đánh, phí lời gì."

Lâm Tịch Mộng trực tiếp té ra lệnh bài, hướng về phía hòa thượng công kích mà đi, toàn bộ thân thể giống như quỷ mị, thẳng đến hòa thượng mà đi, thủ hạ không có chút nào lưu tình.

"Có tính cách." Lữ Bố nhìn xem Lâm Tịch Mộng nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Quy y ngã phật

Đột nhiên xuất hiện công kích, để hòa thượng rất là ngoài ý muốn, hán không nghĩ tới một cái trong trở bàn tay liền có thể bóp chết sâu kiến, lại còn dám xuất thủ trước, dù sao nơi này không phải đầu võ trường, còn muốn nói gì nữa thương hương tiếc ngọc.

Không thể không nói, võ tu, vô luận nam nữ trừ phi là tu luyện đặc thù công pháp người, không phải vậy đều sẽ có một ít đặc thù khí chất tại, mà Lâm Tịch Mộng lúc đầu tướng mạo liền tại người bình thường bên trong tốt hơn một ít, lại thêm cự người ở ngoài ngàn dặm tính tình, cho nên đánh đấu cũng đúng cảnh đẹp ý vui.

Lâm Tịch Mộng mặt không biểu tình, nhìn phía trước hòa thượng, hai tay nhất chuyển giống như xanh nhạt như thể tinh tế ngón tay, lúc đầu chỉ lớn chừng bằng bàn tay lệnh bài tăng vọt ra gấp hai, cái này làm cho tất cả mọi người đều cảm giác được ngoài ý muốn, bao quát Ân Thiên Vấn.

Lệnh bài lúc này giống như đoản kiếm đồng dạng, tản ra thanh sắc quang mang.

Để hòa thượng đều cảm thấy một tia áp lực.

Nữ nhân này, không có tướng tượng đơn giản như vậy, lúc đầu tương đối trấn định hòa thượng lúc này cũng hơi hơi biến đổi một lần thân hình, làm lấy phòng ngự tư thái.

"Xùy."

Lâm Tịch Mộng làm ra công kích nháy mắt, hòa thượng chỉ là ồng tay áo vung lên, một vệt kim quang ra hiện ở trước mặt của hắn, một cái hình tròn phía trên Phan văn không ngừng lưu chuyển, nhìn xem trong suốt, chẳng qua lại hết sức nhẹ nhõm chặn Lâm Tịch Mộng nhìn xem khí thế hung hung công kích.

Lâm Tịch Mộng lệnh bài tựa như là lợi kiếm đồng dạng, tại cùng còn thuận bài công kích diện xuy xuy rung động, thậm chí không ngừng toát ra kim sắc hóa hoa.

"Không nên a, lệnh bài này công kích không phải như vậy yếu đuối."

Đồng Pha nhìn một chút lệnh bài trong tay, thử nghiệm thôi động, cảm thụ được cỗ lực lượng này, hơi nghi hoặc một chút thầm nói.

Ân Thiên Vãn nhìn xem hòa thượng tiện tay liền chặn lại Lâm Tịch Mộng công kích, cũng là sinh lòng nghi hoặc, dù sao vừa rồi kia Lâm Tịch Mộng cầm trong tay lệnh bài kia công kích không nên đơn giản như vậy, nhìn một chút Lữ Bố cùng Khổng Minh.

Hắn không nói gì, bởi vì hắn cảm thấy sự tình không có đơn giản như vậy.

Phanh

Quả thật Lâm Tịch Mộng lệnh bài trong tay, bản thân toàn thể thông thấu thanh sắc quang mang, trong nháy mắt tụ tập tại lệnh bài đoạn trước nhất, chỉ là một cái thoáng, hòa thượng Phan âm thuận, liền bề ra, hóa thành mảnh vỡ hướng về tứ phương tản ra.

Chẳng qua hòa thượng trên mặt lại không có cái gì lộ ra về gì khác, chỉ là rũ xuống ở một bên tay có chút nắm chặt lại, toàn thân khí thế cũng là trào thẳng lên, có một ít khiến người ta run sợ.

"Còn không xuất thủ sao?" Khổng Minh nhìn phía trước chiến đấu nói.

Ân Thiên Vãn cũng không quay đầu lại, vẫn tại quan sát hòa thượng này, đây là lần đầu tiên nhìn thấy hòa thượng xuất thủ, là song phương trước làm qua một trận, vẫn là nhìn xem hắn giết Lâm Tịch Mộng, cái lựa chọn này cũng không phải là đặc biệt khó.

Lữ Bố đứng ở phía sau muốn nói gì Khổng Minh 1 cho hắn một ánh mắt, Lữ Bố cũng là biết Khổng Minh là vì cái gì, không nói gì.

Hô

Ân Thiên Vãn trên người hô thở ra một hơi, sau đó mới nói ra: "Chờ xem, một chiêu này nàng có thể vượt qua đi, ta cho nàng một cái cơ hội."

Khổng Minh tại tán thưởng nhìn hắn một cái, không nói gì, bắt quá tay bên trong quạt lông ngược lại là lắc nhanh hơn một chút.

Lâm Tịch Mộng một chiêu công phá hòa thượng phòng ngự, chẳng qua nhưng không có thừa thắng xông lên, ngược lại là cấp tốc lui lại trở về, cơ hồ là bản năng phản ứng, để nàng biết hòa thượng sắp mà đến kinh khủng thế công.

Nếu như không chống đối nổi đến, nàng thậm chí không có tư cách đi cùng người bàn điều kiện.

Nàng biết ở đây có thể cứu nàng chỉ có Ân Thiên Vãn, nhưng là sinh hoạt không là tiểu thuyết, cho nên nàng cũng không đi cầu người, chỉ có đã chứng minh chính nàng hữu dụng, mới có thể sử dụng điều kiện đổi sinh mệnh, không phải vậy sẽ chỉ là quân tử vô tội, mang ngọc có tội.

Hòa thượng thân thể khẽ nhúc nhích, khí thế kéo lên.

Vô tận kinh lực giống như sóng biển như thế, từng cơn sóng liên tiếp, thậm chí có thể tại bên trong vùng không gian này, nhìn thấy từng tầng từng tầng gợn sóng, Ân Thiên Vãn thậm chí đều có chút hoài nghi, hắn có phải hay không có thể bằng vào tự thân kinh lực ảnh hưởng không gian.

Không gian chấn động, An Lâu Hành bọn họ thậm chí cần vận công mới có thể bảo chứng thân hình bất động, cũng là ở thời điểm này, bọn họ mới hiểu hòa thượng vì cái gì có thể tránh né truy kích lâu như vậy, còn có thể tu luyện tới tình trạng như thế.

Hòa thượng tên là hòa thượng,

Nhưng là lúc này lại giống như Tà Thần đồng dạng, mặc dù thân hình như cũ, chẳng qua cho người áp bách lại giống như thiên địa chi uy.

Hiển nhiên lúc này, hòa thượng đã tức giận, nghĩ đến một chiêu liền giải quyết chiến đấu, vĩnh viễn trừ hậu họa, cũng là vì chán ghét đạo chích, miễn cho ai cũng dám tới tìm hắn gây phiền phức.

Đại diện bên trong, số đạo ánh mắt đều nhìn chăm chú tại cùng còn công kích phía trên, bọn họ biết, loại công kích này, chỉ sợ ở đây cũng chỉ có một nửa người có thể chống đỡ được, không nghĩ tới hòa thượng lại nhưng đã cường đại đến nước này.

Nhất là An Lâu Hành cùng Đông Pha!

Bọn họ biết, coi như là hai người bọn họ liên thủ ngăn cản được hòa thượng này công kích, cũng sẽ đem bọn hắn đòn sát thủ dùng sạch sẽ, dù sao bọn họ cũng là có chuẩn bị tới, thế nhưng là đây chỉ là hòa thượng một lần công kích.

Nganh kháng xuống tới sau đó đầu, chỉ có thể chờ đợi chết rồi.

"Không biết Lâm Tịch Mộng làm như thế nào đối phó." An Lâu Hành cùng Đông Pha lẫn nhau nhìn một chút, sau đó nói.

"Ông ơng."

Hòa thượng lúc này chấp tay trước ngực, từng bước từng bước hướng về Lâm Tịch Mộng tới gần, mỗi đi một bước bên người khí thế liền sâu sắc thêm một điểm, mỗi đi một bước chung quanh hắn không gian rung chuyển liền càng khủng bố hơn một phần, theo hắn mỗi đi một bước.

Lâm Tịch Mộng đối mặt áp lực cũng liền càng lớn một phần.

"Quy y ngã phạt, trấn áp."

Hòa thượng tiếng hét lớn hô lên nhảy mất, giống như tiếng vang đồng dạng, vô số giống nhau thanh âm truyền vào đến Lâm Tịch Mộng trong lỗ tai, không gian bên trong linh khí hội tụ, cái này vô tận uy thế trong nhảy mất hội tụ.

Sau đó hình thành một cái ngập trời cự chưởng, mỗi một đầu ngón tay đều có một người lớn nhỏ, cơ hồ là chiếm cứ Lâm Tịch Mộng tất cả ánh mắt, tốt ở chỗ này không gian cũng đủ lớn, không có người bị tác động đến, cái này bàn tay không hề chậm rãi lên không.

Oanh

Toàn bộ tay trực tiếp bốc lên, trong nhảy mất hướng phía Lâm Tịch Mộng trấn áp tới, vô tận sóng âm cũng là theo bàn tay hướng về Lâm Tịch Mộng công kích, tinh thần cùng nhục thể song trọng uy áp.

"Quy y "

"Quy y "

...

Trong lúc nhất thời, để Lâm Tịch Mộng trên mặt gân xanh đều bạo lộ ra, chẳng qua nàng nhưng không có thỏa hiệp từ bỏ, giống như là tại bác một cơ hội cuối cùng, đối vận mệnh phản kháng, ngay tại lúc này, nàng đều không có hướng về người cầu cứu.

Hòa thượng mặc dù động tác nhìn xem rất chậm, nhưng là căn bản không kịp để Lâm Tịch Mộng phản ứng, không biết vì cái gì những cái kia động tác từng bước từng bước giống như phân tích đồng dạng tại trong mắt mọi người chậm thả, nhưng là Ân Thiên Văn vững tin hòa thượng tất cả khúc nhạc dạo cũng chỉ là mấy hơi thời gian mà thôi.

Đương nhiên hắn loại chiêu thức này nếu như là dùng tới đối phó Ân Thiên Văn chỉ sợ không cách nào thi triển đi ra, bởi vì bọn họ là thực lực tương đương đối thủ, nhưng là đối mặt Lâm Tịch Mộng, Đông Pha bọn họ lại thích hợp hơn bất quá, uy thế to lớn, thanh thế dọa người.

"Quy y ngã phạt?"

Lâm Tịch Mộng thân ảnh vô cùng nhỏ bé, nhưng là thanh âm lại là trợn lẫn lấy vô tận trào phúng, nhìn xem hòa thượng, không có một chút điểm sợ hãi, trong mắt là vô tận chiến ý, giống như là tại công kích kế tiếp bên trong muốn thiêu đốt tính mạng của nàng.

Tới phóng xuất ra cái này nhất là chói lọi công kích.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Tàn kính xuất hiện

Lữ Bố mộ đại điện bên trong.

Vô cùng cuồng bạo kim sắc kinh lực, chưởng khổng trấn áp hết thầy khí thể, tại đại điện này đang không trung hội tụ, một cái bàn tay màu vàng óng, tại thúc đẩy quá trình bên trong như cũ hội tụ linh lực, cho tới công kích tại thời khắc này biến hoá người.

Năm ngón tay phía dưới, một tia một sợi kim sắc kinh lực tiết lộ ra ngoài, trên không trung phát ra xoẹt xẹt xoẹt xẹt thanh âm, để người nhìn mà phát khiếp!

Mà tại ngày này địa chỉ uy phía dưới, một nữ tử ngẩng đầu ưỡn ngực đứng ở nơi đó.

Lâm Tịch Mộng ngẩng đầu, nhìn xem cấp tốc trấn áp tới bàn tay, đáy mắt như cũ là một tia không phục, rõ ràng là một cái cô gái yếu đuối, lại có một loại đại thánh kiệt ngạo, dù là thiên băng địa hãm, vĩnh viễn sẽ không từ bỏ, dù là chỉ có một chút hi vọng.

Thân thể gầy yếu dễ dàng xem ra nhỏ bé, nhưng lại đỉnh thiên lập địa.

Tất cả mọi người đang cười nàng châu chấu đá xe.

Bởi vì nàng lúc này vậy mà nghĩ đến công kích, mà không phải phòng ngự hoặc là tránh né, đối mặt với giống như thiên địa chi uy to lớn ngón tay, hòa thượng tu vi công pháp áp bách, nàng lúc này lại còn có thể dâng lên tâm tư phản kháng, tựa như là được ăn cả ngã về không.

Lâm Tịch Mộng thân thể có tần suất lay động, viên kia lệnh bài từ lúc trước công kích trạng thái, cũng là phóng xuất ra một tầng lồng ánh sáng tại chung quanh nàng, tầng này lồng ánh sáng theo thân thể nàng rung động cùng một chỗ rung động, nhìn mười phần chói mắt.

Đương nhiên không chỉ là đẹp mắt, trong thân thể gầy yếu kia ẩn chứa vô tận năng lượng.

Ân Thiên Vấn biết, đây là Lâm Tịch Mộng đòn sát thủ, trước đó tại Lữ Bố mộ bên ngoài liền gặp qua, nàng phương thức công kích như vậy, không biết có phải hay không là ảo giác, Ân Thiên Vấn thậm chí có một loại cảm giác, nàng tựa hồ có thể vượt qua một chiêu này mà vô sự.

Hắn đối Lâm Tịch Mộng không có cảm giác gì, nhưng là lúc này lại cảm thấy như vậy một nữ tử không đơn giản, chỉ bất quá trước mắt loại này phản kích thể nhưng là không đáng chú ý a.

"Trấn áp? Nhìn ta vỡ bàn tay của ngươi."

Lâm Tịch Mộng từ miệng bên trong gạt ra mấy chữ.

Sau đó lăng không xuất hiện một mai trong suốt giống như thủy tinh đồng dạng đồ vật, bị nàng trực tiếp nắm ở trong tay, cơ hồ là trong nháy mắt, một sợi màu trắng quang mang xuất hiện tại nàng quanh thân lồng ánh sáng phía trên, nhìn thậm chí có một loại không thể phá vỡ cảm giác.

"Vỡ."

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Lâm Tịch Mộng thân hình hóa thành một đạo bạch quang, không né không bẻ, thẳng đến cái này năm ngón tay lòng bàn tay mà đi.

Cả hai va chạm nháy mắt, thời gian đều giống như đình chỉ đồng dạng.

Không khí đều tĩnh mịch xuống tới.

Hòa thượng nhìn xem Lâm Tịch Mộng không biết tự lượng sức mình, hơi cảm thấy có chút buồn cười, nhưng là tại Lâm Tịch Mộng xuất ra cái kia thủy tinh thời điểm, hắn con ngươi co rút lại, lại đột nhiên muốn thêm Đại Lực nói, thế nhưng là hồn kỳ đã sử xuất, hắn lại nghĩ không chế lại không phải đơn giản như vậy.

Cho nên cũng không lo được lúc trước giả vờ cao nhân phong phạm, thẳng đến đánh thẳng tới Lâm Tịch Mộng mà đi.

"Tàn kính."

Ân Thiên Vấn thấp giọng, trầm thấp nói.

Lữ Bố nghe vậy cũng là căng cứng thân thể, hắn biết tàn kính tồn tại, lúc ấy trên Hùng Kê Sơn sự tình, hắn là biết đến, mà lại Ân Thiên Vấn cũng đã nói với hắn, lần này loại trừ trợ giúp hắn thu được thân thể, cũng là chạy tàn kính tới.

Chỉ có Không Minh không biết đến hai người đang khản trương sự tình gì.

"Bên trên, cứu nàng."

Ân Thiên Vấn thẳng đến hai người điểm công kích mà đi, thân hình giống như một đạo mị ảnh, động rồi sau đó, thanh âm mới truyền đến Lữ Bố hai người trong lỗ tai.

Không Minh mặc dù không rõ nội tình, nhưng như cũ là chỉ chậm Lữ Bố nửa bước mà đi theo Ân Thiên Vấn đi đến.

Cứ như vậy hòa thượng cùng Ân Thiên Vấn song phương lại đều đưa ánh mắt ổn định ở Lâm Tịch Mộng trên người.

Chẳng qua này bên trong trung tâm nhân vật —— Lâm Tịch Mộng.

Công kích chạm vào nhau phía dưới, Lâm Tịch Mộng thân thể giống như là một cái cái dùi đinh vào kia nằm trong ngón tay, như cùng một con mạnh nhất mâu đinh vào mạnh nhất thuẫn bên trong, không biết là mâu đánh gãy vẫn là thuẫn hủy, cả hai bất phân thắng bại, Lâm Tịch Mộng khoe miệng đều rịn ra một tia máu tươi.

Phanh

Trong tay nàng cầm viên kia thủy tinh, quang mang lóe lên.

Hòa thượng nắm ngón tay biến chia năm xẻ bảy, trên không trung nổ tung lên, Ân Thiên Vấn sắc mặt lại có chút không tốt,

Cái này Lâm Tịch Mộng đột phá cái này nắm ngón tay, lại cách hòa thượng càng gần một ít, mà hòa thượng trên mặt cũng là lộ ra tiểu dung, giống như là vững vàng bắt lại Lâm Tịch Mộng.

Hắn mới mặc kệ Lâm Tịch Mộng chết sống, chỉ cần Lâm Tịch Mộng rơi ở trong tay của hắn, kia tàn kính cũng liền rơi ở trong tay của hắn .

Ân Thiên Vấn liền càng thêm gấp gáp , thẳng đến lấy Lâm Tịch Mộng mà đi.

Cả hai cũng chỉ thiếu kém một hơi thời gian, dù sao đại điện này cũng liền không gian lớn như vậy, hai người cơ hồ là trước sau chân công phu.

Lâm Tịch Mộng tại đột phá hòa thượng nắm ngón tay thể công nháy mắt, còn chưa tới đến Cao Hứng, liền thấy hòa thượng thẳng đến nàng đến, cơ hồ là bản năng phản ứng, để thân thể nàng lui lại, nhưng là vừa rồi tiến lên tình thế quá mạnh, cũng dừng không được bước chân.

Chẳng qua khẩn cấp dừng lại bước chân tiến tới, để nàng cũng là thân thể dừng lại nháy mắt.

Ân Thiên Vấn trên mặt cũng là lộ ra tiểu dung, Lâm Tịch Mộng lần này đình chỉ không có tiến lên, cho nên nàng liền là ở vào song phương tranh đoạt trung tâm, nàng cũng căn bản không kịp làm phản ứng gì, dù sao tam phương xử trí đều là trong điện quang hỏa thạch.

"A."

Lâm Tịch Mộng hai cái cánh tay phân biệt bị hòa thượng cùng Ân Thiên Vấn một bên giữ chặt một cái, tại hai người nổi giận lôi kéo phía dưới, cũng là cảm thấy thống khổ.

Ân Thiên Vấn theo bản năng nơi nói lỏng tay, nhưng là cùng còn lại là không quan tâm, trực tiếp đem nàng kéo hơn phân nửa đi qua.

"Lòng dạ đàn bà."

Ân Thiên Vấn cùng hòa thượng lần va chạm đầu tiên hạ, cũng là để Lữ Bố cùng Ân Thiên Vấn chạy tới.

Hai người bọn họ thể nhưng là không có cố kỵ hòa thượng thủ đoạn, trực tiếp hướng về phía hòa thượng yếu hại công kích mà đi, Ân Thiên Vấn nghe được Lữ Bố thanh âm, lúc này cũng là kịp phản ứng, nắm lấy Lâm Tịch Mộng một cái tay, hắn cũng là suy nghĩ minh bạch.

Giữ chặt Lâm Tịch Mộng nhiều nhất Lâm Tịch Mộng cũng chính là thụ thương, nhưng là nếu là hắn nói lỏng tay rơi vào hòa thượng trong tay, Lâm Tịch Mộng cũng liền chỉ có một con đường chết .

Cho nên tại kịp phản ứng nháy mắt, trăm đạo hồn lực toàn bộ bộc phát ra đi, thẳng đến hòa thượng mi tâm mà đi, không có chút nào lưu thủ, khẩn cấp co vào phía dưới, trong nháy mắt trướng mở, ba người đồng thời công kích phía dưới, để hòa thượng lập tức có chút luống cuống tay chân.

Chẳng qua hòa thượng lúc này lại cũng không có cái gì trở ngại, nhưng là cùng còn buông tay, Lâm Tịch Mộng lại lập tức để Ân Thiên Vấn kéo ra phía sau mình.

Lâm Tịch Mộng đang cùng Ân Thiên Vấn thân thể giao nhau trong nháy mắt, Lâm Tịch Mộng tự nhiên là biết Ân Thiên Vấn là vì cái gì cứu hắn, mà hòa thượng vì cái gì đột nhiên bạo phát sát ý, cho nên tại cái này nháy mắt, trong tay nàng cầm viên kia thủy tinh cũng là rơi vào Ân Thiên Vấn trong tay.

Ân Thiên Vấn không có nhìn hắn, thuận tay vung ra hai cái Kim Cương Phù đặt ở Lâm Tịch Mộng trên người, sau đó đưa nàng đưa ra ngoài, làm đầy hết thấy thời điểm, mặt của hắn đều không có xoay qua chỗ khác, vẫn tại nhìn chòng chọc vào hòa thượng.

Lâm Tịch Mộng an toàn trong nháy mắt, lúc này Ân Thiên Vấn, Lữ Bố, Không Minh ba người hiện lên hình tam giác đem hòa thượng vây lại.

"Hòa thượng, chúng ta sổ sách cũng nên tính quên đi thôi."

Ân Thiên Vấn âm thanh âm vang lên, nhiều hứng thú nhìn xem hòa thượng!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Cuối cùng 1 chiến

Lữ Bố mộ đại diện không trung, Ân Thiên Vấn ba người đứng lơ lửng trên không, thả ra khí tức vô cùng kinh khủng, trên không trung giống như thực chất đồng dạng áp bách lấy chung quanh, nhưng là áp lực lớn nhất chỉ sợ sẽ là hòa thượng .

Dù sao hấn tại phong bạo trung tâm nhất!

Lúc này Hư Sinh đám người đã đang thử thăm dò lấy đại môn có thể hay không mở ra, hoặc là như thế nào mở ra, bọn họ cũng không nghĩ ở chỗ này chờ Ân Thiên Vấn cùng hòa thượng giải quyết sau đó, cùng bọn hấn đi đoạt cơ duyên, tiền hạ thủ vì cường nói chính là cái đạo lý này.

Bởi vì bọn hấn biết ở chỗ này, nếu như muốn lấy trai cò tranh chấp, ngư ông đắc lợi, kia thật là là ngu xuẩn ý nghĩ, cho nên trực tiếp chạy cơ duyên đi mới phải bọn họ mục đích của chuyến này, đến tận đây cái này đại diện cũng chỉ có Ân Thiên Vấn bốn người bọn họ .

Bao quát Lâm Tịch Mộng tại ngẩn ngui sau khi nghỉ ngơi, cũng đã đi theo dòng người tiến lên, dù sao nàng quang minh chính đại giao ra tàn kính, nhưng thật ra là lại nói cho đám người không cần gấp ghé của cái của nàng , bởi vì nàng đã giao ra .

Mà lại cùng hòa thượng chiến đấu cũng đã chứng minh thực lực của nàng cho nên chỉ có nàng cẩn thận chút liền cũng không có có phiền toái gì.

Những người khác cũng không có người nào cho rằng cái này rất kỳ quái , bao quát Đông Pha, An Lâu Hành.

Không có có người biết cho rằng Ân Thiên Vấn vẹn vẹn vì một khối tàn kính liền biết làm Lâm Tịch Mộng bảo mẫu, đương nhiên chính Lâm Tịch Mộng cũng sẽ không như thế cảm thấy, đó cũng không phải tiêu thuyết, Ân Thiên Vấn cứu được nàng một mạng thời điểm, song phương đã thanh toán xong .

Dù sao chỉ có hoặc là mới có thể đàm về sau, cuộc mua bán này Lâm Tịch Mộng nhưng thật ra là kiếm lợi lớn.

Đợi đến tất cả mọi người rời đi, Ân Thiên Vấn hai tay ôm ở trước ngực, thật sâu thở ra một hơi, cái này mới nhìn hòa thượng mới mở miệng nói ra.

"Hòa thượng, chúng ta rốt cục giao thủ, vì thế ta chờ mong rất lâu."

Hai cá nhân cừu hận từ xưa đến nay, mặc dù có chút không hiểu thấu, nhưng là từ A Thất, A Lục bắt đầu, mãi cho đến phía sau A Tam lão ngũ, vừa rồi tiểu hoàng mao đều là chết ở trong tay của hấn, mà lại A Tam đi tin thị tìm người nhà hấn phiền phức cái này là không thể tha thứ.

"Ta cũng chờ mong rất lâu, bất quá ta đối đầu của ngươi lại càng cảm thấy hứng thú." Hòa thượng không có một tia một hào khản trương cùng lộ ra vẻ gì khác, duỗi ra hai ngón tay chỉ chỉ đầu của mình có chút tham lam nói.

Hiển nhiên hai người nên đều rõ ràng lẫn nhau vốn có hệ thống hiện thực, Ân Thiên Vấn tin tưởng tại tương lai không lâu, cái này không phải là một cái bí mật, võ giả đều sẽ biết được, chẳng qua lúc kia hấn cũng đã là cái gọi là quan ngoại giao đại nhân đi.

"Cũng vậy."

Ân Thiên Vấn nhìn một chút hấn, lúc ấy hệ thống tuyên bố thôn phệ ủy thác thời điểm, nếu như không phải trời xui đất khiến tại Cổ huyện thôn phệ Diệp Lương Thành cấp thấp hệ thống, chắc hẳn bọn họ nên sớm đã có đánh một trận đi.

"Sớm biết lúc trước bọn thủ hạ cùng ta hồi báo thời điểm ta liền trực tiếp đem ngươi giết chết, xong hết mọi chuyện, cũng không có hiện tại phiền toái nhiều như vậy, đáng tiếc lúc ấy trong tay sự tình thoát thân không ra, muốn không ngươi làm sao có thể trưởng thành đến nước này."

Hòa thượng lúc này cũng không che giấu, một mặt phần nộ cùng hối hận, hấn câu nói này ngược lại là xuất phát từ chân tâm, hấn là thật hối hận, lúc trước không có đem Ân Thiên Vấn giải quyết tại Trịnh Thị, hiện tại đã thành dài đến trình độ này.

Nếu như không thể ở chỗ này giải quyết Ân Thiên Vấn lời nói, không biết hấn sẽ bắt tử trong tay Ân Thiên Vấn.

"Hôm nay chúng ta cũng nên có cái chấm dứt."

Ân Thiên Vấn nói chuyện lui về phía sau mấy bước, có chút kéo dài khoảng cách, cũng chính là ra hiệu lấy chiến đấu bắt đầu , hấn bình thường sẽ không cùng nhiều địch nhân nói chuyện, chỉ là hòa thượng tại hấn trưởng thành bên trong quá mức không bình thường.

Hấn rất xem trọng đối thủ này, cho nên Lữ Bố cùng Khổng Minh đều không nói gì, bọn họ biết hòa thượng đại biểu ý nghĩa, bởi vì tại trong đời của bọn

họ, đều gặp được đối thủ của mình, đối thủ này kỳ thật liền là tiến lên trên đường chặn đường thạch.

Chỉ có bản thân đẩy ra, hoặc là tảng đá kia chôn vùi mới tính giải quyết!

"Đúng lúc ta cũng có tâm tư, ta sẽ đích thân giết ngươi." Hòa thượng có chút âm lãnh nói, nhìn xem gương mặt non nớt bên trên, lúc này tràn ngập sát ý, để cho người ta nhìn xem liền không rét mà run, nhưng là đối với Ân Thiên Vấn lại không có một chút tác dụng nào.

Hòa thượng vừa dứt lời,

Tay của hắn vùng lên, một thân càn sa ra hiện ở trên người hắn, hiển nhiên hắn cũng là có không gian loại bảo vật.

Như là đã quyết định khai chiến, đương nhiên sẽ không có người lại bứt tích, cũng sẽ không có ai nói ba đánh một không công bằng.

Ân Thiên Vấn Âm Linh Chương cùng hồn lực toàn bộ đều bạo phát đi ra, Lữ Bố xách theo trường đao cùng Không Minh cũng là trực tiếp đi lên.

"Các ngươi liền chút thực lực ấy sao? Thật là buồn cười a." Hòa thượng nhìn xem Ân Thiên Vấn công kích, khoe miệng lộ ra một tia trào phúng, chỉ thấy hắn càn sa vùng lên, vậy mà xuất hiện mấy tôn La Hán, toàn thân bốc kim quang, nhưng là mặt mũi không phải từ bi mà là dâm tà.

Bọn họ trong nháy mắt cản trở Lữ Bố cùng Không Minh thế công, đem hai người từ chiến trường cách ly ra tới.

Mặc dù cái này mấy tôn La Hán cũng không thể cùng Lữ Bố cùng Không Minh cùng so sánh, nhưng là ngăn cản một lát lại là có thể làm được, cho nên Ân Thiên Vấn lúc này đã đối cùng với cùng hắn đơn đả độc đấu, chẳng qua này cũng đang cùng hắn ý.

"Buồn cười không?" Ân Thiên Vấn trả lời một câu, Âm Linh Chương trực tiếp ẩn hướng về bộ ngực của hắn, trong lòng bàn tay còn có ấn tàng Linh phù.

Âm Linh Chương trên không trung phát ra ra xuy xuy thanh âm, giống như là đang hấp thu lấy âm khí chung quanh, đồng thời cũng biến thành càng khủng bố hơn, một chương này nếu như đánh trúng, hòa thượng chỉ sợ sẽ không tốt như vậy thụ.

Phanh

Hòa thượng đồng dạng là một chương đánh tới, mang theo kim sắc quang mang, cũng mang đi vô cùng uy thế.

Hai người bàn tay người va chạm, cũng là lực lượng tương đương, chẳng qua Ân Thiên Vấn lòng bàn tay tâm linh phù kia lại tại Ân Thiên Vấn lui lại thời điểm trong nháy mắt bạo tạc, nhưng là cũng còn lại giống như không có cảm giác như thế.

Lúc này cũng là chỉ lui ba bước mà thôi.

"Chết đi."

Hòa thượng nhìn xem Ân Thiên Vấn, càn sa vùng lên, toàn bộ bay lên trực tiếp đập lên Ân Thiên Vấn đầu lâu phía trên, nhìn xem không có bao nhiêu, nhưng là lúc này lại giống như che khuất bầu trời đồng dạng, đón gió biến lớn.

"Âm Linh Chương."

Ân Thiên Vấn nhìn xem cái này cái này khí thế hung hung càn sa, để hắn cũng là cảm thấy một tia áp lực, trực tiếp đem Âm Linh Chương thôi động đến cực hạn,, lúc trước cái này Âm Linh Chương là thoát thân cùng Âm Linh Chi bên trong.

Cho nên tại Ân Thiên Vấn toàn lực thôi động sau đó, một cái màu đen chương ấn thẳng đến càn sa mà đi, một thời gian cũng là chặn lại hòa thượng thế công, mặc cho càn sa làm sao cổ động, nhưng cũng không cách nào lại cử động mấy may.

Chẳng qua Ân Thiên Vấn nhưng không có buông lỏng tâm tư, bởi vì hắn tận mắt thấy hòa thượng từ càn sa bên trong thả ra mấy tôn La Hán, mặc dù không phải lợi hại cỡ nào, nhưng là tổ hợp phía dưới, nhưng cũng đã cách trở Lữ Bố cùng Không Minh thế công.

Cái này có thể không thể coi thường.

"Ngươi chỉ một điểm này điểm năng lực sao?" Hòa thượng nhìn xem Ân Thiên Vấn có chút trào phúng nói.

Hắn chỉ là vùng tay lên, kia càn sa liền trực tiếp đánh nát Ân Thiên Vấn chương ấn, một lần nữa hạ xuống, hắn giống như căn bản không lo lắng Lữ Bố cùng Không Minh bất cứ lúc nào cũng sẽ thoát thân mà ra, gia hỏa này lúc trước giả bộ người vật vô hại, quả nhiên đều là giả.

Ân Thiên Vấn không nói gì, mặt lộ vẻ một cỗ sát ý, hai chân đạp một cái, bộc lộ ra một cỗ sát ý, thẳng đến kia càn sa mà đi, tại cùng còn nhìn tựa như là tự chui đầu vào lưới đồng dạng.

Nhưng là sau một khắc, hòa thượng liền không cười được.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Chiếm thượng phong

"Xoẹt xẹt —— "

Ân Thiên Vấn hai tay, lộ ra nồng đậm âm linh chi lực, trăm đạo hồn lực trên không trung hình thành hai cỗ, hồn lực vô hình, lúc này lại hội tụ không trung nói tích chứa âm khí, tính cả Ân Thiên Vấn hai tay cùng một chỗ, trên không trung hình thành một đôi to lớn tay.

Theo người ngoài Ân Thiên Vấn hai tay lúc này khoảng cách cả sa còn có cách xa hơn một mét, nhưng là cái này cả sa lại là bỗng dừng ngừng lại, giống như là bị một đôi tay vô hình giữ chặt.

Chậm rãi hướng về ở giữa co vào, sau đó Ân Thiên Vấn tiến một bước tiến lên, Âm Linh Chương trực tiếp cầm cả sa, cái này che khuất bầu trời cả sa liền trên tay hắn trấn áp, chậm rãi trở về hình dáng ban đầu, có lẽ hoa chút tâm tư có thể đem thu phục, nhưng là hắn nhưng không có tâm tư này, hai tay dùng sức trực tiếp đem hòa thượng cả sa xé thành hai nửa.

Một cái tay một nửa, cả người mang theo hai mảnh cả sa, trên không trung giống như phù điêu chi dực đồng dạng chậm rãi hạ xuống.

Hòa thượng sắc mặt cũng là biến đổi, nhưng là thân tay lại không có một điểm do dự, nhìn xem Ân Thiên Vấn hét dài một tiếng, một thân tu vi không tại che giấu, một cỗ tà khí từ trên người hắn phát ra, đem hắn kia nồng đậm kim quang toàn bộ che giấu đi, mà lại càng hơn lúc trước.

Cỗ này tà khí trên không trung tàn phá bừa bãi, trách không được người ta gọi hắn là tà tu.

Mà giờ khắc này hắn cũng là buông xuống tất cả may mắn trong lòng, chân chính đem Ân Thiên Vấn xem như một cái đối thủ.

Ở phía sau hắn xuất hiện một đạo La Hán hư ảnh, giống như lúc trước nó thả ra kia mấy tôn La Hán sắc mặt như thế, không có từ bi, chỉ có chém giết, một cỗ tà khí tràn ngập mãnh không gian này, kích thích Ân Thiên Vấn lần đa, để hắn có chút rung mình.

Chỉ là một lát, đạo này La Hán cự bóng lộ ra càng thêm chân thực, sau lưng hắn đỉnh thiên lập địa, tựa hồ tùy thời tùy khắc đều có thể phóng xuất ra long trời lở đất một kích.

Ân Thiên Vấn tiện tay đem hai mảnh cả sa ném xuống đất, hoạt động một chút tay chân, nhìn xem hòa thượng động tác, khóe miệng có chút cười cười, từ hắn trừ vật giới chỉ bên trong hiện ra một viên lệnh bài, tản ra u u Hân ánh sáng, không hề giống Lâm Tịch Mộng như thế là màu xanh,

Hắn cái này mai là màu đỏ, đây là bốn tấm lệnh bài dung hợp kết quả.

Lệnh bài lơ lửng trước mặt Ân Thiên Vấn.

Hai tay của hắn từ lệnh bài chính giữa, hư cầm, hướng về hai bên xẹt qua, lệnh bài chiều dài liền theo hai tay của hắn hướng về hai bên dài hơn thẳng đến Ân Thiên Vấn hai tay đã đến dài nhất địa phương, một thanh trường kiếm ra hiện ở trước mặt của hắn.

Tay trái là mũi kiếm, tay phải là chuôi kiếm, ở giữa là lưỡi kiếm!

Tay trái của hắn lúc này buông xuống.

Bên phải tay nắm chặt thanh trường kiếm này, có chút rủ xuống trên mặt đất, một đạo ánh sáng màu đỏ, từ mũi kiếm chỗ, chậm rãi chảy tới phía trên.

"Băng thiên chi."

Hòa thượng một cái tay giơ lên, phía sau hắn La Hán hư ảnh cũng là nhẹ nhàng giơ tay lên, bất quá lúc này lại nhẹ nhàng duỗi ra một ngón tay, chung quanh linh lực hội tụ, một thân tà khí ngưng tụ trên ngón tay, hắn chân thân một chỉ, phía sau hắn tôn này La Hán ngón tay lại trực tiếp thoát thân mà ra.

Oanh

Căn này cự chỉ uy lực lớn đến kinh người, tốc độ cũng là giống như bốn lôi đồng dạng, cự chỉ mang theo La Hán uy áp, để ở một bên Lữ Bố cùng Không Minh đều có một ít kinh hãi, hai người công kích cũng là càng thêm lăng lệ, nhất là Lữ Bố nghĩ tranh thủ thời gian thoát thân đến giúp đỡ Ân Thiên Vấn.

Cự chỉ xé rách không gian, làm không gian chấn động, mà tại không gian này chấn động phía dưới, cự chỉ phía trên, hiện ra từng đạo yếu ớt hư ảnh, mặc dù giống như sâu kiến, nhưng là lít nha lít nhít tà khí quấn quanh lấy cự chỉ phía trên, phát ra trầm thấp gào thét, giống như là muốn xé rách hết thủy ngân

cán.

Ân Thiên Vãn nhìn xem khí thế hung hung công kích, cũng là thận trọng lên, hòa thượng đây là chăm chú a, nhưng là hấn lại cũng không lo lắng, tay phải cầm chuôi kiếm, tay trái nâng thân kiếm, hình thành một đạo kiếm thuẫn, ở trước mặt của hấn, đây chính là lệnh bài công thủ đan xen thuộc tính.

Bởi vì có ba tấm lệnh bài gia trì, cho nên lúc này sức công phạt cũng liền càng thêm vô địch.

Ân Thiên Vãn kiếm thuẫn vừa mới hình thành thời khắc, hòa thượng băng thiên chỉ trực tiếp đánh trúng, từng đạo tà khí tại kiếm thuẫn phía trên hướng bốn phía nhảy tan ra.

Xoạt xoạt

Hai đạo tiếng vỡ vụn đồng thời vang lên, cự chỉ từng tắc từng tắc đứt gãy,

Trên không trung vỡ thành linh lực, mà Ân Thiên Vãn kiếm thuẫn cũng là từng mảnh giống như hồ điệp như thế, hấn lại cũng không lui lại, lần nữa thu hồi trường kiếm, trường kiếm uy lực cũng là càng thêm phong mang tất lộ.

Hấn bản thối lui một bước, liền có thể ít tiếp nhận một ít áp lực, nhưng là hấn lại ngạnh sinh sinh đứng vững.

Đương nhiên đó cũng không phải hấn đến chết vẫn sĩ diện, mà là ngõ hẹp gặp nhau dừng giả thắng, khí thế yếu đi hai cái thực lực tương đương đối thủ cũng liền phân ra được thắng bại.

Một kích kết thúc, hai người đều không có dừng lại, hòa thượng xuất ra một chuôi quyền trượng, cùng Ân Thiên Vãn chiến đấu, trường kiếm thế công lăng lệ, nhưng là trong thời gian ngắn vẫn còn không cách nào chiếm thượng phong, hai người trọn vẹn liều mạng mười mấy hiệp, ai cũng không thể thắng ai nửa chiêu.

"Đáng chết."

Hòa thượng thoát thân mà ra, nhìn xem một bên Lữ Bố cùng Không Minh hiển nhiên tùy thời đều có thể tuột tay mà chiến, lúc kia, hấn liền không giống như bây giờ chiếm thượng phong, hấn thấy chỉ cần Ân Thiên Vãn chết một lần, hấn cùng hai người cũng không có cái gì quan hệ.

Như thế chuyện này cũng coi như kết thúc, lúc đầu coi là tiện tay liền có thể giải quyết đi? , không nghĩ tới thành một cái lực lượng tương đương đối thủ, mà lại hai cá nhân đối chiến lâu như vậy, hấn không có chiếm được trên một điểm gió, vậy liền coi là, hấn lúc này đều cảm giác được có một ít kiệt lực.

Mà Ân Thiên Vãn nhìn thế mà sự tình gì đều không có, một cái hồn vô giả, thế mà cũng có thể như thế bền bỉ tác chiến, để cho người ta có chút không thể tưởng tượng, bất quá hấn lại đối Ân Thiên Vãn đạt được hệ thống càng thêm đỏ mắt, hấn thu được hệ thống trọn vẹn tu luyện một năm mới có thành tựu như thế này.

Vẫn là lần này có đột phá tiên thiên cơ hội, mới đến đây thăm dò, theo hấn biết, Ân Thiên Vãn chẳng qua tu luyện trong khoảng thời gian ngắn, cũng đã có thể cùng hấn cùng so sánh, cho nên trong lòng sát ý càng sâu, vô luận là tham lam ghen ghét, vẫn là trong lòng cảm giác nguy cơ, để hấn đều đối Ân Thiên Vãn sinh ra sát tâm.

Xuy xuy.

Ân Thiên Vãn chậm rãi hướng về hòa thượng đi đến, trường kiếm trên mặt đất phui đi, toát ra hỏa hoa, những nơi đi qua từng đạo vết kiếm xuất hiện, hấn lúc này cũng là thật sâu thở một hơi, bởi vì hấn thấy được hòa thượng đã có một ít mềm nhũn, hiển nhiên hấn là đánh nhằm tâm tư.

Hòa thượng cùng người khác so cũng coi là khí tức xa xăm, nội kinh hùng hậu, nhưng là cái kia cấp thấp hệ thống hiển nhiên không thể trực tiếp giao phó hấn tu vi, vẫn là chính hấn tu luyện hỗn tạp kinh lực, nếu không phải hấn cũng sẽ không có nhiều như vậy thủ hạ, đến giúp đỡ hấn hoàn thành nhiệm vụ.

Mà Ân Thiên Vãn lại khác biệt, hấn hồn lực là hệ thống trực tiếp ban cho năng lượng giá trị, là giữa thiên địa thuận chính nhất hồn lực, cho nên hòa thượng muốn theo hấn đánh tiêu hao chiến, hiển nhiên là tính sai đối tượng.

Bất quá bây giờ, Ân Thiên Vãn không muốn cùng hấn bút tích, tốc chiến tốc thắng, dù sao còn muốn giúp Lữ Bố đi tìm thân thể, tàn kính cũng đã tìm được, chỉ là hấn đã có được tàn kính, hệ thống vẫn là cũng không nói một lời nào, để hấn cảm thấy hơi nghi hoặc một chút.

Lúc này khoảng cách hòa thượng chỉ có xa mấy mét, Ân Thiên Vãn cũng là đứng vững thân thể.

Cũng không nói chuyện, cũng là phóng xuất ra hấn uy lực lớn nhất một kích, nghĩ trực tiếp đem gạt bỏ.

Chương 117: Huyết chiến đến cùng

Đại diện bên trong, hai phe đối chiến, Lữ Bố cùng Khổng Minh, trong thời gian ngắn không cách nào thoát thân, chắc hẳn cái này mấy tôn La Hán hẳn là hòa thượng từ chính hẳn trong hệ thống chỗ hồi đoái ra tới đồ vật, ban đầu ở Trịnh Thị thời điểm một tôn phổ thông khôi lỗi liền đề Lý Thiên Nam thụ thương.

Hòa thượng cùng Ân Thiên Vãn khác biệt, dưới tay hẳn có đầy đủ thủ hạ, cho nên có thể biết một ít Ân Thiên Vãn tin tức, mà Ân Thiên Vãn đối với hẳn lại là hoàn toàn không biết gì cả, chắc hẳn cái này mấy tôn La Hán nên chỉ là vì đối phó Lữ Bố.

Thậm chí còn có thể rút ra một hai cái La Hán tới đối phó Ân Thiên Vãn, chỉ là hẳn không có nghĩ tới là Khổng Minh tồn tại, cho nên hẳn nhìn xem vạn vô nhất thất kế hoạch, bởi vì Khổng Minh tồn tại để chính hẳn sinh tồn hoàn cảnh biến trần ngập nguy hiểm, người tính không bằng trời tính.

Coi như là chính Ân Thiên Vãn cũng không nghĩ tới hẳn chuyển này sẽ có Khổng Minh hỗ trợ.

Mà hòa thượng chỗ không biết được chính là Lữ Bố đi theo Ân Thiên Vãn là chủ tớ quan hệ, mà lại là cộng sinh quan hệ, cho nên Lữ Bố nhất định sẽ liều mạng cứu Ân Thiên Vãn, mà Khổng Minh nhận được là phán quan nhiệm vụ, cái này đối với hẳn mà nói là một cơ hội, mà lại là trăm phần trăm có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Hắn mặc dù không biết liều mạng, nhưng là cũng sẽ tận 120% khí lực, không muốn nhìn thấy lần này đồ vật đến tay, gà bay trứng vỡ, thậm chí trở về còn lại nhận trừng phạt.

Hòa thượng suy nghĩ Lữ Bố cùng Khổng Minh hẳn là cùng La Hán chiến đấu được chẳng hay chớ, coi là hai cái quý tu cũng là tới nơi đây tìm kiếm cơ duyên, tựa như ban đầu ở bên ngoài như thế, Lữ Bố cùng Khổng Minh ngăn trở hẳn, Ân Thiên Vãn đánh giết tiểu hoàng mao.

Hắn coi là lần này chỉ cần hẳn đánh chết Ân Thiên Vãn chuyện này coi như là giải quyết, đây là mười phần sai.

Hòa thượng rõ ràng biết hiện tại hình thức, cũng chỉ còn lại một kích thời gian, là liều mạng một cái nguoi chết ta sống trình độ, hẳn biết kia mấy tôn La Hán cũng không phải là hẳn ý vào, bất quá hẳn còn có lật bàn cơ hội, chỉ cần lần này hẳn giải quyết Ân Thiên Vãn, cũng không cần phải phá phù trầm chu.

Hắn có thể sống đến bây giờ dựa vào là đầu óc mà không phải vận khí, hẳn còn có chỗ dựa.

Chẳng qua lúc này ở vào công kích trung tâm nhất Ân Thiên Vãn không muốn quá nhiều, chỉ là chuyên tâm đối chiến, lần này không cho sơ thất, cầm đao tay, từ một tay biến thành hai tay.

Trường kiếm trong tay cũng là từ bên phải nâng quá đỉnh đầu, chậm rãi hướng phía dưới, mũi kiếm trực chỉ hòa thượng mi tâm, âm linh chi lực cùng hồn lực toàn bộ đều hướng về trường kiếm hội tụ, lệnh bài này ngưng tụ trường kiếm, đối linh lực là ai đến cũng không có cự tuyệt.

Cho nên lệnh bài này là dùng nhỏ máu nhận chủ phương thức.

Mà không phải lấy luyện hóa phương thức.

"Hô."

Ân Thiên Vãn nhẹ nhàng thở ra một hơi, theo cái này một khí tức, lần này công kích cũng là chính thức kéo ra màn che.

Hoa

Trường kiếm vạch phá bầu trời, kiếm mang trên không trung sinh nổi sóng, trên không trung xé rách không khí, từng đạo kiếm mang trên không trung tán ra, từ chuôi kiếm của hắn bắt đầu, giống như có trăm ngàn kiếm mang đồng dạng, sau đó tại công kích đến trước mặt hắn thời điểm, cái này trăm ngàn kiếm mang lại hội tụ thành một chuôi.

Khí thế cũng là nhảy lên tới đỉnh phong.

Ân Thiên Vãn tay trái hạ xuống, tay phải một tay cầm kiếm

Một kiếm này hạ xuống xong, sau lưng Ân Thiên Vãn, tựa như là đồng thời xuất hiện một thanh trường kiếm, đi theo kiếm của hắn rơi mà kiếm rơi, chuôi kiếm này giống như viên cổ bên trong xuyên qua mà đến, giống như là muốn đâm phá hư không đồng dạng, hướng về phía hòa thượng mi tâm

Chậm rãi hạ xuống.

Trường kiếm còn chưa rơi xuống, hòa thượng y phục tựa như là xé rách đồng dạng, xuất hiện một đạo lại một đạo lỗ hổng nhỏ, tại kia từng đạo vết nứt

chung quanh tản ra kiếm khí, hướng về chung quanh tản ra phong mang chi khí, kiếm mang này, để hòa thượng thân hình đều có chút uốn lượn.

"Ồi."

Hòa thượng nhìn xem Ân Thiên Vấn trong cổ họng phát ra ôi ôi thanh âm, giống như là muốn phát ra bọt máu, nhìn xem Ân Thiên Vấn trên mặt hiện đầy phần nộ, trong hai mắt dữ tợn sát ý tỏ khắp, nhìn xem Ân Thiên Vấn cũng là triển khai phản kích của hắn.

Toàn thân tà khí bộc phát, vừa rồi thu liễm tà khí lúc này lần nữa hội tụ, tại bên cạnh hắn hình thành từng đạo gió lốc, đem vừa rồi ở bên cạnh hắn kiếm mang quét sạch sành sanh.

"Ân Thiên Vấn ngươi cho rằng ta không có một chút phản kích năng lực sao?"

"Tu La quyền trượng."

"

Một thân tà khí che kín trong tay hắn quyền trượng, từng đạo quỷ ảnh tại quyền trượng phía trên leo lên, lít nha lít nhít, giống như là tại trong địa ngục như thế, nghe vạn quỷ gào thét, tà khí đầy trời, để vốn là phật gia quyền trượng biến âm trầm một thân tà khí.

Phía sau hắn tồn tại La Hán, cũng là tà khí lao nhanh.

Toàn bộ đều nóng nảy lên, nhìn thấy đều làm người ta trong lòng phát lạnh, đỉnh thiên lập địa La Hán cúi người, giống như trời đất sụp đổ như thế, đôi tay nắm lấy Ân Thiên Vấn trường kiếm trong tay, mà hòa thượng chính mình thì là cầm trong tay quyền trượng hướng về phía Ân Thiên Vấn công kích.

Kèo kẹt

Kèo kẹt

La Hán hai tay tại Ân Thiên Vấn dưới trường kiếm phát ra làm cho người da đầu tê dại thanh âm, chẳng qua nhưng như cũ không thể chậm lại trường kiếm thế công.

Nhưng là cùng còn quyền trượng lại là phát sau mà đến trước quyền trượng đỉnh cao nhất trực chỉ mũi kiếm.

Oanh

Cả hai va chạm nháy mắt, tựa như là sao chổi đụng trái đất như thế, phát ra một vòng lại một vòng sóng xung kích, tại toàn bộ đại điện bên trong tiếng vọng, nhưng lại đối đại điện không có một tia một hào tổn thương.

Mà cái này một đạo lại một đạo công kích dư ba, lại là để không khác biệt, đánh vào Ân Thiên Vấn cùng hòa thượng trên thân thể.

Cả hai đều là bay ngược mà ra, mà nương theo lấy cả hai công kích, Lữ Bố cùng Khổng Minh hai người cũng là nhao nhao thoát thân, thẳng đến hòa thượng mà đi.

Ân Thiên Vấn cơ hồ là mới vừa vừa xuống đất, liền không lo được thương thế, thẳng đến hòa thượng mà đi, bởi vì hắn không muốn lại sinh biến cố, Lữ Bố cùng Khổng Minh đứng chỗ nhanh chóng một người một bên đem hòa thượng cái trên không trung.

Phốc phốc.

Người còn chưa đến, trường kiếm trực tiếp đâm vào hòa thượng trái tim, chui vào chỉ còn một cái chuỗi kiếm.

Ân Thiên Vấn lúc này cách hắn cũng chỉ có mấy chục centimet khoảng cách, hòa thượng trong mắt không có một tia một hào e ngại, ngược lại là đầy đường trào phúng nói ra: "Ngươi không giết chết được ta."

Ân Thiên Vấn đè lại lồng ngực của hắn, chậm rãi thu hồi trường kiếm, người không lui lại, trường kiếm một tác một tác biến ngắn, cuối cùng hóa thành một viên lệnh bài rơi ở trong tay của hắn.

Khổng Minh cùng Lữ Bố cũng là đem lòng tay ra.

Bọn họ không hề động, bởi vì đang chờ hòa thượng hỗn phách.

Thu

Một đạo lưu quang từ hòa thượng trong thân thể trực tiếp bắn ra, Ân Thiên Vấn còn chưa tới cùng phản ứng, hắn trừ vật giới chỉ bên trong liền xuất hiện một mai thủy tinh, lưu quang từ thủy tinh bên trong xuyên qua, tốc độ không giảm mấy may, mà Khổng Minh cũng là cấp tốc đem la bàn trong tay quăng trên không trung.

Nhưng là hắn nhìn thấy kia lưu quang, tại Khổng Minh chặn đường phía dưới, có chút lóe lên, một cái đặc thù phù? Xuất hiện, như cũ là từ nơi này bắn thẳng đến chân trời, biến mất không thấy gì nữa.

"Chuyện gì xảy ra."

Ân Thiên Vãn nhìn xem Không Minh cùng Lữ Bố nói, một mặt phần nộ, dĩ nhiên không phải đối lấy hai người bọn họ, mà là bởi vì cái này vạn vô nhất thất chiến đấu, lại còn có thể để cho hắn đào thoát, thật sự là để hắn có hỏa không có chỗ phát.

"Việc này chỉ sợ là phiền toái." Một mực biểu hiện lấy không sao cả Lữ Bố sắc mặt cũng có chút âm trầm, đây là Ân Thiên Vãn lần thứ nhất nhìn thấy.

Hắn còn muốn hỏi chút gì, chẳng qua Không Minh một câu lại là để hắn đối tượng lại tràn đầy lo lắng, như vậy so sánh, hòa thượng đào thoát cũng không phải đặc biệt trọng yếu, huống chi hắn vừa rồi cũng không phải không thu hoạch được gì.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Địa Phủ thế lực

Đại điện bên trong, một người hai quý một cái thi thể.

Ân Thiên Vãn tự hỏi Không Minh nói lời, trong lòng cũng có chút không thoải mái, địa phủ này ngoại giao chức vị hiện tại với hắn mà nói cũng không biết là phúc là họa!

"Đây ít nhất là phán quan trở lên tồn tại." Không Minh vậy tay, liền đem la bàn thu hồi lại, có chút lo lắng nói.

"Phán quan?" Ân Thiên Vãn trong lòng lúc ấy liền nghĩ đến vị kia nhất truyền kỳ phán quan —— Thôi Phán Quan!

Vị kia thế nhưng là tiếng tăm lừng lẫy, lúc trước trong Tây Du Ký Ân Thiên Vãn liền nghe qua tên của hắn.

"Không phải ngươi nghĩ vị kia, hiện tại Địa phủ cùng nguyên lai có khác biệt lớn." Không Minh chỉ nghe được Ân Thiên Vãn nghi vấn liền biết Ân Thiên Vãn nói là cái gì.

Ân Thiên Vãn trong lòng cũng là không rõ ràng, dù sao hắn cũng không có đi qua âm phủ, Lữ Bố cũng không có đã nói với hắn, lúc trước hắn tiếp xúc những cái kia quý đều là tiểu quý.

Cho nên cũng sẽ không nói nghe Không Minh giải thích, dù sao hắn tại âm phủ là công vụ viên, đối chuyện bên trong thế ché nên vô cùng rõ ràng.

Không Minh đầu có chút gợn lên, nhìn liền là mới vừa rồi cùng còn linh hồn thời điểm chạy trốn, lấp lóe cái kia án phủ địa phương.

"Nguyên lai chúng ta Địa Phủ chỉ có bốn vị phán quan, thường tốt ti, phạt ác ti, tra xem xét ti, Thôi Phán Quan. Ba vị trước đều là chức vị tên, dù cho là ta cũng không biết. Nhưng vị cuối cùng Thôi Phán Quan, lại là mười phần nổi danh!" Không Minh nói tới chỗ này ngữ khí dừng lại một chút, tựa hồ nghĩ tới điều gì, sau đó lại nói tiếp đi.

"Ta hiện tại lệ thuộc Tàn Quảng Vương dưới trướng, Thôi Phán Quan cũng là Tàn Quảng Vương dưới trướng, bất quá hắn thủ hạ cấp thấp phán quan cũng có thật nhiều, nhưng là vừa rồi cổ kia ba động hiển nhiên không phải phổ Thông Phán giác quan liên quan đến năng lực."

Không Minh tựa hồ đối với phán quan năng lực rất rõ ràng, Ân Thiên Vãn nghĩ đến hắn loại này đại trí như yêu người tại âm phủ lăn lộn nhiều năm như vậy, so sánh nên phản bội quan cũng không xa đi!

Chẳng qua này một điểm Ân Thiên Vãn tầm mắt đưa đến hắn tính hạn chế, Địa Phủ không phải Hoa Hạ Địa Phủ, mà Địa Phủ cái này bao nhiêu năm rồi vô số nhân vật thiên tài ở trong đó, sẽ là một thế giới như thế nào.

Mà Không Minh tại Hoa Hạ trong lịch sử tính là một cái nhân vật, nhưng ở nước này lam tinh trong lịch sử lại nhỏ bé giống như một hạt bụi.

"Vậy ngươi có biết là ai tại đám hòa thượng." Ân Thiên Vãn vẫn là hỏi ra hắn vấn đề lo lắng nhất.

"Không biết, ta không có thể tùy ý đàm luận đại nhân, như thế coi là đối bọn hắn không tuân theo, bất quá chờ ngươi nhậm chức thời điểm có thể bản thân điều tra thêm nhìn, dù sao ngoại giao cùng phán quan là cùng một cấp bậc." Không Minh đối với cái này thảo luận có chút câu thúc, phải cùng năm đó vẫn tự ngục cơ bản giống nhau, không có thực hiện ngôn luận tự do.

Có thể thấy được âm phủ mặc dù có chút địa phương so đương gian tốt hơn nhiều, nhưng là có nhiều chỗ quản chế quá sâu.

"Kia liền không nói, bình tới tướng đỡ nước đến đất ngăn, bây giờ nghĩ quá nhiều cũng là phiền phức, hần nói thế nào cũng coi là chết rồi, huống hồ hần lật bàn ý vào đều bị ta sở đoạt, đợi đi đến Địa Phủ, hần sẽ trả giá thật lớn." Ân Thiên Vãn ném ra một viên hỏa cầu phù, không chế phạm vi nổ, đem hòa thượng thi thể đốt sạch sẽ.

Trong lòng của hần vẫn đang suy nghĩ vừa rồi tàn kính bay ra, chỗ cướp đoạt món đồ kia chỉ bất quá, trong óc của hần nhưng vẫn không có truyền đề hoàn thành ủy thác tin tức.

Hòa thượng cấp thấp hệ thống bị hần sở đoạt, cho nên vừa rồi Ân Thiên Vãn mặc dù tức giận, nhưng là nhưng cũng biết hòa thượng không có hệ thống ở đâu cũng sẽ chẳng khác người thường.

Trừ phi hần còn có thể thu được một cái hệ thống, kia thật là gặp vận may.

Lúc này Ân Thiên Vãn mới đem ánh mắt nhìn về phía mở ra nửa phiên đại môn, bọn họ đã sớm từ nơi này tiến vào, mà bây giờ Ân Thiên Vãn tính cả Lữ Bố, Không Minh.

Cũng muốn bắt đầu bọn họ thám hiểm.

"Đi thôi" Ân Thiên Vãn nhìn xem Lữ Bố cùng Không Minh, dẫn đầu đi vào đại môn, hần biết nơi này có thí luyện.

Cho nên vừa rồi trì hoãn thời gian cũng sẽ không ảnh hưởng lần hành động này, dù sao vẫn là lợi nhiều hơn hại, hòa thượng không giải quyết, vậy hần hành động lần này cuối cùng sẽ bị hạn chế.

Hiện tại hần nghĩ nghĩ, cũng chính là Hư Sinh cùng cái kia ẩn giấu tu vi người hần có chút đoán đo khó định, vài người khác sẽ không nhận ảnh hưởng gì.

Chắc hần chiến đấu sau cùng vẫn là tại ba người bọn họ ở giữa,

Chỉ bất quá một mực nghĩ mãi mà không rõ lúc ấy người kia vì cái gì ẩn giấu tu vi chấp tay nhường cho một viên lệnh bài.

Cái này thật sự là quá mức kỳ quái, nói là muốn cầu cạnh hần đi, Ân Thiên Vãn thậm chí không biết tên của hần, nói là có âm mưu gì đi, cái này đã đến nơi này, lệnh bài đều lần thứ hai nhận chủ, hần cũng không không chế được cái gì đi!

Trong lúc nhất thời cũng nghĩ không ra được đầu mối gì, sự tình từng cái từng cái giải quyết nhưng là lại từng cái từng cái ra tới. Để hần thật sự là có chút bức bối.

Nhưng lại không thể không tiếp thụ, người trong giang hồ, thân bất do kỷ, câu nói này hần đến bây giờ mới xem như lý giải một ít, càng nhiều hơn chính là bất đắc dĩ.

"Đi như thế nào?" Lữ Bố nhìn trước mặt hai con đường hơi nghi hoặc một chút nói.

Không Minh đi về phía trước đi, muốn nhìn một chút con đường kia tương đối mà nói nguy hiểm sẽ nhỏ một chút.

"Không cần nhìn, từ nơi này đi, chúng ta đi gần đường." Ân Thiên Vãn trực tiếp đi đến, hai cái lối đi chính giữa, sau đó dùng tay bỗng nhiên đẩy, một cái có thể chứa đựng một người thông đạo xuất hiện.

Lữ Bố khiêng đao đứng ở nơi đó một mặt mộng bức nói ra: "Ngọa tào, như vậy cũng được, người không phải gian lận sao?"

Không Minh đi từ từ hướng về cái này cửa hang, cẩn thận cảm thụ được phía trên khí tức, chắc chắn không rời mắt.

"Cái này mộ chủ nhân quả thật không giống thường nhân, ai có thể biết cái này hai con đường chết ở giữa mới thật sự là thông đạo, cho dù ai đến xem đi vào nơi này cũng là sẽ ở hai con đường này bên trong chọn một."

Thẳng đến bọn họ đi vào thông đạo. Không Minh vẫn là lại nói thật nghĩ kiến thức một chút nơi này thiết kế người, phía trước đủ loại thiết kế mặc dù chưa nói tới sáng chói. Nhưng cũng là quy củ, có thể là cứ như vậy, lại giống như vẽ rồng điểm mắt đồng dạng đem cái này mộ cuộn sống.

Hai người không hỏi Ân Thiên Vãn là làm thế nào biết, bởi vì bọn họ trong lòng cũng đại khái đã biết, Ân Thiên Vãn hần là có địa đồ một loại, không phải vậy không có khả năng trực tiếp tìm tới nơi này.

Ân Thiên Vãn nhìn xem trong đầu bản đồ, cũng là có một ít đặc ý, cái này bản đồ phía trên biểu hiện trên con đường này căn bản không có nguy hiểm gì, có thể trực tiếp đạt đến cái thứ hai cửa ải.

Nhất bắt đầu ăn không có có tình báo thua thiệt, bây giờ tại nơi này không có người so với hần rõ ràng hơn, chỉ phải qua nhốt một lần này, liền có thể thẳng tới nơi muốn đến, như thế trợ giúp Lữ Bố thu được thân thể, liền có thể trực tiếp đi ra, ba cái Hậu Thiên đỉnh phong cao thủ, có thể đủ đem tin thí hết thảy bãi bình, hòa thượng cũng đã không còn nữa.

Cho nên chỉ cần Hùng Kê Sơn không tìm phiền toái, hần tại đi một lần Trịnh Thị, vậy trong này mạng lưới quan hệ kỳ thật cũng rất đơn giản, liền có thể đi Địa Phủ cười ngửa nhậm chức.

Dù sao Không Minh nói là ở chỗ này bảo hộ hần, kỳ thật cũng là giám sát, lúc đầu hần còn không nóng nảy, nhưng là âm phủ người đã để mắt tới hần, nếu như không chủ động xuất kích chỉ sợ chết cũng không biết chết như thế nào.

Ân Thiên Vãn đang suy nghĩ vấn đề, lại một cước đạp không. Ngẫu nhiên cũng là kịp phản ứng, cái này cửa thứ hai vô kinh vô hiểm đã đến, bất quá hần lại không là cái thứ nhất!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Vũ của khiêu vũ

Cửa thứ nhất nhìn vàng son lộng lẫy tựa như là một cái cung điện.

Mà cửa thứ hai nơi này khó mà nói như cái gì, có lẽ xưng là hầm mộ càng là thích hợp, vuông vức, thoạt nhìn cũng chỉ là chừng hai mươi mét, chỉ bất quá có hai người tại hầm mộ phía trước nhất.

Là Hư Sinh cùng Mê Vụ Hồ!

Rất giống lúc ấy Ân Thiên Vãn nhìn qua tượng binh mã, trong lòng của hần cũng có một chút đại khái ý nghĩ, có một ít chờ mong cũng có chút đối không biết kính sợ.

Mê Vụ Hồ cùng Hư Sinh sau lưng xe ngựa, binh sĩ, cung nô, theo thứ tự sắp xếp, Ân Thiên Vãn còn chứng kiến Mê Vụ Hồ hầm mộ vậy mà so Hư Sinh phải lớn hơn một ít.

Chỉ bất quá bây giờ chỉ có hai người bọn họ mà thôi, không biết là bởi vì trùng hợp, còn là nguyên nhân gì.

Hai người kia dẫn đầu đến ngược lại là ra ngoài ý định, bởi vì bọn họ đây cũng không phải là Ân Thiên Vãn chỗ nghĩ như vậy, là Hư Sinh cùng cái kia ả náo tử vì võ giả.

Nói như vậy Mê Vụ Hồ hần là có giấu đại bí mật, bất quá hần cũng không đồ mắt, dù sao ở chỗ này ai cơ duyên có hần lớn đâu?

Cầm lấy địa đồ cùng gian lận không có khác biệt.

Cái này cửa thứ hai tính cả Ân Thiên Vãn, Lữ Bố, Không Minh là có năm người.

Hai người bọn họ chiếm cứ hai cái hố, nhìn lấy bọn hần quần áo có chút lộn xộn, giống như là kinh lịch một trận lại một trận chiến đấu.

Mê Vụ Hồ trên người thậm chí còn có chút vết máu, còn không có hoàn toàn khô ráo.

Chỉ bất quá hai người đối với Ân Thiên Vãn ba người xuất hiện không có một chút chút kinh ngạc, có lẽ bọn họ căn bản cũng không biết, chắc hần bọn họ lúc này là đã đi vào thí luyện bên trong, mà không thể nhận ra cảm giác chung quanh sự tình.

Ân Thiên Vãn chậm rãi rơi xuống từ trên không, nhìn xem ba cái hố theo thứ tự xuất hiện, Lữ Bố, Không Minh riêng phần mình có một cái, rơi vào trong hầm mộ thời điểm, liền lẫn nhau không nhìn thấy đối phương.

Bởi vì tại bọn họ chậm rãi hạ xuống xong hầm mộ mới đang chậm rãi thành hình, hần nhìn một chút chính mình sở tại hầm mộ, phát hiện thế mà so Mê Vụ Hồ còn muốn lớn hơn không ít, đã nhanh so Hư Sinh lớn hơn gấp đôi.

Chẳng qua thấy không rõ Lữ Bố cùng Không Minh hầm mộ lớn nhỏ, sơ dĩ so sánh Mê Vụ Hồ, còn là trước kia thấy được, mới có cái so sánh.

Ân Thiên Vãn dùng hồn lực cũng vô pháp vượt qua cái này thấp thấp tường đất, sau đó liền tự động tiến vào thí luyện bên trong.

Lần này thí luyện không hề giống lần thứ nhất, cần phát động, hần là bước vào nơi này đều có cơ hội tham dự thí luyện, Ân Thiên Vãn cũng là minh bạch lúc trước người kia vì cái gì nói với hần còn có thể gặp lại.

Đoán chừng là hần cũng biết Ân Thiên Vãn thực lực hần là trong mười người thượng đẳng, không có cái gì ngoài ý muốn nhất định có thể đến cửa thứ hai, dù sao mười người đều tại cửa thứ nhất huyền cảnh bên trong bị hần sở soạn cái đấy.

Ân Thiên Vấn vừa qua khỏi đứng ở đây hổ, cũng cảm giác giống như vạn cân gông xiềng cài lên trên người hắn, từng đợt chiến mã tiếng gào thét, binh khí đan xen thanh âm, đao đao vào thịt thanh âm một mạch rót vào trong tai của hắn.

Tựa như là lập tức xuyên qua thời không đạt tới cổ chiến trường bên trong, để hắn có ý triều bành trướng, đương nhiên lại càng là hưng phấn.

Lúc này hắn cũng là nghĩ đến một bên ngoài mặt đất màu đen, mệnh mông hắc khí, huyết khí nghiêm nghị không khí cùng tàn kiếm đánh gãy kích.

Loại kia chiến đấu nên là như thế nào làm cho người kích tình bành trướng, lại là như thế nào để người huyết mạch phún trướng, ai không có một cái nào nghĩ làm tướng quân mộng đâu? Mặc dù cũng không muốn chiến tử sa trường, vẫn là áo giáp về quê tương đối tốt.

Mà bây giờ đã ngồi tại trong quân trường Ân Thiên Vấn nhìn trong tay lệnh bài hóa thành binh phù.

Phía trên bốn đạo vết tích, mà tại dưới tay hắn phó tướng xem ra cũng chỉ là một cái binh phù mà thôi, lúc này hắn cũng có một chút may mắn, may mắn lúc trước không có tướng ăn quá khó nhìn đem Lữ Bố cùng Khổng Minh lệnh bài lấy tới.

Không phải vậy không biết bọn họ có thể tới hay không đến cái này thí luyện bên trong, coi như có tới không binh phù, cô gia quả nhân lại nên như thế nào chiến đấu, ở chỗ này là không thể nào không đánh mà hàng người chỉ binh, dù sao nơi này chủ tướng đều là tới tranh đoạt cơ duyên, trừ phi là bọn họ đạt thành giao dịch gì.

Cũng là đối hết thấy đều có hiểu rõ, bất quá bây giờ càng thêm đối cái kia ẩn giấu tu vi thậm chí hiện tại còn không biết tính danh người, có càng nhiều hơn nghi vấn, hắn vì cái gì lấy lòng.

Chẳng qua nhìn trong tay binh phù cùng trong quân trường tướng sĩ báo cáo,

Thập phương binh mã tương chiến, cuối cùng chỉ có một phương thắng được, đối với nơi này tướng sĩ tới nói là một lần diễn tập, Ân Thiên Vấn đã hiểu rõ một chút tình huống.

Đối với các binh sĩ cùng nhận lấy phó tướng tới nói là mấy cái quốc gia Hoàng đế coi đây là chiến trường, lấy tướng sĩ làm quân cờ tới phân chia biên giới.

Mà nước có mạnh có yếu, cho nên cũng chính là binh lực bao nhiêu, bởi vì là huấn cảnh cũng là thí luyện, trên cơ bản là nói rõ cho nên cũng không có ai đi quan tâm Logic vấn đề, quan tâm chỉ là cuối cùng ai có thể lấy được thắng lợi.

Chẳng qua này thời điểm Ân Thiên Vấn lại nghĩ đến Lữ Bố cùng Khổng Minh, hai người kia đều là trải qua rất nhiều sinh tử chỉ chiến tướng quân, khẳng định là so chính hắn sẽ mang binh.

Dù sao tầm nhìn là đến cửa ải cuối cùng, cho nên ở chỗ này, Ân Thiên Vấn càng thêm hi vọng liên hệ với Lữ Bố cùng Khổng Minh, ba người cùng một chỗ, hắn liền có thể đánh xiết đầu.

Xông pha chiến đấu có Lữ Bố, bổ cục mưu đồ có Khổng Minh, sóng phóng túng có Ân Thiên Vấn!

"Phó tướng, cái này còn lại tám quốc gia chỉ bên trong có hay không họ Lữ tướng quân, có hay không họ Khổng minh?" Ân Thiên Vấn nghĩ đến, liền hỏi.

"Thuộc hạ không biết, mười nước khai chiến tại hai ngày sau, bởi vì có quốc gia còn tại chọn lựa tướng quân, thậm chí đến cuối cùng còn có quốc gia không có tướng quân dẫn đến vứt bỏ chiến!" Phó tướng cung kính nói.

Cũng là để lộ ra một ít tin tức, tỉ như khai chiến thời gian, chắc hẳn liền là đang chờ đợi thông qua thứ người của một cửa, mà cái gọi là vứt bỏ chiến hẳn là giống hòa thượng loại này bị Ân Thiên Vấn giết chết người.

Chỉ bất quá không rõ rệt, chẳng lẽ An Lâu Hành, Đông Pha Lâm Tịch Mộng bọn họ sẽ mang binh đánh giặc?

Thật là khó có thể tưởng tượng, trừ phi bọn họ sự tình biết tiên tri, bù lại tri thức, không phải vậy khẳng định giống như Ân Thiên Vấn, hai mắt đen thui.

Dứt khoát Ân Thiên Vấn cũng không đi quân, chính hắn binh cường mã tráng, mà lại số lượng rất nhiều, chỉ cần chờ Lữ Bố Khổng Minh bọn họ liên hợp lại, liền vững vàng có thể bắt lại.

Dù sao ba phe nhân mã hội tụ, Ân Thiên Vấn cũng vui vẻ hợp lý một cái vung tay chương quỹ, liền vung tay lên nói ra: "Phó tướng đem mỹ tửu mỹ thực đi lên, kêu nửa mấy cái vũ giả tới khiêu vũ!"

Phó tướng ngồi nghiêm chỉnh, một mặt mộng bức hồi đáp: "Tướng quân ngài nói cái gì? Vô giá?"

Ân Thiên Vấn liền nói: "Vũ của khiêu vũ, mỹ nữ, rượu ngon, mỹ thực, có hay không?"

Làm một cái hoàn khổ thật tốt a, Ân Thiên Vấn cũng nghĩ đến phim truyền hình bên trong, say nằm ngủ trên gối mỹ nhân, tỉnh nắm quyền thiên hạ. Loại cảm giác này, ngắm lại liền đẹp muốn chết, thù hạ có tiểu đệ liền là tốt, cái gì đều không cần làm, ngồi mát ăn bát vàng là được rồi.

Kỳ thật nguyên nhân lớn nhất là, cửa ải cuối cùng này hắn cũng không có bao nhiêu hứng thú, bởi vì tàn kính hắn đã được đến, hòa thượng hệ thống hắn cũng đã được đến, còn lại liền là trợ giúp Lữ Bố thu được thân thể, kia là chính Lữ Bố phần đầu sự tình, binh mã của hắn đều sẽ giao cho hắn.

Trầm tĩnh lại Ân Thiên Vấn không nghĩ tới một cái vui mừng lớn hơn đang chờ hắn, chẳng qua này hết thấy đều là tại hai ngày sau đó lại công bố, nhưng là có thể ở chỗ này sống phóng túng bất cần đời, hắn là cũng liền Ân Thiên Vấn một người mà thôi.

Có kinh hi tự nhiên có kinh hãi, cũng tương tự có chuyện để hắn trở tay không kịp, ít nhất là không có vui đùa tâm tư!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Ngự dưới kẻ sách

Ùm lớn cổ chiến trường bên trong, ở trong đó thời gian trôi qua rất nhanh, căn bản không kịp phản ứng.

Trong thời gian này Ân Thiên Vấn cũng từ trong quân trường đi ra, nhìn xem thuộc về hắn binh sĩ, theo từng tiếng trống quân, tinh thần của hắn cũng có một chút biến hóa.

Từ vô dục vô cầu cũng là sinh ra một ít lòng tranh cường háo thắng tưởng nhớ, dù sao cũng là người trẻ tuổi, chẳng qua vẫn có một ít lý trí, mục tiêu chỉ có một cái, thu được nơi này đồ tốt nhất.

Hai ngày đảo mắt đã qua, Ân Thiên Vấn cho là hắn bản thân có hưởng lạc tâm tư.

Thế nhưng là, làm giả lập rượu ngon, mỹ thực, mỹ nữ từng cái mà lên thời điểm, hắn lại cảm giác có chút tâm phiền ý loạn, không biết là nguyên nhân gì, hắn luôn cảm giác có chút nguy hiểm ý thức.

Bởi vì trong đầu hắn bản đồ, tại hắn tiến vào chiến trường này sau đó bắt đầu xuất hiện binh lực phân chia, mặc dù không có cụ thể trị số nhưng vẫn là có một cái đại khái phương hướng.

Loại này nên thuộc về cơ mật quân sự, nhưng là đối với Ân Thiên Vấn này chủng loại giống như người ngoài ngành người, cũng không có gì tác dụng lớn, vô luận là tại trên mạng, ở trong sách nhìn lại nhiều, cũng không có biện pháp gì, dù sao không hiểu cái nghề này, cho nên chỉ có thể nói có chút ít còn hơn không.

Dù sao lấy kiến thức của hắn chỉ có thể đàm binh trên giấy, thậm chí còn không bằng bên người phó tướng, dứt khoát hắn có tự mình hiểu lấy, không hề giống trên mạng những cái kia chỉ điểm giang sơn bàn phím hiệp như thế, vô nào loạn bên trên đem bản thân một phần tốt cõ dưới chết rồi.

Theo từng cái binh đoàn xuất hiện, Ân Thiên Vấn cũng là đã biết hắn là Đông Pha bọn hắn cũng đều đi vào cái này cửa thứ hai, chẳng qua tiến vào nơi này cũng chỉ có tám cái binh đoàn, hắn là nói có một người đã tại đường này trình bên trong kết thúc, hoặc là nói từ vong.

Ân Thiên Vấn tỉ mỉ nghĩ lại cũng hiểu, Mê Vụ Hồ vết máu trên người cùng hắn hơi lớn hơn một chút hàm mộ cùng thêm ra tới binh lực.

Hắn là cướp đoạt người kia lệnh bài đạt được, tâm tư niệm này cũng là đối với hắn có một chút kiêng kỵ, hắn có thể là đối người quen hạ thủ.

Kỳ thật cũng không tính là gì người quen, hắn là Đông Pha, An Lâu Hành, Lâm Tịch Mộng trong ba người một cái, chỉ bất quá không biết đến cùng là ai, nhưng là chỉ cần đối người này cẩn thận một chút liền tốt.

"Trống quân, nhanh muốn bắt đầu." Phó tướng thanh âm truyền ra, rất là cung kính.

"Không nên gấp gáp, trước xem bọn hắn động tĩnh, chúng ta phương hướng tây bắc ba mươi dặm địa phương có một cái quân đoàn, trước đi xem bọn họ một chút hư thực." Ân Thiên Vấn nhìn xem trong đầu bản đồ đối phó tướng nói.

Cũng không có nhìn phó tướng kinh ngạc biểu lộ, chỉ là dựa theo trong đầu bản đồ đánh dấu, để hắn phái thám tử đi điều tra điều tra, dù sao hắn cũng không hiểu đánh trận, cũng không biết những thứ này cụ thể binh chủng.

Thực sự không được cảm người đề chết hắn, nhìn xem binh lực, đều nhanh vượt qua gấp đôi bọn họ, tin tưởng coi như cái này phó tướng, cũng đủ để ứng phó loại thực lực này chênh lệch quá lớn chiến đấu.

Phó tướng đối với Ân Thiên Vấn yêu cầu có chuyện nhờ vả hắn, hắn là là huyền cảnh xuất hiện thời điểm ngay tại trong óc của bọn hắn có một ít tử mệnh lệnh.

Bởi vì là huyền cảnh, cho nên Ân Thiên Vấn cũng liền không đau lòng bọn họ, dù sao đều là giả, thí luyện kết thúc bọn họ cũng liền tan mất.

"Người qua đây, người cảm thấy một trận này ứng phải đánh thế nào." Ân Thiên Vấn ngồi tại chính trung, nhìn xem ngồi bên cạnh mấy người nói.

Hắn cũng muốn nghe xem ý kiến của bọn hắn, chỉ ít tìm được trước một cái điểm vào, không phải hắn không muốn phát triển, ban đầu hắn từ lý tính đến xem, không cầu có công, nhưng cầu không tội.

Nhưng là theo thời gian thúc đẩy, hắn cũng là sinh ra một ít tâm tư khác, tí như trước nuốt mất hai cái, cho nên liền cần một cái càng kín đáo kế hoạch.

Trong đầu của hắn bản đồ, có thể đối binh đoàn tiến lên có báo động trước, mặc dù mấy người, mười mấy người không thể nào thấy được, nhưng là mấy người cũng không có khả năng đem bọn hắn toàn bộ binh đoàn đoàn diệt đi.

Kết quả bọn thủ hạ còn chưa lên tiếng, hắn liền nghĩ đến một vấn đề: "Trước phải người bảo vệ tốt lương thảo, thám tử đều rải ra, một con ruồi cũng không cần bay tới."

"Bốn giờ một tốp, không đối hai canh giờ một tốp, chia sáu tốp, không cần mệt nhọc tuần tra." Ân Thiên Vấn ngẫm lại còn nói thêm, sợ bọn họ không biết giờ có ý tứ gì.

Vẫn là nói canh giờ tốt một chút.

Chẳng qua này một số người mặc dù đối một ít khẩu ngữ có chút mê hoặc, nhưng là đại khái ý tứ vẫn có thể nghe hiểu, rất nhanh liền an bài đi xuống.

Tạm thời cũng không nghĩ tới quá nhiều đồ vật, liền sợ tại lương thực trong có hạ độc, hoặc là trực tiếp đốt hắn lương thảo, như thế cũng quá bị động, dù sao tạm thời liền là địch không động, ta không động, phòng ngự như cái mai rùa là được rồi.

Các loại đi ra thám tử trở lại thăm một chút có tin tức gì.

Thủ hạ người cùng Ân Thiên Vấn giới thiệu một ít tin tức, nhìn xem trong quân trưởng sa bàn còn có địa đồ, Ân Thiên Vấn cũng là hiểu rõ một chút cơ bản tin tức, sau đó liền ngồi ở chỗ đó không biết nghĩ viết cái gì.

Nửa ngày đợi đến ban đầu cái kia phó tướng trở về, mới khiến cho người chung quanh tất cả lui ra, sau đó hỏi hắn nói ra: "Chúng ta nơi này có quân địch nội ứng sao?"

Phó tướng nhìn thoáng qua Ân Thiên Vấn nói ra: "Hắn là có, bất quá chúng ta cũng có thám tử tại bọn họ chỗ nào, nhưng là không biết vì cái gì, thám tử tin tức tựa hồ không có cách nào truyền tới, ta đã liên hệ mấy lần."

Ân Thiên Vấn không nói gì, cái này phó tướng là có thể tin tưởng, bởi vì lúc ấy hắn xuất hiện thời điểm, cái này trong quân trưởng chỉ có cái này một cái phó tướng ở chỗ này, nếu như phó tướng muốn giết hắn dễ như trở bàn tay, coi như không muốn giết hắn, hắn có thể ngồi tại cái này trong quân trưởng cũng hắn là là tâm trong bụng tâm phúc!

Cho nên hắn là rất tin tưởng hắn, nhưng là cũng không có đến thôi tâm trí phức tạp tình trạng, tiện tay đem địa đồ lấy đi qua, sau đó dựa theo trong đầu bản đồ, tiêu ký ra tới ba cái khoảng cách gần một chút binh đoàn chỗ đó.

"Cái này ba cái địa phương đều có quân địch, người có thể phái một ít tiểu đội đi quấy rối một lần, không cầu công lao chỉ cầu không thất bại, nếu như có thể hủy lương thảo có lẽ có thể về tay ra quân địch chủ tướng khuôn mặt tốt nhất."

Ân Thiên Vấn mặc dù biết tiêu hủy lương thảo cùng bức họa bọn họ cũng không thể nào làm được, bất quá vạn nhất có trùng hợp, hoặc là ngoài ý muốn kinh hi đầu.

Hiện tại nhất buồn bức liền là chính hắn không biết hội họa, nếu không phải còn có thể đem Lữ Bố cùng Khổng Minh bức họa lấy ra, như vậy liền đơn giản rất nhiều.

"Tuân lệnh"

Phó tướng quỳ một chân trên đất, tiếp nhận Ân Thiên Vấn trong tay địa đồ, đáy mắt cũng là có một số khác biệt ý vị.

Lúc trước hắn coi là Ân Thiên Vấn chỉ là một cái giá áo túi cơm, nhưng là cái này xem ra mặc dù không phải chiến trường lão thủ, nhưng là tựa hồ biết một ít hắn cũng không biết quân tình, mà lại làm việc cẩn thận chặt chẽ, như vậy binh sĩ sống sót tỉ lệ liền biết lớn hơn rất nhiều.

Ân Thiên Vấn nhìn xem phó tướng sắp ra ngoài, hắn cũng đứng lên, bước nhanh đuổi theo, vỗ vỗ phó tướng bả vai chứa ngữ trọng tâm trường nói ra: "Nói cho bọn hắn, còn sống trọng yếu nhất."

Cử động lần này đối với Ân Thiên Vấn tới nói là cử chỉ vô tâm, chỉ là bởi vì đầu óc co lại, nghĩ đến trong tivi phim ảnh ngư dưới kẻ sách đều là như thế, nhưng là phó tướng trong mắt sinh ra cảm kích.

Các loại phó tướng đi ra quân trưởng, Ân Thiên Vấn rõ ràng nhìn thấy phó tướng thân thể run nhẹ một lần, hắn lúc này cũng là đã biết lúc trước ý nghĩ tựa hồ có chút sai lầm a!

Chỉ có nhân tài là có cảm tình, phó tướng không hề giống huyền tượng, mà càng giống một cái người sống sờ sờ.

Trận này thí luyện tựa hồ đồng thời không có đơn giản như vậy, đối với Ân Thiên Vãn bên này bình thân, Lữ Bố bên kia đã mài dao xoèn xoẹt!

Đối với hắn mà nói đã hơn nghìn năm không có hành quân đánh trận .

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 121: Đại chiến mở ra

Diện mạo hiện? n bây trước Hán, mày kiếm mắt hồ trắng Phan An. Thiên quân vạn mã một tướng tại, lấy đồ trong túi có gì khó? Lương câu Xích Thổ thêm hồ cánh, Phương Thiên Họa Kích tang địch gan.

Diễn nghĩa trong tiểu thuyết liền là như thế hình dung Lữ Bố, chỉ chẳng qua hiện nay Lữ Bố, bởi vì tại Địa phủ ngàn năm tôi luyện, không chỉ có vũ lực càng cao hơn mạnh, trí lực cũng là càng sâu vài phần.

Trong quân doanh Lữ Bố người mặc giáp lưới, đầu đội kim quan, chân đạp mây giày, trong tay tay kích, trên lưng trường cung, lập tức ổng tên, một cái oai hùng anh phát thiết huyết tướng quân!

Nếu như cái này uy vũ bá khí tạo hình nếu là truyền đi, khẳng định để những cái kia truy tinh, a Hán, a nhật người, vì đó khuynh đảo, đây mới là người Hoa.

Lữ Bố lúc này cũng là tâm tình bành trướng, hắn cũng là không nghĩ tới vậy mà còn có cái này cơ hội, có thể để cho hắn lần nữa lãnh binh tác chiến.

Thân mặc khôi giáp, cầm trong tay vũ khí, dưới hông chiến mã, tuần sát tam quân.

Thật lâu, tâm tình của hắn mới bình phục một ít, trong tay hắn tay kích đều có chút run rẩy, nhìn xem quen thuộc hết thầy phảng phất lại về tới năm đó, huyết chiến bát phương chiến thần.

Hắn cũng không giống như là Ân Thiên Vãn không có gì truy cầu, hắn thậm chí không có nghĩ qua tìm Không Minh cùng Ân Thiên Vãn, hắn tự tin có thể lấy một phương sĩ binh, thôn tính tất cả.

Cưỡi chiến mã, nhìn xem binh sĩ, hiểu rõ lấy quân tình, ngừng lấy thủ hạ phó tướng bẩm báo, hào hứng tới còn tới trong diễn võ trường đánh lên mây trận.

Vền vẹn nửa ngày liền khuất phục trong quân hơn phân nửa người, cái này không hàng tướng quân lấy hắn đặc biệt nhân cách mị lực chinh phục hắn luôn rồi nhóm.

Hắn đem mỗi một sĩ binh cũng làm làm người đến đối đãi, sự thật chứng minh hắn cũng là đúng, những binh lính này đều là lúc trước cổ chiến trường bên trong quân hòn, bất quá bọn hắn không cách nào siêu thoát, chú định vĩnh sinh bởi tiếp ngôi mộ lớn này, chỉ là lại tới đây, Lữ Bố cũng là rõ ràng đã biết, đó cũng không phải hắn mộ.

Nhưng là hắn thi cốt đúng là trong đó, chẳng qua hết thầy tại sau khi chuyện kết thúc, liền có thể thấy rõ ràng.

Hiện tại đối với hắn mà nói trọng yếu nhất liền là chiến đấu, hắn cần một trận một trận chiến đấu, lĩnh quân đánh trận mới phải theo đuổi của hắn.

Lữ Bố hiện tại liền dạng chân tại ngựa phía trên, chờ lấy quyết chiến thời khắc tiến đến, hắn không phải không biết đánh đòn phủ đầu, mà là hắn không có cách nào ra quân đoàn nửa bước, cho nên cũng chỉ có thể chờ lấy thời gian trôi qua.

Mà Không Minh lúc này vững vàng ngồi tại trong quân trường cũng không có cái gì nhưng lo lắng , khi hắn đi vào liền biết , Ân Thiên Vãn binh lực khẳng định so với hắn nhiều, mà ở chỗ đánh trận phương diện càng không cần lo lắng.

Bởi vì hắn đối Lữ Bố rất là tự tin, hai người giao tình cũng là rất lâu, trải qua vô số chiến đấu.

Cho nên nửa nằm tại trong quân trường, chờ lấy chiến tranh kéo ra màn che, với hắn mà nói nơi này không có cái gì lực hấp dẫn, lúc trước là bởi vì truy tìm món đồ kia, mà bây giờ chỉ là vì hộ tống Ân Thiên Vãn nhậm chức mà thôi.

Chuyện ấy , Ân Thiên Vãn liền có thể bắt đầu đi Địa Phủ nhậm chức, mà nhiệm vụ của hắn cũng coi như là hoàn thành, sau chuyện này, hắn quan chức

cũng có thể thăng lên một cấp, khoảng cách cấp thấp phản quan liền ở trong tầm tay .

Lúc đầu hắn nghĩ trực tiếp đi , bởi vì toà này mộ lúc trước hắn vẫn là có biện pháp đi ra.

Nhưng là cân nhắc đến Ân Thiên Vấn nhậm chức sau đó dù sao cũng là cấp trên của mình, mà lại Lữ Bố cũng là hắn nhiều năm hảo hữu, biết lần hành động này đối với Lữ Bố tới nói khẳng định là rất có ích lợi, cho nên cũng vui vẻ làm thuận nước giong thuyền.

Chủ yếu nhất là Ân Thiên Vấn nhậm chức là phản quan tự mình an bài xuống , mà Ân Thiên Vấn là muốn gặp mặt Tần Quảng Vương , hắn đã tại Địa phủ người hầu hơn nghìn năm lại chưa từng thấy qua Thập Điện Diêm Vương một mặt.

Cho nên tự nhiên là biết Ân Thiên Vấn chuyển này hoặc là lên như điều gặp gió, hoặc là chết không có chỗ chôn.

Bởi vì thấy qua quá nhiều quá nhiều chuyện, cho nên đương nhiên sẽ không tin tưởng Ân Thiên Vấn có thể dựa vào một phong thư tiến cử liền có thể ổn thỏa Điều Ngự Đài, có thể tại Địa phủ an ổn nhậm chức, sau đó thăng tới mây xanh.

Từ hắn đoạt được tin tức nói, bởi vì Tần Quảng Vương khởi động lại quan ngoại giao chức vị, rất nhiều quan nhĩ đại đều dự mưu hồi lâu, một số đại nhân cũng là vì nhà mình hậu bối bốn ba, thế nhưng là ai cũng không nghĩ tới là như thế một cái thoát nhìn không có mấy may bối cảnh người.

Mà lại sự thật chứng minh chuyện này đã có phản quan nhúng tay,

Chỉ bất quá không biết là cái kia khu mà thôi nhưng là vô luận là ai, đều không phải là Không Minh có thể lẫn vào , phản quan đánh nhau, quỷ sai gặp nạn a.

Cho nên Không Minh cũng không có cho thấy lập trường của hắn chỉ hơi hơi lấy lòng, lấy một cái thuộc hạ thân phận, không bán mạng cũng không chạy trốn, nhìn xem tình huống, Ân Thiên Vấn cũng không có có như vậy mạnh mẽ lực cả nhân có thể để cho hắn bán mạng.

Bất quá hắn đương nhiên hi vọng Ân Thiên Vấn chuyển này có thể có cái kết quả tốt bởi vì Lữ Bố quan hệ, hắn khẳng định cũng có điểm tốt, hắn có thể nhìn ra Ân Thiên Vấn lấy lòng chỉ ý, chỉ bất quá hắn chưa hồi phục.

Không có lợi ích, ai lại nguyện ý bán mạng chứ?

Lữ Bố cùng Không Minh hai người đều là lòng có lòng tin, cho nên tự nhiên là sẽ không muốn quá nhiều, mà còn lại năm người lại khác biệt, có chuẩn bị đầy đủ, có hai mắt đen thui.

Hư Sinh lúc này hơi có chút chỉ điểm giang sơn ý tứ, ngồi hết thấy tựa hồ cũng là thuận tay nắm đến, chắc là khổ luyện hồi lâu, bối cảnh của hắn hẳn là không cạn, chỉ bất quá nhất thời bán hội cũng nói không rõ.

Mà Mê Vụ Hồ lúc này, tại trước mặt trên tờ giấy trắng viết đồ vật, sau đó cầm trên giấy đồ vật so sánh địa đồ, trên mặt cũng là có chút ý cười, không biết là từ đâu tới tình báo.

Đông Pha lúc này cũng là chăm chú nhìn địa đồ, quân tình, giải đầu hiển nhiên cũng không có đầu mối gì.

An Lâu Hành ngược lại là bởi vì thân cư cao vị cho nên đối với thuộc hạ chỉnh hợp có chút tâm đắc, từ đề nghị của bọn hắn bên trong chậm rãi tìm tòi.

Mấy người bọn họ cũng đều là cơ bản giống nhau, lúc trước có ý không muốn đạt được một ít tin tức, lúc này cũng đều là có đất dụng võ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, tất cả mọi người tại chú ý tin tức này, thời gian càng gần, trôi qua cũng liền càng chậm, bất quá đối với đang ngủ Ân Thiên Vấn liền không có lộ ra trọng yếu như vậy .

"Tướng quân, còn có một khắc đồng hồ lại bắt đầu."

Phó tướng thanh âm truyền vào Ân Thiên Vấn trong lỗ tai, cũng là để hắn luôn nghĩ có ngủ hay không Ân Thiên Vấn kinh ngạc một chút.

Một khắc đồng hồ.

Ân Thiên Vấn miệng bên trong lầm bầm.

Đem mở mắt ra lại đóng lại, hắn có thể phát giác tất cả binh đoàn cử động, đương nhiên sẽ không hành động thiếu suy nghĩ, mà lại phải đi ra thám tử vậy mà một cái đều chưa có trở về.

"Phó tướng, vẫn là không có tin tức sao?" Ân Thiên Vấn vốn còn muốn nghỉ ngơi một hồi, nhưng là lại cảm thấy tâm phiền ý loạn, dứt khoát ngồi thẳng thân thể, hỏi phó tướng tình huống.

Phó tướng nhìn xem Ân Thiên Vấn ngồi dậy, cũng là cẩn thận bẩm báo nói: "Tướng quân, tất cả thám tử, không có một cái nào về doanh, chúng ta nên có hành động."

Ân Thiên Vấn nhìn xem hắn không nói gì, nhưng thật ra là đang nhìn trong đầu bản đồ, lúc này sắc mặt của hắn cũng là khó nhìn lên, bởi vì hắn phát hiện, bất tri bất giác hắn lại nhưng đã đi vào một cái tử cục bên trong.

Chỉ là lúc trước đều là trong cục người, hiện tại bởi vì thất thần duyên cớ ngược lại là ngoài cuộc tình tảo, trong cuộc u mê .

Hắn trở mình một cái đứng lên lôi kéo phó tướng liền đi tới sa bàn trước mặt, chỉ vào phía trên mấy nơi hỏi phó tướng.

Một mực trầm ổn phó tướng, lúc này vậy mà khăn trương mồ hôi đều nhỏ xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Tiến thoái 2 khó

Trong quân trường, lúc này chỉ có Ân Thiên Vấn cùng phó tướng đứng ở trong đó, bên ngoài gió lạnh liệt da, quân kỳ từng trận phồng lên, tựa như là trống trận đập nện tại người trên lồng ngực như thế.

Để cho người ta nhiệt huyết sôi trào, lại khiến người ta có chút khăn trương, trái tim nhảy lên tại trong lỗ tai âm ỉ rung động.

Tâm tình của hai người lúc này đều có chút không tốt, chẳng qua lại không nói gì thêm, chỉ có để tâm tình bình tĩnh mới có thể tìm được một ít phá cục hi vọng.

Ân Thiên Vấn nhìn xem cát trên bàn cầm mấy cây lá cờ nhỏ, đây là Ân Thiên Vấn điểm ra mấy cái kia binh đoàn vị trí thời điểm, phó tướng chen vào đi, chỉ bất quá khi đó không có chú ý.

Dù sao chiến đấu còn chưa bắt đầu, hắn cũng đang bận quá lấy Ân Thiên Vấn an bài sự tình.

Lúc này bởi vì Ân Thiên Vấn nhắc nhở, cũng là một câu làm tỉnh giấc người trong mộng, hắn không phải người ngu, hắn cũng đã nhìn ra đây là một trận âm mưu.

Một trận châm đối với bọn hắn quốc gia âm mưu, bốn cái binh đoàn, mặc dù án binh bất động, nhưng lại phá hỏng Ân Thiên Vấn một phương này tất cả đường.

Vô luận là tiến lên vẫn là lui lại đều tại bốn cái binh đoàn giám trong mắt.

Đây là trần trụi lượng kiếm, hoặc là dương mưu, chỉ bất quá không biết giờ phút này bốn cái binh đoàn tướng quân có biết hay không trận này liên quan tới Ân Thiên Vấn mưu đồ.

Có lẽ bọn họ cũng là trong cục người, dù sao bọn họ lẫn nhau ở giữa cũng không có liên hệ, nếu như cái này tứ phương bên trong có một người là Lữ Bố hoặc là Khổng Minh lời nói, vậy liền lại không giống nhau.

Ân Thiên Vấn nhìn xem sa bàn bên trên chấp trùng lên xuống, chỉ vào mỗi một nơi thời điểm, phó tướng đều rất có nhãn lực gấp trợ giúp Ân Thiên Vấn giải thích.

Bởi vì Ân Thiên Vấn mặc dù có thể phân rõ cái gì là núi, cái gì là nước, chẳng qua một ít đặc thù tiêu ký hắn không rõ rệt, lúc này phó tướng như cùng một cái lão sư, ngay tại Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) dạy học.

"Tướng quân, có lẽ sự tình còn không hề tương tượng như thế hồng bét, lấy binh lực của chúng ta trừ phi bọn họ tứ phương đồng thời tới gần, không phải vậy nghĩ nuốt vào chúng ta quả thực là ý nghĩ hảo huyền." Phó tướng dần dần cũng là khôi phục tâm thần, hắn trước kia chỉ lo vui đầu đánh trận, như vậy đi vào sa bàn trước đàm binh còn là lần đầu tiên.

Ân Thiên Vấn nhìn xem bản thân binh đoàn phía trước một cái đại hạp cốc, nơi này giống một cái miệng hồ lô đồng dạng, mà phía sau ba Phương Tam người hiện lên hình tam giác tại sau lưng.

Nếu như tiến lên, tại hẻm núi giáp công hắn liền biết toàn quân bị diệt, bởi vì tứ phương không cần toàn bộ binh lực chỉ cần khinh kỵ binh tại miệng hồ lô vây giết, chờ đợi binh mã đến giúp là đủ.

Nếu như lui lại, hung hăng đã kích một phương, sẽ rất nhanh ảnh hưởng còn lại một phương, nếu như hai phe binh mã tụ họp liền sẽ để hắn bần đủ hãm sâu.

Cho nên hấn hiện tại tiến thoái lưỡng nan, nghĩ quá nhiều cũng chỉ là đem bản thân làm tình thần khẩn trương, tiến lên không được, lui lại cũng không được, thăm tử vẫn chưa về, Ân Thiên Văn tựa hồ lâm vào tử cục.

"Không thể nghĩ như vậy, nếu như cái này bốn quốc chi bên trong có mật hàm hoặc là sự tình trước an bài tốt, vậy liền đang trúng nguyên bộ của bọn họ, đem thăm tử toàn bộ đều rải ra, xem bọn hấn có cái gì, động tĩnh, toàn quân chuẩn bị chiến đấu." Ân Thiên Văn không có đem sự tình nói quá rõ, dù sao hấn không thể nói cái này vạn nhất là làm ra thí luyện người kia làm ra sự tình, hết thảy đều có khả năng.

Cho nên nói mật hàm cũng là vì để phó tướng nghe hợp lý một ít, kỳ thật hấn suy nghĩ trong lòng chính là cái này thí luyện người chủ trì hấn là giống như là trò chơi như thế tới để lần luyện tập này nhìn càng thêm hợp lý một ít.

Kỳ thật trong lòng của hấn còn có một loại không thiết thực ý nghĩ, hấn cảm giác cái này có thể hay không giống cửa thứ nhất như thế là thí luyện người chủ trì đối với hấn đặc thù thí luyện.

Chẳng qua loại ý nghĩ này cũng chính là trong đầu chợt lóe lên, không có dừng lại, sớm nhất thời điểm trong lòng của hấn cũng còn có một số chính hấn là nhân vật chính suy nghĩ.

Hiện tại đã sớm không phải đơn thuần như vậy, bởi vì hấn phát hiện rất nhiều người đều có hệ thống, đều có cơ duyên mà cuối cùng có thể còn sống sót mới thật sự là nhân vật chính.

Ân Thiên Văn lúc này lui về sau hai bước, nhìn trước mắt sa bàn không biết nên làm những gì, theo bản năng sờ lên trên tay trừ vật giới chỉ.

Lúc trước thăm tử vậy mà hào không một tiếng động, một tin tức đều không có truyền tới, điểm này là để Ân Thiên Văn cảm giác rất là nghi hoặc.

Hiện tại sự tình hấn chỉ có thể nhìn một chút tình huống,

Dù sao cái này tứ phương quân mã cũng đều không động, cũng không có một chút tin tức truyền tới.

Phó tướng đã đi an bài sự tình, cái này trong quân trưởng hiện tại liền Ân Thiên Văn một người, nhìn lấy địa đồ, nhìn xem sa bàn, hấn như cũ đang suy tư.

Hấn cũng không tin người sống còn có thể để nước tiểu cho nghẹn chết rồi, tiến lên không thể, lui lại không thể, kia tả hữu đâu? Luôn có một con đường, hoặc là lên trời xuống đất.

Sau cùng đường lui cũng chính là lưỡng bại câu thương, hấn cũng không tin gấp hai binh mã, còn có thể khiến người ta bắt sống?

"Tướng quân, sự tình đã an bài xong xuôi." Phó tướng đi đến nói.

Ân Thiên Văn nhìn xem phó tướng khí tức thờ ơ đều đặn một chút mới nói ra: "Để bọn hấn đều đừng ở bên ngoài hậu, vào đi!"

Bởi vì vì lúc trước nói chuyện đều là Ân Thiên Văn cùng phó tướng hai người đang nói, chuyện bây giờ đều không khác mấy, liền nghĩ để bọn hấn vào thảo luận một chút.

Dù sao ba cái thối thợ giày, đội cái Gia Cát Lượng.

Một tiếng lại nghĩ tới Khổng Minh, không biết hai người bọn họ bây giờ tại nơi đó.

Mấy người nói đuôi nhau mà vào, ngồi tại chỗ ngồi của mình, hai tên lính đem địa đồ giơ lên, sau đó cho mọi người thấy, lúc này phó đem hiện tại một bên đem sự tình giới thiệu một chút.

"Tướng quân, không biết những tin tức này là theo gì mà đến, phải chăng chính xác, cái này tam phương binh mã hiện tại đã khai chiến, có phải hay không đã bắt đầu hành động."

Một cái mưu sĩ đứng lên nói cũng là nói ra mấy vấn đề, phó tướng cũng là tỉnh ngộ, Ân Thiên Văn lúc trước một tiếng, hấn liền tương thật.

Hỏi như thế, lại là xuất từ mưu sĩ nghiêm cẩn.

Ân Thiên Văn trong lòng cũng là giật mình, đúng vậy a, cái này bản đồ đến bây giờ không có một chút xác minh, mặc dù hai ngày này tại đổi mới, nhưng lại không có xác nhận bất kỳ một cái nào binh đoàn vị trí.

Nhưng là hấn hay là lựa chọn tin tưởng bản đồ, dù sao tại cửa thứ nhất đều cho hấn chính xác trợ giúp.

Khoát tay áo nói ra: "Điểm này không cần lo lắng, tin tức của ta nơi phát ra rất là chính xác, các người ngay tại cơ sở này bên trên nói thoải mái đi!"

Ân Thiên Văn vừa mới nói xong phía dưới mấy cái mưu sĩ cùng tham tướng liền bắt đầu thảo luận, có còn đứng lên nhìn xem sa bàn không ngừng hỏi phó tướng một vài vấn đề.

Bởi vì bọn hấn cuối cùng sẽ thảo luận ra mấy kết quả, để Ân Thiên Văn quyết nghị.

Một cái nhìn có chút hơi mập mưu sĩ, đứng lên, được rồi một cái lễ, phi thường tự tin nói ra: "Tướng quân, tại hạ có mấy lời không biết có nên nói hay

không, có lẽ ngài sẽ có chút không Cao Hứng, nhưng là..."

Ân Thiên Vấn nhìn xem hấn hỏa khí liền đi lên trực tiếp nói ra: "Không làm giằng, không có nhưng là , biết ta không Cao Hứng người còn nói."

Ân Thiên Vấn câu nói này nói ra trong lòng tốt hơn nhiều, tại TV nhìn rất nhiều, một số người liền là phạm tiện, nói chuyện trước đó nhất định phải đem những này lời nói nói ra, làm người tức giận a tính người hẹp hòi, không tức giận a còn có chút nén giận.

"Báo!"

Một tiếng chiến mã gào thét, một tiếng binh sĩ tới báo!

Ân Thiên Vấn cũng là đứng lên, nhìn xem quân trưởng bên ngoài trực tiếp đi vào, quỳ trước mặt hấn sĩ binh.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Chính diện tác chiến

"Báo."

Thám tử cưỡi ngựa một đường nói thẳng quân trưởng trước, tung người xuống ngựa, tiến vào quân trưởng.

Quỳ một chân trên đất, hai tay trình lên quân tình.

Lúc này mới lên tiếng nói ra: "Bẩm báo tướng quân!"

Ân Thiên Vấn duỗi tay ra, một tấm da trâu giấy ra hiện ở trong tay của hấn, bắt quả hấn lại không có gấp nhìn, mà là hướng về phía trước mắt phó tướng nói ra: "Phó tướng, để hấn lui xuống trước đi, ban thưởng một ít khen thưởng, sau đó quan thăng một cấp."

Cái này thám tử nhìn ứng nên trải qua một ít chuyện, chẳng qua cũng chỉ là đường đi một nhọc thôi, cũng không có cái gì trở ngại, không giống như là phim truyền hình, trong phim ảnh như thế.

Trên người công mấy cái mũi tên, sắp tắt thở rồi, cuối cùng đem điều tra quân tình đưa cho tướng quân, sau đó liền buông tay nhân gian .

Ân Thiên Vấn đứng dậy, tự mình đem đỡ lên, quân tình giấy da trâu công tại sau lưng sau đó mới đi đến chỗ ngồi của mình mới nhìn phía dưới đám người.

Hấn không biết như vậy có phải hay không có chút làm ra vẻ, nhưng là như thế này làm hiển nhiên lại càng dễ thu mua lòng người.

Mà lại hấn nghĩ đến đã người nơi này có tư tưởng của người ta, tình cảm, như vậy bọn họ cũng sẽ có người tai hại, hoặc là tham lam, kỳ thật cũng chính là thuận tiện làm một chuyện tốt, để hấn quan thăng mấy cấp đối Ân Thiên Vấn đều không có bao nhiêu khác nhau, nhưng là đối với người lính kia tới nói có lẽ là hấn cả đời truy cầu.

Các loại phó tướng an bài hoàn tất, từ bên ngoài đi vào, Ân Thiên Vấn cũng là xem hết trong tay đồ vật.

Giấy da trâu bên trên không có quá nhiều đồ vật, một trương bức họa rải rác mấy chữ mà thôi.

Nhưng là những vật này cũng đủ cho hấn biết một ít tin tức, nhìn xem bức họa, Ân Thiên Vấn cũng là đã biết người này là Hư Sinh, hấn phía trước nhất cái kia quân đoàn, còn có một tin tức hấn không nhìn đồ trên tay hấn cũng là biết được.

Phía trên chữ viết chỉ là đơn giản một chút tính toán cùng tiêu ký, cũng không có có ý nghĩa thực tế gì.

Hư Sinh binh đoàn đã giống hấn cái phương hướng này chạy tới, bởi vì trong đầu của hấn bản đồ đã đánh dấu , cái kia binh đoàn bắt đầu di động.

Hướng về miệng hồ lô phương tiến về phía trước, hấn đem trong tay giấy da trâu đưa cho phó tướng.

Sau đó đám người bắt đầu từng cái truyền nhìn, địch không động ta không động, nhưng là hiện tại địch nhân đã kìm nén không được hành động, tại nguyên chỗ bất động đó chính là đồ dẫn .

"Chúng ta nghênh đón, ngõ hẹp gặp nhau đừng giả thắng, ta cũng không tin bọn họ dám cá chết lưới rách." Ân Thiên Vãn đập bàn một cái nói, hẳn lúc này cũng không có biện pháp khác, trước có lang sau có hổ.

Bởi vì Ân Thiên Vãn là một thanh tay, cho nên người phía dưới cũng không nói chuyện, cứ dựa theo Ân Thiên Vãn lộ tuyến đã định kế hoạch, tính toán có dạng gì hậu quả, có tình huống như thế nào phát sinh.

Rất nhanh các binh sĩ liền chinh đồn hoàn tất, bắt đầu hành quân, Ân Thiên Vãn không có phát hiện phía sau ba cái binh đoàn có động tĩnh gì không, tâm tình của hắn cũng là chậm dần một ít.

Hiện tại sơ bộ mục tiêu liền là chiếm lĩnh cái kia hẻm núi, vậy người có thể hay không nuốt mất Hư Sinh binh đoàn, nếu là như vậy, đằng sau ba cái cũng không cần phải lo lắng, những thứ này chỉ là trùng hợp.

Cứ như vậy Ân Thiên Vãn binh đoàn bắt đầu chậm rãi thẳng tiến, hướng phía cái kia hẻm núi mà đi, chắc hẳn một trận chiến này là vô luận như thế nào cũng tránh không được.

"Đây là? Lữ Bố?" Ân Thiên Vãn đang suy tư, chợt thấy trong đầu bản đồ bên trên, một cái binh đoàn bắt đầu nhanh chóng rất gần, thẳng đến một cái binh đoàn mà đi.

Không có chút nào dây dưa dài dòng, so sánh dưới Ân Thiên Vãn cùng Hư Sinh hai người hành quân tốc độ tựa như là rùa bò bình thường.

Ân Thiên Vãn trước tiên liền nghĩ đến có phải hay không là Lữ Bố, nơi này hẳn là cũng liền là hắn, có thể đem đánh trận đánh lời lẽ phong hành, nếu như là Không Minh lời nói, hẳn sẽ giết người không thấy máu. Chiến đấu giống như nghệ thuật.

Mà chính Ân Thiên Vãn liền là tiểu hài tử đánh nhau, không có cái gì chương pháp.

Nhưng là cái này binh đoàn quá xa, muốn tới đây lời nói, cần đột phá Ân Thiên Vãn sau lưng ba cái quân đoàn mới có thể tới, cho nên đối với Ân Thiên Vãn bắt đầu bắt đầu trước mặt một trận chiến càng lửa sém lông mày một ít.

Dù sao hắn đối với Hư Sinh vẫn còn có chút kiêng kỵ, người này lộ ra thâm bất khả trắc không biết là thân phận gì, cũng không có tin tức của hắn.

Bất quá hắn suy đoán nên cùng cái kia gọi áo xanh có chút quan hệ,

Thực lực cũng rất mạnh sức lực, nội bộ tin tức hẳn là cũng biết được.

Ân Thiên Vãn so sánh hẳn mình còn có Hư Sinh tốc độ tiến lên, phát giác hẳn là sẽ so Hư Sinh sớm một bước đến đại hạp cốc.

Nói như vậy có phải hay không Ân Thiên Vãn cũng có thể tiên hạ thủ vi cường, thông qua đại hạp cốc tiến hành chính diện tác chiến vẫn là tại đại hạp cốc bên trên bố cục lấy nhỏ hơn tổn thất tới đạt được thắng lợi.

Hiện tại hiểm thấy nhất liền là chính diện tác chiến, rất lớn tỷ lệ sẽ bị Hư Sinh phản công mà tổn thất nặng nề, nhưng là thắng liền có thể thoát đi cái này vòng vây.

Nếu như vài hạ bẫy rập chờ bọn hắn chui vào mắc dù nói tổn thất sẽ nhỏ một chút, nhưng là vạn nhất có cái gì ngoài ý muốn, hắn liền bị quán ở chỗ này.

"Mấy người các ngươi, nhìn xem chúng ta nên như thế nào hành động, chúng ta hẳn là sẽ so với bọn hắn sớm một canh giờ đuổi tới cái hồ lô này miệng." Ân Thiên Vãn nghĩ nghĩ đem vấn đề này đẩy lên một đám mưu sĩ trên người, dù sao bọn họ liền là ăn chén cơm này.

Cũng coi là chạy cái diễn viên quần chúng, không thể không cấp bọn họ một điểm cơ hội nói chuyện đi.

"Tướng quân theo theo suy nghĩ nông cạn của tôi, chúng ta nên nhất cổ tác khí lao ra, sau đó dùng tuyệt đối binh lực tiến hành nghiền ép thức chiến đấu." Một cái mưu sĩ đứng lên nói.

Đứng tại bên cạnh hắn một người lập tức phản bác: "Không phải vậy, người có biết nếu như bọn họ buông xuống hậu cần bộ đội, khinh trang thượng trận, chỉ ở cái này miệng hồ lô chặn đường, chúng ta mặc dù nhiều người, nhưng là cũng không dùng được."

Trong lúc nhất thời hai loại tình huống kịch liệt thảo luận, cũng tranh không ra một cái nguyên do.

"Chúng ta hẳn là sẽ so với bọn hắn đến sớm một canh giờ, nhưng là cái này trong hạp cốc, chúng ta hành quân cũng cần nửa canh giờ, cho nên chỉ có nửa canh giờ chênh lệch thời gian." Ân Thiên Vãn nhìn xem trong đầu bản đồ nói.

Một cái mưu sĩ đứng lên hướng về phía Ân Thiên Vãn nói ra: "Tướng quân, ta không biết ngài số liệu từ đâu mà đến, nhưng là có một chút nghi vấn còn cần ngài giải thích nghi hoặc."

Ân Thiên Vãn nói với hắn, cứ nói đừng ngại.

"Tướng quân, coi như ngài biết nói chúng ta hai quân đến miệng hồ lô khoảng cách, nhưng là ngài lại như thế nào không chế định quân hành quân tốc độ đâu? Nếu như bọn họ đứng như lúc trước nói, từ bỏ hậu cần binh sĩ, mặc cho bọn họ chậm chạp hành quân, mà đi đâu không đối đến mức không chế lại miệng hồ lô, liền có thể đem chúng ta phá hỏng ở trong đó."

Ân Thiên Vãn nghe thấy hấn, trong lòng cũng là có chút không thoải mái, đúng vậy a, Hư Sinh nếu như gia tốc hành quân lại nên như thế nào cái này ngăn ngủ nửa canh giờ chênh lệch thời gian, căn bản không kịp phản ứng một khi có một ít trì hoãn, liền sẽ để bọn họ lọt vào bất lợi kết cục.

Đám người cũng mười phần nhận định cái mưu này sẽ chỗ dẫn đề nghị, đều nhận định tại miệng hồ lô bên trong tiến hành mai phục, chỉnh binh.

Chẳng qua thời khắc này Ân Thiên Vãn sắc mặt lại lạnh lên, trên mặt âm trầm giống như là muốn nhỏ xuống nước đến, một bên nói chuyện mưu sĩ nhóm cũng đều là như ve sầu mùa đông, không dám chút nào ngôn ngữ.

Thật lâu.

Ân Thiên Vãn chậm rãi nhìn xem chung quanh, lạnh lùng nói.

"Chờ đợi mệnh lệnh của ta, lấy bình thường tốc độ hành quân. Tùy thời chuẩn bị hành quân gấp!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Không rõ chi tiết

Trong quân trường, không người nào dám nói chuyện, dù sao Ân Thiên Vãn là tướng quân, cho dù đối với mệnh lệnh của hấn rất là nghi hoặc, nhưng là phục tùng mệnh lệnh là thiên chức của quân nhân, hết thảy vấn đề đều muốn tại hoàn thành mệnh lệnh sau đó mới có thể đi vào đi hỏi thăm, bọn họ phải làm không phải chất vấn, mà là như thế nào cam đoan tướng quân mệnh lệnh làm sao đi mà hữu hiệu an bài xong xuôi.

Ân Thiên Vãn sắc mặt trở nên rất khó coi, một bên người cũng không biết vì cái gì vị tướng quân này, sắc mặt trở nên nhanh như vậy, nhưng là cũng không dám trì hoãn.

Đem Ân Thiên Vãn mệnh lệnh, cấp tốc truyền đạt đi xuống, dù sao đại quân thẳng tiến không phải nói, kéo cuống hòng rống một tiếng liền toàn bộ đều có thể nghe thấy được.

Toàn quân bày ra trận tuyến rất dài, coi như là truyền đạt cũng còn cần một chút thời gian, nhất là loại này nguyên thủy quân đội, không giống như là Ân Thiên Vãn tại TV, trong phim ảnh nhìn thấy, hiện đại hoá bộ đội.

Phó đem bọn hấn an bài tốt sự tình, sau đó liền muốn nghe xem Ân Thiên Vãn giải thích.

Chỉ bất quá Ân Thiên Vãn lúc này toàn bộ lực chú ý đều tại sau lưng tam phương quân đội phía trên, tam phương quân đội vậy mà đồng thời hướng Ân Thiên Vãn phương hướng hành quân, hiển nhiên là phải nhanh chóng hình thành một vòng vây.

Xem ra là căn bản không cho Ân Thiên Vãn một điểm cơ hội thở dốc.

Mà bị vây quanh tự nhiên không cần suy nghĩ nhiều, chính là hấn, phía trước là Hư Sinh, mà phía sau cái này ba cái đến cùng là ai, vì cái gì bốn người này có thể quấy hòa vào nhau.

Ân Thiên Vãn tự hỏi coi như là gây thù hấn cũng không có khả năng thoát một cái đặc tội bốn cái đi, huống hồ bốn người này tựa như là liên cột kỹ như thế, cộng đồng đối phó Ân Thiên Vãn.

Điểm này làm không rõ ràng, hấn đến nơi này thậm chí dùng hồn án đều liên lạc không được Lữ Bố, càng đừng đề cập khác biện pháp gì, không biết mấy người bọn hấn lẫn nhau ở giữa là như thế nào liên hệ, bước đi như thế nhất trí.

Suy nghĩ hồi lâu, cũng nghĩ không thông. Dứt khoát liền không đi nghĩ.

Hiện tại trọng yếu nhất chính là, nhìn xem nên như thế nào phá cục này.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, một cái kế hoạch chậm rãi hoàn thiện ra hiện tại trong óc của hấn, chỉ bất quá không biết sẽ sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn, cái này liền cần hấn không rõ chi tiết an bài xong xuôi, đồng thời mỗi giờ mỗi khắc chú ý đến trong đầu kia bản đồ bên trên động tĩnh.

"Phó tướng, quân ta hành quân tốc độ, tại còn lại trong quân đoàn là cái địa vị gì."

Ân Thiên Vãn ngẩng đầu lên nhìn xem phó tướng hỏi, điểm này rất trọng yếu, liên quan đến lấy hấn toàn bộ kế hoạch phần mấu chốt nhất, bởi vì hấn hiện tại không cách nào dựa vào Lữ Bố, dựa vào Khổng Minh, lần này chỉ có thể dựa vào chính hấn.

Kỳ thật lâu như vậy, cũng là để tinh thần hấn căng cứng, hấn không sợ phiền phức, có người tìm đến sự tình, vậy liền để người chịu không nổi, đến mức sau cùng khen thưởng, dù sao hấn liền là Lữ Bố, chủ tớ quan hệ ai cảm đều giống nhau, nhưng là đối phương đã như thế nhọc lòng nhằm vào hấn.

Hấn cũng không thể sợ, một chữ làm!

Phó tướng tâm thần thời khắc đều tại căng thẳng, chú ý đến Ân Thiên Vãn nhất cử nhất động, thỏa mãn nhu cầu của hấn, cho nên Ân Thiên Vãn mới vừa nói ra, hấn liền lập tức trả lời.

"Tướng quân, quân ta tại mười nước trong quân đội cũng có thể đứng hàng trước ba, không có quá lớn chênh lệch, huống hồ nước ta binh cường mã tráng, mà lại lần này binh lực vẫn siêu nước khác."

Ân Thiên Vãn nghe thấy phó tướng nói lời, tâm tư đã thả lỏng một chút ở trước mắt trên giấy vẽ lên một bút, hấn cũng sẽ không dùng bút lông, liền cầm lấy xem như phổ thông bút tới dùng.

Hấn cần muốn như vậy một bút một bút đem chi tiết đánh dấu xuống tới, đây là hấn lần thứ nhất mang binh đánh giặc, hấn cần nhìn chung toàn cục.

"Quân đội hậu phương thám tử thu sạch trở về, hiện lên hình quạt quên phía trước trải ra ngoài, trọng giáp binh bảo hộ lương thảo, bọc hậu, khinh kỵ binh cùng bộ binh tại phía trước tùy thời chuẩn bị toàn lực xuất phát, đoạn đường phía trước tình huống nhanh chóng báo cáo, cam đoan bọn họ hành quân tốc độ."

Ân Thiên Vãn một hơi bố trí rất nhiều nhiệm vụ hoặc là nói mệnh lệnh, phía dưới thủ hạ tự nhiên là không dám thất lễ, cho nên đều bận bịu sống lại.

Chỉ có phó đem hiện tại trong quân trưởng có chút muốn nói lại thôi, nhìn xem Ân Thiên Vãn chậm chạp không có hành động.

"Thế nào" Ân Thiên Vãn nói, hấn rất tín nhiệm vị này phó tướng, cho nên ra hiệu hấn không cần cố kỵ.

"Tướng quân, mặt tướng có chút không hiểu ngài cái này một loạt cử động, hậu phương thám tử thu hồi lại, tương đương với đem chúng ta toàn bộ sau lưng toàn bộ đều bại lộ tại địch nhân trước mắt nếu như bọn họ đột tiến,

Chúng ta căn bản không kịp phản ứng."

"Mà lại ngài để trọng giáp kỵ binh toàn bộ đô hộ tại chúng ta hậu cần bộ đội trên người, chúng ta căn bản là không có cách ứng phó địch nhân phía trước, vén vện bằng vào khinh kỵ binh cùng bộ binh sợ là chúng ta sẽ tổn thất nặng nề."

"Thám tử như thế trắng trợn bố trí xuống đi, trên cơ bản cùng tự tìm cái chết không thể nghi ngờ, đây là binh gia tối kỵ a."

Ân Thiên Vãn nghe thấy phó tướng nói lời, kỳ thật tâm tình cũng không có buông lỏng xuống, dám nói thật người không nhiều lắm, hấn liền đứng lên nhìn xem phó tướng đem hấn dẫn tới sa bàn trước mặt.

"Phó tướng, người nhìn ta vừa rồi bố trí, người đem bọn hấn bố trí tới."

Phó tướng đem vừa rồi Ân Thiên Vãn dưới một loạt mệnh lệnh đều lấy lập thể hình thức đặt ở cát trên bàn, sau đó chờ lấy Ân Thiên Vãn giải thích, bởi vì Ân Thiên Vãn như là đã nói, khẳng định liền biết đối với hấn giải thích.

"Người nhìn ta mới vừa nói những chuyện này, nếu như lấy một cái điều kiện là điều kiện tiên quyết, vậy người xem lên có thể hay không hợp lý rất nhiều."

Phó tướng có chút sờ không tới đầu não, chờ lấy Ân Thiên Vãn lời nói.

"Nếu như ta nói ta có thể biết cái này tứ phương binh mã thời gian thực động tĩnh, lại nên như thế nào đâu?"

Ân Thiên Vãn hỏi hột một câu, liền để phó tướng tâm thần chấn động.

Nếu như cái này tứ phương động tĩnh toàn bộ đều bị Ân Thiên Vãn biết, kia đây hết thấy căn bản cũng không phải là vấn đề, hậu phương thám tử vốn chính là, điều tra đằng sau kia tam phương động tĩnh.

Trọng giáp binh bảo hộ hậu cần cũng không thể nghi ngờ, chỉ là thám tử toàn bộ đều tại phía trước, cái này có chút không có thể hiểu được.

Nhưng là hấn lúc này cũng không tiếp tục hỏi nhiều, bởi vì vì lúc trước tướng quân liền là nửa bước chưa ra, cũng là biết được cái này bốn phương tám hướng binh lực vị trí, lúc này lại còn có thể biết động tĩnh, hấn biết mình có thể biết cùng không thể biết, cho nên liền liền ra ngoài cấp tốc an bài mọi chuyện.

Ân Thiên Vãn nhìn xem trong đầu bản đồ nhìn xem đều tại tiến lên mấy phương binh đoàn, mấy phương lại đạt đến một cái cân bằng.

Nhìn xem trước hết nhất trước hành động cái kia nghi là Lữ Bố quân đoàn lúc này đã cùng người chiến đấu, hai phe quân đoàn hỗn hợp cùng một chỗ, không biết tình hình chiến đấu làm sao, chẳng qua Ân Thiên Vãn vẫn là đối Lữ Bố rất có lòng tin.

Hiện tại hắn liền chỉ chờ, đến miệng hồ lò, sớm một bước đến lối ra, sau đó phá hồng đường lui, trực tiếp đem Hư Sinh binh đoàn nuốt vào, sau đó liền có thể triệt để phá cái này một cái bẫy.

Chỉ bất quá không biết cái này nửa canh giờ chênh lệch thời gian sẽ có hay không có cái gì ngoài ý muốn phát sinh, không phải hắn vì cái gì hiện tại như cũ bảo trì đều đặn nhanh, mà là hắn lo lắng đánh cỏ động rắn, vạn nhất đằng sau tam phương quân đoàn cũng từ bỏ hậu cần, trực tiếp bốn tập tác chiến, hắn căn bản là không có cách chống cự.

Cho nên hiện tại chỉ có một con đường có thể đi, để bọn hắn phốt lò, tại trong khe hẹp thoát thân mưu cầu một chút hi vọng sống!

Thế nhưng là sự tình tổng sẽ không như thế thuận lợi, Ân Thiên Vấn đang suy tư vấn đề, lại bị khẩn cấp đi vào bẩm báo vấn đề phó tướng đánh gãy .

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Đến lối ra

To lớn bên trong chiến trường, Hư Sinh ngay tại mang theo quân đội hướng về một chỗ chiến lược chi địa tiến đến, đây là hắn nhìn thấy vị trí địa lý chỗ tốt nhất.

Ở chỗ này hắn tỉ lệ sống sót sẽ đề cao thật lớn, thiên thời địa lợi nhân hoà, hắn sư tôn lúc trước đã không chỉ một lần đã nói với hắn, vì lần này cơ duyên, hắn cũng cố gắng ròng rã một năm.

Chỉ cần lần này hắn có thể tìm kiếm một tia đột phá tiên thiên hi vọng, có lẽ có thể thu được sư tôn nói tới đồ vật, hắn liền có thể cưới tiểu sư muội.

Chỉ bất quá lang hữu tình, thiếp không muốn, điểm này hắn cũng biết nhưng là thanh mai trúc mã lớn lên, hắn vẫn là chưa từ bỏ ý định, hắn nghĩ đến lâu ngày sinh tình, hết có một ngày hắn có thể đánh động tiểu sư muội tâm.

Cho nên hắn liền muốn ở chỗ này sống sót đến cuối cùng, hắn tin tưởng phối hợp với cố gắng trước đó, hắn có rất lớn hi vọng có thể thành sự.

Chỉ là Ân Thiên Vấn không biết Hư Sinh suy nghĩ, đương nhiên cho là hắn là vì chặn đường mới chạy về đằng này tới, đương nhiên ở chỗ này mỗi người đều là địch nhân.

Cho nên nghĩ như vậy cũng không có gì sai lầm, đối với Hư Sinh mục tiêu tới nói, Ân Thiên Vấn hậu phương ba người thì là có chương pháp .

Mê Vụ Hồ, Đông Pha, An Lâu Hành ba người bọn họ tại quen thuộc quân tình thời điểm liền trên bàn thấy được lẫn nhau ở giữa liên hệ.

Nguyên lai là thí luyện giả thiết lập, ở phía trên tam phương thuộc về quân đội bạn, cho nên phương diện tin tức bù đắp nhau.

Ba người vốn chính là tâm tư dị biệt, nói tới ba người không có tư tâm lời nói đó cũng là giả, ba người ở chỗ này đều có cái này bản thân mưu đồ.

Chẳng qua ba người trong quân trưởng một trang giấy lại đem ba người này lại liên hợp lên, phía trên rõ ràng tiêu ký lấy Ân Thiên Vấn vị trí cùng viễn siêu ra binh lực của bọn hắn.

Nhất là Mê Vụ Hồ hắn rõ ràng biết Ân Thiên Vấn có binh lực, mà lại phía trước cái này giống như cá trong chậu binh đoàn liền là Ân Thiên Vấn vị trí.

Thế là tam phương tại phái ra thám tử dẫn tới lẫn nhau ở giữa lời nói, cũng là đạt đến một cái bên ngoài phù hợp điểm.

Cho nên trời xui đất khiến phía dưới đã đến trước mắt cục diện này, Ân Thiên Vấn vừa mới trầm tĩnh lại tâm tình cũng là lại nhắc lên.

Phó tướng vừa mới bẩm báo, phía trước nói đường ngăn chặn, nếu như muốn dọn dẹp sạch sẽ, cam đoan bình thường hành quân, chỉ ít cần nửa canh giờ.

Cái này lập tức làm rối loạn Ân Thiên Vấn toàn bộ kế hoạch, dù sao hắn chỉ có nửa canh giờ chênh lệch thời gian tới chạy đến Hư Sinh phía trước, thế nhưng là bất thành linh tình hướng ngoài ý muốn, lập tức liền để Ân Thiên Vấn có chút tự loạn trận cước lên.

"Phó tướng, có đường có thể đi vòng qua sao?" Ân Thiên Vấn nhìn một chút địa đồ hỏi.

"Tướng quân, chỉ có con đường này đối với chúng ta tới nói gần nhất, dù sao chúng ta không có có nhiều thời gian như vậy, nếu như bị ngăn ở cái này miệng hồ lô bên trong, vậy liền thật tiến thoái lưỡng nan ." Phó tướng nhìn xem Ân Thiên Vấn nói.

"Bên này không thể đi sao?" Ân Thiên Vấn chỉ lấy địa đồ bên trái nói.

Phó tướng nhìn một chút liền trực tiếp nói ra: "Bên này là đầm lầy, đại quân chúng ta căn bản là không có cách xuất phát, không chỉ có khí mê-tan còn có ứ hãm."

"Vậy cái này vừa cũng không được sao?" Ân Thiên Vấn kỳ thật một mực hiểu kì phó tướng vì cái gì không đề cử từ hai bên phá vậy, dù sao nhìn so cũng từ cái này trên đường lớn đi tốt hơn nhiều.

Phó tướng nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra: "Tướng quân, chúng ta là đại quân, không phải thám tử, chỉ có ba lượng người."

"Chúng ta có chiến mã, chúng ta có xe lương thực, chúng ta kỵ binh hạng nặng căn bản là không có cách tiến vào loại này đường núi, rừng rậm, nếu như mở mặt đi vào trong đó, một khi gặp được tập kích, chúng ta sợ rằng sẽ tổn thất nặng nề, mà lại loại này đoạn đường rất tiêu hao thể lực, ngài nhìn nhìn lại bên này, coi như là chúng ta toàn bộ tiến vào, người xem một chút sau cùng mục đích là địa phương nào?"

Phó tướng từng điểm từng điểm cùng Ân Thiên Vấn giải thích, nhìn lấy địa đồ bên trên lộ tuyến, cuối cùng hắn phát hiện, bên trong vùng rừng rậm này cuối cùng, vậy mà cũng là trăm sông đổ về một biển đồng dạng, vẫn là phải bị đặt vào cái này trong hồ lô.

Cho nên đầu này đại lộ mặc dù trắng trơn, nhưng là bởi vì Ân Thiên Vấn bọn họ binh cường mã tráng, cũng không sợ cái gọi là một phương binh mã.

Nhìn như vậy đến còn chỉ có con đường này có thể đi, Ân Thiên Vấn lúc này thật muốn chửi mả nó, hắn cũng không nghĩ tới, người thí luyện này mặc dù lần đầu tiên thí luyện cho hắn một cái khen thưởng lớn tào, hiện tại vừa hung ác cho hắn một cái hung hăng muốn còn.

Hắn đến bây giờ còn không xác định,

Cái này thí luyện người chủ trì có phải hay không đang làm hắn, nhưng là bây giờ lại chỉ có thể mắt nhắm mắt mở đi lên phía trước.

"Đang toàn lực dọn dẹp sao?" Ân Thiên Vấn cảm giác có chút mệt mỏi, nhìn xem phó tướng hỏi.

"Đúng vậy tướng quân, từ chúng ta phát hiện liền bắt đầu thanh lý, chỉ bắt quá ngăn chặn nhiều lắm, còn cần thời gian." Phó tướng nhìn xem Ân Thiên Vấn nói.

"Ừm, vậy thì chờ lấy đi, hi vọng vận khí của chúng ta sẽ không quá kém." Ân Thiên Vấn biết gấp cũng không gấp được, hiện tại cũng chỉ có thể hi vọng phía sau từng bước một kế hoạch không cần tại xảy ra chuyện.

Phó tướng cũng không nói chuyện, liền chậm rãi khom người rời khỏi quân trường, chỉ để lại Ân Thiên Vấn một người tại trong quân trường lập mưu chuyện kế tiếp.

Cứ như vậy qua nửa canh giờ, phó tướng tới báo cáo một lần, sau đó Ân Thiên Vấn hạ lệnh tốc độ thả nhanh, chỉ hi vọng có thể nhanh đến đến miệng hồ lô.

Bởi vì trì hoãn nửa canh giờ, đã đem toàn bộ kế hoạch thời gian tiết điểm tính sai, mà lại sau lưng ba cái quân đoàn cũng là tại Ân Thiên Vấn dừng lại thời điểm chạy tới.

Như vậy chỉ cần thời gian bọn họ liền sẽ hướng thẳng đến Ân Thiên Vấn công kích mà đến.

Hiện tại sợ nhất liền là Ân Thiên Vấn tại miệng hồ lô cái kia miệng cùng Hư Sinh quân đoàn chiến đấu, coi như không chiến đấu, bị hắn cản trở ra hẻm núi thời gian, cũng sẽ để Ân Thiên Vấn đứng trước tiên hậu giáp kích kết quả.

"Tướng quân, chúng ta đã tới miệng hồ lô ." Phó tướng đi vào quân trường bẩm báo đến.

"Toàn lực bôn tập, hậu cần bộ đội cũng gia tốc tiến lên." Ân Thiên Vấn từ trong quân trường ra tới, bọn họ cái này quân trường là tám ngựa ngựa kéo trên xe đi động quân trường.

Lúc này hắn cũng là từ trong quân trường ra tới, nhảy xuống xe, phó tướng cũng là kéo qua Ân Thiên Vấn chiến mã, sau đó hai người giục ngựa bôn tập hướng về phía trước.

"Đi, nhất định phải đuổi tại trước mặt của bọn hắn ra cái này miệng hồ lô." Ân Thiên Vấn mặc dù không có cười qua ngựa, nhưng là ở chỗ này giống như là bầm sinh như thế, hắn kỵ thuật mặc dù còn tính không được nhiều tốt, nhưng là cũng miễn cưỡng có thể đuổi theo đám người bước chân.

"Phó tướng, chúng ta cái này cần bao lâu thời gian mới có thể đến." Ân Thiên Vấn một bên cười ngựa, một vừa nhìn bên cạnh phó tướng nói.

"Ước chừng nửa canh giờ đi, nhưng phía sau bộ đội cần thời gian liền lớn." Phó tướng nhìn một chút khoảng cách nói.

"Tốt, chúng ta đi ra ngoài trước lại nói, ta xem một chút phía trước quân đoàn tướng quân ta biết không nhận ra, có lẽ chúng ta cũng không cần đánh một

trận này." Ân Thiên Ván kỳ thật cũng chính là kiểu nói này, đây là tốt nhất tình huống, nhưng là đi tới nơi này, ai cũng không có khả năng nói từ bỏ.

Phó tướng nhẹ gật đầu không nói gì.

Cưỡi mộng ngựa điên có một ít đau, nhưng là trước mặt lối ra lại càng ngày càng gần, thẳng đến tất cả khinh kỵ binh đều ra miệng hồ lô, vẫn không có nhìn thấy Hư Sinh binh đoàn.

Ân Thiên Ván nhìn xem trong đầu bản đồ, Hư Sinh binh đoàn cách nơi này đã không xa, trong đầu lại đột nhiên sinh ra một cái ý nghĩ, nhìn xem phương xa Hư Sinh quân đoàn, khóe miệng cũng không nhịn được nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Chim sẻ chiến thuật

Miệng hồ lô phía trước, mặc dù nói là miệng hồ lô nhưng lại khoảng chừng sáu bảy mươi mét, không phải vậy Ân Thiên Ván nhiều lính như vậy lực cũng không có khả năng mặc như vậy càng.

Có chút dừng lại, hấn lại dẫn đại quân đi tới một hai cây số, có chút kéo ra cùng miệng hồ lô khoảng cách.

Hai bên đều là rừng rậm, Ân Thiên Ván cười chiến mã dừng ở phía trước nhất.

"Phó tướng, để hết thấy mọi người ẩn núp đến hai bên, nơi này vết tích cũng không cần dọn dẹp, chính là muốn để bọn hấn nhìn thấy, trên người khôi giáp cùng khâu phân lương thực vứt xuống một ít." Ân Thiên Ván cũng biết thời gian là vàng bạc, nhìn xem phó tướng lập tức an bài nói.

Đối phương binh mã chẳng mấy chốc sẽ đến, có lẽ đối với phương thám tử đã phát hiện Ân Thiên Ván hành tung, nhưng là hiện tại cũng chỉ có thể như vậy, tận lực kéo dài thời gian.

Mà "Quăng mũ còi giáp" cũng là vì để bọn hấn phân tâm, nếu như bọn họ không có phát hiện liền biết nghĩ cái này một đội binh mã chuyện gì xảy ra.

Nếu như phát hiện Ân Thiên Ván hành tung, vậy bọn hấn liền càng thêm kiêng kị, không đi vào miệng hồ lô đi lần theo Ân Thiên Ván có chút được không bù mất, đi vào lời nói cũng sẽ để Ân Thiên Ván tiên hậu giáp kích.

Nếu như bọn họ dừng lại tại miệng hồ lô phía trước, Ân Thiên Ván hậu cần tăng thêm đại bộ đội cũng liền không sợ, vô luận là giảng hòa vẫn là chiến đấu, cũng sẽ không có cái gì trở ngại.

Cho nên như vậy đến xem, ba loại tình huống đối với Ân Thiên Ván tới nói đều còn tính là không sai, tương đối mà nói hấn có thể tiếp nhận, chỉ bất quá hấn hiện tại thiếu nhất thời gian, hấn còn không muốn cùng Hư Sinh cứng đối cứng, khinh kỵ binh đối chiến bọn họ đại quân khẳng định sẽ chết thảm trọng.

"Tướng quân chúng ta nên phái một tiểu đội ẩn tàng chúng ta tiến vào hai bên vết tích." Phó tướng chỉ vào chung quanh đây dấu vó ngựa, khinh kỵ binh bắt đầu hướng hai bên di động thời điểm một ít vết tích rất rõ ràng nhất.

"Được rồi, đại phương hướng ta chế định xuống tới nhỏ chi tiết chính ngươi nhìn xem xử lý, nhiều nhất hai khắc đồng hồ, bọn họ quân tiên phong liền có thể đến, binh quý thần tốc, không cần trì hoãn." Ân Thiên Ván mang theo số lớn bộ đội bắt đầu tiến vào trong rừng cây, an bài phó tướng bố cục phía dưới hành động.

Phó tướng đối với Ân Thiên Ván kế hoạch, cấp tốc chấp hành, rất nhanh liền bố trí đi, đi theo Ân Thiên Ván bước chân, mà kia phụ trách thanh lý dấu vết hai cái tiểu đội cũng là đem tin tức đưa đến phía sau đại bộ đội bên kia đi.

Để tránh hai cái bộ đội không cách nào phối hợp.

Còn lại liền là chậm rãi đợi, Ân Thiên Ván cùng phó tướng xuống ngựa, tại trên một thân cây quan sát đến động tĩnh, trong đầu bản đồ không có như vậy chính xác, chỉ có cái đại khái, cho nên trước kia Ân Thiên Ván nói tới hai khắc đồng hồ cũng là có chút sai sót.

"Tới."

Phó tướng còn muốn nói chuyện, Ân Thiên Ván đề xuống bờ vai của hấn, nhẹ nhàng nói.

Sau đó hai người liền nhìn xem chạy tới binh mã, quả nhiên, toàn bộ đại quân ngừng lại, hồi lâu mới từ phía sau tới một người.

Ân Thiên Văn thấy rõ ràng một người cười chiến mã tới, Hư Sinh mặt rõ ràng ra hiện ở trước mặt của hắn.

Hư Sinh trong quân đoàn, Hư Sinh sắc mặt rất khó nhìn, hắn nhìn trên bản đồ đã đến nơi này, không nghĩ tới nơi này đã bị người nhanh chân đến trước.

"Nơi này đại khái có bao nhiêu nhân mã đi qua." Hư Sinh nhìn xem ngay tại thăm dò chiến trường sĩ binh hỏi.

"Bẩm báo tướng quân, nơi này rất là kỳ quái, cơ hồ tất cả đều là khinh kỵ binh trang bị, nhìn xem vết tích, thẳng đến phía trước mà đi, bất quá chúng ta trên đường đi cũng không nhìn thấy khác binh đoàn, nhưng là nơi này khinh kỵ binh đã viễn siêu nước ta khinh kỵ binh, nếu như dựa theo binh lực phối trộn lời nói binh lực của bọn hắn nên vượt qua chúng ta rất nhiều, hẳn là kia hai cái đại quốc một cái trong đó." Nhận lấy người đem những gì mình biết toàn bộ nói cho Hư Sinh, bất quá hắn càng nói trong lòng cũng là càng ngày càng không có lực lượng.

Lính như thế đoàn đều bị đánh quăng mũ cối giáp, mà lại khẩu phần lương thực đều vứt bỏ đến cùng là dạng gì tồn tại mới có thể đem bọn hắn đánh thành cái dạng này.

"Xúi quẩy." Hư Sinh nhìn trên mặt đất thu lại rất nhiều khôi giáp, có chút tức giận.

Không xem qua con người quét qua tựa hồ phát hiện cái gì, sau đó tung người xuống ngựa, nhặt lên mấy cái khôi giáp bộ vị.

Bên cạnh hắn tham tướng cùng phó sẽ thấy hắn xuống ngựa, cũng đều xuống ngựa.

Hư Sinh tiện tay kéo qua tới một người nói ra: "Các người trải qua khổ chiến về sau,

Khôi giáp đều là như thế mới sao?"

Hư Sinh nghi vấn vừa mới hỏi ra, người bên cạnh cũng đều bừng tỉnh đại ngộ.

Lập tức nói ra: "Tướng quân ngài nói đây là kẻ hoàn binh?"

Hư Sinh nhìn xem hắn giận không chỗ phát tiết tức giận nói ra: "Còn muốn người nói."

"Đi, tiếp tục đi tới, không cần trì hoãn!"

Ân Thiên Văn một mực nhìn lấy Hư Sinh nhất cử nhất động.

Hắn cùng cái này Hư Sinh không có quá nhiều giao tập, nhưng là người này lại không phải chuyên đùa, giấu giếm rất sâu, chỉ bất quá Ân Thiên Văn hiện tại cũng không phải là muốn cùng hắn chân tướng phơi bày thời điểm, cho nên còn phải xem nhìn tình huống.

"Phó tướng, chúng ta đại bộ đội còn bao lâu nữa." Ân Thiên Văn hỏi phó tướng, hắn hiện tại cần một cái thời gian điểm, đến giúp đỡ hắn tiến hành giảm xóc.

Phó sẽ thấy Ân Thiên Văn rất là xem trọng, con mắt chớp chớp, có chút tính toán một chút, liền khẳng định nói ra: "Một cái nửa canh giờ."

"Lâu như vậy? Vừa rồi đã cách trở bọn họ rất lâu a." Ân Thiên Văn có chút khác biệt, một cái nửa canh giờ, trọn vẹn ba giờ.

"Tướng quân, ta đã khứ trừ vừa rồi đã dùng qua thời gian, bọn họ nên còn cần một cái nửa canh giờ mới có thể đến đạt." phó tướng khẳng định nói.

Ân Thiên Văn nhẹ gật đầu, bắt đầu suy tư những thời giờ này nên như thế nào tiêu hao.

Trên đất vết tích, đầy đủ để bọn hắn suy tư thật lâu, nhưng lại không thể cách trở bọn họ vây chặt miệng hồ lô.

Chỉ qua bốn mươi năm phút, Ân Thiên Văn liền thấy Hư Sinh để cho thủ hạ sĩ binh chỉnh lý trên đất vứt bỏ vật, hẳn là chuẩn bị đi tới.

Phó tướng trong lúc nhất thời có chút nóng nảy, Ân Thiên Văn lại khoát tay áo nói với hắn: "Phái một tiểu đội, vây quanh phía sau bọn họ, thả một đợt tên bắn lên, sau đó lập tức chạy trốn không cần ham chiến."

"Chuẩn bị một ít hỏa tiễn, hướng lương thảo của bọn họ vọt tới không cần cầu công lao chỉ cầu không thất bại, đều không cần ham chiến, chỉ thả một đợt liền đi, để bọn hắn luống cuống tay chân là được."

Ân Thiên Văn nhớ tới Thái tổ nói tới, địch trú ta nhiều, địch mệt ta đánh, địch trốn ta truy, còn có đại danh đỉnh đỉnh chim sẻ chiến thuật!

Mặc kệ Hắc Miêu mèo trắng, có thể bắt lấy chuột liền là tốt mèo.

Phó tướng cũng là sợ hãi thần phục tại Ân Thiên Văn đầu óc, mặc dù không có cùng hệ thống chiến thuật, nhìn cũng nghĩ là một cái sinh dưa viên, nhưng là đối với chiến đấu mỗi một cái điểm đều trao rất chặt, mà lại từng cái giống như thần lai chỉ bút kế hoạch, để hắn chưa từng nghe thấy.

Rất nhanh, lúc đầu Hư Sinh vị trí binh đoàn đã bắt đầu đi tới, lại bị bức bách ngừng lại.

Hư Sinh cười ngửa đi vào vừa tới bị đánh lên địa phương, mấy người lính chết oan chết uổng mấy cái bị trọng thương.

"Giúp bọn hần băng bó, hết tốc độ tiến về phía trước, ta ngược lại muốn xem xem như vậy ngăn cản chúng ta đến cùng là vì cái gì." Hư Sinh cũng là quyết định thật nhanh.

Mệnh lệnh còn không có truyền đạt đi xuống.

Thu

Thu

Thu

Từng đạo hỏa tiễn liền nhanh chóng từ rừng rậm trong khe hở ném bắn ra có chút bị lá cây đã cách trở một lần, nhưng là vẫn có rất nhiều thẳng đến lấy Hư Sinh lương thảo mà đi!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Nhất người thắng lớn

Miệng hô lộ phía trước, Hư Sinh quân đội liền bị Ân Thiên Vãn tiện tay vứt khỏi giáp đã cách trở hồi lâu.

Mà bây giờ chờ lấy Hư Sinh đem là từng con sóng liên tiếp công kích.

Thieu đốt lên lửa mũi tên từ trong rừng cây giống như vô cùng vô tận bay ra ngoài, thẳng đến Hư Sinh hậu cần bộ đội.

Bởi vì là huyền cảnh, Ân Thiên Vãn căn bản không biết quan tâm sẽ khiến núi hỏa a, cái gì phá hoại hoàn cảnh một loại sự tình, cho nên làm cũng là không kiêng nể gì cả.

"Xem ra cái này Hư Sinh cũng không phải dễ trêu chủ, chúng ta muốn chuẩn bị chiến đấu." Ân Thiên Vãn bẻ bẻ cổ, nhìn xem có chút kích động phó tướng nói.

"Tướng quân, mặt tướng sớm liền chuẩn bị xong, thật lâu không có chiến đấu, trên người tựa như là rỉ sét đồng dạng." Phó tướng thanh âm hạ xuống, phía sau hần mấy người lính cũng là tràn đầy một mặt hưng phấn.

Đối bọn hần tới nói chỉ có chiến đấu mới phải cuối cùng cõ đi về, dù sao bọn họ là chiến hồn.

Ân Thiên Vãn còn không biết một cái cự đại cơ duyên đang chờ hần, cái này toàn bộ thí luyện đều là vây quanh hần một người tới bố trí, chỉ bắt quá hần cái này nhân vật chính nếu để cho phối hợp diễn đạt trò vui vậy liền là của người khác cơ duyên.

Tại toàn bộ cổ chiến trường nhất nơi hẻo lánh địa phương, có ba người ngồi xếp bằng trên mặt đất, chén lớn uống rượu, nhìn trước mắt giống như Thủy kính đồng dạng đồ vật, nói thoải mái.

Nếu như Ân Thiên Vãn ở chỗ này nhất định sẽ kinh ngạc, mấy người này tại sao lại ở chỗ này, nhất là Lữ Bố hần lúc này lại nhưng đã có được thân thể.

Một thân trắng nõn hài cốt, trong không khí giống như mỹ ngọc đồng dạng, lộ ra quang hoa, bảo ngọc lưu quang nói liền là loại tình huống này.

Cái này thí luyện vừa mới bắt đầu thế nào hần liền đã thu được thuộc về hần thân thể, tình huống này có chút không đúng a.

"Người nói gia hỏa này phần thắng có bao nhiêu." Lữ Bố một bên quen thuộc chút hần thân thể của mình còn có vũ khí trong tay hần.

Lần này hần đến xem như kiếm được cái đầy bồn đầy bát, không có một chuyển tay không.

"Sáu bảy thành đi, binh lực của hần tương đối nhiều, nhưng là dụng binh thủ pháp quá cầu thả." Không Minh nhẹ nhàng cầm lấy một chén rượu, đang đưa quạt lông.

"Người thấy thế nào?" Lữ Bố sớm nhất còn đang ngồi, nhưng gia hòa này căn bản không phải có thể rảnh rồi chủ, hẳn hỏi tự nhiên là cái này nhìn nhân vật thần bí.

Hắn hiện tại quơ tay của mình kích, trên không trung hình thành trận trận tiếng xé gió.

Lúc này cũng là nghĩ từ người này miệng bên trong biết chút ít cái gì, dù sao nơi này hết thấy có chút lộ ra không thể tưởng tượng nổi.

Người cuối cùng kia lúc này mới ngẩng đầu lên, hai tám mắt không ngừng trên mặt của hắn biến hóa, một trương là Ân Thiên Văn mặt, một trương là lúc trước cái kia ân giấu tu vi người mặt.

Cuối cùng có thể là cân nhắc đến Lữ Bố cùng Khổng Minh, gương mặt này dừng lại tại tám kia tương đối xa lạ trên mặt.

"Cái này liền không tại quyền hạn của ta phạm vi bên trong, ta ngược lại thật ra hi vọng hắn có thể qua nhót một lần này, vậy chúng ta cũng có thể đi ra xem một chút, ở chỗ này thật sự là quá lâu a." Người kia ngẩng đầu nhìn Lữ Bố nói, kỳ thật cũng chờ tại không nói gì thêm!

Bởi vì Lữ Bố lúc trước mang theo đại quân bên tập, thế nhưng là không nghĩ tới, đến lúc đó, Khổng Minh đã sớm vững vàng ngồi ở nơi nào, hắn cũng là không có cách nào, chẳng qua này người đưa tay liền đẩy ra một cỗ quan tài.

Giống như thủy tinh đồng dạng quan tài trong tay hắn giống như không có gì, đón gió tăng trưởng, rơi xuống Lữ Bố trước mặt thời điểm liền là bình thường lớn nhỏ.

Sau đó hắn cũng liền không thể không xuống ngựa, sau đó phía sau hắn binh mã liền nguyên địa tu chỉnh, nhìn giống như rất là nghe theo trước mắt người này mệnh lệnh.

Cũng chính là hắn nói cho Lữ Bố cùng Khổng Minh, hiện tại trận này thí luyện kỳ thật liền năm người mà thôi.

Nhưng là cuối cùng nếu như có thể thành công cũng lại đạt được nơi này hết thấy người chỉ có Ân Thiên Văn có cái này một cái tư cách, coi như Ân Thiên Văn ở chỗ này thất bại, người còn lại cũng không có khả năng thu được nơi này hết thấy, nhiều nhất là một chút tài nguyên thôi.

Làm Lữ Bố hỏi hắn nơi này lớn nhất cơ duyên là cái gì thời điểm, một câu nói của hắn lại làm cho Khổng Minh cùng Lữ Bố đều kinh hãi.

"Nơi này mười vạn quân hồn cùng toàn bộ không gian!"

Lời này một tiếng, tính cả Khổng Minh đều cảm giác có chút nóng mắt, đây chính là mười vạn tư binh a,

Coi như tại âm phủ cũng là rất lớn một thế lực.

Hắn lúc này ngược lại là có chút mong đợi, dù sao Ân Thiên Văn thế nhưng là quan ngoại giao, hắn quan chức lại thêm là muốn tư binh quân quyền, nói không chừng còn thật có thể đứng vững bước chân.

Mà lại hắn rõ ràng biết Lữ Bố kiệt ngạo, nhưng là cứ như vậy khuất tại tại Ân Thiên Văn phía dưới, mà không có cái gì lời oán giận, sự thật chứng minh Lữ Bố cũng lại có chỗ.

Mặc dù nói hai người quỷ hồn thân thể, tại dương gian bởi vì tu vi áp chế, nhưng là tại âm phủ còn tính là một phương cao thủ, nhất là lần này Lữ Bố thu được khi còn sống vũ khí cùng hải cốt, đã đến Địa Phủ cũng là có thể tăng cường rất nhiều thực lực của hắn.

Cho nên ba người, một bên chăm chăm lên trước mắt Thủy kính, một bên đều ở trong lòng đánh lấy bàn tính.

Ân Thiên Văn còn không biết lúc ấy tại cửa thứ nhất trời xui đất khiến, để hắn thu được một người cự đại cơ duyên cánh cửa, người còn lại coi như là thành công, cũng không có khả năng giống như hắn.

Bất quá bây giờ luống cuống tay chân lại là Hư Sinh, Ân Thiên Văn quấy rối chiến thuật, để hắn rất là đau đầu, chỉ cần tiến lên liền sẽ có người thụ thương.

Dừng lại lời nói, liền đang trúng kế của người khác, hắn khắc sâu biết nhất cổ tác khí, lại mà suy, ba mà kiệt, cái này mấy lần ngừng, đã để hắn quân đoàn có một chút thanh âm khác.

Một quyền đánh vào không trung, như vậy mới phải nhất để cho người phiền lòng, hắn thậm chí không biết là ai tại xuống tay với bọn họ.

"Trưởng quân, ngài đừng nói như vậy thật sự chính là làm được hữu hiệu, cái này ngăn ngại một cây số, bọn họ đã ở chỗ này trọn vẹn một canh giờ, chúng ta chỉ cần tại ngăn chặn nửa canh giờ là được rồi." Phó tướng nhìn xem Ân Thiên Văn thủ đoạn, quả thực là chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy.

Ân Thiên Văn cười cười, đây đều là hắn nhìn thấy phim truyền hình, trên sách, thật hối hận lúc trước tại sao không có mua một bản Thái tổ luận đánh lâu đài, hắn hiện tại cũng không cần bên bị, chỉ cần ba giờ là được, không đúng, hiện tại chỉ cần một giờ là được rồi.

Hư Sinh trong quân trưởng, một đám người lủi rủ ở trong đó nghiên cứu thảo luận, quân trưởng bên ngoài không ngừng thông báo, để hắn có chút tâm

phiên ý loạn căn bản không cần nhìn, liền biết là lại bắt đầu quấy rối.

"Tướng quân, địch nhân ở trong tối, chúng ta ở ngoài chỗ sáng chỗ, cái này nên làm thế nào cho phải a!" Một cái mưu sĩ nói.

"Theo tại hạ nhìn, chỉ có hai loại biện pháp, một loại là chúng ta nguyên địa tu chính, dọc thanh xung quanh, một loại là không để ý tồn thất, trực tiếp chiếm cứ có lợi địa thế, bọn họ như vậy ngăn cản chúng ta khẳng định là có âm mưu gì, chậm thì sinh biến đi." Ngồi tại Hư Sinh bên cạnh một cái nhìn trầm ổn một ít người nói.

Hư Sinh ngồi tại chính trung, hơi nghiêng về phía trước thân thể, có chút cư cao lâm hạ nhìn xem lấy chúng người nói ra: "Ân loại phương pháp thứ hai xử lý, bất quá chúng ta trước khi đi cũng muốn đưa bọn hắn một trận đại lễ."

Hư Sinh trên mặt lộ ra một cổ dữ tợn ý vị, hẳn thật sự là bị Ân Thiên Vấn quấy rối làm tê cả da đầu.

"Báo "

"Tướng quân, phía trước có đại đội nhân mã đang vượt qua bên ta chạy đến!"

Tại Hư Sinh trước trưởng thám tử bẩm báo âm thanh vừa xuống, trong rừng rậm Ân Thiên Vấn khoe miệng cũng là lộ ra mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Hết xem hư thực

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Ân Thiên Vấn cùng phó tướng tâm tình cũng càng ngày càng buông lỏng, mặc dù nói truy binh phía sau cần rất căng, nhưng là cục diện trước mắt lại đã bắt đầu bị đánh vỡ.

Một cái hoàn chỉnh từ cục, lúc này cũng là bởi vì Ân Thiên Vấn tiểu tiểu động tác ngoài ý muốn phá tiết tấu.

Chỉ bất quá Hư Sinh khổ học được thật lâu binh pháp cũng sẽ không bởi vì vì lúc trước bối rối mà trở nên không biết làm sao.

Hắn ngồi tại trong quân trường nhìn xem đến đây bẩm báo binh sĩ, ngừng đầu lên nhìn bên cạnh một đám tham tướng còn có phó tướng nói ra: "Phóng hỏa đốt rừng, có người ra tới giết chết bất luận tội!"

Nếu như nói Ân Thiên Vấn hỏa tiễn đốt lương thảo là không câu nệ tiểu tiết lời nói, kia Hư Sinh chiều này có thể nói là quá độc ác.

Thù hạ cả đám sĩ đương nhiên sẽ không đồng ý Hư Sinh cách làm, mặc dù nói bọn họ đều là nghe lệnh tại Hư Sinh, nhưng là loại này cơ bản ý thức nhưng lại làm cho bọn họ không thể gạt bừa.

"Tướng quân, son lâm phóng hỏa chính là tối kỵ a." Một cái mưu sĩ ngữ trọng tâm trường nói.

Thấp người cũng đều là tùy theo phụ họa, chẳng qua thời khắc này Hư Sinh cũng là không cố kỵ gì, Ân Thiên Vấn quấy rối chiến thuật tựa như là chim sẻ lú rú đồng dạng, mặc dù cần không xương thịt của hắn, nhưng là ngẫu nhiên ngâm đi mấy cái hạt ngũ cốc, lú rú kêu phiền muộn trong lòng.

"Ta nói, phóng hỏa đốt rừng, phía trước chuẩn bị ứng chiến!" Hư Sinh lập tức đứng lên, một thân khí thế kéo lên, trên người khô giáp khanh khanh rung động, vậy mà cũng sinh ra một cổ khí thế.

Người phía dưới lập tức như ve sấu mùa đông, căn bản không dễ nói chuyện, chỉ có phục tùng mệnh lệnh, thù hạ bắt đầu rành mạch phân minh rời khỏi quân trường, truyền đạt Ân Thiên Vấn mệnh lệnh.

Mà tại trong núi rừng Ân Thiên Vấn, mặc dù khoe miệng lộ ra ý cười, phụ họa phó tướng cùng một đám tướng sĩ, nhưng là lúc này tâm tình của hắn lại có chút nặng nề, không biết vì cái gì, có một loại vẻ lo lắng bắt đầu trong lòng của hắn hội tụ, theo Hư Sinh quân đội chậm rãi an ổn xuống, tâm tình của hắn cũng là càng thêm âm trầm, để nụ cười trên mặt hắn chậm rãi biến mất biến thành một cổ hàn ý.

Phó đem bọn hắn mặc dù cảm thụ được thời gian chậm chậm trôi qua nhưng là Ân Thiên Vấn trên mặt thần sắc lại sâu sâu ảnh hưởng tới bọn họ, cổ ngữ có nói gần vua như gần cọp, Ân Thiên Vấn đối bọn hắn tới nói là tướng quân, tại trong quân đội Ân Thiên Vấn tướng đối với bọn hắn cũng là đế vương.

"Chuẩn bị rút lui, để bọn hắn đều rút về đến, ta cảm giác có chuyện muốn phát sinh." Ân Thiên Vấn nhìn xem phó tướng nói, câu nói này hiển nhiên lúc

này nói có chút không đúng lúc, bởi vì Ân Thiên Vấn đại đội nhân mã rõ ràng đều nhanh đã đến.

"Tướng quân đại quân của chúng ta chẳng mấy chốc sẽ đến, chúng ta từ nơi này xông phá bọn họ quân trận, bọn họ căn bản không kịp phản ứng." Phó tướng án lấy hần kinh nghiệm của dĩ vãng giải thích đến, bọn họ hi vọng căn bản là vô dụng qua chìm sẽ chiến thuật như vậy chiến pháp, mang tới lợi nhuận, để bọn hần cũng là rất có cảm giác thành công.

Ân Thiên Vấn nhìn xem phó tướng còn có hần binh lính sau lưng, mang trên mặt nhẹ nhàng ý, từng chữ nói ra nói ra: "Rút lui, lập tức, lập tức."

Phó đem bọn hần cũng đều là đã biết Ân Thiên Vấn không có nói với bọn hần cười, lập tức an bài xong xuôi, bọn họ cơ hồ là mới vừa vừa rồi đi, liền thấy trong rừng bắt đầu bốc cháy đến, bên trong chiến trường cổ này núi hỏa cũng không phải chậm rãi khí thế.

Hur Sinh đại quân rất dài, bỏ được cũng rất nhiều, cho nên đại hòa cùng một chỗ, hỏa tựa như đốt dầu như thế, lập tức cháy lên lửa lớn rừng rực, Ân Thiên Vấn đi theo phó tướng đón hỏa nhìn xem Hur Sinh quân đội, phảng phất từ trong ngọn lửa nhìn xem Hur Sinh mặt một lay một cái lộ ra mười phần yêu dị.

"Vẫn là tướng quân, nhìn xa trông rộng." Phó tướng bọn người nhìn xem Ân Thiên Vấn bắt đầu có chút nịnh nọt nói.

Ân Thiên Vấn nhìn lấy bọn hần cũng là rất bất đắc dĩ, khoát tay áo nói ra: "Ít nịnh nọt, trước hết nghĩ muốn làm sao vòng qua trận này đại hòa đi, trời đất xui khiến chúng ta nhưng lại làm cho bọn họ chia binh."

Ân Thiên Vấn nhìn xem cháy hừng hực núi hỏa, lúc này cũng có chút mê hoặc, nhưng là sau một khắc là hần biết, một cái lĩnh quân trên mặt người sẽ không có loại vẻ mặt này bởi vì người lãnh đạo cần để cho thuộc hạ an tâm, cho nên sau đó hần liền mặt lộ vẻ kiên nghị.

"Phụ cận có hồ sao? Có lẽ có thể không thể vòng qua bọn họ." Ân Thiên Vấn để phó tướng xuất ra địa đồ tới xem xét địa thế phụ cận.

Phía trước mặc dù có đại hòa, nhưng là Ân Thiên Vấn bọn họ đứng ở một cái ngược gió địa phương, cho nên nhất thời nửa khắc cũng không đến được nơi này.

Địa đồ thường thường trải trên mặt đất, phó tướng chỉ vào hiện tại vị trí, còn có miệng hồ lộ vị trí, nhìn giống như căn bản không có cái gì đường ra.

Nhưng là phó tướng lại dùng tay nhẹ nhàng trượt đi, chỉ ra tới một cái tại trên địa đồ căn bản không có đường nói ra: "Tướng quân, đây là chúng ta lúc trước quấy rầy thời điểm, phát hiện một cái đường nhỏ, hần là người hái thuốc lưu lại."

"Đường nhỏ chúng ta chiến mã có thể thông qua sao?" Ân Thiên Vấn nghĩ chỉ có cái vấn đề này, bởi vì những binh lính này mới phải sức chiến đấu.

"Đường nhỏ mỗi lần đều chỉ có thể qua một con chiến mã, lại nhiều lời nói liền không cách nào tiến lên lui về sau." Phó tướng có chút lúng túng nói.

"Người đây không phải tương đương không nói sao, chúng ta nhiều binh lính như thế, nếu có mai phục vậy thì đồng nghĩa với phá hỏng ở bên trong, con đường này đi không thông." Ân Thiên Vấn nhìn phía sau số lớn kỵ binh nói, bọn họ không phải một hai người từ đường nhỏ đi liền đi, bọn họ là số lớn bộ đội ở chỗ này.

Ân Thiên Vấn có chút hồ nghi nhìn xem cái này phó tướng, chẳng qua lại không nói gì thêm.

Phó tướng lúc này khoát tay chặn lại nói ra: "Vậy ta cũng không có biện pháp, mắt thấy núi hỏa liền đốt đến đây, mà lại chúng ta đại bộ đội cũng sắp cùng bọn hần đối diện đối mặt."

Phó tướng nói dứt lời liền không có động tĩnh, chỉ bắt quả nhìn xem Ân Thiên Vấn con mắt có chút né tránh.

Lúc này Ân Thiên Vấn cũng không lo được sự tình khác, nhìn xem sắp tới hừng hực liệt hỏa, nhìn xem binh lính sau lưng nói ra: "Một đội nhân mã cùng ta từ đường nhỏ, phó tướng cùng ta cùng một chỗ, còn lại đại bộ đội, đến trong hồ này, đem ngựa khô giáp toàn bộ ướt nhẹp, móng ngựa bọc vải ướt, chuẩn bị từ hỏa điểm nhỏ, nhanh diệt địa phương lao ra, cùng chúng ta tụ hợp."

Ân Thiên Vấn lúc này cũng chỉ có thể được ăn cả ngã về không, hần cần muốn đến phía trước đại bộ đội chỗ nào, không phải vậy khẳng định sẽ loạn thành một bầy.

"Đi." Theo Ân Thiên Vấn ra lệnh một tiếng, phó tướng ở phía trước dẫn đường, Hur Sinh một cái đại hòa nhưng là nấu trùng trùng điệp điệp, sạch sẽ.

Bọn họ giờ khắc này ở đường thượng khán không có bất kì người nào chạy đến, bên người tham tướng hỏi dò: "Tướng quân, bọn họ đây là chết hết ở bên trong?"

Hur Sinh nhìn xem lửa lớn rừng rực không nói gì, cười ngựa đi tại đại quân trước, binh lính sau lưng nhìn xem nhà mình tướng quân kỳ khai đắc thắng, cũng là ngẩng đầu ưỡn ngực.

Chẳng qua tại miệng hồ lộ trong hạp cốc một cái trên đường nhỏ, mấy thốt ngựa tại cái này ừm lớn trong hạp cốc hiển đến vô cùng nhỏ bé, cũng là lặng yên không tiếng động hướng về phía trước chạy tới!

Hur Sinh lúc này cũng là chính thức đi vào miệng hồ lộ bên trong, song phương thử nghiệm nhỏ chiều bên trong cân sức ngang tài, ai cũng không có chiếm thượng phong, chiến đấu kế tiếp liền muốn xem hur thực rồi?

"Giá "

"Giá "

Ân Thiên Vấn mấy người cười ngựa đón bản thân đại bộ đội mà đi, nhìn thấy người phụ trách sau đó trực tiếp hô.

"Chúng tướng sĩ chuẩn bị nghênh chiến!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Tâm hoài quỷ thai

Miệng hô lô trong đại hạp cốc, Ân Thiên Vấn một đoàn người, người còn không có xuống ngựa, thanh âm cũng đã truyền ra ngoài, để sớm nghênh tới sĩ binh đều nghe được rõ ràng, toàn bộ quân tướng sĩ thấy được Ân Thiên Vấn hòa bình trở về cũng là để quân tâm đại định.

"Chúng tướng sĩ chuẩn bị nghênh chiến."

Một câu nói kia vừa xuống, toàn quân nghiêm túc, loại trừ Ân Thiên Vấn bên người phó tướng, hẳn nhiên không nghĩ tới Ân Thiên Vấn sẽ nói như thế, nhưng là hẳn vịn vịn trong nháy mắt liền điều tiết không chế được rồi tâm tình.

Phó tướng bắt đầu trù tính chung bố cục, dù sao Ân Thiên Vấn mặc dù có chút đến từ ngoại giới quan điểm, lộ ra hẳn có chút lệch ra mới quái tài, kỳ thật cũng chính là tiêu thông minh mà thôi, loại chuyện này đối với phó tướng tới nói càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Mà Ân Thiên Vấn hiện tại chỉ cần phó tướng đem những cơ sở này sự tình làm tốt là được rồi, một trận này là nhất định phải đánh, mà lại muốn đánh thắng, hẳn đồn sát thủ còn không có sử dụng đây, tướng tượng này lại là một cái đại sát khí.

Với tư cách tướng quân, Ân Thiên Vấn cười chiến mã tại quân đội phía trước nhất, phó tướng ở sau lưng hẳn, Ân Thiên Vấn không biết hẳn có phải hay không nên giấu ở chỗ an toàn nhất, nhưng là hiện tại hiển nhiên tại phía trước nhất lại càng dễ cô vũ sĩ khí.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Hai quân khoảng cách cũng là càng ngày càng gần, rốt cục hai quân tại trong hạp cốc hội tụ, lẫn nhau dừng bước, Ân Thiên Vấn cười chiến mã cộc cộc đi về phía trước, Hư Sinh cũng thế, hai cái hai con ngựa cứ như vậy tại trung tâm nhất địa phương hội tụ.

Sau lưng thiên quân vạn mã nghiêm nghị im ắng, chỉ là đang chờ hai cái tướng quân chiến đấu.

Đây chính là cùng thời cổ như thế, cũng là cùng Ân Thiên Vấn nhìn thấy trên TV như thế, giống như đều là tướng quân đánh qua sau đó, sau đó các tiểu đệ ở trên, lúc này Ân Thiên Vấn nhìn xem Hư Sinh hai người nhìn nhau cười một tiếng.

Giống như vừa rồi trong rừng rậm bắn lén, phóng hỏa mũi tên không phải hẳn như vậy.

Giống như vừa rồi một cái đại hỏa muốn đem Ân Thiên Vấn người thiêu chết kẻ đầu têu cũng không phải Hư Sinh như thế.

"Thế nào, chúng ta là đánh trước qua một trận còn là như thế nào." Ân Thiên Vấn vượt ngồi ở trên ngựa, nhìn xem Hư Sinh nhú lông mày nói.

Hư Sinh lúc này cũng là miệng một phát nở nụ cười, nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra: "Nói thế nào đụng phải cũng muốn ý tứ một cái đi."

Ân Thiên Vấn cười ngựa đi về phía trước hai bước, sau đó dừng lại, lúc này hai con ngựa khoảng cách đã rất gần, hai cái đầu ngựa đã lẫn nhau giao thoa, bọn họ lẫn nhau tựa hồ còn rất hữu hảo, không có cảm nhận được hai người ở giữa bầu không khí.

"Ngươi muốn đi qua?" Ân Thiên Vấn sờ lên lập tức lông, bất động thanh sắc nói.

"Ân." Hư Sinh nhẹ gật đầu

"Đúng dịp ta cũng nghĩ qua đi, bên kia có ai không?" Ân Thiên Vấn nhìn xem hẳn nói, thuận miệng hỏi một câu.

"Không có, người bên đó đây?" Hư Sinh cũng là nói nói, đồng dạng hỏi ngược một câu.

"Cũng không có." Ân Thiên Văn nhìn xem hắn cười cười.

Hai người lẫn nhau đối mặt, cười rất là vui vẻ, sau lưng tướng sĩ cửa đều có chút mê mang cùng xao động, nhưng là hai người cười không kiêng nể gì cả, lại tâm hoài quỷ thai, lẫn nhau ở giữa đều có tính toán của mình.

Mà giờ khắc này chiến trường nhất nơi hẻo lánh bên trong, ba cái ngay tại ăn nướng người rất vui vẻ trò chuyện với nhau, chẳng qua lúc này Lữ Bố tâm tình không thật là tốt, hắn đi theo Ân Thiên Văn có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.

Hắn còn muốn lấy đi theo Ân Thiên Văn lần này có thể tại Địa phủ đi một chút hoạn lộ đâu, trước kia hàm mộ Khổng Minh, cũng cũng là bởi vì lúc ấy Khổng Minh đầu óc tốt đuổi kịp Địa Phủ tuyển nhận công chức, thế nhưng là âm phủ loại trừ bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ, căn bản không biết về hưu a.

Cho nên Lữ Bố cứ như vậy nhìn xem Khổng Minh từng bước một nấp đi lên, nhìn đến phía trên một cái quỷ sai chết rồi, hoặc là cả hai trao đổi chức vị, mà hắn bây giờ nhìn lấy một cái cơ hội liền muốn theo Ân Thiên Văn tiếng cười biến mất, trong lòng tự nhiên có chút khó chịu.

"Khổng Minh, người xem một chút tình huống làm sao." Lữ Bố nhìn xem Thủy kính, tiến đến Khổng Minh bên người nói, hắn có chút nhìn không thấu bên cạnh người này, thậm chí đến bây giờ còn không biết hắn gọi là gì.

"Nhìn xem đi, thiên văn không có có như vậy ngược." Khổng Minh chỉ chỉ Thủy kính nói.

Lữ Bố thuận miệng liền trả lời nói: "Vậy hắn còn cười đến vui vẻ như vậy,

Đùa ta chơi sao? Hai quân giao chiến như thế bút tích không là muốn chết sao? Trực tiếp đánh a."

"Ha ha, người cho rằng đều là người sao? Gia hỏa này có thể là căn bản không có lĩnh quân đánh trận qua a, bất quá hắn hiện tại chỉ ít hiển lộ ra hắn có năng lực dẫn đầu nhiều người như vậy." Lữ Bố cùng Khổng Minh hai người cũng không nghĩ tới, cái này ăn nói có ý tứ người, lúc này lại cười lấy trả lời vấn đề của hắn.

Lữ Bố hướng miệng bên trong rượu vào miệng không nói chuyện, hiển nhiên muốn nhìn Ân Thiên Văn tiếp xuống nên làm cái gì.

Ân Thiên Văn bất động thanh sắc hô thở ra một hơi, phía sau hắn có truy binh, điểm này Ân Thiên Văn cũng không rõ ràng Hư Sinh có biết hay không, mà Hư Sinh hiển nhiên không muốn nói cho hắn mới vừa rồi bị công kích.

Mà cái này hẻm núi cứ như vậy lớn địa phương, hai quân giao thoa thông qua, không có khả năng một chút sự tình đều không có, nói như vậy cũng căn bản không thực tế, chính là bởi vì hai người trò chuyện có chút quá mức dễ dàng, cho nên Ân Thiên Văn tâm tình mới không buông lỏng.

Sự tình chỗ vô thường tất có yêu, Ân Thiên Văn không tin Hư Sinh hàm dưỡng có thể làm tốt như vậy, nếu như hắn lúc trước không có lấy lên bên tay hắn liền có mũi tên, có lẽ hắn sẽ toàn quân bị diệt ở chỗ này.

Lúc trước trong rừng rậm thời điểm, hắn buồn bực ngăn ngáng cũng nghĩ bắn ra một tiễn, bởi vì hồn lực duyên cớ, hắn hiện tại coi như hắn không đi không chế, cũng có thể phân biệt chung quanh một ít tin tức, hướng chỉ là bị hắn cầm ở trong tay mũi tên.

Phía trên tinh tường khắc lấy bọn hắn vị trí nước quốc hiệu, mà tại biết cái này một lúc thời điểm đã mấy vòng mũi tên bắn ra ngoài, hắn không tin Hư Sinh trong quân đoàn đều là kẻ ngu, không có có người biết xem xét mũi tên nơi phát ra.

Cho nên hắn mới có chuẩn bị, nếu là đàn độn trực tiếp đi qua, e là cho dù có đề phòng cũng không thể nào làm được tốt hơn rồi.

"Hợp tác vui vẻ?"

"Hợp tác vui vẻ."

Ân Thiên Văn nhìn xem Hư Sinh vừa cười vừa nói, nhẹ nhàng quay đầu ngựa lại, hắn cố ý đem phía sau lưng của mình lộ cho hắn, hắn tin tưởng Hư Sinh hiện tại tuyệt đối có thể đem trường thương trong tay đâm vào Ân Thiên Văn cái ót bên trong.

Chẳng qua thẳng đến Ân Thiên Văn cười ngựa đi xa, hắn mới khe khẽ quay đầu ngựa lại, đồng dạng trở lại bản thân trong đội ngũ.

Ân Thiên Văn có chút cúi thấp đầu, miệng bên trong nhẹ nhàng nói một câu: "Ta đã cho người một cơ hội."

Ngựa không nhanh không chậm đi đến quân đội phía trước nhất, Ân Thiên Văn nhìn xem hết thấy mọi người tham tướng, hồn lực hơn trăm đạo phát tán ra, rõ ràng khắc ở mỗi người trong đầu, loại trừ bên cạnh hắn phó tướng.

"Ta là Ân Thiên Văn, không nên kinh hoảng, ta tới hạ đặt mệnh lệnh tác chiến, từ giờ trở đi, các người ngậm miệng lại, toàn bộ nghe theo chỉ huy của ta."

"Các binh sĩ, tùy thời chuẩn bị rút ra các người trường đao, cắt vỡ cổ họng của bọn hắn, xuất ra kiếm của các người, đâm rách đầu lâu của bọn hắn."

"Hiện tại chúng ta hành động, chờ đợi mệnh lệnh của ta, tại hai quân giao thoa thời điểm bắt đầu công kích."

Mặc dù nói ba câu nói, nhưng là hồn lực truyền qua thời điểm, trừ một chút tiểu đội trưởng cùng cấp thấp tham tướng có trong tích tắc kinh hoàng bên ngoài hết thấy đều tại trong điện quang hỏa thạch, đây là Ân Thiên Vấn đòn sát thủ, cũng là lần đầu tiên tại bên trong chiến trường cổ này hiện lộ phong mang của nó.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Tâm cảnh biến hóa

Ân Thiên Vấn dùng hồn lực nói cho trừ bỏ phó tướng tất cả mọi người, lúc này với tư cách Ân Thiên Vấn tâm phúc phó tướng còn đắm chìm trong chướng không toàn cục mừng rỡ bên trong.

"Tướng quân, ta cảm thấy chúng ta nên vòng qua sau đó, liên hợp chúng ta khinh kỵ binh truy kích bọn họ, hoặc là đem bọn hắc ngấn ở miệng hồ lô bên trong." Phó tướng đột nhiên nói, Ân Thiên Vấn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa nhưng lại có chút kinh ngạc.

Cái này phó tướng chẳng lẽ không phải Hư Sinh người?

Chẳng qua phó tướng câu nói này, cũng là minh xác nói cho Ân Thiên Vấn, Hư Sinh cũng không biết phía sau bọn hắc ngấn có ba phe nhân mã, bắt quá bọn hắc ngấn cũng là hiện tại mới nghĩ rõ ràng, nếu như Hư Sinh biết, kia Hư Sinh căn bản liền sẽ không bắt đầu cái gọi là cùng Bình Độ qua.

Hắn chỉ cần đem Ân Thiên Vấn chặn ở chỗ này, lẳng lặng chờ lấy phía sau ba phe nhân mã là được rồi.

Cái này cũng là nói rõ, cái này tứ phương tề tụ miệng hồ lô không phải một cái âm mưu, mà là một cái trùng hợp, cũng là bởi vì một câu nói kia để Ân Thiên Vấn lưu lại phó tướng một mạng.

Ân Thiên Vấn chỉ là nhìn xem phó tướng cười cười, ra hiệu bắt đầu đi về phía trước lên.

Ân Thiên Vấn ở bên phải, Hư Sinh ở bên trái.

Phó tướng gặp tình huống như vậy cũng không nói gì nữa, chỉ là thật chặt đi theo Ân Thiên Vấn, muốn nói lại thôi, chẳng qua song phương đã bắt đầu giao hội, có qua có lại, bởi vì hẻm núi khoảng cách cũng đủ lớn, cho nên cả hai còn có lưu hơn hai thước khoảng cách.

Mặc dù không phải rất rộng, nhưng là đã coi như là khoảng cách an toàn.

Ân Thiên Vấn chiến mã cùng Hư Sinh chiến mã đứng đối mặt nhau, sau lưng liền là song phương quân đội, cái này nhất định là một trận hỗn chiến, kỵ binh ở chỗ này không chiếm được chút tiện nghi nào, Ân Thiên Vấn khổ não là hắc hồn lực mặc dù có thể vận dụng.

Nhưng là hắc trừ vật giới chỉ bên trong Linh phù một loại lại không thể dùng, để hắc so sánh xấu hổ.

Chắc hẳn Hư Sinh bọn họ Linh khí hẳn là cũng không thể dùng đi.

Song phương mặc dù mang tâm sự riêng, nhưng là tiến lên tốc độ lại không chậm, mắt thấy song phương liền muốn tiến lên hơn phân nửa, Ân Thiên Vấn bởi vì binh lực sung túc, cho nên coi như không có khinh kỵ binh tồn tại, về số lượng cũng chiếm thượng phong.

Chỉ là Ân Thiên Vấn đang đợi một cơ hội, thời gian từng giây từng phút trôi qua, hắc sợ Hư Sinh sẽ động thủ trước, Ân Thiên Vấn hẳn thấy được Hư Sinh thời khắc này thần sắc đã có một ít biến hóa.

Rút dây động rừng, Ân Thiên Vấn hồn lực trải rộng cái này mỗi một cái có thể ra lệnh người, chỉ cần một giây đồng hồ, mỗi một sĩ binh đều sẽ trong nháy mắt lộ ra rằng nhanh đem tất cả vũ khí cắm vào lồng ngực của đối phương bên trong.

Rốt cục tại binh sĩ tiến lên đã qua nửa thời điểm, phương xa một viên cung tiễn mũi tên phá toái thời điểm, Ân Thiên Vấn hai tay nắm chặt dây cương, có chút lỏng một chút, không có người nhìn thấy khoe miệng của hắc lộ ra vẻ mỉm cười, sau đó tại phó tướng trong kinh ngạc.

Ân Thiên Vấn hồn lực đem mệnh lệnh của hắc rõ ràng nói cho mỗi người.

Sau đó mới vừa rồi còn tại bình thường hành quân sĩ binh, trong nháy mắt rút ra vũ khí, đặc biệt là nơi này đại bộ phận đều là trọng giáp binh, càng làm cho đối phó trở tay không kịp, Hư Sinh quân đội, cái này vẹn vẹn một lần tập kích, vẫn là tại bọn họ có phòng bị tình huống dưới.

Liên ngã xuống chỉ ít có một phần ba, đồng thời đang nhanh chóng giảm quân số, bởi vì bọn hán vô luận là theo nhân số vẫn là sức chiến đấu đều xa xa tại Ân Thiên Vãn phía dưới, huống chi bọn họ ý tứ phía trên căn bản là không có cách truyền đạt đến mỗi một sĩ binh trong lỗ tai.

Sau đó Ân Thiên Vãn còn chưa tiến lên một nửa quân đội, trực tiếp về lên nửa tròn, đem Hư Sinh phía trước bao vây lại, trong nháy mắt tập giết bọn hán đầu sợi bộ đội, mà hết thảy này phát sinh thời điểm, Hư Sinh căn bản không kịp phản ứng.

Bởi vì bọn hán không có cách nào đem đây hết thảy trong nháy mắt nói cho hán biết binh sĩ, chỉ có thể ở thời gian ước định bộc phát công kích, hiển nhiên Ân Thiên Vãn công kích thời gian tại ước định của bọn hán trước đó.

Xuất phát từ chiến đấu bản năng, Hư Sinh phía sau bộ đội, cũng là cấp tốc bao vây Ân Thiên Vãn tiền trạm bộ đội, mà miệng hồ lô lòi ra, cũng chính là sau lưng bọn hán, một nhóm, một nhóm lớn khinh kỵ binh xông tới mà tới.

Đây chính là Ân Thiên Vãn một mực chờ ở lại thời cơ, lúc trước hán đối tại trong rừng cây còn lại sĩ binh an bài công việc thời điểm, liền đã lặng yên không tiếng động lưu lại hồn án, đồng thời nói cho bọn hán tại miệng hồ lô mai phục,

Nếu như có thể nhìn thấy Hư Sinh quân đội cái đuôi, liền bóp nát Ân Thiên Vãn lưu lại một viên mũi tên.

Cái này mai mũi tên cũng chính là Ân Thiên Vãn khi trước phát hiện có khắc quốc hiệu mũi tên, chỉ bất quá bị hán hồn lực xông đã bị đánh mảnh vỡ, lại bởi vì hán hồn lực ngưng tụ sẽ cùng nhau, chỉ có dùng sức, liền có thể đem phá hủy.

Cũng chính là vào lúc đó, liền là Ân Thiên Vãn triệt để phản kích thời điểm.

"Đáng chết."

Hư Sinh đang chân tại trên chiến mã, hai tay vỗ, chiến mã trực tiếp bốn cái móng bỗng nhiên quỳ xuống, một đầu đập xuống đất, miệng bên trong phun bọt máu, chẳng qua cả người hán lại mượn lực hướng thẳng đến Ân Thiên Vãn công kích mà đến.

"An tâm chờ vội."

Ân Thiên Vãn lúc này ngược lại không gấp không nóng nảy, cầm lấy vũ khí trong tay mượn lực cản trở Hư Sinh lần này công kích, sau đó lặng yên rơi xuống đất, cái này nhìn như cực kỳ phẫn nộ một chiêu, lại ngay cả Ân Thiên Vãn trong tay bội kiếm đều không có chút nào hư hao.

Cái này nếu như tại ngoại giới, không được nói đây chỉ là phổ thông bội kiếm, coi như là trung phẩm linh tài luyện chế Linh khí, cũng có thể đem phá hủy, nhưng là ở chỗ này Ân Thiên Vãn lại không đem hán nhìn thành một cái uy hiếp, thậm chí không để vào mắt, không phải là bởi vì tự phụ.

Mà là bởi vì hán hồn lực thấy rõ hết thảy.

Chung quanh binh sĩ chém giết, không có chút nào ngăn cản hai người chiến đấu, bởi vì các binh sĩ đều biết, tướng quân ở giữa chiến đấu bọn họ không xen tay vào được, chém giết mới phải bọn họ chuyện nên làm.

"Người thua, Hư Sinh."

Ân Thiên Vãn nhìn xem chung quanh đại cục đã định, lại lần nữa ngồi tại trên chiến mã, nhìn xem Hư Sinh nhẹ nhàng nói một câu, hai tay âm linh chỉ lực cũng là bắt đầu hội tụ, một chiêu tiên cật biến thiên, lại là chó này máu Âm Linh Chương.

Lúc này Ân Thiên Vãn suy nghĩ nhiều thu mấy cái tiểu đệ tâm tư lại sinh lên, hán chờ mong bản thân không cần xắn tay áo lên ngày đó, chó này máu thám hiểm, lại đem Lữ Bố đều cho lấy đi.

Xem ra hệ thống cũng không phải vạn năng, loại kia tâm tư phản kháng cũng là sinh ra tới, không phải Ân Thiên Vãn nghĩ quá nhiều, mà là Ân Thiên Vãn đang hưởng thụ lấy loại này chương không hết thảy cảm giác, loại này chương không tất cả mọi người sinh từ cảm giác.

Hán chỉ là một tiểu nhân vật, nhưng là bây giờ lại có thể khống chế thiên quân vạn mã, loại này biến hóa của tâm cảnh, có lẽ Ân Thiên Vãn hiện tại còn không biết, nhưng là đối với hán cải biến, hoặc là nói thu hoạch mới phải lớn nhất, đoán chừng đây cũng là thí luyện người chủ trì cân nhắc.

Hư Sinh lơ lửng giữa không trung, dưới chân cách mặt đất có hai ba thước, trên mặt cũng dần dần thu hồi phẫn nộ, nhìn xem Ân Thiên Vãn nói ra:
"Người thắng, bất quá ta sẽ tìm người tái chiến một trận."

Sau đó cả người hán đều hóa thành mảnh vỡ, biến mất tại bên trong vùng không gian này, Ân Thiên Vãn biết hán không có chết, mà là bởi vì Hư Sinh sĩ binh toàn bộ bị tàn sát sạch sẽ, không có để lại một người sống.

Toàn thân đầm máu tướng sĩ, đem vũ khí trong tay nâng qua ngực, nhìn xem Ân Thiên Vãn giống như là chờ đợi hán thẩm duyệt.

Phó tướng lúc này đứng trước mặt của hán, trước mắt tóc vẫn là hướng về trên mặt đất chảy xuống máu tươi.

Mà Ân Thiên Vãn lúc này cười chiến mã, rút ra bội kiếm.

Mang theo khí thế bén nhọn cùng vô tận phong mang, trực tiếp hướng hán quăng ném tới.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Lấy 1 đánh 3

Ân Thiên Vãn bội kiếm mạng theo ngập trời chỉ thế, mà phó tướng lúc này đầm máu đót người, trên sợi tóc máu tươi vẫn tại hướng về thổ địa bên trên rơi xuống. Rơi đập từng cái hồ nhỏ, khoảng cách của hai người khoảng chừng hơn hai mươi mét.

Phó tướng không động mảy may, chỉ là ở nơi nào quỳ một chân trên đất ngẩng đầu ưỡn ngực nhìn xem Ân Thiên Vãn.

Phốc phốc

Bội kiếm trực tiếp cắm ở phó tướng trước mặt thổ địa bên trên, thân kiếm một nửa đều chui vào trong đất.

Ân Thiên Vãn lúc này mới cười ngửa đi lấy nói ra: "Cái này bội kiếm về người."

Mặc dù đại hoạch toàn thắng, nhưng là lúc này cũng không phải là chúc mừng thời điểm, Ân Thiên Vãn hồn lực lại một lần đem thanh âm truyền vào mỗi một cái tham tướng cùng tiêu đội trưởng trong lỗ tai: "Ta truyền âm sự tình nát tại trong bụng, không cho phép thảo luận, đừng nói cho bất luận kẻ nào."

Ân Thiên Vãn có chút không yên lòng an bài một lần, mặc dù biết giấu diếm không được bao lâu, nhưng là Ân Thiên Vãn cũng không cần bao lâu thời gian, chỉ cần hiện tại đoạn thời gian này phó tướng không biết là được rồi.

Đương nhiên đám người cũng đều không rõ rệt, chỉ là đắm chìm trong thắng lợi trong cảm giác, hâm mộ phó tướng khen thưởng, đây chính là tướng quân bội kiếm, đây là vinh diệu bực nào.

Phó tướng quỳ một chân trên đất, chờ lấy Ân Thiên Vãn chiến mã từ bên cạnh hấn đi ngang qua, hấn mới đứng lên, rút lên trên đất bội kiếm, đầy mặt đều là máu tươi, hấn không biết tướng quân là có ý gì, vừa rồi một sát na kia hấn thật cảm thấy mạng sống như treo trên sợi tóc.

Tùy thời cũng phải chết ở Ân Thiên Vãn dưới kiếm đồng dạng.

Ân Thiên Vãn chiến mã tại phía trước dẫn đường, binh lính sau lưng rất nhanh cả đội hoàn tất theo sau lưng, khoảng cách gần giao chiến vẫn là hư hại một ít xe ngựa, bất quá đối phương cũng có thể dừng, còn lại liền lưu tại nguyên chỗ thiêu hủy.

Hỏa diễm rất nhanh liền đót lên, trước mặt địch nhân đã giải quyết, cho nên lúc này Ân Thiên Vãn cũng không quan tâm bọn họ hành động có thể hay không bị sau lưng ba cái quân đoàn phát hiện, thậm chí còn có chút hi vọng bọn họ có thể biết mà loạn trận cước.

Lữ Bố nhìn thấy Ân Thiên Vãn gọn gàng thắng câu tiếp theo, cao hứng cùng Không Minh đụng một cái chén, nhưng sau nói ra: "Gia hỏa này hoàn toàn liền là tại gian lận a, chúng ta năm đó nếu là có chức năng này, cái này cùng bộ đàm như thế, mà lại không có bất kỳ cái gì trì hoãn."

Không Minh nhẹ nhàng nhấp một miếng rượu nói ra: "Vận khí cũng là thực lực một bộ phận a, mấy người này cũng chỉ có hấn một cái là sửa hồn vô giả, cho nên bói chút tiện nghi, chẳng qua người cảm thấy còn lại mấy người hợp lực đối phó hấn, không phải tại gian lận sao?"

Lữ Bố đem rượu trong ly uống một hơi cạn sạch không nói gì, tự mình ăn đồ vật, bên người một người khác cơ hồ sẽ không xen vào, hiện tại như cũ tự mình uống chút rượu, thấy không rõ nét mặt của hấn, chẳng qua Lữ Bố cũng biết hiện tại Ân Thiên Vãn chiến đấu vừa mới bắt đầu.

Thủy kính bên trong hình ảnh rất rõ ràng, thậm chí có thể nhìn thấy Ân Thiên Vãn biểu lộ, đương nhiên còn có còn lại mấy phương quân đội động tác, bởi vì cái này người bố cục, để Ân Thiên Vãn lọt vào nơi này, bất quá hấn nhìn xem thí luyện người chủ trì nói ra: "Người xác định gia hỏa này sẽ không chạy, biết rõ đánh không lại còn không chạy, phía trước lại không người."

Hấn vận vẹo uốn éo đầu nhìn xem Lữ Bố, nhai kỹ nuốt chậm ăn trong tay một miếng thịt nói ra: "Hấn sẽ không, bởi vì hấn nghĩ thắng."

Không Minh cách không đối với hấn giờ một chén rượu, nhẹ gạt đầu tựa hồ rất tán đồng lời nói của hấn, sau đó ba người lại lâm vào trong bình tĩnh.

Còn lại ba cái đội ngũ, đều có lẫn nhau thám tử, theo lấy bọn hấn tiến lên, binh lực của bọn hấn hội hợp một, mặc dù nói bọn họ lẫn nhau cũng đều lòng có khe hở, nhưng nhìn thấy Ân Thiên Vãn sau khi chiến đấu, tin tưởng bọn họ cũng đều sẽ cho rằng trước giải quyết Ân Thiên Vãn lại nói.

Đây hết thấy đều tại thí luyện người chủ trì trong kế hoạch, đại phương hướng hấn đang khống chế, đến mức thắng thua thì thuộc về nơi này thí luyện giả.

Ân Thiên Vãn hiện tại không kịp nghĩ đến rất nhiều, miệng hồ lô rất rộng, lấy Âm Thiên Vãn hiện tại binh lực vô luận như thế nào cũng vô pháp đối kháng còn lại tam phương quân mã, nếu như bọn họ cách khá xa còn tốt, còn có thể quét dọn một chút hiện trường, lưu lại một ít nghi trệch.

Nhưng là tình huống hiện tại lửa sém lông mày, căn bản không được phép Âm Thiên Vãn phản ứng, chỉ có thể vội vàng rút lui, ra miệng hồ lô, nhìn xem phía ngoài một mảnh than cốc, còn có sau lưng binh mã,

Trong lúc nhất thời không biết nên ứng đối ra sao.

Tam phương quân mã hội tụ, nhất là Mê Vụ Hồ binh lực mặc dù so ra kém lúc trước Âm Thiên Vãn, nhưng là Âm Thiên Vãn đi qua sau trận chiến này, cả hai cũng là không kém lắm, huống chi còn lại hai cái quân đội.

Đây là một trận lấy ít đánh nhiều chiến đấu, Âm Thiên Vãn không là ưa thích nhận thua người, cũng biết châm ngòi ly gián một loại lời nói tại bọn họ những thứ này lão Hồ Ly trên người không có bất kỳ cái gì tác dụng, cho nên nên như thế nào chiến đấu vẫn là phải nhìn lẫn nhau vận khí cùng thực lực.

Âm Thiên Vãn tất cả quân mã đều vượt qua miệng hồ lô, mà Âm Thiên Vãn nhìn xem trong đầu bản đồ, lúc này tam phương sĩ binh đã hội tụ, không có dừng lại thẳng đến Âm Thiên Vãn mà đến.

Chẳng qua Âm Thiên Vãn cháy lên đại hòa lại là để bọn hắn sinh lòng nghi hoặc, cũng là nhao nhao phái ra thám tử hướng về phía trước điều tra.

Rất nhanh mấy cái thám tử tra xét chiến đấu vết tích, cơ hồ là nghiêng về một bên đồ sát, mấy người có chút sợ hãi, phân biệt hướng mình tướng quân bẩm báo.

Mê Vụ Hồ, Đông Pha, An Lâu Hành!

Ba người đi tiến tại quân đội phía trước nhất, bởi vì đem quân lẫn nhau kết minh, cho nên binh lính sau lưng cũng đều là bình an vô sự, tại bọn họ nghe được nhà mình thám tử bẩm báo sau đó, đều là mặt lộ vẻ kinh hãi, nhất là Đông Pha.

Hắn là biết lẫn nhau ở giữa binh sĩ không có có bao nhiêu sai biệt, đều là tự thân kế hoạch tác chiến cùng thực lực.

Nghe được thám tử bẩm báo, tương đương với binh lính của bọn hắn, vậy mà giống như đồ sắt đồng dạng, đem nhiều như vậy binh sĩ toàn bộ chặn giết ở nơi nào, nếu như là mỗi một người bọn hắn lời nói, có thể hay không cũng là như vậy hạ tràng.

"Người nói là, rõ ràng một cái quân đoàn, không chừng mảnh giáp, toàn bộ đều chết ở đâu rồi?" Mê Vụ Hồ có chút không xác định nói, theo nàng biết, Âm Thiên Vãn căn bản không có thực lực như vậy, rõ ràng một cái quân đoàn a.

"Đúng vậy, tướng quân, thuộc hạ cẩn thận dò xét, toàn bộ đều chết ở đâu, nghiêng về một bên chiến đấu." Thám tử nhìn xem Mê Vụ Hồ nói, nhớ lại còn có một số nghi mà sợ.

Đến tận đây bọn họ mặc dù như cũ lòng có khe hở, nhưng là đánh giết Âm Thiên Vãn tâm tình lại là vô cùng kiên định.

Chỉ bất quá ở đâu có người ở đó có giang hồ, Đông Pha cùng An Lâu Hành là không tin Mê Vụ Hồ, bọn họ biết người này Âm Thiên Vãn xảo trá, huống chi binh lực của hắn rõ ràng dư thừa hai người, bọn họ cũng là đã biết khẳng định có một người gây tại trong tay hắn.

Ba người bọn họ tâm tư, lúc này Âm Thiên Vãn sẽ không để ý, hắn nhìn xem tam phương quân đội tại hành quân, bất quá hắn nhưng không có động.

Hắn nhìn xem trong đầu bản đồ, cũng là đã biết phía trước đồng thời không có tốt địa thế, xem ra cái này miệng hồ lô muốn trở thành bọn họ quyết một trận tử chiến địa phương, mưu sĩ cùng tham tướng nhóm đều có chút lo lắng.

Liên phó tướng lúc này tất cả lên nói: "Tướng quân, chúng ta ở chỗ này hao tổn, căn bản không có phản thắng a."

Âm Thiên Vãn cười ngửa nhìn xem hắn cười cười nói ra: "Nếu như chúng ta không ở nơi này, như vậy thì không có một tia phản thắng rồi, cùng bọn hắn đánh du kích sao?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: Trận chiến này tất thắng

Ân Thiên Vấn lời nói không lớn, chẳng qua người bên cạnh cũng đều có thể nghe rõ, không có ai biết người tướng quân này là nghĩ như thế nào, lấy ít đánh nhiều cũng phải có cái hạn độ đi, lúc trước không phải nói khoảng chừng tam phương quân đội tới a?

Chuyển động trên tay trừ vật giới chỉ, Ân Thiên Vấn nhìn bên cạnh mấy cái tham tướng nói ra: "Chúng ta mang súc vật có bao nhiêu, chiến mã có bao nhiêu."

"Bẩm báo tướng quân, khinh kỵ hai ngàn, súc vật tám trăm, lúc trước chiến đấu chúng ta lại thu được chút." Bên người một cái phụ trách loại này người nói, Ân Thiên Vấn hai vạn binh mã, chỉ có hai ngàn kỵ binh, Hư Sinh chỉ có một vạn binh mã, cũng chỉ có tám trăm cưỡi.

Mà kinh lịch chiến đấu mới vừa rồi sau đó, mặc dù nói Ân Thiên Vấn đánh đến bọn hắn trở tay không kịp, nhưng như cũ là tổn thương ba ngàn binh sĩ, còn có hai ngàn thụ thương, có thể chiến đấu cũng chỉ có một vạn năm tả hữu, còn tính là hậu cần.

Bởi vì vì một số thương binh có thể làm thời phụ trách hậu cần một việc thích hợp, dù sao không phải hiện thực, Ân Thiên Vấn cũng sẽ không đi bận tâm cái gì mỗi người quản lý chức vụ của mình, dễ dàng hỗn loạn, liền coi như bọn họ là pháo hôi hiện tại cũng muốn chống đi tới.

Huống chi bọn họ còn không đến lượt làm bia đỡ đạn.

Hắn vốn cho rằng tiên hạ thủ vi cường có thể đem Ân Thiên Vấn chia cắt chiến trường, huống chi hắn biết Ân Thiên Vấn khinh kỵ không tại, hắn có như vậy một ít phần thắng.

Bất quá đôi phương Mê Vụ Hồ binh lực một vạn ba, Đông Pha cùng An Lâu Hành hết thấy hai vạn binh lực.

Nói cách khác đây là một trận gấp hai cách xa binh lực, Ân Thiên Vấn có chính hắn suy nghĩ, nơi này dù sao cũng là hẻm núi, bốn vạn binh lực, nói đến không nhiều, nhưng là tại cái này trong hạp cốc lại là đen xì xì một mảnh.

Địa hình cũng có thể rất lớn hạn chế sức chiến đấu của bọn họ.

"Người là phụ trách hậu cần? Người cùng ta tới một ít, đến trong quân trướng, tất cả mọi người tại trước trướng nghe lệnh." Ân Thiên Vấn nhìn trước mắt một cái mập mạp người nói, sau đó làm cho tất cả mọi người tại phụ cận nghe lệnh.

Bởi vì hắn thấy được theo tam phương binh mã tiến vào, tốc độ của bọn hắn chậm lại, một lần có chút đình trệ.

Điểm này cũng tại Ân Thiên Vấn tính toán bên trong, nếu không phải hắn cũng không dám như vậy thoải mái đậu ở chỗ này, mấy người bọn hắn nhất là Mê Vụ Hồ tinh cùng cái khí như thế, chắc chắn sẽ không đem bản thân đưa vào hiểm địa.

Bọn họ đánh giết Ân Thiên Vấn tâm tình vô cùng bức thiết, nhưng là hẻm núi lại là càng chạy càng hẹp, trong lòng bọn họ lo lắng có mai phục, lại lo lắng binh lính của mình sẽ tổn thất, mà để bọn hắn tại chiến đấu phía sau bên trong mất đi tiên cơ.

Đông Pha cùng An Lâu Hành làm sao không nghĩ, cho mượn Ân Thiên Vấn binh lực tới cắt giảm Mê Vụ Hồ, dùng cái này tới để bọn hắn biến cân bằng.

Mà Mê Vụ Hồ bởi vì biết một ít nội tình, cho nên hắn biết Ân Thiên Vấn là tử địch của hắn, không giải quyết hắn, cũng căn bản là không có cách cuối cùng lấy được thắng lợi, coi như đem trước mắt hai cái minh hữu chiến thắng, hắn liền càng không cách nào cùng Ân Thiên Vấn hướng về chiến.

Cho nên mấy người bọn hắn liền ở nơi nào do dự không tiến, tốc độ tự nhiên cũng liền chậm lại.

Ân Thiên Vấn tiến vào sổ sách bên trong nhìn trước mắt có chút câu thúc người, quyết đoán ngồi ở nơi nào, nói ra: "Người tên gì, phụ trách hậu cần bao lâu, liên quan tới súc vật sự tình người có thể rõ ràng."

"Bẩm báo tướng quân, thuộc hạ gọi Lý Mãng vì thế phụ trách hai mươi năm, không dám nói toàn bộ, nhưng là trong quân đội chỉ sợ không người so ta biết càng nhiều." Lý Mãng nói lời mặc dù thanh âm rất nhẹ, nhưng là tại cái này thuộc về hắn trong lĩnh vực lại là vô cùng tự tin.

Ân Thiên Vấn muốn liền là cổ này tự tin, cười nói: "Vậy người có biết làm sao để súc vật bắt đầu cuồng bạo, bao quát kia hơn hai ngàn con chiến mã."

Sở dĩ nói là hai ngàn thốt, là bởi vì lúc trước thu được một chút, cũng tổn thất một ít, cho nên mới nói hơn hai ngàn thốt.

Thanh âm mang theo chút sát khí.

Lý Mãng nhìn xem Ân Thiên Vấn trước mắt có chút sợ hãi, tựa như có lẽ đã nghĩ đến Ân Thiên Vấn muốn làm gì, chẳng qua căn cứ vẫn là nói ra: "Tướng quân, những chiến mã kia thể nhưng là kỵ binh mệnh căn tử, ngài lúc trước đối kỵ binh nói qua, ngựa tại người tại, ngựa vong người vong."

"Người một mực nói người có thể có thể làm được, còn lại liền giao cho ta." Ân Thiên Vấn nhìn xem hắn nói, trên mặt không mang theo một tia biểu lộ.

Lý Mãng ôm quyền từng chữ nói ra nói ra: "Có thể."

"

"Ân, vậy người lui ra đi, để phó tướng đi vào, ta cùng hắn có chuyện đàm." Ân Thiên Vấn đối với hắn khoát tay áo nói.

Lý Mãng rất nhanh lui ra ngoài, loại sự tình này không có cách nào giấu diếm, ở bên ngoài rất nhanh liền đưa tới rối loạn, nhất là những kỵ binh kia, chẳng qua Ân Thiên Vãn lúc trước lĩnh quân cùng vũ lực uy thế đều còn tại, lại thêm bọn họ lúc đầu đều là tinh nhuệ.

Cho nên cũng không có gây nên cái gì bạo loạn.

Phó tướng đi vào trong quân trưởng, đeo lấy Ân Thiên Vãn bội kiếm, vết máu trên người đã xử lý, nhưng vẫn là mang theo một ít sát khí, quỳ một chân trên đất tại Ân Thiên Vãn trước người.

Ân Thiên Vãn không đề cho hắn lên liền như vậy nói ra: "Toàn quân tinh nhuệ, ngươi giúp ta tìm ra chừng ba trăm."

Phó tướng ngẩng đầu nhìn Ân Thiên Vãn nói ra: "Tướng quân, chúng ta trong quân tất cả đều là tinh nhuệ, từ cả nước điều mà đến."

Ân Thiên Vãn hơi nghiêng về phía trước thân thể, trong thanh âm mang theo một điểm nhân nhát sát khí nói ra: "Ta nếu không sợ chết loại kia."

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, phó tướng thân thể không tự chủ run một cái, lập tức lại khôi phục bình thường, thân nhiên nói ra: "Tướng quân, từ ta lại tới đây, không có ý định còn sống trở về, chúng ta chiến từ ở đây có lẽ liền là lớn nhất vinh quang."

Ân Thiên Vãn lúc này cũng không biết nên nói như thế nào, đứng dậy, đi từ từ đến quân trưởng trước, phó tướng vẫn tại sau lưng quỳ, nửa ngày Ân Thiên Vãn mới nói ra: "Đứng lên đi, theo ta ra ngoài nhìn xem, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, bên ngoài đều có chút vỡ tổ."

Phó tướng đứng dậy, nhìn xem Ân Thiên Vãn bóng lưng, hai tay có chút run rẩy, cảm giác cái này như núi lớn người, trong lòng không sinh ra mây may sức chống cự, theo lấy Ân Thiên Vãn đi ra quân trưởng.

Ân Thiên Vãn không có xuống xe ngựa, ngược lại giống như không có gì tiếp tục đi tới.

Có chút binh sĩ đều che miệng lại, bởi vì bọn hắn nhìn thấy tướng quân vậy mà thẳng tắp đi, muốn đi đến chiến mã trên người, cái này quân đội chiến mã, người cười còn tốt, đứng đấy, thế nhưng là lập tức liền bị bỏ rơi đi.

Thế nhưng là Ân Thiên Vãn từng bước một đi tới giống như không có gì, dừng ở ở giữa nhất con ngựa kia đầu lâu phía trên, hai tay chấp sau lưng, nhìn xem tất cả binh sĩ, nhất là tại phía trước khinh kỵ nói ra: "Các ngươi thảo luận cái gì, Lý Mãng ta giao phó ngươi sự tình an bài xong xuôi sao?"

Ân Thiên Vãn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, kỵ binh lại bắt đầu rối loạn lên, cuối cùng ra tới một con chiến mã, người này Ân Thiên Vãn nhận biết, liền là trước kia Ân Thiên Vãn cho hắn mũi tên cái kia, không nghĩ tới hắn còn sống, lúc này cũng là hướng về phía hắn cười cười.

Ân Thiên Vãn nụ cười này, hắn có chút thụ sủng nhược kinh, bất quá vẫn là nuốt một ngụm nước bọt, đem trong tay kiếm lập tức tại ngực, trường thương ở một bên, lúc này không tiện cầm, mà kiếm tự qua ngực là kỵ binh lớn nhất kính ý, hắn thần sắc trang nghiêm nói ra: "Tướng quân, có thể hay không cho chúng ta cùng chiến mã cùng tồn vong."

Loại tình hình này Ân Thiên Vãn cũng sớm đã đoán được, đưa tay lấy ra bản thân mới bội kiếm, từng tia từng tia hàn mang trong không khí, mà cả người hắn trôi nổi lên, giống như Lăng Không Hư Độ đồng dạng, nhìn về phía miệng hồ lô địa phương, kiếm chỉ quân địch, thanh âm giống như hồng chung đại lữ, chấn nhiếp son lâm.

Ta đem dẫn đầu công kích!

Một câu vang vọng tại mỗi một cái sĩ binh trong tai, tất cả mọi người quỳ rạp xuống đất, giơ lên vũ khí nói ra: "Nguyện cùng tướng quân cùng tồn vong, chiến tất thắng!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Gánh nước 1 chiến

"Chiến tất thắng!"

"Chiến tất thắng!"

Binh sĩ tiếng hò hét âm thanh chấn mây xanh, chắc hẳn tại đại hạp cốc người bên kia hẳn là cũng đều có thể nghe được, Ân Thiên Vãn cầm trong tay kiếm buông xuống, các binh sĩ cũng đều đứng thẳng người, chỉ là nhìn xem Ân Thiên Vãn ánh mắt cũng là biến kích động.

Tựa hồ chỉ có một trận chiến, mới có thể để cho bọn họ xao động tâm an tĩnh lại.

Bất quá bây giờ Ân Thiên Vãn cần liền là ngưng trời chiến ý, cũng chỉ có như vậy mới có thể để cho cái này một vạn năm binh lực chiến thắng gấp đôi cùng binh lực của hắn, vô luận là điểm nào có thể gia tăng trận chiến này phần thắng, hắn đều sẽ không tiếc.

"Phó tướng, chọn lựa hai ngàn tay chân lạnh lẽo sĩ binh, chờ đợi ta phân phó."

"Lý Mãng, chuyện của ngươi mau sớm làm tiếp, ta hi vọng một hồi ta trở về thời điểm, ngươi có thể cho ta một cái thỏa mãn trả lời chắc chắn."

"Đem hết thầy hỏa đốt chỉ vật chuẩn bị kỹ càng,, một hồi có tác dụng lớn."

... ..

Ân Thiên Vãn lại làm mấy tay an bài, sau đó mới xoay người lại, nhìn xem thời gian một tia một hào đi qua, trong đầu tam phương quân đoàn tựa như có lẽ đã thương lượng ra tới một cái phương pháp thích hợp, cước bộ của bọn hắn lại bắt đầu biến tốc độ lên.

Cứ như vậy tới nói, tựa hồ rất nhanh liền có thể cùng Ân Thiên Vãn chạm mặt, nói cách khác hiện tại bắt đầu đều nhất định muốn tranh phân nhiều giấy.

Phó tướng hành động rất là nhanh nhẹn, chỉ là một hồi liền triệu tập hai ngàn binh sĩ.

Ân Thiên Vãn nhìn lấy bọn hắn không nói nhảm, chỉ là nói ra: "Coi các ngươi khôi giáp."

Phía dưới sĩ binh một mảnh xôn xao, khôi giáp, chiến mã, trường đao trong tay, không có chỗ nào mà không phải là một sĩ binh tôn nghiêm, mà bây giờ tướng quân nhưng lại làm cho bọn họ coi bọn họ quân trang, mặc dù lòng có kính ngạc, nhưng là đem mệnh làm khó, lúc này cũng là tại phi thường nhanh chóng thoát lấy khôi giáp.

Rất nhanh, trên mặt đất hai ngàn khôi giáp cẩn thận bày ra tốt, bọn họ nhìn xem Ân Thiên Vãn ánh mắt rất là ủy khuất, tựa như là Ân Thiên Vãn tiểu tức phụ đồng dạng.

Đến mức phó tướng, lúc này nửa bước lạc hậu hơn Ân Thiên Vãn, không phải Ân Thiên Vãn yên tâm hắn, hồn lực như có như không quán quanh ở trên người hắn, hắn lúc này cũng không dám loạn động máy may, nếu như Ân Thiên Vãn nhìn thấy hắn có thông đồng với địch ý tướng.

Liền sẽ để hắn lập tức chết tại đây.

Lúc này cũng chính là hắn để Ân Thiên Vãn nghi hoặc, lúc trước nhìn hắn có chút không bình thường, nhưng lại phát hiện hắn cũng không phải là Hư Sinh phái tới thám tử, mặc dù có chút quỷ dị, cũng đứng trung thành tuyệt đối, nhưng là lúc này đối mặt cái này tam phương quân đội cũng không có có dị thường.

Chẳng lẽ cái này phó tướng có như vậy sâu thành phủ.

Trong lòng suy nghĩ chợt lóe lên liền bắt đầu phân phó, đẩy hết thầy cử động hắn đều không có giấu diếm, bởi vì hắn không sợ có người thông đồng với địch, đây chính là hắn tự tin.

"Chia làm hai đội, từ mặt bên lên núi, tại hẻm núi phía trên, tùy thời chuẩn bị hướng phía dưới ném đi cự vật, vô luận là đá vụn vẫn là cự mộc, từ đỉnh núi hạ xuống cũng có thể làm cho bọn họ tổn thất nặng nề, cấp tốc lên đi, đây chính là ta để các ngươi coi khôi giáp nguyên nhân, đánh gãy bọn họ về sau, không cần ngộ thương chúng ta."

Mệnh lệnh một phân phó, Ân Thiên Vãn liền để bọn hắn bắt đầu hành động.

Hắn cũng là lúc này trở về, Lý Mãng đã xin đợi rất lâu, nhìn hắn thần sắc, cũng là đã biết chắc hắn sự tình đã an bài thỏa đáng.

"Đem súc vật đến mức phía trước, từ binh chiến mã đến mức khí hậu, chúng ta kỵ binh lại đến mức về sau, phân phó đằng sau để chúng tướng sĩ ăn uống no đủ, còn lại lương thảo liền đều đốt đi đi."

Ân Thiên Vãn phía trước chuyện phân phó đến còn để đám người có thể lý giải.

Nhưng là câu nói sau cùng, đám người liền căn bản không có thể hiểu được , thậm chí rất hoang mang.

Mà tại chiến trường một chỗ, Lữ Bố, Không Minh, vô danh người bọn họ không đang uống rượu, ba người cười chiến mã, một chút xấu hướng về miệng hồ lô chạy đến, bởi vì cuối cùng quyết chiến đã tới, bọn họ cũng là trận chiến này người chứng kiến.

"Thật ác độc tiểu tử." Lữ Bố cười ngựa tại phía trước nói, mặc dù hắn thấy, Ân Thiên Vãn hành vi rất ngậy thơ, nhưng là có thể làm ra như vậy đập nôi chìm thuyền, từ chiến đến cùng sự tình cũng là để hắn cảm giác có chút ngoài ý muốn.

Nhất là Không Minh, vuốt râu rất là kinh hi, hắn cũng không nghĩ tới Ân Thiên Vãn như vậy một cái kinh nghiệm sống chưa nhiều tiểu tử,

Cũng có thể làm như thế ngoan tuyệt.

Bất quá bây giờ sự tình, tại mấy người bọn hắn xem ra cũng chính là hơi sáng mắt thôi, cũng không có cái gì có thể ngạc nhiên, nói câu không khập đương, bọn họ ném qua muối so Ân Thiên Văn ném qua cơm còn nhiều.

Huống chi là liên quan tới chiến đấu sự tình.

"Đốt đi?" Phó tướng lúc này quỳ một chân xuống đất, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, nhìn xem Ân Thiên Văn nói.

"Tướng quân, lương thảo thế nhưng là hành quân thứ trọng yếu nhất, cổ ngữ có nói binh mã không động, lương thảo đi đầu." Bên người mấy cái mưu sĩ nhìn xem Ân Thiên Văn cũng là quỳ trên mặt đất liều chết khuyên can, theo bọn hắn nghĩ như vậy đại đình quảng chúng chất vắn tướng quân mệnh lệnh vì chết có thể.

Trong lúc nhất thời cơ hồ tất cả tham tướng cùng mưu sĩ đều quỳ trước mặt Ân Thiên Văn, vừa rồi tốt đẹp tình thế lúc này trở nên có chút chán chường.

"Các ngươi đều đứng lên đi, xá các ngươi vô tội."

Ân Thiên Văn tiên sinh giờ tay lên một cái nhìn xem hết thấy mọi người, để trước mặt mấy vị mưu sĩ cùng tham tướng đều đứng lên.

"Các ngươi có gì nghi hoặc, chiến thắng này, chúng ta có vinh cùng vinh, đạt được lương thảo của bọn họ tiếp tế, chúng ta tự nhiên có thể tái chiến, trận chiến này? . ? Chúng ta cần lương có thì có ích lợi gì." Ân Thiên Văn nhìn xem đám người, thanh âm không lớn, lại có thể để cho mỗi người đều có thể nghe được.

Nhìn xem Ân Thiên Văn mặt, đám người lại thấy được một cỗ sát ý, cỗ này lạnh lùng chi ý cùng quả quyết để bọn hắn những thứ này kinh nghiệm sa trường lão nhân đều có chút sợ hãi.

Lời này một nói không có người đang chất vấn Ân Thiên Văn, đều yên lặng làm lấy thủ hạ sự tình, một cỗ sát ý ngưng tụ, từ chiến đến cùng dừng khí, lẫn nhau ở giữa yên lặng làm việc, lúc này toàn quân trang nghiêm.

Ân Thiên Văn nhìn xem trong đầu bản đồ, bọn họ đã tới gần.

Đi thôi, chúng ta nghênh đón, bị động nghênh chiến không phải tính cách của chúng ta.

"Lý Mãng, chuyện của ngươi có thể bắt đầu đi làm, phó đem chúng ta đi xem bọn họ một chút lớn đến mức nào quyết tâm đưa ta vào chỗ chết."

Ân Thiên Văn lời còn chưa dứt, nhìn xem hắn phân phó đi xuống, hắn cùng phó tướng cứ như vậy hai người hai kỵ hướng về phía trước đi đến, sau lưng chỉ đi theo mấy chục hộ vệ mà thôi, mà tại chỗ góc cua là tùy thời đều có thể xông trận sức vật cùng chiến mã.

Đây cũng chính là hắn vì sao muốn chủ động xuất kích nguyên nhân, toàn bộ miệng hồ lô, liền cái này một cái tầm mắt điểm mù, nếu làm cho đối phương tới, hắn tất cả tính toán đều sẽ rơi xuống trống rỗng, cho nên không bằng như vậy thoải mái đi qua.

Chỉ ít có thể để bọn hắn, sợ ném chuột vỡ bình.

Rất nhanh bọn họ đặt chân, cứ như vậy các loại lấy bọn hắn đến, cho nên cũng không có ẩn nấp tung tích, bởi vì liền là cố ý muốn để bọn hắn phát hiện, cho nên tại đối phương thám tử nhìn thấy Ân Thiên Văn đám người thời điểm, cũng không có tiếp tục đi tới.

Chỉ là tra nhìn một chút, liền hướng về sau bảnbáo.

"Tướng quân." Phó tướng nhìn thoáng qua phía trước cách đó không xa, ra hiệu Ân Thiên Văn có phải hay không muốn bắt lại cái kia thám tử.

Ân Thiên Văn không nói gì, phó tướng cũng liền không nói thêm gì nữa, chỉ là như vậy chờ lấy bọn họ tới, hắn cũng là rất chờ mong một trận chiến này, hi vọng đừng cho hắn thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Toàn quân xuất phát

Cộc cộc

Cộc cộc

Mấy đám chiến mã thanh âm đi ngang qua, tại Ân Thiên Vãn trong lỗ tai xuất hiện, Ân Thiên Vãn tay phải giơ lên, ra hiệu người đứng phía sau dừng bước, tự thân hấn ta một ngựa một mình hướng về phía trước mà đi, bởi vì hấn biết phía trước cũng chính là ba người mà thôi.

"Chúng ta lại thấy." Ân Thiên Vãn lời kéo dây cương, ngựa gào thét một tiếng, móng trước dừng lại, hấn nhìn phía trước ba người nói.

Mê Vụ Hồ, Đông Pha, An Lâu Hành.

Ba người nhìn nhau cười một tiếng nhìn xem Ân Thiên Vãn không nói gì, ngồi ở trên ngựa, bọn họ cũng cũng không nghĩ tới, Ân Thiên Vãn dám như thế một người một ngựa đi trước nơi này, bọn họ khi biết thám tử tin tức thời điểm, cũng là không thể tin được.

Cho nên lúc này bọn họ cũng là một mình tiến lên đồng thời không có mang hộ vệ.

Cũng không phải bọn họ thanh cao, mà là bởi vì bọn họ không tin Ân Thiên Vãn sẽ như thế đại ý tiến lên, không có chút nào chuẩn bị ở sau, nhất là Mê Vụ Hồ, vốn chính là thiên tính đa nghi, liền nghĩ đến xem Ân Thiên Vãn là chuyện gì xảy ra.

"Ba người các ngươi đối phó ta có thể là dụng tâm lương khổ a, một mình đến đây liền không sợ ta tiên hạ thủ vi cường sao?" Ân Thiên Vãn vừa cười vừa nói, làm bộ nhắc lên trường kiếm trong tay, kiếm chỉ ba người.

Chẳng qua ba người ngược lại cũng không phải người bình thường, cũng đều là được chứng kiến cảnh tượng hoành tráng người, cho nên cũng không có kinh hoảng, Mê Vụ Hồ ngược lại hơi hơi vừa chấp tay: "Vẫn là trên chiến trường gặp thật chiêu đi, đừng sinh miệng lưỡi chi lực."

"Vậy liền một hồi gặp đi." Ân Thiên Vãn thu kiếm vào vỏ.

Bốn người quay thân mà đi, cộc cộc tiếng vó ngựa tựa như là từng tiếng chuông tang, cũng nên có một phe nhân mã tại cái này miệng hồ lô bên trong mất mạng.

Phó sẽ thấy Ân Thiên Vãn tới cũng là đó; "Tướng quân, chúng ta như thế nào cho phải."

"Chuẩn bị nghênh chiến." Ân Thiên Vãn nhìn xem phó tướng nói, trên đường đi không có tri hoãn, một đường hướng về sau.

Mê Vụ Hồ mấy người các từ trở lại trong chiến trận, cũng là phản phó; "Chuẩn bị chiến đấu, ở chỗ này cũng không để cho bọn họ tại đi đi."

"Đông Pha, lão An, các ngươi cũng không nên có cái gì khác tâm tư a." Mê Vụ Hồ nhìn thoáng qua hai người, hấn cũng biết hai người này chắc chắn sẽ không dưới mười phần năm chắc, chỉ sợ gọt binh mới phải bọn họ tính toán a.

Nhưng là Mê Vụ Hồ cũng không sợ, chuyện ấy, hấn tự có thủ đoạn để cho hai người chết ở chỗ này.

Thuần binh giáp tại phía trước, trường thương binh ở hậu phương, từng bước từng bước thúc đẩy, tam phương binh mã, vô luận là thuần giáp vẫn là trường thương, đều đủ để đem tất cả mọi người ép chết ở chỗ này.

Bọn họ dụng binh đều rất thành thạo.

"Lý Mãng, đem bọn họ thả ra đi."

Ân Thiên Vãn cùng phó tướng bọn người đi đến đằng sau, chỉnh lý khinh kỵ binh, bọn họ là thứ ba quân đội.

Mà phía trước nhất súc vật, sừng trâu phía trên đều trói lại đao nhọn, mà Lý Mãng không biết cho bọn họ dùng thuốc gì, súc vật không phải người, bọn họ tại sau lưng không biết làm sao bị Lý Mãng khống chế lại, giống như liền chỉ chờ Lý Mãng một tiếng âm.

"Bên trên."

Ân Thiên Vãn phun ra một chữ.

Lý Mãng hiểu ý, hấn lúc đầu đứng tại phía trước, cả người bị toàn bộ treo lên, hấn sẽ không khinh công, nhưng là bên hông lại nịt lên một sợi dây thừng, ở phía trên một cái hòn đá nhỏ ra địa phương, bị người kéo đi lên.

"Rống."

"Rống."

"Bò....ò....."

Chấn nhiếp son lâm, liền ngọn núi hai bên đá vụn đều từ trên núi trượt xuống, tất cả súc vật đều giống như phát điên đồng dạng chạy hướng về phía trước, muốn xé nát phía trước hết thấy ngăn cản, cái này không có chút nào có thể ăn tang, mà đối phương khoảng cách chẳng qua ngàn mét.

Súc vật bồn tập, bọn họ cũng căn bản không kịp phản ứng.

Phía trước thuẫn binh giáp, khi nhìn đến nhiều như vậy súc vật thời điểm, dưới chân liền bắt đầu phát run, chẳng qua Mê Vụ Hồ bọn họ đang khiếp sợ chi tại, cũng là đại thần nói ra: "Toàn thể phòng ngự, chiến trận không cần loạn."

Thế nhưng là vừa dứt lời, phía trước nhất trâu được liền đã bồn tập mà lên.

Phanh

Thuần giáp bỗng nhiên bay lên, trường thương trực tiếp đâm vào ngực trong thân thể, uống thuốc trâu được vốn là không biết sống chết, lúc này thụ thương thì càng khơi dậy phần nộ của bọn nó, gào thét một tiếng liền trực tiếp xông phá chiến trận.

Không sợ chết từ trung gian giống như một đạo mũi tên trực tiếp đột phá.

Đầu trâu bên trên đao nhọn cắt tại binh sĩ trên thân thể, không có chỗ nào mà không phải là tay cụt tàn thi, ruột, máu tươi, rơi một chỗ.

Sau khi bị thương, liền nằm trên mặt đất, còn không tới kịp đứng lên, phía sau súc vật liền chà đạp tới, chỉ là súc vật một trận chiến, liền để bọn hán tử tổn thất nặng nề, mà súc vật chỉ sức lực cạn kiệt, Mê Vụ Hồ bọn họ ngăn cản cũng là nhận được hiệu quả.

Chỉ có chút ít vài thớt tại vùng vẫy giãy chết.

Thế nhưng là Ân Thiên Vãn căn bản không biết cho bọn hán tử cơ hội thở dốc, lúc trước bắt tù binh chiến mã, bị Ân Thiên Vãn để thuộc hạ đem phủ thêm chiến giáp, tại súc vật dư lực chưa hết thời điểm, khoác lấy trọng giáp chiến mã cũng là trong nháy mắt đuổi tới.

Đây cũng không phải là súc vật, mà là chiến mã, phía trước thuẫn binh giáp sớm đã không tại, mà sau lưng kinh kỵ cùng bộ binh, căn bản vô lực ngăn cản những thứ này chiến mã đột tiến.

"Đi thôi, đến phiên chúng ta ra sân, châm lửa."

Ân Thiên Vãn chinh đồn hai ngàn kinh kỵ, tại đội ngũ phía trước nhất, bọn họ mới phải chiến đấu chủ lực, mà châm lửa là lúc trước định tốt tín hiệu, lúc trước tại ngọn núi hai bên sĩ binh có thể đối phía sau bọn họ bộ đội tiến hành tập kích.

Bọn họ giấu ở phía sau cùng, cho nên Ân Thiên Vãn tại phía trước căn bản là không có cách đụng phải bọn họ.

Miệng hồ lô nhỏ hẹp, bốn vạn binh lực căn bản không thể ở chỗ này đại triển quyền cước, cho nên vừa rồi Ân Thiên Vãn tiểu đã tiểu nháo, chỉ có thể để bọn hán tử tổn thất, cũng không thể nói là tổn thất nặng nề, cho nên hiện ở chính diện đột kích cùng trên trời chiến đấu mới phải chính sự.

"Công kích."

Ân Thiên Vãn trường kiếm một chỉ, chiến mã liền chạy như bay, sau lưng hai ngàn cười không hề chậm trễ chút nào, phía sau bộ binh, trọng giáp cũng là đuổi kịp, dù sao bọn họ mới phải bộ đội chủ lực.

Binh lính sau lưng không có một cái nào mặt lộ vẻ sợ hãi, Ân Thiên Vãn với tư cách tướng quân, không có trốn ở mặt sau, phản mà xem như đệ nhất nhân, xông tại phía trước, Ân Thiên Vãn là bậc nào thân phận —— tướng quân, hán đều hung hãn không sợ chết, bọn họ những thứ này làm binh sĩ làm sao có thể lùi bước.

Ân Thiên Vãn xách theo trường kiếm, chưa từng có một khắc trấn định như vậy, chiến mã bồn tập, thời gian phảng phất đứng im ở chỗ này.

Theo sau lưng hỏa diễm cháy lên, trên trời sĩ binh lúc này cũng là đồng thời động thủ, bởi vì là thời gian có hạn, cho nên phần lớn là trên núi cự mộc, bọn họ khô giáp rút đi, nhưng là trường đao trong tay nhưng đều là tinh luyện binh khí.

Mặc dù không thể nói tan vụn nát đá, nhưng là chặt cây cối cũng là giống như thái rau đồng dạng.

Cho nên trong khoảng thời gian ngắn, liền có rất nhiều có thể cung cấp vứt bỏ, chỉ là trọng lượng nguyên nhân, để mấy người bọn hán mới có thể đẩy một cái.

Ầm ầm

Ầm ầm

Ầm ầm

Cự mộc từ trên núi lăn xuống, lòi âm trận trận, coi như là đá vụn rơi đập tại trên thân thể người đều có thể giống đạn đồng dạng, hướng chỉ là nhiều như vậy cự mộc, đủ để đem bọn hán nện thành thịt nát, lúc này Ân Thiên Vãn mới vừa vận đã đến tiền phương của bọn hán.

Đã giao chiến lên.

Cự mộc từ phía sau của bọn hán tập kích, tự nhiên là để bọn hán tay chân đại loạn.

Mê Vụ Hồ, Đông Pha, An Lâu Hành ba người, căn bản không có nghĩ đến Ân Thiên Vãn tính toán từng con sóng liên tiếp, nhưng là hiện tại chiến đấu vừa mới bắt đầu, liền đã hiện ra xu hướng suy tàn, chiến đấu càng giống là Ân Thiên Vãn chiếm cứ chủ đạo, bọn họ thuộc về yếu thế một phương.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Hung hãn không sợ chết

Chiến tranh quyền chủ đạo, thường thường tại có chuẩn bị một phương, cho nên Ân Thiên Vãn mặc dù chiếm thượng phong, nhưng lại không có chiếm cứ thắng thế.

Mê Vụ Hồ bọn họ gần tới bốn vạn người, coi như là tại cái này trong đại hạp cốc đưa cổ để Ân Thiên Vãn chém, chỉ sợ đều muốn đem binh khí chặt tới quyền lưỡi đao, tại bọn họ tam phương chống được cái này liên tiếp mà đến thế công sau đó, cũng là đối kháng chính diện lên Ân Thiên Vãn.

Lần này là số mệnh quyết đấu, tam phương đã không phải lần đầu tiên quyết đấu, tính cả tại mộ thất bên trong kia một đoạn, bọn họ đã cũng coi là bạn cũ.

"Còn có thể chiến đấu binh sĩ đều đứng lên, nói cho ta, các người là cái nam nhân."

Mê Vụ Hồ thanh âm trong chiến trường vang lên, không có người nghĩ đến cái này một mực dựa vào mưu kế sinh tồn gia hỏa, cũng có như vậy thiết huyết một mặt.

An Lâu Hành tại xử lý những phương diện này, so với hãn làm càng tốt hơn, rành mạch phân minh an bài mỗi người cần phải làm, Đông Pha mặc dù không nóng không lạnh, hiển nhiên là tại ngoại giới cũng là vì lần này thám hiểm làm rất nhiều công tác chuẩn bị.

Thế nhưng là đây hết thảy cùng Ân Thiên Vãn có quan hệ gì đâu, trong mắt hãn chỉ có địch nhân.

Tại dưới kiếm của hãn, uống đến tràn đầy đều là máu tươi.

Đến tận đây một lần, liền để bọn hãn tổn thất gần tới năm ngàn nhân mã, chẳng qua này vẫn chưa hết, Ân Thiên Vãn rất may mắn hãn bắt đầu kế hoạch, không có một chút thất vọng, lúc trước hãn còn có chút bận tâm, có quân địch nội ứng pha trộn kế hoạch của hãn.

Hai ngàn cưỡi tại cái này trong hạp cốc đều có chút không thi triển được, Ân Thiên Vãn vẫn là như cùng một con mũi tên, trực đảo Hoàng Long đứng ở Mê Vụ Hồ, An Lâu Hành cùng Đông Pha ba người trước mặt, Ân Thiên Vãn trên chiến mã treo thịt nát.

Trên vỏ ngựa tràn đầy máu tươi, chiến mã giống như màu máu bảo mã đồng dạng, mỗi một cây lông bờm bên trên đều chảy xuống máu tươi.

Ân Thiên Vãn chuyển này không dùng hồn lực che chở toàn thân, khôi giáp đã nhuộm thành màu đỏ, trường kiếm nghiêng nghiêng nắm ở trong tay, máu tươi nhỏ tại trên thi thể, hãn không có nhìn sau lưng, bởi vì hãn người đứng phía sau sẽ không chết tuyệt.

"Chúng ta lại thấy."

Lên một lần Ân Thiên Vãn nói câu nói này thời điểm, bọn họ vẫn là nắm chắc thắng lợi trong tay, chỉ bất quá bây giờ khí thế tất cả Ân Thiên Vãn một phương này, một hơn một vạn binh lực, muốn thủ thắng gấp đôi cùng binh lực của hãn, cái này để người ta xem ra không khác thiên phương dạ đàm.

Chẳng qua Ân Thiên Vãn lại muốn cho cái này thiên phương dạ đàm, biến chân thực có thể thấy được.

Mê Vụ Hồ ba người, gấp hai cùng Ân Thiên Vãn binh lực, vốn cho rằng là một cái chuyện dễ như trở bàn tay, bây giờ lại trở nên khó giải quyết như thế, tựa như là một cái ngập trời công lao, vốn chính là con vịt đã đun sôi, bây giờ lại chạy như bay.

Nhất là bọn họ rõ ràng biết Ân Thiên Vãn đã kinh lịch một trận đại chiến, căn bản không có tu dưỡng, liền tiếp ngay cả chiến đấu, thế nhưng là bọn họ vẫn không có sức hoàn thù.

Ân Thiên Vãn dẫn đầu công kích, một người một ngựa lại truy phía trước, bây giờ lại đã đến trước mặt của bọn hãn.

Một ngựa như thế, phía sau hãn hai ngàn kỵ binh càng là như vậy.

Này chỗ nào giống như là một cái vựa mới kinh lịch chiến đấu quân đội, càng giống là nghỉ ngơi dưỡng sức thật lâu mãnh hổ, lúc này trở về sơn lâm, nếu không phải phía trước hộ vệ liều mạng ngăn cản, để Ân Thiên Vấn dừng bước lại, Ân Thiên Vấn kiểm chỉ sợ đã đâm vào trái tim của bọn hán bên trong.

Từ xé rách bọn họ thuận binh giáp bắt đầu, đến hiện tại bọn hán lại nhưng đã tổn thất có hơn năm ngàn người, mà Ân Thiên Vấn hiện tại mới vừa vịn đi vào, gần làm cho người ta không thể tưởng tượng, những cái kia súc vật thể mà cũng có thể dừng hán dùng để tác chiến.

Trên trời cự mộc, rơi vào phía sau bọn họ, mặc dù có trọng thương, nhưng là bởi vì cái này hẻm núi là cái miệng hồ lô, chỗ một tại hồ lô bụng lớn địa phương, vẫn là không thể đại diện tích sát thương bọn họ, Mê Vụ Hồ mặc dù cảm thấy kinh ngạc, vẫn là mặt không đổi sắc.

Cái này Ân Thiên Vấn còn chưa đủ hung ác a, nếu như là bọn họ hán ngay tại người dày đặc nhất trên mặt đất rơi đập cự mộc, dù là phe mình binh sĩ cũng vì vậy mà chết.

Đánh trận nào có không chết người đây này.

Bất quá hán còn không có? . ? Hán chậm rãi lui lại, sau lưng trọng giáp binh sĩ đi lên, tùy theo mà đến còn có một số xe lương thực, chỉ bất quá bị đặc thù gia công qua, phía trước là mối hàn khắp nơi một cái thuẫn bài, kê hở ra, duỗi ra cùng loại trường thương đồ vật.

Đây là Cự Mã thương, rất xa liền có thể đem khinh kỵ binh đâm chết, cơ hồ là trong nháy mắt, Mê Vụ Hồ thân ảnh liền biến mất không thấy gì nữa.

Mê Vụ Hồ thân ảnh biến mất sau đó, Đông Pha An Lâu Hành cũng là quá khứ cùng hán tụ hợp.

"Mê Vụ Hồ, hảo thủ đoạn a, trước đó vậy mà một chút cũng không có phát hiện." Đông Pha ôm quyền nói, bọn họ đi tiến vào như thế liền đều không có phát hiện Mê Vụ Hồ động tác, hiển nhiên là hán nấp rất kỹ, chẳng qua sợ hiện tại bạo lộ ra cũng không phải là bí mật.

"Chỉ là chúng ta như vậy cũng không thể tiêu diệt bọn họ a." An Lâu Hành nhìn phía trước Cự Mã Trận có chút lo lắng nói.

Mê Vụ Hồ cười cười nói ra: "Yên tâm đi, một hồi bọn họ liền biết ném đến hậu quả."

Hán theo bản năng nhìn lên bầu trời, giống như chỗ nào có gì ghê gớm đồ vật.

Đây là hán chuẩn bị ở sau, hán biết Ân Thiên Vấn khẳng định sẽ để cho kỵ binh xông trận, mà phía trước những cái kia chỉ là hán bày ra pháo hôi thôi, hiện tại bọn hán chỉ cần chậm rãi thúc đẩy, đem Ân Thiên Vấn chen chết ở chỗ này, Ân Thiên Vấn có thể nghĩ đến trên bầu trời hạ xuống cự vật.

Hán Mê Vụ Hồ làm sao có thể nghĩ không ra đâu.

Ân Thiên Vấn cũng là đã nhận ra trên trời cự mộc đã không còn hạ xuống, bởi vì những âm thanh này đã không còn nữa, ngược lại phát hiện trên trời thỉnh thoảng ném đi thi thể, hán cũng là đã biết trên trời chỉ sợ cũng không kiên trì được bao lâu, hán chỉ phái lên những binh lính kia.

Căn bản không kiên trì được bao lâu.

"Tướng quân, chúng ta làm sao bây giờ."

Phó tướng lúc này cũng là đi tới, không nghĩ tới song phương vậy mà giằng co ở cái địa phương này, móng ngựa của bọn họ phía dưới toàn bộ đều là thi thể, dính sên sệt, nhưng là bọn họ quyết định lại muốn nười phần quả quyết.

"Lui đi, phía trên những tên kia đã không kiên trì nổi, ham chiến chúng ta liền vậy chết ở chỗ này."

Ân Thiên Vấn thanh âm rất nhẹ, loại này có hại sĩ khí lời nói, hán cũng không thể nói lung tung.

"Tướng quân, trận chiến này không thể lui, máu của chúng ta đang nóng, vừa lui liền lạnh, hiện tại liền để ta vì ngài dâng lên sinh mệnh đi, hi vọng người có thể sáng tạo kỳ tích mang chúng ta đi ra khốn cảnh." Phó tướng đem Ân Thiên Vấn ban thưởng cho bội kiếm của hán nâng qua ngực, nhìn xem Ân Thiên Vấn một mặt cuồng nhiệt cùng chờ mong.

Ân Thiên Vấn không biết vì cái gì giờ khắc này, lúc trước tất cả nghị kỵ đều biến mất vô tung vô ảnh, lúc này biến có chút mờ mịt.

Đối phương Cự Mã Trận chẳng qua hai trăm mét có hơn, lúc này còn đang không ngừng thúc đẩy, mà hán với tư cách tướng quân vậy mà rút lui, hán nhưng là Hậu Thiên đình phong vô giả.

"Hai ngàn thiết kỵ, không sợ chết người, theo ta xông trận."

Phó tướng giọng cao trường kiếm, nhìn phía sau hai ngàn khinh kỵ nói.

"Chiến tất thắng."

Hai ngàn cười không có dừng lại, phó tướng một người một ngựa vượt qua Ân Thiên Vấn thẳng đến kia Cự Mã Trận mà đi, chiến mã hai vó câu đạp mạnh, vậy mà bay ra hơn hai mét nước, chính con chiến mã vậy mà bay vọt tiến kia Cự Mã Trận bên trong, chẳng qua sau đó liền là phốc phốc chém giết thanh âm.

Ân Thiên Vấn lúc này cũng là tròn mắt tận nức, tùy theo mà lên, chiến mã nhảy lên một cái, hai ngàn cười đều thuận theo bên trên!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Đại hoạch toàn thắng

Xông trận

Đối với bọn hán những thứ này thân thể máu thịt tôi nói, chỉ có một chữ "chết".

Ân Thiên Vấn vượt tới sau đó, hồn lực lưu chuyển toàn thân, ngựa roi đập mà xuống, cả người hán rơi trên mặt đất, nhìn xem quỷ trên mặt đất phó tướng, trên người máu tươi ồ ồ giữ lại, tay vịn trường kiếm, chỉ từ hướng về phía Ân Thiên Vấn phương hướng.

Phanh

Phanh

Hai ngàn cười, dùng thân thể máu thịt nện ở cái này Cự Mã Trận bên trên, binh sĩ lồng ngực xuyên qua trường thương thể nhưng là chiến mã động lực để tiến tới như cũ rất lớn.

Nếu là tại bình thường, phó đem bọn hán có rất nhiều loại biện pháp tới đối phó cái này giống như mai rùa đồng dạng Cự Mã Trận, nhưng là hiện tại nghìn cân treo sợi tóc, căn bản không thể lãng tốn thời gian, nếu như chờ lấy Mê Vụ Hồ người bắt đầu đoạn hậu, vậy bọn hán bại thể sẽ phò thiên cái địa tới.

Cho nên chỉ có thể dùng mệnh tới xông phá ngăn cản, tại hán tất cả động tác trước khi bắt đầu, giải quyết chiến đấu.

Chiến mã công kích chi lực, tại binh sĩ quất roi phía dưới, càng có thậm chí, mang theo ngàn quân lực phóng tới kia Cự Mã Trận, cái này Cự Mã Trận nhìn xem giống như con nhím đồng dạng, không chỗ ngoạm ăn, nhưng là trên bản chất cũng chính là xe lương thực cải tạo mà thành, căn bản chịu không được bao nhiêu xung kích.

Cái này viết binh sĩ nơi nào thấy qua, như thế không sợ chết khinh kỵ binh.

Lấy thân thể máu thịt ngăn cản sắt thép trường thương.

Rất nhanh cái này nhìn xem kín kẽ Cự Mã Trận liền phá thành mảnh nhỏ, cái này Cự Mã Trận tựa như là cối xay thịt đồng dạng, Ân Thiên Vấn chỉ này chiến dịch, liền tổn thất một ngàn khinh kỵ, đằng sau đã tìm đến khinh kỵ cùng bộ binh đi tới thời điểm đều có chút mất tròn.

Ân Thiên Vấn đem phó tướng đỡ lên, chân chính chiến sĩ không nên quỷ chết.

Chỉ bất quá trong lòng hán nghi vấn theo phó tướng chiến tử không người tại hướng về giải thích đáp, hán đến bây giờ còn hơi nghi hoặc một chút, phó tướng đến cùng là vì cái gì, lại là bởi vì cái gì bây giờ vì hán xông trận mà chết.

Mà Mê Vụ Hồ ba người khi nhìn đến Ân Thiên Vấn suất lĩnh đại quân xông phá Cự Mã Trận thời điểm, chiến ý ngập trời sĩ binh, bọn tập chém giết thời điểm, bọn họ liền biết này chiến bại, bọn họ thân là tướng quân đều trong lòng sinh ra sợ hãi.

Hướng chi là nơi này binh sĩ, bọn họ không có thể hiểu được Ân Thiên Vấn sĩ binh vì sao lại sẽ như vậy hung hãn không sợ chết, tình nguyện dùng sinh mệnh tới lấy đắc thắng lợi, nhất là Ân Thiên Vấn phó tướng kia nhảy một cái.

Đánh trúng tại trong lòng của bọn hán, cũng chính là kia nhảy một cái bọn họ biết thua rồi.

Đã đến nơi này, tất cả binh sĩ bắt đầu cấp tốc tác chiến, cơ hồ là lấy thể sét đánh không kịp bưng tai liền đem chiến đấu giải quyết xong xong, những thứ này quân đội cơ hồ không có bất kỳ cái gì ngăn cản chi lực, trên đỉnh núi sĩ binh đang chuẩn bị hướng phía dưới roi đập cự mộc.

Lại nhìn đến phía dưới chiến đấu đã giải quyết, để bọn hán trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải.

Bọn họ đang chuẩn bị quyết tâm đem tất cả cự mộc đẩy xuống.

Nhưng lại phanh phanh quỳ một chân xuống đất, ba người, ba con ngựa từ phía trên vừa tới.

"Chiến đấu kết thúc, hơn một vạn binh lực, diệt địch ba vạn, còn thừa lại năm ngàn binh mã, một trận chiến này thắng xinh đẹp."

Một câu vang vọng tại sơn cốc, tất cả binh sĩ, tất cả máu tươi, tất cả chiến mã, tất cả thi thể, bao quát, Mê Vụ Hồ, Đông Pha, An Lâu Hành ba người đều theo một trận gió mát biến mất ở chỗ này.

Gió mát đỡ núi đồi, thật sạch sẽ.

"Hào tiêu tử, thắng thật xinh đẹp." Lữ Bố nhảy xuống chiến mã, đập một chút Ân Thiên Văn bả vai, hẳn là thật vì Ân Thiên Văn cảm thấy Cao Húng như thể cách xa binh lực, không nghĩ tới Ân Thiên Văn cũng có thể lấy ít thắng nhiều.

Khổng Minh cũng là đi tới trước mặt.

Cái cuối cùng ngẩng đầu nhìn Ân Thiên Văn, kia khuôn mặt cũng là biến thành Ân Thiên Văn mặt, hướng về phía hắn mỉm cười, Ân Thiên Văn cũng là trong nháy mắt rõ ràng người này, liền là lần này thí luyện người chủ trì.

Chẳng qua lại trước mặt Ân Thiên Văn, gương mặt này biến thành phó tướng mặt.

Ân Thiên Văn đến bây giờ cũng là mới biết vì cái gì một mực nhìn phó tướng có chút không đúng, nguyên lai phó tướng là phân thân của hắn.

Phanh

"Bái kiến tướng quân."

Người này đột nhiên quỳ một chân trên đất nhìn xem Ân Thiên Văn đột nhiên nói, ngoài ý liệu Khổng Minh cùng Lữ Bố đều không có kinh ngạc, ngược lại là nhìn xem hắn cứ như vậy quỳ trên mặt đất,

Đối Ân Thiên Văn đi lấy đại lễ, sau đó bọn họ thân ảnh của hai người cũng biến mất ở chỗ này.

Dù sao bọn họ chỉ là người tham dự mà không phải người được lợi.

Nơi này lớn nhất người thắng chỉ có Ân Thiên Văn một người, cho nên phó tướng cũng chỉ quỳ một mình hắn.

"Tạ ơn."

Ân Thiên Văn mau chóng tới đem hắn đỡ lên, lại nói ra: "Ta còn không biết ngươi tên gì."

Phó tướng lúc này cũng là đứng lên nói ra: "Bẩm báo tướng quân, thuộc hạ tên một chữ một kiếp chữ."

Ân Thiên Văn cười cười, yên lặng niệm một câu, sau đó nhìn hắn trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì, bất quá bây giờ phải nói chính là phó tướng.

"Tướng quân, theo ta đi tra xem chúng ta mười vạn tinh binh, ba vạn thiết kỵ."

Phó tướng thanh âm tràn ngập hào khí, nhiều như vậy tinh nhuệ binh mã, theo hai người từng bước một đi ra, trước mắt hẻm núi biến đồng bằng, rừng rậm biến bình nguyên, một cái đài cao đáng lên, hai người đứng ở phía trên, mệnh mông không nhìn thấy bờ sĩ bình.

Thanh âm hào phóng, gầm thét trùng thiên.

Từng tiếng kêu lên: "Bái kiến tướng quân."

"Bái kiến tướng quân."

Thanh âm chọc tan bầu trời, đình tai nhức óc, để Ân Thiên Văn có chút cảm xúc bành trướng.

"Đây hết thảy còn không có kết thúc sao?" Ân Thiên Văn có chút nghi vấn nói, hắn coi là còn có cái gì thí luyện, chẳng lẽ có cửa thứ ba, dù sao hắn mặc dù thắng có chút gian nan, nhưng là còn chưa tới núi nước nặng lại tình trạng, tất cả nhìn lấy hết thảy trước mặt còn có chút không xác thực tin.

"Tướng quân, đây hết thảy đều thuộc về ngài, chỉ bất quá ngài hiện tại không có chính thống thụ phong, cũng còn chưa đột phá tiên thiên, tất cả là mười vạn tinh binh ngài không thể mang ra, chẳng qua thuộc hạ lại có thể giúp ngài lựa chọn ba trăm tử sĩ, theo ngài nhậm chức, một khi ngài thu được chức quan, nơi này hết thảy đều thuộc về ngài."

Phó tướng vẫy tay, ba trăm binh sĩ, từ riêng phần mình trong phương trận đi ra, chỉ bất quá tu vi cũng bất quá Hậu Thiên đỉnh phong mà thôi.

Ân Thiên Văn nghe hắn nói, giống như quá nhiều sĩ bình không phải là cái gì người đều có thể có, phải có chính thống thụ phong, không biết là vì cái gì, nhưng là cái này ba trăm binh sĩ, cũng có thể để hắn hoành hành đi, lập tức hướng về phía Địa Phủ quan ngoại giao chức vị càng thêm có hứng thú.

"Tướng quân, nơi đây cỏ chiến trường, đợi ngài có năng lực có thể đem thu phục, đến lúc đó, mười vạn đại quân tập kích, không ai có thể ngăn cản, ta ở chỗ này vì ngài tọa trấn, nuôi quân."

"Cái này ba trăm tử sĩ, có một người vì tiên thiên thực lực, bọn họ bất quá là nơi này trung đẳng trình độ, bởi vì ngài hiện tại tu vi còn thấp, không cách nào tại ngoại giới che chắn cao ngài một cái đẳng cấp tử sĩ khí tức, không phải vậy sẽ đưa tới một ít phiền toái không cần thiết."

Phó tướng nhẹ nhàng nói, tựa hồ trong này còn có chút không muốn người biết đồ vật.

Bất quá bây giờ Ân Thiên Vấn chưa từng có hỏi, tới tay chỗ tốt cũng không thể đẩy đi ra, nhất là sắp Địa Phủ chuyển đi, không có có một ít át chủ bài, hẳn thật đúng là không dám tự tiện tiến lên, dù sao còn chưa đi, Địa Phủ phán quan liền đã xuống tay với hắn.

Ân Thiên Vấn nhìn xem thuộc tại binh lính của mình, cũng là cảm xúc bành trướng, trong chớp nhoáng này hắn cũng là dâng lên một ít chương không thiên hạ cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: 10 vạn quân hồn

Cỏ chiến trường trung tâm, mười vạn đại quân nghiêm túc quân dung, hướng về phía một người trẻ tuổi hô tướng quân.

Toàn bộ quân đội mang theo một cỗ tức sát chí ý, đỉnh đầu huyết khí tựa như là một con mãnh hổ, hướng lên bầu trời phần nộ gào thét, Ân Thiên Vấn thậm chí có thể nhìn thấy mãnh hổ đầu lâu phía trên một cái kia chữ Vương.

Lúc này bởi vì Ân Thiên Vấn đứng ở nơi đó, cho nên từ nơi sâu xa cái này đại quân ngưng tụ lại quân hồn, trước kia cái này mười vạn đại quân coi như lại có nghịch thiên chi lực, nhưng lại thuộc về vô chủ chi quân, bọn họ không cách nào chiến đấu, cũng vô pháp ra ngoài.

Bất quá bây giờ có Ân Thiên Vấn bọn họ cũng liền có hi vọng, một mặt quân kỳ xuất hiện trên không trung.

Rất nhanh liền đón gió phát triển, một cái ân chữ, xuất hiện tại cờ trên mặt, bối cảnh là một con mãnh hổ ở phía trên, giống như là muốn tiêu ngạo sơn lâm.

Ân Thiên Vấn lúc này cũng là cảm xúc bành trướng, nhìn bên cạnh phó tướng nói ra: "Đây hết thảy đều kết thúc rồi à?"

Ở chỗ này dây dưa quá lâu, không biết thời gian, cũng không cảm giác được thời gian xói mòn, đây hết thảy đều để Ân Thiên Vấn cảm giác được có một cỗ thật sâu cảm giác bất lực, coi như hắn tại phó tướng trong miệng đã là quan chỉ huy tối cao.

Cho dù phó tướng nói đây hết thảy đều thuộc về hắn, hắn vẫn là có một loại thật sâu chất vấn, chỉ bất quá đem đây hết thảy đều ản giấu ở đáy lòng, dùng hắn vui sướng đem che giấu, hắn không biết phó tướng có phát hiện hay không.

Nhưng là hiện tại hắn phải đối mặt vấn đề chính là —— cười ngơ nhậm chức, Địa Phủ quan ngoại giao.

"Tướng quân, ngài tùy thời đều có thể ra ngoài, chỉ là hi vọng ngài có năng lực thời điểm, có thể đem chúng ta cùng một chỗ mang đi." Phó tướng nhìn xem Ân Thiên Vấn, chỉ là vẫy tay, một con đường liền xuất hiện tại Ân Thiên Vấn dưới chân.

Con đường này chỉ có vài mét mà thôi, nhưng là cuối đường lại là là một cái vòng xoáy, không gian ở nơi nào kết thúc, Ân Thiên Vấn biết, hắn liền muốn từ nơi này ra ngoài. Nơi này hết thảy liền chỉ là hắn nhân sinh bên trong một cái đoạn ngắn mà thôi.

"Phó tướng, bọn họ làm sao bây giờ."

Ân Thiên Vấn mặc dù rất còn muốn chạy, nhưng là cái này ba trăm binh sĩ, hắn còn không nghĩ từ bỏ, dù sao đây là hắn liều sống liều chết mới lấy ra, hắn cũng có tự tin cái này ba trăm người sẽ không đối với hắn có cái gì áp lực, mà lại nhiều người như vậy đối với hắn cũng là một cỗ trợ lực.

"Tướng quân, bọn họ chỉ là phổ thông chiến hồn, không cách nào tại dương gian qua nhiều thời gian xuất hiện, bọn họ không như lúc trước hai vị, chẳng qua cái kia tiên thiên tiểu đội trưởng có thể làm ngài tùy thân hộ vệ." Phó tướng giới thiệu một ít quan tại chuyện của bọn hắn.

Sau đó cầm trong tay bội kiếm, trực tiếp ném trên không trung, những cái kia chiến hồn một mạch tràn vào bội kiếm bên trong, bản đến xem liền hàn mạng lờ lờ bội kiếm, biến âm trầm, giống như muốn đem người thôn phệ, lại dẫn một cỗ sát khí, đâm thẳng tiến người xương cốt bên trong.

Bội kiếm bay tới Ân Thiên Vấn trong tay, Ân Thiên Vấn dùng tay gỗ gỗ, phát hiện cái này trường kiếm, vậy mà cũng là một cái bảo vật, không giống như là vừa rồi tại kia thí luyện bên trong, đựng một cái liền phá đồ chơi, hẳn chiều qua phó tướng bên người vô kiếm, đem thu nhập trong nhẫn chứa đồ.

Nơi này hết thảy như có như không, tựa như mộng như ảo, để cho người ta rất khó suy nghĩ, chẳng qua Ân Thiên Vấn cũng không phải cỡ nào xoắn xýt một người, cho nên như vậy không để trong lòng, nhìn phó tướng liếc mắt cũng liền không nói thêm gì nữa.

Lúc trước kia tên hộ vệ đã đứng tại bên cạnh hắn, sau đó cùng hắn hướng lối ra ra ngoài.

"Đi a." Ân Thiên Vấn đứng ở cửa ra, khoát tay áo, nhưng cũng không có quay đầu lại.

"Cung tiễn tướng quân." Phó tướng nhẹ nói nói.

"Cung tiễn tướng quân, cung tiễn tướng quân." Mười vạn binh sĩ nói.

Bước vào vòng xoáy, Ân Thiên Vấn không có cảm giác nào, chỉ hơi hơi cảm giác được trước mắt bạch quang lóe lên, sau đó liền cước đạp thực địa.

Hồn lực theo bản năng lưu chuyển toàn thân, theo hắn chậm rãi mở to mắt, chung quanh quen thuộc người đều ở nơi này, đương nhiên cũng bao quát Lữ Bố cùng Khổng Minh, chẳng qua còn lại mấy người càng là ánh mắt mang theo sát khí.

"A cát." Ân Thiên Vấn nhìn xem đám người trận địa sẵn sàng đón quân địch, không nhận được ngập một cái, mặc dù nói hắn đã là Hậu Thiên đỉnh phong tu vi, bất quá hắn vẫn là rất thích ngủ, đi ngủ có thể dưỡng thần, chủ yếu là hắn lười.

Lữ Bố mộ bên ngoài, lúc này tàn thi đều bị thu thập cái một sạch sẽ,

Phần mộ mã cũng là khôi phục nguyên dạng, giống như không có có nhận đến một điểm tác động đến.

Loại trừ hòa thượng, cơ hồ tất cả mọi người đều ở nơi này.

"Các người lại còn có đảm lượng ở chỗ này chờ ta, là nghĩ đen ăn đen sao?" Ân Thiên Vấn cứ như vậy đi về phía trước mấy bước, nguyên bản năm người hình thành bức tường người đồng dạng, nhưng là theo Ân Thiên Vấn bước chân di động.

Bọn họ năm người dưới chân lại không tự chủ tránh ra.

Mãi cho đến Ân Thiên Vấn đi xa, mấy người bọn hắn cũng không có chút nào động tĩnh.

"Lữ Bố, người lần này thu hoạch rất lớn đi." Ân Thiên Vấn vừa cười vừa nói, mấy người tiếp tục đi lên phía trước, sự tình giải quyết tâm tình của hắn cũng là tương đối tốt, đồng thời trong lòng của hắn cũng đang tính toán lấy hiện tại là muốn đi Trịnh Thị.

Vẫn là phải hồi âm thị.

Hai bên đều có chuyện phải xử lý, Trịnh Thị giết cừu nhân, tin thị giúp người nhà.

Nghĩ nửa ngày vẫn cảm thấy đi trước Trịnh Châu, sau đó lại từ tin thị rời đi, dù sao lần này đi Địa Phủ cũng không phải trò đùa, nơi nào cũng không phải thường nhân có thể đi, bình thường nghe nói tới đất phủ, đó chính là quỷ.

Một mình hắn đi, thật không có gì lực lượng.

Lữ Bố cười cười, lập tức rút ra tay của hắn kích, tại Ân Thiên Vấn trước mắt lác lác, cổ khí thế kia để Ân Thiên Vấn đều có một ít e ngại, chẳng qua cũng chính là nháy mắt, đại khái là tay này kích chỗ nhuộm máu tươi quá nhiều.

"Loại cảm giác này thật cực sướng, chờ ta trở lại Địa Phủ, nhất định phải để bọn hắn đẹp mắt."

Lữ Bố lời còn chưa dứt, trên người quỷ khí bốc lên, tựa hồ là nghĩ đến chuyện gì không vui.

"Đi thôi, ta muốn đem sự tình giải quyết, mới có thể cùng người đi Địa Phủ a, đây hết thảy sẽ rất nhanh." Ân Thiên Vấn nhìn xem Khổng Minh nói, Khổng Minh dọc theo con đường này cũng giúp hắn rất nhiều, vô luận từ phương diện gì.

Khổng Minh không nói gì, chỉ là nhẹ vỗ về quạt lông.

"Còn không biết người tên gì?" Ân Thiên Vấn đi tới đi tới dừng bước nhìn về phía sau lưng kia tên hộ vệ, hắn thật giống như một cái khôi lồ, không nói một lời, mặc khôi giáp, công trường thương.

Trên người vết máu còn rất rõ ràng, giống như máu còn chưa khô.

"Tướng quân, thuộc hạ bỏ mình ngàn năm, không tên không họ." Hộ vệ nhìn xem Ân Thiên Vấn trịnh trọng nói.

Không giống như là làm bộ, cũng không giống trang bức, giống như là vì quên quá khứ đồng dạng, Ân Thiên Vấn liền nói đến: "Vậy liền bảo người vô danh đi."

"Tạ đại nhân ban tên."

Hộ vệ quỳ một chân trên đất đối Ân Thiên Vấn làm một đại lễ.

Sau đó Ân Thiên Vấn cũng không nói chuyện, ngược lại là Không Minh ở bên cạnh nhắc nhở, những binh lính này, tại âm phủ có thể phát huy rất mạnh chiến lược, Ân Thiên Vấn phải thật tốt nắm chắc, bất quá hấn bây giờ lại có một cái tốt ý nghĩ.

"Chúng ta đi trước một chỗ."

Ân Thiên Vấn cười, từ từ vật giới chỉ bên trong lấy điện thoại di động ra, rất lâu không có cầm, chủ nếu là bởi vì trong mộ cũng không có mạng, thế là liền tra một chút nơi nào có mua cổ đựng quần áo, hoặc là.

Hắn đột nhiên có ý hướng chuẩn bị mua một bộ cổ trang.

Nếu không phải thật không xứng với chính hấn kia một thanh kiếm a!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Đánh bậy đánh bạ

Lúc trước tình huống khẩn cấp căn bản không được phép hấn thờ dốt, hiện tại đại hoạch toàn thắng, muốn lấy được cơ hồ toàn bộ đều chiếm được, Ân Thiên Vấn tâm tình tự nhiên rất tốt.

Chỉ bất quá còn có một cái nghi vấn trong lòng của hấn, đó chính là hệ thống là thế nào, đến bây giờ còn không nói lời nào, chẳng lẽ là có âm mưu gì, lần này căn bản cũng không phù hợp tính cách của hấn a, chẳng qua nghĩ đi nghĩ lại mấy người đã đi tới trong một cửa hàng.

Đây là hấn trên điện thoại di động tra, hấn cảm thấy có cần phải mua một thân cổ trang phương tại trong nhãn chứa đồ, tổng có cơ hội để hấn trang bức, nghĩ đến trong tiểu thuyết linh áo, nếu là có người có thể định chế liền tốt, người ở bên ngoài xem ra Ân Thiên Vấn chỉ có một người đi vào nơi này.

Chẳng qua lại là một người ba cái quý.

"Hoan nghênh quang lâm." Lần này phục vụ viên tính cách rất tốt, tốt a kỳ thật cũng chính là bình thường tiêu chuẩn.

Ân Thiên Vấn trên người mặc quần áo, cũng là một thân hàng hiệu, dù sao hấn hiện tại đã đổi tiền không có cảm giác gì, mặc dù hấn cũng không nhận ra những thứ này bằng hiệu, nhưng là quý liền tốt, cho nên đi đến nơi đây cũng không có cái gì giả heo ăn thịt hổ tình tiết.

"Các người nơi này nam sĩ cổ trang có cái gì kiểu dáng."

Ân Thiên Vấn đi vào kỳ thật trong tiệm trang phục đều đã tại trong óc của hấn qua một lần, bao quát phòng thử áo hai cái muội tử, thế với trời thật không phải cố ý, tiệm này cũng không lớn, hấn không muốn xem đều không được, hơn nữa còn là không gian ba chiều không góc chết.

Muốn lúc trước, Ân Thiên Vấn cái này nghèo so khẳng định sẽ hỏi trước bao nhiêu tiền, nhưng là hiện tại kẻ có tiền liền là có lực lượng ha.

"Tiên sinh, ngài đi theo ta, bên này nguyên một diện tường đều là nam sĩ cổ trang, không biết ngài là muốn cái gì kiểu dáng." Phục vụ viên là cái muội tử, thanh âm rất êm tai, mặc một thân cổ trang cũng là rất có khí chất, tay áo dài bông bênh, chỉ dẫn lấy Ân Thiên Vấn đi vào nam trang khu.

Nơi này cùng đồng dạng tiệm bán quần áo không đồng dạng, Ân Thiên Vấn tại còn không có lúc tiến vào liền thấy, chẳng qua cũng không có gì có thể kinh ngạc, mang theo ba cái quý dạo phố hấn liền là đầu một cái đi.

Không có cái gì nhạc đệm, Ân Thiên Vấn trả tiền giao cũng rất nhanh, chính hấn chọn lấy ba bộ khác biệt, lại từ tồn kho bên trong mua một chút như thế, Không Minh, Lữ Bố, ba người bọn hấn cũng một cái nhân tuyển mấy cái, tiểu cô nương còn chưa từng gặp qua mua cổ trang mua nhiều người như vậy đâu.

Lại hỏi: "Tiên sinh, chúng ta ngày bình thường loại trang phục này thuê rất nhiều, ngài lập tức mua nhiều như vậy, không biết ngài là muốn làm gì công dụng a."

Phục vụ viên một bên hỏi, nhìn xem là đang vì Ân Thiên Vấn lo lắng, nhưng là thủ hạ lại không nghe, đem từng cái từng cái đều đóng gói tốt, chờ lấy Ân Thiên Vấn quét thẻ, hẳn thấy khách hàng lớn như vậy nếu như liên lạc với, vậy sau này đoán chừng cũng liên lạc không lo.

Liên hôm nay cái này một đơn chống đỡ các nàng làm hơn mấy tháng.

Chẳng qua Ân Thiên Vấn lúc này lòng mảy lại nhủu nói ra: "Các người y phục này bị người thuê qua?"

Hồn lực có chút cạn kiệt, lại phát hiện cái này mười mấy bộ cổ trang bên trong quả thật có bốn bộ, có hỗn tạp khí tức, rõ ràng là lúc trước tại treo trên tường, đây không phải có tiền hay không sự tình, chủ yếu là sinh lòng mâu thuẫn, coi như là nguyên lai hẳn tại đào bảo bên trên mua mười mấy khối, mấy chục khối áo thun.

Cũng sẽ không xuyên người khác mặc qua quần áo.

Phục vụ viên nhìn xem Ân Thiên Vấn sắc mặt có chút biến hóa, lúc này cũng là ngẫm đến một âm thanh không tốt, có chút biến khéo thành vụng.

Bản ý của nàng là muốn nhìn một chút cái này thổ hào, còn có hay không khả năng hợp tác tính, ngày bình thường tới mua đồ người mục đích đúng là thuê, cho nên bọn họ giao tiền thể chấp liền đi y phục, sau đó đưa về là được, nhưng là Ân Thiên Vấn cũng không đồng dạng.

Trong lúc nhất thời nàng thu dọn đồ đạc cũng không phải, không thu thập cũng không phải.

Bây ở trước mặt nàng cũng liền hai lựa chọn, một loại là tùy tiện xuất ra một kiện đến, dù sao cái này một bộ y phục đều là mấy ngàn khối, đây cũng không phải là nhà máy ra tới đồ vật, toàn bộ đều là thủ công may, cho nên chất lượng nhà bọn họ đều là có bảo hộ, nếu không cũng không có thể mở đến bây giờ.

Một loại khác liền là đem toàn bộ đều lấy ra, mặc dù bốn kiện ít mua rất nhiều tiền, nhưng là nếu như có thể nắm chặt cái này hộ khách, cũng coi là thật tốt.

Ngay tại hẳn kinh ngạc thời điểm, sau lưng truyền đến một câu,

Đề nàng hiểu ra.

"Đem vị tiên sinh này đóng gói kia mấy món quần áo cũ lấy ra, phía sau kia mấy món mới người đi lấy ra."

Ân Thiên Vấn nhiều hứng thú nhìn trước mắt một cô nương, cũng chính là chừng hai mươi, cũng là người mặc cổ trang, liền là trước kia tại trong phòng thử áo vị kia, Ân Thiên Vấn lúc đầu tưởng rằng một vị khách hàng, nhưng nhìn nàng nói như vậy, hẳn là lão bản.

Phục vụ viên rất nhanh chọn lựa Ân Thiên Vấn phát hiện kia bốn kiện, xem ra là chính nàng đồ vật, quả thật đều rất rõ ràng.

Rất nhanh phục vụ viên lân cận một cái phòng, Ân Thiên Vấn cũng không có hình coi thói quen, liền không có đi quan tâm nàng, mà là nhìn lên trước mặt lão bản, không nghĩ tới mặc vào cổ trang vẫn là lộ ra rất có liệu, vừa rồi rõ ràng là ngực phẳng a, nhưng là mặt rất tinh xảo.

"Tiên sinh, cái này bốn kiện ngài có thể nhìn xem."

Phục vụ viên đẩy ra bốn cái chiếc hộp màu đỏ, nhìn xem rất tốt sức, là loại kia tám phẳng xe nhỏ, không có bao nhiêu, nhưng là bốn cái hộp lại có thể chôn ở phía trên.

Ân Thiên Vấn quan sát một chút bên người lão bản, cười nói, người này thật sự là làm ăn làm khôn khéo, rõ ràng là vấn đề của nàng, hiện tại Ân Thiên Vấn ngược lại muốn vì này thanh toán, tiện tay đem hộp mở ra, Ân Thiên Vấn ánh mắt sáng lên, không nghĩ tới.

Y phục này còn ẩn chứa một tia linh lực, mặc dù yếu ớt đến không thể tra, nhưng là có liền là có, lừa không được hẳn.

Cầm quần áo lấy ra, Ân Thiên Vấn lại là nhìn thấy tại ngực địa phương, thêu lên một thanh tiểu kiếm, mà kiếm này là dùng một loại tia chế thành, giống như liền là nó mang theo một ít linh khí, Ân Thiên Vấn đến rất là mừng rỡ, cũng coi là đánh bậy đánh bạ.

"Mỹ nữ, loại thứ này làm bằng vật liệu gì."

"Thật xin lỗi, tiên sinh, đây là chúng ta độc có đồ vật, chỉ sợ không tiện nói cho ngài." Lão bản lo lắng đối chủ đề, đáy mắt lướt qua một tia buồn sắc.

Ân Thiên Vấn vừa nhìn liền biết có hi vọng, dựa theo sáo lộ này, khẳng định là có cái gì không giải quyết được nan đề, cái này đối với hẳn mà nói tính là gì, trừ phi khỏi từ hồi sinh hẳn không được, bình thường phiền phức hoặc là sinh bệnh hẳn giống như đều có thể giải quyết, xong lại còn có hỏi đáp hệ thống.

Mặc dù chủ hệ thống giống như treo, chẳng qua này cũng không quan chuyện của hẳn, tên kia hình như là rơi dây như thế, Ân Thiên Vấn nhiệm vụ đều hoàn thành, thế nhưng là một chút tin tức cũng không, chẳng qua Ân Thiên Vấn hiện tại cũng không quan tâm điểm nào ban thưởng.

Hiện tại thế giới của hẳn đã lớn hơn.

"Vậy các người khả năng làm một kiện thuần túy dùng vật này may y phục, bao nhiêu tiền đều được, người ra cái giá." Đây mới là Ân Thiên Vấn mục

địch, có linh lực chất liệu, mặc dù loại này rất cấp thấp trên chiến đấu không có tác dụng gì, nhưng là không cần tẩy a, cũng sẽ không bẩn, linh lực cọ rửa một lần là được rồi.

"Thật xin lỗi, bao nhiêu tiền cũng không được, chúng ta không có có năng lực như thế." Lão bản nhìn một chút Ân Thiên Vãn, cắn răng nói, tựa hồ có cái gì nan ngôn chỉ ần.

"Tỷ, người đây không phải là có... .."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Lại là hòa thượng

"Tỷ, người đây không phải là có..."

Phục vụ viên tiểu muội vừa mới nói mấy chữ này, liền bị lão bản ánh mắt ngăn lại.

Chẳng qua liền mấy chữ này Ân Thiên Vãn cũng là đã biết lão bản này khẳng định giấu giếm bí mật gì, hồn lực không tự chủ phát tán ra, quả thật đang phục vụ viên lúc trước đi xem trong phòng kia phát hiện một cái tinh xảo hộp, lộ ra điểm điểm linh khí.

Ân Thiên Vãn cảm giác có chút khó tin, hiện tại linh tài đều như vậy dễ như trở bàn tay sao?

Như thế một nhà tiểu điểm cũng có ngăn cách linh khí hộp, còn có linh tơ may y phục, mặc dù Ân Thiên Vãn thực lực rất mạnh, nhưng là cũng không cần thiết đi khi dễ một cái dân chúng đi, đây không phải Thánh mẫu, làm người cơ bản chuẩn tắc, năng cũng không phải địch nhân.

"Lão bản, người xem một chút đây là vật gì."

Ân Thiên Vãn chỉ một ngón tay, từ phía sau gian phòng, lẳng không thổi qua tới một kiện đồ vật.

Hai người xem xét lão bản còn tốt một chút, phục vụ viên thì là che miệng không dám nói lời nào, giống như là phát hiện cái gì thứ không tầm thường, sau đó cái hộp kia liền tung bay ở trước mặt hai người, chẳng qua Ân Thiên Vãn nhưng không có thu hồi mà là đặt ở trước mặt của các nàng.

Không hỏi mà lấy đã là vô lễ, nếu là tại cầm đó chính là tội lỗi.

"Một trăm vạn làm sao."

Ân Thiên Vãn nhìn xem lão bản nói, dù sao một trăm vạn đối với nàng tới nói nên tính là con số không nhỏ đi, nếu là lúc đầu Ân Thiên Vãn, có thể cầm một trăm vạn cảm giác liền đã rất có tiền.

Nghe được một trăm vạn, phục vụ viên trong mắt ứa ra tiểu tinh tinh, nhìn xem Ân Thiên Vãn thậm chí còn cảm thấy hấn là lừa đảo, chẳng qua lão bản lại không có gì biểu thị, giống như đối một trăm vạn cũng không phải là cỡ nào coi trọng, Ân Thiên Vãn cũng là đã biết nàng cũng không phải là vì tiền.

Kia liền là vì cái gì sự tình, Ân Thiên Vãn mạch suy nghĩ rất rõ ràng, đơn giản liền là làm vui lòng thôi, lấy Ân Thiên Vãn hiện tại năng lực, làm không được sự tình còn thật không có bao nhiêu, có thể là hấn lòng tự tin có chút bành trướng.

Dù sao cũng là hai mươi tuổi, người không trang bức uống thiếu niên a.

"Lão bản, đã người không quan tâm tiền, vậy người liền nói là chuyện gì, tin tưởng ta vẫn là có thể giúp một tay." Ân Thiên Vãn rất có tự tin nói.

"Người lui xuống trước đi, ta cùng vị tiên sinh này nói chuyện." Lão bản nhìn xem Ân Thiên Vãn có chút tự tin mặt, Quý Phủ thần kém đáp ứng.

Đây cũng là cùng Ân Thiên Vãn phỏng đoán như thế, một cái ngâm nước người, liền rom rạ đều sẽ xem như cứu mạng dây thừng, huống chi Ân Thiên Vãn hiện tại cho nàng một cái lên thuyền cơ hội, nàng khẳng định sẽ vững vàng bắt lấy, trừ phi chuyện này nàng cũng không nóng nảy.

Thế nhưng là nàng nếu là cũng không nóng nảy, không cần đem thứ này bán đi đâu, mà cái này hộp cùng sợi tơ, rất rõ ràng không phải đồ đặc của nàng, một người bình thường cũng căn bản là không có cách có được loại vật này, nói cách khác ở trong đó liên lụy đến một võ giả.

Nghĩ nghĩ An Lâu Hành, tại cái này Tiêu Thị hấn cũng cũng không có cái gì lo lắng, bọn họ cũng coi là giao thủ mấy lần, chỉ cần không phải huyết hải thâm

cửu, kia Ân Thiên Vấn thực lực ở chỗ này, Ân Lão Hành nghĩ nhất tiểu mẫn ân cửu cũng muốn mẫn, không muốn đoán chừng cũng phải lấp.

Ai ở trên đời này đi một lần, không phải cần khom người, có người cho đến chết cũng không thể thẳng tắp sống lưng của mình.

"Nói đi, sự tình gì." Ân Thiên Vấn nhìn xem chỉ còn một mình hấn liền nói.

Lão bản nhìn xem Ân Thiên Vấn, đập chớp mắt sau đó mới nói ra: "Phụ thân mắc phải quái bệnh, đi nơi nào đều trị không hết, đầu tuần tới một người cho ta những vật này, nói ta may tốt, liền giúp phụ thân ta chữa bệnh, thế nhưng là đồ vật đã được rồi thật lâu, hấn nhưng vẫn không từng có tới."

Ân Thiên Vấn nghĩ nghĩ, người này có phải hay không là trước mấy ngày đi Lữ Bố mộ, chết ở nơi đó, nếu không phải cái này đã giải quyết, đồ vật cũng nên lấy đi đi, mà lại thứ này cũng không giống là cao cỡ nào cấp đồ vật, cái này hợp đều nhìn so y phục quý hơn một điểm.

"Người nói một chút người kia hình dạng thế nào."

"Mi thanh mục tú, nhìn xem cũng liền cùng người không chênh lệch nhiều, trên người có cổ hương khí, giống như là đàn hương, chẳng qua ngửi một lần liền thần thanh khí爽, người muốn nói là khác ta còn thực sự không nhớ được." Lão bản nghĩ nghĩ cũng liền nói một chút không có tác dụng gì tin tức.

Cái này để Ân Thiên Vấn có chút lúng túng.

Vạn nhất hấn đem đồ vật lấy đi, người ta trở về chẳng phải là sẽ giận chó đánh mèo cùng nàng, kia thật đúng là ta không giết Bá Nhân, Bá Nhân lại bởi vì ta mà chết rồi, đây cũng không phải là Ân Thiên Vấn tác phong, cái này để hấn có chút xoắn xuýt, chẳng qua bên cạnh Khổng Minh cùng hấn nói một câu nói.

"Lão bản, vậy hấn liền không có lưu cái gì bằng chứng, một ít người đồ vật."

Ân Thiên Vấn hỏi, nếu có chút có thể chứng minh thân phận đồ vật liền không thể tốt hơn.

Lão bản dùng tay nâng má, nghĩ nghĩ, nói ra: "Thật là có một kiện đồ vật, bất quá ta không biết có hay không tại, lúc ấy ta cho là hấn đùa ta chơi đâu."

Nói xong, nàng liền đến trong quây lật lên thứ gì, thật lâu, mới ra ngoài.

Làm lão bản lấy ra một tờ giấy thời điểm, Ân Thiên Vấn thật cười rất vui vẻ.

Không có cái gì nguyên nhân, cũng là bởi vì tờ giấy này bên trên liền vẽ lên mấy cái điểm, mà cái giờ này, lúc ấy tại Trịnh Thị gặp qua, rõ ràng là đại biểu hòa thượng thân phận nhẵn điểm hương sọc, Ân Thiên Vấn tiếp sang xem nhìn, lại để cho Lữ Bố bọn họ phân biệt một lần khí tức.

Cuối cùng xác định đây chính là hòa thượng đồ vật.

"Lão bản, người không cần lo lắng, gia hỏa này tới không được, vĩnh viễn cũng tới không được, chúng ta nói chuyện chính sự đi."

Ân Thiên Vấn nói câu nói này thời điểm, khí thế có chút thả một chút, dù sao hòa thượng đã được giải quyết, coi như chạy hồn phách, đó cũng là âm phủ sự tình, căn bản không có khả năng lại đến gây sự với nàng, mà lại lần này ngay tại trong mộ giải quyết mấy cái tà tu.

Chắc hẳn cũng sẽ đối bọn hấn đại chiến sinh ra một ít ảnh hưởng.

Cho nên hiện tại Ân Thiên Vấn cũng không muốn lãng tốn thời gian, mau chóng đem đồ vật nắm bắt tới tay, đi Trịnh Thị giải quyết một vài vấn đề, sau đó về thăm nhà một chút phụ mẫu đem bọn hấn thu xếp tốt, lại đi Địa Phủ nhậm chức.

"Đi thôi, ta sẽ không lừa gạt người, phải nghĩ bắt người đồ vật, ta sớm đã đi, những cái kia người chấp pháp có thể ngăn không được ta."

Ân Thiên Vấn nhìn xem nàng nói, mặc dù lớn lên cũng coi là xinh đẹp, thế nhưng là Ân Thiên Vấn cũng căn bản không có tâm tình đi thương thức, nghĩ đến nhanh đưa vấn đề giải quyết, coi như xong, chuyện của hấn còn có rất nhiều, cũng không có khả năng ở chỗ này lãng tốn thời gian.

Lão bản tựa hồ so với hấn còn gấp, lôi kéo Ân Thiên Vấn liền muốn đi.

Ân Thiên Vấn lại ngừng lại, nhìn trên mặt đất đồ vật nói ra: "Để người phục vụ viên kia đem bọn nó đóng gói tốt, một hồi ta tới bắt."

Lão bản đi nhanh lên đi vào phân phó, sau đó mới ra ngoài nhìn một chút Ân Thiên Vấn, Ân Thiên Vấn ra hiệu nàng có thể đi, hai người cái này mới đi ra khỏi đi, nhà nàng cách không xa, cho nên nàng cũng liền không có lái xe, mang theo Ân Thiên Vấn đi bộ tới.

Vừa ra cửa, Ân Thiên Vấn liền thấy một người quen, bất quá hấn giống như rất vội vàng.

Liền ra hiệu Lữ Bố theo sau, nhìn xem có cái gì mưu đồ, không có quan hệ gì với mình tốt nhất, có quan hệ hấn cũng không để ý nhìn trận trò hay, bên người có một cái tiên thiên tay chân, nếu như trước khi đi không có chuyện gì có thể làm kia thật quá thua lỗ a.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140: Giải quyết tốt đẹp

Đều nói chỗ rẽ gặp phải yêu, nhưng là Ân Thiên Vấn luôn là tại chỗ rẽ gặp được địch nhân.

Khả năng này liền là trong truyền thuyết nhân vật chính phiền phức vạn từ quang hoàn, chẳng qua người kia đi vội vàng, giống như là không có thấy được Ân Thiên Vấn như thế, Ân Thiên Vấn cũng là bất động thanh sắc, liền theo lão bản hướng nhà nàng đi đến, Lữ Bố thì là lặng yên không tiếng động đi theo.

Ân Thiên Vấn hiện tại không sợ phiền phức, nhưng là nếu là có người ở bên cạnh động tay chân, vậy khẳng định cũng là nhịn không được.

Lão bản còn mặc cổ trang đi theo Ân Thiên Vấn từ bên này đi, trên đường đi ngược lại là hấp dẫn không ít ánh mắt, nhưng là cả hai đều không có gì hoa tuyết nguyệt tâm tư, cho nên trên đường đi cũng không có cợt sát ra tới tia lửa gì, hẳn thậm chí liền danh tự cũng không hỏi.

Cả hai chỉ là giao dịch, về sau cũng không có cái gì giao tập, nàng tại tính mạng của hắn bên trong liền cái phối hợp diễn cũng không bằng.

Ân Thiên Vấn ngẫm lại tới đất phù.

Nhìn thấy liền là nữ quý, còn phải xem nhìn nữ quý đầu lĩnh Mạnh bà, đầu liền có chút lớn.

Cho nên vẫn là không nhịn được nhìn nhiều mấy lần trước mặt cổ trang mỹ nữ, cũng liền nhớ rồi viết thượng vàng hạ cám sự tình, lão bản liền ngừng lại, chỉ lên trước mặt một ngôi nhà, hai tầng lầu nhỏ độc môn độc viện, Ân Thiên Vấn còn không có bước vào nơi này thời điểm liền cảm nhận được trong nội viện này có vô gia khí tức.

Liền vô ý thức ở trên người ẩn nặc một lần khí tức, lúc này mới chuẩn bị đi vào.

"Đã đến?" Ân Thiên Vấn nói.

"Ân, vào đi." Lão bản cũng là nói nói, sau đó mở cửa, để Ân Thiên Vấn đi vào trước.

Nghênh mắt sân nhỏ ngược lại để Ân Thiên Vấn sinh lòng hảo cảm, sân nhỏ chỗ ngõ có một cái giàn cây nho, trên tường cũng đều bò đầy dây thường xuân, nhìn rất sạch sẽ tươi mát, một cái lão nhân nằm ở nơi nào nghỉ ngơi, hai người sau khi đi vào, hắn mới mở to mắt.

Nhìn thấy Ân Thiên Vấn không có cái gì thần sắc, ngược lại là nhìn thấy người bên cạnh mặt mày hớn hờ.

Theo bản năng hồn lực liền quán khách đi qua, không có phát hiện cái quý gì giận, kia như vậy cũng tốt lắm, một hạt đan dược sự tình, liền sợ có phiền toái gì, tại kéo không rõ ràng.

"Cho." Ân Thiên Vấn xuất ra một hạt đan dược, là theo hói đoái trong hệ thống vừa mới hói đoái mà đến.

"Ây." Lão bản nhìn xem có chút mắt tròn, trong lúc nhất thời không biết nên làm gì.

Ân Thiên Vấn ngồi gập đánh cái a cắt, kéo qua tay của nàng, nhét vào trong tay nàng nói ra: "Ân nàng liền tốt."

Lão bản sắc mặt có chút không đúng, nhìn xem Ân Thiên Vấn tựa như là nhìn mua đại lực hoàn một người như vậy, Ân Thiên Vấn không nhịn được dùng hồn lực nhìn một chút nàng, ánh mắt có chút ý vị không rõ nói ra: "Người có phải hay không gần nhất có chút không thoải mái a."

Lão bản nhìn xem Ân Thiên Vấn, sắc mặt lập tức biến đỏ bừng, cái này mấy ngày qua thân thích, đau gần chết, thế nhưng là hắn làm sao mà biết được đâu, nhất là hắn ánh mắt kia, lập tức liền để nàng nghĩ đến vấn đề này, cảm giác bây giờ còn có chút đau.

"Đừng suy nghĩ nhiều, ta đối với người không hứng thú, người dùng ngón tay giúp làm chút thuốc mạnh xuống tới, bỏ vào trong miệng, lập tức liền có thể bị chê cười." Ân Thiên Vấn lấy ra mặc dù là đẳng cấp thấp nhất đan dược, cũng không quý, nhưng là đối phó nàng loại này bệnh vật vẫn là dư sức có thừa.

"Nhanh lên, ta thời gian rất gấp."

Đang khi nói chuyện, Lữ Bố cũng từ bên ngoài đi vào, tại Ân Thiên Vấn bên tai nói vài câu, Ân Thiên Vấn cũng không để ý, nên chỉ là trùng hợp.

Lão bản nhìn lấy trong tay đan dược, xác thực lộ ra hương thơm, nhưng là nàng một cái nữ hài tử đem nam nhân xa lạ mang vào nhà mình đã là mạo

hiếm, còn ăn hán đồ vật, kia thật là là gốc đến nổi lên , cho nên nàng nhìn Ân Thiên Vãn nháy mắt một cái nháy mắt .

"Cái này, hữu hiệu không có a."

"Nhân Nhân, ngươi đã đến thế nào không đến a, vị tiên sinh này là ai a." Lão nhân có chút trung khí không đủ, vốn là ngồi tại trên ghế nằm, thấy được hai người một mực tại cái này vừa nói chuyện, lúc này muốn ngồi dậy, phí hết lớn sức lực.

Nguyên lai lão bản này gọi là Nhân Nhân, chỉ nhìn nàng rất là thuần thực đi đến lão nhân chỗ nào, đem ghế đu đăng sau xoay hoay một lần, sau đó lão nhân ngồi ở nơi nào liền không tại lắc lư, Ân Thiên Vãn lúc này cũng là đi tới.

Lão nhân nhìn xem Ân Thiên Vãn nói ra: "Tiểu hóa tử, Nhân Nhân có thể còn không có mang người đến qua nơi này.

"

Mặc dù có chút trung khí không đủ, nhưng là con mắt nhìn xem Ân Thiên Vãn, thế mà cũng mang đến một ít áp lực, Ân Thiên Vãn hồn lực có chút phóng ra ngoài, phát hiện phương xa thế mà còn có mấy cái võ giả, như có như không nhìn xem nơi này giống như là đang bảo vệ hán, nhưng là cái này Ân Thiên Vãn đều không nhìn ở trong mắt.

Những cái kia võ giả đều là sơ kỳ võ giả, đối với Ân Thiên Vãn thật sự mà nói là cấp quá thấp, đoán chừng là nhìn xem Ân Thiên Vãn bị người mang tới , ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn.

"Vị tiên sinh này cũng không phải bình thường người, hán có thể để cho đồ vật phiêu lên." Lão bản Nhân Nhân mặc dù nhưng đã là thành người , nhưng là đối Ân Thiên Vãn thủ đoạn vẫn cảm thấy giống như làm ảo thuật.

"Viện này cũng không tốt gần a, bên ngoài có ba võ giả, trên lầu chót còn có một cái." Ân Thiên Vãn vừa cười vừa nói.

Sắc mặt của lão nhân biến đổi, chẳng qua lý tính nói cho hán biết, coi như là hô cũng vô dụng, hán giả dựa lấy đứng lên hướng về phía Ân Thiên Vãn đưa tay ra nói: "Ngài làm sao biết bọn họ ở nơi nào."

Ân Thiên Vãn cũng là nắm chặt lại, cười nói: "Lão gia tử, ngươi muốn hỏi chính là bọn hán vì cái gì không có phát hiện ta, để cho ta cách ngươi gần như thế đi."

Lão nhân cười cười, lộ ra rất bằng phẳng.

Ân Thiên Vãn để hán ngồi xuống, chậm hai bước, cũng ngồi ở bên cạnh một cái ghế bên trên lúc này mới hơi hột nói ra: "Bọn họ nhìn không thấy ta."

"Cha, thứ này cho ngài." Lão bản Nhân Nhân lúc này mới đem trong tay đồ vật cho lão gia tử.

Ân Thiên Vãn nhìn xem nàng cười cười nói ra: "Thuốc trong tay nắm lâu như vậy, liếm một cái liền đủ trị người nhiễm này bệnh vật ."

Lão gia tử nhìn xem Ân Thiên Vãn ngược lại là không có chút nào phản ứng, lập tức đem đan dược ăn vào miệng bên trong, giống như không có chút nào lo lắng, Ân Thiên Vãn gấp đây, cất bước liền đi.

"Uy, ngươi muốn đi."

Lão bản Nhân Nhân có chút cuồng quít nói, hán coi là Ân Thiên Vãn lật lọng.

"Đừng a, hán đã được rồi, ta là muốn lấy đi ta đồ vật , ngươi đi với ta một chuyến đi, lòng bàn tay thuốc không cần lãng phí." Ân Thiên Vãn nhìn xem nàng rất tự tin nói.

Đồng thời hồn lực phát tán ra, trực tiếp trùng kích tại mái nhà ẩn giấu vị võ giả kia, thanh âm trực tiếp tại trong óc của hán nổ tung: "Xuống tới, bảo vệ tốt hán, nửa canh giờ, thuốc bị chê cười liền tốt."

Phanh

Một người đột nhiên nện rơi trên mặt đất.

Lý Cương với tư cách sau này trung cấp võ giả, vốn là địa vị siêu nhiên, nhưng là bởi vì thiếu người khác một cái nhân tình, cho nên ở chỗ này bảo hộ một cái nhân vật trọng yếu thời gian một năm, lúc đầu hán ngay tại nghỉ trưa, bởi vì phương viên trăm mét đều tại trong cảm nhận của hán.

Mặc dù hán không phải hồn võ giả, nhưng là tu luyện tới trung cấp cũng có chút chính mình thủ đoạn.

Nhưng là hôm nay trực tiếp để cho người ta đột phá đầu hán, tin tưởng nếu như người kia muốn giết hán căn bản liền chết cũng không biết chết như thế nào, cho nên một roi trên mặt đất, căn bản không có mấy may oán trách, ngược lại quý một chân xuống đất nhìn trước mắt một người người trẻ tuổi nói ra: "Gặp qua đại nhân."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Đây chính là ta

Võ giả có thể giới của võ giả, người bình thường có người bình thường thể giới.

Người bình thường dựa vào là pháp, võ giả dựa vào là thực lực, mặc dù cái này hai thể giới giao thoa, nhưng là cấp thấp võ giả chết tại cao cấp võ giả trong tay, chết rồi cũng chính là chết rồi, nếu là có hậu trường còn tốt, hướng về Lý Cương loại này tán tu, cho dù chết thì đã có sao.

Ai sẽ vì hấn một người chết đi đắc tội một cái tuổi trẻ Hậu Thiên đình phong võ giả.

Cho nên hấn quý một chân xuống đất đi thuộc hạ lễ, không có hai đầu gối quỳ xuống đất hấn là trong lòng của hấn còn có một tia tôn nghiêm đi.

Ân Thiên Vấn đề hấn đứng lên, hùng hổ dọa người không phải tác phong của hấn, nhưng là không có thực lực thời điểm chính là như vậy sinh tử đều bị người khác cầm nắm ở trong tay, lúc ấy tại Trịnh Thị cũng là trong lòng run sợ, bất quá hấn hiện tại cũng là tính tại dương gian sống qua tới.

Không đi qua âm phủ hấn là sẽ phiền toái một chút.

"Đứng lên đi." Ân Thiên Vấn vừa cười vừa nói, sau đó lại đối lão bản nói ra: "Chúng ta đi thôi."

"An nhàn, về sớm một chút." Lão gia tử nhìn xem lão bản có chút lo lắng nói.

Ân Thiên Vấn ngược lại là hai mắt tỏa sáng, an nhàn, cái tên này giống như ở nơi nào nghe qua, Ân Thiên Vấn vừa đi vừa nghĩ, rốt cục tại nhanh đến cửa hàng thời điểm nghĩ ra được, liền trương miệng hỏi: "Người có biết hay không một cái gọi An Lâu Hành."

Nhớ kỹ ban đầu ở trong mộ, An Lâu Hành giống như rất gấp một cái gọi an nhàn người, không biết có phải hay không là nhớ lầm.

Lão bản nhìn xem Ân Thiên Vấn lắc đầu, nói không nhận ra, Ân Thiên Vấn cũng liền cười cười, đi ở phía trước, hấn cười là, tiểu cô nương này tại sau lưng, len lén liếm láp lòng bàn tay của mình, còn sợ bị Ân Thiên Vấn phát hiện, Ân Thiên Vấn cũng không có nói chuyện.

Giúp nàng hoàn thành cái tiểu động tác này.

Hết thấy liền làm từng bước đương nhiên, từ trong tiệm lấy đi đồ vật, khi đi ngang qua một cái chỗ rẽ thời điểm, liền đem đồ vật bỏ vào trong nhẫn chứa đồ, may mắn, nhẫn trữ vật đã đổi thành lớn, nếu không phải thật đúng là chứa không nổi.

"Lữ Bố, người mới vừa nói, tên kia là đang theo dõi chúng ta?"

"Không xác định, nhưng là ta đuổi theo đuổi theo đem hấn truy sát đi, nhưng là hấn giống như từ đầu đến cuối tại vây quanh chúng ta đảo quanh, không biết tại mưu đồ lấy cái gì."

"Mặc kệ hấn, đi, chúng ta đi Trịnh Thị, ngồi xe đi, ta muốn ngủ một giấc." Ân Thiên Vấn đánh cái a cật, cũng không phải nói hấn không thể đem loại này ngủ gật không chế lại, mà là hấn căn vốn không muốn, bản thân tu luyện về sau hấn giấc ngủ cũng rất ít.

Cái này có thể không thể không chế, hảo hảo ngủ một giấc mới phải hưởng thụ.

Lên xe buýt, thời điểm này, trên xe đều không có mấy người, mang theo ba cái quý, vì để tránh cho gây nên người khác khó chịu, hấn liền chạy tới cuối cùng, đứng lúc ngủ ở một hàng kia trên ghế, từ nhẫn trữ vật Lý Thiên Nam làm một trương vải bày ở nơi nào.

Đã là không làm bản y phục của mình, cũng là không làm bản nệm ghế, dù sao người khác còn muốn ngồi đâu về sau.

Ba người canh giữ ở Ân Thiên Vấn bên người, coi như là xảy ra tai nạn xe cộ đoán chừng Ân Thiên Vấn đều không có chuyện gì, cho nên hấn ngủ cũng liền vô cùng an tâm, thể nhưng là mới vừa ngủ hơn một giờ liền tỉnh còn cảm giác tinh thần vô cùng dồi dào, mắt nhắm lấy lại nghĩ ngủ phát hiện không ngủ được.

"Tỉnh liền đứng lên đi, giúp ta xem một chút chơi như thế nào." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn tỉnh liền nói, Ân Thiên Vấn cũng là một lộc cộc ngồi dậy, cái này ba cái quý không làm việc đang hoảng, không có hảo hảo hợp lý thủ vệ, thể mà ở chỗ này đầu địa chủ.

"Vương nỗ."

"Qua."

"Muốn không lên."

Ngoạ tào, Ân Thiên Vấn nói thầm một tiếng ngoạ tào, ba người này thế mà liền đánh bài giọng nói đều theo chiều sung sướng đầu địa chủ tới, hai người các người có thể đầu được Khổng Minh sao, không phải tự mình chuốc lấy cực khổ, Ân Thiên Vấn còn đắm chìm trong ngủ không yên phiền não bên trong.

Khổng Minh từng thanh từng thanh bài vung xong, nhìn xem Ân Thiên Vấn nói ra: "Chậm rãi, người sẽ phát hiện người căn bản không cần buồn ngủ."

Ân Thiên Vấn còn tại phiền não.

Lữ Bố lại tới thêm nắm thêm muối nói ra: "Người sẽ phát hiện người căn bản không cần ăn cơm."

"Kia nhân sinh còn có cái gì niềm vui thú." Ân Thiên Vấn nhìn xem hai người nói.

"Không có cách, người chưa nghe nói qua một số võ giả hao hết cả đời chính là vì cầu một say,

Như thế có thể để cho hán cảm thụ một chút ngủ cảm giác, thế nhưng là tu vi đã đến nhất định tình trạng, thân thể người sẽ tự động giúp người quét dọn một ít không đồ tốt, tí như nói rã rồi, còn a, virus a cái gì."

Tại Khổng Minh xem ra, Ân Thiên Vấn tuổi linh còn nhỏ, mà lại cũng là vừa vận tu luyện, cho nên một ít thường thức hán đều cho phổ cập một lần.

Hán đến bây giờ còn có chút hiếu kỳ, Ân Thiên Vấn vì cái gì có thể đến thư tiến cử trở thành so với hán chức vị còn cao Địa Phủ quan ngoại giao, trừ phi hán phía trên có người, chẳng qua nếu là phía trên có người, vậy hán trước hai mươi năm làm sao sẽ qua như thế thất vọng.

Đầu thai đến một cái đại phú đại quý người ta liền tốt a.

Nếu là không ai, làm sao sẽ để Tần Quảng Vương tự mình tiếp kiến, phán quan tự mình an bài, mà lại nhiều như vậy quỹ sai đòi thứ hai tìm bao nhiêu người, bỏ ra bao nhiêu thứ, còn không có đụng phải, bên này liền đã đem chức vị này dự định, mà lại nếu là Khổng Minh không nói chính Ân Thiên Vấn thế mà còn không biết.

"Được rồi, cũng đừng kích thích ta, đến chỗ rồi."

Tiêu Thị cùng Trịnh Thị vốn cũng không xa, cho nên nói chuyện ở giữa cũng liền đến lúc đó, lại về tới cái này quen thuộc địa phương, lên mấy năm đại học địa phương.

Tốt nghiệp cầu thả sống qua địa phương, phát truyền đơn, tiêu thụ, người đối diện bên trong báo tin vui, một người tại trong căn phòng đi thuê khóc rống Trịnh Thị.

Bị người đuổi đi ra địa phương!

"Thiên vấn, chúng ta đi nơi nào." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn, hán biết Ân Thiên Vấn ở chỗ này, sinh lòng cảm khái, nên có thật nhiều cảm xúc, nhưng là cũng không thể đứng ở chỗ này bị người làm khi nhìn.

Ân Thiên Vấn thật sâu hô thở ra một hơi, trong lòng suy nghĩ ban đầu ở trong bệnh viện lão nhân kia, hứa hẹn là thời điểm nên thực hiện a.

Không là vì cái gì chính nghĩa, không là vì cái gì khích lệ, chẳng qua là ban đầu hán đã đáp ứng, hứa hẹn qua, chỉ thế thôi.

"Lão binh đi, máu của ta còn chưa nguội."

Ân Thiên Vấn đánh cái, hướng lúc trước cái kia phòng cho thuê đi đâu, lão Vương liền là ở nơi nào gặp phải, hán biết nhà của hán ở đâu, bất quá bây giờ đi xem một chút một mực chiều cổ bản thân cái kia béo chủ thuê nhà cũng tốt, miệng mặc dù so sánh không tha người, nhưng là đối Ân Thiên Vấn cũng coi là không sai.

Trong nhà của nàng Ân Thiên Vấn cũng biết, một người lôi kéo ba đứa hài tử, cũng đều đang đi học, thế nhưng là lúc ấy ai sống lại dễ dàng đâu.

Ân Thiên Vấn tâm lý rất phức tạp, tâm lý của hán phòng tuyến rất cao, tính cách cực kỳ cao, rất cực kỳ nhớ tình bạn cũ, dễ dàng cảm động.

Đặc biệt để ý ánh mắt của người khác cùng cái nhìn, đặc biệt thích đòi vị suy nghĩ, dù là ủy khuất bản thân, cũng không muốn người khác không vui khuyết thiếu cảm giác an toàn người thật không dễ dàng, hi vọng bọn họ đều có thể tìm được có thể bảo hộ bọn hán người.

Mà loại này người tại đều có thể phân loại thành không có cảm giác an toàn, thậm chí có chút tự ti người.

Hán từ lúc còn nhỏ lên, cũng chính là mọi người trong miệng đứa bé hiểu chuyện, hán rất hâm mộ những cái kia không tìm không phải người, hâm mộ những cái kia tùy ý lớn người cười, hâm mộ những cái kia đã từng không có tự ti người, cho nên người khác đối với hán có một chút điểm tốt, hán đều muốn gấp trăm lần báo đáp.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Đột phá thời cơ

Ân Thiên Vãn ngồi cho thuê đến lúc đó, Trịnh Thị còn là rất lớn, lúc trước vị kia lái xe đại thúc cũng không có gặp, giống như lúc ấy còn để lại danh thiếp của hắn đầu.

Nhìn xem quen thuộc địa phương, Ân Thiên Vãn không tiếp tục sinh cảm khái, một lần gọi là cảm tính, lại nhiều lần là khác người, chủ thuê nhà liền ở tại không có nơi bao xa, Ân Thiên Vãn suy nghĩ một chút vẫn là gõ cửa, chỉ bất quá lần này Ân Thiên Vãn xuyên cũng là rất chính thức.

Chỉ ít không giống như là trước kia như thế, nhìn xem liền là đào bảo hoặc là hàng via hè hàng.

Không biết là bởi vì cái gì, bà chủ nhà lúc đầu miệng là tương đối khó nghe, hôm nay cũng đứng khách khách khí khí, kỳ thật Ân Thiên Vãn cũng chính là đi vào uống chén nước, sau đó lưu lại mấy vạn khối tiền tại ghế sa lon của nàng dưới nệm lót điện, không có cho nhiều.

Liền tạm thời cho là lúc trước nàng lúc sau tết cũng mời Ân Thiên Vãn đi nhà của nàng ăn bữa cơm, ngày bình thường thúc tiền thuê nhà là không sai, ngược lại là có ăn ngon cũng đưa một ít.

Chủ thuê nhà đem hắn đưa đến lầu dưới thời điểm, hắn mới nói với nàng lên, trên ghế sa lon có chút tiền.

Tại chủ thuê nhà không biết thực tình hay là giả dối khách sáo bên trong, Ân Thiên Vãn biến mất tại trong dòng người, lão Vương nhà hắn biết ở nơi nào, chỉ bất quá khi đó hắn liền một bộ thuộc tại phòng ốc của mình đều không có, sau khi qua đời, mướn phòng ở cũng liền bị thu hồi đi.

Hắn một mực nói là hắn đối diện gia đình kia vì hắn tặng hết.

Tô Tuệ, Trần Quân hai người cũng kết hôn nhiều năm rồi, hai người đều là cô nhi, cũng may lên trời đến cũng còn chiếu cố, bọn họ từ cô nhi viện bắt đầu liền chiếu cố lẫn nhau, mãi cho đến tại Trịnh Thị cảm rở xuống, cũng coi là có một cái tiểu gia.

Cho nên bọn họ đối đối diện lão nhân có một loại mãnh liệt hảo cảm, lão Vương tựa như phụ thân của bọn hắn như thế, như vậy ở một cái liền là rất nhiều năm, mặc dù không hề ghi chú, kỳ thật bọn họ song phương đều đem lẫn nhau làm thành người nhà, cuối cùng dường như đưa ma cũng là bọn hắn hai cái.

Chỉ là không có người nhà, những năm này cũng không thể sinh ra cái một mà nửa nữ, đi bệnh viện tra xét cũng nói là nhà gái có vấn đề, Trần Quân cũng đúng một mực đối nàng không rời không bỏ, hai người cũng là một mực không hề từ bỏ qua trị liệu hi vọng, nhưng là hai người tiền lương lại không đủ chèo chống.

"Lão công, bắt trị đi, chúng ta cũng đi nhận nuôi một cái." Tô Tuệ hướng về phía Trần Quân nói, hắn thậm chí nghĩ tới ly hôn, không cần liên lụy Trần Quân, những năm này hắn cũng là khiêng rất lớn áp lực, bên ngoài đều đang đồn là nhà bọn hắn nam nhân có vấn đề.

Giải thích cũng vô dụng, không sinh ra tới hai từ loại sự tình này ai lại có thể nói rõ được, cũng không thể gặp người liền cho người ta xem bệnh lịch đi, như thế lại có vẻ hơi càng che càng lộ.

"Tuệ Tuệ, nhiều năm như vậy chúng ta đều sống qua tới, ta nghĩ có một cái thuộc tại chúng ta con của mình, chúng ta còn trẻ đâu." Trần Quân vùng lên Tô Tuệ đáp ở trước mặt tóc cắt ngang trán, trong mắt tràn đầy ôn nhu.

"Ai." Tô Tuệ cũng không tiện nói gì, lúc này ngoài cửa lại truyền đến tiếng đập cửa.

"Dừng, dừng."

Ân Thiên Vãn nhẹ nhàng gõ cửa một cái, hắn biết bên trong có người.

"Ai nha."

Tô Tuệ từ mèo trong mắt nhìn xem hắn, có chút lòng nghi ngờ nói.

"Ta là tới tế điện Vương đại gia, chẳng qua không biết hắn chôn cất ở nơi nào."

Ân Thiên Vấn câu nói này, một tiếng, cửa người ở bên trong rõ ràng có thể nhìn thấy một ít buồng lỏng cánh gác, không cần hoài nghi, đúng là nhìn thấy, bởi vì có hay không của chống trộm, Ân Thiên Vấn đều có thể dùng hồn lực thấy rõ ràng.

"Ân, vào nói đi."

Cửa chống trộm kẹt kẹt bồng chốc bị mở ra, Tô Tuệ xuất hiện trước mặt Ân Thiên Vấn, chẳng qua nàng đi ở phía trước, ra hiệu chồng nàng tới cùng Ân Thiên Vấn đàm, Ân Thiên Vấn nhìn xem cửa ra vào cũng không có dép lê cái gì, liền ở trước cửa trên thảm dậm chân mới đi vào.

"Vương đại gia khi còn sống là ở tại đối diện sao?"

Ân Thiên Vấn vừa mới ngồi xuống, lại hỏi, mặc dù lão Vương lúc trước đã nói với hắn một lần, vẫn là xác nhận một chút tốt, miễn cho làm cái gì Ô Long ra tới, dù sao lão Vương lớn tuổi như vậy, tại tòa nhà này bên trong cũng sẽ không chỉ nhận biết một người.

Lúc trước còn đáp ứng lão Vương cho hắn đối diện hàng xóm chiếu cố một chút đâu.

"Đúng vậy, Vương đại gia ở tại nơi này rất nhiều năm." Nam tử vừa cười vừa nói.

"Khi còn sống không gặp người đã tới một lần,

Hiện tại đi người đã đến." Nữ nhân hiển nhiên có chút oán khí.

Chẳng qua Ân Thiên Vấn cũng là không quan tâm, nói ra: "Lúc trước Vương đại gia khi còn sống, ở ta nơi này thả một chút tiền, còn có một hạt thuốc, lúc đầu nói năm nay cho các người, ai biết hắn cứ thế mà đi."

Ân Thiên Vấn lời nói trăm ngàn chỗ hở, cho bọn hắn đan dược cũng là ý tưởng đột phát, bởi vì lúc trước ở bên ngoài liền nghe đã đến bọn họ nói lời, cũng là đã biết một vài vấn đề, đã có thể giúp đỡ đi, với hắn mà nói cũng chính là vấn đề nhỏ, cũng không phải hấn lạn người tốt.

Chỉ là hắn còn muốn tin tưởng người tốt có hảo báo.

Hai người lúc đầu còn hơi nghi ngờ, nhưng nhìn gặp Ân Thiên Vấn lấy ra hai mươi vạn khối tiền cùng một viên tản ra hương thơm đan dược, cũng là có chút mộng, bọn họ lúc trước liền là đem lão Vương xem như phụ thân như thế, kỳ thật chỉ là lẫn nhau lẫn nhau sưởi ấm thôi.

"Người không là đang gạt chúng ta chứ." Tô Tuệ đến cùng vẫn là nữ nhân, che miệng nhìn xem Ân Thiên Vấn.

Ân Thiên Vấn cười cười nói ra: "Có thể nói cho ta, Vương đại gia chôn cất ở nơi nào sao? Nhiệm vụ của ta hoàn thành, đi bái tế một lần, ta muốn đi."

Trần Quân nghe xong, liền đứng lên nói ra: "Vậy ta lái xe đưa người đi?"

"Không cần, người nói với ta dưới kỹ càng địa chỉ, ta ngồi cho thuê đi là được rồi." Ân Thiên Vấn khoát tay áo nói.

Trần Quân ngay tại ghế sofa trước mặt trên bàn trà cho Ân Thiên Vấn viết một cái địa chỉ, rất rõ ràng, ngay tại cái kia mộ viên bao nhiêu hiệu, bên trên cho thuê liền trực tiếp đi, Ân Thiên Vấn cũng liền không tại trì hoãn, chẳng qua trước khi đi nói một câu: "Hữu nghị nhắc nhở a, viên kia thuốc tốt nhất hóa thành hai chén nước, hai người các người cùng uống, chúc các người sớm ngày sinh cái bảo bảo."

Ân Thiên Vấn nói xong cũng đóng chặt cửa lại, sau đó đi ra ngoài, mà mãi cho đến Ân Thiên Vấn đi xa, hai người vẫn tại mộng bức bên trong.

"Thiên vấn, người gần nhất làm việc có chút kéo dài." Lữ Bố không nhịn được nói một câu.

Ân Thiên Vấn cười cười, hắn cũng không biết vì cái gì, giống như gần nhất làm việc có chút tùy tâm sở dục, nghĩ đến cái gì liền làm cái đó, trong lòng hắn có một loại không thể nói cảm giác, trong lúc nhất thời cũng không biết trả lời thế nào Lữ Bố.

Nghĩ nghĩ gần nhất chuyện phát sinh, giống như hắn làm căn bản không có cái gì chương pháp, muốn làm liền làm, cao hứng là được, như vậy không biết vì cái gì.

Ngược lại là lỗ Minh từ kỹ càng đánh giá Ân Thiên Vấn.

Nửa ngày mới chấp tay nói ra: "Chúc mừng đại nhân, đã sờ đến thời cơ đột phá."

Lữ Bố nghe được Không Minh câu nói này, cũng là chắc chắn vây quanh Ân Thiên Vấn chuyển vài vòng, cuối cùng cũng là nở nụ cười.

Ân Thiên Vấn không có để ý bọn họ, ngồi lên xe taxi đem trong tay trang giấy đưa cho lái xe.

Bởi vì là ngồi ở hàng sau, lái xe cũng là quay đầu đem địa chỉ tiếp tới, lần này đầu không quan trọng, trên mặt có chút ý vị không rõ cảm giác, các loại xem hết địa chỉ tại nhìn hướng về Ân Thiên Vấn thời điểm mới kinh hỉ nói.

"Là người? Tiểu hỏa tử."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Lái xe đoạn chương?

"Là người? Đại thúc." Ân Thiên Vãn nhìn xem cũng là vui lên.

Vừa rồi tại suy nghĩ Không Minh nói đã gặp phải thời cơ đột phá, có chút thất thần, không nghĩ tới lại ngồi vào vị đại thúc này cho thuê, giống như đã là lần thứ ba đi.

"Duyên phận a." Ân Thiên Vãn còn nói thêm.

"Ha ha, nhà ta liền ở tại bên này, cho nên thường ở chỗ này chạy." Lái xe xe đã khởi động, chẳng qua thấy được Ân Thiên Vãn tựa hồ cũng có nói chuyện trời đất hứng thú, kỳ thật hẳn chạy ra thuê đã nhiều năm như vậy, không biết vì sao lại sẽ đổi như vậy một cái tiểu hòa tử có hảo cảm

Ân Thiên Vãn cũng là đem tay lái phụ Lữ Bố kéo đi qua, bản thân chạy đến phía trước ngồi đi, đương nhiên là tại xe còn không có mở thời điểm.

Trên đường đi hai người cũng là nói chuyện đàm gẫu nhất Trịnh Thị phát sinh sự tình, Trịnh Thị mặc dù không lớn, nhưng là đến cái này mộ viên vẫn là phải hoa hơn một giờ, cho nên hai người cũng đứng đàm rất nhiều, lái xe còn nói Trịnh Thị mới mở một quán cơm.

Một bát trứng com chiên muốn 180, ăn tô mì đều muốn mấy trăm.

Có thể là mỗi ngày đi xếp hàng người còn đầy thật dài, Ân Thiên Vãn cười cười không nói, lái xe đoán chừng là tin đồn đi, nói không chừng là quyền gia mỹ thực tiểu thuyết độc giả trung thực đi.

Lái xe nhìn xem Ân Thiên Vãn đang cười, còn tưởng rằng là Ân Thiên Vãn đang cười hân hoan.

Lúc này hẳn thân vì một người thành thật tôn nghiêm không cho phép hẳn chuyện khẳng định bị người nghi vấn, liền nói ra: "Tiểu hòa tử, ta nói cho người, ta nhà bên cạnh hàng xóm thế nhưng là đi nếm qua một lần, liền là quá đắt, ta để hẳn xách về một phần đều không được."

"Hẳn chính mình là cái đầu bếp, vốn là đi đánh giá, bây giờ không phải là lưu hành đánh giá sao? Trên mạng còn có nói những cao thủ võ lâm kia đều là lừa đảo, hẳn liền đi ăn một lần, sau đó trở về tron vẹn? C mấy cân a, bởi vì cái gì người có biết hay không."

Lái xe nói chuyện còn lưu lại một cái thấp thỏm nhớ mong.

Ân Thiên Vãn tròn trắng mắt, tuyệt đối là tiểu thuyết đã thấy nhiều, thế mà liền đoạn chương đều học xong.

Ân Thiên Vãn cũng là phối hợp nói một câu: "Vì sao."

Lái xe lái xe, miệng cũng liệt ra tới nói ra: "Bởi vì hẳn tiền lương cũng không cao, đi một lần a liền xài hơn mấy trăm, trong nhà còn có cả một nhà, một tháng đi một lần cũng liền tới đa, sau đó liền trà không nhớ cơm không nghĩ đói đấy chứ."

"Ăn ngon như vậy, vậy người thế nào không có đi." Ân Thiên Vãn thuận miệng nói.

Lái xe gãi đầu một cái cười lấy nói ra: "Nhà ta không phải còn có tên tiểu tử sao, mẹ hẳn đi sớm, hôm nay hẳn thi giữa kỳ, một hồi ta đi đón hẳn, cùng đi ăn, nói thế nào cũng xa xỉ một cái, để hàng xóm cái kia mập mập nói ta cùng nhi tử ta đều thêm một tháng."

Nghe hẳn kiểu nói này, Ân Thiên Vãn cũng là có chút cảm thấy hứng thú, hẳn vốn chính là ăn ngon, chẳng qua nói chuyện thời gian trôi qua rất nhanh, liền đã đến mộ viên.

"Lái xe, tiền trước cho người, chờ ta một hồi, lúc đi ra mời người ăn cái cơm." Ân Thiên Vãn lấy ra hai trăm khối tiền, coi như làm tiền đặt cọc, bởi vì đánh bày tỏ tới một trăm thò đầu ra, cũng không có để hẳn thối tiền lẻ, bên này một hồi về trung tâm thành phố cũng không tiện.

Hẳn nói con của hẳn còn đang thi đâu, cho nên hiện tại Ân Thiên Vãn bên này kết thúc lại đi cũng không muộn.

Ân Thiên Vãn tại cửa ra vào thấy được có bán hoa, còn có tiền giấy, nguyên bảo.

"Đại gia, nơi này cũng có thể đốt vàng mã sao?" Ân Thiên Vãn nhìn xem nơi này sơn thanh thủy tú, cũng không thể cùng quê quán như thế, nã pháo sau đó đốt vàng mã đi.

"Tiểu hóa tử, cái này gọi hóa, không phải đốt, đều có thể ." Đại gia nhìn xem Ân Thiên Vãn nói.

"Được rồi, đại gia, vậy những này ta đều mua, người liền người mang xe đi theo ta đi." Ân Thiên Vãn nhìn xem cái này đại gia một cái xe xích lô, đoán chừng là bên này phụ cận người trong thôn, đồ vật cũng không tốt cầm.

Đại gia một nháy mắt có chút mắt tròn, cũng đều mua, tiểu tử này không phải ngốc hả.

Mãi cho đến Ân Thiên Vãn hỏi hắn bao nhiêu tiền, hắn nói một con số, Ân Thiên Vãn đem tiền cho hắn thời điểm, hắn còn có viết chong mặt cười lên xe xích lô, đường rất rộng, Ân Thiên Vãn ở phía sau giúp đỡ đẩy dùng một chút lực, đại gia đối bên này rất quen.

Ân Thiên Vãn đem địa chỉ đưa cho hắn xem xét,

Hắn liền mang Ân Thiên Vãn đến đây.

"Đại gia, bên này quá trình ta cũng không hiểu, người giúp đỡ chút làm làm chứ sao." Ân Thiên Vãn nhìn xem bên này cùng quê quán tuyệt không dạng, cũng là có chút không hiểu.

Chuyện còn lại liền đều là đại gia một tay xử lý, Ân Thiên Vãn thì là nhìn xem lão Vương ảnh chụp, nói đông dài một hồi, nói với hắn đã trợ giúp đối diện gia đình kia.

Ân Thiên Vãn không biết tại hắn sau khi đi, đôi kia tiểu phu thê suy đi nghĩ lại, đem kia hai mươi vạn tròn vẹn đếm mười lần, còn xác định kia là tiền thật về sau, mới nhìn cái kia đơn dược, lại nghĩ nửa ngày, mới đem viên đơn dược kia hóa thành nước.

Hai người cũng là không có biện pháp, liền nghĩ lấy ngựa chết làm ngựa sống, tổng sẽ không có người dùng hai mươi vạn tới dứt bọn họ độc dược đi, hai người uống xong đơn dược hóa thành nước sau, liền mờ hồ ở trong chăn bên trong làm lấy một ít xấu hổ sự tình, một cái tiểu sinh mệnh, sau mười tháng sẽ xuất hiện trên thế giới này . ,

Chẳng qua này chút sự tình Ân Thiên Vãn cũng không biết. Hắn còn đang suy nghĩ lấy về sau đi Địa Phủ sẽ sẽ không nhìn thấy lão Vương đâu, mua đồ đại gia cũng là đem đồ vật chuẩn bị xong, Ân Thiên Vãn an vị tại đại gia xe ra đại môn.

Đại gia cũng là cao Cao Hứng hưng về nhà, chưa từng có một lần bán đồ bán thống khoái như vậy qua.

Lái xe nhìn xem Ân Thiên Vãn ra tới cũng là nói ra: "Trở về ."

"Ân, đi thôi, nói liền con của người, cũng mang ta đi nhìn xem kia là cái địa phương nào." Ân Thiên Vãn vừa cười vừa nói.

"Lữ Bố, một hồi đến nội thành, người cùng Khổng Minh đi xem một chút Lý Thiên Nam bọn họ động tĩnh, có thể khống chế tốt nhất, khống chế không nổi liền chờ ta đi, mang theo cướp cùng các người cùng đi là được." Ân Thiên Vãn cũng là dùng hồn lực nói cho Lữ Bố, Lữ Bố hắn là nhận biết Lý Thiên Nam bọn họ .

Bởi vì ân đã báo, còn lại liền là thù .

Ân oán sau đó, mới có thể trở về tin thị, sau đó về nhà, như vậy hắn mới an tâm đi Địa Phủ nhậm chức.

"Đại thúc, con của người mới lên cấp ba a." Ân Thiên Vãn nhìn xem hắn vừa cười vừa nói.

"Tiểu nhi tử, mặt trên còn có cái khuê nữ, đến tin thị đi, một năm cũng trở về tới không được mấy lần." Đại thúc đem xe ngừng ở cửa trường học, sờ lấy râu ria vừa cười vừa nói.

Ân Thiên Vãn nghe mắt cũng là sáng lên nói ra: "Ta chính là tin thị a."

"Trùng hợp như vậy."

"Lão ba."

Lái xe một câu lời còn chưa nói hết, liền bị hắn thanh âm của con trai đánh gãy .

"Cha, vị này là." Con của hắn lúc đầu muốn ngồi tay lái phụ, bởi vì thấy được Ân Thiên Vãn cho nên liền đem túi sách hương ghế sau vị bên trên quăng ra, nhưng thật ra là ném tới cướp trên người.

"Vị này là..."

Lái xe lời còn chưa nói hết, Ân Thiên Vãn liền nói ra: "Ta gọi Ân Thiên Vãn, cùng phụ thân người nhận biết, mời người đi ăn cơm a."

Tiểu tử này vốn đang một mặt hồ nghi, vừa nghe đến Ân Thiên Vãn nói mời hắn đi ăn cơm, con mắt liền tỏa sáng, hiển nhiên liền như là cha hắn nói như vậy, bị dụ hoặc rất lâu.

Nhìn thấy tiểu hài tử đều như vậy, Ân Thiên Vãn cũng không nhịn được liếm môi một cái, nói với bọn hắn cửa tiệm kia cũng là sinh ra hứng thú nồng hậu.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Đánh gãy chân

Không Minh cùng Lữ Bồ còn chưa có trở lại, Ân Thiên Vãn liền ngồi ở vị trí kế bên tài xế nhìn bên trái một chút lại nhìn nhìn, mặc dù ở chỗ này lên mấy năm đại học, nhưng là trường học tại vùng ngoại thành, bình thường trên cơ bản đều là ký túc xá —— quán net, quán net —— ký túc xá, ngẫu nhiên đi trước khóa.

Ra ngoài du lịch cũng sẽ không tại Trịnh Thị chơi a, đều là đi thẳng đến nhà ga, sau đó liền đi.

Nếu là nói chơi, Trịnh Thị thật đúng là không có hảo hảo chơi qua đâu, lại thêm sẽ phải đi Địa Phủ, cho nên Ân Thiên Vãn cũng là buông lỏng tâm tình.

"Có xa hay không a." Ân Thiên Vãn nhìn xem lái xe nói.

"Không bao xa, liền là so sánh lại, xe dù sao là không lái vào, cái giờ này cũng không biết có thể còn có thể hay không mua được." Lái xe vừa lái xe, một bên có vẻ hơi lo lắng hùng hục.

Lái xe còn đang nói đâu, con của hắn liền không nhịn được, cầu xin giống như nói ra: "A, có thể nhất định phải có a, nếu không phải lần tiếp theo tới không biết là lúc nào, tiểu bản nói với ta gần một tháng, đều cho ta thêm chút rồi."

Ân Thiên Vãn cười cười, trong lòng suy nghĩ còn có hoa tiền đều hoa không xong địa phương, thực sự không được để cướp đi lấy hai phần, hắn cũng không tin một cái tiền thiên chiến hồn, lấy cái bữa ăn còn có thể khiến người ta phát hiện, vậy cũng quá phé vật đi, chính hắn cũng là ăn hàng.

Cho nên đối chuyện trước mắt cũng là cảm thấy rất hứng thú, không biết bởi vì cái gì, đột nhiên nghĩ đến mập mạp, chẳng qua cũng chính là như vậy suy nghĩ một chút, hắn có thể sẽ không cảm thấy bản thân bạn thân có thể để cho Trịnh Thị người điên cuồng như vậy, lúc ấy trong nhà ăn, cũng chính là cảm thấy ăn ngon mà thôi.

Mà lại hắn hiện tại nên còn không có tới Trịnh Thị đi.

Lắc lắc đầu, lại phát hiện lái xe một mực tại phụ cận đảo quanh, xem xét mới phát hiện nguyên lai là tìm không thấy chỗ đậu xe, trợn vện mười năm phút, mới tìm được một cái vừa mới lái đi xe vị trí, chẳng qua nghe lái xe ngữ khí, bọn họ giống như cách bên kia có chút xa.

"Được rồi, đi qua đi, hôm nay mời các người ăn trọn vẹn." Ân Thiên Vãn chứa chẳng hề để ý bộ dáng nói.

"Vậy cần phải thật nhiều tiền." Lái xe hài tử có chút thử thăm dò nói.

"Không có chuyện gì, buông ra ăn, nếu không phải là các người ta cũng tìm không thấy nơi này a." Ân Thiên Vãn nói chuyện đem hồn lực thả thả ra, cướp dọc theo con đường này đều là không nói một lời, có đôi khi không phải nhìn thấy Ân Thiên Vãn khả năng đều sẽ quên rồi hắn.

Bất quá hắn làm một từ sĩ liền là như thế, như cùng một cái bóng đồng dạng giấu tại chủ nhân sau lưng, vô luận là bảo vệ, còn là công kích, đều trong nháy mắt phát ra, để chủ nhân không bị nguy hiểm.

"Không đúng, nơi này quả thật có chút cổ quái." Ân Thiên Vãn hồn lực thả ra ngoài, chỉ là thấy được một cái chỉ có hơn ba mươi mét vuông tiểu điểm, cửa ra vào lại xếp hàng đập rất dài, không có người chen ngang, cũng không có người hỗn loạn, có là học sinh, có nhìn tựa như là thổ hào,

Đám người mặc dù đều có chút không cam tâm, nhưng lại ở chỗ này chờ.

Mà từ trong tiệm ra người tới, lại đều một mặt thỏa mãn, tựa như là ăn cái gì thứ không tầm thường, mỗi ra tới một người, bên ngoài xếp hàng người trên mặt đều là một mặt cực kỳ hâm mộ.

Ân Thiên Vãn nghĩ đến, nơi này không phải là cái gì bán hàng đa cấp tổ chức đi, ở chỗ này cho người ta tẩy não, chẳng qua nghĩ lại, đây chính là Trịnh Thị, Dự tính tình lị thành thị, ai dám như thế dưới ban ngày ban mặt làm loại chuyện này.

Thế nhưng là hồn lực còn nghĩ tiếp tục đi tới, lại không cách nào bước vào cái kia tiểu điểm, kỳ thật không phải không cách nào đi vào, Ân Thiên Vãn muốn đi địa phương, cái này Trịnh Thị thật đúng là không có có vài chỗ, trước mắt cái này Ân Thiên Vãn nếu là muốn cưỡng ép xâm nhập cũng chính là mili giây ở giữa.

Thế nhưng là như thế liền sẽ bị bên trong chủ nhân phát hiện, cũng không phải Ân Thiên Vấn tác phong, cho nên bọn họ liền thành thành thật thật ở phía sau xếp hàng, cũng may hân hiện tại nóng lạnh bất xâm, ngược lại là không có phiền toái gì.

"Lão ba, chúng ta cái này muốn xếp hạng đến bao lâu a, liếc mắt đều không nhìn thấy đâu." Lái xe nhĩ tử đứng tại ba người cái thứ nhất, đưa đầu nhìn xem phía trước thật dài đôi ta, một mặt thất vọng nói.

"Tiểu tử, ta đều tới đây ba ngày, hôm nay có thể ăn được hay không đến còn chưa nhất định đâu, nhà này mặc dù nói ra cũng liền hơn một tháng, toàn bộ Trịnh Thị đều biết, còn có người bên ngoài tới ăn đâu,

Thế nhưng là lão bản này liền là không chuyển địa phương, người nói nếu là thay cái cấp cao địa phương cũng tốt điểm a." Một người trung niên lau mồ hôi trên đầu một cái nói.

"Hắc hắc, ta liền thích lão bản như vậy. Ta một tháng liền kiếm cái năm ba ngàn khối tiền, hôm nay nếu có thể ăn vào, chính là cái này nguyệt thứ ba dừng, mùi vị vẫn là một cái dạng, đổi chỗ, ta đều không nhất định có thể ăn được lên, nói không chừng mùi vị cũng thay đổi." Một cái nhìn rất mệt mỏi nam nhân nói.

Ân Thiên Vấn nhìn xem hân, thô đen khung con mắt, tóc cũng là rất lộn xộn, đều là có, cũng một cái hai vai ba lô, giống như là trang máy vì tính, ngực còn có một cái giấy chứng nhận, chủ yếu nhất là đem áo somi đâm vào trong quần, tại nhìn cái kia một đôi mắt quàng thâm, một mặt đau.

Ân Thiên Vấn cười cười nói ra: "Huynh đệ làm IT a."

"Làm sao người biết." Nam tử nhìn xem Ân Thiên Vấn một mặt kinh ngạc.

"Đừng hỏi ta vì cái gì biết, ta có một cái tiểu đồng bọn, trước kia cũng là tiểu thị tươi, lên một lần nhìn thấy hân thời điểm, hân liền là người cái bộ dáng này, mỗi lần nói chuyện phiếm hỏi hân, hân không phải tại tầng ca trên đường, liền là ngay tại tầng ca, mà khi đó ta đã tan tằm trong nhà ăn xong cơm tối." Ân Thiên Vấn nhún vai nói.

"Lão ba, cái này tại sao không ai chen ngang đâu? Không phù hợp tình hình trong nước a." Lái xe nhĩ tử nói, gãi đầu một cái, trường học của bọn họ đánh cái cơm đều có mấy người tại chen ngang.

"Tiểu bằng hữu, người này liền có chỗ không biết đi, người nhìn phía trước cái kia mặc tây phục, hân gọi đình một trân, hân đều tại thành thành thật thật xếp hàng, người nói còn có ai chen ngang." Người trung niên kia chỉ chỉ trước mặt một người nói.

"Đình một trân? Người nói là Hậu Lương bình chưa bắt được cái kia?" Lái xe nhĩ tử một mặt hưng phấn nói.

"Xem tivi dữ dội đã thấy nhiều a người, ta nói chính là là căn này cửa hàng ban đầu chủ phòng, gia hỏa này tới mở hai tuần lễ cửa hàng, liền đem phòng này mua lại, thật kiếm tiền quá nhanh" IT nam cũng là không nhịn được chen miệng nói, trợ giúp hân giải thích một chút.

"Đi lên phía trước đi, đi lên phía trước đi." Người phía sau, nhìn thấy phía trước có một chút không vị, bắt đầu thúc giục nói.

Ân Thiên Vấn bọn họ cười cười cũng là dịch chuyển về phía trước chuyển, nhưng là người phía trước vẫn là có rất nhiều, lúc này đám người trước mặt lung lay, Ân Thiên Vấn nhìn thấy phía trước thế mà còn có một cái người tàn tật, chống quai trượng ở nơi nào xếp hàng.

"Đại ca, người tàn tật này liệu mạng như vậy a, để cho người ta đóng gói một phần không phải tốt, người biết hân sao?" Ân Thiên Vấn nói, nhìn xem phía trước người kia chống quai trượng đều có chút run run rẩy rẩy.

Trung niên nam nhân hiển nhiên đối với nơi này Bát Quái rất rõ ràng, nói ra: "Tên kia a, một cái viết tiểu thuyết mạng, cả ngày ngừng có chương mới, có đôi khi đôi mới còn làm cái đoạn chương, để người đọc tới đem chân gãy, thật thảm a."

Ân Thiên Vấn nghe được một mặt mừng rỡ, đầu gối lên, tựa hồ thấy được tương lai xa xôi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Gặp lại mập mập

Ân Thiên Vấn nghĩ nghĩ, bỗng nhiên lắc lắc đầu, nhìn xem trước mặt cái kia bị đánh gãy chân tác giả, cảm giác được làm người thật khó a.

Rốt cục tại đây một giờ đội về sau, Ân Thiên Vấn xem như đã đến rất gần địa phương, nếu không phải Lữ Bố bọn họ còn chưa có trở lại, Ân Thiên Vấn thật liền không nhận được, bất quá hắn cũng rất hưởng thụ loại cuộc sống này, không có lục đục với nhau, liền là tâm sự.

Không giống như là một đoạn thời gian trước, tâm thần không chiếm được buông lỏng, cả ngày tại nhảy múa trên lưỡi đao, lộ ra tâm thần mỗi mệt.

Nếu có thể ăn đồ ăn ngon cũng là đối với hắn một cái an ủi.

Với hắn mà nói có thể dự báo vấn đề chính là sắp đến Địa Phủ chuyển đi, giống Không Minh Lữ Bố loại này tại Hoa Hạ trong lịch sử lưu danh sử xanh người đều lẫn vào như vậy không nóng không lạnh, hắn không biết hắn sẽ có kết cục gì, Địa Phủ quan trường dễ lẫn lộn không dễ lẫn lộn cũng không biết.

Mà lại cái kia phán quan còn là hòa thượng đồng bọn, điều này cũng làm cho hắn lo lắng.

"Cha, chúng ta có phải hay không ăn không được, trời đang chuẩn bị âm u." Lái xe nhĩ từ nhìn xem lão ba nói, phía trước còn có thật nhiều người đầu.

Ân Thiên Vấn hiện tại cũng không có cách, dù sao phía trước có rất nhiều người ở nơi nào, lái xe sờ lên đầu của con trai nói ra: "Không có việc gì, nhất định có thể ăn vào."

"Uy, đình một trận người tại sao trở lại, không xếp hàng?" Trung niên nam nhân nhìn xem đình một trận từ phía trước trong đội ra tới, trực tiếp đi ra.

"Không ăn, đều bán xong, ngày mai lại đến, hôm nay coi như Thiên Vương lão tử cũng ăn không được." Đình một trận khoát tay áo nói, sau đó tự mình đi ra.

Trước mặt đội ngũ cũng bắt đầu lỏng lẻo lên, hiển nhiên cũng đều là thấy được trong tiệm tình huống, bạch sắp xếp lâu như vậy đội, Ân Thiên Vấn trong lòng cũng có chút khó chịu, không công đội một giờ sao? Trước mặt hai cha con mặc dù rất thất vọng, nhưng là cũng đã quyết định muốn đi.

Ân Thiên Vấn lúc đầu muốn cưỡng ép đi vào, vừa nhìn thấy hai người, cười cười xác thực a, bọn họ là người bình thường, đừng phải chuyện như thế cũng nên nhận, lần tiếp theo lại đến cũng giống như vậy, liền cùng Tiểu Mễ hunger marketing như thế, không có được vĩnh viễn tại rối loạn.

"Lưu cái tướng niệm cũng tốt." Ân Thiên Vấn cười cười, hắn căn bản cũng không đói, ăn uống chỉ dục với hắn mà nói đã giảm bớt rất nhiều, ăn một điểm có thể chống đỡ thật lâu, nghe Không Minh nói, tiến vào tiên thiên về sau liền không cần ăn cơm, chỉ cần năng lượng thu lấy là được rồi.

Cũng cho mình một lần lại đến Trịnh Thị cơ hội.

"Đại gia mời trở về đi, hôm nay đóng cửa."

Ân Thiên Vấn đang suy nghĩ sự tình đầu, đột nhiên chủ quán ra đến nói chuyện, hắn cũng là không tự chủ đem con mắt nhìn đi qua.

"Mập mập?"

Ân Thiên Vấn đột nhiên hô lớn một tiếng.

"Ngọa tào, ai kêu mập mập, cho chúng ta tìm phiền toái a, lên một lần có người gọi hắn mập mập, kết quả gia hỏa này đóng cửa ba ngày, ngày thứ tư vẫn là bắt đầu đi."

"Đúng vậy a, mấy ngày nay ta có thể là thêm chết rồi."

...

Mấy người lời nói một câu một câu liền đem Ân Thiên Vấn cô lập, giống như bởi vì một câu nói kia nó liền biến thành muôn người măng mỏ, cũng may hắn da mặt đủ dày, mà lại lại chỗ ý lại, nhìn xem mập mập đi tới, trên mặt của hắn cũng lộ ra cười tới.

Chỉ là lái xe hai cha con cái hiện tại đứng tại Ân Thiên Vấn bên cạnh cũng là chịu ảnh hưởng, lúc trước nói chuyện rất tốt kia cái trung niên nam nhân tại Ân Thiên Vấn hô lên mập mập một sát na kia liền cùng Ân Thiên Vấn giữ vững rất tốt khoảng cách, hắn thấy, nhanh thoát thân tương đối tốt.

Lái xe còn tốt một chút dù sao lớn tuổi, có thể là con của hắn vẫn còn con nít, lúc này đối mặt đám người chỉ trích cũng là có chút chịu không được, hắn nhìn cha của hắn liếc mắt muốn nói gì thế nhưng là muốn nói lại thôi, cuối cùng đứng thẳng người cùng Ân Thiên Vấn đứng ở chỗ đó.

"Thật không biết xấu hổ, người còn cười, hại chúng ta ăn không được, người còn cười." Một cái nương nương khàng bóp lấy tay hoa lấy Ân Thiên Vấn nói.

"Xong đời, người trông tiệm chủ đều giận cười, gia hỏa này chết chắc, một cái đầu bếp khí lực lại rất lớn, hai ngày trước một người tới nháo sự, bị hắn trực tiếp ném ra ngoài, còn giống như nói là cái gì từ Hiếu Đông đồ đệ, không chịu nổi một kích a."

"

"Từ Hiếu Đông? Liền là cái kia đánh giả? Dùng tự do vật lộn đi đánh Thái Cực? Hắn tại sao không đi cùng quảng trường phải, công viên phải đi đánh đầu."

"Đừng nói nữa, đừng nói nữa, chủ cửa hàng đã đến."

Mấy người đang khi nói chuyện, mập mập đã đến Ân Thiên Vãn trước mặt, mọi người thấy mập mập hai cánh tay giơ lên.

Không nhận được nói ra: "Người nhìn, chủ tiệm này phải dùng gấu ôm kỹ năng, người tin hay không lần này có thể đem tiểu tử kia ôm thổ huyết."

"Ha ha, mập mập." Ân Thiên Vãn không nhận được lại nói một câu.

"Ha ha, thiên vãn." Mập mập nhìn xem Ân Thiên Vãn trực tiếp ôm tới, còn vỗ vỗ.

Đập xong sau, nhanh buông lỏng tay ra, hấn quên rồi hấn gần nhất khí lực gia tăng có chút không chế không nổi, người bình thường lần này không bị đánh học máu, cũng không xê xích gì nhiều, nhìn xem Ân Thiên Vãn không có việc gì hấn mới yên lòng.

"Người này lẩn vào thật không tệ a." Ân Thiên Vãn nhìn xem mập mập nói, trong lòng có nghĩ đến, chẳng lẽ hấn tại Lữ Bố trong mộ đã qua hơn một tháng? Thật là thời gian trôi qua thật nhanh, hấn ở trong đó căn bản không cảm giác được thời gian trôi qua.

"Ha ha, nếu không phải người, ta cũng mua không nổi tiệm này." Mập mập gãi đầu một cái nói.

Hiện nhiên hệ thống mạng cho hấn không chỉ có là tài phú, còn có loại kia có thể chương không cuộc đời mình, vận mệnh của mình loại kia tự tin, đây là từ trong ra ngoài cái biến.

"Người... Các người... Nhận biết?" Lái xe vẫn đứng tại Ân Thiên Vãn bên cạnh, mặc dù giống nhau bị người khác chỉ trỏ, nhưng lại cũng đang chịu đựng áp lực, lúc này cũng là có chút khó tin mở miệng.

Lái xe câu nói này vừa ra, vừa rồi kia cái trung niên đại thúc cũng là một mặt màu đất, lúc đầu bọn họ nói chuyện tốt như vậy, nói không chừng còn có thể cạ bên trên dừng lại, vừa rồi sớm biết liền đứng ở Ân Thiên Vãn chỗ nào, hiện đang hối hận cũng không kịp.

"Lão ba, kia chúng ta có hay không có thể ăn vào đồ vật." Lái xe nhि từ một mặt mong đợi nói.

Hấn lời vừa nói ra, cha hấn liền ngẫm đến một âm thanh không tốt, lúc đầu nói không chừng còn có thể ăn vào, con của hấn vừa nói như vậy, nếu như mập mập cho bọn hấn không cho bên cạnh những người này lời nói, kia cũng không tiện bàn giao a, hấn thấy dù sao cũng là vì làm ăn, nếu là cho Ân Thiên Vãn ăn còn nói còn nghe được, hai người bọn họ.

Nếu là len lén ngược lại cũng thôi, hiện tại làm cho trước mặt mọi người, lại không tốt giao nộp.

Lúc đầu tâm tình còn có chút kém trung niên đại thúc, nhìn xem lái xe nhิ từ câu nói này, tâm tình cũng là khá hơn, còn dẫn đầu kêu một câu: "Đều nói mua xong, các người cũng ăn không được."

Hấn nói xong câu đó, phát hiện người bên cạnh cũng là ồn ào lên.

Ân Thiên Vãn nhìn xem mập mập cười cười, không nói gì.

Mập mập đứng ở nơi đó, khoát tay áo nói ra: "Đồ vật là tất cả bán xong, bắt quá ta về nhà tự mình cho các người làm một bữa tiệc lớn."

Mập mập câu nói này vừa ra, trung niên nam tử kia sắc mặt liền khó nhìn lên, đây chính là trong nhà hấn làm tiệc a, lúc đầu hấn cũng có loại này có lộc ăn.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 146: Tự tin nguy cơ

Ân Thiên Vãn nhìn xem mập mập nói ra: "Đi thôi, mập mập."

Sờ lên bụng, kỳ thật căn bản không cảm giác được đói khát, nhưng là người Hoa đối với ăn luôn có một loại đặc thù tình cảm, hưởng chi là Ân Thiên Vãn loại này vốn là đối ăn có rất lớn hưng người thú vị.

Lại thêm dọc theo con đường này lái xe cùng con của hắn tuyệt không khiêm tốn phủ lên, còn có nhiều như vậy ủng độn.

Hắn không có cân nhắc mập mạp là thu được kỳ ngộ gì, hệ thống? Vẫn là cái gì, chỉ cần biết rằng mập mạp là mập mạp là được rồi, trừ phi là xấu nhất tình huống? Bị đoạt xá rồi? Hắn là sẽ không phát sinh loại tình huống kia.

"Đi thôi, hai người các ngươi." Ân Thiên Vấn nhìn xem chỉ ngây ngốc đứng đấy lái xe hai cha con cái, hai người bọn họ tựa như là trúng độc đắc người như thế, lúc đầu coi là muốn chạy máu ăn một bữa ăn ngon, ai biết không cần bỏ ra tiền, còn có thể ăn một bữa tốt hơn.

Lần này có thể tại đối diện hàng xóm chỗ nào thôi thật lâu rồi, lái xe nhi tử thậm chí đã nghĩ kỹ thế nào tại bằng hữu của hắn tiểu bàn chỗ nào khoác lác, để hắn hâm mộ, dù sao đây chính là hâm mộ cũng hâm mộ không đến sự tình, đến trong nhà hắn ăn cơm.

Hai người bọn họ có thể không có nghĩ qua để Ân Thiên Vấn mời bọn họ lập tức ăn mấy trăm khối đồ vật, lại Ân Thiên Vấn xem ra mấy trăm khối tiền không tính tiền, nhưng là tại lái xe xem ra cần muốn chạy ra thuê chạy rất lâu.

"Ân, vào đi."

Mập mạp lần nữa đi vào hắn cái kia tiểu điểm, ra hiệu Ân Thiên Vấn ba người cũng tiến vào, tại một ánh mắt của mọi người bên trong bốn người liền tiến vào cửa hàng bên trong.

"Chủ cửa hàng, ta nguyện ý hoa một vạn khối tiền, có thể hay không để cho ta cợ một bữa, dù sao các ngươi có mấy người cũng ăn không có bao nhiêu, ta có thể chờ các ngươi ăn xong ta đang ăn a." Một người đột nhiên chạy đến trước cửa nói.

Người này tựa hồ cho bọn hắn hi vọng, một nháy mắt loại lời này lập tức xuất hiện ở một số người miệng bên trong.

Dù sao người ở đây rất nhiều, vẫn là có không ít kẻ có tiền.

"Ta ra ba vạn."

"Ta ra năm vạn."

"Mười vạn, đều không cần âm ỉ."

Theo đám người tranh đoạt, vừa rồi một cái thuận miệng nói, giống như biến thành mập mạp nói ra được yêu cầu như thế

Trong nháy mắt những người này đem bọn hắn phán đoán giá cả mang lên mười vạn, hiển nhiên đối bọn hắn tới nói, mười vạn cũng coi là rất cao, thậm chí ra mười vạn người này còn không có ở chỗ này ném qua, hắn chỉ bắt quá tới đây vừa làm ăn.

Nghe thấy được đại lục bên này có ăn rất ngon một quán cơm, còn tưởng rằng có gì đặc biệt hơn người.

Vén vén mười vạn liền không ai dám ra giá, xem ra chủ quán cũng là muốn thần phục tại cái này tiền tài xuống.

"Ra đi, mười vạn khối tiền, ta liền ăn một bữa, ta ăn xong rồi, các ngươi lại ăn." Hắn thao lấy bọn hắn tình lý khẩu âm, nghĩ đến trên TV quả thật nói không sai, người nơi này liền trúng lộc nước trà đều ăn không nổi.

Từng nhà cũng là mua không nổi máy tính, cho nên bình thường đều là chơi điện thoại.

Hắn càng nghĩ càng cảm giác không thú vị, thậm chí cảm giác được hắn đều có chút không muốn đi ăn cơm.

"Yên tâm đi, lão bản sẽ không đem đồ vật bán cho hắn." Một người nói.

"Kẹt kẹt."

Ngay tại hắn lúc nói chuyện, cửa lại đột nhiên mở ra.

Người này một mặt trào phúng, tựa hồ nói tất cả mọi người tại khôi hài.

Mập mạp đột nhiên treo lên tới một cái thẻ bài nói, trên đó viết ngày mai nghỉ ngơi.

Sau đó mắng một câu đồ ngốc, lại nhìn lấy người bên cạnh nói ra: "Ngày mai nghỉ ngơi, đại gia liền đừng tới nữa, sau này sẽ đẩy ra một món ăn mới, tâm tình tốt, sau này không hạn lượng cung ứng.

"Ha ha, ha ha, ta cười đau bụng, còn mười vạn khối tiền, ha ha."

"Đừng nói nữa, chúng ta liền trúng lộc nước trà đều ăn không nổi."

"Mẹ nó, đều là cái này hàng hại chúng ta ngày mai cũng ăn không được, hôm nay sắp xếp lâu như vậy đội."

"Đừng nói nữa, còn muốn cảm tạ hắn nha, không phải hắn như vậy nháo trò, chúng ta sau này nói không chừng cũng ăn không được, ta muốn mang

người cả nhà đều tới, cũng tốt tốt xa xỉ một cái, không biết về sau còn có cơ hội như vậy hay không."

... ..

Phía ngoài cái lộn, không có chút nào quấy rầy bên trong mấy cá nhân hứng thú,

Nhất là tại mập mạp đem trước hai phần cơm làm lúc đi ra, lái xe cùng con của hắn cũng là biết, bọn họ dù sao cũng là ngoại nhân, mà lại hai người bọn họ cũng là nghe được .

Đây chính là mười vạn khối tiền một bữa cơm a, có tiền cũng mua không được .

Lái xe nguyên một bữa cơm đều tại: "Ngoạ tào, ăn ngon như vậy." "Ngoạ tào, quá mẹ hắn ăn ngon ." Trong cảm thán vượt qua.

Mà con của hắn thì là "Quá mỹ vị , a ta cảm giác hắn trong nháy mắt tại vị giác bên trong bạo tạc." "A biết phát sáng đồ ăn."

Ân Thiên Vấn nhìn thoáng qua, nghĩ đến cái này chính là không có đi học cùng nhìn qua Trung Quốc tiểu đương gia khác nhau đi.

Đưa tiễn lái xe cùng con của hắn, Ân Thiên Vấn mới cùng mập mạp hảo hảo ngồi xuống nói chuyện phiếm, đột nhiên xuất hiện tại Trịnh Thị gặp nhau, Ân Thiên Vấn một nháy mắt có chút không biết nên nói cái gì, chỉ là nhìn xem mập mạp trước mặt sau thân ảnh, tự hỏi hắn vì cái gì còn không có gây xuống tới.

Chẳng qua nghĩ cũng phải, đầu bếp có mấy người gây đây này, không đúng, hiện tại có lẽ nên xưng hô hắn là mỹ thực gia.

Ba chút thức ăn, một bầu rượu.

"Mập mạp, sinh hoạt tốt hiện tại, liền Mao Đài đều uống lên ." Ân Thiên Vấn nói xong nâng cốc mở ra, cho hai người các rót một chén.

"Cho, trong nhà mua, đây không phải còn không có trở về sao, hai ngày nữa cho gửi về." Mập mạp chỉ vào tường bên cạnh chất đồng hai rương rượu.

"Nguyên lai không có kiếm đến tiền, đây không phải gần nhất lần vào còn có thể, mua hai rương, cho lão gia tử nhà ngươi cũng đưa một rương đi qua , ngươi nhìn phía trên đều viết tên, bình rượu này tính ngươi cùng lão tử nhà ngươi a." Mập mạp chỉ vào phía trên một vang.

Phía trên danh tự viết Ân Thiên Vấn, mà hai người uống bình rượu này liền là cái rương kia bên trong .

Ân Thiên Vấn cười cười nói ra: "U a, kia bình rượu này vẫn là ta mời ngươi , làm, ta ném thử ngươi gần nhất tay nghề, ta mặc dù biết ngươi tới Trịnh Thị , không nghĩ tới ngươi nào ra như thế động tĩnh lớn, liền không ai nhìn ngươi đồ mắt?"

Rượu ngon uống vào liền là dễ chịu, một chén rượu đi xuống căn bản không có cảm giác được cái gì, sắc cuống họng cảm giác.

Ăn một miếng thức ăn, mùi vị kia thật là tính đỉnh tiêm , so lúc ấy trên Hùng Kê Sơn ăn kia linh bữa ăn còn phải mạnh hơn một chút, không biết nếu là hắn dùng linh tài làm đồ vật là cảm giác gì, bất quá hắn gần nhất kinh lịch sự tình cũng nhiều, có chút bận tâm mập mạp.

Dù sao ngươi không tìm phiền toái, phiền phức cũng sẽ tới tìm ngươi.

"Có, chẳng qua bị ta lấy đi, hiện tại ngươi bình thường có thể đánh không lại ta." Mập mạp có thể uống rượu, chẳng qua uống rượu lên mặt, Ân Thiên Vấn biết.

Nhìn xem hắn hồng quang đầy mặt nói, còn giương lên cánh tay tựa hồ rất có tự tin.

"Ai, ăn cơm trước, ngươi muốn là dùng tốt hơn nguyên liệu nấu ăn làm đồ vật có thể hay không càng dễ ăn một chút." Ân Thiên Vấn trong lúc nhất thời cũng không biết làm như thế nào cùng hắn giải thích, tựa hồ có hệ thống đối tới nói đã khác hắn với người bình thường, không biết hắn cái hệ thống này có thể không hỏi cái gì chiến đấu đồ vật.

Đồng thời hắn cũng nghĩ đến chính hắn hỏi cái hệ thống bên trong những cái kia linh tài, nếu có thể làm chút ra tới ăn liền tốt, chẳng qua không biết mập mạp có thể hay không.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Cự đại âm mưu

"Đôi đôi đồ vật, hỏi đôi hệ thống?"

"Ngọa tào."

Trước một câu là Ân Thiên Vấn tâm bên trong nói ra, sau một câu lại trực tiếp phát nổ ló ra, đây là hấn vì số không nhiều mấy lần không có không chế lại tâm tình của mình, bởi vì hấn từ trong mộ ra tới, bao quát hai lần thí luyện giống như quên rồi một kiện chuyện trọng yếu phi thường.

Giống như từ hấn tiến vào Lữ Bố mộ bắt đầu hấn liền quên rồi chuyện này tồn tại, nửa khối Hồn Tinh.

Trên người hấn chỉ có chín mươi chín khối nửa Hồn Tinh, kia nửa khối giống như đều quên nó tồn tại, tại kia trong mộ ngược lại cũng dễ nói, cái này ra tới còn bên trên đi nơi nào tìm, vạn nhất là tại trên thân người chết, đây chẳng phải là cả một đời cũng không tìm tới.

"Thế nào thiên vấn." Mập mập nhìn thấy Ân Thiên Vấn uống một ngụm rượu, nửa ngày đều không nói chuyện, cũng là hơi nghi hoặc một chút.

"Không có việc gì, nghĩ đến một sự kiện, ngươi này nguyên liệu nấu ăn cũng còn rất không tệ, nếu là có tốt hơn, ngươi sẽ làm sao?" Ân Thiên Vấn nhìn xem mập mập nói.

Mập mập nghe thấy Ân Thiên Vấn khen hấn, khỏe miệng cũng là không tự chủ được giương lên, hấn nguyên liệu nấu ăn đều là cực phẩm, đều là hấn mỹ thực hệ thống cung ứng cho hấn, phần lớn đều là lúc đầu cống phẩm, đây chính là Hoàng thượng mới có thể ăn được đồ vật.

Lại nghe được Ân Thiên Vấn nói, còn có tốt hơn, cái này có chút dễ hấn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Chẳng qua lại một ít không tin, bởi vì từ hấn phát hiện hệ thống bắt đầu, giống như mọi việc đều thuận lợi, trong tay hấn nguyên liệu nấu ăn đều thua hấn nguyên lai nhìn trong sách, còn có phim truyền hình bên trong mới có đồ vật, mà tài nấu nướng của hấn cũng là ngày càng tăng lên.

Cho nên hấn đối Ân Thiên Vấn cũng có chút không tin, bởi vì hấn cho là hấn đã không phải là lúc đầu hấn, cho nên trong lòng còn muốn lấy có thể trợ giúp một lần Ân Thiên Vấn liền giúp hấn một lần đầu, hấn thấy Ân Thiên Vấn mặc dù nguyên lai rất mạnh, nhưng là hấn hiện tại càng mạnh hơn.

"Thiên vấn, ta nguyên liệu nấu ăn đều coi là đứng đầu nhất, chẳng qua ngươi nếu là có tốt hơn, ta đương nhiên sẽ làm." Mập mập cũng là nói nói.

Hấn thấy, Ân Thiên Vấn ở bên ngoài nhiều năm như vậy, nói không chừng cũng có chút đồ tốt, đối với một cái đầu bếp tới nói, nguyên liệu nấu ăn mới phải đối với hấn lớn nhất lực hấp dẫn.

"Ngươi nhìn, năm trăm năm nhân sâm, đây là ba đuôi gà, đây là năm trăm năm Linh Chi..." Ân Thiên Vấn cứ như vậy bỗng dưng móc ra một cái có một cái đồ vật, mỗi xuất ra một vật mập mập ánh mắt đều rất kinh ngạc.

Cuối cùng nhìn xem Ân Thiên Vấn tựa như nhìn yêu quái như thế.

Thẳng đến chén rượu trong tay của hấn bị đựng rơi, rượu hiển nhiên muốn vẩy ra tới, Ân Thiên Vấn hồn lực trong nháy mắt bạo phát đi ra, một chén kia rượu tại mập mập xem ra liền như là một đôi tay vô hình trên không trung chảy xuôi.

Thu

Cái này loại rượu giống như một đạo mũi tên đồng dạng, trực tiếp xuyên thủng mập mập đặt ở cách đó không xa nồi com điện lút, liền như là ngón tay cắm vào đậu phụ bên trong như thế, sau đó lại chuyển trở về bay trở về chén rượu của hấn bên trong.

"Thiên vấn, ngươi đây cũng quá nghịch thiên rồi đi." Mập mập nhìn xem Ân Thiên Vấn nói.

Ân Thiên Vấn uống một chén rượu nhìn xem mập mập nói ra: "Ngươi trong đầu vật kia, ta cũng có một cái."

Mập mập một mặt hoảng sợ, hấn chuyện này liền cha mẹ của hấn đều không có nói qua, không nghĩ tới Ân Thiên Vấn thế mà đã biết, lại còn nói hấn cũng có một cái, chẳng lẽ nói trên thế giới này cũng không chỉ có một mình hấn khác biệt.

"Mà lại phương thế giới này bên trong còn có rất nhiều người có hệ thống, cho nên ngươi phải cẩn thận, tốt nhất cùng ngươi hệ thống thương lượng một chút, bảo hộ một lần chính mình." Ân Thiên Vấn nhìn xem mập mập nói, không nói chuyện hấn cũng chỉ có thể nói tới chỗ này.

Chậm rãi hệ thống chuyện này, sẽ ở chính cái thế giới của võ giả bên trong bộc phát ra, bởi vì số lượng quá nhiều, luôn có người sẽ phát hiện mảnh khỏe, ngay cả Lý Thiên Nam loại kia mặt hàng đều biết hòa thượng cùng hấn là có được hệ thống.

Huống chi người khác.

Chỉ bất quá bây giờ còn có một cái nghi vấn, dương gian một cái còn chưa tới tiên thiên người liền đã biết được chẳng lẽ nói âm phủ Địa Phủ những đại nhân vật kia đều là đồ ngốc? Mà lại Lữ Bố tại Địa phủ cùng hấn là rất mạnh tồn tại đi.

Thế mà cũng có thể trở thành hấn quý người hầu.

Nếu như nói, coi như là giả thiết, nguyên lai đều không rõ rệt, nhưng là cùng còn đã bị một vị phán quan cứu đi,

Chẳng lẽ nói vị này phán quan cũng không biết cái gì suu hồn biện pháp, vẫn là nói những đại nhân vật kia đều là mất mủ.

Ân Thiên Vấn nghĩ tới đây không nhịn được thở ra một cái thật dài, vốn là muốn tượng Địa Phủ chi hành đều có chút khổ sở, dù sao có một cái thế lực đối với hắn mưu đồ làm loạn đồng thời đã biến thành hành động, nhưng là hiện tại xem ra chuyện này hắn là một cái ừm lớn âm mưu.

Ân Thiên Vấn rót cho mình một chén rượu uống một ngụm, sau đó nhìn mập mạp nhảy nhót tung bùng vội vàng vừa rồi Ân Thiên Vấn lấy ra đồ vật.

"Lần thứ hai." Mập mạp mặc dù tại làm lấy com, nhưng là vẫn là không nhịn được nhìn xem Ân Thiên Vấn.

Tại gia tộc hắn cảm tới năm mươi vạn thời điểm, hắn đạt được hắn hệ thống, hắn lúc đầu coi là kia là mệnh vận hắn bước ngoặt, hắn cảm thấy hắn muốn bay lên, về sau nhân vật hắn là hắn trợ giúp Ân Thiên Vấn, tại báo ân.

Không nghĩ tới lần này cùng Ân Thiên Vấn gặp lại thời điểm, sẽ là kết quả như vậy.

Hắn biết Ân Thiên Vấn nói ra bản thân cũng có hệ thống, đồng thời cho hắn lời khuyên thời điểm, tâm lý nhận bị cái gì, mà lần này hắn lấy ra nhiều như vậy nguyên liệu nấu ăn, mà lại đều là cao cấp, cũng thúc đẩy hắn hệ thống thăng cấp.

Mà lại Ân Thiên Vấn những cái kia thể hồ quán đỉnh là chân chính có thể cứu hắn mệnh đồ vật.

Đến mức Ân Thiên Vấn hiện tại, không có chút nào vì hắn nói ra hệ thống mà hối hận, dù sao hai người đều có hệ thống, hắn sợ dĩ nói một cái là bởi vì mập mạp có hệ thống, lên như điều gặp gió sau đó cũng không có quên hắn, hai là hắn sẽ phải đi Địa Phủ, mà lại có được hệ thống loại chuyện này giấu diếm cũng không gạt được.

Chắc hắn cái này mở tiệm hắn là hắn hệ thống nhiệm vụ, tại hắn sau khi đi, mập mạp càng mạnh, người nhà của hắn cũng liền càng an toàn, mặc dù hắn sẽ lưu chút chuẩn bị ở sau, nhưng là những cái kia dù sao cũng là vật chết, coi như có chút bất an tâm.

Đang suy nghĩ Ân Thiên Vấn bị một cỗ dị hương hấp dẫn.

Sau đó liền thấy mập mạp bùng tới một phần lại một phần đồ vật, hắn căn bản kêu không được danh tự, nhưng lại là ăn miệng đầy chảy mỡ.

Hắn thậm chí nhìn thấy bên cạnh cướp cũng không nhịn được nuốt xuống một lần nước bọt.

"Ngươi có thể ăn sao?" Ân Thiên Vấn nhìn xem cướp nói.

"Không biết, ta đã hơn ngàn năm chưa từng ăn qua đồ vật, chỉ bất quá vật này linh lực quá mạnh, ta ta cảm giác nên có thể ăn." Cướp cũng là trịnh trọng nói.

"Thiên vấn, ngươi tại nói chuyện với người nào." Mập mạp nói.

"Hộ vệ của ta, một cái anh linh." Ân Thiên Vấn ăn một miếng tiên trên chiếc đĩa kẹp chặt thịt.

"Quý? Ngươi nói là nơi này có quý? Quá tốt rồi." Mập mạp một mặt hưng phấn nói.

Ân Thiên Vấn sờ lên mập mạp đầu, liếc mắt, hắn còn đang lo lắng mập mạp có thể hay không tiếp nhận đâu, không nghĩ tới mập mạp vậy mà một mặt hưng phấn, hắn nói ra: "ngươi tại hưng phấn cái rắm a, quý a, đây chính là thật."

Mập mạp gãi đầu một cái nói ra: "Hắc hắc, ta một mực hiểu kì hệ thống nói với ta, năng lượng thể cũng có thể ăn, không biết có ý tứ gì, hiện tại rốt cục rõ ràng."

Ân Thiên Vấn cười cười, nhìn xem ngoài cửa, ý vị thâm trường nói ra: "Vậy ngươi cần phải đang chuẩn bị một ít."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 148: Mới chuyển cơ

"Đang chuẩn bị một ít?" Mập mập vừa ăn đồ vật, vừa nói.

Những vật này nếu không phải Ân Thiên Vãn lấy ra, lấy trình độ của hắn còn không biết phải bao lâu, mới có thể có đến những vật này, dù sao quyền hạn của hắn không đủ, nếu như vền vẹn là chính hắn từng bước một đến, loại này đẳng cấp nguyên liệu nấu ăn cũng không biết phải bao lâu.

Mà lại hắn ăn những vật này chỉ là cảm giác được trong thân thể từng cỗ từng cỗ nhiệt khí, giống như tại tu tiên như thế, cho nên đáp trả Ân Thiên Vãn vấn đề đều hữu khí vô lực.

"Nhìn ngươi chưa ăn qua đồ tốt như thế, đem những vật này đều làm đi, còn có hai người đâu." Ân Thiên Vãn nhìn xem mập mập đều nhanh xụi lơ ở nơi nào, liền nhanh đem hắn lôi dậy, Ân Thiên Vãn lấy ra đồ vật hắn liền ba phần từ một đồ không có làm.

Những vật này lại có hơn phân nửa đều tiến bụng của hắn, cũng là bởi vì mập mập có được hệ thống hắn mới có thể tiếp nhận nhiều như vậy linh tài, cho nên Ân Thiên Vãn lúc ở nhà cũng không dám lấy ra, thậm chí một chút xíu đồ vật đều sẽ để người nhà bọn họ quá bỏ không tiêu nổi.

"Còn có hai người?" Mập mập nhìn xem Ân Thiên Vãn một mặt mòng bức.

"A, ta nói sai, không phải người, hai cái quý, đoán chừng nói ra ngươi khẳng định nhận biết." Ân Thiên Vãn nhìn xem hắn nói, sau đó miệng một phát, chừa cho hắn một cái thấp thỏm nhớ mong, hắn biết mập mập từ nhỏ liền chịu không được loại này.

"Nhanh đi, nhanh đi đem đồ vật làm được, toàn bộ làm được, hai tên kia cũng là rất nhiều năm không có ăn cái gì." Ân Thiên Vãn tại mập mập còn chưa kịp phản ứng thời điểm, liền từng thanh từng thanh hắn thổi lui đến trong phòng bếp.

Mập mập cũng có chút hiếu kỳ, vì cái gì bình thường có mấy lời làm nhầm hệ thống, hôm nay Ân Thiên Vãn vừa đến đã chẳng hề nói một câu, ngày bình thường có thể nói với hắn rất nhiều chuyện, nói đúng là năng lượng thể có thể ăn cũng là ngày bình thường thường nói.

Ân Thiên Vãn ăn mập mập làm ra đồ vật, không nói những cái khác, liền là một bàn này thật là mỹ thực, hắn cái hệ thống này ngược lại là cùng hắn thật xứng.

Một trận gió nhẹ lướt qua, Lữ Bố cùng Không Minh hai người liền đến, Ân Thiên Vãn không nói gì, Không Minh là bàn trong tay kéo lên, hai người hồn phách ở trong đó xuất hiện, Ân Thiên Vãn thấy rõ ràng rõ ràng liền là Lý Thiên Nam cùng trong rừng.

Hai người tựa như là lâm vào vực sâu vô tận, giãy dụa lấy lại không cách nào ra tới.

Ân Thiên Vãn không nhận được lại uống một chén rượu, không nghĩ tới lúc trước cái kia có thể đẩy hắn vào chỗ chết người, đã đến hôm nay hắn căn bản không cần xuất thủ liền đã bị làm xong.

"Hai người bao lâu không có ăn cái gì." Ân Thiên Vãn nhìn xem hai người nói.

Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vãn có chút không có thể hiểu được, Không Minh nhìn một chút cướp ngay tại ăn đồ vật cũng là nở nụ cười nói ra: "Từ đi Địa Phủ đều không có tại hưởng qua nhân gian mỹ thực, không nghĩ tới ở chỗ này còn có thể một lần nữa nếm đến."

"Ngươi nói cái gì? Còn có thể ăn đồ ăn?" Lữ Bố nhìn xem Không Minh cùng Ân Thiên Vãn một mặt kinh hãi.

Ân Thiên Vãn không có trả lời hắn, mà là nhìn xem Không Minh nhiều hứng thú mà hỏi: "Ngươi nói nếu như Địa Phủ những quan viên kia, có thể ăn vào như vậy một bữa cơm, hoặc là nói là quê hương của bọn hắn cơm, ngươi nói ta lần này hành động có thể hay không tốt hơn rất nhiều."

"Đại nhân cao minh." Không Minh nhìn xem Ân Thiên Vãn trình trọng nói.

Hắn hai ngày này nhìn xem Ân Thiên Vãn có chút không có việc gì, hoặc là nói được sự tình quá kéo dài, không nghĩ tới Ân Thiên Vãn đang lộng một màn này, hắn không cần nghĩ, ở phía dưới tham ô hủ bại là nghĩ cũng không dám nghĩ, bởi vì quý vật quý ý là rất cường đại.

Nhưng là ăn cơm loại sự tình này, ai có thể cự tuyệt đây này, vẫn là loại này có thể gia tăng tu vi mỹ thực, chắc hẳn ở phía dưới hắn là không có gì bất lợi a, dù sao tại quyền hạn bên trong một ít động tác, liền đầy đủ để Ân Thiên Vãn được ích lợi không nhỏ.

"Tới, tới." Mập mập từ phòng bếp làm một đồng đồ ăn tới, sau đó hét lên.

Đem phía trên đồ vật đều còn tại đó, trên mặt bàn có chút làm không được, mập mập ngay cả lấy khay để ở một bên, sau đó nhìn Ân Thiên Vãn nói ra: "Ngươi nói hai người đâu, còn chưa tới sao, lại còn nói ta biết, ngươi nói một chút là gia gia của ta vẫn là ta bảy cữu lão gia."

Ân Thiên Vãn nhìn xem Lữ Bố cùng Không Minh, sau đó cùng mập mập nói ra: "Ta nói hai người này,

Một hồi ngươi xem một chút, nếu là không nhận biết, vật như vậy ta cho ngươi thêm mười phần, nếu là ngươi biết thì thế nào đâu?"

Mập mập nhìn xem Ân Thiên Vãn, con mắt chuyển động lại rút cho mình một chén rượu, quát đến trong bụng hắn còn đang suy nghĩ, gần nhất cũng không có cái gì người nào qua đời a, nhất là Trịnh Thị hắn vừa qua khỏi tới căn bản cũng không nhận ra người a.

Chẳng qua nghĩ lại từ nhỏ đến lớn giống như liền không có tại Ân Thiên Vãn chỗ nào chiếm qua tiện nghi, thế nhưng là bên trái nghĩ bên phải nghĩ kỹ giống lần này là Ân Thiên Vãn thất sách, muốn nói người hắn nói không chừng còn nhận biết, hôm nay hắn cũng nhìn thấy hắn cùng Ân Thiên Vãn gặp nhau

chẳng qua là một cái ngoài ý muốn.

Chẳng lẽ là Ân Thiên Vãn liền cái này đều tính tới , hẳn sẽ nhận biết quý?

Mười phần a, thật sự là rất dụ hoặc, nếu như lại có mười phần, hẳn nên có thể tiến thêm một bước đi, trong chớp nhoáng này hẳn cơ hồ lập tức đều phải đáp ứng, để mập mạp có chút chịu không được, chẳng qua một tia lý tính còn tại nắm kéo hẳn, hẳn không từ bỏ nói ra: "Người xác định không phải nhà ta thân thích?"

"Không phải. " Ân Thiên Vãn chém đinh chặt sắt nói.

Mập mạp cắn răng nói ra: "Vậy ta cũng đáp ứng người một sự kiện, nếu là ta biết muốn tới hai người, không đổi hai cái quý."

"Muốn tới? Bọn họ đều tới rất lâu, Lữ Bố Không Minh, hai người các người cũng chuẩn bị bắt đầu ăn đi, một cái trường kỳ cơm phiếu đã lên thuyền." Ân Thiên Vãn nhìn xem hai cái quý nói, hai người bọn họ cũng là toàn thân âm khí nhất chuyển.

Tại mập mạp trước mặt lộ ra khuôn mặt tới.

Mặc dù mập mạp chưa từng gặp qua hai người, nhưng là hai người kia danh tự hẳn xác thực quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn nữa , nhất là Không Minh hình tượng vẫn là vào sâu như vậy lòng người, mập mạp một mặt hưng phấn nói ra: "Người nói là sự thật?"

"Cái này hai có thể là thân tượng của ta, ta lúc đầu quyền sách kia đều lật nát." Mập mạp nói.

"Nói nhảm, nếu không phải ta cho mượn người quyền sách kia, ta có thể nói mạnh miệng như vậy sao?" Ân Thiên Vãn loáng thoáng nhớ kỹ lúc trước lúc đi học cho mượn mập mạp quyền sách kia, liền là quyền kia danh tác, người Hoa đều biết danh tác.

"Tốt a, ta thua, thật giống như ta cũng không có thắng nổi." Mập mạp uống một chén rượu nói.

Ân Thiên Vãn cho hai người lại rót một chén, hẳn cũng cảm thấy đem mập mạp kéo lên trương này thuyền có chút không tử tế, nhưng là mập mạp đã có được hệ thống, cũng liền chứng minh hẳn thoát khỏi cuộc sống của người bình thường, nếu là giống tiểu thuyết như thế chỉ có chính hẳn có được hệ thống vẫn là tốt.

Thế nhưng là thế giới này biến hóa quá lớn, để cho người ta không kịp phản ứng, mập mạp cũng không thể ngoại lệ, nếu như hôm nay Ân Thiên Vãn không đến, đoán chừng hẳn cũng không kiên trì được hồi lâu liền sẽ bị Lý Thiên Nam phát hiện, hậu quả cũng liền không được biết rồi.

"Tới đi, cạn một chén, tin tưởng ta, ta lúc nào hại qua người." Ân Thiên Vãn tay giờ lên.

Mập mạp cũng không ngốc, giờ chén lên nhàn nhạt nói một câu: "Nhớ kỹ a, lần này là ta giúp người."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Tử sĩ xuất chinh

Ân Thiên Vãn cười cười không nói gì, cùng mập mạp đụng phải một chén.

Chính như mập mạp nói tới lần này là hẳn tại giúp Ân Thiên Vãn, hai người chơi đùa từ nhỏ đến lớn, đến lúc này hẳn kỳ thật cũng có thể nhìn ra Ân Thiên Vãn nhưng thật ra là đụng phải một nấc thang, vẫn luôn là Ân Thiên Vãn sẽ giúp hẳn, hẳn cảm thấy lần này là muốn hồi báo thời điểm.

Ân Thiên Vãn cũng biết, lần này mặc dù trên miệng nói là cùng mập mạp đánh cái cược.

Kỳ thật song phương cũng đều biết, chỉ bất quá lấy cái này cược vì lấy có thời, một bình rượu bị hai người bất tri bất giác uống hết, đồ vật thật không có ăn quá nhiều, đều bị ba cái nhìn xem hết sức lợi hại quý chết đói ăn, nhưng là bây giờ lại vẫn là có một nan đề không có thể giải quyết.

Liền là mập mạp sao có thể cho Ân Thiên Vãn trường kỳ cung cấp bữa ăn.

Tại Ân Thiên Vãn trong lòng đã có một cái ý nghĩ, bất quá bây giờ tất cả mọi người ăn Cao Húng, Ân Thiên Vãn cũng không có mất hứng, cùng mập mạp nâng cốc uống hết, một bình rượu hai người, mập mạp đã có chút chịu không được , bản thân chạy đến trên giường đi ngủ đây.

Mà Ân Thiên Vấn lại toàn bộ không buồn ngủ, bởi vì hần căn bản không có buồn ngủ.

Hần đem cửa của tiểu điểm mở ra, Lữ Bố lúc này cũng là ăn no mây mảy ra tới , ngồi tại bên cạnh hắn.

"Ăn thế nào?" Ân Thiên Vấn nhìn xem Lữ Bố nói.

"Thoải mái, liền là một chữ thoải mái." Lữ Bố vịn bụng nửa dựa vào đại môn, kỳ thật bụng của hắn cũng căn bản không có thay đổi gì, liền là hắn ăn những thứ này thời điểm, sẽ ném đến tư vị, sau đó liền biết hóa thành thuần túy linh lực.

Bất quá hần thân là quý hồn cũng sẽ không có chắc bụng cảm giác một loại đồ vật.

"Ban ngày chuyện gì xảy ra a, các người nhanh như vậy liền giải quyết, như thế lâu Lý Thiên Nam một điểm tiến bộ đều không có?" Ân Thiên Vấn cảm thấy có chút khó tin, lúc ấy Lý Thiên Nam cũng đã là Hậu Thiên đỉnh phong .

Hắn trong lòng mặc dù biết Lý Thiên Nam không phải là Lữ Bố cùng Không Minh đối thủ, chẳng qua này liền dạng bị giết chết vẫn là Ân Thiên Vấn không thể tiếp nhận .

Kỳ thật liền là một loại, cảm giác thật lâu, rất lợi hại muốn bắt lại kinh địch, người còn không có phát lực hắn liền được giải quyết.

"Quá yếu." Lữ Bố tay khẽ chống ngồi dậy.

Sau đó nhìn Ân Thiên Vấn nói ra: "Nghe Không Minh nói, người chuẩn bị đem gia hỏa này món ăn đưa đến Địa Phủ đi?"

Lữ Bố cũng biết loại này quý có thể ăn món ăn, nếu như được đưa tới Địa Phủ là một loại gì tình hình, mà cái này bí mật trong đó rõ ràng hắn là vừa rồi cái tên mập mập kia , càng lớn lợi ích cũng liền có càng lớn phong hiểm.

"Đúng vậy a, bất quá bây giờ có chút phiền phức." Ân Thiên Vấn cũng cảm giác có chút bất đắc dĩ, đi Địa Phủ hoặc là người chết, hoặc là hoạt tử nhân, hoặc là nói Ân Thiên Vấn loại này có chức quan thư tiến cử đi nhậm chức.

Mập mập loại này thuần chính nhân loại là khẳng định không đi được Địa Phủ , vậy hắn món ăn thế nào mang đến đâu, hắn cũng có một cái biện pháp giải quyết, liền là hắn phát hiện cao cấp hồi đoái hệ thống bên trong một cái cấp thấp truyền tống trận, bất quá hắn đi không cách nào mở ra, bởi vì thiếu đi nửa khối Hồn Tinh.

"Đúng a, người căn bản là không có cách bảo hộ hắn, cái này thật sự là một cái quá lớn bánh gato , ta mặc dù không hiểu, nhưng là cũng có thể nhìn ra, mà lại gia hỏa này cũng không có cách nào cùng chúng ta đi qua, Không Minh chưa hề nói, nhưng là ta cũng tính toán chúng ta đi Địa Phủ thời gian sẽ không quá lâu ." Lữ Bố nhìn xem Không Minh nói.

"Không có cách, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, nếu như ta như vậy hai tay trống trơn đi, đây chẳng phải là chết thảm hại hơn, không đúng, ở nơi nào đoán chừng là hồn phi phách tán, mấu chốt nhất là còn không thể không đi, liền ngày đó cái kia tiểu phản quan liền có thể để cho ta không có lực phản kháng chút nào, còn không bằng thuận theo nhìn xem có cái gì chuyện cơ." Ân Thiên Vấn lúc này cũng là có chút phiền não, Địa Phủ nhậm chức thời gian càng ngày càng tới gần, phiền não của hắn cũng càng nhiều.

Hắn không biết Lữ Bố đã đến Địa Phủ có thể hay không khôi phục tu vi, còn có ký ức, thậm chí thoát ly quý người hầu cái thân phận này, cái này khiến Ân Thiên Vấn càng là phiền não, hắn không biết nếu như Lữ Bố đã biết những thứ này sẽ thấy thế nào hắn.

"Một hồi nhìn xem Không Minh có ý kiến gì hay không, chuyện này hắn cũng biết, không đem hắn kéo vào nhóm lời nói, đoán chừng cũng không có cách, bất quá hắn ý đồ xấu rất nhiều, một hồi để hắn nhìn xem có biện pháp gì hay không." Lữ Bố giang tay ra nói.

Ân Thiên Vấn nhìn hắn một cái không nói gì, hắn biết Lữ Bố là nghĩ như thế nào, dù sao bọn họ là nhiều năm hảo hữu.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, chỉ là một hồi Không Minh liền ra tới , trong tay còn bưng một phần đồ vật, nhìn hắn ăn thật rất vui vẻ, đây cũng là để Ân Thiên Vấn càng thêm có lòng tin, nhìn thấy Không Minh ra tới.

Hắn mới lên tiếng.

"Không Minh, nghe nói người lần này là ra tới tìm đồ ?"

"Đúng vậy a, chẳng qua không có tìm được." Không Minh ăn nói một câu, căn bản không có một điểm cao nhân phong phạm giống như nguyên hương cầm quạt lòng người không phải hắn như vậy.

Chỉ bất quá Lữ Bố nghe được Ân Thiên Vấn lời nói sắc mặt có chút không đúng, hắn cũng không nghĩ tới Ân Thiên Vấn có thể như vậy hỏi, chẳng lẽ là muốn nói ra tới Không Minh tìm đồ vật liền ở hắn nơi đó? Bởi vì không rõ ràng tình huống, hắn cũng không nói chuyện.

"Lúc ấy tại Lữ Bố trong mộ mấy người kia khí tức người còn tồn tại sao? Ta cần muốn tìm tới bọn họ." Ân Thiên Vấn con mắt cẩn thận nhìn chằm chằm Không Minh nói.

"Đều có, chẳng qua cần thời gian." Không Minh nói.

"Nếu như cho người một trăm người tay, phân biệt đi tìm đầu." Ân Thiên Vấn nói, hẳn chỉ tự nhiên là bản thân những cái kia từ sĩ.

"Một trăm cái từ linh nhập thể, đoán chừng sẽ khiến chấn động, chẳng qua hiệu suất sẽ cao rất nhiều, không cần cân nhắc những thứ này sao?" Không Minh đem tâm về sau quăng ra, tâm nhẹ nhàng trôi nổi lên, rồi xuống trong phòng trên mặt bàn.

"Không cần phải để ý đến hẳn, tiếp qua một đoạn liền đi địa phủ, lại nhiều vấn đề cũng không cần ta đỡ, người chỉ cần đem đồ vật tìm cho ta ra tới là được rồi." Ân Thiên Vấn nói.

Không Minh đứng lên, nhẹ gật đầu.

"Chính là cái này, Hồn Tinh, người chỉ cần tìm được nó, ta liền có biện pháp đem thức ăn đưa đến Địa Phủ đi." Ân Thiên Vấn nhìn xem Không Minh nói.

Không Minh cũng là nhân tinh sáng lên, hẳn đối Ân Thiên Vấn mặc dù hiểu rõ không phải rất sâu, chẳng qua cũng là biết Ân Thiên Vấn không phải nói lung tung người, hẳn đã nói, liền có thể giải quyết, hẳn phát hiện lúc đầu đối với Ân Thiên Vấn không có cái gì lòng tin.

Lại tại một kiện lại một kiện sự tình bên trên, hẳn tham dự đi vào, mà chậm đã chậm đối Ân Thiên Vấn tự tin lên.

Có lẽ những chuyện này chính hẳn đều không có phát hiện, kỳ thật lấy thân phận của hẳn là trực tiếp nghe lệnh cùng phán quan, cũng không cần nghe theo một cái còn không có nhiệm chức Ân Thiên Vấn, nhưng là bây giờ hẳn mấy có lẽ đã lấy một cái thủ hạ đứng sau lưng Ân Thiên Vấn.

Không Minh chỉ trả lời một chữ "hào", sau đó từ Ân Thiên Vấn trong tay tiếp nhận trường kiếm, theo hẳn chậm rãi phiêu trên không trung, sau lưng chín mươi chín cái từ sĩ ra hiện ở bên cạnh hẳn, tựa như lúc trước xuất chinh như thế.

Lữ Bố nhìn Ân Thiên Vấn liếc mắt, cũng là trực tiếp bay ra ngoài, trong tay tay kích xuất hiện trên không trung, đi theo hẳn trực tiếp đứng tại Không Minh sau lưng.

Liền Lữ Bố đều không có nghe được, Không Minh nhìn lên bầu trời bên trong khắp trời đầy sao, nhẹ nhàng nói một câu: "Chúa công."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 150: Hoạt động gân cốt

Bầu trời màu đen bên trong, một đoàn người giống như u linh trên không trung xẹt qua, Không Minh cùng Lữ Bố liền như là một cái tướng quân chữ tại phía trước nhất.

Hai người đã không phải lần đầu tiên hợp tác, chỉ là lần này hiển nhiên càng thuận theo tâm ý của hai người, nhất là Không Minh Lữ Bố làm độc hành hiệp ngược lại còn tốt, hẳn tại thể chế Lý Thiên Nam một mực bị người đè ép, nhớ ngày đó hẳn cũng là có thể thống ngự ngàn quân nhân vật.

Hẳn nhưng là một người có dã tâm, đương nhiên hẳn cũng kiến thức Ân Thiên Vấn mười vạn binh mã.

Một cuộc chiến tranh sẽ tới rất nhanh, hẳn rõ ràng biết điểm này, hôm nay Ân Thiên Vấn có lẽ không có có ý thức đến là một cái ngòi nổ, mà Không Minh lại rõ ràng biết được, dĩ vãng hẳn tới làm việc mặc dù không nói là lén lút.

Nhưng cũng là cẩn thận từng li từng tí.

Khi nào có thể như vậy vô câu vô thúc, tùy ý hoành hành.

Nhưng hôm nay chuyện này hẳn cũng coi là đứng đội hoàn thành, một khi Ân Thiên Vấn nhiệm chức, vô luận hẳn thừa nhận vẫn là không thừa nhận, hẳn đều đã bị đánh lên Ân Thiên Vấn nhân hiệu, cũng chính là Ân Thiên Vấn loại này lực lượng mới xuất hiện thu được đại cơ duyên người.

Lần lượt xuất hiện, không chỉ có là nhân gian, thậm chí là Địa Phủ đều có, cho nên cái này một lần lại một lần quật khởi, Ân Thiên Vấn loại này không hiểu quy củ người một lần lại một lần phá hoại quy tắc, cho nên người lưỡng tính này thế gian đại động đẳng là ai cũng chuyện không giải quyết được.

"Đi thôi, Lữ Bố một cái một cái đến, ta giúp người chỉ rõ phương hướng, tranh thủ trước hừng đông sáng chúng ta trở về." Không Minh xuất ra la bàn trong tay, ánh trắng chiếu rọi ở phía trên, tại Không Minh động tác dưới từ không trung cũng là bắn ra mấy cái điểm sáng màu đen.

Hẳn tiện tay bắn ra mấy cái cho Lữ Bố.

Lữ Bố đưa tay đem giữ tại lòng bàn tay, nhìn thoáng qua Khổng Minh, một một nửa người liền cùng hắn đi ra.

Đến mức Ân Thiên Văn thì là đóng cửa lại, cũng vào trong nhà, mặc dù ngủ không được, bất quá hắn vẫn là rất hưởng thụ nằm ở trên giường cảm giác, đoán chừng là có hệ thống, mập mập ồ heo ngược lại cũng không phải rất bản, đến mức mập mập.

Bị Ân Thiên Văn từ trên mặt bàn ném tới trên ghế sa lon.

Ăn ngon không như sùi cảo, dễ chịu không bằng nằm, Ân Thiên Văn nằm ở trên giường cũng là buông lỏng xuống, chuyện gần nhất để hắn nghĩ sợ đau, căn bản không biết nên từ nơi nào làm lên, chỉ có thể là sự tình từng cái từng cái buộc hắn tới làm.

Đây hết thảy đều để hắn cảm giác rất vô lực.

Nhắm mắt, mở mắt, mở mắt, nhắm mắt.

Dùng hồn lực khống chế mập mập đồ trên bàn, một trên một dưới, một trên một dưới, cuối cùng lại khôi phục nguyên dạng, một đêm này hắn suy nghĩ rất nhiều, nghĩ đến những ngày này, hoặc là nói hắn có được hệ thống những ngày này.

Cải biến quá nhiều quá nhiều, vô luận là sinh hoạt, vẫn là chính hắn.

Kế hoạch tổng không đuổi kịp biến hóa, tỉ như nói mập mập chuyện này căn bản chính là ngoài ý muốn, còn có Hồn Tinh sự tình, lúc đầu hắn đều muốn quên rồi, lại bởi vì mập mập mỹ thực lại nhất định phải có được nó, còn có chính hắn hệ thống.

Tựa hồ là biết Ân Thiên Văn muốn xử lý nó, giấu ở Ân Thiên Văn trong thân thể, Ân Thiên Văn cũng căn bản không phát hiện được mảy may, còn có từ trong mộ đạt được tàn kính mảnh vỡ, hắn hiện tại cũng không biết có làm được cái gì.

Đoán chừng muốn tới tin thị Hùng Kê Sơn, đạt được còn lại mới có thể biết nó đến cùng có làm được cái gì.

Cướp ăn xong đồ vật liền giữ ở ngoài cửa, giống một cái ấn hình tượng đá như thế, an tâm thủ hộ Ân Thiên Văn, Ân Thiên Văn cũng chậm chậm quen thuộc loại cảm giác này, hắn không rõ ràng những cái kia, rõ ràng có rất nhiều thủ hạ người vì cái gì sự tình gì đều muốn bản thân tự mình động thủ.

Nhất là hắn nhìn qua những cái kia trong tiểu thuyết nhân vật chính, giống như coi như hắn có được một cái môn phái, còn muốn bản thân tự mình xắn tay áo lên đi làm.

Ngồi tại phía sau màn ngồi mát ăn bát vàng tốt bao nhiêu, trách không được nhiều người như vậy thích chương không toàn cục, Khổng Minh mặc dù nói qua hắn đã mò tới tấn cấp tiên thiên cánh cửa, nhưng là Ân Thiên Văn biết, hắn tất cả tu vi đều là từ hệ thống kia lấy được.

Mà lại hắn hệ thống giống như so người khác đều cao cấp hơn một chút.

Nhưng là hắn hệ thống lại tương đối bá đạo, một lời không hợp liền muốn để hắn nói bái bai, cho nên Ân Thiên Văn mới nghĩ như vậy thu được tàn kính, chẳng qua trước đó cũng phải xử lý tốt bọn hắn quan hệ,

Không phải vậy căn bản là không có cách một lần nữa tăng cao tu vi.

"Thiên văn, sớm a." Mập mập mơ mơ màng màng đi dạo đến phòng ngủ nhìn xem Ân Thiên Văn nói, miệng bên trong còn đánh lấy a cát.

"Sớm, người hôm nay lại không cần mở cửa lên tới sớm như thế làm gì." Ân Thiên Văn nhìn xem hắn nói.

"Ta cũng không biết, nguyên lai phòng ngủ thích ngủ nướng, bất quá bây giờ lại phát hiện căn bản ngủ không được mấy giờ liền tỉnh." Mập mập gãi đầu một cái nói.

Ân Thiên Văn cười cười, không nghĩ tới không chỉ một mình hắn có dạng này quấy nhiễu, cho nên hiện tại cũng có chút nhìn có chút hà hê: "Ha ha, người tiếp qua mấy tháng, một hai năm người xem một chút người căn bản không ngủ được, khi đó thì càng sướng rồi."

Lúc đầu hắn nghĩ đến mập mập cái này tốc độ tu luyện hắn là sẽ rất chậm, chẳng qua cân nhắc đến, hai người bọn họ ở giữa hợp tác, mập mập nếu như toàn bộ ăn một ít linh dược làm cơm, vậy thì không phải là hắn có thể không chế, Ân Thiên Văn thật đúng là muốn nhìn một chút một cái không đối bụng người nhìn xem một đồng lớn mỹ thực nên như thế nào.

Nghĩ đến Ân Thiên Văn liền không nhịn được nở nụ cười, nhìn mập mập có chút rùng mình.

"Ha ha."

"Ngọa tào, người đừng nhìn ta như vậy, nhìn ta trái tim trực nhảy, ta cũng không thích nam nhân." Mập mập đi tới vỗ một cái Ân Thiên Văn nói.

"Phòng vệ sinh tại kia, ta đi tắm một cái." Ân Thiên Văn mặc dù bây giờ trên người đã sẽ không sinh ra cái gì tro bụi, nhưng là vẫn thói quen rửa mặt, đương nhiên đây là tại có điều kiện thời điểm, tại trong mộ đi kia đánh răng rửa mặt.

Mà ở bên ngoài làm nhiệm vụ Lữ Bố cùng Khổng Minh lại gặp được một nan đề.

Hai người đứng tại một ngọn núi trước, kỳ thật nói là núi đều có chút khen nó , cũng liền một, hai trăm mét cao, nhưng là hai người lại rơi trên mặt đất, bởi vì nơi này người bọn họ không đối phó được, nếu như là tại Địa phủ hai người bọn họ một ngón tay đều có thể đem hấn nghiền nát.

Nhưng là ở chỗ này, nơi này là dương gian, hấn làm không được, Lữ Bố cũng làm không được, đây chính là quy tắc, bọn họ đẳng cấp này quý vật liền không thể đột phá tiên thiên, trừ phi phán quan ở chỗ này còn có thể, sẽ không bị áp chế thấp như vậy.

"Làm sao bây giờ?" Lữ Bố nhìn xem Không Minh, hai người bọn họ sẽ cùng nhau thời điểm luôn là Không Minh làm chủ. Hấn thấy hai người bọn họ tăng thêm chín mươi chín cái tử sĩ nên có thể liều một phen , hấn vốn chính là hiếu chiến tâm tư.

Thế nhưng là trên đường đi những người kia nhìn thấy hấn còn có phía sau hấn tử sĩ đều cơ hồ là tước vũ khí đầu hàng, bởi vì vì căn bản không phải một cái lượng cấp đối thủ, một cái Hậu Thiên đỉnh phong ở chỗ này đều tính là cường giả , người một lần xuất hiện năm mươi cái, đang đùa ta?

Mà bây giờ hai người truy tung cũng không phải người khác, chính là Hư Sinh.

Ân Thiên Vấn rửa mặt xong, nhìn trước mắt tấm gương, theo bản năng giống xuyên thấu qua Lữ Bố hấn nhìn xem đồ vật, lại là một bức tranh xuất hiện tại Ân Thiên Vấn trước mắt trong gương, đây là Lữ Bố chủ động quảng bá tới tình hình.

Một tòa núi thấp, nhưng lại có Tiên Thiên cao thủ bày ra cấm chế, Không Minh có lẽ có thể giải quyết, nhưng là người trước mắt muốn chạy trốn hấn lại không khổng chế được, mà hấn chuyển này nhiệm vụ là thu được Hồn Tinh, nếu như người ở bên trong đi , vậy nhiệm vụ này cũng liền thất bại .

"Thế nào thiên vấn." Mập mạp đi tới lúc đầu cũng nghĩ rửa mặt, nhìn xem Ân Thiên Vấn đang sửng sờ.

"Không có việc gì, ta nên hoạt động một chút gân cốt."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Áo xanh Thanh Tước

"Hoạt động gân cốt?" Mập mạp nghe xong, trong nháy mắt con mắt mở thật to, một mặt cảm thấy hứng thú bộ dáng, chẳng qua Ân Thiên Vấn đồng thời không có phản ứng hấn.

Cái này cũng không là trò trẻ ranh, hấn một cái liền sau này sơ kỳ tu vi, không đúng, liền sau này trung cấp tu vi người đều không có, đi quả thực là tự tìm cái chết, sở dĩ nói hấn không có có sau này trung cấp, là bởi vì tôi hôm qua sinh sinh kia những linh dược kia đem hấn chồng chất đã đến sau này sơ kỳ.

Cho nên nói hấn hiện tại cũng là một võ giả , chỉ bất quá hấn bản thân cũng không biết thôi.

"Quên đi thôi, người đi đoán chừng không nhất định có thể còn sống trở về, người nghe nói qua thần tiên đánh nhau, phạm nhân gặp nạn không có." Ân Thiên Vấn nhìn xem mập mạp một mặt lấy qua thân phận của người đến nói, còn vỗ vỗ bờ vai của hấn, chỉ bất quá khoe miệng kia một tia cười lại là thế nào cũng ăn tàng không đi.

"Người gạt ta cũng không cần như vậy đi, thiên vấn." Mập mạp một mặt không tin.

"Vậy người cảm thụ một chút." Ân Thiên Vấn nhìn xem mập mạp.

Toàn thân hồn lực bộc phát, tại cái này cái phòng vệ sinh bên trong, mập mạp cũng cảm giác giống như thiên băng địa hãm như thế, trong chớp nhoáng này hấn cảm nhận được mùi vị của tử vong, con mắt đều giống như muốn nổ tung ra như thế, tứ chi thậm chí đều không cảm giác được một chút xú tự giác.

Cũng may là Ân Thiên Vấn, vừa dễ xuống là thu, đồng thời không có áp bách quá lâu, dù cho là như vậy, lại Ân Thiên Vấn thu lại khí thế một sát na kia, mập mạp vẫn là đặt mông ngồi trên mặt đất, phản ứng nửa ngày vẫn là Ân Thiên Vấn bắt hấn cho đỡ lên.

"Hiện tại đã biết, ta nói vì cái gì người đã rất nguy hiểm đi, ta đối với người mà nói tính là cao thủ, nhưng là ở trong mắt người khác, cũng chỉ là giống như sâu kiến tồn tại, người tự suy nghĩ một chút, người có được cái này làm thức ăn ngon năng lực, trừ phi người cả một đời uốn tại trong hốc núi, cứ như vậy lấy cái tháng sau liền làm cho cả Trịnh Thị đều biết ."

"Coi như là người bình thường, bọn họ đều có thể nhìn ra, khối này bánh gatô to lớn, những cái kia du côn lưu manh cũng đã tới tìm người đi, không nên

quá mê tín người hệ thống, hẳn không thể giúp người đối phó những nguy hiểm này, có thể làm chỉ có chính người, suy nghĩ thật kỹ đi, mập mạp."

"Ta đi trước."

Ân Thiên Vấn vịn vịn mập mạp đã đến trên ghế sa lon, sau đó cả người hẳn hồn lực tán phát tại quanh thân, từ cửa sổ bay ra ngoài, coi như lúc này ánh mắt trên không trung người, nhìn xem cũng là không có vật gì, bởi vì mập mạp nơi này thật sự là quá có tiếng.

Mặc dù bảo hôm nay không kinh doanh, nhưng là vẫn lại một số người đang chờ, vì không cho mập mạp tìm phiền toái, cho nên hẳn liền lặng yên không tiếng động đi ra.

Địa điểm tại Trịnh Thị cách đó không xa, Ân Thiên Vấn cũng là tốc độ cao nhất đi đường, tốc độ của hẳn so ngồi xe còn phải nhanh một chút, lại thêm hẳn dùng Thần Hành Phù, phong độn phù một loại phụ trợ, mặc dù có chút hao phí hồn lực, nhưng là lúc này cũng không có lộ ra trọng yếu như vậy.

Cho nên rất nhanh đã đến Lữ Bố cùng Khổng Minh vị trí.

Hơn một trăm người đứng tại cái này trên núi hoang, chẳng qua tại trong mắt người bình thường, nếu không phải Ân Thiên Vấn hiển lộ ra thân hình, bọn họ nhìn xem cũng chính là một mảnh hư vô.

"Người đã đến." Khổng Minh nói.

"Ân, không có phát hiện Hồn Tinh sao?" Ân Thiên Vấn nhìn xem hai người ở chỗ này, kỳ thật trong lòng đã biết đáp án.

"Không có, chẳng qua này là cuối cùng một chỗ khí tức, nên ở chỗ này." Lữ Bố thanh trường kiếm ném tới, Ân Thiên Vấn trên lưng, chín mươi chín tên tử sĩ liền nhao nhao bám thân trên đó, bọn họ đã bốn ba một đêm, không hề giống Khổng Minh Lữ Bố còn có cướp như thế không sợ đương gian ăn mòn.

"Ân, chúng ta đi trừ sơn môn đi, ở đâu liền muốn thủ nơi nào quy củ." Ân Thiên Vấn thanh trường kiếm thu hồi nhẫn trữ vật, mang theo ba cái chiến quỷ đi thẳng về phía trước.

Núi này sườn núi nhìn cũng kỳ quái, lúc trước là thường thường không có gì lạ, không có biến hóa chút nào, lại tại Ân Thiên Vấn chính thức bước vào thời điểm, biển nổi sóng lớn đến, trên đất cỏ nhỏ, còn có lá cây cũng bắt đầu thuận theo một cái phương hướng phồng lên, nhìn hơi có chút bất phàm.

Chẳng qua tại cái này mấy người cũng là không cho phép, nhất là Ân Thiên Vấn sau lưng còn có cướp tồn tại.

Một cái bia đá tại phía trước xuất hiện, chẳng qua lại như ẩn như hiện tựa như là tại không gian tường kép bên trong, tới tới lui lui hiển hiện.

"Khổng Minh? Người có thể làm được sao?" Ân Thiên Vấn vịn vịn đầu nhìn phía sau Khổng Minh nói.

Khổng Minh tiến lên một bước, mới vừa đem la bàn cầm lên, còn không nói chuyện lại lui về nơi xa.

Bởi vì phía trước cấm chế bản thân tản ra, một người xuất hiện ở nơi nào, có chút tránh ra thân hình nói ra: "Đại nhân cho mời mấy vị quý khách lên núi."

Thanh âm rất êm tai, cũng rất thanh thúy, Ân Thiên Vấn thân hình không có dừng lại, bởi vì cấm chế này buông ra sau đó, giống như không có bất luận cái gì cách trở, hẳn hồn lực thăm thấu, thậm chí nhìn thấy vị kia đang chờ hẳn người, chẳng qua cũng thuận tiện nhìn thấy một người quen.

Không nghĩ tới nàng cũng ở nơi đây.

"Đi thôi." Ân Thiên Vấn nói, cái thứ nhất bước vào cái này trong cấm chế, theo Lữ Bố Khổng Minh đều đi vào, cấm chế lại chậm rãi quan bế, tại người bình thường nhìn tới đây chính là một cái tiểu gò núi thôi.

Rất sung túc linh khí, đây là Ân Thiên Vấn cảm giác đầu tiên, đến mức Khổng Minh cùng Lữ Bố hình như là đã sớm biết như thế, Ân Thiên Vấn cũng không có biểu hiện ra ngoài, loại trừ lúc trước giúp bọn hắn mở ra cấm chế người, tại phía trước còn có một nữ hài tại dẫn đường.

Không có rất xa, nơi này hết thấy nhìn đều rất phổ thông, Ân Thiên Vấn lại biết nơi này ở một cái Tiên Thiên cao thủ.

Như vậy tới nhìn, liền lại có thể nhìn thấy một ít thâm ý, tỉ như cái ao nhỏ kia hồ bên trong nuôi, kia vườn rau bên trong loại, còn có một số bay lên linh cầm, bởi vì vì một cá nhân nguyên nhân, đều trở nên có linh khí lên, núi không tại cao, có tiên thì có danh.

Tiên Thiên cao thủ ở thế tục người xem ra đã cùng tiên nhân không khác.

"Tại hạ áo xanh, các chư vị đã lâu." Ân Thiên Vấn mấy người chuyển qua một cái chỗ ngoặt, liền thấy một người trung niên nam tử, thân mang một thân trường bào màu xanh, có chút chấp tay nói.

Ở phía sau hẳn, còn có một người mặc màu xanh váy dài tiểu cô nương, Ân Thiên Vấn nên tính là lần thứ hai gặp được.

"A, nguyên lai ta đã nổi danh như vậy a, ha ha." Ân Thiên Vấn bất động thanh sắc, cười ha ha.

Liền theo áo xanh tiến vào chính đường, đây là một cái cổ kiến trúc, nhìn nên nhiều năm rồi, áo xanh là chủ nhân tự nhiên ngồi tại ngai quý bên trên, tại

bước vào căn phòng này thời điểm, Lữ Bố, Không Minh, cướp đều rớt rít hiển lộ thân hình.

"Ân tiên sinh quả thật là tuổi trẻ tài cao a, Thanh Tước đem đồ vật mang lên." Áo xanh đầu tiên là nịnh nọt một câu, sau đó nhìn sau lưng tiểu cô nương để nàng đem đồ vật đưa cho Ân Thiên Vãn.

Ân Thiên Vãn nhìn trước mắt tiểu cô nương, ngược lại là cũng không có thay đổi gì, chẳng qua nhìn xem trong tay nàng khay bên trong đồ vật, ngược lại là sinh lòng ghen ghét, hai người lên một lần gặp mặt chính là như vậy tình hình, không nghĩ tới lại lần gặp gỡ như cũ là như thế, tạo hóa trêu ngươi a.

Chẳng qua Ân Thiên Vãn vẫn là lấy trước mắt đồ vật, cuối cùng nửa khối Hồn Tinh, cũng rốt cục tới tay.

Loại trừ áo xanh sau lưng tiểu cô nương kia có chút kinh ngạc, người còn lại đều không có cái gì dị dạng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Tinh thần độc tố

Trong phòng khách tại Ân Thiên Vãn mấy người ngồi xuống sau đó, liền lên tới mấy cái áo xanh thẳng nhóc bung lên vài chén trà, tựa hồ là e ngại Không Minh Lữ Bố bọn họ âm trầm quý khí, mà cúi đầu căn bản không dám nâng lên, chẳng qua nhưng không có phát run cái gì.

Điều này cũng làm cho Ân Thiên Vãn hơi kinh ngạc, Tiên Thiên cường giả người bên cạnh, kiến thức liền xa phi thường người, Tề tướng trước cửa thất phẩm quan.

Linh trà đặt ở bọn họ chỗ ngồi bên cạnh trên mặt bàn, Ân Thiên Vãn giật giật cái mũi, nghe được một cỗ linh khí, hiển nhiên cũng vật phi phạm, chẳng qua Lữ Bố bọn họ hiển nhiên là không có phúc hưởng thụ.

"Các ngươi trước đó nên đã thấy qua đi." Áo xanh nhìn xem Ân Thiên Vãn vừa cười vừa nói.

"Gặp qua một lần, vốn là còn chút nghi hoặc, chẳng qua gặp lại lần nữa ta lại suy nghĩ minh bạch." Ân Thiên Vãn nghĩ đến lúc ấy tại tin thị phía sau núi chỗ nào, vì cái gì cái kia nữ tu sẽ đi cứu hắn, hiện tại xem ra hắn là cái này gọi là Thanh Tước cô nương.

Hai lần ân tình, ngược lại để Ân Thiên Vãn có chút đoán không ra áo xanh dụng ý, hắn không tin Thanh Tước vẹn vẹn lần thứ nhất cùng gặp mặt hắn liền sinh lòng hảo cảm, lại thêm lần này Hồn Tinh, lúc ấy nghe Đông Pha cùng Hư Sinh lời nói, giống như liền là cái này áo xanh đối với nó cảm thấy rất hứng thú.

Bất quá bây giờ Ân Thiên Vãn cũng không phải lúc trước hắn, không chỉ có Lữ Bố Không Minh trợ trận tăng thêm chín mươi chín cái tử sĩ còn có cướp tồn tại, hắn có tự tin, bất luận là áo xanh đến cùng có âm mưu gì hoặc là hảo ý, hắn đều không sợ đây là tự tin của hắn.

"Mặc dù biết nói như vậy rất không có có lễ phép, nhất là đối ân nhân cứu mạng tới nói, bất quá ta vẫn là muốn biết ngươi dụng ý thực sự." Ân Thiên Vãn biết nếu để cho Không Minh cùng hắn ở chỗ này tranh luận lời nói, có lẽ nói lên hai ngày hai đêm cũng không có vấn đề gì.

Nhưng là tại Hồn Tinh tới tay sau đó, Ân Thiên Vãn liền nghĩ nhanh lên trở về đem mập mạp sự tình giải quyết, bởi vì tin thị còn có rất nhiều chuyện chờ lấy chỗ khác sửa sang.

Không biết bên kia tà tu xâm lấn thế nào, tin tưởng hòa thượng không tại, chuyện bên kia cũng lật không là cái gì sóng lớn đi, không biết người nhà có không có chịu ảnh hưởng, chẳng qua loại trừ Hùng Kê Sơn cũng không có người chú ý bọn họ.

Lần này trở về, tin tưởng hắn có thực lực sẽ làm cho tất cả mọi người giật nảy cả mình, mà lúc trước uy hiếp hắn những người kia, cũng muốn trả giá đắt.

"Không nghĩ tới Ân tiên sinh cũng là tính tình bên trong người, vậy ta liền nói ngắn gọn, lúc trước những cái kia bất luận là có ý hay là vô tình, đều xem như đưa cho ngươi quà ra mắt, phía dưới có thể tới nói chuyện chúng ta giao dịch." Áo xanh tựa hồ đoán chắc Ân Thiên Vãn có thể như vậy nói, chẳng qua lấy địa vị của hắn cũng sẽ không nói cái gì khác sự tình.

Ân Thiên Vãn cười cười, nói dễ nghe một chút gọi tính tình bên trong người, nói rõ ràng liền là không có đầu óc, chẳng qua này cũng không chết Ân Thiên Vãn để ý đồ vật, bởi vì hắn chậm rãi không cần tính toán, nhất lực hàng thập hội là đủ.

Mà lại đạt được Hồn Tinh đã coi như là hắn thu hoạch lớn nhất, đến mức giao dịch, nhìn xem áo xanh như thế đã tính trước bộ dáng, hắn nghĩ không ra bản thân đến tốt cùng có cái gì "Tốt" để hắn tiến hành làm vui lòng.

"Giao dịch gì, nói nghe một chút." Ân Thiên Vấn nói.

"Che chờ." Áo xanh đem trong tay uống trà sạch sẽ, nhẹ nhàng nói.

Ân Thiên Vấn con người có chút co rút lại, mang theo chút hân ý, cầm lấy chén trà uống một ngụm, trong đầu nghĩ đến áo xanh lời nói, hắn nói che chờ hiển nhiên không phải muốn che chờ Ân Thiên Vấn, vậy hắn nói hắn là Ân Thiên Vấn người nhà.

"Ta hiện tại cần người che chờ sao?" Ân Thiên Vấn nói, nếu có điều nghĩ nhìn thoáng qua bên cạnh cướp.

"Ta hiện tại đã tại che chờ người, ta cần chỉ là một cái bình đẳng giao dịch." Áo xanh khoát tay áo, từ ngoài cửa tới một người, cùng áo xanh Thanh Tước mặc cổ trang còn có kia trong phòng đồ dùng trong nhà có vẻ hơi không hợp nhau.

Nhưng là cầm trong tay đồ vật lại hấp dẫn lấy Ân Thiên Vấn ánh mắt, xác thực nói là đối phó tầm phắt bên trong truyền tới video.

Tình huống bên trong rõ ràng là tin thị Cổ huyện, Ân Thiên Vấn quê quán, mấy người giết mấy đồng tiền giao tới tà tu, đồng thời không có gây nên người chung quanh chú ý, đây hết thảy liền biến mất tại trong lúc vô hình.

Tại Ân Thiên Vấn nhìn xem video thời điểm, áo xanh nói ra: "Chuyện như vậy ta đã giúp người giải quyết ba đợt,

Người làm sự tình thật là quá không cẩn thận."

Áo xanh lời nói là nhẹ nhàng, chẳng qua Ân Thiên Vấn trong lòng lại là lật lên cơn sóng, lúc trước hắn từ trong nhà rời đi thời điểm, căn bản không có nghĩ tới những thứ này sự tình, cũng không nghĩ tới hắn sẽ cho nhà mang đến như vậy nhiều tai nạn.

Mà lại hắn lúc trước loại tình huống kia, cũng không giúp đỡ được trong nhà bao nhiêu, trừ một chút tiền tài.

Bất quá trước mắt áo xanh cùng Hùng Kê Sơn những người kia hiển nhiên có chút khác biệt, một là thực lực của hắn mạnh hơn, hai là hắn muốn cầu cạnh hắn, nghĩ tới đây hắn liền nói ra: "Không biết tại hạ có gì có thể giúp cho người."

"Ta nói đây là một trận giao dịch, ta giúp người che chờ người nhà, người có thể tại bên ngoài thỏa thích xông xáo, bất quá ta cần người tại tiền giai tiên thiên về sau, có thể giúp nữ nhi của ta giải quyết tinh thần của hắn độc tố." Áo xanh nhìn xem Ân Thiên Vấn nói.

"Tại sao là ta." Ân Thiên Vấn hỏi hắn muốn hỏi nhất một vấn đề.

"Ban đầu ở tin thị phát hiện người thời điểm, chỉ là làm một cái sơ kỳ đầu tư, người hồn lực xa xa tinh thuần tại những người khác, mà lại người tiền giai tốc độ cũng viễn siêu những người khác, hai điểm này thiếu một thứ cũng không được, dù sao nữ nhi của ta có thể không kiên trì được quá lâu." Áo xanh nói.

Áo xanh lời nói cũng là giải quyết Ân Thiên Vấn nghi vấn, để hắn đổi chuyện lúc trước cũng là rộng mở trong sáng.

"Tốt, không biết giao dịch này ngày quy định là bao lâu." Ân Thiên Vấn nói.

"Một năm, ta giúp người một năm, nếu như người tiền giai tiên thiên, đồng thời trợ giúp Thanh Tước trị liệu, ta sẽ tiếp tục giúp người che chờ người nhà, nếu như người chưa có thể tiền giai, kia giao dịch liền dừng ở đây." Áo xanh nói, nhìn bên cạnh Thanh Tước ánh mắt vô hạn cung chiêu.

"Nói như vậy tựa hồ ta không có lý do cự tuyệt." Ân Thiên Vấn nhún vai nói.

Áo xanh cử động lần này không chỉ có giúp hắn giải quyết hắn một mực lo lắng vấn đề, còn có cơ hội để Ân Thiên Vấn đổi Thanh Tước ân tình, đây cũng là nhất cử lưỡng tiện, huống hồ hắn cũng có tự tin tại trong vòng một năm đột phá tiên thiên.

Đương nhiên đây hết thảy đều tại hắn còn sống điều kiện tiên quyết, mà lại đi qua một năm giảm xóc thời gian, Ân Thiên Vấn cũng có năng lực hơn bảo hộ người nhà.

"Vậy ta liền đợi đến Ân tiên sinh tin vui." Áo xanh nhìn xem Ân Thiên Vấn nói, Tiên Thiên cao thủ áp bách vừa ra là thu.

Hiển nhiên hắn cũng không phải loại lương thiện, nếu như Ân Thiên Vấn tiến vào tiên thiên mà không có hoàn thành cam kết lời nói, tin tưởng cũng sẽ ngênh đón áo xanh điên cuồng trả thù, Ân Thiên Vấn có thể nhìn ra được, áo xanh lần nữa toàn bộ là bởi vì nữ nhi của hắn.

Nếu như một năm kỳ hạn đến, mà Thanh Tước không cách nào cứu chữa lời nói, hắn cũng liền tại không có trói buộc.

"Tạ ơn, nếu như không chê, cái này đồ vật, có lẽ có thể làm dịu Thanh Tước cô nương bệnh tình." Ân Thiên Vấn tại áo xanh nói ra giao dịch thời điểm, hồn lực liền quét một lần Thanh Tước, lại phát hiện kia tinh thần độc tố không hề tầm thường, thậm chí muốn thôn phệ hắn hồn lực.

Đây cũng là để hắn quá sợ hãi, bất quá hắn cũng từ hồi đoái trong hệ thống lấy ra một vật, chỉ ít đối với nó có tác dụng khắc chế.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Hệ thống thăng cấp

Cổ trong phòng, Ân Thiên Vấn xuất ra một đoạn tiểu hải cánh tay dài đánh gãy mộc, cái này gỗ tựa như là hủ thực thật lâu như thế, phía trên từng cái lỗ thủng, Ân Thiên Vấn cầm ở trong tay nhẹ như không, nếu có người có thể nhìn thấy Ân Thiên Vấn hồn lực.

Liền có thể nhìn thấy, Ân Thiên Vấn hồn lực tại mắt hồn mộc trong lỗ thủng, mỗi xuyên qua một lần, thì càng sâu một phần, mặc dù rất nhỏ bé, nhưng cũng coi là một kiện khó lường bảo vật.

"Dưỡng Hồn mộc, vật này ta ngược lại thật ra tìm rất lâu." Áo xanh tay nhẹ nhàng một chiêu, Ân Thiên Vấn trong tay đồ vật liền tự động bay đi, hiển nhiên là đối Dưỡng Hồn mộc rất là quen thuộc. Đồng thời nhìn về phía dẫn dắt ánh mắt cũng càng thêm hiển lãnh lên.

Áo xanh đem mắt hồn mộc thu vào trong ngực, cũng không thấy cái gì động tác, liền biến mất không thấy gì nữa, hiển nhiên cũng là lại trừ vật loại pháp bảo, tiếp tục uống lấy trà không nói nữa.

"Vậy chúng ta liền không nhiều làm trì hoãn, hi vọng tiền bối có thể tuân thủ lời hứa." Ân Thiên Vấn nhìn xem áo xanh đã có tiền khách chỉ ý, liền ôm một quyền, nhìn xem áo xanh nói, sau đó đứng lên.

Áo xanh cũng chỉ là khách sáo một câu, cũng chưa đứng dậy đưa tiễn, thậm chí kia Thanh Tước cô nương cũng không đứng dậy, ra phòng, liền có thăng nhóc đem hướng về lối ra mang.

Ân Thiên Vấn đi trên đường nhủ mảy.

Người nhà là nhược điểm của hắn, cho nên tại áo xanh nói lên cái này giao dịch thời điểm, hắn căn bản không có lý do cự tuyệt, không hỏi chi tiết, cũng không hỏi tại sao là hắn, bởi vì những thứ này hắn thấy đều không có ý nghĩa gì, một cái Tiên Thiên cao thủ nói lên yêu cầu hắn mặc dù không sợ, thế nhưng là cũng không có cái gì lý do để phản đối.

Đi Địa Phủ nhậm chức thời gian tới gần, hắn vẫn luôn đang tự hỏi thế nào mới có thể bảo hộ người nhà, cũng một mực không có đầu mối, hắn thậm chí nghĩ tới đem từ sổ lưu lại mấy cái, nhưng là những thứ này từ sổ dù sao không phải Lữ Bố, hắn không có cái gì tín nhiệm có thể nói.

Mà lại từ Hùng Kê Sơn sự tình xem ra, lại thêm áo xanh cách làm, giống như hắn hết thấy đều là trong suốt, đây cũng chính là hắn không có cò kè mặc cả nguyên nhân, hắn mặc dù bây giờ tại võ giả trực tiếp thế lực được cho có chút tiểu thành liền, nhưng là đối với người bình thường thế giới còn không có cơ sở.

Không giống bọn họ những truyền thừa khác thật lâu võ giả, có một cái khổng lồ mạng lưới quan hệ.

Lo lắng hiện tại áo xanh muốn cầu cạnh hắn, cả hai lẫn nhau có nhu cầu có lẽ liền là biện pháp tốt nhất, huống hồ Thanh Tước lúc ấy tại Hùng Kê Sơn cũng coi là cứu hắn cùng nguy nan ở giữa, lần này áo xanh lại đem tặng Hồn Tinh cùng cứu người nhà của hắn, cái này mấy giờ chất chồng thêm cũng làm cho Ân Thiên Vấn đối với nó không sinh ra ác cảm gì.

"Thiên vấn, ta luôn cảm giác có cái gì không đúng, Không Minh người cảm thấy đâu?" Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn nói, nghĩ nghĩ lại hỏi Không Minh, với hắn mà nói cái này động não sự tình vẫn là hỏi Không Minh tương đối tốt, hắn căn bản lười nhác nghĩ.

Ân Thiên Vấn không nói gì, muốn nghe xem Không Minh ý kiến, dù sao hắn thuộc về túi khôn hình nhân mới.

"Theo ta thấy, cái này áo xanh chỉ ít tại trong vòng một năm sẽ tuân thủ ước định, tu vi của hắn không giống như là nhìn đơn giản như vậy, nếu như động thủ, ta tin tưởng hắn có thực lực đem chúng ta tất cả lưu lại, điểm mấu chốt còn tại ở trong vòng một năm thiên vấn người có thể hay không giúp nữ nhi của hắn giải độc." Không Minh nhẹ lay động quạt lông nhìn phía sau toà kia cổ ốc, trong mắt tràn đầy kiêng kỵ.

"Mạnh như vậy? Liền cướp cũng không là đối thủ?" Ân Thiên Vấn nhìn bên cạnh tiên thiên hộ vệ nói.

"Hắn muốn cầu cạnh người, vô luận là Tiên Thiên hậu thiên đều không có khác nhau, người nên nghĩ là, một cái cao như thế tu vi người, giúp người bảo hộ người nhà một năm, mà người chưa thể tấn cấp tiên thiên, cứu nữ nhi của hắn, cho dù khi đó người làm tới quan ngoại giao, đánh giết hắn lại có thể thế nào, một cái không có nhược điểm Tiên Thiên cao thủ, tại cái này trong thế tục trả thù người có thể tiếp nhận sao? Chỉ sợ người cái kia hương đều muốn đối ngoại tuyên bố phát sinh thiên tai." Không Minh thanh âm rất nhẹ, nhưng là một ít lãnh ý tại mấy người ở giữa tràn ngập.

Nhất là Ân Thiên Vấn, hắn đã có thể tiên đoán được, nếu như áo xanh tận mắt nhìn đến nữ nhi của hắn chết đi, sẽ là tình hình gì, bất quá, hắn tấn cấp trước trời đã là mười phần chắc chắn sự tình, ngược lại cũng không là vấn đề, huống hồ hắn vừa rồi đã từng điều tra kia Thanh Tước trên người độc tố

cũng không phải là giả tạo .

Liên hần tinh thuần như thế hồn lực đều có thể thôn phệ,

Chắc hẳn cái này trong vòng một năm nên đều không có vấn đề gì.

Mấy người ra ngọn núi nhỏ kia, liền hướng mập mạp chỗ ở tiến đến, trên đường đi Ân Thiên Vãn cũng không có nhân rồi, một mực đang quan sát hần hồi đoái hệ thống, một trăm khối Hồn Tinh tới tay sau đó, không có bất kỳ cái gì nhắc nhở, nhưng là hồi đoái hệ thống lại trực tiếp xuất hiện .

Cấp thấp hồi đoái hệ thống đối ứng điểm hồi đoái là tiền hồi đoái .

Cao cấp hồi đoái hệ thống thì là chỉ có một trăm điểm, đây là kia một trăm khối Hồn Tinh.

Mà lúc trước nhìn truyền tống trận, liền muốn ba mươi điểm hồi đoái, trọn vẹn ba phần từ một, để Ân Thiên Vãn không khỏi có chút đau lòng, nhưng là vẫn đổi, nhìn thoáng qua trừ vật loại bảo vật, phát hiện cũng liền mấy giờ điểm hồi đoái, thế là liền xài năm điểm lại mua một cái.

Trọn vẹn là trên tay hần gấp mười, cái này khiến Ân Thiên Vãn có một loại cảm giác một đêm giàu xổi.

"Lữ Bố, ngươi có thể sử dụng nhẫn trừ vật sao?" Ân Thiên Vãn nhìn thoáng qua Lữ Bố nói, trước đó đều không có cân nhắc vấn đề này, hiện tại đột nhiên thêm ra tới một cái, Ân Thiên Vãn liền thuận miệng hỏi một câu.

Lữ Bố nhìn thoáng qua nói ra: "Không dùng được, chúng ta lại bản thân không gian trừ vật, tu luyện ra được, huống hồ ngươi đồ vật ta cũng không có cách nào dùng, cho kia tiểu mập mạp đi, một hồi lại để cho hần làm một bữa cơm, chúng ta cần phải đi."

Ân Thiên Vãn không nói gì, xác thực bọn họ cần phải trở về, lúc trước tại kia trong mộ vẫn còn có tìm cớ, hiện đang một mực ở bên ngoài trì hoãn, lại không có có lý do gì .

Mấy người một đường không nói chuyện, tăng tốc tốc độ bay phía dưới, cũng là rất nhanh liền đã đến mập mạp trong tiệm, mập mạp đang ngồi trên bàn nghĩ đến sự tình, căn bản không có phát hiện Ân Thiên Vãn mấy người bọn hần xuất hiện ở đây.

"Mập mạp nghĩ gì thế?" Ân Thiên Vãn đột nhiên vỗ một cái bờ vai của hần.

Mập mạp lập tức nhảy dựng lên, thế nhưng là chân lại kẹt tại cái bàn bên trong, cứ như vậy liền biến thành ngựa ra sau lấy ngã trên mặt đất, Ân Thiên Vãn lúc đầu có thể đem hần đỡ lấy, bất quá nghĩ đến hần hiện tại cũng là sau này sơ kỳ võ giả, quăng một lần cũng không có gì vấn đề, liền nở nụ cười.

"Ngọa tào, ngươi đi đường đều không có tiếng âm a, mấy vị kia lão đại đâu." Mập mạp vỗ vỗ trên người cũng không tồn tại xám nói, hiển nhiên hần vẫn là đối Lữ Bố cùng Không Minh càng thêm có hứng thú một ít.

Lữ Bố nghe vậy chậm rãi phiêu tới, tại mập mạp mặt tiền một tác địa phương, chậm rãi hiển lộ ra ra nha.

Mập mạp vừa mới ngồi xuống, lại cảm giác được có từng trận âm phong hướng về trước mặt của hần thổi qua đến, làm hần ra cả người nổi da gà, còn chưa kịp phản ứng, liền thấy một trương xanh xám mặt ra hiện ở trước mặt của hần, từng đợt âm khí đập tại trên mặt hần.

Thế là gia hỏa này, lại đặt mộng ngồi trên mặt đất, lúc này Lữ Bố cũng không nhìn được nở nụ cười nói ra: "Cái này tiểu mập mạp, lá gan thật nhỏ, ha ha."

Mập mạp đứng lên, sờ lên cái mũi cũng không nói gì thêm.

Ân Thiên Vãn liền đi qua nói ra: "Mập mạp, đi theo ta một lần, ta nói cho ngươi một số chuyện."

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154: Lại hồi âm thị

Mập mạp trong phòng ngủ, mập mạp ngồi ở trên giường, Ân Thiên Vãn nửa dựa vào trên bàn nhìn xem hần, từ trong ngực ném cho hần một cái chiếc nhẫn.

"Đoán xem đây là cái gì." Ân Thiên Vãn nở nụ cười nói.

Mập mập đưa tay nhận lấy, một cái thiết hoàn, nhìn một chút không có gì đặc biệt, phía trên liền có mấy đầu hoa văn mà thôi, ấn chính hán tới nói, thứ này tại ven đường cũng liền mấy khối tiền thôi, nhưng là Ân Thiên Vấn đã ra tới nói với hán, kia liền chính diện gia hỏa này không phải phổ thông đồ vật.

"Chẳng lẽ không phải sắt ? Đây cũng không phải là kim a, bạch kim ?" Mập mập nhìn lấy trong tay đồ vật ném đi ném đi , sau đó thử một chút đem chiếc nhẫn dẫn tới trên tay.

Ân Thiên Vấn nhìn xem hán một mặt biểu đạt đều là hán không có tiền đồ: "Người này trong mắt đều là tiền a, thứ này liền là trong truyền thuyết, trong truyền thuyết trừ vật giới chỉ."

Không nhận được bày cái poss, dù sao cũng là tại bản thân bạn thân trước mặt, Ân Thiên Vấn cũng không nhận được lộ ra người tuổi trẻ mặt.

Sau đó nhìn mập mập trên mặt đồng thời không có cái gì khác biểu lộ, cũng cảm thấy có chút không thú vị, dứt khoát an vị trên bàn, trang bức không ai nịnh nọt cái này cũng không có cảm giác gì, còn có một loại nhàn nhạt thất lạc.

"Ngọa tào." Mập mập lập tức hô lên, nâng hơn một trăm cân thịt, trực tiếp nhảy lên, chạy tới nhìn xem Ân Thiên Vấn liếc mắt bốc lên ngôi sao nhỏ nói.

Vây quanh Ân Thiên Vấn nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút, sau đó lại đem chiếc nhẫn đón chỉ nhìn một chút, miệng bên trong bẹp bẹp không ngừng, nói xong đây quả thật là nhẫn trừ vật a, lớn bao nhiêu a, dùng như thế nào a, cùng trong tiểu thuyết như thế không đồng dạng a, đem Ân Thiên Vấn hỏi đầu óc đều muốn nổ.

Ân Thiên Vấn mở ra bạch ngân, gia hỏa này là cái gì nào mạch kín, cũng không có phản ứng hán.

Gia hỏa này liền bắt đầu trong phòng ngồi không yên, nhìn lấy trong tay trừ vật giới chỉ, nhảy nhảy nhót nhót, nhảy nhảy nhót nhót , tuyệt không giống một cái một hai trăm cân mập mập.

"Ngồi xuống đi, ta một hồi com nước xong xuôi liền đi, chính người hảo hảo suy nghĩ một chút cái này trừ vật giới chỉ, trước tới thương lượng với người thương lượng vật này." Ân Thiên Vấn vỗ vỗ bả vai của mập mập, đem hán từ một mặt trong vui sướng kéo ra ngoài, sau đó nắm một cái búng tay, trên không trung nổi lơ lửng một vật.

Mập mập nghe được Ân Thiên Vấn nói chuyện cũng là liếc mắt, thật vất vả chế trụ bản thân tâm tình kích động.

Từ trong tay trừ vật giới chỉ di chuyển đến không trung trôi nổi cái kia Lục Mang Tinh Trận trên bàn, trên không trung quay tròn trực chuyển, hắc sắc quang mang một chút xiu rai xuống, nhưng lại trên không trung biến mất không thấy gì nữa, mỗi một mảnh quang mang trong cùng nhất, trên không trung lưu chuyển, giống như là lưu tinh, nhìn xem hơi có chút bất phàm,

"Đây là cái gì a." Mập mập nhìn xem Ân Thiên Vấn nói.

"Phá hoại bầu không khí." Ân Thiên Vấn tức giận nói một câu, cái này vừa mới có một chút tiên hiệp ý tứ, liền để mập mập một câu tiếng địa phương cho tiêu hủy .

Bất quá hán vẫn là cùng mập mập giải thích: "Mập mập, đây là một cái truyền tống trận, bất quá là cấp thấp , chỉ có thể truyền tống một ít vật chết, mỗi một lần tích súc năng lượng truyền tống đồ vật cũng đều có hạn, cụ thể số lượng ta còn không biết được, nhưng là hiện tại đủ để cung cấp chúng ta sử dụng, trước khi đi ta sẽ lưu lại cho người một ít đòn sát thủ, về sau liền muốn nhìn chính người."

"Thứ này cùng người nhẫn trừ vật tốt nhất đừng bộc lộ ra đi, nếu không lấy người sau này sơ cấp sửa làm căn bản không gánh nổi bọn họ, sẽ còn dẫn tới họa sát thân, người tới nơi này thời gian còn thiếu, gần nhất người có thời gian, về nhà một lần đem người nhà kia phòng ở cũ mua, tại ta nhà bên cạnh đắp một tòa."

Mập mập nghe trước mặt lời nói còn không có cảm giác gì, nhưng là nghe nói muốn bán nhà cửa hán bắt đầu mở miệng.

"Tại sao muốn bán nhà cửa a."

"Người có nghe nói hay không qua một câu gọi họa không kịp người nhà."

"Nghe qua."

"Ân, kia mời người quên rồi câu nói này đi, cha mẹ ta ta biết đã bị người mưu hại mười lần, người cảm thấy người bây giờ cái này mỹ thực, sẽ có bao nhiêu người đồ mắt, ta tìm người sẽ bảo vệ bọn hán, chẳng qua chúng ta hai nhà cách quá xa, ta cũng không có cách nào khống chế người kia, người tốt nhất cùng ta nhà sẽ cùng nhau tương đối tốt."

Mập mập nhẹ gật đầu, cũng là cho rằng chuyện này rất có cần phải: "Ân,

Qua một đoạn thời gian ta liền về nhà, không đúng, người hai ngày này không phải muốn trở về sao?"

"Người cảm thấy ta có thể đem nhà người phòng ở bán, đắp lên ta nhà bên cạnh sao?" Ân Thiên Vấn nói.

"Ân, chuyện này ta sẽ xử lý , thứ này người nói cho ta một chút dùng như thế nào ." Mập mập bởi vì chưa từng gặp qua người động thủ với hán, đối với

Ân Thiên Vấn nói không có cảm giác gì, nhưng là hấn đối ở trước mắt Lục Mang Tinh hiển nhiên càng có hứng thú, cho nên đòi đề tài lại về tới cái này phía trên.

Ân Thiên Vấn nhìn mập mạp liếc mắt, dù sao cha mẹ của hấn vẫn đề, áo xanh bọn họ hấn là sẽ cam đoan, dù sao hấn hấn là sẽ không để những người kia tới trả thù, bất quá hấn vẫn là lo lắng, cho nên hấn mới khiến cho mập mạp đem người nhà hấn phòng ở cùng hấn nhà đắp cùng một chỗ, mập mạp cũng không phải kém điểm này tiền người.

Tiếp xuống, Ân Thiên Vấn liền là đem một vài chi tiết cùng mập mạp nói rõ ràng, mập mạp cũng là đắm chìm trong bản thân trong nhẩn chứa đồ, giữa trưa đem Ân Thiên Vấn cho hấn nguyên liệu nấu ăn làm xong, cũng chưa ăn mấy ngụm, đem trong phòng có thể sắp xếp đồ vật đều trang một lần, Lữ Bố cùng Không Minh bọn họ ăn cũng là thật vui vẻ.

Ăn cơm xong, Ân Thiên Vấn cũng không có lưu lại, dù sao nếu là ở chỗ này ở lại còn không biết có thể ngồi xổm bao lâu, giữa trưa cùng mập mạp lên tiếng chào liền đi Trịnh Thị nhà ga trở về, trước khi đi cho mập mạp một ít cao cấp nguyên liệu nấu ăn, còn có một số phù?, có một trương là cao cấp, là lưu cho hấn bảo mệnh dùng.

"Không Minh, chúng ta đi Địa Phủ thời điểm, thế nào đi đâu?" Ân Thiên Vấn lên xe mới hỏi Không Minh, lần này hấn không có đi xe buýt, là ngồi đường sắt cao tốc trở về, nghĩ đến có hay không muộn từ cái gì, trở về chỗ ngồi rất trống trải, cho nên mấy người bọn hấn cũng là một người một cái chỗ ngồi.

Sở dĩ lúc này hỏi Không Minh, bởi vì hấn biết, Trịnh Thị ngồi đường sắt cao tốc đến tin thị, giải quyết Hùng Kê Sơn, lại về nhà ngồi xổm hai ngày liền có thể chuẩn bị đi địa phủ, cũng là thời điểm đem đi nhậm chức sự tình, nâng lên nhật trình lên.

"Tin thị liền có một cái vào miệng, chúng ta có thể từ nơi đó đi, chỉ bất quá quán chút đường thôi, chúng ta Địa Phủ cũng không kẹt xe, chỉ bất quá thân phận của người có chút đặc thù, đi thời điểm đoán chừng sẽ có chút vấn đề." Không Minh động đưa quạt lông nhìn xem Ân Thiên Vấn nói, trong mắt có chút không hiểu ý vị.

"Tin thị liền có a, vậy liền thuận tiện, bên này một hai giờ liền đến tin thị, nơi đó nên không có vấn đề gì." Ân Thiên Vấn cũng không để ý, có thể làm hấn đều làm, còn lại liền phó thác cho trời, chẳng lẽ nói còn có thể chống lại Diêm vương mệnh lệnh, Diêm Vương bảo người ba canh chết, ai dám lưu người đến canh năm.

Tần Quảng Vương cái tên này, Ân Thiên Vấn không biết nghe bao nhiêu lần, vừa nghĩ tới sắp có thể nhìn thấy hấn trong lòng cũng là có chút không hiểu ý vị.

Đường sắt cao tốc bên trên cũng không có gì điểm ngộ, hấn liền kỳ quái thế nào hấn cái này đi tới đó cũng không có nhìn thấy cái gì hại nước hại dân nhân vật, khác trong tiểu thuyết không phải khắp nơi đều có sao?

"Đã đến?" Lữ Bố tại Ân Thiên Vấn bên tai nhẹ nhàng nói một câu, Ân Thiên Vấn cũng không tự chủ đem ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 155: Bên trên Hùng Kê Sơn

Tin thị mặc dù mỗi năm đều được bầu thành cả nước thập đại thích hợp cư ngụ thành thị, nhưng là tại người địa phương xem ra, cũng là cũng cũng là bởi vì phát triển quá lạc hậu mà thôi, có thể cảm ra cũng chính là Hùng Kê Sơn, tính được là là nghỉ mát thắng địa, năm đó Ân Thiên Vấn lên đại học thời điểm tới qua một lần.

Bởi vì mới vừa lên núi tìm một cái nhà khách ở lại, vẫn tương đối khô nóng, phát hiện nhà khách có điều hòa thế mà không cho điều hoà không khí điều khiển từ xa, còn cùng lão bản âm ỉ một trận, nhất sau nửa đêm thời điểm điều hoà không khí không có mở, công đến run rẩy, nghĩ tới vẫn là ở trước mắt.

"Nghĩ gì thế? Thiên vấn." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn một mực nhìn lấy ngoài cửa sổ cũng không dưới xe, liền mở miệng nhắc nhở đến.

Ân Thiên Vấn cũng là nháy mắt một cái, thế mà yêu nhớ lại, thật là chưa già đã yếu, chẳng qua cũng đứng lên, thuận theo dòng người đi ra phía ngoài, tin dương bên này đường sắt cao tốc hấn còn là lần đầu tiên ngồi, đi ra ngoài liền đánh cái cho thuê hướng Hùng Kê Sơn đi.

Cũng may không cần lo lắng tiền, không cần đang ngồi tích tích, kỳ thật bên này cũng đánh không đến tích tích, bởi vì thứ này thị xe taxi cùng tích tích xe riêng tại "Đánh nhau", căn bản không biết để xe riêng tới, nếu là lúc trước, Ân Thiên Vấn khẳng định sẽ thêm đi một ít đường, sau đó lại ngồi tích tích.

Chẳng qua bởi vì có Lữ Bố, Không Minh bọn họ cho nên Ân Thiên Vấn cũng không tại phương diện này bút tích, trực tiếp đánh cái cho thuê.

"Tiểu ca tới du lịch?" Lái xe cũng đứng miệng không ngừng, vừa lên tới liền hỏi Ân Thiên Vãn.

Hắn còn muốn lấy nếu như là du khách, hắn cho đưa đến trên núi những cái kia nhà khách, cũng có thể có chút trích phần trăm, cái này cơ bản đều là mỗi một cái cảnh khu quy tắc ngầm, cũng không phải Ân Thiên Vãn bôi đen quê hương của mình, mà là cả nước đều là một cái dạng, xanh thì cái kia giá trên trời tôm bự cả nước đều nổi danh.

"Làm việc, lão ca, ta chính là tin thị người, trực tiếp mở đến trên núi là được rồi." Ân Thiên Vãn nói thẳng, cũng không cùng hắn bút tích, Hùng Kê Sơn cùng địa phương khác không đồng dạng, có thể trực tiếp từ cửa cảnh khu lái xe đi lên, miễn đi leo núi thống khổ.

Lái xe xem xét Ân Thiên Vãn, nghe khẩu âm cũng là bản xứ người, mà lại nghe thể mà còn đã tới một lần, liền nói đến: "Tiểu ca không phải lần đầu tiên tới đi, bất quá bây giờ ngươi có thể không thể đi lên, trước đó vài ngày Hùng Kê Sơn liền toàn bộ phong cấm, cũng không biết là chuyện gì."

"Không thể đi lên rồi?" Ân Thiên Vãn theo miệng hỏi.

Loại chuyện này đối với người bình thường tới nói tính là vấn đề, bất quá bây giờ có thể ngăn cản hắn địa phương có, chẳng qua này Hùng Kê Sơn hiển nhiên không phải nơi này, đối trước kia hắn tới nói cũng coi là ra vào chỗ không người, chớ đừng nói chi là hắn hiện tại.

"Ân, không thể đi lên, bất quá ta cái này có cái tin tức ngầm ngươi có nghe hay không?" Lái xe vừa lái xe, một bên một mặt thần bí nói với Ân Thiên Vãn.

Ân Thiên Vãn ngồi xe cũng là rất không thú vị, liền nói ra: "Còn có loại tin tức này? Nói cho ta nghe một chút a."

"Ha ha, ta nói cho ngươi, ta Thất cô nương nhà dì Hai tiểu đệ ba cháu trai trên Hùng Kê Sơn ban, lần trước trở về thời điểm ngược lại là đề cập với ta một ngụm nói Hùng Kê Sơn đội giống như tại cải tạo, luôn là phanh phanh, còn giống như dùng bom, kia thật nhiều tảng đá đều vỡ vụn, nổ." Lái xe nghĩ, tựa hồ đang nhớ lại cái gì, sau đó nói với Ân Thiên Vãn.

Ân Thiên Vãn cũng không để ý, lái xe đã nhanh mở đến, thuận miệng hòa theo, nói là cải tạo, hẳn là có võ giả ở phía trên giao thủ đi.

"Cho ngươi tiền." Ân Thiên Vãn sờ lên túi móc ra tiền cho lái xe, người liền đã xuống xe, nhìn xem Hùng Kê Sơn cửa ra vào như cũ là rất nhiều người.

Xem chừng hẳn là cuối tuần, đỉnh núi phong, chẳng qua cửa ra vào một cái quảng trường, người chung quanh ngược lại là thường tới chơi, nhảy nhót quảng trường múa cái gì.

Ân Thiên Vãn liền đi tới trước mặt vé cửa sổ, phát hiện trời còn sớm, thể mà liền đóng lại, Ân Thiên Vãn hỏi người bên cạnh, sau đó liền biết nguyên lai là phong tỏa, không cho vào, Ân Thiên Vãn đi đến nơi cửa chính, hồn lực khẽ động, liền không coi ai ra gì tiến vào.

"Nên không có vấn đề gì, ta không có cảm nhận được kẻ bên này có nhiều lực lượng cường đại, lên đi." Ân Thiên Vãn nói, nghĩ nghĩ lại đối sau lưng cướp nói ra: "Ngươi trước đi lên xem một chút, chú ý một chút cái kia mạng râu ria lão đầu,

Một hồi đi lên tìm hắn để gây sự."

Ân Thiên Vãn nói tự nhiên là Hùng Kê Sơn người chủ sự, lên một lần gặp mặt vẫn là toàn bộ hành trình bị hắn áp chế, tiết tấu toàn bộ trong tay hắn.

Hắn nhớ tới lúc ấy kia tàn kính phía trên chữ, giống như nói trắng tròn thời điểm, tai ách sắp tới, chẳng qua lần kia tàn kính nói là sau bảy ngày, hiện tại đối với Hùng Kê Sơn chỉ sợ lần này tai ách hẳn là Ân Thiên Vãn, Ân Thiên Vãn nhìn thoáng qua điện thoại.

Số mười sáu, quả thật là trắng tròn thời điểm a.

Đã đến giữa sườn núi thời điểm, Ân Thiên Vãn liền hiển lộ thân hình, không có tại che chắn, bởi vì đến nơi này cơ bản cũng là Hùng Kê Sơn địa bàn, những thứ này liền tất cả đều là võ giả, chẳng qua phần lớn đều là sau này sơ cấp, liền trung cấp võ giả đều ít rất nhiều.

"Dừng lại, ngươi là ai?" Hai cái mặc quần áo thoải mái người, ngồi tại trên ghế dài, tính toán có người làm xông tới, nên nhìn thấy bọn họ cũng sẽ không hoài nghi, nhưng là lúc này bọn họ nhìn thấy Ân Thiên Vãn liền trực tiếp đi tới.

"Cút về."

Ân Thiên Vãn liền nhìn cũng không nhìn hắn liếc mắt, hồn lực bạo phát xuống, trực tiếp đem hai người lấy tốc độ nhanh hơn trở lại trên ghế dài, đồng thời tại trên ghế dài căn bản là không có cách động đậy, chỉ có thể nhìn Ân Thiên Vãn trở mặt từ bên cạnh của bọn họ đi tới.

Thẳng đến Ân Thiên Vãn qua chỗ rẽ, đây là đường núi, căn bản là đều là chỗ rẽ, hai người bọn họ mới một mặt hoảng sợ thở hồn hển, hai người cảm giác đây cũng là sau này cao cấp võ giả đi, Hậu Thiên đỉnh phong bọn họ liền nghĩ cũng không dám nghĩ.

Hai người bọn họ kịp phản ứng sau đó, trên mặt xông tới máu tươi cũng lắng lại một chút, mới vang lên xuất ra bên hông bộ đàm, nói cho phía trên chuyện gì xảy ra.

Ân Thiên Vãn sớm liền phát hiện, bọn họ bên hông đồ vật, bởi vì trước mắt xuất hiện lần nữa hai người bên hông cũng là có hai cái bộ đàm, đồng thời bộ đàm bên trong còn truyền xuất ra thanh âm: "Có người xông tới núi, nhanh lên báo cáo trưởng lão, ngăn cản bọn họ."

"Ài?" Tôn Tiến, với tư cách Hùng Kê Sơn trưởng lão, những ngày gần đây mới vừa đột phá tới Hậu Thiên đỉnh phong, còn là bởi vì đạt được một chút cơ duyên, hẳn là từ Lữ Bố trong mộ lấy được, đây là hắc xuất quan chủ trì chuyện làm thứ nhất, cho nên hẳn cũng nghĩ xử lý càng thêm thông thuận một ít.

Ân Thiên Vãn vốn là không có muốn ngăn cản bọn họ truyền lời, dù sao từng cái từng cái giải quyết thật sự là quá chậm, mà hẳn lần này mục đích là Hùng Kê Sơn tàn kính, Hùng Kê Sơn liền là dựa vào lấy tàn kính dự đoán hung cát mới để bọn hắn truyền thừa xuống.

Mà lần này Ân Thiên Vãn muốn đem hắn cướp đi, tự nhiên cả hai đã là đối lập quan hệ, lại nói cái gì như vậy quá phận, kia thật choáng váng.

"Là ta, Ân Thiên Vãn, ta từ Lữ Bố mộ trở về."

Ân Thiên Vãn tay khẽ vẫy, một cái bộ đàm hút tới trong tay hắn, sau đó thanh âm của hắn, giống như từ chín U Minh vực bên trong truyền tới đồng dạng, để cho người ta nghe trong xương cốt đều toát ra một cỗ hàn ý.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Vương giả trở về

Hùng Kê Sơn bên trên bắt đầu từng đợt ba động, núi mặc dù rất cao, nhưng là tại Hùng Kê Sơn phía dưới nói chuyện phiếm, chuẩn bị nhảy quảng trường múa bác gái các đại gia đều có thể nghe được trên đỉnh núi rung chuyển, để bọn hắn rất cảm thấy ngoài ý muốn, chẳng qua này cũng là bọn hắn trả dư tửu hậu đề tài nói chuyện.

Ân Thiên Vãn nhìn thoáng qua bên cạnh ngay cả động đậy cũng không thể động đậy mấy người, nhẹ tay nhẹ vung lên, trong tay bộ đàm trên không trung nổ thành mảnh vỡ, sau đó những người kia cũng tại Ân Thiên Vãn hồn lực vỗ bờ hạ, hôn mê trên mặt đất, tính mệnh ngược lại là bảo vệ.

"Đi thôi, chúng ta đi xem một chút cái này Hùng Kê Sơn ngàn năm thực lực."

Ân Thiên Vãn nhưng không có cảm thấy cái này Hùng Kê Sơn ngàn năm thực lực biểu lộ ra, liền lần trước thấy được cái kia Thương Sinh Đạo Nhân, như thế đoán chừng liền là hắn đầu óc hư mất.

Lữ Bố cùng Không Minh nhìn xem Ân Thiên Vãn, một tả một hữu đứng ở sau lưng hắn.

Ân Thiên Vãn tay nhấc lên một chút, trong trũ vật giới chỉ một cái trường kiếm, bay ra, rơi vào cướp trong tay, sau đó Ân Thiên Vãn mỗi tiến lên trước một bước, sau lưng liền có một liệt chiến hồn binh sĩ xuất hiện, làm Ân Thiên Vãn đạp lên thứ một bậc thang thời điểm, chín mươi chín tên lính xuất hiện tại sau lưng.

"Thiên vãn, ta luôn cảm thấy kém một chút cái gì?" Lữ Bố đi tới đi tới nói với Ân Thiên Vãn.

"Khí thế đâu, khí thế đâu, người câu nói này rất phá hoại bầu không khí a." Ân Thiên Vãn mặc dù nói, nhưng là cũng là thấy được chung quanh bắt đầu xuất hiện Hùng Kê Sơn đệ tử, đều chậm rãi xuất hiện, mà bọn họ đều là mặc trường bào, khoe miệng của hắn cũng là nở nụ cười.

Vung tay lên một cái, mấy bộ cổ trang xuất hiện tại Ân Thiên Vãn trong tay.

Không Minh, Lữ Bố, cướp một người một bộ, mà trong tay hắn thì là tốt nhất thứ nào, liền là lúc trước tại Tiêu Thị cầm tới kia một bộ y phục.

Y phục mặc tại Ân Thiên Vãn trên người, mặc trường bào, Ân Thiên Vãn hồn lực có chút vừa chạm vào đựng, liền tự động xuyên qua Ân Thiên Vãn trên người, mà không giống Lữ Bố Không Minh bọn họ, chỉ là thân hình hơi động một chút, y phục liền xuất hiện tại kéo trên người của bọn hắn.

Ân Thiên Vãn cái này bởi vì là linh tư biến chế, cho nên cũng là hơi động một chút liền xuyên đến trên người hắn, không giống như là phổ thông y phục như thế, ít nhất là nóng lạnh bất xâm.

"Đi thôi." Ân Thiên Vãn phui phui quần áo, cũng là đánh giá chính mình.

"Hắc hắc, cái này thân không sai, chẳng qua này y phục nên xuyên không được bao lâu, ta có thể cảm giác được y phục này vừa mặc vào thân, liền bị âm khí ăn mòn, xuyên không được bao lâu." Lữ Bố y phục vừa lên thân, trên mặt rất cao hứng, chẳng qua lập tức liền cảm nhận được một ít không tốt.

Ngược lại là Không Minh nhìn xem quần áo trên người, khoe miệng cũng là cười cười, y phục trên người hắn là Ân Thiên Vãn đặc biệt mua, mặc dù

không rõ ràng Khổng Minh nguyên lai xuyên cái gì, nhưng là phim truyền hình bên trong Khổng Minh đều là y phục như thế, Ân Thiên Văn liền thuận tiện mua.

Ân Thiên Văn như vậy như vào chỗ không người như thế đi đến Hùng Kê Sơn, bên cạnh Hùng Kê Sơn đệ tử nhưng căn bản cái gì đều không nhìn thấy, bọn họ còn tại nghi vấn rõ ràng truyền đạt chính là phía dưới có người xâm nhập, nhưng là đợi đã lâu lại không ai.

"Tiểu Lý, người nhìn phía trên kia là cái gì?" Một cái Hùng Kê Sơn đệ tử lúc đầu một mực nhìn xuống phía dưới, nhìn một hồi giờ lên một lần đầu lại đột nhiên thấy được phía trên một đại đoàn hắc khí, trong hắc khí đều là người.

Thế nhưng là xoa bóp một cái mắt, nhưng thật giống như không thấy gì cả.

"Cái gì a, không có a?" Tiểu Lý nhìn xem người bên cạnh nói, căn bản không có thấy cái gì đồ vật.

Cứ như vậy tại Hùng Kê Sơn xuất hiện một cái u linh quân đội, Ân Thiên Văn cũng không muốn sinh ra chém giết, bởi vì cái này Hùng Kê Sơn hắc minh còn có dùng, cái này coi như là làm một cái ván cầu đi, Ân Thiên Văn lặng yên không tiếng động nắm chặt lại nắm đấm, nắm đấm bên trong một tia huyết quang biến mất không thấy gì nữa.

Sự tình ra vô thường tất có yêu, Hùng Kê Sơn người hay là ở phía trên ngăn cản hắc, trưởng lão Tôn Tiến tại nhận được cái này đến cái khác đối u linh quân đội nghi vấn sau đó, vẫn là biết Ân Thiên Văn đã tới, hắc ngay tại cái này cần phải trải qua đường bên trên chờ.

Ân Thiên Văn đi từ từ, nhìn phía trước Tôn Tiến, cũng là chậm rãi dừng bước, nhẹ nhàng nói ra: "Lữ Bố, giao cho người."

Lữ Bố một phát miệng, trong tay tay kích xuất hiện,

Chẳng qua nghĩ nghĩ lại đem tay kích thu trở về, bởi vì hắc cảm giác tay kích lấy ra lời nói, cái này Tôn Tiến chỉ sợ một chiêu cũng không tiếp nổi, thậm chí phía trước tiến thời điểm, còn dùng âm khí ở trên người quay chung quanh một vòng.

"Tự tìm cái chết."

Tôn Tiến vốn chính là tân tân hậu kỳ đỉnh phong võ giả, trước kia bởi vì trong nhà thế hệ trước quan hệ, mới làm tới cái này trưởng lão, vốn là bị người lên án, lần này thật vất vả tấn cấp hậu kỳ đỉnh phong, cũng muốn mở mày mở mặt.

Nhất là bên người còn có một đồng lớn đệ tử, đang nhìn Lữ Bố hiển lộ ra thân hình sau đó, hắc cũng nhìn thấy Lữ Bố bản thể, nhưng là Lữ Bố vậy mà thu hồi vũ khí, còn có dư lực đem y phục bảo hộ tốt, tốt giống như là lại nói hắc thật sự là quá yếu.

Tôn Tiến ra một cái đấm thẳng, linh lực tại trên nắm tay hội tụ, nhưng là tại Ân Thiên Văn hồn lực dò xét hạ, vẫn có thể nhìn thấy cái kia hùng hậu linh lực phía dưới một tầng phủ phảm, chẳng qua này trong mắt của mọi người liền lộ ra phi phàm lên, nhất là phía sau hắc kia một đám cấp thấp võ giả.

Trên người linh lực tại trên cánh tay của hắc một vòng một vòng vờn quanh, tựa như là từng đầu linh xà, mang đến vô tận lực phá hoại, cuối cùng đều ngưng tụ tại nắm đấm phía trước nhất, quyền phong phồng lên, hắc thấy coi như phía trước có cự thạch ngàn cân, cũng sẽ đem nghiền ép vỡ nát.

Lữ Bố thì càng không cho hắc cơ hội, một cái tay vát chéo sau lưng, một cái tay khác chưởng đưa ra ngoài, trực tiếp hướng về phía kia khí thế hung hung nắm đấm ngăn cản mà đi, thậm chí không có làm cái gì động tác, Tôn Tiến nắm đấm liền trên tay hắc căn bản là không có cách tiến thêm

Một cái trên mặt hào không dao động, một cái trên mặt gân xanh đều xông ra, Tôn Tiến nhìn trước mắt Lữ Bố, hắc đã xuất ra toàn bộ linh lực, nhưng là giống như đối người trước mắt không tạo được bất kỳ uy hiếp gì, muốn đi đâu nhưng cũng đi không nổi, Lữ Bố lòng bàn tay tựa như là có một cái vòng xoáy.

Thật sâu hút vào nắm đấm của hắc, thẳng đến hắc hao hết khí lực.

"Đây là người tự tìm?" Tôn Tiến cắn răng, hắc vốn là tự ti, như vậy lập tức càng là cảm giác tất cả mọi người đang cười nhạo hắc.

Trên mặt gân xanh liền giống như là muốn bạo tạc như thế, quần áo trên người cũng bắt đầu xé rách, cánh tay cả lớn một vòng, nhưng là vẫn tại hướng về phía Lữ Bố lòng bàn tay, đây là hắc bí kỹ, một khi sử dụng có thể gia tăng ba thành lực lượng, hắc tin tưởng một khi sử dụng tuyệt đối có thể đem Lữ Bố tay xé nát.

"Ha ha." Lữ Bố tại hắc sử xuất toàn bộ khí lực trong nháy mắt đó, thân hình khê động.

Giống như quỷ mị, ra hiện ở phía sau hắc, mà Tôn Tiến lại là đấm thẳng tiến lên, chỉ là nhẹ nhàng sau lưng hắc đập một chưởng, Tôn Tiến liền như là ngã gục đồng dạng đụng phải bên cạnh trên vách núi đá, nắm đấm đều hăm vào, bởi vì hắc căn bản là không có cách chống chế khí lực của mình, lại thêm Lữ Bố tá lực đả lực.

Tôn Tiến trong điện quang hóa thạch liền bị Lữ Bố đại bại, Lữ Bố cũng là hiển lộ ra hắc trường bào, đi đến Ân Thiên Văn sau lưng, đến tận đây phía trước đệ tử không người dám làm.

Lại đi tiếp trăm mét, mới nhìn đến một người quen.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Gương vỡ lại lành

Hùng Kê Sơn đội, một ngôi đại điện tại trong tầng mây hiển hiện, Ân Thiên Vãn sau khi tấn cấp kỳ đỉnh phong như cũ nhìn không thấu cái này đại điện, thế nhưng là trước điện người trong mắt hắn có chút không đáng chú ý.

Thương Sinh Đạo Nhân, một trái một phải đứng đầy hai người, Tần Mộng cùng Thạch Kiên.

Lên một lần tới thời điểm Ân Thiên Vãn tại Thương Sinh Đạo Nhân thủ hạ đoán chừng mấy chiêu đều đi không được, nhưng là hắn cả đời tu vi, bây giờ tại Ân Thiên Vãn trước mặt căn bản thúc thủ vô sách, một kiếp liền đầy đủ để hắn sợ ném chuột vỡ bình, Ân Thiên Vãn sở dĩ không có nổi lên cũng là bởi vì cái này Hùng Kê Sơn nội tình ngàn năm.

Ai cũng không thể nói không có mấy cái gì Thái Thượng trưởng lão a, cái gì lão tổ tông Tiên Thiên cao thủ, lật thuyền trong mương liền không tốt.

Đối với Hùng Kê Sơn Ân Thiên Vãn chỉ có một tia hảo cảm tại biết được là Tiểu Thanh tước giúp hắn thời điểm liền theo gió, tan thành mây khói, có lẽ có người nói lúc trước Hùng Kê Sơn không phải giúp người cứu người nhà của người sao? Nhưng là Thương Sinh Đạo Nhân mục đích chỉ là để Ân Thiên Vãn giúp hắn đi bán mạng thôi.

Mà lại hắn cũng bố trí chuẩn bị ở sau, Thạch Kiên còn có Thạch Lệ, Tần Mộng đều đi Lữ Bố mộ, chỉ bất quá không biết Thạch Kiên có hay không đem hắn giết chết Thạch Lệ sự tình nói cho Thương Sinh Đạo Nhân.

"Ân tiên sinh, người đã đến." Thương Sinh Đạo Nhân đối với chuyện lúc trước không nói tới một chữ, chỉ là biểu lộ lạnh nhạt nói.

Sau đó nghiêng người né ra để Ân Thiên Vãn tiến vào đại điện bên trong, hắn có thể nhìn ra được, Ân Thiên Vãn người sau lưng đều lui khỏi vị trí nửa bước, là lấy Ân Thiên Vãn vì tôn, mà lên một lần cùng hắn mà đến cái kia âm hồn, lúc này vậy mà cũng đã trở thành Hậu Thiên đỉnh phong cao thủ.

Kia trên người ảm ảm tán phát ba động, để hắn đều cảm giác không cách nào chống cự, vừa rồi Tôn Tiến hành vi hắn cũng đều nhìn ở trong mắt.

Mặc dù Tôn Tiến là cái vật không thành khí, nhưng là dù sao cũng là Hậu Thiên đỉnh phong võ giả, lại tại dưới tay hắn giống một con ruồi đồng dạng, tiện tay liền đập qua một bên, căn bản không cùng một đẳng cấp đối thủ, cho nên hắn mặt không đổi sắc trong lòng lại sớm đã nổi lên thao thiên cự lãng.

Hắn không phải là không có nghĩ tới đem Ân Thiên Vãn trấn áp, mặc dù Ân Thiên Vãn đã đạt đến Hậu Thiên đỉnh phong, thế nhưng là bọn họ Hùng Kê Sơn cũng không phải ăn dấm, chẳng qua Ân Thiên Vãn sau lưng cái kia mặc một thân áo giáp âm hồn, lại làm cho hắn cảm giác một loại bóng ma từ vọng.

Cảm giác như vậy, hắn chỉ ở môn phái Thái Thượng trưởng lão trên người cảm nhận được qua, hắn mặc dù nhưng đã mò tới tiên thiên cánh cửa, nhưng là một ngày không thành tiên thiên, một ngày là là phạm nhân, cho nên hắn cũng là tuyệt vời ra Thái Thượng trưởng lão quyết định, cho dù Thái Thượng trưởng lão xuất thủ, cũng không nhất định có thể đem giải quyết.

Cho dù giải quyết, vậy bọn họ Hùng Kê Sơn cũng liền bại lộ tại ngoại giới tất cả thế lực bên trong, một cái xa xôi chợ trời, lại có được viễn siêu tại thực lực của mình, chỉ sợ Dự tính những đại nhân vật kia nên như nghẹn ở cổ họng đi, hắn cũng là nghĩ lấy những đại nhân vật kia sẽ không nhìn xem Ân Thiên Vãn như vậy hoành hành cùng thế.

Chỉ bất quá hắn không rõ ràng, những đại nhân vật kia có thể nhìn ra, hoặc là đã được đến tin tức Ân Thiên Vãn bối cảnh, bọn họ căn bản không biết xuất thủ, Ân Thiên Vãn chỉ là quá giang long, cái đuôi quét đến một ít hoa hoa thảo thảo liền sẽ bay đi, cùng bọn họ căn bản không biết có gặp gỡ quá nhiều.

"Ha ha, người nên đã sớm biết đi." Ân Thiên Vãn từ bên cạnh hắn chợt lóe lên, thanh âm ở bên tai của hắn vang lên.

Cướp cùng Lữ Bố theo Ân Thiên Vãn tiến vào đại điện, Khổng Minh ở bên ngoài cùng với đông đảo chiến hồn, chỉ cần Ân Thiên Vãn ở bên trong gặp được nguy hiểm, hắn liền có thể cấp tốc bố trí xuống quân trận, vậy quét toàn bộ Hùng Kê Sơn, đây cũng là Ân Thiên Vãn chuẩn bị ở sau một trong.

"Cái này lão hủ ngược lại là nghe Mộng nhi nói, Ân tiên sinh ngược lại là tốt cơ duyên a, tu vi tiến nhanh." Thương Sinh Đạo Nhân cũng là nói nói, chỉ bất quá cau mày, không biết suy nghĩ cái gì, phát sau mà đến trước đi tới Ân Thiên Vãn phía trước, ngồi ở chủ tọa bên trên.

"Đại điện này ngược lại là rất giảng cứu, chỉ bất quá cùng lần trước tới có chỗ khác biệt a." Ân Thiên Vãn hồn lực giống như như phong bạo tại trong đại điện quét sạch mà qua, Tần Mộng Thạch Kiên hai người, sắc mặt đều trong nháy mắt trắng bệch, chỉ bất quá Thương Sinh Đạo Nhân tay áo bải xuống lập tức liền khôi phục bình tĩnh.

Tần Mộng tại hai người nhìn soi mói, từ trắc điện bùng tới nước trà, đợi Ân Thiên Vấn bùng trong tay đặt ở trên mặt bàn, Thương Sinh Đạo Nhân mới nói: "Không biết Ân tiên sinh lần này tới cần làm chuyện gì a,

Cũng không nói trước một tiếng, để cho ta có chuẩn bị."

Ân Thiên Vấn liếc mắt, nói thăm một tiếng lão Hồ Ly, chẳng qua cũng là mặt không đổi sắc hồi phục.

Hai người vừa đến một lần tròn vẹn hàn huyền một giờ, nói chuyện Lữ Bố đều nhanh ép không được bản thân tức giận, may mắn đều không có đề cập hai người giao dịch, còn có tàn kính vấn đề, giống như trước đó tại bên trong tòa đại điện này phát sinh sự tình đều giống như giấc mộng Nam Kha.

Cuối cùng vẫn là Ân Thiên Vấn không có hao tổn qua cái này lão Hồ Ly, đến cùng là tâm tính không bằng hấn, duỗi tay ra, một khối trắng nõn mảnh vỡ ra hiện ở trong tay của hấn, chính là lúc ấy Lâm Tịch Mộng tại Lữ Bố mở cửa thứ nhất bên trong giao cho hấn, một mực cũng không có một cái nào đầu mối.

Hòa thượng cấp thấp hệ thống còn thu được ở trong đó, Ân Thiên Vấn cũng không có cách nào đem lấy ra, cái này cũng một mực là tâm bệnh của hấn vị trí.

Thương Sinh Đạo Nhân nhìn xem Ân Thiên Vấn trong tay đồ vật biến sắc, hấn vốn còn muốn đòi một bộ lý do thoái thác tiếp tục trì hoãn, thế nhưng là Ân Thiên Vấn trong tay tàn kính mảnh vỡ lấy ra trong nháy mắt, thân thể của hấn cũng là bỗng nhiên run lên, từ trong thân thể hấn bay ra một khối so Ân Thiên Vấn trong tay đánh ra gấp ba tàn kính.

Ân Thiên Vấn xem xét, cũng là con mắt nóng lên, khẽ gạt đầu, cướp ở bên cạnh thân hình khẽ động, giống như quỷ mị, thẳng đến trên bầu trời tàn kính mà đi, Thương Sinh Đạo Nhân cũng là sắc mặt phát lạnh, nhưng là cướp tiên thiên khi thể vừa ra tới, hấn cũng căn bản không kịp phản kháng.

Phanh

Cùng Ân Thiên Vấn suy nghĩ khác biệt, cướp một cái tay vừa mới đụng phải khối kia tàn kính, lại lấy càng thêm tốc độ nhanh bị đánh bay lui lại, liền trên người âm khí đều có chút tán loạn, hiển nhiên là nhận lấy không nhẹ công kích, hấn một kích không có kết quả còn muốn ở bên trên, lại bị Ân Thiên Vấn cản lại.

Bởi vì chính Ân Thiên Vấn trong tay cái này nửa khối tàn kính cũng là bay ra ngoài, vậy mà muốn cùng không trung mặt kia tàn kính nghhi hiệp, gương vỡ lại lành một lần cũng là xuất hiện ở Ân Thiên Vấn trong lòng, thế nhưng là trong lòng của hấn lại đột nhiên sinh ra một cỗ hàn ý, loại này cảm giác nguy hiểm để hấn toàn thân căng cứng.

Lúc đầu hấn còn muốn lấy để cướp đi đem Thương Sinh Đạo Nhân khống chế lại, hiện tại vừa đến, hấn lại làm cho cướp trở lại bên cạnh hấn, để phòng ngoài ý muốn nổi lên.

Bao quát Lữ Bố ở bên trong, tất cả mọi người con mắt đều định trên không trung kia tàn kính phía trên

Hoặc có lẽ bây giờ không nên gọi hấn là tàn kính, bởi vì hấn đã lại hợp lại, chậm rãi hòa vào nhau, nhìn khôi phục nguyên trang cũng chỉ là vấn đề thời gian thôi, điều này càng làm cho Ân Thiên Vấn tình thế bất buộc , trong ánh mắt cũng không nhịn được có chút lửa nóng.

Chỉ là Thương Sinh Đạo Nhân nhìn trước mắt tàn kính, nhưng từ ban đầu lửa nóng, biến trấn định lại.

Chậm rãi tựa hồ buông lỏng thân thể, cả người dựa vào ghế, nhìn không có chút nào cùng Ân Thiên Vấn tranh đoạt ý tứ, chẳng qua Ân Thiên Vấn cũng bất chấp gì khác, tàn kính mất thấy trùng hợp hoàn tất, hấn nhất định phải đem cầm ở trong tay.

"Nhanh, nhanh "

"Hợp lại cùng nhau ."

Ân Thiên Vấn tâm trong lặng lẽ nói.

Đinh

Tàn kính trùng hợp hoàn tất, trên không trung quay tròn trực chuyển, giống như là vui sướng dị thường.

Ân Thiên Vấn lúc này lại sắc mặt đại biến, một tia không bình thường hồng nhuận trên mặt của hấn xuất hiện.

Phốc

Phun ra một ngụm máu tươi, cả người hấn tựa như là không có xương cốt như thế, chậm rãi từ một chi bên trên trượt xuống, quỳ một chân trên đất.

Chương 158: Tiến đến Địa Phủ

Hùng Kê Sơn đỉnh núi trong đại điện, đột nhiên phát sinh chuyện như vậy, cũng là để Lữ Bố cùng cướp có chút loạn trận cước.

"Thiên vấn?" Lữ Bố có chút khẩn trương tới vịn Ân Thiên Vấn.

Cướp cũng là nhìn xem Thương Sinh Đạo Nhân một mặt sát cơ, rất có một lời không hợp liền động thủ bộ dáng, chẳng qua Ân Thiên Vấn tình huống hiển hiện tại cũng không biết, cho nên chỉ là hộ vệ tại Ân Thiên Vấn bên cạnh cảnh giác hoàn cảnh chung quanh, sợ lại có cái gì ngoài ý muốn.

"Không có việc gì." Ân Thiên Vấn đứng dậy nhìn lên trên trời nổi lơ lửng tấm gương, hiện tại gọi là tàn kính đã không thích hợp, mang trên mặt về vui mừng.

Lữ dẫn đầu nhìn xem Ân Thiên Vấn thổ huyết còn cười, cũng là không nói thêm gì nữa, dù sao hắn có thể nhìn ra Ân Thiên Vấn trên mặt vui mừng, hẳn là không có vấn đề gì lớn, mà lại là có chuyện tốt, cho nên cũng liền không nói chuyện, chỉ là nhìn một chút Ân Thiên Vấn tiếp xuống hành động.

Vừa rồi kia tàn kính tụ hợp thời điểm, Ân Thiên Vấn đầu óc liền giống bị một kẻ thiết chùy đánh trúng vào, trong nháy mắt đó hắn cảm giác giống như trong đầu hệ thống muốn bị sinh sinh tháo rời ra như thế, cho nên lúc đó một ngụm nghịch huyết phun tới, khí lực cả người cũng là bị rút sạch như thế.

Trên người nhỏ mấy giọt máu tươi, cũng là hồn lực khẽ động, liền tự động từ trên người trượt xuống, lại lần nữa khôi phục không nhuốm bụi trần trạng thái.

Mà Thương Sinh Đạo Nhân ngồi ở chỗ đó lại căn bản không có một điểm khẩn trương ý tứ, lúc trước loại kia hết sức căng thẳng chiến đấu giống như căn bản chưa từng xảy ra, Ân Thiên Vấn cảm giác có chút không đúng, nhưng là hiện tại vô luận như thế nào cũng phải đem tấm gương nắm bắt tới tay.

Đây mới là thứ nhất sự việc cần giải quyết.

Chỉ là vừa mới cướp lên đi, đều bị toàn bộ đánh bay, hắn hiện tại thật đúng là không biết nên làm sao đem khối này tấm gương bắt lại, hắn bây giờ căn bản cũng không rõ ràng khối này tấm gương lai lịch, nhưng là kia nửa khối tàn kính đều có thể tại Địa phủ phán quan trong tay đoạt lấy hòa thượng hệ thống.

Hướng chỉ là Thương Sinh Đạo Nhân kia hơn phân nửa khối, có thể tiên đoán, hắn không thể tưởng tượng cái này nguyên một khối hoàn chỉnh hoàn mỹ tấm gương sẽ có dạng gì năng lực.

"Ân tiên sinh, người tới đây mục đích đạt đến, mời mau mau rời đi đi." Thương Sinh Đạo Nhân nhìn xem Ân Thiên Vấn đứng lên, không có chút nào nhìn trên bầu trời quay tròn trực chuyển tấm gương, giống như tấm gương này tại bên trong tòa đại điện này, liền đã thuộc về hắn Hùng Kê Sơn như thế.

Ân Thiên Vấn nhìn xem hắn, trên mặt cũng có chút không tốt, nhìn thẳng hắn nói ra: "Ta đồ vật còn không có cảm, người để cho ta đi không thích hợp đi."

"Ồ? Không biết là cái gì a?"

"Biết rõ còn cố hỏi!"

"Ha ha, lão hủ đến không rõ ràng người nói là chuyện gì rồi?" Thương Sinh Đạo Nhân vuốt râu, chứa không biết chút nào bộ dáng.

Ân Thiên Vấn cũng không thời gian cùng hắn bút tích, dù sao cũng là tại trên địa bàn của hắn, Ân Thiên Vấn trong lòng kia một cỗ cảm giác nguy cơ cũng càng ngày càng mạnh, cho nên cũng không cùng người hắn tranh luận, trực tiếp hỏi hắn: "Cái này tàn kính chẳng lẽ không phải ta sao?"

Thương Sinh Đạo Nhân chỉ là vung tay lên nói ra: "Là của người, vậy thì xin người lấy đi."

Ân Thiên Vấn âm thầm mắng một câu, thật là một cái lão Hồ Ly a, nhưng là bên ngoài hắn cũng không tốt nói, dù sao không có vạch mặt, chân hắn nhẹ nhàng vừa nhấc, liền muốn lên đi, tấm gương cũng không cao, cũng liền ba bốn mét bộ dáng.

Phanh

Quả thật không có gì bất ngờ xảy ra, như thế kết quả, chỉ bất quá Ân Thiên Vấn hơn phân nửa khí lực đều đang bảo vệ tự thân, cho nên cũng không có có nhận đến tổn thương gì.

Thương Sinh Đạo Nhân liền như thế đứng đấy, một bộ trí châu lại cảm bộ dáng, để Ân Thiên Vấn một bụng nén giận, bởi vì gần nhất phát sinh rất nhiều

chuyện, để tình tình của hắn cũng biến thành có chút bạo ngược, cho nên vậy mà bỗng dưng sinh ra một cổ sát ý.

Mà cướp mới mặc kệ cái khác, cảm nhận được Ân Thiên Ván sát ý, hắn cũng là chậm rãi trước tiến lên một bước, cái này khiến Thương Sinh Đạo Nhân rất cảm thấy áp lực, không để lại dấu vết lui lại một bước, tay cũng nhẹ nhàng chui vào trong tay áo, cầm một vật.

Không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm hắn không muốn đi ra một bước kia, dù sao cái kia là toàn bộ Hùng Kê Sơn chuẩn bị ở sau.

"Không nên động, thuận theo tự nhiên."

Một thanh âm xuất hiện tại Thương Sinh Đạo Nhân trong lỗ tai, hắn có thể nghe được đây là Thái Thượng trưởng lão lời nói, hắn không có biểu hiện ra cái gì,

Trong tay đồ vật lại biến mất không thấy gì nữa, nhưng là trong lòng lại yên lặng hồi phục một câu: "Thái Thượng trưởng lão, đây chính là chúng ta Hùng Kê Sơn đặt chân gốc rễ, không thể để cho hắn lấy đi."

Trong giọng nói của hắn có chút không cam lòng, rất có chút ngọc đá cùng vỡ dững khí.

"Người là để bảo vật mê mẩn tâm trí, thiếu niên này mang theo trăm tên âm binh đi vào chúng ta Hùng Kê Sơn, đến bây giờ đều không có người tới chế tài hắn, người nói phía sau hắn chẳng lẽ không có người? Thậm chí có một cái tiên thiên hộ vệ."

Thương Sinh Đạo Nhân nghe vậy, mặc dù mặt không đổi sắc, nhưng là hô hấp cũng có chút lộn xộn lên, chẳng qua cũng nhanh chóng điều chỉnh dưới tới nói ra: "Trưởng lão."

Hắn còn muốn nói gì, đáy lòng lại truyền ra một tiếng lực thét lên: "Ngậm miệng, đồ vật hắn lấy đi là cơ duyên của hắn, cảm không đi chúng ta liền họa phúc khó liệu."

Thái Thượng trưởng lão lời nói tại Thương Sinh Đạo Nhân trong lòng oanh động, hắn cũng là giống như thể hồ quán đỉnh như thế, minh bạch rất nhiều, thua lỗ hắn tu luyện lâu như vậy, nhưng là còn đối với chuyện như thế này nhìn không thấu, bọn họ Hùng Kê Sơn căn bản chương không không được món bảo vật này.

Lúc trước bởi vì có Thái Thượng trưởng lão tồn tại, bọn họ Hùng Kê Sơn cũng là biết điều, tại tin thị bảo thủ, tàn kính cũng là tàn kính, công dụng liền những cái kia, ngàn năm mọi người đều biết, nhưng là một cái hoàn chỉnh bảo vật lại khác biệt, đoán chừng liền Dự tính người đều sẽ đổ mắt.

Mà bây giờ mê mang Ân Thiên Ván, hệ thống thanh âm đột ngột xuất hiện tại Ân Thiên Ván trong đầu —— "Ta có thể giúp người."

Để hắn vội vàng không kịp chuẩn bị, tựa như là mấy tháng trước ở đâu cái trong căn phòng đi thuê, hắn lần thứ nhất phát hiện hắn có được hệ thống như thế, hồi lâu không thấy thậm chí biến mất hệ thống một lần nữa ra hiện tại trong óc của hắn.

Ân Thiên Ván cắn răng không nói gì, lúc này cũng không kịp nghĩ nhiều, chung quanh nơi này cảm giác nguy cơ càng ngày càng mạnh, cũng không được phép hắn cân nhắc cái gì.

"Được."

Ân Thiên Ván nói ra cái này chữ "hảo", không biết là bởi vì nguyên nhân gì, chung quanh cổ này cảm giác nguy cơ vậy mà chậm rãi biến mất, Ân Thiên Ván đương nhiên không biết là Thương Sinh Đạo Nhân nghe theo Hùng Kê Sơn Thái Thượng trưởng lão thanh âm, hắn còn tưởng rằng là hệ thống nguyên nhân.

Đương nhiên hiện tại cũng không thời gian đi làm rõ trong này quan hệ.

Đạt được hệ thống trợ giúp, Ân Thiên Ván tay vừa nhấc, không trung tám gương liền tự động bay đến trong tay hắn, thể nhưng là hắn còn không có thấy rõ ràng tám gương hoàn chỉnh tình huống, liền biến mất không thấy, hắn có thể rõ ràng nhìn xem Thương Sinh Đạo Nhân sắc mặt biến hóa.

Đồ vật đã lấy được, Ân Thiên Ván chỉ là nhẹ gật đầu liền chuẩn bị ra ngoài.

Thương Sinh Đạo Nhân sắc mặt có chút lo được lo mất, chẳng qua cũng không nói gì, Thái Thượng trưởng lão nói rất đúng, Hùng Kê Sơn căn bản không gánh nổi cái này đồ vật, nhưng là vẫn không có cái gì tốt sắc mặt cho Ân Thiên Ván.

Ân Thiên Ván một cái lắc mình ra đại điện, Khổng Minh cũng là thấy được bọn họ.

"Thế nào thiên văn?"

"Còn đồ tốt lấy đến trong tay, chỉ bất quá cái này Hùng Kê Sơn không tầm thường, ta đi vào thời điểm, cũng cảm giác có người đang nhìn chăm chú ta, lúc trước thu phục ý nghĩ hắn là không xong rồi." Ân Thiên Ván nhìn xem Khổng Minh nói, lại phát hiện Khổng Minh sắc mặt có chút không tốt.

"Chúng ta có thể muốn đi địa phủ, Phán Quan đại nhân đã cho ta phát tới hậu thư." Khổng Minh nhìn xem Ân Thiên Ván có chút thống khổ nói, giống như là tại nhấn nhá lấy cái gì.

Sau một khắc, Khổng Minh trên người âm khí bạo phát, một tấm màu đen Linh phù xuất hiện trên không trung, nổ tung một cái khe hở, tản ra cửu u hàn

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương : Lên khung cảm nghĩ

Không có gì bất ngờ xảy ra hẳn là trưa mai chúng bài!

Quyển sách này ta không biết nên nói thế nào, đây là ta thứ nhất bản, sáu ngàn chữ ký kết đúng là đối ta không nhỏ cỡ vũ, từ không ai nhìn, đến chậm rãi nhận biết bằng hữu, ta cảm giác viết một quyển sách thu hoạch lớn nhất lại hai điểm, thứ nhất là ta đối viết tiểu thuyết lực không chế đã khá nhiều, có thể cho đại gia cấu tạo một cái tốt hơn thế giới, giảng một cái tốt hơn cổ sự, thứ hai đầu liền là quen biết rất nhiều bằng hữu.

Nhà ta đâu, Trung Quốc một cái bình thường gia đình thôi, nông thôn nhân, cha mẹ tiền lương cũng không cao, nhưng là cũng đủ ăn, không thiếu cái gì, đương nhiên không thể cùng nhà có tiền đi so, mẹ có bệnh mãn tính, nhưng là thân thể ngược lại cũng còn tốt, không có cái gì cấu huyết kịch bản.

Ta là năm ngoài tốt nghiệp, từ bên trên sơ trung liền thích tiểu thuyết, nhưng là một mực đến đại học tốt nghiệp mới bắt đầu chân chính viết, vì cái gì đây? Bởi vì lười!

Nhưng là người cuối cùng sẽ thành dài, ta nghĩ nghĩ đã lớn như vậy, còn giống như không có chuyện gì để cho ta giữ vững được nhanh ba tháng, tâm tình không tốt, sinh bệnh, có việc gấp, cũng là đều không có ngừng có chương mới, nhưng là người tóm lại muốn sinh hoạt, năm nay không phải cha mẹ để cho ta học bằng lái, ta cũng không có khả năng viết quyển sách này, trời xui đất khiến đi, cũng là thỏa mãn ta một cái mơ ước.

Viết đến bây giờ kỳ thật quen biết rất nhiều bằng hữu, ta tại cuộc sống thực tế tựa như là Ân Thiên Văn như thế, có một cái chương tiết viết, không có cảm giác an toàn, thích nghe ca nhạc, ngồi chỗ ngồi thích ngồi ở ở giữa hoặc là dựa vào tường vị trí, không thích nghe, người ta đối ta một điểm tốt, ta liền nghĩ mớ tim mớ phổi.

Cho nên nói ta người này không có bằng hữu, có bằng hữu cũng đều là loại kia cực kỳ tốt.

Ta không thích thiếu người đồ vật, sớm nhất viết tiểu thuyết còn muốn lấy có người khen thưởng, có người đề cử, chậm rãi ta sợ hãi, ta không biết ta lúc nào sẽ không kiên trì nổi, sợ có lỗi với đại gia kỳ vọng.

Đi đánh quảng cáo quen biết lại an, mộng mộng, thịt thịt, Nhị Hổ, Tà Phạt, còn có một cái ta đồng hương.

Mao Mao không nói nhiều, cũng không thường bên trên, nhưng là ngẫu nhiên về nhắn lại.

Người ái mộ bằng đệ nhất Tiểu Thanh tước đại khái là cùng ta sớm nhất, khi đó Pikachu còn chưa tới, gian nan nhất thời điểm là hần theo giúp ta vượt đi qua, không có năng có lẽ ta tại mười sáu vạn trước đó liền đã thái giám, bởi vì một mực không có đề cử cũng không có số liệu có thể nói.

Còn có ta một cái HN đồng hương, mặc dù hần không nhìn ta sách, nhưng là khi đó cũng mỗi ngày cho ta bỏ phiếu.

Thần tình tình mặc dù hần không nói, nhưng là ta rất cảm tạ hần, lúc ấy bên trên hần sách đơn, hần không nói gì thêm, nhưng là ta một mực nhớ kỹ, chỉ có thể nói một tiếng cảm ơn.

Ba tháng kinh lịch cũng quá nhiều, từng cái danh tự đều trong đầu hiển hiện, gần nhất đồ đàn còn đem cuộc đời bên trong lần thứ nhất khen thưởng cho ta, duyệt duyệt trong nhà giống như ra chút chuyện, không biết gần nhất thế nào, cũng không có liên hệ, mưa nhỏ điểm giống như gần nhất cũng không lộ diện, một mực bỏ phiếu kim sắc mê lam cũng không có xuất hiện.

Pikachu cũng vậy đi ngủ sớm một chút đi, mới tốt nghiệp cũng không dễ dàng.

Trở lên đại khái liền là lên khung cảm nghĩ đi!

Cô thế nhân ở chỗ này tạ ơn tất cả đã giúp người của ta, đã yên lặng trợ giúp ta người, có lẽ lọt vị kia, coi như ta đầu óc bị Lữ Bố đánh đi.

Ở chỗ này!

Không cầu đề cử, không cầu khen thưởng!

Cắt giữ cầu một cái đi.

Ta ở chỗ này an tâm viết sách, các người an tâm đọc sách, đến mức con đường phát tài, không thể ăn bám là nguyên tắc, viết sách không thành ta còn trẻ cố gắng ngấm lại những biện pháp khác đi, bằng lái không có cầm tới tay thời điểm có lẽ sẽ song khai một bản, bằng lái nắm bắt tới tay nếu là hai quyền đều không có khởi sắc, vậy cũng chỉ có thể đi tìm việc làm.

Ở chỗ này cảm ơn mọi người, không nên đánh thương, nhất là Tiểu Thanh tước, người cũng là hoàn mỹ trăm, nhìn xem đau lòng, người tiền cũng không phải đến không, đại gia nếu là nghĩ muốn việc vui, chúng ta tiểu đã tiểu nháo, một khối tiền một trăm tệ ý tứ một lần là được.

Đại gia ngủ ngon, thứ sáu 12 điểm lên cái, ta dậy sớm điểm, đem sự tình đều đây, nhìn xem có thể viết bao nhiêu đi, xem như chúc mừng một lần.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Sơ nhập địa phủ

Hùng Kê Sơn đỉnh núi, Ân Thiên Vãn không nghĩ tới đi Địa Phủ sẽ dưới tình huống như vậy.

Một mực kế hoạch tốt về nhà, hiện tại mắt thấy đã đến tin thị, lại không thể trở về, trong lòng tổng là có chút không cam lòng Ân Thiên Vãn nhìn thoáng qua Khổng Minh nói ra: "Không thể trở về nhà sao?"

Khổng Minh nhìn xem Ân Thiên Vãn, trên mặt âm khí phùng lên, giống như là tại nhẫn thụ lấy cái gì dày vò đồng dạng, từng chữ nói ra nói ra: "Không thể."

"Phán Quan đại nhân tới, cái này vượt giới quỹ phù hần là ý tứ phía trên, hần cũng không có cách nào phản kháng." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vãn nói, hần không tại bên trong thể chế, phán quan khí tức ngại không đến chuyện của hần, ở bên cạnh trợ giúp Ân Thiên Vãn giải thích một chút.

Hô

Ân Thiên Vãn trên người hô thở ra một hơi, hệ thống vấn đề còn không có giải quyết, địa phủ này chỉ hành lại ngoài ý muốn bắt đầu, sinh hoạt thật là là khắp nơi tràn ngập kinh hãi, hần may mắn sớm liên hệ được rồi áo xanh, không phải vậy người nhà hần an nguy cũng căn bản không thể bảo hộ.

Nhìn nhà phương hướng, Ân Thiên Vãn nhẹ nhàng ở trong lòng nói, coi như ta đi học đi, trong một năm ta sẽ trở lại, dù sao Thanh Tước, áo xanh ước định còn đang chờ hần, sau đó tay vung lên ngay tại trước mắt bao người đi vào cái khe kia bên trong.

Tiến lên trên đường, một thanh trường kiếm cũng là từ không trung xuất hiện, trăm tên tử sĩ đều bám thân cùng trên trường kiếm, bao quát cướp ở bên trong, Lữ Bố cùng Khổng Minh thì là một trước một sau đi theo Ân Thiên Vãn đi vào.

Ba người bước vào, toàn bộ không gian cấp tốc co vào, giống như mới vừa mở xé mở khe hở căn bản không tồn tại như thế, lại khôi phục nguyên trang.

Hùng Kê Sơn trong đại điện.

Một cái lão giả xuất hiện tại Thương Sinh Đạo Nhân bên cạnh, vô thanh vô tức, Thương Sinh Đạo Nhân vậy mà không có chút nào phát hiện, chờ hần vô ý thức quay đầu mới thấy lão giả tồn tại, vội vàng quỳ lạy trên mặt đất, trong miệng hô: "Bái kiến Thái Thượng trưởng lão."

Nếu như Ân Thiên Vãn tại nơi này, hần sẽ kinh ngạc, lão giả này vậy mà cùng hần mới vừa đi Tiêu Thị thời điểm, tại kia ăn điểm tâm lão nhân kia lớn lên giống nhau như đúc.

"Đứng lên đi, người cũng nhìn thấy, đón hần đi hần là U Minh người, há lại người ta có thể chọc nổi, về sau không nên đi trêu chọc hần." Lão giả nói đi liền biến mất không thấy gì nữa.

Đại điện bên trong chỉ lưu lại Thương Sinh Đạo Nhân một cái ở nơi nào nhìn xem biến mất khe hở không biết nghĩ cái gì.

Mà Ân Thiên Vãn mấy người từ trong cái khe vượt qua, trên đỉnh đầu hần thừa tiễn cửu ẩn ẩn tản ra một tầng năng lượng, đem mấy người bọc ở bên trong, cũng chỉ là chớp mắt công phu, Ân Thiên Vãn liền cước đạp thực địa lên, nhìn xem chung quanh cùng một chỗ cảm giác rất không thể tưởng tượng nổi.

"Nơi này là nơi nào?" Ân Thiên Vãn nhìn một chút chung quanh, hỏi một tiếng Lữ Bố.

"Không biết, ta điều tra thêm nhìn, cho ta dùng di động định vị vị." Lữ Bố nghe vậy lấy ra điện thoại di động của hắn, liền chuẩn bị xem xét, bên cạnh Không Minh thân thể lại đột nhiên tán loạn, toàn bộ quỹ đều hóa thân một cổ âm khí, tại Ân Thiên Vãn trước mắt biến mất, một bộ y phục rơi trên mặt đất.

Ân Thiên Vãn nhẹ nhàng dùng tay khẽ vẫy, y phục liền rơi ở trong tay của hắn, nghĩ xem xét đâu? Trên bầu trời lại đột nhiên truyền đến một tiếng quát lớn.

"Ân Thiên Vãn."

Một cái giống như Cửu Thiên Thần Lô đồng dạng thanh âm, đỉnh tai như óc, từ xa mà đến gần truyền đến ở bên tai của hắn bộc phát, Ân Thiên Vãn nghe vậy ngẩng đầu, lại thấy được một cái đỉnh thiên lập địa thân ảnh đứng tại phía trước, gương mặt giấu ở mây đen bên trong có chút thấy không rõ bộ dáng.

Cái này to lớn thân ảnh, tại Ân Thiên Vãn ngẩng đầu trong nháy mắt, tựa như là khóa chặt hắn như vậy.

Người khổng lồ này tại không có nói cái khác, một cái tay chậm rãi nâng lên hướng về Ân Thiên Vãn trấn áp tới, một chương này giống như nghiêng trời lệch đất đồng dạng, ngưng tụ Cửu U Minh Khí, một tia đường vân tại bàn tay của hắn hội tụ, chỉ là một lát liền bò đầy lòng bàn tay, sau đó liền đối với Ân Thiên Vãn trực tiếp vỗ xuống, không lưu tình chút nào.

Oanh

Ân Thiên Vãn nhìn xem cái này đập qua tới cự thủ, cảm giác tựa như là bị khóa định như thế, bên cạnh Lữ Bố thậm chí cũng không thể động đậy mây may, phiến thiên địa này giống như đều vì đổ run rẩy, trên trời màu đen tầng mây đều bị cái này cự thủ xé rách, một cái khuôn mặt cũng là trong nháy mắt ra hiện tại trước mắt của hắn, chỉ bất quá trong một chớp mắt lại là một cổ mê vụ đem đầu lâu này bọc.

Cự thủ còn chưa rơi xuống, Ân Thiên Vãn chung quanh liền bắt đầu sụp đổ lên, mơ hồ có thể nhìn ra một bàn tay ẩn ký, chậm rãi hấn hồn lực cũng bị chèn ép kiềm chế lại trong thân thể không thể bại lộ mây may, cái này cự thủ là một địa phủ đại năng không lưu tình chút nào đánh giết.

Ân chứa thiên địa pháp tắc còn có nồng đậm U Minh chi khí, chỉ là Ân Thiên Vãn đến bây giờ còn không rõ rệt đây là ai thủ bút, mới vừa mới xuất hiện liền bị người đưa như thế một món lễ lớn.

Cái này bàn tay lớn màu đen ngưng tụ vô tận âm khí, hướng về Ân Thiên Vãn vỗ xuống.

Oanh

Cự dưới lòng bàn tay, giống như hết thảy vật ngăn trở đều muốn bị đánh giết, nghiền nát, hóa thành bụi bặm, Ân Thiên Vãn thân thể bị chèn ép thậm chí phải quỳ xuống tới, giống như người khổng lồ kia chậm chạp không nói cự chương hạ xuống cũng là muốn lăng nhục Ân Thiên Vãn đồng dạng, Ân Thiên Vãn lúc này cũng là cắn răng.

Lúc đầu đã uốn lượn hai chân, ngạnh sinh sinh thẳng tắp.

Nhưng là động tác như vậy tựa hồ chọc giận kia cự thủ chủ nhân, kia cự thủ không còn lưu tình, lấy ngang ngược tư thế trực tiếp hạ xuống, giống như muốn đem Ân Thiên Vãn hóa thành bột mịn, trên người áp lực cũng là đột nhiên thêm nặng.

Răng rắc

Màu trắng mảnh xương từ Ân Thiên Vãn trên đùi đâm ra, hai chân của hắn lại bị sinh sinh đè gãy, cự chương trong nháy mắt liền phải rơi vào trên đầu, thế nhưng là hắn liền hồn lực đều không có cách nào thả ra thân thể, không được nói phản kháng, hắn ngay cả động đậy hiện tại cũng không có cách nào.

Rốt cục, cự chương đem Ân Thiên Vãn tất cả ánh mắt đều che chắn, người khổng lồ kia khoe miệng tựa hồ cũng lộ ra một ít mỉm cười, hắn thấy hết thảy đều đã hết thảy đều kết thúc.

Mà vào thời khắc này Ân Thiên Vãn trên đỉnh đầu, một phong chính hắn thấy không rõ thư tiến cử lại đột nhiên lọt vào trong tầng mây, tại thiên không bỗng nhiên tán ra ngũ sắc lưu quang, một loại uy áp trên không trung giống như sóng âm như thể nhện nhào lên, kia mang theo ngập trời chỉ thế cự chương, biến không có chút nào uy lực có thể nói, từ Ân Thiên Vãn trong thân thể xuyên qua, hóa thành âm khí tán loạn tại xung quanh.

Lữ Bố tại Ân Thiên Vãn bên cạnh trực tiếp quỳ ngã xuống.

Ân Thiên Vãn sau lưng công trường kiếm, phía trên cũng là bay ra trăm đạo lưu quang quỹ xuống lay, đây là trăm tên lính tại quỹ lay tướng quân.

Trước mắt ngàn trượng cự nhân, cao cao không ai bì nổi, nhưng là cái này thư tiến cử vân đạm phong khinh uy áp, lại trực tiếp đem chèn ép cúi đầu xuống, quỹ một chân trên đất, bên phải đầu gối quỹ xuống quá trình bên trong, thân hình của hắn cũng là càng ngày càng nhỏ.

Cái kia vốn là tự tin trên mặt, lúc này cũng là biến thành nồng đậm kinh ngạc, sau đó liền là sợ hãi.

Thẳng đến đầu gối rơi xuống đất, hình thể cũng là biến thành người bình thường lớn nhỏ.

Sau đó đạo nhân ảnh kia bên trong, một đạo tinh hồn lập tức liền nghĩ trốn xa, bởi vì hắn phát hiện thời khắc này cục diện đã không phải là hắn có thể

không chế, thế nhưng là Ân Thiên Vãn trên bầu trời thư tiến cử chỉ là hơi chấn động một chút, cái kia đạo tinh hồn liền chớp mắt bị mất diệt.

Mà tại ngoài ngàn vạn dặm, một cái mặt thất bên trong, một cái mây có lẽ đã ngưng thực thân ảnh, che ngực, khí tức biến âm đạm một chút, nhưng là một lát, hần che ngực cái tay kia lại trên không trung đột ngột biến mất không thấy gì nữa, hần khí tức cả người đều trở nên như có như không lên.

"Thiên vãn, xảy ra chuyện ." Trở về từ cõi chết Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vãn ánh mắt phức tạp nói.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Linh hồn xuất khiếu

Vừa mới trở về từ cõi chết, Ân Thiên Vãn cũng không có phản ứng Lữ Bố, đây không phải nói nhầm a, đến lúc này, ai còn nhìn không ra đó là cái âm mưu.

Trên trời thư tiến cử cũng là quay tít một vòng, lần nữa bay trở về đến Ân Thiên Vãn đỉnh đầu, tựa như là một cái thù hờ giả như thế, chẳng qua trải qua chuyện này Ân Thiên Vãn cũng nhìn thấy, vật này là phúc cũng là họa a, cứ như vậy ngênh ngang trên đầu đặt vào.

Không phải lại nói cho những địch nhân kia bản thân là quan ngoại giao sao? Còn chưa lên mặc cho quan ngoại giao, rõ ràng để những cái kia lòng tham người tới giết chết hần sao, dù sao hần chết, kia vị trí này liền không xuống tới, chỉ cần còn chưa lên mặc cho, vậy hần liền không nhận Địa Phủ bảo hộ.

Mà những cái kia quý quan nhị đại, cũng liền có cơ hội, xem ra phải nghĩ cái biện pháp đem chuyện này giải quyết, chẳng qua suy đi nghĩ lại, cớ chuồng phải do người buộc chuồng, việc này là hệ thống làm ra, đoán chừng vẫn là phải tìm hần giải quyết, nhưng là gia hỏa này ở trong đại điện đột ngột nói một câu nói đem tám gương kia lừa mất, lại biến mất.

Ân Thiên Vãn đang suy nghĩ, Lữ Bố đã đem Khổng Minh làm trở về, nhìn ra được là có người bên trên thân thể của hần?

Quý bên trên quý?

Mà lại cũng không biết nơi này là địa phương nào, nhìn xem Lữ Bố lôi kéo hôn mê bất tỉnh Khổng Minh tới, Ân Thiên Vãn cũng là hỏi: "Ngươi nhanh điều tra thêm đây là địa phương nào, ngươi không phải nói Địa Phủ trị an rất tốt sao?"

Lữ Bố nghe vậy gãi đầu một cái, cũng có chút xấu hổ, lúc trước tại dương gian, hần một mực nói Địa Phủ tốt bao nhiêu tốt bao nhiêu, thế nhưng là Ân Thiên Vãn vừa tới liền đụng phải cái này việc sự tình, hần đưa đi động đem ra, loay hoay một hồi, sau đó đưa tới Ân Thiên Vãn trước mắt nói ra: "Không tín hiệu."

Ân Thiên Vãn liếc một cái Lữ Bố trong tay tảo tào mười hai, nhìn xem cái này thuần trong suốt thân máy bay, cũng không biết nên nhả rãnh cái gì, sau đó Lữ Bố tay khẽ động, điện thoại tựa như là nước như thế bao trùm trên tay hần, sau đó biến mất không thấy gì nữa.

"Vậy làm sao bây giờ?" Ân Thiên Vãn nhìn xem Lữ Bố, cũng là từ trong nhãn chứa đồ lấy ra mấy viên thuốc bỏ vào trong miệng.

"Thiên vãn, vẫn là trước tiên đem ngươi này cái chân chuẩn bị cho tốt đi, một mực đổ máu cũng không phải sự tình." Lữ Bố dùng ngón tay chỉ Ân Thiên Vãn chân nhỏ.

Ân Thiên Vãn vỗ đầu một cái nói ra: "Ngoạ tào, ta nói thế nào giống như là quên đi sự tình gì đâu."

Mới vừa rồi còn không có thù đến cái gì đau đớn, cái này Lữ Bố một nhắc nhở, một xương kim châm muối xát đau đớn từ chân bên trên truyền đến, như loại này vừa mới bắt đầu thần kinh tê dại, là không cảm giác được đau đớn, Ân Thiên Vãn còn tại lúc đi học, liền nhìn qua một người ngón tay bị cửa đứt.

Lúc ấy gia hỏa này mặc dù một mực giữ lại máu, nhưng là tốt giống chẳng có chuyện gì, đem đánh gãy chỉ nhặt lên, một lát sau giống như mới cảm nhận được đau, cả người còng lưng lên.

"Nhấn một lần, lấy ngươi năng lực khôi phục, ta đem cái này mảnh xương xử lý một chút, không bao lâu nên liền tốt." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vãn nói, sau đó tựa như là cửa gỗ như thế, đem Ân Thiên Vãn xương cốt cho nhét đi vào, toàn bộ quá trình Ân Thiên Vãn thật là cảm giác dục sinh dục tử.

Không nhịn được nói một câu: "Ngươi đến cùng biết hay không a, ta không phải để ngươi đùa chơi chết."

Lữ Bố phản ứng nửa ngày gãi đầu một cái nói ra: "Ta cũng một hai ngàn năm không có đụng phải, chẳng qua người yên tâm, tay ta pháp vẫn còn, tuyệt đối không có vấn đề."

Ân Thiên Vấn liếc mắt, cũng không có cách, hiện tại điều kiện cũng cứ như vậy, Lữ Bố ghé vào Ân Thiên Vấn trên người, giúp hắn xử lý cái này mảnh xương, nếu là trong thân thể gãy mất, coi như là vỡ vụn cũng không có gì, hồi đoái hệ thống bên trong đan được đều có thể cứu.

Thế nhưng là cái này đốt xương là lộ ra tại thân thể bên ngoài, cũng may Lữ Bố còn có chút bản sự, giúp Ân Thiên Vấn xử lý xong, Ân Thiên Vấn một nhìn mình chân, vẫn là thắng, đã yên tâm hơn phân nửa, người không có nghe lầm, không có cái gì khác yêu cầu cao, cam đoan là thắng là được rồi.

"Thiên vãn, không thể ở chỗ này ở lâu, vừa rồi huyền não động tĩnh quá lớn, mà lại ta hoài nghi đó căn bản ta là Tần Quảng Vương điện hạ lãnh địa, chúng ta liền muốn càng cẩn thận." Lữ Bố làm xong Ân Thiên Vấn chân, nhìn xem hắn nói.

Ân Thiên Vấn cũng biết sự tình vừa rồi hắn là có người tại nhằm vào hắn, bất quá là ai căn bản không rõ ràng, nhưng là cái này cũng không sao cả, tam thập lục kế, tẩu vi thượng kế.

"Chúng ta đi, cướp người để mấy người lính tới nhắc ta một lần, đối còn có Không Minh, chúng ta rời khỏi nơi này trước, đừng để người nhìn thấy, phi, đừng để quý thấy được." Ân Thiên Vấn nhìn xem cướp nói, hắn ngược lại là không có có nhận đến tổn thương gì.

Cướp nghe vậy cũng là mệnh lệnh mấy người lính, tiện tay khẽ động vậy mà cũng huyền hóa ra tới một cái đơn sơ cổ kiệu, Ân Thiên Vấn liền nằm ở bên trong. Không Minh thì tại một cái khác trên cang cứu thương mặt, là Lữ Bố tay kích biến thành, một đoàn người cứ như vậy trùng trùng điệp điệp xuất phát.

Trước khi đi cướp cùng Lữ Bố lưu tại nguyên chỗ, xử lý một chút khí tức của bọn hắn, mặc dù như cũ cách không dứt được Địa Phủ đại năng dò xét, nhưng là một ít a miêu a cầu cũng không cần tới những vào, mặc dù kia chút tiểu quý không có có tổn thương bọn hắn năng lực, nhưng là đáng ghét a.

Lữ Bố một cái lắc mình đã đến Ân Thiên Vấn bên cạnh, Ân Thiên Vấn nhìn xem Lữ Bố cũng là nghi hoặc một vài vấn đề, dù sao Lữ Bố là nơi này thổ dân, hắn biết đến khẳng định không ít.

"Lữ Bố, chúng ta muốn đi nơi nào a? Ta hiện tại mang theo một phần thư tiến cử, cảm giác được chỗ nào cũng không an toàn, Không Minh còn hôn mê." Ân Thiên Vấn ăn đan dược đã cảm giác tốt hơn nhiều, vịn cổ kiệu nửa ngồi dậy, nói.

"Ta cũng không rõ ràng, chẳng qua người có phát hiện hay không thân thể của người bị địa phủ này chỗ bài xích, mà lại kia thư tiến cử giống như đi theo nhục thể của người sẽ cùng nhau, người trước kia không phải thử qua thân hồn thoát xác sao? Muốn không người thử nhìn một chút nhìn thư tiến cử sẽ không theo linh hồn của người." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn nghĩ nghĩ nói.

Ân Thiên Vấn lúc đầu không hiểu ra sao, nghe được Lữ Bố vừa nói như vậy, cũng là rộng mở trong sáng, đúng vậy a lúc trước kia cự thủ cho áp lực lớn như vậy, thư tiến cử đều không có phản ứng, thế nhưng là một thụ thương, khá lắm người không lẽ kia căn bản không có năng lực phản kháng.

Lúc ấy tại trong căn phòng đi thuê cũng không phải là không có thử qua, Ân Thiên Vấn lúc này hai mắt nhắm lại, liền muốn linh hồn xuất khiếu.

Chẳng qua nghĩ nghĩ, vẫn là đem trong tay trừ vật giới chỉ lấy dưới

Đến, đây là tại cao cấp hồi đoái hệ thống bên trong hồi đoái, đã miễn cưỡng được cho một kiện linh khí, Ân Thiên Vấn hồn lực quán quanh mà lên, đem cấp tốc luyện hóa, nhấc trừ vật cứ như vậy tại trước mắt của hai người hóa thành hư vô chui vào Ân Thiên Vấn thân thể.

Sau đó Ân Thiên Vấn mới nhắm mắt lại, linh hồn chậm rãi xuất hiện trong không khí, mà trên tay của hắn rõ ràng là chiếc nhấc trừ vật kia, vung tay lên, nhục thể của hắn cũng liền tiến vào trừ vật giới chỉ, trong giới chỉ tốc độ thời gian trôi qua rất chậm, hắn nhìn một chút chỉ cần trong vòng bảy ngày lần nữa về thân thể một cái, ăn thêm một viên tiếp theo Tích Cốc đan nên liền không có vấn đề gì lớn.

Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn, cũng là mặt lộ vẻ vui mừng, hai người dù sao đôi vị một thể, Ân Thiên Vấn chết rồi hắn cũng không có kết quả gì tốt, cho nên nhìn xem Ân Thiên Vấn như vậy, hắn cũng là rất Cao Hứng.

"Quả thật không thấy." Lữ Bố nhẹ nhàng nói, nhìn xem Ân Thiên Vấn đỉnh đầu một mảnh hư vô.

"Ân, như vậy ta kia nhục thân ngay tại trong giới chỉ hảo hảo nuôi, ta như vậy hành động cũng càng thêm thuận tiện một ít." Ân Thiên Vấn hoạt động một chút thân thể, cảm thụ được âm khí chung quanh hướng về trong thân thể của hắn hội tụ, đang suy nghĩ vấn đề, đột nhiên thân thể khẽ động, nhìn phía trước một cái quái vật khổng lồ, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Chương 3: Địa Phủ thành thị

"Thế nào?" Lữ Bố một mặt kinh ngạc ra tới, nhìn xem Ân Thiên Vấn nói, chẳng qua nhìn phía trước tình hình.

Trên mặt hân biểu lộ, cùng Ân Thiên Vấn tương phản, thì là một mặt vui mừng.

"Quá tốt rồi, song hi lâm môn, không nghĩ tới là nơi này." Lữ Bố nhìn phía trước tình hình, cao hứng nở nụ cười, cái này khiến Ân Thiên Vấn có chút sờ không tới đầu não, trong mắt cũng đầy là nghi hoặc.

"Người đang nói cái gì?" Ân Thiên Vấn lúc này một mặt mòng bức.

"Chúng ta còn tại một khu, một khu là thuộc về Tần Quảng Vương điện hạ, nói cách khác chỉ có tiến vào chỗ nào, chúng ta chỉ ít có thể giữ được tính mạng, bọn họ có lẽ dám làm chút âm mưu quỷ kế, nhưng lại không dám giống vừa rồi như thế quá trắng trợn." Lữ Bố nói.

Ân Thiên Vấn nghe được cũng là yên tâm xuống tới, còn tưởng rằng kia quái vật không lồ lại là như lúc trước người khổng lồ kia đâu.

Nghe được Lữ Bố nói, một đoàn người đi đường tốc độ liền nhanh hơn, chẳng qua nhìn núi làm ngựa chết, đám người bọn họ trọn vẹn chạy mấy canh giờ mới tới tòa thành này trước, tòa thành này tường thành đâu chỉ ngàn trượng, Ân Thiên Vấn đứng tại cái này hơn mười dặm địa phương, cảm giác được mình tựa như là một con kiến như thế.

"Cái này áo liền quần muốn đổi một cái, các người đem Không Minh phương hướng, trước ủy khuất một lần trở lại trong kiếng, ta cái này cũng liền ba bộ quần áo." Lữ Bố nhìn xem phía sau những cái kia chiến hồn nói, phân biệt ném đi hai bộ quần áo cho Ân Thiên Vấn còn có cướp.

Ân Thiên Vấn nhìn thấy cũng là nhanh thay đổi, không có cái gì khác cảm giác, chẳng qua nhập gia tùy tục cũng chỉ có thể như vậy.

"Đây là Hám Thiên Thành, một khu biên giới, đi vào liền tốt, cùng dương gian không có gì khác biệt." Lữ Bố nói xong, nhưng lại không phải hướng đại môn đi đâu, mà là tiếp tục hướng về bên cạnh vòng quanh đường.

Ân Thiên Vấn mặc dù nghi hoặc, chẳng qua cũng không nói gì thêm, chỉ là theo chân Lữ Bố đi lên phía trước, mãi cho đến một cái cửa nhỏ trước, cùng vừa rồi kia một hai trăm trượng cửa thành so sánh, cái cửa này liền cùng ngày bình thường nhìn thấy loại kia cửa sắt lớn như thế.

Lữ Bố từ Không Minh trên người một trận vuốt ve, lấy ra một tấm lệnh bài, ở trên tường chiếu một cái, cánh cửa kia biến trong suốt lên, mấy người lóe lên mà vào, lại vào tai liền là từng cái rao hàng thanh âm.

Đặc biệt lớn tin tức!

Mình giới bảy khu lớn nhất chôn cùng nhà máy —— A Tỳ chôn cùng nhà máy đóng cửa!

Vương bát đàn lão bản vương hạc, ăn uống cá cược chơi gái, thiếu 250 ức, mang theo hân cô em vợ chạy!

Chúng ta không có cách nào, cầm vật bồi táng chống đỡ tiền lương! Giá gốc đều là hơn một trăm, hơn hai trăm, hơn ba trăm vật bồi táng, hiện tại toàn bộ chỉ bán hai mươi! Hết thầy chỉ cần hai mươi!

Vương Hạc vương tám trứng! Người không phải quý, người không phải quý! Chúng ta tần tần khổ khổ cho người làm hơn phân nửa năm, người không phát tiền lương! Người trả cho ta tiền mồ hôi nước mắt! Trả ta tiền mồ hôi nước mắt!

Lỗ vốn mua bán, lỗ vốn mua bán, cuối cùng ba ngày, cuối cùng ba ngày!

Nướng nướng, máu me nhảy nhua nướng đi, ba khu đi vào mới mẻ gia vị.

Ân Thiên Vấn đi trên đường, nghe lọt vào tai thanh âm quen thuộc, kim lòng không được hát lên, thanh âm kia uyển chuyển du dương, trực tiếp điểm ép đàn tiêu thụ, thậm chí mấy cái kia tiêu thụ còn muốn lấy mời hân cùng đi bán đồ.

Chỉ là hiện tại quý này khẩu vị quá nặng đi

Lữ Bố nghe không có cảm giác gì, cùng Ân Thiên Vấn giải thích nói: "Vừa rồi nếu là từ đại môn kia đi, Không Minh quý này kém thân phận khẳng định liền bại lộ, vạn nhất bị người kiểm tra, rơi ở trong tay ai chúng ta liền không dễ chịu lắm, vừa rồi kia là quý sai chuyên dụng thông đạo, bọn họ còn không có phong tỏa, chúng ta cũng coi là chui cái cái sọt.

Lữ Bố mới vừa nói xong, một nhóm đầu trâu mặt ngựa từ tiền phương trên đường tới, xuyên qua người đi đường, tại bọn họ vừa mới thông qua cánh cửa kia trước bắt đầu xếp hàng, đoán chừng nếu là lại nghĩ từ nơi nào qua cũng không phải là dễ dàng như vậy, Ân Thiên Vấn gặp này cũng là thò ra một cái.

Sau đó ba thân ảnh liền biến mất tại quý trong đám.

Tại Lữ Bố móc ra một cái Minh giới tiền tệ sau đó, ba cái quý tiến vào một cái khách sạn bên trong, cùng dương gian nhà khách không có gì khác biệt,

bên trong cái gì đều có, hơn nữa thoát nhìn còn trước vào rất nhiều, vào phòng, Lữ Bố cũng là đem trên người áo khoác bắt lại.

Không Minh bị bị ở trên người hắn, cũng là bị hắn bỏ vào trên giường.

Hiện tại Không Minh bất tỉnh, ai cũng không biết nên làm cái gì, dù sao Ân Thiên Văn liền đi nơi nào đều không rõ ràng, mơ mơ hồ hồ liền đến, không phải nói phán quan, Tần Quảng Vương tự mình tiếp kiến sao? Bây giờ tại cái này địa phương cứ chìm cũng không có, Tần Quảng Vương như thế nào lại tới.

"Chờ xem, hiện tại cũng không thể hành động thiếu suy nghĩ, chúng ta chỉ có thể trước hướng trung tâm vòng đi, không thể ở chỗ này hao tổn, càng là bên ngoài, đám kia nhắm vào người người thế lực cũng lại càng lớn, dù sao bọn họ không phải tại phạm pháp loạn kỷ cương, đại nghĩa bên trên chỉ là bắt lấy một cái xông nhập địa phủ nhân loại thôi." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Văn nói.

"Đại nghĩa?" Ân Thiên Văn có chút suy tư Lữ Bố nói hai chữ.

Xác thực a, bọn họ mặc dù có tư tâm, là vì con cái của mình, nhưng là hắn lại không có nhiệm vụ, hiện tại chỉ là một người thôi, cũng không phải là quý, mà lại cũng không có chức quan, bọn họ tùy tiện dùng một cái tên tuổi là có thể đem hắn bắt được.

Mà lại trên trời là không có đĩa bánh rơi, Ân Thiên Văn cũng sẽ không ngay thơ đến bây giờ Tần Quảng Vương sẽ phái người tự mình đến đón hắn đi nhiệm vụ, có lẽ trước đó dựa theo Không Minh phương pháp từng bước một đến, có thể lần tránh rơi rất nhiều phong hiểm, trực tiếp gặp mặt phán quan, nhưng là hiện tại Không Minh hôn mê bất tỉnh.

Lúc trước cũng không biết là ai làm tay chân, vừa nghĩ đến đây, Ân Thiên Văn cảm giác cái này khách sạn cũng không an toàn, nếu thật là Lữ Bố nói nơi này trị an rất tốt, kia vừa rồi loại kia tăng thứ chiến đấu, hắn cũng không tin trong thành này người không có phát hiện?

Nghĩ tới đây, Ân Thiên Văn đứng lên.

Nói cách khác chỉ có hai loại khả năng, hoặc là liền là trong thành này người ra tay, hoặc là cùng trong thành này người đã thương lượng xong, chẳng qua này hai loại tình huống bất luận là cái nào, Ân Thiên Văn tựa hồ cũng không có có kết quả gì tốt.

"Lữ Bố, ngươi có biết hay không tòa thành này thành chủ là ai, hoặc là một chút cái gì khác tin tức." Ân Thiên Văn hỏi Lữ Bố nói.

Lữ Bố cũng

Cũng là buông tay nói ra: "Thành này ta cũng là lần đầu tiên đến, nguyên lai bên trên xóa nạn mù chữ ban thời điểm ta liền tại trên địa đồ gặp qua, cho nên mới nhận ra, khác tin tức một sẽ ra ngoài tìm hiểu tìm hiểu, nếu là Không Minh tinh đoán chừng hắn biết, gia hỏa này chạy nhiều chỗ."

Lữ Bố nói như vậy, Ân Thiên Văn cũng không tiện nói gì, chỉ bất quá càng nghĩ thì càng đứng ngồi không yên, hắn hiện tại liền địch nhân là ai cũng không biết, tại dương gian thời điểm, tổng cũng là có một cái đối thủ a, có cái đuổi theo mục tiêu, hoặc là trả thù mục tiêu.

Nhưng là lại tới đây, hai mắt đen thui, tựa như cái mù lòn như thế, nhưng là cũng không thể ngồi chờ chết.

"Lữ Bố, ngươi đi hái mua vài món đồ đến, ta để cướp phải đi ra mấy cái thông minh cơ linh một chút thám tử, chỉ chứa làm cảm điếc, không nói lời nào, chỉ là nghe chút tình báo, như vậy bọn họ bại lộ khả năng cũng liền nhỏ một chút, so ngươi đi một mình tìm hiểu tin tức sẽ nhẹ nhõm rất nhiều." Ân Thiên Văn nhìn xem Lữ Bố cùng cướp nói.

Lữ Bố nhẹ gật đầu nói ra: "Như vậy cũng tốt, bọn hắn cũng đều là đi lên chiến trường, cẩn thận điểm hắn là sẽ không lộ ra chân tướng gì, vậy ta đi ra ngoài trước, các ngươi chú ý an toàn."

Lữ Bố chân trước vừa đi, trước cửa liền vang lên tiếng đập cửa, Ân Thiên Văn thân thể cũng là trong nháy mắt căng cứng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Địa Phủ không người

Đồng đồng đồng

Tiếng gõ cửa, truyền vào trong phòng bên trong, Ân Thiên Văn khi tiến vào âm phủ sau đó, hồn lực vẫn không có phóng ra ngoài, cẩn thận co vào tại

thần thể chung quanh, cái này đột ngột có người tới gần, hẳn cũng là có chút không thoải mái, cướp ở bên cạnh nhẹ gạt đầu ra hiệu không có việc gì.

Ân Thiên Vãn nhìn cướp như thế, để hẳn đi đem cửa mở ra.

Thấy được chỉ là trong tiệm này phục vụ viên, Ân Thiên Vãn liền yên lòng, xem ra gần nhất thần kinh quá căng thẳng một ít, tiểu quý này mặc cổ đại trang phục như thế kia, ngược lại là cùng nơi này khách sạn phong cách rất là phối hợp.

Chỉ là tới hỏi thăm một lần Ân Thiên Vãn có cái gì nhu cầu, còn buông xuống một xấp cùng loại truyền đơn đồ vật, Ân Thiên Vãn cũng không thấy liền để ở một bên.

Dù sao Lữ Bố đám người bọn họ chưa có trở về, Ân Thiên Vãn là thế nào cũng không an tâm, hẳn cũng không biết là đem hẳn lấy được Địa Phủ, nhưng là có thể mở ra không gian kia, hiển nhiên không phải ai cũng có thể làm, chỉ ít bốp chét hẳn nên cùng nắm chết một cái con kiến như thế.

"Kiếp, người có thể nhìn ra được Không Minh là chuyện gì xảy ra sao?" Ân Thiên Vãn nhìn thoáng qua đứng ở bên cạnh cướp nói.

"Hẳn là bị vọt lên hồn, ta là không giúp được hẳn, nhưng là lấy tu vi của hẳn nên cũng sẽ không có cái vấn đề lớn gì, ta nhìn hẳn tại tự mình tu dưỡng bên trong, cũng không qua mười hai canh giờ liền biết tỉnh, khi đó chúng ta cũng thuận tiện hỏi hẳn." Cướp nhìn xem Không Minh thần thể nói.

Ân Thiên Vãn cũng liền không nhớ tới, từ trên giường lên, ngồi vào bên cạnh bàn, tiện tay lật xem vừa rồi tiểu quý kia đưa tới truyền đơn.

Phía trên viết đồ vật cũng là rất thú vị, cái này âm phù thể mà còn có phim tồn tại, phía trên một cái phim hình ảnh là, quý nhân tình chưa xong, còn viết một ít giới thiệu vắn tắt, để Ân Thiên Vãn nhìn xem rất là xấu hổ.

Trước kia hẳn là nhìn qua nhân quỹ tình chưa xong, không nghĩ tới địa phủ này thế mà cũng còn có kia phiên tử nhìn, nhưng là hẳn hiện tại cũng không có cái gì tâm tư, còn lại liền là bên cạnh mới mở cái gì cửa hàng, nhưng là không nhìn thấy một cái liên quan tới mỹ thực cửa hàng cửa hàng.

Nhìn một chút trên người mặc quần áo, là Lữ Bố lấy ra, hẳn trên đường đi thấy cũng là cùng hẳn y phục trên người không kém được rất nhiều, nhìn một chút cướp nói một câu: "Người tại cái này trông coi, ta đi ra xem một chút, có cái gì cần thiết phải chú ý."

Cướp há to miệng, cũng không nói gì, nhìn thoáng qua Ân Thiên Vãn, sau đó thu tại Không Minh bên người.

Ân Thiên Vãn thì là đẩy cửa ra đi ra sau đó, gài chốt cửa lại, bọn họ là tại trên lầu hai, đi về phía trước hai bước, vịn lan can nhìn xem lầu một những người kia, cũng có chút mê mông, cái này một cái thời gian hẳn thậm chí không biết nơi này đến tột cùng là dương gian vẫn là Địa Phủ.

"Khách quan? Ngài là muốn ra cửa?" Một cái điểm tiểu nhị từ Ân Thiên Vãn bên cạnh đi ngang qua nhìn xem hẳn, thuận miệng hỏi.

"Ân, muốn đi ra ngoài, người làm việc của người đi." Ân Thiên Vãn cũng liền thuận miệng đáp một câu, hẳn nhường một cái thân vị, Ân Thiên Vãn liền liền từ thang lầu đi xuống.

Mới vừa đến phía dưới, liền nhìn xem một vị phụ nhân mang theo một đứa bé, lớn lên vẫn còn là rất xinh đẹp, nhưng là Ân Thiên Vãn vốn cũng không phải là thật đẹp sắc người, huống chi là nữ quý, cho nên hẳn để ý tự nhiên không phải phụ nhân nhan trị.

Mà là phụ nhân lí do thoái thác, xác thực nói là nàng cùng nữ nhi của nàng đối thoại.

"Mụ mụ, người nói trên thế giới thật sự có người sao?" Tiểu nữ hài lôi kéo mụ mụ tay, hai con mắt nháy nháy nhìn xem mẹ của mình nói.

"Đứa nhỏ ngốc, trên thế giới đương nhiên không có người, vậy cũng là trong phim ảnh mù thà, những cái kia quý biên kịch, còn có quý tác giả, cả ngày nào động một cái tiếp theo một cái, cái gì ác nhân đều có thể bị bọn họ viết ra." Mụ mụ nhìn bên cạnh nữ nhi, cung chiều sờ lên đầu của hẳn nói.

"A, nguyên lai thật không có người a, ta còn cùng tiểu Hồng đánh cược đây? Lần này ta quý kia bé con nên bị hẳn cướp đi." Tiểu nữ hài há ra mụ mụ tay, lau mắt, nước mắt liền nghĩ chảy ra.

"Không sao a, bảo bảo, ban đêm đừng ở gần ác mộng a, trên thế giới nơi nào sẽ có người đấy?" Mụ mụ nhìn xem nữ nhi của mình nói, sau đó liền đem tiền phòng giao hảo chuẩn bị lên lầu, bọn họ dừng chân thủ tục đã làm xong.

Ân Thiên Vãn đứng ở bên cạnh nhìn một chút tiểu nữ hài, đôi nàng cười cười, tiểu nữ hài cũng là hướng về phía Ân Thiên Vãn cười cười, sau đó nàng cùng với mẹ của nàng liền lên lầu.

Ân Thiên Vãn ra cửa còn nghe tiểu nữ hài cùng với mẹ của nàng nói, trên đời này có người hay không, giống như nàng xoắn xuýt vấn đề này rất lâu như thế, Ân Thiên Vãn cũng là cười một tiếng, liền nhìn xem người chung quanh, phi, chung quanh quý.

Vừa rồi cô bé kia cùng với mẹ của nàng cũng là bèo nước gặp nhau, nhưng là Ân Thiên Vãn tam quan cũng đã bị công kích đến không được, hoặc là nói sụp đổ, trước đi đến Địa Phủ, nhìn xem hoàn cảnh chung quanh cũng không có gì cảm giác.

Dù sao cổ trang dữ dội nhìn quá nhiều, cổ trang cũng đi rất nhiều, cho nên mặc dù nơi này rất lạ lẫm, nhưng là cũng không trở thành để hẳn xấu mặt, nhưng là vừa rồi kia lời nói của tiểu cô nương lại cho hẳn biết địa phủ này quý tựa hồ cũng chưa thấy qua người a?

Chẳng qua Lữ Bố Không Minh bọn họ không phải còn có thể đi dương gian sao? Vậy cái này vừa rồi đôi mẹ con kia còn tại loại vấn đề này bên trên

xoắn xuýt, xem ra địa phủ này nước rất sâu a.

Ân Thiên Vấn tùy tiện đi dạo, cái này bên cạnh mấy con phố đạo cũng đứng nhìn toàn bộ, rốt cục phát hiện, địa phủ này mặc dù có chút phương diện so dương gian còn cao minh hơn một ít, nhưng lại tại một ít phương diện làm còn cùng cổ đại như thế.

Hắn cũng là lắc đầu, sau đó liền đi trở về món kia khách sạn, không bao lâu, Lữ Bố cũng là trở về, nhưng là kia chiến hồn lại chỉ trở về chín cái, Lữ Bố sắc mặt, căn bản không cần phải nói Ân Thiên Vấn cũng biết là xảy ra sự tình.

"Đừng có gấp, từ từ nói, cướp nói Không Minh qua không được mấy canh giờ liền biết tình, hần hần phải biết thế nào đi liên hệ hần cấp trên, khi đó chúng ta liền có thể đi." Ân Thiên Vấn nhìn xem Lữ Bố, đem hần kéo đến ngồi vào trên mặt bàn.

Lữ Bố thật sâu hô thở ra một hơi, mới nói ra: "Chúng ta cũng không có gì, sau khi ra ngoài, ta đem bọn hần phân bổ đến từng cái có thể thám thính tin tức địa phương, chẳng qua trở về thời điểm lại là xảy ra vấn đề."

"Thế nào?" Ân Thiên Vấn cũng là hỏi.

"Không có gì, chỉ là hần bị một cái đồ không có mắt chụp xuống." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn nói.

"Ta phân phó hần lúc ấy tại trong một cái góc, cũng cho hần đầy đủ tiền tài, để hần ở nơi đó ngồi nghe sách, dù sao nơi nào tin tức linh thông nhất, thế nhưng là không có nghĩ rằng nơi đó là một cái nơi đây một phương bá chủ chuyên dụng ghế, sau đó liền bị chụp xuống, ta cũng không tiện ra mặt."

Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn đem sự tình đều giải thích giải thích.

Ân Thiên Vấn nhìn xem hần cũng là cười cười, đưa tay nhẹ nhàng nói chuyện đàm đặt ở bên cạnh bàn trường kiếm, sau đó nhìn xem cướp nói ra: "Kiếp, người cũng đã biết làm sao có thể đem hần cứu trở về, dù sao cũng là cùng chúng ta cùng đi."

Cướp đứng ở bên cạnh, ánh mắt hơi động một chút, không biết đang suy nghĩ viết cái gì, theo sau nói ra: "Tướng quân, bọn họ có thể vì ngài xuất sinh nhập tử là chức trách của bọn hần."

"Đừng nói lời như vậy, người suy nghĩ một chút có biện pháp nào đem bọn hần cứu ra, lấy tu vi của người nên không tính là vấn đề gì đi." Ân Thiên Vấn nhìn xem hần nói.

Cướp còn muốn nói gì, nhìn xem Ân Thiên Vấn ánh mắt kiên định cũng liền không nói thêm gì nữa, cáo lui một tiếng ra khách sạn.

Nhìn thấy cướp ra ngoài, Ân Thiên Vấn mới cùng Lữ Bố nói chuyện với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Mạnh bà chuyện xưa

Thiên tài nhất giây? Ở ƒ? Đề vùng dậy ƒ loan ƒ→? W ƒ, ? Tân? Cung cấp đặc sắc tiêu? ƒ? ? x.

Ân Thiên Vấn nhìn xem cướp đi ra, mới một mặt mong đợi nhìn xem Lữ Bố, bởi vì vừa rồi Lữ Bố thông qua hồn ấn cùng hần ám hiệu một chút, cho nên Ân Thiên Vấn mới có thể để cướp ra ngoài, dù sao hần là Tiên Thiên cao thủ, Lữ Bố nếu như không muốn nói cho hần.

Không đem hần chi tiêu đi, giống như cũng không có biện pháp gì.

Lữ Bố sắc mặt cũng là nghiêm túc lên, giống như hần bây giờ nói sự tình mới là trọng yếu nhất như thế.

"Đừng thừa nước đục thả câu, mau nói đi." Ân Thiên Vấn nhìn xem hần cũng là một mặt gấp gấp, nhìn hần bộ dáng cũng là trực tiếp thúc giục nói.

"Ta nhìn thấy một người, một cái tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở đây người quen, cũng cũng là bởi vì hần, ta mới nhanh như vậy đem bọn hần đều triệu trở về." Lữ Bố nhìn xem Ân Thiên Vấn có chút không được tự nhiên nói, chẳng qua cũng không có gì sợ hãi thần sắc.

Ân Thiên Vấn vừa nhìn liền biết hần không phải là đặc biệt lớn gì sự tình, nếu không phải Lữ Bố cũng sẽ không là về mặt này, nhưng nhìn tựa hồ cùng cướp có quan hệ, dứt khoát cũng không tại đi đoán liền trực tiếp mà hỏi: "Ai vậy? Ta biết sao?"

"Người đương nhiên quen biết, cướp cũng nhận biết, ta cũng nhận biết, không phải vậy ta cũng sẽ không để người đem hấn làm đi ra." Lữ Bố tức giận nói.

"Là trong mộ thù hạ người cái kia phó tướng."

Lữ Bố một câu, để Ân Thiên Văn có chút không thể nói gì nữa, Lữ Bố nói lời hấn tự nhiên là tin, nhưng là cái kia phó tướng cũng không trở thành tại kia dưới nền đất tồn tại lâu như vậy, hao tâm tổn trí phí sức cho hấn làm một cái bẫy, cứ như vậy để bọn hấn vừa tới Địa Phủ, sau đó liền bị khám phá?

Đây hết thảy căn bản không phù hợp Logic a.

"Phó tướng? Người nói phiến hấn cần thiết hay không? Ở nơi nào chuyển như thế một vòng lớn, nắm tay kích còn có những cơ duyên kia cho người, còn phải cho ta cướp cái gì, nếu là hấn muốn hại ta nhóm, người cảm thấy lúc ấy chúng ta có thể rời đi cái kia mộ sao?" Ân Thiên Văn tách ra tách ra ngón tay nói.

Lữ Bố sờ lên tay.

"Ta chính là như vậy nghĩ a, cho nên ta mới không có ngay ở trước mặt cướp diện nói, căn bản cũng không rõ ràng bọn họ là chuyện gì, đây không phải lại thương lượng với người sao?"

"Trước mặt kệ, người bây giờ còn chưa khôi phục tu vi, coi như hấn đang suy nghĩ cái gì cũng không ngăn cản được hấn, chẳng qua đã người đều có thể phát hiện hấn, đây cũng là hấn đoán chừng bạo lộ ra, chúng ta lấy bất biến ứng vạn biến đi, trước chờ lấy Không Minh tỉnh đi, cái này có qua có lại tri hoãn cũng không có mấy canh giờ."

Ân Thiên Văn nói đến đây, Lữ Bố cũng liền không tại lên tiếng, trong phòng trực chuyển du.

Nhìn lấy trong tay một khu địa đồ, Ân Thiên Văn nhìn xem nhất nơi hẻo lánh một cái cùng loại ngón tay địa phương, phía trên tiêu ký cũng chính là bọn họ vị trí địa phương, thế nhưng là nơi này khoảng cách trung tâm nhất địa phương còn giống như có cách xa vạn dặm.

Mặc dù nhìn không ra phía trên khoảng cách, thế nhưng là cái này thành lớn như vậy, tại trên địa đồ diện cũng chỉ có một cái cờ ngón tay.

Trên bản đồ cũng nhìn không ra tới thứ gì, ngược lại là cái này một khu địa đồ để hấn cảm thấy rất là kinh ngạc, bởi vì ở trung tâm vòng địa phương, một cái to lớn sông hồ thành vây quanh, nhìn kỹ, giống như từ cái kia sông hồ thành phân tán ra tới một cái cái nhánh sông.

Lại thuận theo cái kia mạch lạc xuất phát, phát hiện bọn họ vị trí thành thế mà cũng có được đầu này nhánh sông.

"Cái này người nên nghe qua, Hoàng Tuyền! Tân sinh quý hồn đều muốn tại trong sông du đăng ba năm, rút đi ký ức sau đó lại cân nhắc là vào thành vẫn là đầu thai, cho nên người ở chỗ này có thể nhìn thấy quý hồn đều xem như Địa Phủ thổ dân, bọn họ thậm chí sẽ không biết có người tồn tại."

Lữ Bố ở một bên lắng nghe, nhìn xem Ân Thiên Văn nơi tay một chĩa thẳng vào Hoàng Tuyền mạch lạc, liền nói với hấn một ít, cũng coi là giải thích.

Ân Thiên Văn nghe Lữ Bố vừa nói như vậy, cũng chính là không còn nghi hoặc, nguyên lai đây chính là Hoàng Tuyền lập tức lại nói ra: "Lữ Bố, vậy người nói cái này Hoàng Tuyền có thể rút đi ký ức, truyền thuyết kia bên trong Vong Tình Thủy là làm gì, kia uống cái này Hoàng Tuyền không phải tốt."

"Vong Tình Thủy, Mạnh bà thang, người biết là cỡ nào trân quý đồ vật sao? Có thể gạt rửa linh hồn, nhất là tại Mạnh bà nghi việc về sau, cái này Mạnh bà thang liền càng thêm khó cầu, trên phố có một cái truyền thuyết người có từng nghe chưa, ta nói cho người nói, là liên quan tới Mạnh bà." Lữ Bố một mặt kinh ngạc nhìn xem Ân Thiên Văn, sau đó lại giống là nghĩ đến cái gì vấn đề, nhanh ngồi vào Ân Thiên Văn bên người nói với hấn.

"Người nói, ta nghe một chút." Ân Thiên Văn cũng không đi đánh kích hấn tính tích cực, dù sao giấu ở trong khách sạn này cũng không có chuyện gì, bởi vì Không Minh còn không có tỉnh.

"Ta đây cũng liền nói cho người nói a, đừng loạn truyền ha."

"Diêm Vương điện xuống." Mạnh bà đi tìm Diêm Vương đi nói chuyện từ chức.

"Diêm Vương ta thật sự là không bằng lòng xen vào nữa lấy cái này cầu Nại Hà phân phát cái này thuốc lú, ta đã làm mấy ngàn năm, cái này một cái làm việc thật sự là quá nhàm chán."

Diêm Vương nói: "Tốt a vậy người uống xong chén này Mạnh bà thang đầu thai đi thôi!"

Mạnh bà uống xong Mạnh bà thang...

Diêm Vương nói: "Từ hôm nay trở đi người liền gọi Mạnh bà, tại cái này cầu Nại Hà cho mỗi cái người qua đường phân phát Mạnh bà thang!"

Mạnh bà: "Được rồi!"

Sau đó Mạnh bà đi sau đó, Diêm Vương bên người hai cái quý sai nhẹ nhàng ở bên cạnh hấn nói ra: "Diêm Vương điện hạ, đây là lần thứ chín đi."

Lời còn chưa dứt, bên cạnh hấn một người khác lại nói ra: "Không đúng, xem như lần này đã là lần thứ mười, ai."

Ân Thiên Vấn nghe toàn thân lãnh ý, trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì, sau đó lại đột nhiên nghĩ đến mới vừa nói Lữ Bố nói, Vong Tình Thủy Mạnh bà thang thế nào lại biến thành xa xỉ đồ vật, cho nên trong này hẳn là có vấn đề gì.

"Vậy thì vì cái gì, hiện tại cái này Mạnh bà thang lại biến thành xa xỉ đồ đâu?"

Lữ Bố thở dài một hơi nói ra: "Người nói, ta đều có thể nghe nói loại chuyện này, Địa Phủ nguyên lão Mạnh bà sẽ không biết sao, rất khéo cái này một hai ngàn năm chính là nàng biết đến sự tình, cho nên chúng ta cái này một đợt căn bản không hưởng thụ được thuốc lú, đối những học sinh mới quý tới cũng coi là cơ duyên, uống sau đó, nếu như lưu tại Địa phủ, tư chất tu luyện sẽ tăng lên rất nhiều."

"Mạnh bà trong con tức giận cũng liền đem còn lại những cái kia Mạnh bà thang rót vào Hoàng Tuyền bên trong, cho nên thời gian cũng liền chậm rất nhiều, cần ba năm sự tình, cái này giống các người dương gian rượu giả như thế."

Ân Thiên Vấn nghe cũng là một trận im lặng, còn rượu giả, hẳn lúc này thậm chí cảm giác Lữ Bố lại đùa hẩn như vậy.

Chẳng qua nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút, Lữ Bố sắc mặt cũng là rất chân thành, cũng không giống như là đùa giỡn, chỉ bất quá đây hết thảy cũng quá mộng ảo nói ra: "Kia cầu Nại Hà đi đâu?"

Lữ Bố đang muốn nói xong đâu, đột nhiên sau lưng cửa được mở ra, cướp lập tức lách mình mà tiến, sau lưng còn đi theo một cái chiến hồn, Ân Thiên Vấn cũng liền đem đầu xoay đi qua nhìn xem cướp đóng cửa lại, sau đó mới nói ra: "Không có việc lớn gì đi."

Cướp ôm quyền nói ra: "Không có việc gì, ta cảm nhận được khí tức của hẩn, đi đến đem hẩn cứu trở về, chẳng qua lại trên đường trở về trì hoãn một lần, ta gặp được giống phó tướng đại nhân quý."

Ân Thiên Vấn nhìn xem cướp như thế bằng phẳng, sắc mặt lại không biến, nhìn xem cướp nói ra: "Người nói phó tướng?"

Cướp thật sâu thở một hơi, trên mặt có chút chất vấn nói ra: "Kỳ thật ta cũng không rõ ràng lắm hẩn có phải hay không phó tướng đại nhân." Điện thoại người sử dụng mời xem đọc, càng có ưu thế chất đọc thể nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Phiên phức tới cửa

Thiên tài nhất giây? Ở [?] Để vùng dậy 7 loan f→? W]], ? Tân? Cung cấp đặc sắc tiêu? f? ? x.

"Không rõ ràng?" Ân Thiên Vấn hơi nghi hoặc một chút. 【? Để? Đi Δ tiểu ↓? fΔ? WW wW. Ai Qu 】

Lữ Bố cùng cướp cái này có qua có lại, đem nó đều làm đầu có chút lớn, lúc trước Lữ Bố đem cướp chỉ tiêu đi, Ân Thiên Vấn còn muốn lấy cái này phó tướng cùng cướp có phải hay không câu thông tốt có âm mưu gì, nhưng là cướp cái này vừa trở về liền đem phó sẽ xuất hiện sự tình nói cho hẩn.

Cái này rất lúng túng, nhưng là những thứ này cũng chỉ có thể tại trong lòng nghĩ nghĩ, chờ lấy cướp trả lời.

Mà lại cướp nói hẩn không rõ ràng, vậy liền nói không thông, phó tướng cùng hẩn tại kia trong mộ, không có một ngàn năm cũng có tám trăm năm đi, thậm chí thời gian dài hơn, bọn họ sớm chiều ở chung, thế mà cướp lúc này nói hẩn cũng không rõ rệt, tổng sẽ không câu huyết đến vừa qua khỏi tới liền gặp được phó tướng song bào thai đệ đệ? Vẫn là ca ca?

Cướp nghe Ân Thiên Vấn vấn đề, cũng là nhượng mảy nói ra: "Tướng quân, ta sợ dĩ nói không rõ ràng, bởi vì nơi này phó tướng đại nhân cho ta một loại rất cảm giác nguy hiểm, ta lúc trước chỉ là muốn tới gần liền có một loại bị hẩn chương khống cảm giác, ta tin tưởng ta lúc ấy nếu như tại dám nhiều đi một bước, nên liền hồn phi phách tán."

"Mà trong mộ phó tướng là sẽ không cho ta cảm giác như vậy, huống chi thuộc hạ đi theo phó tướng chinh chiến ngàn năm, hẩn cũng sẽ không như thế đối ta, cho nên ta mới trở về bẩm báo tướng quân, vẫn là phải nhìn ngài định đoạt."

Cướp nói hết lời, tính cả lấy một bên Lữ Bố cũng là con mắt ba ba nhìn xem Ân Thiên Vấn, đang chờ câu trả lời của hẩn.

"Hẩn đã không có thương tổn người, hẩn là cũng không có tìm chúng ta phiên phức ý tứ, trước không đi quản hẩn, nghĩ quá nhiều cũng không có biện pháp gì, hiện tại thứ nhất sự việc cần giải quyết là để Không Minh tỉnh lại, xem hẩn có liên hệ gì biện pháp, dù sao Lữ Bố người là không có cách nào

cùng quý sai cửa đình lưu quan hệ."

Ân Thiên Vấn suy đi nghĩ lại, cảm thấy cướp đều nói không phải người kia đối thủ, hiện tại cùng lúc nào đi qua tư tưởng một cái địch giả tưởng bên ngoài, còn không bằng an tâm chờ lấy Không Minh, dù sao tiếp qua mấy canh giờ, bọn họ liền sẽ rời đi nơi này, đến mức người kia có phải hay không phổ tướng liền không có quan hệ gì.

Cuối cùng chuyện này duy nhất trọng điểm ngay tại ở Ân Thiên Vấn còn không có nhậm chức, hiện tại chỉ là một tiểu nhân vật không quan trọng, coi như là cỏ dại, mang theo thánh chỉ còn có trên đường bị sơn tặc cái gì chặn giết đây này, chỉ cần không có nhậm chức, cảm tới cái kia đại án.

Đó chính là người bình thường, chết rồi liền là chết, cho nên Ân Thiên Vấn hiện tại mới thận trọng từng bước, không đi gây phiền toái gì, cũng không muốn nhiều làm những gì.

Thế nhưng là có đôi khi, người không đi tìm phiền phức, phiền phức sẽ tự mình tìm tới cửa.

Thùng thùng

Một tràng tiếng gõ cửa, truyền đến, Lữ Bố theo bản năng đi mở cửa một người đưa đầu lộ não nhìn một chút, sau đó liền hướng về phía dưới lầu hô: "Lương gia, liền là căn phòng này."

Nghe đến đó, Ân Thiên Vấn thế nào còn không rõ ràng lắm là chuyên tới tìm hắn, Lữ Bố nghe vậy tay kích liền xuất hiện trong tay, nghĩ muốn đi ra xem một chút là ai đến gây chuyện, Ân Thiên Vấn đứng lên, đem hắc đề lại ra hiệu hắn không nên khinh cử vọng động, lại nhìn một chút bên cạnh vẫn tại ngủ say Không Minh.

Thở dài một hơi nhìn xem cướp nói ra: "Đây dựa rồi? Bị bọn họ phát hiện?"

Cướp nghĩ nghĩ, lại lắc đầu xác thực nói ra: "Không có, ta cẩn thận đã kiểm tra, không có khả năng có người biết cùng lên đến."

Mà khách sạn dưới lầu, một người mặc nhìn xem liền rất đắt giá quần áo Lương thiếu, ngồi tại chính giữa, bên cạnh còn có hai nữ quý giúp hắn xoa vai, nhìn xem thật cùng cỏ dại đại thiếu gia như thế, bên cạnh khách sạn lão bản ngay tại cúi đầu cúi người giải thích cái gì.

Xem ra cái này nhân thân phận thật rất không bình thường.

Bên cạnh hắn cái kia tiểu đệ, cũng chính là vừa rồi tới gõ Ân Thiên Vấn đại môn cái kia, lúc này nhìn xem Lương thiếu nói ra: "Thiếu gia, bọn họ thật ở chỗ này, lần này có thể chạy không thoát, tại cái này Phong Khôi Nhai thật là không có người nào có thể đào thoát thiếu gia ngài Ngũ Chi sơn, lần này lão gia nhất định có thể lên làm Hà Quan, kia Tôn Vũ liền là cái tôm tép nhai nhếp thôi."

Kia Lương thiếu nghe vậy cười cười, hiển nhiên đối cái này mộng ngựa rất là hưởng thụ, Tôn Vũ cũng là một mực đối phó với hắn, hai nhà có thù, hắn gần nhất vừa vận đặt được một cái bảo vật, từ mẫu án, chỉ cần trồng từ án, như thế mẫu án liền có thể phát hiện tung tích của hắn, mà hắn tại đạo phố chơi đùa thời điểm lại phát hiện một cái quý hồn.

Tự nhiên là Ân Thiên Vấn chỗ phái ra chiến binh, mặc dù cái này chiến binh mặc như thế y phục, nhưng là hắn với tư cách Phong Khôi Nhai, đường phố lớn lên thì từ, tự nhiên là có kiến thức, cho nên liếc mắt liền nhìn ra cái này quý là tân sinh quý, mà lại tư chất rất cao, nếu như có thể đưa lên đi, hắn là một bút công lao.

Trong lòng bàn tay cầm mẫu án, nhìn xem trên lầu cái kia mở cửa gian phòng, hắn cũng không nóng nảy, hắn biết kia người ở bên trong khẳng định sẽ ra tới, dù sao hắn đã thủ dưới lầu, hắn cười dù sao cũng coi là đưa cho bọn họ một phần cơ duyên, nói không chừng còn muốn đối với hắn mang ơn đâu.

Cho nên hắn phái người liên hệ cha của hắn sau đó, liền tranh thủ thời gian tới nơi này, sợ Ân Thiên Vấn bọn họ chạy trốn.

Mà trên lầu trong phòng, Ân Thiên Vấn rõ ràng nghe được người hầu kia nói lời, khẽ vươn tay đem người lính kia hút tới, sau đó hồn lực tra khắp toàn thân của hắn, lại vẫn không có phát hiện cái gì kỳ quái, liền thuận tay đem hắn thu vào trong kiếm.

Dù sao giữ lại hắn cũng không có tác dụng gì, ngược lại càng vinh vui bại lộ.

Thế nhưng là hắn hồn thể mới vừa tiến vào bảo kiếm bên trong, lau một cái u quang liền bay ra, lẳng lẳng nổi bông bênh giữa không trung, Ân Thiên Vấn phân ra một cổ hồn lực đem hắn bọc lại, sau đó không đang quản nó, đã nhưng đã phát hiện kia tùy thời đều có thể tuổi tác nó.

Chẳng qua lại đối trên người bảo kiếm cao nhìn thoáng qua, tới đâu cướp đều không phát hiện được đồ vật, lại bị nó bài xích ra tới.

"Lữ Bố, thế nhưng là thân phận của chúng ta có vấn đề?" Ân Thiên Vấn suy đi nghĩ lại, cũng không nghĩ tới đến cùng là chỗ đó có vấn đề.

Lữ Bố nghĩ nghĩ nói ra: "Nếu là lúc trước sẽ có vấn đề, nhưng là từ Mạnh bà đại nhân bãi công sau đó, du lịch thiên hạ, địa phủ này quý hồn liền nhìn không ra cái gì khác biệt, chỉ có tu vi chênh lệch, chúng ta vừa tới ai cũng nhìn không ra, nhưng là nếu như các người ngưng lại nửa năm trở lên liền sẽ bị điều tra ra tới."

Nghe được Lữ Bố kiểu nói này, Ân Thiên Vấn cũng yên lòng, nếu là có thể căn cước cái gì, vậy liền rất lúng túng, khẳng định liền bại lộ, đến mức nửa năm cái gì liền không tại Ân Thiên Vấn cân nhắc bên trong.

"Ân, vậy chúng ta ra đi chiếu cố hân." Ân Thiên Vãn nói, sau đó dẫn đầu đi ra ngoài trước.

Lữ Bố cùng cướp một tả một hữu đi theo ở phía sau hân, tại Ân Thiên Vãn bước ra ngưỡng cửa thời điểm, hân thấy rõ ràng lầu dưới cái nào Lương thiếu trên mặt lộ ra tiểu dung, thế nhưng là như cũ còn tại đùi gỗ hai chân, chờ lấy Ân Thiên Vãn tới bái kiến hân.

Ân Thiên Vãn cũng là cười một tiếng, sau lưng nổi lo lắng một cái u quang, không lưu tình chút nào bị hân hồn lực nghiền nát, trên không trung vỡ vụn, thậm chí không có phát ra một điểm tiếng vang.

Lương thiếu rõ ràng cảm nhận được từ ấn trên lầu kia gian phòng bên trong, mà giờ khắc này nhìn xem mấy người này như thế thức thời, cũng là nở nụ cười, thế nhưng là mới vừa cười lên, trên tay bỗng nhiên nổ bẻ ra đến, âm khí nhảy tan ra, giống như âm mũi tên đồng dạng, liền đã thương bên cạnh mấy cái người hầu.

Sau đó nhìn xem xuống lầu Ân Thiên Vãn trên mặt cũng là lộ ra sát khí! Điện thoại người sử dụng mời xem đọc, càng có ưu thế chất đọc thể nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Thử hạ lưu tình

Thiên tài nhất giây? Ở 『? Đề vùng dậy Ƴ loan f→? W』, ? Tân? Cung cấp đặc sắc tiêu? f? ? x.

Có chút phiền phức tránh không được, nhưng là Ân Thiên Vãn cũng không sợ sự tình, cho nên đối cái này cái gọi là Lương thiếu cũng không có gì ý sợ hãi, quên rồi hân còn chưa lên mặt cho quan ngoại giao thân phận, quyền đem mình làm làm một cái bình thường quý hồn mà đối đãi, dù sao thù đã kết rồi.

Vậy liền làm lại hung ác một ít, dứt khoát đem hân vừa rồi tháo rời ra cái kia đạo u quang trực tiếp nghiền nát, liền cướp cùng Lữ Bố đều kiểm không tra được, chắc hẳn hân là cũng xem như một kiện bảo vật, cùng đem nó còn tới trong tay địch nhân, còn không bằng trực tiếp đem nó hủy.

Ân Thiên Vãn tại những người này tìm tới nơi này thời điểm, nếu như đối với người bình thường tới nói chắc hẳn chỉ là một cái ác bá ức hiếp bình dân sự tình thôi, chẳng qua xét thấy Ân Thiên Vãn đám người tình huống, còn có hôn mê bất tỉnh Không Minh, cũng đã là không chết không thôi, ít nhất là không có hoà giải khả năng.

"Hủy ta bảo vật, ta ngược lại muốn xem xem là thần thánh phương nào." Lương thiếu trong miệng giống như là từng chữ từng chữ nhảy ra như thế, từ mẫu án là hân đặc lực nhất bảo vật một trong, không nghĩ tới hôm nay vậy mà lại hủy ở chỗ này, huống chi cái này từ mẫu án còn không phải hân đồ vật.

Chỉ là hân từ cha hân kia lấy ra, cầu mong gì khác thật lâu, gần nhất mới chiếm được, nếu như là như vậy thì cũng thôi đi, cái này từ mẫu án là cùng hân trong tay phụ thân Từ Mẫu Kiểm phối hợp sử dụng, hiện tại cái này từ mẫu án bỗng dưng hủy, cha hân thực lực cũng lại bởi vậy bị liên lụy.

Hết lần này tới lần khác hiện tại hay là hân phụ thân thượng vị khẩn yếu quan đầu, một khi có chút sai lầm đều sẽ để người tìm tới tay cầm, địa phủ này quan chức đông thì trăm năm, dài đến ngàn năm,, mỗi một lần chức vị điều động đều kiểm không dễ, nếu không phải là bởi vì cái này hai mươi con phổ Hà Quan không cô biến mất.

Những thứ này đường phổ dài cũng không có khả năng tiến thêm một bước.

"Không biết ngươi có nghe hay không qua một câu? Chớ ngoan không cản đường!" Ân Thiên Vãn thân nhiên đi đến trước mặt hân.

Lời còn chưa dứt, một cái chân to thẳng đến mặt của hân mà đi.

"Ngọa tào, gia hỏa này dám đánh Lương thiếu, không biết cái này Phong Khởi Nhai nhất không thể trêu người liền là Lương thiếu sao?"

"Chớ nói lung tung, không thấy được bên cạnh hân hai cái bảo tiêu sao? Xem xét cũng không phải là bình thường người."

"Di, ngươi chớ nói, thật đúng là a."

"Nhìn hai người các ngươi dạng như vậy, còn Phong Khởi Nhai không ai gây Lương thiếu đâu, tháng trước không phải bị kia Tôn Vũ đánh cho một trận sao? Cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn."

Tại mọi người lủi thủi tiếng ồn ào bên trong, Ân Thiên Vãn không lưu tình chút nào một cước lại là trực tiếp rơi xuống trên mặt của hân, thẳng đến cái này

Lương thiếu bay ra ngoài, Ân Thiên Vấn vẫn là một mặt mòng bức, cái này cái gọi là đại thiếu cứ như vậy không chịu nổi một kích?

Thực lực như vậy ở chỗ này hoành hành còn chưa có chết vênh lên vênh lên, xem ra có một cái tốt cha xác thực rất trọng yếu.

"Một cước liền đá bay?"

"Cái này còn không động? Lương thiếu bị đá mòng?"

"Người có phải hay không ngốc, một cái bình thường quý, bị hưởng mặt đá một cước người thử một chút, nếu là ta ta liền đập đầu chết."

"Đúng vậy a, quý muốn mặt, cây muốn vỏ, ta là gánh không nổi cái này cái mặt quý."

"Không đúng, ta gặp qua Lương thiếu đánh nhau a, thật lợi hại a."

Lương thiếu ngược lại cũng không giống Ân Thiên Vấn nghĩ như thế không chịu nổi, chỉ là muốn hấn căn bản không có nghĩ đến tại cái này Phong Khởi Nhai thể mà còn có người dám như vậy cùng hấn nói chuyện, sau đó căn bản là không có kịp phản ứng liền để Ân Thiên Vấn một cước này trực tiếp đập ra ngoài.

Người chung quanh một tiếng lại một tiếng chiêm chọc, để hấn cảm giác mỗi người đều đang cười hấn, hấn hận không thể đem người trước mắt xé nát.

Hấn gầy dựa lấy đứng lên, cũng không nói gì, toàn thân âm khí sôi trào, Ân Thiên Vấn lúc này đều cảm thụ tới một ít áp lực, bên cạnh mới vừa rồi giúp Lương thiếu nói chuyện người kia, lúc này đều có chút đứng không thẳng.

Nhưng là trên mặt lại tại cười, bởi vì người chung quanh bị Lương thiếu chèn ép cảm giác, để hấn cảm giác bản thân luận điểm đúng, cho nên rất tự hào.

Ân Thiên Vấn lúc này cũng là cười cười, một cái Hậu Thiên đỉnh phong quý hồn thôi, cùng kia chiến hồn đều thuộc về một cái cấp bậc a, thể nào kia chiến binh liền để hấn lông tóc không hao tổn bất lại, cho nên lúc này hấn cũng không cần lấy thân phản hiểm.

Nếu như mỗi một cái lão đại đều muốn bản thân xắn tay áo lên, kia nhỏ hơn đệ làm gì.

"Kiếp, bắt lấy hấn, nhìn hấn cái này hoàn khổ bộ dáng, đoán chừng một biết liền biết kêu ba ba." Ân Thiên Vấn lui một bước vỗ vỗ cướp bả vai.

Lại nhẹ nhàng nói với hấn một câu: "Chúng ta tại cái này mài hơn mấy canh giờ, các loại Không Minh tinh, lấy hấn quan chức nói thể nào cũng so mấy cái này đi? ? Lớn hơn nhiều, bắt lấy hấn là được."

Cướp đi lên phía trước thân ảnh không có dừng lại.

"Lương thiếu làm sao bây giờ? Ý tưởng có chút khó giải quyết a." Lương thiếu bên cạnh kia thủ hạ, lúc này tiến đến bên cạnh hấn nói.

"Làm mẹ nó a, lên a, tất cả mọi người bên trên." Lương thiếu lúc đầu nghĩ trực tiếp động thủ, nhưng là vừa rồi ăn phải cái lỗ vốn, lại nhìn đến cướp đứng ra, hấn cũng liền sinh ra một cái thử tâm tư.

Năm đạo quý ảnh, tính cả lấy phía sau hấn hai cái hầu gái, trực tiếp chạy cướp đánh thẳng tới, giống như hung hấn không sợ chết, trong nháy mắt quyền ảnh tràn ngập tại kiếp trước mắt chỗ có không gian, giống như cuộn cuộn mà đến nước sông, muốn đem cướp thôn tính.

Phanh

Phanh

Phanh

Cướp thân thể cũng không động, chỉ là đưa tay giống như là đập con ruồi như thế, người chung quanh thậm chí đều không nhìn thấy cướp là như thế nào động thủ, cái này Lương thiếu thủ hạ liền lấy so vừa rồi tới càng nhanh tốc độ bay rút ra ngoài, nện ở Lương thiếu bên cạnh.

Lương thiếu con mắt cũng là bỗng nhiên phát lạnh, xem ra người trước mắt không phải đơn giản như vậy.

Nhưng là lúc này tên đã trên dây không phát không được, kiếp này mặc dù có chút nhìn không thấu, nhưng là hấn cũng không sợ, bởi vì phụ thân của hấn cho hấn một đạo Linh phù, có thể phát ra phụ thân hấn bảy thành công lực một kích, hấn thấy vẫn là vô địch.

"Kình hồn đâm."

Lương thiếu hội tụ toàn thân âm lực, trong tay ngưng tụ, kích phát trong tay tấm linh phù kia, vốn là không cần như thế, nhưng là hấn nghĩ toàn lực kích phát đạo linh phù này, mà không lãng phí một tia một hào công kích, cho nên tự thân cũng là đi theo cầm tới Linh phù tiến đến.

Linh phù tại lòng bàn tay của hấn tự thân khẽ run lên, liền không gió tự cháy lên, chẳng qua là quý hỏa thôi, âm khí chung quanh toàn lực hội tụ ở phía trên, một cây tảo ra vô tận U Minh chi lực cây gai nhọn không lồ lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được giống cướp công kích mà đến.

Ân Thiên Vấn chỉ là nhìn xem cũng không nói lời nào, bởi vì cướp đầy đủ có thể không chế hết thảy.

Cướp như cũ là đứng ở chỗ đó, trong mắt đầy là khinh thường, nếu như nói cái này đạo công kích chủ nhân ở đây, hẳn có lẽ sẽ cẩn thận một chút, nhưng là chỉ là một đạo quý phù ở chỗ này hẳn lại có sợ gì.

Hai tay tại trước mặt bỗng dựng lên một cái vòng tròn, cũng không thấy tốc độ tay có bao nhanh, nhưng là một cái vòng xoáy lại ra hiện ở trong tay của hắn, tại cái này kinh hồn đảm sập tới gần thời điểm, cái kia đạo vòng xoáy cũng là bị cướp bỗng dựng đẩy đi ra.

Cô

Không có một tia bạo tạc tiếng vang, kinh hồn đảm vào vào cái kia đạo vòng xoáy bên trong, tựa như là bị hoàn chỉnh nuốt vào đi, không còn bộc lộ ra một tia một hào tiếng vang, thế nhưng là sau một khắc cái kia đạo vòng xoáy lại giống như là ăn quá no động vật như thế, muốn ợ hơi.

Cho dù ai cũng biết cái này một cái nấc nếu như đánh ra qua lại sự tình một cái kết quả như thế nào.

Mà cướp lại trực tiếp đem bay tới Lương thiếu dẫn trong tay, muốn đem đạo này vòng xoáy nhét vào trong miệng của hắn, Ân Thiên Văn gặp này cũng không nói gì thêm, bởi vì hắn cảm nhận được một cỗ khí tức.

"Thù hạ lưu tình." Một thanh âm từ xa mà đến gần truyền đến.

Cướp cũng là cười một tiếng, đem cái kia vòng xoáy nhẹ nhàng đẩy đi ra, dọc theo thanh âm tới địa phương! Điện thoại người sử dụng mời xem đọc, càng có ưu thế chất đọc thể nghiệm

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Bị bao vây

, đổi mới nhanh nhất Địa Phủ ngoại giao chương mới nhất!

Ân Thiên Văn cũng là nhiều hứng thú nhìn xem cướp trong tay cái kia vòng xoáy chỗ đi địa phương, cuối cùng xuất hiện tại một người trung niên trước mặt, cùng cái này cái gọi là Lương thiếu lớn lên giống nhau đến bảy tám phần, chắc hẳn hẳn là cái này Lương thiếu người trong nhà. ◊ tiểu? f. ◊ tiểu? f

Người này cho Ân Thiên Văn mang đến rất lớn áp lực.

Cướp công kích cũng dưới tay hắn hóa thành vô hình, sau đó cả người liền xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

"Hắn là ai?"

Ân Thiên Văn đuổi tay ra, trực tiếp đem bị cướp bắt lại Lương thiếu dẫn đi qua, con mắt thẳng tắp nhìn hắn chăm chăm.

Kỳ thật ở trước mặt người này còn chưa tới thời điểm, Ân Thiên Văn liền đã phát hiện, cho nên khi cướp vừa rồi phải dùng công kích đánh giết Lương thiếu thời điểm, hắn cũng không có khuyên can, bởi vì hắn biết đã nên có người chạy đến cứu hắn.

Hắn cũng nghĩ thăm dò vừa đưa ra người thực lực.

Lương thiếu nhìn thoáng qua Ân Thiên Văn không nói gì, còn hừ một tiếng.

Ân Thiên Văn cũng cười, trực tiếp đem hắn ném xuống đất, đem chân đạp trên đầu hắn, sau đó thật chặt đè mặt của hắn cùng đại địa một cái thân mật tiếp xúc.

"Ta sống lâu như thế, không nghĩ tới còn có người nhìn thấy có người dám như vậy đối Lương thiếu."

"Ta cũng là a."

"Đừng nói nữa, gia hỏa này đã rước lấy phiền phức, lương đường phố dài chừng là người có thân phận, tại Địa phủ không ai dám trêu chọc quý sai, đây là điện hạ giao phó quyền lực của bọn hắn, vô luận đúng sai, bọn họ đều là đứng tại điểm cao nhất."

"Đúng vậy a, quý sai không thể gây, Hoàng Tuyền không thể vào!"

"Tại hạ Lương Bằng, không biết các hạ là ai, làm phiền tha nghịch tử." Lương Bằng nhìn xem cướp ôm quyền trình trọng nói, bởi vì hắn thấy được cướp là tu vi cao nhất người, mà phổ thông quý hồn bị định vào giam cầm.

Là không thể vượt qua tiên thiên, cũng chính là Địa Phủ quỷ binh chi cảnh

Phổ thông quý hồn cũng chính là Ân Thiên Ván loại này sau này, chỉ có thể đạt tới u hồn chi cảnh.

U hồn, quỷ binh, Quỷ Tướng, Quỷ Soái, Quỷ Vương.

Địa Phủ nắm cái cảnh giới, mà nghĩ đi vào quỷ binh chi cảnh, chỉ có có được quỷ sai chi vị đánh vỡ cái này giam cầm, Lương Bằng tại Địa phủ quá lâu, đã sớm quên rồi còn có một loại khả năng, chính là không có đi qua Hoàng Tuyền ngâm quý hồn trực tiếp bước nhập địa phủ.

Cướp nhìn xem hắn, không nói gì, chỉ là lui hai bước, đứng ở Ân Thiên Ván sau lưng, đồng thời lấy Ân Thiên Ván vì tôn bộ đáng, như vậy cũng là để Lương Bằng ánh mắt co rút lại, hắn không nghĩ tới cướp vậy mà lấy Ân Thiên Ván vì tôn.

Vừa rồi mặc dù Ân Thiên Ván đem con của hắn giẫm tại dưới chân, hắn cũng coi là Ân Thiên Ván chỉ là cướp một cái hậu bối thôi.

"Tên của ta." Ân Thiên Ván ngẩng đầu nhìn Lương Bằng, miệng bên trong sâu kín nói một câu, sau đó hơi hột nói ra một câu để hết thầy mọi người khiếp sợ lời nói.

"Người không xứng biết."

Lương Bằng giống như là nghe được chuyện cười lớn, từ hắn lên làm quỷ sai, tấn cấp quỷ binh chi cảnh sau đó, hắn liền là toàn bộ Phong Khôi Nhai bên trên tu vi cao nhất người, lúc trước cũng chỉ là bởi vì cướp tồn tại hắn mới đã chịu Ân Thiên Ván đem con của hắn giẫm tại dưới chân.

"Ha ha, ta Lương Bằng từ u hồn tấn cấp quỷ binh ngàn năm, cái này ngàn năm có ba mươi lần Hoàng Tuyền nhiệm vụ, viên mãn hoàn thành, hai mươi bảy lần khiêu chiến, không một lần bại, người nói ta không xứng biết tên của người." Lương Bằng cười lớn.

Toàn thân âm khí bạo phát đi ra, chấn nhiếp chung quanh hết thầy mọi người, lúc này chung quanh vốn đang ôm có thể nhìn một trận trò hay những cái kia u hồn, thậm chí còn nghĩ đến Ân Thiên Ván có thể đem Lương Bằng đại bại những cái kia u hồn.

Lúc này cũng là rõ ràng nhận biết Lương Bằng lợi hại.

Lương Bằng nhìn xem chung quanh u hồn cũng hơi cúi đầu, hắn cũng cảm thấy thời điểm để bọn hắn biết ai là Phong Khôi Nhai chủ nhân.

"Tiểu huynh đệ nói rất hay, thật sự là hắn không xứng cùng người động thủ."

Một tiếng giống như hồng chung thanh âm ở chỗ này bạo hưởng ra tới, để tất cả u hồn trong lòng đều là mãnh kinh.

"Tôn Lệ tới, hắn cùng Lương Bằng luôn luôn bất hòa, lần này có trò hay để nhìn."

"Người nhìn con của hắn cũng tới, nghe nói kia Tôn Vũ cùng cái này Lương đại thiếu có thể là từ đối đầu, nhìn xem Lương đại thiếu tại người dưới lòng bàn chân giẫm lên là biểu tình gì."

Bị Ân Thiên Ván giẫm tại dưới chân Lương thiếu, nghe được người chung quanh nói chuyện, toàn thân âm lực đều có chút sôi trào, người qua đường trào phúng, cha hắn nhìn thấy, nàng đều không có cảm thấy muốn chết như vậy, mà nghe được Tôn Vũ tới, hắn lại kém chút tẩu hỏa nhập ma.

Đây cũng là hắn không muốn gặp nhất người, địch nhân của hắn, sau chuyện này hắn vĩnh viễn tại Tôn Vũ trước mặt cũng không ngóc đầu lên được.

"Lữ Bố, người không phải nói các người Địa Phủ trị an rất tốt sao? Tôi trước cái ác thiếu tới cửa, cái này còn có bản thân thêm trò vui, thật để cho ta nhìn rất này a." Ân Thiên Ván nhìn xem bên cạnh Lữ Bố nói.

Lữ Bố gật đầu một cái nói ra: "Hắc hắc, các người dương gian không phải có câu nói gọi trời cao hoàng đế xa sao? Đoán chừng cũng là bởi vì nơi này quá mức xa xôi, mà bọn họ lại giỏi về lợi dụng sơ hở thôi, ta đều ở trung tâm khu lẫn lộn."

"Lương Bằng, không bằng chúng ta trước đấu qua một trận, cái này Hà Quan ta đương định." Tôn Lệ nhìn xem Lương Bằng nói.

"Lăn, chúng ta sự tình sau này hãy nói, người tốt nhất chớ chọc ta." Lương Bằng nghe Tôn Lệ lời nói, cũng nổi giận, dù sao con của hắn còn trong tay người khác, cái này mỗi quá nhiều một phút mặt mũi của hắn tựa như là bị người giẫm trên mặt đất.

Đến mức cùng Tôn Lệ tranh đấu, cũng không muốn ở chỗ này giống như tôm tép nhai nhép đồng dạng bị người quan sát, mà lại chuyện nơi đây nếu như làm lớn chuyện, khẳng định đối với hắn lần này tấn thăng rất là bất lợi, cho nên Tôn Lệ cũng là cười trên nỗi đau của người khác.

"Ha ha, vậy ta sẽ không quấy rầy người, nhi tử, chuyển cái băng ghế cho ta." Tôn Lệ nhìn xem Lương Bằng lời nói, cất tiếng cười to, mặc dù nói địch nhân của địch nhân là bằng hữu, nhưng là cũng phải nhìn nhìn tên địch nhân này lập trường.

Đối ở hiện tại Tôn Lệ tới nói, đối thủ của hắn chỉ có Lương Bằng một cái, chính hắn chỉ cần làm đến không phạm sai lầm là được rồi, mà Lương Bằng

phải không ngừng phạm sai lầm.

Lương Bằng cũng không tại bút tích, trực tiếp đi đi qua, mỗi một bước đều đang ngưng tụ lấy khí thể, mà mỗi nhiều đi một bước, mang tới áp lực lớn hơn một chút, Ân Thiên Văn cũng là sắc mặt cũng là hơi động một chút, nhưng là đây cũng là một ít chút áp lực thôi.

Ân Thiên Văn căn bản không cần lên tiếng, cướp liền đi lên, Ân Thiên Văn cũng là rút một cái băng ngồi ngồi ở nơi nào, nhìn xem cướp cùng Lương Bằng đối chiến, cứ như vậy chậm rãi đánh là được, chờ lấy Không Minh tỉnh hết thấy đều không là vấn đề.

"Có người đến." Lữ Bố tại Ân Thiên Văn bên tai nhẹ nhàng nói.

Ân Thiên Văn con mắt khẽ híp một cái, cái này Lương Bằng cũng là người có thân phận, lúc trước tới cũng chỉ là chính hấn, hấn là lo lắng con của mình cùng nhìn xem Ân Thiên Văn thực lực, mà thủ hạ của hấn đều ở phía sau không có chạy đến.

Đứng ở chỗ đó Tôn Vũ nhìn xem ngồi xem trò vui Tôn Lệ nói ra: "Phụ thân, Lương Bằng dưới tay những cái kia chó săn tới, muốn hay không."

Tôn Lệ khoát tay áo, không nói gì, Tôn Vũ cũng là đứng ở nơi đó nhìn xem bị Ân Thiên Văn giam tại dưới chân Lương đại thiếu, miệng bên trong nứt không ngừng.

Phanh.

Phanh.

Lương Bằng cũng là cảm giác được cái gì, cùng cướp giao thủ vừa chạm liền tách ra, bởi vì hấn phát hiện chính hấn xem thường người này, trừ phi hấn hạ tử thủ không phải vậy căn bản không giải quyết được kiếp, nhưng là Lương Bằng còn ở bên cạnh nhìn chăm chăm như hổ đói, hấn cũng không dám tùy ý xuất thủ.

Kỳ thật đáy lòng của hấn còn có một cái cố kỵ, liền là hấn không xác định hấn dùng tuyệt chiêu sau đó hấn có thể hay không giải quyết đối thủ của mình.

Sau đó hộ vệ của hấn đội liền nhao nhao tràn vào trong khách sạn.

Lương Bằng vung tay lên, tất cả mọi người người đều đứng vững, sau đó liền bao vây Ân Thiên Văn ba người.

"Người đã bị bao vây, không cần dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, buông ra con của ta, ta từ nhẹ xử phạt người."

"Nhiều người khi dễ ít người?" Ân Thiên Văn cười cười một chút cũng không có để hấn vào trong mắt.

"Ta chính là khi dễ người thế nào." Lương Bằng nói.

"Vậy ta an tâm." Ân Thiên Văn cũng là vung tay lên, một thanh trường kiếm xuất hiện trên không trung! Baidu Search "", nhìn mới nhất nhất toàn bộ tiểu thuyết!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chỉ số thông minh nghiên ép

Lưu luyến người đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất Địa Phủ quan ngoại giao chương mới nhất!

Trường kiếm hoành không, kiếm khí sâm nhiên, trên không trung lạnh thấu xương rung động, chung quanh tất cả âm khí đều không thể tới gần dù là một tia một hào, Ân Thiên Văn như cũ ngồi tại dài trên ghế, dưới chân giẫm là đầu của địch nhân, đáng tiếc lúc này không có rượu ngon một chén, nếu là như vậy chẳng phải sung sướng!

Chung quanh hộ vệ đem ba người vây cực kỳ chặt chẽ, giờ khắc này ở nhìn xem không trung trường kiếm, vậy mà may mắn cũng không dám loạn động!

"Trả không được?" Lương Bằng nhìn xem mười mấy cái hộ vệ vậy mà chỉ dám bao vây mà không dám động thủ, lúc này cũng cảm thấy có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mùi vị, không khỏi có chút tức hờn hển. \$? H tiểu thuyết,

"Các người nhìn, cái này trường kiếm tuyệt vật phi phạm a, lão hủ tại địa phủ này mấy ngàn năm, còn chưa thấy qua như thế bảo vật."

"Cô lậu quả vắn đi, thời gian trước ta đi phủ thành chủ thưởng thức thời điểm, may mắn nhìn qua thành chủ một mặt, lúc ấy thành chủ đại nhân nắm giữ vũ khí so với thanh trường kiếm này chỉ có hơn chứ không kém a."

"Không biết đại ca ngài còn có kia dạng đi qua a, thế nào chưa từng nghe ngài nhắc qua."

"Cái này không đề cập tới cũng được, không đề cập tới cũng được, lại nhìn cái này tiểu ca ứng đối ra sao đi, "

... ..

Cũng là may mắn khách sạn này lớn, chính cái đại sảnh chiếm diện tích mấy trăm bình, không phải vậy nhiều như vậy quý hồn cũng căn bản chiến không được đến, kia khách sạn lão bản lúc này vậy mà cũng là bùng cái băng ghế tại kia ngồi nhìn xem trò hay, giống như cùng hán không có chút nào quan hệ như thế.

Ngẫu nhiên còn cười ra tiếng, nụ cười trên mặt là thế nào cũng che giấu không đi.

Chẳng qua lúc này sự chú ý của mọi người toàn bộ đều tại Ân Thiên Vãn trên trường kiếm.

Trường kiếm trên không trung quay tròn nhất chuyển, tung xuống vài phần kiếm khí, sau đó tất cả chiến hồn toàn bộ quy vị, vậy mà giống như vậy đánh như thể đem Lương Bằng hộ vệ toàn bộ đều bao vây.

Lúc này Ân Thiên Vãn mới cười lấy nói ra: "Lương đại nhân, hiện tại là ai bao vây ai vậy."

Lữ Bố ở bên cạnh nhiều hứng thú nhìn xem Ân Thiên Vãn, hán cũng chưa từng gặp qua Ân Thiên Vãn làm như thế qua sự tình, hoặc là nói phách lối quá nhiều tại lý tính, thậm chí có chút quá mức phóng túng.

Ân Thiên Vãn cũng không có giải thích cái gì, hán rất rõ ràng thứ nhất sự việc cần giải quyết là cái gì, hán rất rõ ràng mà lại vô cùng rõ ràng —— kéo dài thời gian.

Người lòng hiếu kỳ hoặc là nói dối mặt tại người không biết sự tình kiểu gì cũng sẽ lo lắng một hai, cho nên gặp lại Lương Bằng lần đầu tiên, Ân Thiên Vãn cũng liền dưới đáy lòng có một cái ban đầu kế hoạch.

Đó chính là trang bức!

Nghe hoặc là có chút không đáng tin cậy, nhưng là xử sự vốn chính là tại một đường ở giữa, một ý niệm, nếu như hán cùng kia Lương thiếu nói chuyện cẩn thận, khẳng định biết đem chiến hồn đuổi bắt mà đi.

Vạn nhất bắt đi, bị người hữu tâm nhìn thấy cái gì, vậy cũng không tốt, dứt khoát xem như một cái hoàn khó, chứa rất có bối cảnh bộ đáng để Lương Bằng bọn người sợ ném chuột vỡ bình.

Mà hán có át chủ bài, đối phó một cái Lương Bằng đều có chút phí sức.

Nếu như bị bạn tốt của hán hoặc là cái khác dụng ý khó dò người lợi dụng, kia Ân Thiên Vãn có lẽ tại Không Minh chưa lúc tỉnh liền đã bị phát hiện, mặc dù nơi này là biên quan.

Nhưng là lúc trước ở ngoài thành đối với hán xuất thủ liền đã nói rõ trong thành này là có người đối phó hán, mà có người nói qua chỗ nguy hiểm nhất liền là chỗ an toàn nhất.

Dưới đèn thì tối

Có lẽ liền là Ân Thiên Vãn đối với hán trong thành này không kiêng nể gì cả ẩn nấp tung tích biện pháp tốt nhất, hướng hò chỉ là mấy canh giờ mà thôi, lúc ấy tại ngoại giới Không Minh rõ ràng thời điểm đều có biện pháp có thể liên hệ với cấp trên của hán Thôi Phán Quan.

Cho nên hán hiện tại chỉ có thể để Không Minh trước tỉnh lại, cùng mặt trên liên hệ với lại nói, dù sao đây là thuộc về Tàn Quang Vương địa bàn, mà hán là khâm định quan ngoại giao, một khi đem chính hán lộ ra ánh sáng ra tới, liền sẽ an toàn rất nhiều.

Chẳng qua này cái lộ ra ánh sáng nhất định phải là chính thức, nếu không phải liền là tự tìm đường chết.

Cũng chính là lúc trước lo lắng của hán cùng suy đoán vài chỗ, lúc ấy nghĩ đến cổ đại quan viên mang theo thánh chỉ đi nhậm chức, nếu như là tự mình đi lời nói, coi như là loại kia tiểu mao tặc, ba năm người thành nhóm cùng dám có ý đồ với hán.

Nhưng là nếu như người này là Trạng Nguyên, có người hộ vệ, có người đi theo, có tám nhắc đại kiệu, Trạng Nguyên đầu đội kim hoa mũ ô sa, người mặc đại hồng bào, tay nâng khâm điểm thánh chiếu, chân vượt kim yên Hồng Tông Mã.

Tiền hô hậu ứng, cờ trống mở đường, khí phái phi phàm.

Bảng hiệu đều viết "Yên lặng", "Né tránh "

Hắn không dám nghĩ có người nào dám lớn mật như thế hành hung, cho dù có người động thủ, vậy cũng sẽ khảo giáo một lần thân phận của mình thực lực, có hay không tư cách này đi đối phó cái này Trạng Nguyên, Hoàng thượng khâm định quan viên.

Lương Bằng thời khắc này trên mặt cũng là mặt lộ vẻ xấu hổ, nhất là bên cạnh hắn đối thủ một mắt một còn còn ở bên cạnh giống như giống như xem diễn, nhiều như vậy hộ vệ, hơn nữa nhìn cũng không là bình thường tạp ngư.

Toàn bộ đều là binh lính nghiêm chỉnh huấn luyện, chỉ bất quá thoát nhìn như là tư binh, bởi vì loại trừ cái kia nhân vật cầm đầu bước qua U Hồn Cảnh đi vào quỹ binh cảnh, lại nhìn Ân Thiên Vãn cũng chỉ là U Hồn Cảnh mà thôi.

Lần này liền càng thêm kiêng kị Ân Thiên Vãn thân phận, hắn mặc dù là một cái nhỏ nhất quý sai, nhưng là tại Địa phủ nơi này lại nhỏ quan cũng không phải cái gì quý hèn có thể gây .

Đừng cầm bánh đậu không làm cạn lương thực.

Hắn toàn bộ Phong Khôi Nhai tính cả hộ vệ cũng bất quá hơn trăm tên U Hồn Cảnh đình phong hộ vệ mà thôi, người này nhìn xem lạ mặt, nhưng là phát tay lại là cùng hắn một cái đường phố lớn lên thực lực tương đương.

Thậm chí còn ẩn ẩn ở trên hắn, không khỏi có chút sợ ném chuột vỡ bình lên.

"Người là ai? Ta tại cái này Phong Khôi Nhai, cái này Hám Thiên Thành cũng sinh sống ngàn năm có thừa, tự hỏi gặp qua không ít đại nhân vật, nếu là tiểu ca cùng vị đại nhân vật kia có chút quan hệ, nề tình người trẻ tuổi nóng tính, ta cũng có thể nhìn xem một ít mặt mỏng vòng qua người lần này." Lương Bằng nhìn xem Ân Thiên Vãn vậy mà thu hồi trên mặt sắc mặt giận dữ, sinh sinh gạt ra vài phần ý cười tới.

Giống như con của hắn không tại Ân Thiên Vãn dưới chân như thế.

Ân Thiên Vãn cười cười, một cước đem Lương đại thiếu trực tiếp đá ra ngoài, trong lòng cũng là nghĩ đến, cái này Lương Bằng quả thật bên trên nói, Lương đại thiếu oán hận nhìn xem Ân Thiên Vãn liếc mắt, mới vừa vặn đứng lên.

Ai biết liền đón nhận Tôn Vũ một mặt cười trên nỗi đau của người khác, thậm chí còn cười ra tiếng âm, tiếng cười kia tựa như là cạo xương độc dược đồng dạng tại Lương đại thiếu tâm một cái một lần thổi mạnh, sau đó toàn thân âm lực phun trào, trực tiếp một đầu đâm trên mặt đất.

"Lương đại thiếu đây là thế nào? Vừa mới đem thả ra, cái này một đầu ngã xuống , thân thể thật là yếu a, Lương đại nhân người cần phải đem mang đi hảo hảo nuôi a." Ân Thiên Vãn phui tay, đứng lên nói.

Hồn nhiên không đem Lương Bằng để vào mắt.

Thế nhưng là người này liền là phạm tiện, nhất là tại một cái muốn trèo lên trên quan viên, liền càng thêm cẩn thận từng li từng tí , kỳ thật Ân Thiên Vãn cũng chính là đánh cược cái này Lương Bằng trong thời gian ngắn là phản ứng không kịp .

Nếu để cho bên trên hắn một ngày nửa ngày thời gian, Lương Bằng người này nhất định có thể tra ra Ân Thiên Vãn nội tình, nhưng là Ân Thiên Vãn nhưng là muốn cược lấy hắn giờ này khắc này căn bản không dám đối Ân Thiên Vãn làm càn,

Ân Thiên Vãn đi từ từ tới, bao quanh hắn tất cả hộ vệ, từng cái tản ra, sinh sinh cho hắn nhường ra một con đường đến, nhìn xem Lương Bằng gương mặt kia.

Ân Thiên Vãn nghĩ đến coi như là lúc này một bàn tay đập tới đi đoán chừng người này cũng không dám loạn động mây may, chẳng qua Ân Thiên Vãn làm việc cũng sẽ không làm như thế tuyệt, nhưng vẫn là giờ lên hắn bàn tay!

Thấy rõ thoải mái tiểu thuyết liền đến Baidu Search "", nhìn mới nhất nhất toàn bộ tiểu thuyết!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 10: Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường

Một giây nhớ kỹ [bút 〇 thú ÷ vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

Ân Thiên Vãn bàn tay cao cao giờ lên, sau đó nhẹ nhàng rơi vào Lương Bằng trên bờ vai.

Lương Bằng nhìn xem Ân Thiên Vãn bàn tay, cũng là mặt không đổi sắc, hắn có lòng tin khoảng cách gần như thế hắn có thể trong nháy mắt đem Ân Thiên Vãn bắt lại, thậm chí đem Ân Thiên Vãn đánh giết cũng là rất có thể, nhưng là hắn không hề động, hắn không dám xác định cái này nhìn xem vô pháp vô thiên nhân vật đến cùng là lai lịch gì.

"Cùng người thông minh nói chuyện liền là đơn giản, Lương đại nhân nhớ kỹ."

Ân Thiên Vãn nói lời nói nói phân nửa, nhưng sau đó xoay người rời đi, phía sau nửa câu sâu kín bay ra: "Có người, người đắc tội tôi không nổi."

Mấy chục người vòng vây, hai vị đường phố dài, nhìn chăm chú phía dưới, Ân Thiên Vãn cứ như vậy nghênh ngang vỗ vỗ Lương Bằng bả vai, sau đó cứ như vậy ngồi trong đại sảnh, trong lòng nghĩ của hắn chính là Không Minh thế nào còn không tỉnh, vạn nhất không già bộ được liền xong đời.

Hắn hiện tại liền là tại nhảy múa trên lưỡi đao, một khi có một chút sai lầm cũng chỉ có một hậu quả.

Không nghĩ tới hắn cái này quan làm như thế uất ức, Không Minh là hắn duy nhất liên lạc người, nếu như hắn bất tỉnh, như vậy cái này Hám Thiên Thành bên trong quỹ liền có thể coi như làm như không thấy, Ân Thiên Vãn chỉ cần vô thanh vô tức biến mất, như vậy âm phủ dương gian liền lại không hắn người này.

Nếu như Lương Bằng đoán được thân phận của hắn, ngay tại cách bọn họ chỗ không xa, liền có một đội phía trên tới quỹ sai, hắn là phụ trách đuổi bắt hắn.

Ân Thiên Vãn hiện tại biểu hiện càng là kín mịt, vô lại, mới càng an toàn, không có có người biết nghĩ đến hắn cái này bị truy nã người, dám làm can như vậy, không chút kiêng kỵ xuất hiện tại chỗ có quý hôn trong tầm mắt, lần tri hoãn này thời gian cũng là thật nhanh đi qua.

Thế nhưng là Ân Thiên Vãn không nói gì, Lương Bằng bọn họ cũng bắt đầu trầm mặc.

Lữ Bố cùng cướp cũng là nhẹ nhàng thở dài một hơi, bọn họ cũng không nghĩ tới, Ân Thiên Vãn thế mà thật không thương tổn một binh một tốt đem cái tràng diện này ổn định lại, thế nhưng là hai người bọn họ mới vừa vận thở dài một hơi, liền thấy Ân Thiên Vãn sắc mặt có chút biến đổi.

Lương Bằng bên kia đã tại xử lý hẩn nhĩ từ sự tình, chuyện này bất luận làm sao, tri hoãn càng lâu, với hắn mà nói cũng liền càng xấu, Địa Phủ thời gian không đáng giá tiền nhất, cho nên thời gian có thể làm hao mòn rất nhiều chuyện, chuyện này cũng sẽ không truyền bao lâu.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là hắn có thể làm lúc đầu này Hoàng Tuyền nhánh sông Hà Quan!

Tôn gia hai người không có cùng Ân Thiên Vãn chỗ nghĩ như vậy tới ném cành ô liu hoặc là tới lẫn lộn cái quen mặt, đang xem kịch xem hết sau đó, mang theo hắn có chút vẫn chưa thỏa mãn nhĩ từ dẫn đầu rời đi, chẳng qua này dạng cũng là miễn đi rất nhiều phiền phức.

Nếu là hắn tới nói lên vài câu, Ân Thiên Vãn cũng càng sợ nói nhiều tất nói hớ, miễn cho xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Lương Bằng tất cả hộ vệ đều đã thu gom hoàn tất, nhìn hắn bộ dáng hắn là tới nói hai câu lời khách sáo, sau đó liền muốn rời khỏi.

Đột nhiên từ bên ngoài đi tới một tên tiểu quý, Ân Thiên Vãn ánh mắt co rút lại, tiểu quý này trên người mặc cùng kia Lương đại thiếu quần áo trên người không sai biệt lắm, chất lượng có lẽ kém chút, nhưng là có chút chi tiết lại là giống nhau, mà trước đó tại những hộ vệ kia trên người lại là không có nhìn thấy.

Chắc hắn tên tiểu quý này thân phận nên so những hộ vệ kia mạnh lên một ít.

Quả thật tên tiểu quý này mới vừa tới đến, ngay tại Lương Bằng bên tai nói thầm mấy câu, sau đó kia Lương Bằng nhìn thật sâu hắn liếc mắt, quay đầu rời đi, làm Lữ Bố một mặt mê mang, lúc này Ân Thiên Vãn sắc mặt cũng là triệt để lạnh xuống dưới.

Nhìn xem Lương Bằng bóng lưng chậm rãi biến mất tại trong tầm mắt, hắn không muốn nhìn thấy nhất sự tình vẫn là phát sinh, chỉ là hi vọng chuyện này có thể tới chậm một chút đi.

"Đi, đi lên."

Ân Thiên Vãn nhìn xem Lữ Bố còn có cướp chậm rãi hướng trên lầu đi, trường kiểm thu gom tất cả chiến hồn sau đó đã sớm bị hắn thu vào, đợi đến ba người bọn hắn đi vào phòng, đóng cửa lại sau đó, dưới lầu chưa tan ra những cái kia quý không nhìn được thảo luận.

Bọn họ đều là có thân phận quý, trải qua Hoàng Tuyền gột rửa, tại Hám Thiên Thành có ghi chép, cho nên cho Lương Bằng một cái lá gan cũng không dám giết chết bọn họ, đến mức ăn chút thiệt thòi hoặc là bị đánh mấy lần, đối ở trước mắt náo nhiệt tới nói căn bản không đáng giá được nhắc tới.

Địa Phủ thật sự là quá nhàm chán, thật lâu chưa từng xảy ra đại sự như vậy.

"Chương quỹ, trước chúc mừng người, lần này tiệm của người nên muốn hóa một thanh."

"Ha ha, nhận các vị chúc lành."

"Thật gặp may mắn a, tại tiệm của người phát sinh chuyện như vậy, đoán chừng tương lai mấy năm cũng không ai có thể đoạt người danh tiếng."

Các loại tất cả quý nên đi đi, nên trở về phòng trở về phòng, chương quỹ cũng là không nhìn được cười ra tiếng, ba cái quý binh cấp bậc cao thủ, hơn một trăm vị U Hồn Cảnh đỉnh phong cao thủ tại tiệm của hắn bên trong hội tụ, cơ hồ là tại Lương Bằng bọn người đi trong tích tắc, hắn liền mở ra đặc chế trận pháp.

Khóa lại những cao thủ này khí tức.

Không có quan chức u hồn, không tá trợ ngoại vật, bản thân như thế nào đi nữa cố gắng cũng không có khả năng đi vào quỹ binh cảnh, chỉ có cơ duyên như vậy, để bọn hắn cảm thụ quỹ binh cảnh giới khí tức, mới có một chút hi vọng sống, đương nhiên cũng có khác trợ lực càng thêm rõ ràng, nhưng là lần này đây đủ để hắn kiểm đây bốn đây bát.

"Có không có cách nào để Không Minh gia tốc tỉnh lại, chúng ta kéo không được bao lâu, đoán chừng một hồi kia Lương Bằng liền sẽ tìm tới cửa." Ân Thiên Vấn nhìn xem Lữ Bố còn có cướp có chút lo lắng nói.

"Người nói là?" Lữ Bố có chút hí mắt, thử nghiệm hỏi.

"Đúng, ta đoán chừng Lương Bằng bọn họ đột nhiên rời đi, hắn là nhận được tin tức, có lẽ bọn họ hiện trong tay đã được đến chúng ta tin tức xác thực, cho nên chúng ta cũng chỉ có thể từ chiến đến cùng, muốn chạy căn bản là không thể nào." Ân Thiên Vấn nhìn xem hai người, đem tình thế trước mặt phân tích một chút.

Lữ Bố cùng cướp cũng không đưa ngọc, đều là cột vào trên một sợi thừng châu châu, tổ chim bị phá, há mà còn lại trứng.

"Dùng chúng ta bản nguyên, có lẽ có thể gia tốc hắn thức tỉnh, nhưng là ta có một chút lo lắng." Lữ Bố nhìn thoáng qua Không Minh sau đó nói.

"Lo lắng cái gì?" Ân Thiên Vấn lúc này liền trả lời đến, để Không Minh tỉnh còn có cái gì có thể lo lắng.

Lữ Bố cân nhắc một chút ngữ khí, nói ra: "Ta lo lắng tỉnh lại không phải Không Minh, nếu như như cũ là bị người kia thao túng, chẳng phải là tỉnh lại lần đầu tiên liền có thể nhìn thấy chỗ ở của chúng ta, lúc trước chúng ta cũng chỉ là đoán xem Lương Bằng biết đạo tin tức của chúng ta mà thôi."

Nghe Lữ Bố kiểu nói này, Ân Thiên Vấn cũng là bỗng nhiên vỗ đầu một cái, trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, căn bản cũng không có nghĩ đến còn có kia dạng một loại khả năng tính, cần quyết đoán mà không quyết đoán tất thụ loạn, hiện tại cũng chỉ có thể cả hai so sánh với lấy nhẹ, Ân Thiên Vấn vẫn là nguyện tin tưởng Không Minh.

Bởi vì lúc ấy thư tiến cử giải quyết kia hư ảnh cự nhân là rõ mồn một trước mắt.

"Cứu Không Minh."

Ân Thiên Vấn vỗ bàn một cái, trực tiếp quyết định một cái phương châm.

Lữ Bố cùng cướp cũng liền không tại bút tích, đi đến Không Minh kia vừa bắt đầu bắt đầu cứu chữa sự tỉnh.

Mà Ân Thiên Vấn trong phòng một cánh cửa sổ nhẹ nhàng bị mở ra, một cái đề không tương tượng được thân ảnh ra hiện tại hắn trong phòng!

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Đi theo đại nhân

Một giây nhớ kỹ [bút ÷ thú 〇 vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

Ân Thiên Vấn nhìn xem vẫn tại chậm rãi đứng đưa cửa sổ, cũng hơi kinh ngạc, hắn là như thế nào cũng không nghĩ tới cái này Tôn Lệ vì cái gì đi vào bên trong phòng của hắn.

Chẳng qua nhìn xem hắn giống như cũng không hề có ý gì khác, Ân Thiên Vấn cũng cứ như vậy ngồi, nhìn xem hắn đến cùng cần làm chuyện gì.

"Đại nhân, không biết ngài có phải không gọi là Ân Thiên Vấn."

Tôn Lệ một câu, kém chút để Lữ Bố bạo khởi giết người, mặc dù bây giờ Lữ Bố hẳn là cũng không phải là đối thủ của hắn, nhưng là trong phòng cũng đã tràn ngập sát cơ, Tôn Lệ cảm giác bản thân giống như coi thường những người này, chẳng qua nó lại là chỉnh sửa lại một chút ý phục tiếp tục nói.

"Đại nhân thế nhưng là phía trên muốn đuổi bắt trọng phạm a."

Ân Thiên Vấn nhìn xem Tôn Lệ như cũ đứng tại bên cửa sổ, rất có một lời không hợp muốn đi ý tứ, cũng là cười cười nói ra: "Thế nào, Tôn đại nhân là muốn đem ta bắt về thỉnh công?"

"Không dám, không dám, tại hạ chỉ là tới nhìn một chút ngài, cũng không có ý tứ gì khác."

Tôn Lệ khoát tay áo, kỳ thật hẳn lần này tới liền là muốn nhìn một chút Ân Thiên Vấn thực lực, nếu như hắn có thể lấy sức một mình bắt lại lời nói, có lẽ cái này đại công có thể rơi xuống trên đầu của hắn, mặc dù lúc trước đã từng gặp qua Ân Thiên Vấn hộ vệ bên cạnh.

Nhưng là hắn làm lâu như vậy quý sai, cũng là đối thực lực của mình rất là có lòng tin.

Thế nhưng là lại tới đây, nhìn thấy Ân Thiên Vấn mấy cái quý hồn vẫn là cảm giác xem thường bọn họ, cho nên phương thức phương pháp tự nhiên phải thay đổi một chút, nhưng là cái này Ân Thiên Vấn hiển nhiên cũng không là bình thường u hồn, hắn vừa rồi tiếp vào thông tri, phi tốc chạy trở về phát hiện Ân Thiên Vấn thân phận.

Dù cho là hắn cũng không nhận được hít một hơi hơi lạnh, Hám Thiên Thành thành chủ tự mình bắt lấy trọng phạm, toàn thành truy nã, thế nhưng là không nghĩ tới hắn cũng dám không kiêng nể gì như thế ở chỗ này cơ hồ đem Lương Bằng chen ép á khẩu không trả lời được mà ăn một người cảm thua thiệt.

Cái này Ân Thiên Vấn hoặc là tên điên, hoặc là liền là có lực lượng.

Hắn trong lúc nhất thời cũng không dám cất nói, có thể liên lụy đến thành chủ sự tình, đều là đại sự, mà bị thành chủ lên tiếng truy nã quý hồn, hiển nhiên không phải hắn có thể tùy ý đắc tội, dù là hắn là trọng phạm, bởi vì thành chủ lên tiếng, kia liền chính diện người này ít nhất là cùng thành chủ cùng cấp.

"Nhìn hết à? Không định đi hô chút hộ vệ mang ta bắt lại, chậm kia Lương Bằng cũng sẽ không chờ ngươi."

Ân Thiên Vấn thậm chí cầm lên trên bàn một tờ truyền đơn, không có chút nào đem Tôn Lệ để vào mắt, chỉ bất quá hắn dưới mặt bàn chân vẫn là không nhận được run lên, cũng may tại ý phục phía dưới, Tôn Lệ cũng không có phát hiện cái gì dị dạng.

Sao có thể để hắn không khẩn trương, vừa mới đem Lương Bằng dọa đi, lại tới một người như vậy, Khổng Minh hiện tại còn cần thời gian mới có thể tỉnh, một bước sai từng bước sai, hiện tại chỉ có thể nhìn Tôn Lệ biểu hiện đi được tới đâu hay tới đó, mà Tôn Lệ há miệng ngậm miệng gọi đại nhân hắn.

Hiển nhiên cũng là cho là hắn là người có thân phận, như vậy thì đem loại này làm cản tiến hành tới cùng đi.

Ngươi biểu hiện được càng sợ hãi hắn lại càng lớn gan, ngươi muốn là biểu hiện không sợ hãi, hắn đoán chừng trong đầu liền đổi đã cỗ.

"Lương Bằng tới hay không công lao này đã là của hắn rồi, ta đoạt là đoạt không đi, chỉ là ta nếu là có thể kéo dài một hai, không biết đại nhân có thể hay không cho ta càng nhiều." Tôn Lệ thẳng tắp nhìn chăm chăm Ân Thiên Vấn con mắt, giống như là muốn từ Ân Thiên Vấn trong mắt nhìn ra thứ gì như thế.

Địa Phủ quy tắc, tại địa bàn của ai bên trên phát hiện, bắt lấy coi như là công lao của hắn, bắt không được cũng là tội lỗi của hắn, đều là tương ứng, đến mức Tôn Lệ hẳn là không thể vượt địa phương bắt người, Địa Phủ đường phố không giống như là chúng ta ngày bình thường nói tới đường phố.

Bởi vì Địa Phủ ngàn vạn năm vô số quý hồn, cái này một cái đường lớn thì tương đương với dương gian một cái huyện thành còn muốn lớn hơn rất nhiều, mà một cái thành liền như là một cái nước, chiếm diện tích cũng căn bản không phải người có khả năng tương tượng.

Hắn sợ dĩ so Lương Bằng phát hiện ra trước, cũng là bởi vì lại đến thời điểm, hắn liền đã phân phó thủ hạ đóng lại Ân Thiên Vấn người này, cho nên hắn mới có thể tại ra ngoài không lâu liền nhận được tin tức, sau đó lại trở về cái này khách sạn, có người biết nói vì cái gì không dùng tay cơ.

Địa Phủ khoa học kỹ thuật như thế phát đạt.

Bởi vì đây là thành chủ truy nã, hắn cần để cho tâm phúc truyền đạt, nếu là trên điện thoại di động chảy ra chứng cứ gì, phía trên phát hiện kia là trốn tránh không được, mà đối với một vị thành chủ tới nói, nếu như làm hao mòn bọn họ những thứ này u hồn ký ức lại là một kiện nhỏ đến không thể lại nhỏ sự tình.

"A, nhìn như vậy tới ngược lại là không kỳ quái, như vậy đi, ngươi đi ngăn lại hắn, ta cho ngươi một cái đi theo cơ hội của ta." Ân Thiên Vấn đem trong tay truyền đơn để lên bàn, sau đó xoay đầu lại nhìn xem Tôn Lệ.

Tôn Lệ ôm quyền trong lúc nhất thời cũng không biết muốn nói cái gì, chỉ có thể trầm mặc.

Hắn không nghĩ tới Ân Thiên Vấn như thế tự phụ, thế mà chỉ nói là cho hắn cái này một cái đi theo cơ hội, thế nhưng là Ân Thiên Vấn hiện tại cũng chỉ là một cái tội phạm mà thôi, một khi bị Lương Bằng bắt lấy, căn bản cũng không có thể xoay người, càng đừng đề cập trợ giúp hắn.

Kỳ thật hắn suy nghĩ, nếu để cho thủ hạ dẫn đầu Ân Thiên Vấn rời đi, vô luận có thể hay không đem Ân Thiên Vấn đưa đến hắn quản hạt khu vực, nhưng chỉ cần mang ra cái này Phong Khởi Nhai là được rồi.

Với hấn mà nói, bất luận bản thân có thể hay không đạt được, chỉ cần Lương Bằng không chiếm được, liền là với hấn mà nói kết quả tốt nhất, nếu như Ân Thiên Vãn có thể cùng hấn đi hấn khu vực quản lý vậy thì càng tốt hơn, chẳng qua này Ân Thiên Vãn nhìn giống như thật không sợ hãi.

Không biết là có át chủ bài, vẫn là hồ giấy.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, hấn biết Lương Bằng tùy thời đều có thể đến, một khi Lương Bằng dẫn đầu thủ hạ đem Ân Thiên Vãn bắt lấy, như vậy hấn liền căn bản là không có cách xoay người, lấy hai người cừu hận, Lương Bằng căn bản không cần làm cái gì phạm pháp loạn kỷ cương sự tình.

Chỉ cần đem hấn phái đến Hoàng Tuyền nhánh sông chỗ nào thanh lý Hoàng Tuyền, đó chính là chuyện cừu tử nhất sinh, hấn cái này còn sót lại thời gian cũng liền xong đời, lại không thời gian xoay sở.

Thế nhưng là hấn không có lựa chọn, vừa nghĩ tới thanh lý Hoàng Tuyền giống như cầm tù sinh hoạt, nhưng là chuyện này cũng không phải hấn tự làm phiền mình, bắt Ân Thiên Vãn dạng này công lớn, không hề nghi ngờ đối với Hà Quan tranh đoạt chiến bên trong, hấn sẽ thất bại thảm hại.

"Tôn đại nhân, một phần cơ duyên người là tóm được vẫn là bắt không được, vậy phải xem chính người." Lữ Bố nhìn thoáng qua Tôn Lệ, lơ đãng bỗng nhúc nhích y phục, lúc trước kia Khổng Minh lệnh bài lộ ra một góc, mà cái này một góc chính là cho Tôn Lệ nhìn.

Tôn Lệ cũng không ngốc, nhìn xem Lữ Bố lệnh bài, trong lòng cũng là một phát hung ác.

Lệnh bài vẫn còn, vậy liền vẫn là quan chức, mà lại kia chức quan cũng không thấp, Lữ Bố lại vền vẹn chỉ là U Hồn Cảnh đỉnh phong mà thôi, vậy dạng này tới nói thành chủ lần này bắt hấn không phải là ý tứ phía trên, cầu phú quý trong nguy hiểm, lớn không quá chết một lần, bởi vì đi kia sông hoàng tuyền thượng thanh sừ sang đơn giản sống không bằng chết.

Phanh

Tôn Lệ lập tức quỳ xuống, nhìn xem Ân Thiên Vãn nói ra: "Nguyện đi theo đại nhân."

Ân Thiên Vãn tay có một dưới không một dưới gõ lấy cái bàn, nhìn xem Tôn Lệ quỳ xuống mới nói ra: "Tôn Lệ, người sẽ phát hiện hôm nay lựa chọn vô cùng sáng suốt."

Nhìn không pop-up quảng cáo tiểu thuyết liền đến [yêu còn tiểu thuyết Internet]

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Mệnh treo 1 tuyến

Một giây nhớ kỹ [bút ÷ thú 〇 vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

Tôn Lệ lựa chọn tại Ân Thiên Vãn trong dự liệu, từ hấn tới thời điểm, kỳ thật đã là tại Ân Thiên Vãn trong cục, ban đầu Ân Thiên Vãn còn có một số thấp thỏm, nhưng là theo Tôn Lệ biểu hiện, Ân Thiên Vãn liền biết hấn không phải tại một cái cục diện bị động.

Mà là Tôn Lệ muốn cầu cạnh hấn, bởi vì nếu như hấn đổi vị suy nghĩ lời nói, hấn là sẽ không cho là bản thân có như vậy tốt ngữ khí mà đối đãi một cái tội phạm.

Mặc dù tạm thời không rõ ràng Tôn Lệ đến cùng là nghĩ như thế nào, nhưng là đã có cầu ở hấn, vậy hấn liền có thể từ từ đi đối đãi Tôn Lệ, cho nên kết quả này vẫn là không nhịn được để hấn cảm giác có chút mừng rỡ, bởi vì cuối cùng lại nhiều một tầng bảo hộ.

"Ân, kia chuyện này liền giao cho người." Ân Thiên Vãn khoát tay áo nói, ra hiệu Tôn Lệ ra ngoài, đã trì hoãn không thiếu thời gian, mặc dù không xác định Tôn Lệ có biện pháp nào, nhưng nếu như Lương Bằng đã đến trong khách sạn.

Kia Tôn Lệ có biện pháp cũng không dùng được.

"Thuộc hạ cáo lui." Tôn Lệ nhìn Ân Thiên Vãn liếc mắt, nhưng là lúc này đã lên Ân Thiên Vãn thuyền hải tặc, cũng chỉ có thể đánh cược một lần, liều một phen xe đạp biển môtô, thành công coi như không cách nào đi theo Ân Thiên Vãn, chí ít có thể bảo trụ địa vị của mình.

Vạn một thất bại, cũng bất quá chỉ là kém nhất kết quả, Lương Bằng thượng vị, hấn đi sông hoàng tuyền.

Như bây giờ làm đều chỉ là vì cầu biến mà thôi, bởi vì như vậy liền có như vậy một tia khả năng, hấn không phải cái kẻ ngu, cho nên biết có đôi khi chính là như vậy một tia khả năng, mà để cả đời người của hấn phát sinh biến hóa.

Tôn Lệ sau khi đi, Lữ Bố lúc này mới bu lại vây quanh Ân Thiên Văn xem đi xem lại, nửa ngày mới nói ra: "Thiên văn, người này biến lợi hại a, dạng này người đều để người đùa bỡn đang vỗ tay ở giữa."

Ân Thiên Văn cũng là cười cười, nhìn xem Lữ Bố nói ra: "Ta không có đùa bỡn hấn, chỉ là hấn nội tâm của mình đang sợ, mà ta chỉ là trợ giúp hấn nhận rõ bản thân mà thôi."

"Được rồi đừng nói nữa, đi giúp cướp đi, Tôn Lệ nói hấn có thể ngăn cản, ai biết được, vạn nhất hấn liên hợp Lương Bằng làm chúng ta đây? Đầu năm nay ai cũng không thể tin a."

Ân Thiên Văn thấy được Lữ Bố còn muốn nói gì, trực tiếp đứng lên đem hấn đẩy tới, cũng là nói ra bản thân nội tâm lo lắng, Tôn Lệ mặc dù đáp ứng sáng khoái, cũng nói với Ân Thiên Văn nguyện ý theo hấn, thế nhưng là hấn cũng không thể xác định Tôn Lệ nói chuyện là thật là giả.

Hiện tại chỉ có để Không Minh tỉnh lại mới phải có như vậy một ít giải quyết chuyện khả năng mà thôi.

... ..

Khách sạn dưới lầu ước chừng một trăm mét ra, Tôn Lệ mang theo hộ vệ của hấn đứng ở chỗ đó, trọn vẹn mười tám người, mà con của hấn đã bị hấn an bài đi, ít nhất là trước mắt mà nói hấn còn không xác định Ân Thiên Văn có thể giữ được hay không hấn.

Ân Thiên Văn tựa hồ có phát giác đồng dạng, đứng tại bên cửa sổ, nói một mình giống như nói ra: "Đã bắt đầu nữa nha."

Lại nói Lương Bằng tại tiếp vào báo cáo của thủ hạ thời điểm, liền nhanh chóng đuổi đến trở về, hấn không rõ ràng vì cái gì lần này truyền đạt mệnh lệnh thế mà không có sử dụng chính thức chuyên dụng thông đạo, mà là tự mình dùng miệng đầu truyền đạt.

Nhưng là hấn nhớ kỹ lên một lần phát sinh loại tình huống này thời điểm, cũng là hấn lên làm cái này một cái Phong Khôi Nhai lớn lên thời điểm, lúc đầu lần này bị hủy cùng hấn vũ khí tương xứng đôi từ mẫu ấn, hấn liền đã không phải là đối thủ của Tôn Lệ.

Thế nhưng là không nghĩ tới lão thiên thật đúng là lại cho hấn một cơ hội, cho nên hấn cũng là phi thường trọng thị.

Quả thật đi vào chỗ làm việc, phù thành chủ người tới cho hấn một phần tư liệu, hấn thấy rõ ràng liên quan tới Ân Thiên Văn giới thiệu, nhưng là đây hết thấy đều không trọng yếu, chỉ là bởi vì Ân Thiên Văn là trọng yếu tội phạm truy nã.

Tại hấn sau khi xem xong, những tài liệu này liền bị hiện trường tiêu hủy, tại không có một chút chứng cứ.

Cho nên hấn liền lập tức tập hợp hấn chỗ có thể tìm tới tất cả mọi người cấp tốc lui về, sau đó trở lại khách sạn, thế nhưng là tại khoảng cách một trăm mét thời điểm hấn không nghĩ tới Tôn Lệ thế mà lại xuất hiện ở cái địa phương này, cho nên mặc dù phía sau hấn có hơn một trăm người, nhưng lại như cũ không thể hướng phía trước đi.

"Tôn Lệ, chúng ta gốc rễ qua hôm nay chậm rãi tính, hôm nay đem đường cho lão tử tránh ra." Lương Bằng đứng ở phía trước nhìn xem Tôn Lệ một mặt phần nộ nói.

Hấn trong lòng nghĩ đến, qua hôm nay liền không còn cái gọi là bình khôi bình tọa, thậm chí còn có truyền ngôn nói Tôn Lệ vững vàng áp đảo hấn Lương Bằng, hôm nay cái này trọng phạm tại Phong Khôi Nhai, cho nên hấn mười phần chắc chắn có thể cầm tới lần này công lao.

Như thế hấn sẽ không hề nghi ngờ tấn thăng, mà Tôn Lệ liền sẽ trở thành bụi bặm lịch sử.

"Ha ha, lão tử hôm nay tâm tình không tốt, chuẩn bị hoạt động một chút gân cốt." Tôn Lệ nắm chặt lại nắm đấm, nhìn xem Lương Bằng sắc mặt khó coi nói, hiển nhiên không có chút nào nhường đường khả năng.

Ngày bình thường Lương Bằng mặc dù cùng hấn không hợp nhau, nhưng là Lương Bằng lại không biết giống như vậy cơ hội muốn đem hấn giết chết như thế ánh mắt, trong lòng của hấn cũng là biết chưa một điểm may mắn, nếu như Lương Bằng làm tới Hà Quan, kia mới thật là hấn từ lộ.

"Tránh ra cho ta." Lương Bằng bỗng nhiên đi về phía trước một bước, con mắt nhìn chòng chọc vào Ân Thiên Văn vị trí khách sạn.

Hấn cái này khê động, phía sau hấn hơn trăm tên hộ vệ đều đi theo động, khí thế như núi, thật chặt hướng phía Tôn Lệ áp bách mà đến.

Tôn Lệ cũng là con mắt khê động, sau đó từ trên người nhẹ nhàng lấy ra một tấm lệnh bài, trực tiếp trước mặt Lương Bằng ngã xuống, đây chỉ là một khối nhỏ đến không thể lại nhỏ lệnh bài, nhưng là lệnh bài này vừa vỡ, loại trừ Lương Bằng.

Còn lại hơn trăm tên hộ vệ, tính cả chung quanh u hồn toàn bộ quỵ rơi xuống đất.

Chẳng qua chỉ một lát sau, tất cả u hồn liền đứng lên, bởi vì loại này áp bách cũng chính là một nháy mắt mà thôi, đây là Tần Quảng Vương điện hạ định quy củ, giống nhau quan chức quý sai, có thể định ra vỡ làm cho luận bản, bên thắng có thể đạt được đối phương dưới trướng năm thành tài nguyên.

Mà loại này quy tắc cùng cấp quý sai chỉ có thể sử dụng một lần.

Ân Thiên Vãn đứng tại phía trước cửa sổ nhìn xem hai người đã nhanh giao thủ, liền đem thu hồi ánh mắt lại, sau đó nhìn nằm trên giường Không Minh, mặc dù là quỷ hồn thân thể, nhưng là tại Địa phủ lại cùng nhân loại không có gì khác biệt.

Liếc mắt liền có thể nhìn ra suy yếu của hắn, chẳng qua theo Lữ Bố cùng Không Minh trị liệu, chậm rãi hòa hoãn.

Nhìn như vậy nhiều nhất hai khắc đồng hồ Không Minh liền có thể tỉnh lại, chỉ bất quá không biết hắn như thế hư nhược tình huống, có thể hay không liên hệ với Thôi Phán Quan, mà cứu hắn, hắn tình huống hiện tại kỳ thật sông Tôn Lệ cũng không hề khác gì nhau.

Đều là đang gây dựa thôi.

Tôn Lệ đang đánh cược Ân Thiên Vãn có thể cho hắn một cái khả năng, một cái để hắn từ vô tận vực sâu xoay người khả năng.

Ân Thiên Vãn đang đánh cược Không Minh tỉnh lại có thể liên hệ với Thôi Phán Quan, sau đó gặp mặt Tần Quảng Vương, tán đồng thân phận của hắn, từ mà thay đổi hiện trạng, không nghĩ thêm như vậy tinh thần căng cứng, mạng sống như treo trên sợi tóc.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, thời gian đã trải qua đã qua hơn nửa, Không Minh nhìn lúc nào cũng có thể tỉnh lại, nhưng là Lương Bằng tựa hồ không muốn cho hắn cơ hội, tại Không Minh vừa mới đã hiểu một lần ngón cái còn không có khôi phục ý thức thời điểm, Ân Thiên Vãn liền nghe xuống lầu dưới nhớ tới một cái táo bạo thanh âm.

"Ân Thiên Vãn, rút ra đây cho ta."

Nhìn không pop-up quảng cáo tiểu thuyết liền đến [yêu còn tiểu thuyết Internet]

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Bái kiến đại nhân

Một giây nhớ kỹ [bút ÷ thú 〇 vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

Lương Bằng tức hồng hồng đồng thời không có để Ân Thiên Vãn kinh ngạc, chỉ là không có nghĩ đến Lương Bằng sẽ đến sớm như vậy. Người tính không bằng trời tính, theo lý mà nói Tôn Lệ sẽ không khoảng chừng một khắc đồng hồ nhiều một chút thời gian liền đã thất bại.

Bởi vì hắn không biết cho hắn đến mạng tin tức truy nã người của phủ thành chủ, cũng mang đến cho hắn có lực vũ khí, cho nên dù cho là Tôn Lệ chán hết thấy, cũng chỉ là ngăn cản một khắc đồng hồ nhiều một chút mà thôi, Tôn Lệ bị hộ vệ vịn nhìn xem Ân Thiên Vãn vị trí khách sạn.

Hắn có thể làm đã đều làm, cũng không thể vì thế thật bồi lên tính mạng của mình, hắn đã thua rồi có thể thua hết thấy, hiện tại chỉ là nhìn xem có thể hay không có một cái lật đậy cơ hội, liệu một phen xe đạp biến mô-tơ chính là cái này sửa sang.

Ân Thiên Vãn đứng lên, nhìn thoáng qua Lữ Bố, chỉ là cho một cái an ủi biểu lộ, sau đó mở cửa đi ra ngoài, đứng tại lầu hai trên hành lang, sau đó vịn lan can, có chút khom người nhìn xem dưới lầu tức hồng hồng Lương Bằng.

"Nhanh như vậy liền trở lại, Lương đại nhân."

Ân Thiên Vãn chậm ung dung lời nói cơ hồ khiến Lương Bằng thổ huyết.

Lầu dưới đồ vật vừa mới bị khách sạn lão bản thu thập xong, đã nói ra mấy ngày kế tiếp kế hoạch, cũng đã phái người tuyên truyền ra ngoài, lại nhìn thấy Lương Bằng khí thế hùng dũng tới, mà lại mang theo hình phạt khí cụ.

Lúc đầu cao hứng hắn, lập tức liền trở nên như cha mẹ chết.

Địa Phủ xử lý hình phạt người địa phương sẽ bị phong cấm, sau đó lúc nào có thể tiếp tục mở cửa hàng liền là toàn bằng phía trên tâm ý.

"Còn không biết tội sao? Ân Thiên Vãn."

Lương Bằng đầy ngập nộ khí cùng trước đó Ân Thiên Vãn đối con của hắn nhục nhã, còn có đem hắn chán ghét sỉ nhục cảm giác, lại bởi vì vừa rồi Ân

Thiên Vấn gấp không sợ hãi một câu, để hần đề xuống một ít hỏa khí, ánh mắt có chút lúc ẩn lúc hiện nhìn xem Ân Thiên Vấn.

"Biết tội? Mới vừa rồi còn không phải kêu nữa ta Ân đại nhân sao?"

Ân Thiên Vấn cứ như vậy cư cao lâm hạ nhìn xem hần, còn theo bản năng duỗi cái lưng một mối, cái này lan can là chạm rồng loại kia, Ân Thiên Vấn toàn thân đều đang diễn trò, xuất hiện bất kỳ một cái nào sai lầm đều sẽ để Lương Bằng nhào lên.

Kỳ thật hiện tại Lương Bằng đã xong tích đã biết Ân Thiên Vấn là tội phạm truy nã.

Thế nhưng là hần tại tầng dưới chót ngồi xồm quá lâu, mà lại có treo lên trên dục vọng, cho nên hần liền dễ dàng nghĩ rất nhiều, nói cách khác hần vị trí hoàn cảnh cho hần dưỡng thành trời sinh tính đa nghi, nhưng là Ân Thiên Vấn cũng chỉ là loại này đa nghi kỳ thật đã ở vào căn tiểu lý yếu thế một bên.

Dù sao trước mắt của hần có một cái lợi ích lớn hơn nữa.

"Xuống tới chịu tội đi, đừng để ta tự mình động thủ." Lương Bằng giật giật thân thể, sau đó lạnh băng nói.

Ân Thiên Vấn đứng thẳng người, con mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Lương Bằng, không có một tia vẻ sợ hãi, nhẹ nhàng nói ra: "Nhìn xem ta đến trước mặt ngươi, ngươi dám trào ta sao?" Thanh âm rất nhẹ, lại tại toàn bộ trong khách sạn tựa như là đất bằng tiếng sấm đồng dạng.

Trong khách sạn còn có người, chỉ bất quá bây giờ không người nào dám ra tới, lần này cùng vừa rồi loại kia xem trò vui trạng thái khác biệt, Lương Bằng trong tay có hình cụ, đối với những thứ này u hồn trời sinh có một loại áp bách, thế nhưng là Ân Thiên Vấn đồng thời không có đi qua Hoàng Tuyền ba năm tây lễ.

Cho nên loại này Hoàng Tuyền thạch luyện chế hình cụ, với hần mà nói căn bản không có chút nào áp bách.

Một câu nói kia nói xong, Ân Thiên Vấn liền từng bước từng bước hướng phía dưới đi, trong lòng lại là đang nghĩ lấy Không Minh đến cùng lúc nào mới có thể tỉnh lại, chỉ cần hần tỉnh lại, liền là lộ ra bài của hần từ, cái này Lương Bằng cũng không dám động thủ, Lữ Bố dù sao không phải quỷ sai.

Cho nên chỉ có thể dùng Không Minh băng nhỏ trang bức, mà không thể đóng vai thân phận của hần.

Lương Bằng ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Ân Thiên Vấn mỗi một cái động tác, muốn xem ra tới cái gì khác biệt.

Ân Thiên Vấn cảm giác được dưới chân tựa như là có cái này đến cái khác lưỡi dao như thế, nhưng là còn phải gín giữ lấy đều đặn nhanh và bình tĩnh.

Bậc thang rất ngắn, Ân Thiên Vấn cũng đi không được bao lâu, nhìn cách đó không xa vốn là khách sạn lão bản ngồi xuống lấy một cái ghế bành, nhưng là Lương Bằng ở chỗ này hần cũng không dám ngồi xuống, Ân Thiên Vấn liền tiện tay vung lên, đem ghế bành thu đi qua.

Sau đó Ân Thiên Vấn cứ như vậy quyết đoán ngồi tại trên ghế bành, đáy mắt có chút khinh thường.

Lúc đầu theo Lương Bằng, Ân Thiên Vấn xuống tới thời điểm liền lập tức đem hần bắt đi, sau đó chuyện này coi như là giải quyết, thế nhưng là làm Ân Thiên Vấn thật xuống tới, lại đến ngồi tại trước mặt của hần, toàn bộ bầu không khí liền an tĩnh như vậy xuống tới.

Hần không nghĩ tới, Ân Thiên Vấn sẽ là như thế này một cái hoàn khổ, nhưng là có thể dưỡng thành như vậy một tính cách, kia bối cảnh của hần lại là bao lớn đâu, nếu như đắc tội hần người đứng phía sau, hần không xác định thành chủ có thể giữ được hay không hần.

Mà lại vừa rồi Tôn Lệ xuất hiện cũng là tại ngoài dự liệu của hần, có người nói qua hiểu rõ nhất người không phải bằng hữu của người, mà là địch nhân của người, bởi vì người sẽ đi phí hết tâm tư hiểu rõ đối thủ này, Tôn Lệ cũng không phải người ngu, nhưng là hần tại lúc này lại làm được cái lựa chọn này.

Đây cũng là hần dừng bước ở chỗ này nguyên nhân.

"Về xuống hần, Lương Bằng."

Lương Bằng đang tại thời điểm do dự, bên cạnh hần theo hần tới kia cái người của phủ thành chủ cho hần truyền âm, mặc dù nói không có gì đặc biệt ngữ khí, nhưng là tại Lương Bằng trong lỗ tai lại là một cái mệnh lệnh, cũng là một cái tuyên bố hần lên làm Hà Quan phong thưởng.

Ân Thiên Vấn không có đang nói chuyện, tại hần nhìn thấy Lương Bằng quyết định thời điểm, hần liền không nói thêm gì nữa, cứ như vậy ngồi nhìn xem từng bước một đi tới Lương Bằng.

Mấy bước xa.

Bảy bước

Sáu bước

Năm bước

Từng bước từng bước tới gần, Ân Thiên Vấn thân thể bắt đầu căng cứng, không thể tránh khỏi đã mất đi một ít trấn tĩnh, tóm lại tới nói hần cũng chỉ là

một người bình thường mà thôi.

Bốn bước

Ba bước

Hai bước

Lương Bằng mấy quá chạy tới trước mặt hắn, cũng là nhìn xem Ân Thiên Vãn cũng là có chút không đúng, hắn cũng là thấy được Ân Thiên Vãn trên mặt có chút không đúng, cho nên trên cái miệng của hắn cũng là lộ ra mỉm cười.

Mà cùng Lương Bằng tương phản, là Ân Thiên Vãn trên mặt bắt đầu có chút nghiêm túc.

Lương Bằng đã bước ra một bước cuối cùng, gờ tay lên bên trong hình cụ, trước mặt Ân Thiên Vãn.

Ân Thiên Vãn quay đầu nhìn thoáng qua trên lầu, cả người đột nhiên trầm tĩnh lại, vốn là ngồi, thoáng một cái dựa vào ghế trên lưng sau đó nhìn Lương Bằng cười lấy nói ra: "Người muốn là mang ta chụp xuống, cũng không phải dễ dàng như vậy tại bất lại."

Lương Bằng cho tới bây giờ cũng là tránh cũng không thể tránh, cắn răng một cái liền phải đem hình cụ còn lại Ân Thiên Vãn hôn thể phía trên.

Trên lầu lại đột nhiên truyền ra một tiếng quát lớn: "Đội đại nhân bắt kính, làm giết."

Một chữ "giết", mang theo vô tận uy áp, từ lầu hai truyền ra, Lương Bằng lúc đầu đứng đấy căng cứng, cư cao lâm hạ nhìn xem Ân Thiên Vãn, lúc này lại giống như là dưới bề mặt như thế, bịch một dưới quỳ xuống.

Không chỉ có là hắn, mà là phía sau hắn tất cả mọi người, toàn bộ Phong Khôi Nhai đều nhấc lên một cái phong bạo, trọng thương Tôn Lệ cũng là quỳ xuống, hướng phía khách sạn phương hướng.

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, Khổng Minh ba người từ lầu hai bay xuống, một cước đem Lương Bằng đá văng ra.

Trịnh trọng nói!

"Tam đẳng phán quan, Gia Cát Khổng Minh bá kiến quan ngoại giao đại nhân."

Nhìn không pop-up quảng cáo tiểu thuyết liền đến [yêu còn tiểu thuyết Internet]

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Kiêu hùng tâm tính

Một giây nhớ kỹ [bút ÷ thú 〇 vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

Khổng Minh đột nhiên xuất hiện, để tất cả u hồn đều mười phần chấn kinh.

Nhất là Khổng Minh lơ lửng mà lên quỳ sai chỉ lệnh, Ân Thiên Vãn con mắt giật giật, tựa hồ thấy được quý kia kém chỉ lệnh tựa hồ có cái gì không giống nhau, bởi vì vì lúc trước Lữ Bố đã lấy ra một lần, mặc dù hắn không có tinh tế đến xem, nhưng là bây giờ lại rất rõ ràng có thể nhìn ra khác biệt.

Cũng không phải nói hình dạng bên trên, mà càng nhiều hơn là khí thế bên trên.

"Tam đẳng phán quan, Gia Cát Khổng Minh bá kiến quan ngoại giao đại nhân."

Một câu nói kia từ Khổng Minh miệng bên trong nói lúc đi ra, Lương Bằng quỳ trên mặt đất, cũng cảm giác giống như là trời sập như thế, bởi vì hắn nhìn phía sau phủ thành chủ kia thủ hạ, cũng là là quy quy củ củ tại kia quỳ.

Mà Ân Thiên Vãn cũng là trong nháy mắt minh bạch, Ân Thiên Vãn không chỉ một lần nói qua hắn còn không có lên tới phán quan, nhưng là lúc này hắn lại lấy tam đẳng phán quan thân phận hướng về Ân Thiên Vãn quỳ lạy.

Lúc này Ân Thiên Văn cũng là đã biết, Không Minh hẳn là đạt được Thôi Phán Quan thụ ý, mà hẳn lúc này cũng đã là không ngại, dù sao Thôi Phán Quan hẳn mặc dù không biết là thuộc tại dạng gì tồn tại, nhưng là Ân Thiên Văn đối Thôi Phán Quan truyền thuyết đã nghe qua rất nhiều.

Phán quan là bậc nào thân phận, căn bản không phải một vị thành chủ có thể so, ở đây u hồn đều nghe qua phán quan tên tuổi, mặc dù Không Minh là tam đẳng phán quan, nhưng đối với phổ thông u hồn tới nói đã coi như là một tồn tại vô địch .

Nhưng là phán quan tên tuổi đã xuất hiện tại tất cả u hồn trong tai, đại biểu thân phận lệnh bài cũng là đã bị tất cả mọi người thấy được.

"Tam đẳng phán quan a." Lương Bằng cơ hồ từ trong cổ họng phun ra mấy chữ này.

Hám Thiên Thành mặc dù cũng là thành lớn, nhưng là tại toàn bộ một khu, Hám Thiên Thành cũng chỉ là bởi vì là biên giới mà thôi, không có cái gì hấp dẫn người, cũng không có cái gì Địa Phủ đặc sản, lại thêm trong khoảng cách vòng quá xa, cho nên có u hồn thẳng đến lần nữa đầu thai cũng chưa từng gặp qua phán quan.

U hồn bắt từ, sinh dù cho chết.

Bởi vì đi qua sông hoàng tuyền ba năm xinh đẹp, hẳn căn bản không biết tồn lưu dù là chút nào ký ức, cho nên những thứ này ở vào tầng dưới chót u hồn căn bản không biết bọn họ nhưng thật ra là sau khi chết mà thành u hồn, cho nên khi bọn họ lấy u hồn hình thái qua ngàn vạn năm sau đó.

Kiểu gì cũng sẽ chịu đựng không được, như vậy liền biết lại lần nữa đầu nhập sông hoàng tuyền.

Liền có thể theo nước sông phiêu lưu, tự nhiên sẽ phiêu lưu đến thuộc về hẳn đường sông bên trên, sau đó đi đầu thai, lại lần nữa thành người.

Cho nên không chỉ có là Lương Bằng, ở chỗ này so với hẳn tồn lưu càng lâu có chút kiến thức quý hồn cũng chưa từng gặp qua phán quan, cái này thế nhưng là so thành chủ cao hơn tồn tại, mà trước mắt cái này phán quan, lại là quý gối Ân Thiên Văn trước mặt.

Lương Bằng quý ở nơi đó cơ hồ muốn lập tức xuống hoàng tuyền, bởi vì hẳn cũng làm quý sai rất nhiều năm, hẳn tự nhiên biết vào Hoàng Tuyền sẽ chuyện gì phát sinh, cho nên khi tức là mặt xám như tro.

Ân Thiên Văn nghe Lương Bằng lời nói, cũng là đứng lên, căn bản không có tại liếc hẳn một cái, ngược lại là tự mình lên đầu , lên thang lầu thời điểm nói ra: "Các người liền tiếp lấy quý đi, Không Minh các người theo ta lên tới."

Không Minh đứng lên nhìn Lương Bằng liếc mắt, hẳn mới xuất hiện thời điểm, vậy mà nhìn xem cái này tự tìm cái chết đều không biết đường tiêu quý, cảm hình cụ hướng về Ân Thiên Văn trên người khảo, nếu như hẳn đến chậm một bước, cảm cái này nào loạn một cái chuyện cười lớn.

Nhẹ tay nhẹ vung lên, trên đất hình cụ liền khảo tại Lương Bằng trên người, hình cụ gia thân, trên người hẳn liền đột nhiên tăng thêm, bởi vì là Hoàng Tuyền thạch làm ra, một khi rơi vào trên người, trên người âm lực liền toàn bộ bị trói buộc.

Hắn lúc này cùng một cái bình thường u hồn không có gì khác nhau.

Mà Không Minh đi lên thang lầu, Lương Bằng đầu đều không có dám nâng lên.

Ân Thiên Văn trong phòng, đứng tại bên cạnh cửa sổ, hẳn là u hồn chi thân, nhưng là hẳn không biết hẳn có phải hay không cảm giác sai , hẳn thậm chí cảm giác được trên người xuất hiện một thân mồ hôi lạnh, đứng tại bên cạnh cửa sổ nhìn xem bên ngoài, tâm tình mới khá hơn một chút.

Thăng đến Không Minh Lữ Bố bọn người tới, hẳn mới đi tới ngòi tại trên ghế đầu nhìn xem Không Minh.

Ngẩn ngời buông lỏng, đã để tâm tình của hẳn tốt lên rất nhiều.

"Không Minh, chúc mừng người lên chức a." Ân Thiên Văn vừa cười vừa nói.

Không Minh trên mặt cũng là cười cười nói ra: "Vừa rồi nghe Lữ Bố nói chuyện của hai ngày này, ta trước kia còn có chút chất vấn, nhưng nhìn tới ngài thật đúng là làm quan ngoại giao liệu."

Đem so sánh tư lịch, vẫn là trí lực, Ân Thiên Văn đừng nói cùng trong lịch sử danh nhân , coi như cùng trước mắt Không Minh đều không cách nào đi so sánh, thế nhưng là Tần Quảng Vương liền là lựa chọn hẳn, hoặc là nói là trong đầu của hẳn đã chạy đường hệ thống giúp hẳn .

Có thể là một mực đến nhất thời điểm nguy hiểm, hệ thống này đều không có nói thêm câu nào.

"Thân thể của người tốt đi." Ân Thiên Văn cười nói câu nói thứ hai.

Không Minh cũng là nhân tình sáng lên, hẳn coi là Ân Thiên Văn khi nhìn đến hẳn sẽ ngay đầu tiên liền hỏi, chuyện này đến cùng là chuyện gì xảy ra, hoặc là nói Ân Thiên Văn đến hỏi chuyện này giải quyết sao? Thế nào chứng thực thân phận của hẳn.

Nhưng là Ân Thiên Văn đi lên nói hai câu nói, trước chúc mừng hẳn thăng quan.

Hỏi lại thân thể của hẳn, Ân Thiên Văn bị buộc đến vừa rồi cái kia tình trạng , nhưng là bây giờ còn có thể hỏi ra hai vấn đề này.

Mặc dù tại Khổng Minh xem ra, đây chỉ là một rất sứt sẹo ngự dưới kẻ sách, hoặc là nói thu mua lòng người, nhưng là có thể làm được điểm này hẳn xem ra quá nhiều, không có chỗ nào mà không phải là nhân vật kiêu hùng. Ân Thiên Vấn lúc này nhìn xem rất là non nớt, chẳng qua đã sơ lộ tranh vanh.

"Khá hơn một chút, đã không có vấn đề gì lớn, người kia hiển nhiên không phải ta có thể chống lại tồn tại, ta căn bản không có chút nào sức chống cự." Khổng Minh hơi suy nghĩ liền trả lời nói, chẳng qua ngữ khí càng thêm trịnh trọng lên.

Ân Thiên Vấn tâm tình không cách nào nói nói, nhưng là cũng chỉ có thể đi được tới đâu hay tới đó, lại dừng lại một hồi mới tiếp tục nói ra: "Kia chuyện này đã tính giải quyết đi, hai ngày này thế nhưng là mang ta sâu chết rồi."

"Vừa rồi thôi đại nhân đã liên hệ ta, chuyện này hẳn đã đã biết, nói sẽ dốc toàn lực truy tra, Hám Thiên Thành thành chủ đã bị bắt rồi, nhưng là thủ phạm nhưng lại không biết là ai, chúng ta chỉ cần các loại hơn mấy ngày là đủ."

Khổng Minh cũng là đã nói cho rõ ràng, Ân Thiên Vấn cũng chính là triệt để thả lỏng trong lòng.

Kỳ thật tại Ân Thiên Vấn nhìn thấy Khổng Minh quý sai án, đã thăng cấp làm phán quan, là hẳn biết chuyện này đã kết thúc.

Mặc dù giải quyết rất là đột ngột, có thể là sinh hoạt chính là như vậy, tại tuyệt đối áp chế xuống, chính là muốn vơ đũa cả nắm, một đòn chết chắc, sẽ không cho hắn cái gì lại đứng lên cơ hội, chỉ ít Ân Thiên Vấn không có có như vậy lớn tâm cảnh.

Cho nên nói Lương Bằng người này vô luận là ra tại cái mục đích gì, nguyên nhân gì, hẳn lại có cái gì nan ngôn chỉ ẩn thế nhưng là cùng hắn có quan hệ gì đâu.

"Các người ra ngoài đi, chiếu cố thật tốt một lần cái kia Lương Bằng, đối còn có Tôn Lệ, ta nghỉ ngơi một hồi, ai đều không cần đi vào, Khổng Minh người giúp ta che đậy một lần khí tức, một hồi ta đem nhục thể lấy ra, cùng mập mạp liên lạc một chút, chúng ta đã không có bao nhiêu thời gian."

Khổng Minh trong phòng bố trí một lần, sau đó liền đi ra ngoài.

Ân Thiên Vấn nói chiếu cố Lương Bằng cùng Tôn Lệ, hiển nhiên cái này chiếu cố đại biểu ý tứ liền khác biệt, đây chính là Trung Hoa văn hóa bác đại tinh thâm chỗ.

Nhìn không pop-up quảng cáo tiểu thuyết liền đến [yêu còn tiểu thuyết Internet]

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Tâm thần mỗi một

Một giây nhớ kỹ [bút ÷ thú ớ vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

Địa Phủ không có hừng đông trời tối phân chia, chỉ là một lượt mặt trời đỏ ở trên trời, tựa như là huyết nguyệt như thế, tản ra u ám quang mang, u hồn cũng không cần đi ngủ, chỉ là bọn hắn cần tu dưỡng, đây cũng chính là khách sạn tồn tại lý do.

Này lại để u hồn âm lực càng thêm thuần túy, cũng sẽ để bọn hắn biến mạnh hơn một chút, mặc dù không thể thoát ly U Hồn Cảnh tiến vào quỷ binh, nhưng cũng là có chút ít còn hơn không, dù sao bọn họ ừng có vô hạn sinh mệnh, thẳng đến bản thân kết thúc chính mình.

Khách sạn này bên trong âm lực liền rất thuần túy, Ân Thiên Vấn cũng cảm giác âm lực một phẩy một tia bay vào thân thể của hắn, nhưng là hắn mỗi một lần thăng cấp đều là dựa vào hệ thống rót vào linh lực, cho nên từ hệ thống giống như biến thành máy rồi sau đó.

Hắn liền bắt đầu phát sầu chuyện này, bởi vì hắn không biết nên làm sao đột phá cảnh giới, giống như một mực có một loại gông cùm xiềng xích, hắn vẫn luôn nghĩ đem hệ thống ép dưới thân thể, thế nhưng là hắn phát hiện hệ thống từ vừa mới bắt đầu liền ngăn chặn lại mệnh của hắn mạch.

Làm tất cả mọi người từ căn này trong phòng khách đi ra thời điểm, Ân Thiên Vấn cũng là lập tức ngồi xuống, giống như là đã mất đi tất cả khí lực, hắn cũng là là một người, tại quá căng thẳng sau đó đều sẽ có một đoạn trống không kỳ.

Nhưng là Ân Thiên Vấn thân phận bây giờ đã không cho phép hắn đem loại này yếu đuối biểu hiện ra ngoài, vô luận là âm phủ vẫn là dương gian, đều là một cái giang hồ, Lỗ Tấn cũng đã nói, đây chính là một cái ăn người xã hội, một khi người biểu hiện ra mềm yếu có lẽ sẽ bị ăn đến ngay cả cận cũng không còn.

Cẩn thận chặt chẽ.

Ân Thiên Vấn tận lực bảo vệ mình, để cho mình suy nghĩ nhiều một ít, thế nhưng là năng lực của hắn cũng không phải là rất mạnh, chỉ có thể chậm rãi tới học tập.

Tại dương gian ban đầu đoạn thời gian đó, hắn vô tri không sợ, lại thêm một thân thực lực đột nhiên tăng mạnh đều có chút để hắn quá lảng lảng, đương nhiên còn có tại hắn ban đầu thời điểm, hệ thống ban cho hắn quỹ người hầu.

Còn có thư tiến cử, hắn căn bản là liền nằm mộng cũng nghĩ không ra, cái này một phong thư tiến cử, vậy mà có thể liên lụy đến Tần Quảng Vương, đây chính là Địa Phủ đại năng, mà hệ thống có thể được đến hắn nhận mệnh, cũng chính là tại hắn thấy rõ sau đó, mới cảm thấy mình có chút không biết tự lượng sức mình.

Cho nên tại Hùng Kê Sơn thời điểm, hệ thống phát ra tiếng, hắn cũng căn bản không nói gì thêm, cho nên hệ thống đạt được toàn bộ tàn kính.

Nhưng là theo hệ thống biến mất, hệ thống ban bố nhiệm vụ từng cái từng cái cũng không đếm.

Để hắn bắt đầu tự hỏi.

Sau đó đằng sau nghênh đón từng cái từng cái sự tình bắt đầu để hắn cảm giác ứng đối sự tình bắt đầu thuận buồm xuôi gió rất nhiều, nhưng lại như cũ rất non nớt, tại Địa phủ hắn dựa vào không được bất luận kẻ nào, bao quát Lữ Bố, đến mức cướp Ân Thiên Vấn một mực liền không có yên tâm qua.

Lại thêm ở chỗ này lại thấy được cùng loại cùng phó tướng tồn tại, cho nên liền để hắn càng thêm sinh lòng nghi hoặc.

"Nghỉ người thì không dùng người, dùng người thì không nghỉ ngơi người."

Ân Thiên Vấn đến bây giờ còn không có linh ngộ được, mặc dù nói đến rất dễ dàng, nhưng là ngồi xuống thật sự là rất khó khăn, nếu như hắn có thể làm được, đó phải là một phen khác tình trạng, khi đó hắn có lẽ có thể từ một người bình thường, biến thành một cái cũng chẳng phải người bình thường.

Đem sau lưng đồ vật đi lên nâng đỡ, sau đó nửa dựa vào ở nơi nào, Ân Thiên Vấn vẫn là người thời điểm liền ngủ không được, hướng chi hiện tại là u hồn nửa nha, nhẹ tay nhẹ khẽ động, thân thể của hắn tại không chế xuất hiện, sau đó rơi vào hắn quỹ hồn phía trên.

Tình hình cùng phim trên TV cũng không giống nhau, tại trong phim ảnh đều là nhục thể nằm ở trên giường, sau đó linh hồn chậm rãi nằm ở phía trên, như vậy sẽ tỉnh lại.

Nhưng là bây giờ hoàn toàn cũng phản đi qua, Ân Thiên Vấn nhục thân rơi vào u hồn phía trên, vừa mới trùng lặp Ân Thiên Vấn thân thể liền bắt đầu có cảm giác, cảm giác rất là cứng ngắc, sau đó mới đứng lên chậm rãi sống chuyển động thân thể.

Vẫn còn có chút mỏi mệt, cứ như vậy nằm ở trên giường cũng ngủ không được, liền dứt khoát cái gì đều không đi nghĩ, sau đó nằm ở nơi đó.

Lấy ra một viên Tích Cốc đan, dù sao thân thể này phải giữ cho kỹ, hắn cũng không muốn tại Địa phủ cả một đời, luôn là muốn về dương gian, cũng không có ngừng ở lại bao lâu, liền đem nhục thân thu hồi trong nhẫn chứa đồ, lại chuyển động trên tay nhẫn trữ vật.

Nghỉ ngơi thật lâu, Ân Thiên Vấn cảm giác loại kia cảm giác uể oải giảm bớt rất nhiều, mới lấy ra lúc trước hồi đoái kia cái cấp thấp truyền tống trận, sau đó từ hồi đoái hệ thống ngộ ra một chút nguyên liệu nấu ăn, lúc này hắn mới phát hiện hắn hồi đoái giá trị cũng không có bao nhiêu.

Còn là lúc trước hắn tại Lữ Bố trong mộ ăn cướp mấy người kia, đổi mấy lần linh tài sau đó, đã còn thừa không nhiều lắm, nhưng là hiện tại đã tiến vào Địa Phủ, hiển nhiên coi như tại để mập mạp truyền đưa tới tiền gì cũng không có biện pháp gì.

Hắn là đem đối ứng Địa Phủ thông dụng tiền, chẳng lẽ là lúc trước nấu tiền giấy? Cái nào đều là bao nhiêu ưc, Ân Thiên Vấn cũng không để ý trước tiên đem còn lại đồ vật, lại thêm một ít lời truyền tống đi qua.

Nhưng là lúc này cũng không có thời gian tới chậm rãi ôn chuyện, Ân Thiên Vấn liền trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, dù sao đây chỉ là cấp thấp nhất truyền tống trận, tin tức cũng chiếm dụng số lần, một ngày cũng chỉ có thể dùng một lần mà thôi, cho nên hắn mới rất là trân quý.

Bởi vì an bài mập mạp chế tác nhóm đầu tiên đồ vật, cho nên cũng không cần chờ lấy mập mạp hồi phục, chờ hắn hồi phục thời điểm, đồ vật cũng cùng đi theo.

Lần trì hoãn này đã qua đã lâu, Ân Thiên Vấn cũng là đứng lên, đi từ từ đến trước cửa, mở cửa, mở cửa trong nháy mắt trên cửa giống như là có một tầng màng mỏng phá vỡ đi ra, nên đây chính là lúc trước đề Không Minh làm cách ly khí tức bình chương.

Bất quá hắn đi ra, cũng là để hắn cảm giác có chút kinh ngạc, bởi vì Lữ Bố Không Minh bọn họ vẫn tại phía dưới, mà Lương Bằng bị xâu ở nơi nào, chung quanh u hồn đã bị cách ly đi ra, Tôn Lệ cũng là hai tay buông thõng đứng ở nơi đó.

Nhìn thấy Ân Thiên Vấn ra tới, hắn cũng là vô ý thức cúi đầu biểu thị thần phục.

"Đại nhân, nên xử trí như thế nào." Không Minh đi tới nhìn xem Ân Thiên Vấn nói.

Ân Thiên Vấn đi tới, căn bản không có nhìn Lương Bằng, ngược lại là nói với Tôn Lệ một câu: "Hắn liền giao cho ngươi, ngươi ứng nên biết phải làm sao

đi."

Khổng Minh cũng không nói gì thêm, dù sao chuyện này liền là bởi vì nó mà lên, đập lên các loại quỷ sai cướp đoạt quyền không chế thân thể, cho nên mới dẫn đến Ân Thiên Vấn ở chỗ này cương xuất hiện, đã đi vào địa phủ hồi lâu còn không có nhậm chức.

"Đi thôi, chúng ta đi ra xem một chút, né rất thời gian dài." Ân Thiên Vấn nhìn xem Khổng Minh cùng Lữ Bố nói.

Lữ Bố chỉ là bày một lần đầu, không nói gì thêm, trực tiếp đứng ở Ân Thiên Vấn sau lưng, chỉ bắt quá hán nhìn xem Ân Thiên Vấn bóng lưng, trong lúc nhất thời cũng không biết suy nghĩ cái gì, Ân Thiên Vấn theo bản năng quay đầu nhìn Lữ Bố một lần.

Lữ Bố cũng là không có né tránh, cùng bình thường căn bản giống nhau như đúc,

Mấy người đi ra khách sạn, nhìn xem Địa Phủ hết thấy, mặc dù lên một lần đại khái nhìn qua, nhưng dù sao mạng sống như treo trên sợi tóc cũng căn bản không có tâm tình gì, cho nên nó đi tới, cũng nghĩ đi một lần trong truyền thuyết sông hoàng tuyền nhìn xem, chỗ nào đến cùng là một cái tình huống như thế nào.

"Đi, chúng ta đi sông hoàng tuyền."

Nhìn không pop-up quảng cáo tiểu thuyết liền đến [yêu còn tiểu thuyết Internet]

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Du ngoạn Địa Phủ

Một giây nhớ kỹ [bút ÷ thú ớ vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

Sông hoàng tuyền

Không có ai biết hán đầu nguồn ở nơi nào, giống như từ xưa liền phiêu đảng cùng đây, truyền thuyết Thập Điện Diêm Vương đuổi theo ngược dòng nguồn gốc lần đầu, chẳng qua cuối cùng cũng là không giải quyết được gì, cho nên dứt khoát liền đem Hoàng Tuyền thay đổi tuyền đường, kiến tạo từng tòa thành thị. Ngàn vạn năm cũng liền thành tựu mười khu không can thiệp chuyện của nhau cục diện.

Tại mỗi một cái khu giao giới đều sẽ có mỗi một khu điện hạ bố trí xuống kết giới.

Hoàng Tuyền có thể sang, u hồn chớ vào!

Mỗi mảnh sông hoàng tuyền nhánh sông tại mỗi một cái khu điện hạ thân hóa thiên địa thời điểm lộ ra rất nhỏ, nhưng là trên thực tế đối với mỗi một cái u hồn lại hiện đến vô cùng to lớn, thành thị lấy một trong đó hướng ra phía ngoài xây dựng thêm, những năm gần đây cũng là hiện ra bão hòa.

Cho nên mới sẽ xuất hiện tường thành.

Thành thị vững chắc sau đó, bởi vì thành thị quá lớn, lại sẽ đem sông hoàng tuyền dẫn vào trong thành, cho nên một cái tiếp lấy một cái quảng trường cũng liền phân hoá xuống dưới, cái này một tòa thành thị tựa như là dương gian một quốc gia, đường phố thì tương đương với huyện, mà Hà Quan phân quản địa phương thì tương đương với bót đi, không có thị đẳng cấp này.

Địa Phủ phương tiện giao thông không phải xe, mà là từng cái cùng loại cùng xe cấp loại đồ vật này, Ân Thiên Vấn là có đặc thù thông đạo lại thêm tu vi cũng có, cho nên tốc độ cao hành tiến dưới cũng không có gì vấn đề, nói là xe cấp kỳ thật chỉ thần thái giống.

Một cái nhân nhạ cơ hồ không thấy được dây thừng, hoặc là nói dây nhỏ càng là thích hợp, phía trên một cái chiếc hộp màu đen dán thật chặt dây thừng, chỉ có có u hồn đi lên liền sẽ tự động gia tốc, suy nghĩ đi địa phương.

Cho nên chỉ một lát sau, Ân Thiên Vấn liền đến lúc đó.

"Cái này, đây chính là các ngươi nói nhánh sông, vẫn là nhỏ bé nhánh sông." Ân Thiên Vấn nhìn trước mắt cái này liếc mắt đều quên không đến vừa sông hoàng tuyền, không biết phải hình dung như thế nào, mà Lữ Bố còn nói cho hán biết đây là một cái nho nhỏ nhánh sông, thật là không lời nào để nói.

Lữ Bố đi về phía trước đi, nhìn xem sông hoàng tuyền cũng là lẩm bẫm nói: "Cái này thật là là một điểm gọn sóng cũng không có, Hoàng Tuyền độ cũng

không có, địa phương nhỏ liền là địa phương nhỏ."

Ân Thiên Vấn nhếch miệng coi là Lữ Bố là đang trang bức, thế nhưng là không nghĩ tới nhìn Không Minh liếc mắt, hần thê mà rất nhận đồng như thế nhẹ gật đầu, cái này Ân Thiên Vấn liền phải thật tốt suy nghĩ một lần Lữ Bố nói lời khả năng, bởi vì Lữ Bố cùng Không Minh tính cách không đồng dạng.

Không Minh nghiêm túc một ít, cho nên nhìn xem Không Minh biểu lộ, hần cũng đối nói ta khu trung tâm sông hoàng tuyến có chút ước mơ.

"Đại nhân có chỗ không biết, khu trung tâm đối với sông hoàng tuyến khai phát đã kinh lịch rất nhiều năm, đối với nước sông điều tiết khổng chế cũng rất cũng đã rất thành thực, dùng Hoàng Tuyền Mộc làm ra làm du thuyền thuyền hoa tại trên suối vàng đều có thể trôi nổi, mà lại cũng sẽ có chút đặc sản tồn tại."

"Đến mức khu nước sâu, liền sẽ có sóng lớn, một ít Địa Phủ đại năng thường xuyên đi quan sát, đột phá cảnh giới, chúng ta cũng xa xa nhìn qua mấy lần, chẳng qua kém chút mắt mạng."

Không Minh còn nói một chút liên quan tới phong thổ, còn có khu trung tâm một ít cấm kỵ, mà xưng hô cũng từ phía trên hỏi biến thành đại nhân, cái này tình vì chuyển biến Ân Thiên Vấn đã nhìn ra, chẳng qua cũng không có phản bác, hần dù sao cùng Lữ Bố không đồng dạng, Không Minh là có chức quan trọng người, liền muốn tuân thủ cái này hạn chế.

Chẳng qua trọng yếu nhất một cái vẫn là không thể nói ra "Người" tồn tại.

Tựa như dương gian như thế, những cái kia người đuổi ma, còn có đạo sĩ, Ân Thiên Vấn bọn hần cũng đều biết có quỷ tồn tại, nhưng là trên thế giới này cho rằng có quỷ đều là thấy tận mắt, đại đa số người cả một đời cũng là không gặp được, cho nên bọn họ tự nhiên là sẽ không tin tưởng.

Bọn họ tin chủ nghĩa Mác, cũng chính là đại biểu cái này để bọn hần tin tưởng chết liền là một cái điểm cuối cùng, không phải vậy đều không sợ chết thế giới này liền loạn.

Mà quỷ hồn cũng giống như vậy, nếu để cho bọn họ biết tự sát về sau, sẽ chuyển thế đầu thai tiến vào dương gian, đoán chừng Địa Phủ quỷ hồn sẽ bỗng nhiên biến mất hơn phân nửa, bởi vì những thứ này u hồn ban đầu ở tư vong sau đó xác định là đầu thai vẫn là chuyển thế thời điểm, có rất nhiều người đều là bản thân tìm chết.

Bọn họ cũng không muốn lại đi dương gian, có lẽ chỉ là bọn hần lúc ấy nghĩ như vậy, nhưng là vừa tiến vào sông hoàng tuyến, ký ức bị gột rửa sạch sẽ liền không thể như bọn họ mong muốn, bọn họ không có "Người" cái này khái niệm, dương gian tất cả mọi người biết lại sẽ không tin tưởng chuyển thế đầu thai bốn chữ này bọn họ cũng sẽ không biết.

Cho nên liền tại kiến tạo Địa Phủ, vô cùng vô tận sinh mệnh, biết bọn họ bị quan chán đời sau đó, đầu nhập sông hoàng tuyến, lại lần nữa gột rửa ký ức sau đó đầu thai làm người.

Ngắm cảnh một xuống hoàng tuyến, cũng không có gì đáng xem, nơi này không có gì lan can loại hình che chắn, bởi vì mỗi một cái quỷ hồn đều biết nơi này không thể vào, đối bọn hần tới nói nơi này chính là tư vong địa phương, một điểm rơi vào liền không có.

Nhưng là đem sông hoàng tuyến dẫn vào trong thành cũng không phải nói nơi này u hồn ngốc, biết rõ rơi vào sẽ chết còn đem nó đưa vào, cái gọi là vật cực tất phản nói chính là cái đạo lý này, không có chuyện gì là tuyệt đối, cái này sông hoàng tuyến dẫn vào trong thành.

Sẽ gia tăng nước mưa, cái này nước mưa đối với trong thành kiến trúc có thừa cố tác dụng, mà đối với u hồn thì càng là giống như Cam Lâm.

Có thể gia tăng bọn họ linh tính, thế nhưng là dùng vật chứa đi trang liền biết mất đi linh tính, mà vừa rơi xuống đất liền biết biến mất không thấy gì nữa, chỉ có còn trên không trung thời điểm dùng nước mưa cọ rửa thân thể, mới phải tác dụng lớn nhất, không ai có thể nói rõ được đây là nguyên lý gì.

Trước kia tại sông hoàng tuyến lúc ở ngoài thành, trong thành cơ hồ là không có gì nước mưa, hoặc là nói chỉ có cục bộ địa khu có mưa, cho nên cũng liền tạo thành bất công hiện tượng.

Cuối cùng mới dẫn vào trong thành, chuyên môn bố trí đường sông.

Ân Thiên Vấn nghe đến đó cũng là tám tắc lấy làm kỳ lạ, không nghĩ tới trên mặt đất là độc dược, ở trên trời liền thành tiên đan, hần tự nhiên là rõ ràng cái này sông hoàng tuyến là bị trên bầu trời mặt trời đỏ bốc hơi biến thành hơi nước hướng trên trời biến thành đám mây, sau đó mới có thể mưa rơi, bắt quả hần lại đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

"Không Minh, người cũng đi qua dương gian, vậy cái này hơi nước bốc lên thời điểm, không phải cũng là biến thành cùng loại Cam Lâm như thế đồ vật sao? Cái kia có thể hấp thu sao?" Ân Thiên Vấn hỏi Không Minh, bởi vì hần nhớ tới nấu nước thời điểm kia hơi nóng là đi lên trên.

Nếu như gặp phải nắp nồi liền biết ngưng kết thành nước.

Cho nên nói cái này hơi nước cùng nước kỳ thật không có gì khác biệt, tựa như là nước biển bị phơi qua về sau, đem muối cô lập ra tới, liền như là tinh luyện đồng dạng.

Không Minh tiện tay một chỉ nói ra: "Đại nhân, người nhìn bên kia, những cái kia tu luyện nơi chốn đều là có chút của cải người ở lại, chỗ nào giống như ngài nói tới hơi nước sẽ nhiều một chút, đối với u hồn thân thể cũng sẽ tốt một chút."

Ân Thiên Vãn cũng là nhẹ gật đầu, địa phủ này dù sao đã kinh lịch tuyên cổ niên đại, người thông minh vẫn là có rất nhiều.

Thế nhưng là hai ngày này phía trên còn không biết phải người tới, cái này sông hoàng tuyên cũng chỉ có thể đồ vật, căn bản không có gì đẹp mắt, Ân Thiên Vãn tựa như là đi xem một chút địa phương khác, cho nên liền mang theo mấy người cười hộp trở về, vừa tới nhà, Tôn Lệ liền thành thành thật thật ở nơi nào đứng.

Ân Thiên Vãn cũng là nhìn hấn một cái, ngừng lại nói ra: "Mấy canh giờ sau ngươi lại tới, chuẩn bị một chút mang ta đi nhìn một chút cái này Hám Thiên Thành."

Nhìn không pop-up quảng cáo tiểu thuyết liền đến [yêu còn tiểu thuyết Internet]

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Không biết con đường phía trước

Một giây nhớ kỹ [bút ÷ thú ỉ vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

Khách sạn kỳ thật đã tương đương với chính Ân Thiên Vãn bao xuống dưới, khách sạn lão bản đã còn lại người không có phận sự đều đã bị Tôn Lệ đuổi ra ngoài, đối với Lương Bằng dẫn người đi vào tra hỏi Ân Thiên Vãn thời điểm liền đã chú định , Diêm Vương đánh nhau tiểu quỷ gặp nạn nói chính là cái này sửa sang.

Những thứ này cũng không phải hấn cần muốn cân nhắc , hấn sở dĩ nhanh như vậy từ bên kia gấp trở về, là bởi vì mập mạp đã cho hấn hồi phục.

Hấn muốn nhìn những vật này đã đến Địa Phủ có thể hay không sinh ra cái gì biến dị, bởi vì cân nhắc tới đất phủ tính đặc thù, hấn còn để mập mạp mua một chút trái cây rau quả, hạt dưa điểm tâm cái gì phổ thông đồ vật, đương nhiên trọng đầu hí hay là hấn cho linh vật làm gì đó.

Chuyên môn để mập mạp biến thành chân không, một cái máy móc liền gói, nếu không phải cuộn cuộn nước nước vụn nhất gắn liền không tốt.

Ân Thiên Vãn trong lòng cũng là rất ủy khuất , ần lý thuyết hấn đã vị trí cao vị , Không Minh gặp hấn cũng phải gọi đại nhân, thế nhưng là từ đầu tới đuôi hấn cũng chỉ có bản thân tình huống, cái này phong thư tiến cử là thế nào tới, vụn nhất Tàn Quang Vương không thừa nhận đâu, mà lại hấn cũng căn bản không có bối cảnh gì.

Vụn nhất là hệ thống làm son trại vậy coi như lúng túng.

Chẳng qua đưa tay không đánh người mặt tươi cười dù sao, nếu như Tàn Quang Vương nổi giận, đánh khẳng định là đánh không lại, có cái gì là một bữa cơm không giải quyết được đây này, nếu có vậy liền hai bữa cơm đi, những thứ này mỹ thực cũng coi là một đòn sát thủ, chinh phục một cái nam nhân muốn trước chinh phục hấn dạ dày.

Nếu như Tàn Quang Vương tán thành hấn vậy thì càng tốt hơn, mời hấn ăn một bữa cũng không tính là cái đại sự gì, vụn nhất dính vào điểm quan hệ, về sau hành tẩu giang hồ cũng xem là khá xé da hồ dựa vào đại kỳ.

Có người nói Ân Thiên Vãn như vậy là tự cho là thông minh, nhưng là Ân Thiên Vãn hiện tại nhìn chung toàn cục, phát hiện cũng chỉ có như vậy một cái nhìn như hoang đường biện pháp trong tuyệt vọng , mặc kệ Hắc Miêu mèo trắng, bắt được chuột liền là tốt mèo, có lẽ căn bản không dùng được, nhưng có một loại dự bị đường lui luôn là tốt.

Thực sự không được vậy liền tại Địa phủ mở tiệm cơm cũng coi là có cái nghề nghiệp.

Nếu là lỗ biết rõ Ân Thiên Vãn ý nghĩ, đoán chừng khẳng định sẽ lập tức quỳ trên mặt đất, hấn cố gắng mấy ngàn năm, đã dùng hết trí tuệ cùng mưu lược, còn là bởi vì hộ tống Ân Thiên Vãn mới lên tới phán quan, đây cũng không phải là thiên quân vạn mã qua cầu độc mộc, là ngàn vạn u hồn đoạt vị a.

Ngắm lại lớn như vậy một khu bản đồ, một cái Hám Thiên Thành thì bấy nhiêu cấp thấp quỷ sai, hướng chỉ toàn bộ một khu đầu.

Mà phán quan, cho dù là cấp thấp nhất phán quan, cũng coi là thượng đẳng quỷ sai, đây là tiến vào trung tâm quyền lực một cái ngưỡng cửa, hấn hiện tại tương đối mà nói còn tính là tuổi nhỏ , chẳng qua nếu là cùng Ân Thiên Vãn so sánh với, vậy liền có vẻ hơi buồn cười.

Ân Thiên Vãn quan ngoại giao thân phận, cơ hồ được cho dương gian nhất phẩm đại quan thân phận, mà hấn mới mới vừa tiến vào Kim Loan điện, ở phía sau thành thành thật thật xếp hàng đầu.

Gian phòng đều không xuống dưới, mỗi người đều tìm một gian phòng sau đó riêng phần mình trở về, Ân Thiên Ván cũng là về tới gian phòng, đem cửa cửa sổ quan bế mới đem trong nhẫn chứa đồ đồ vật đem ra, cấp thấp truyền tống trận lắng lắng nổi bông bênh giữa không trung.

Phía trên lóe run run u quang.

Ân Thiên Ván hai ngón liên đan từng đạo chỉ lực đánh ở phía trên, rất nhanh u quang càng ngày càng sâu.

Trên không trung xuất hiện một cái màu đen Lục Mang Tinh, mơ hồ trong đó giống như là xuất hiện một cái lối đi đồng dạng, theo Ân Thiên Ván ngón tay cuối cùng một bạt tai bước tẩu hoàn thành, chinh cái thông đạo cũng coi là toàn bộ hoàn thành, lần lượt từng món đồ vật cũng là xuất hiện ở phòng khách trên mặt đất.

Ân Thiên Ván sờ nhu cầu đồ vật một cái cũng không thiếu, cuối cùng còn phiêu đến đây một cái điện thoại di động.

Chờ đợi một lát không có có đồ vật lại tới, Ân Thiên Ván cũng là thu hồi truyền tống trận, cái này cũng không phải chuyện dễ dàng gì, Ân Thiên Ván chỉ một lát sau liền cảm giác có chút thoát lực, chẳng qua tốt tại Địa phủ âm lực hồi phục rất nhanh, cũng không cần thời gian rất lâu liền có thể khôi phục.

Truyền tống trận mở ra nhất định phải cần một phương khác người đồng ý, mà lại cái này cấp thấp truyền tống trận không thể truyền tống vật sống, chỗ tốt duy nhất ngay tại ở có thể đem đồ vật trước bỏ vào trong thông đạo, chỉ cần bên kia thông vừa mở ra liền có thể đem đồ vật truyền đưa tới.

Nhẫn trữ vật không gian rất lớn, Ân Thiên Ván đem chân không đóng gói dùng linh tài làm món ăn thu vào, những cái kia với tư cách vật thí nghiệm điểm tâm cái gì lại bày tại trên mặt bàn, hần phát hiện âm lực tựa hồ tại xâm nhập đi vào, mà những vật này căn bản có thể chống cự không được.

Tiện tay lấy tới một cái hạt dưa, dùng tay tâm cảm thụ một lần.

Tối đa cũng liền nửa canh giờ giống như liền không thể ăn, nói cách khác cái này quý đồ vật có nửa canh giờ bảo đảm chất lượng kỳ, lại cảm thấy thứ gì, phát hiện cũng đều là không sai biệt lắm, dương gian đồ vật là không ngăn cản được Địa Phủ U Minh chỉ lực ăn mòn, chẳng mấy chốc sẽ mục nát không chịu nổi.

Tiện tay đem tất cả mọi thứ bỏ vào trong nhẫn chứa đồ, nhẫn trữ vật ngăn cách hết thấy, hẳn là sẽ có chút làm dịu tả hữu, tâm thần bỏ vào nhẫn trữ vật.

Phát hiện như cũ lại chậm rãi bị ăn mòn, chỉ bất quá những cái kia linh thái giống như bởi vì tự thân phẩm chất nguyên nhân, tại ngăn cách lấy âm lực, mà những thứ này hàng thông thường thì không thể.

Ân Thiên Ván liền đi ra ngoài, đem những này không cách nào bảo tồn đồ vật cho Khổng Minh, Lữ Bố bọn họ đưa đi, chính hần cũng không có tâm tình gì đi ăn những vật này, bọn họ trước đó tại dương gian thời điểm bởi vì thân thể hư vô là không cách nào ăn những thứ này phổ thông đồ vật.

Tại Địa phủ mặc dù bọn họ vẫn không có cảm giác đói bụng, nhưng là ăn vào miệng bên trong vẫn còn có chút mùi hương.

Lúc này Ân Thiên Ván mới trở lại trong phòng, nhìn xem mập mạp truyền đưa tới kia cái điện thoại, nên có thu hình lại video cái gì đi, chỉ bất quá một chút thời gian, Ân Thiên Ván liền phát hiện điện thoại di động này cũng tại tiếp nhận âm lực ăn mòn, chẳng qua bởi vì là kim loại so với cái kia điểm tâm tốt lên rất nhiều.

Vừa mở ra, quả thật có một tên mập ghi chép video.

"Thiên ván, ta hai ngày này liền về nhà một lần, đồ vật chuẩn bị cho ngươi cùng đủ nhiều, chẳng qua những cái kia xuống nước ta giữ lại đâu, về nhà cho cha mẹ ngươi còn có cha mẹ ta ăn, tốt bọn họ cũng không thể ăn, lấy thân thể của bọn hần cũng chịu không được, ngươi ở bên kia cẩn thận một chút, thực sự không được liền trở lại."

"Ta gần nhất cũng kiếm lời ít tiền, chẳng qua cũng phát hiện xác thực có rất nhiều người đang quan sát ta, chẳng qua vẫn chưa có người nào động thủ, ta từ hệ thống kia được đến một chút chỗ tốt, đoán chừng là nó cũng cảm nhận được ta vị trí nguy hiểm, hiện tại đã nhanh muốn tới sau này trung kỳ, tăng thêm ngươi cho đồ vật tự vệ hẳn là đầy đủ."

Thật lâu, Ân Thiên Ván mới đóng lại điện thoại, mập mạp nói rất nhiều thứ, mặc dù có không phải trọng điểm, nhưng là hai người một cái tại dương gian, một cái tại Địa phủ, cuối cùng đều là mạng sống như treo trên sợi tóc, Ân Thiên Ván cũng rất may mắn phụ mẫu có người chiếu cố, Địa Phủ bên này chỉ có thể một mình hần xong.

Đưa đi động thu vào trong nhẫn chứa đồ, nhìn xem âm lực ăn mòn, nên có thể kiên trì đến lần tiếp theo truyền tống.

Nằm trên giường một hồi, Ân Thiên Ván vẫn là quyết định muốn đi ra ngoài, bởi vì ở tiền nhiệm trước đó hần còn có một việc muốn làm, để tránh xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, bản thân thật liền một cái đường lui đều không có, lần này là chính hần ra ngoài, chỉ gài cửa lại miệng đã sớm chờ đợi Tôn Lệ.

Nhìn không pop-up quảng cáo tiểu thuyết liền đến [yêu còn tiểu thuyết Internet]

Chương 18: Ván Kỳ Lâu

Một giây nhớ kỹ [bút ÷ thú ớ vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

Ân Thiên Ván đứng ở trước cửa, bẽ bẽ cổ, mặc dù không có nhục thân, nhưng là như thế này theo bản năng động tác vẫn là mười phần thói quen bị hấn sử dụng ra, Tôn Lệ cứ như vậy đứng ở bên cạnh nhìn xem Ân Thiên Ván liền lời cũng không dám nói.

Hắn chỉ là kỳ vọng, Ân Thiên Ván không cần giận lây sang hắn là được rồi, đến mức chỗ tốt hắn không dám nghĩ, bởi vì liên tam đẳng phán quan đều quý sát dưới chân hắn, con đường tin tức của hắn rất là lạc hậu, nhưng là tại mấy canh giờ sau đó, vẫn là biết Hám Thiên Thành thành chủ đã bị đưa vào Hoàng Tuyền trong mộ .

Đây chính là một cái đề quỷ vô cùng tuyệt vọng địa phương, mỗi ngày đều muốn xé rách ra một sợi u hồn linh tính, sau đó tại bỏ sung, mà tại cái này trong lúc đó u hồn lại không biết tan biến, sẽ chỉ làm đau đớn gấp bội, tựa như là tại thần kinh người cuối bên trên tiến hành giằng co.

Sống không bằng chết chính là như vậy, mà lại một khi bị kéo vào Hoàng Tuyền trong mộ, cũng không phải là nói người nghĩ tự bạo liền có thể tự bạo , cho nên rất nhiều u hồn tình nguyện bản thân hồn phi phách tán cũng không tiến kia Hoàng Tuyền mộ.

"Đi thôi, mang ta bốn phía dạo chơi." Ân Thiên Ván nhìn xem Tôn Lệ nói.

Tôn Lệ cũng là mảnh kinh, hoảng vội vàng nói: "Tuân mệnh."

Thế xác và tinh thần của hắn phát run, không biết vị đại nhân này là nghĩ như thế nào, thế nhưng là ngoài miệng lại cũng không dám hỏi chút gì, chỉ là ở phía trước khom người dẫn đường, rất giống một cái người hầu, nhưng hắn lúc này cũng sẽ không đi bận tâm người chung quanh thấy thế nào hắn.

Hiện tại lại hèn mọn, chỉ cần Ân Thiên Ván đi , hắn liền là mảnh này Hà Quan, liền là hắn chương không địa phương.

Cho nên hắn cũng tận tâm mang theo Ân Thiên Ván, giới thiệu chung quanh cùng một chỗ, Ân Thiên Ván vừa đi không bao xa, trong khách sạn một kiện phòng khách cửa sổ liền mở ra, hai cái mặc cổ trang thân ảnh xuất hiện tại trước cửa sổ điện, chỉ bất quá cái này cổ trang lại giống như là muốn mục nát đồng dạng.

Nếu là có người có thể nhìn thấy, sẽ phát hiện trong đó có từng đầu nhỏ không thể nghe được màu đen sợi tơ quấn quanh lấy mỗi một cây sợi phía trên, đây cũng chính là cổ trang nhìn như mục nát nhưng không có tổn hại nguyên nhân.

Ân Thiên Ván khi đi ngang qua chỗ rẽ thời điểm, giả vờ lơ đãng nhìn thoáng qua, mà cái kia cửa sổ địa phương đã không có bóng người.

Ân Thiên Ván cũng chính là cười cười, sau đó cùng Tôn Lệ tiếp tục đi lên phía trước.

Trên đường đi tùy ý nhìn xem, mua mua đồ, Tôn Lệ thậm chí cũng hoài nghi vị này nhìn cũng không tính quá mức cao lãnh đại nhân hắn là cũng không phải như vậy không dễ dàng tiếp cận, bất quá hắn vẫn là duy trì hạ nhân thân phận, giúp đỡ Ân Thiên Ván thanh toán.

Hai người bọn họ tự nhiên cũng không quay về làm kia khi hành phách thị hạ giá hành vi.

Ân Thiên Ván đi tới một chỗ, thân thể chấn động ngừng lại, dùng ngón tay chỉ trước mặt một cái cao lâu nói ra: "Kia là địa phương nào?"

Tôn Lệ một mực chú ý đến Ân Thiên Ván yêu cầu, cơ hồ là tại Ân Thiên Ván vừa mới hỏi xong liền trả lời nói: "Đại nhân, kia là Ván Kỳ Lâu."

"Ván Kỳ Lâu?" Ân Thiên Ván có chút lặp lại ba chữ này hàm nghĩa.

"Chúng ta đi nơi nào nhìn xem." Ân Thiên Ván nói xong liền chuẩn bị đi về phía trước.

Thế nhưng là Tôn Lệ lại tại nguyên chỗ bất động, trên mặt có chút không hiểu ý tứ, như vậy cũng làm cho Ân Thiên Ván tò mò: "Làm sao vậy, lâu này còn có cái gì thuyết pháp?"

Tôn Lệ đứng đối diện với hắn, Ân Thiên Ván tại vừa rồi cất bước lại thêm trở lại thời điểm, đem phía sau lưng của mình dựa vào sau lưng tường, cũng là mặt ngoài nhìn xem có chút muốn nói lại thôi Tôn Lệ.

"Đại nhân, cái này Ván Kỳ Lâu không phải ai đều có thể tiến , năm đó thành chủ vừa mới nhậm chức đều không có đi vào, chúng ta bên này cũng là bởi vì lâu này mới như thế phồn hoa, có nhiều chỗ thế nhưng là rất nghèo khó ." Tôn Lệ nhìn xem lâu một mặt ước mơ, bất quá đáy mắt còn có thật sâu kính sợ.

Đây hết thầy đều để Ân Thiên Văn sinh ra hứng thú, lúc đầu chỉ là hấn thuận miệng hỏi một chút.

Nhìn xem Tôn Lệ tầm mắt chuyển đi cùng lời hấn nói, hấn cồng tay sau lưng tay, cũng là lặng yên không tiếng động nắm mấy cái chỉ dẫn, sau đó liền có vẻ hơi như trút được gánh nặng lên, nhưng là mặt ngoài lại căn bản không có bất cứ vấn đề gì, lại hỏi tiếp: "Thành chủ cũng không thể tiến, chẳng lẽ nói cái này Văn Kỳ Lâu còn có gì ghê gớm lai lịch?"

Tôn Lệ cũng là mãnh kinh, vừa rồi thế mà lạnh nhạt Ân Thiên Văn, chẳng qua nhìn xem Ân Thiên Văn biểu lộ không có gì thay đổi, hấn cũng liền buông lỏng xuống nói ra: "Cái này Văn Kỳ Lâu, tại chúng ta một khu mỗi một cái trong thành đều có một chỗ, ở vào góc đông nam."

Hấn dừng một chút, chỉnh sửa lại một chút quần áo trên người nói ra: "Là Tần Quảng Vương điện hạ nói kiến trúc, truyền thuyết là điện hạ thời gian trước sử dụng một món pháp bảo, dùng cho trấn áp Hoàng Tuyền long mạch."

"Tần Quảng Vương điện hạ? Trấn áp long mạch?"

"Đúng vậy, không phải vậy chúng ta sao có thể hưởng thụ lâu như thế mưa thuận gió hoà, lại như thế nào dám đem sông hoàng tuyền dẫn vào trong thành." Tôn Lệ nói đến vẫn là một mặt tôn kính.

Ân Thiên Văn muốn làm sự tình đã làm, vốn là muốn đi, thế nhưng là ai biết tiện tay một chỉ lại còn chỉ ra một cái Tần Quảng Vương điện hạ lưu lại cơ duyên, hỏi mình, hỏi mình, hấn gần nhất thật sự chính là tâm thần mỗi một có chút không biết làm sao.

Không biết có thể hay không đi thử thời vận, giải quyết một cái nghi ngờ của mình.

"Ân, ta đã biết, chẳng qua đã tới, không nhìn tới nhìn luôn là trong lòng có chút không cam lòng, phía trước dẫn đường." Ân Thiên Văn ngữ khí không cho cự tuyệt.

Tôn Lệ cũng là nhìn thật sâu Ân Thiên Văn liếc mắt, sau đó đã biết Ân Thiên Văn quyết tâm nhất định chỉ hơi hơi cong cong thân nói ra: "Được rồi, đại nhân ta mang ngài đi."

Lại quay người hướng về phía sau lưng người hầu cửa nói ra: "Các người lui xuống trước đi đi, để tránh dẫm thương thần hồn."

Ân Thiên Văn về mặt vô cùng nghi hoặc.

Tôn Lệ cuống quýt giải thích nói: "Tần Quảng Vương điện hạ bố trí, cho dù là tiện tay gây nên, cũng không phải chúng ta chỗ có thể tùy ý đụng vào, bắt đầu từ nơi này cũng sẽ không có u hồn tiến vào, mà chỉ có phương xa trước tới triều bái u hồn mới sẽ tới xem một chút, dù sao bọn họ suốt đời cũng không gặp được Tần Quảng Vương đại nhân."

Ân Thiên Văn cũng là bình thường trở lại, không biết vì cái gì, hấn rất muốn đi xem.

Cũng không có cái gì dự cảm mãnh liệt cùng cái gì triệu hoán, thế nhưng là hấn giác quan thứ sáu muốn đi xem, hỏi mình một đáp án.

Tôn Lệ phía trước, Ân Thiên Văn ở phía sau.

Ân Thiên Văn đến không có cảm giác có cái gì không đúng, thế nhưng là Tôn Lệ sắc mặt lại càng ngày càng khó coi lên, giống như đang chịu đựng cái gì uy áp đồng dạng.

Tôn Lệ nhìn xem Ân Thiên Văn mặt không đổi sắc, trong lòng cũng là càng thêm tôn kính, nguyên trước hết nghĩ Ân Thiên Văn chẳng qua U Hồn Cảnh đỉnh phong tu vi, hấn là sẽ biết khó mà lui, thế nhưng là hấn đã cảm giác được nhanh đến tiếp nhận cực hạn, mà Ân Thiên Văn nhưng thật giống như không có cảm giác gì đồng dạng.

Kỳ thật lấy tu vi của hấn cũng chỉ là miễn cưỡng có thể đi vào Văn Kỳ Lâu biên giới mà thôi.

Nhưng là hấn vào không được, hấn cũng thử qua.

"Đến... Đã đến."

Lại đi tới mấy trăm mét, Tôn Lệ có chút thở hổn hển nói, mà Ân Thiên Văn bất quá là nhàn nhàn như bước đồng dạng, có chút đánh giá cái này Văn Kỳ Lâu.

Thật sự là có chút quá hẹp, chẳng qua một gian phòng ốc lớn nhỏ, nhưng lại đỉnh thiên lập địa, nếu như tại dương gian căn bản đều đắp không nổi, càng giống là Hắc ca Định Hải Thần Châm như thế.

Nhìn không pop-up quảng cáo tiểu thuyết liền đến [yêu còn tiểu thuyết Internet]

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Huyết nhật Phần Thiên

Một giây nhớ kỹ [bút ÷ thú ớ vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

Ân Thiên Vấn đứng ở phía trước tùy ý đi đi, nói ra: "Tôn Lệ, nơi này có thể có cái gì cấm kỵ mà nói, vẫn là trực tiếp đẩy cửa tiến đi là được."

Cái này nhất định là muốn hỏi xong, mặc dù hắn không biết hắn vì cái gì không có cảm nhận được áp lực, nhưng là cũng sẽ không vô não trực tiếp xông lên đi, dù sao cái này địa giới Tôn Lệ cũng hẳn là rõ ràng, vẫn là hỏi rõ ràng cho thỏa đáng, miễn cho xảy ra ngoài ý muốn.

"Đại nhân, trước kia nơi này là có một khối bia , thế nhưng là chẳng biết tại sao có một nhật lại biến mất, nhưng là phía trên bị vẽ lại đòi đòi truyền thừa xuống tới." Tôn Lệ chấp tay trình trọng nói, hiển nhiên hắn cũng vì này hao tổn tinh thần phiền não qua.

Ân Thiên Vấn cũng không nói chuyện, chờ lấy Tôn Lệ nói tiếp đi.

"Âm dương cắt hiểu, huyết nhật Phần Thiên."

"Bì Ngạn Hoa nở, Vấn Kỳ Lâu về."

"Hắn là u hồn, chớ vào hỏi mình."

"Nếu không phải u hồn, đang đình vấn thiên."

Tôn Lệ một chữ không kém đọc thuộc lòng hoàn tất, Ân Thiên Vấn cũng là suy tư những chữ này là có ý gì, luôn cảm thấy giống như ở nơi nào nghe qua, nhưng là trong lúc nhất thời lại có chút không nghĩ ra được, thế nhưng là cuối cùng một vấn, nếu không phải u hồn, đang đình vấn thiên, không phải u hồn chẳng lẽ địa phủ này Vấn Kỳ Lâu chỉ có người mới có thể tiến?

"Ân, vậy ta đi vào, người trước lui ra ngoài." Ân Thiên Vấn phát phát tay nói.

Tôn Lệ sắc mặt giật giật nói ra: "Lớn nhỏ cẩn thận một chút, có thuộc hạ bên ngoài chờ lấy." Hắn nói xong mới lui ra ngoài, hiển nhiên ở chỗ này dừng lại thời gian lâu như vậy không phải hắn có thể tiếp nhận , mà hắn tự nhiên là không dám đi cho nên chỉ có thể hướng mặt ngoài đi một chút làm dịu chút áp lực.

Nhìn xem Tôn Lệ đi xa, Ân Thiên Vấn mới chậm rãi đi qua.

Hắn cũng không thích có người ở bên ngoài quan sát hắn làm việc, vẫn là tự mình một người có thể không có kỵ gì.

Cánh cửa này nhìn xem cũng chỉ là giống một cái bình thường cửa gỗ thôi, toàn thân đen kịt, đồng thời không có tuyền khắc hoa gì văn cùng điều khắc dị thú, còn có chút đao búa bỏ chém vết tích, mà lại hai cánh cửa kết hợp ra, thậm chí có thể nhìn ra không bằng phẳng.

Mà cốt tróc cửa trên vòng tròn cũng không có khóa tồn tại.

Ân Thiên Vấn theo bản năng dùng tay đẩy, cái này nhìn như phổ thông cửa, vậy mà không nhúc nhích tí nào, hắn theo bản năng tràn vào hồn lực, thế nhưng là vẫn không có đẩy cửa ra.

Lại dùng tay chụp chụp, gõ xong hắn liền cười, đem cái này xem như dương gian cửa, còn gỗ cửa, địa phủ này làm sao lại có người, bất quá hắn cũng không có cưỡng cầu, đã đẩy không ra hiển nhiên không phải người hữu duyên, chỉ là hắn trong lòng lời nói không người có thể nói thật là là biệt khuất a.

Tại Địa phủ không có người thân, không có bằng hữu, chỉ gặp nguy hiểm cùng địch nhân, hết thảy đều là không biết .

Hắn bị mất xông xáo, có lẽ đầu roi máu chảy, có lẽ công thành danh toại, có người trào phúng, cũng có người coi trọng hắn, buông tay thật là khó, chỉ có thể bị buộc lấy từng bước từng bước đi lên phía trước.

Không có chảy luyến, cũng không có hối hận, hắn liền đi ra ngoài , có thể là mới vừa đi ra hai bước, hắn nhãn trừ vật bắt đầu điên cuồng lay động, mà lại trực tiếp thoát ly ngón tay của hắn bay ra, lập tức để hắn chân kinh , cái này nhãn trừ vật thế nhưng là hắn luyện hóa đồ vật.

Làm sao có thể lẳng không bay đi, mà lại đồ vật bên trong đều là bảo bối của hắn, nói bảo bối có chút quá phận, thế nhưng là đều là tại dương gian đồ vật, một khi bị người phát hiện hắn liền sẽ gặp nạn.

Trọng yếu nhất chính là nhục thể của hắn còn tại bên trong nhãn trừ vật.

Đây là hấn nhất là cổ kị đồ vật.

Nhưng là sợ cái gì lại thường thường sẽ đến cái gì, nhấn trừ vật hấn ấn ký vẫn còn, nhưng là nhục thể của hấn lại trực tiếp bay ra, nhấn trừ vật cũng lần nữa bộ trên tay hấn, sau đó hấn vậy mà bị người khống chế được như thế, không thể động dù là may may.

Trơ mắt nhìn nhục thân hướng hấn bên này tới.

Nói rất chậm, kỳ thật đều là một nháy mắt mà thôi, cũng chính là Ân Thiên Vấn hai mắt nhắm lại vừa mở thời gian, nhục thân liền trực tiếp bay tới, hấn cũng là linh nhục hợp nhất.

Khôi phục năng lực hành động, hấn đang muốn suy nghĩ là ai động tay chân, thế nhưng là trước mắt cửa lại kệt kệt kệt kệt mở ra.

Hoa

Trên bầu trời mạnh xuất hiện một thanh trường đao, che khuất bầu trời, Tôn Lệ ở bên ngoài tất cả u hồn đều quỳ rạp trên đất, cái này một thanh trường đao trực tiếp đem trên bầu trời huyết nhật cắt đồng dạng, toàn bộ bầu trời đều bị xé nứt, liền như là tận thế đồng dạng.

Hám Thiên Thành bên trong mỗi người đều tại quỳ lạy, miệng bên trong cao giọng hô hào: "Tần Quảng Vương điện hạ."

Oanh

Màu máu mặt trời, bị trường đao vạch một cái, lập tức bộc phát ra, từng đoá từng đoá liệt diễm từ trên bầu trời cháy lên, bao vây lấy trường đao, bao trùm lấy bầu trời, mỗi một cái u hồn đều cảm giác thân hồn đều đang chịu đựng vô tận cực khổ, giống như một giây sau hấn liền biết biến mất không thấy gì nữa.

Loại này đau đớn tại thần kinh chỗ sâu nhất không cách nào tránh khỏi.

Nhưng một quỳ dưới hô lên "Tần Quảng Vương điện hạ." Năm chữ cảm giác đau đớn liền biết biến mất vô tung vô ảnh.

Giống như ngọn lửa màu đỏ ngòm này sợ làm tức giận tại Tần Quảng Vương điện hạ con dân đồng dạng.

Tôn Lệ quỳ gối Vấn Kỳ Lâu phía trước, nhìn xem phương xa Vấn Kỳ Lâu, chỉ cảm thấy con mắt đều muốn chọc mù đồng dạng, căn bản không thể nhìn thẳng, lập tức cúi đầu xuống, trong lòng đột nhiên xuất hiện tám chữ.

Âm dương cắt đứt

Huyết nhật Phàn Thiên

Hấn không dám nghĩ đây rốt cuộc là bởi vì cái gì, rờn rã qua nửa ngày bầu trời huyết diễm đã đang tràn ngập, thế nhưng là Hám Thiên Thành cư dân đã có thể đứng lên, tất cả quỳ sai, bao quát Không Minh Lữ Bố bọn người hướng Vấn Kỳ Lâu bên này bay tới.

Bởi vì vì bọn họ cũng đều biết Vấn Kỳ Lâu truyền thuyết.

"Tôn Lệ, ai ở bên trong." Không Minh vừa mới tới, liền vượt qua đám người nhìn xem Tôn Lệ quát đến.

Tôn Lệ cũng là mãnh kinh, vị này chính là phán quan, hoàng vội vàng quỳ xuống đất nói ra: "Bẩm báo Phán Quan đại nhân, là Ân đại nhân ở bên trong."

"Đại nhân đi vào, liền xảy ra chuyện như vậy rồi? Nếu là hấn có cái gì tốt xấu, ta muốn mạng của ngươi." Không Minh vung tay lên, trực tiếp đem Tôn Lệ đánh bay thật xa.

Nhưng là tại một đạo năm hình bình chương phía trước chậm rãi trượt xuống.

Tôn Lệ không dám lộ ra may may bất mãn, thật nhanh chạy tới, quỳ một gối xuống tại Không Minh trước mặt.

Lữ Bố bên trên tới nói ra: "Ngươi tỉnh té nói một chút chuyện gì xảy ra."

Tôn Lệ liền đem vừa rồi sự tình đều nói một bên, nói hấn lui ra ngoài không bao lâu sau đó, liền phát hiện xuất hiện báo hiệu, rờn rã nửa ngày hấn đều quỳ ở chỗ này, các loại có thể khôi phục hành động thời điểm lại phát hiện không đi vào, sau đó liền là chuyện trước mắt.

Nghe được Tôn Lệ nói xong, Không Minh chậm rãi đi về phía trước, thẳng đến bình chương trước mặt bị cản lại.

Lại phát hiện lấy năng lực của hấn cũng vô pháp rung chuyển may may.

Mà tại Vấn Kỳ Lâu trước Ân Thiên Vấn đang một mặt mộng bức, trên bầu trời tình hình, hấn cũng là nhìn rất rõ ràng, nhưng là với hấn mà nói lại là một trận cơ duyên, trên bầu trời giống như vô cùng vô tận năng lượng tại đối với hấn quán chú mà đến, giống như tại nơi xa xôi còn có cái gì đối với hấn mơ hồ triệu hoán.

Cũng là rỗng rã nửa ngày mới phản ứng được.

Thật chuẩn bị đi vào Vấn Kỳ Lâu bên trong, nhìn xem rốt cục là chuyện gì.

Tay lại đột nhiên giờ lên, một thanh kiếm trực tiếp từ hắc trụ vật giới chỉ bên trong bay ra, mang theo uy thế vô cùng trực tiếp ra bên ngoài bay đi, mà giờ khắc này Không Minh đang đang thử thăm dò lấy bình chương.

Thu

Một mực trường kiếm trực tiếp từ bình chương bên trong bay ra, đánh trúng vào thân thể của hắc trụ, trọn vẹn bay ra ngàn mét, mới đình ở trên tường rơi xuống.

Nhìn không pop-up quảng cáo tiểu thuyết liền đến [yêu còn tiểu thuyết Internet]

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Trong lầu người

Một giây nhớ kỹ [bút ÷ thú 〇 vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

Một thanh trường kiếm đột nhiên từ Vấn Kỳ Lâu bình chương bên trong bay ra, mà đánh trúng vào ở đây tất cả quý sai bên trong chức quan cao nhất Không Minh, làm cho tất cả mọi người đều tâm sinh sợ hãi, nhưng là như cũ không dám thất lễ đi theo nhanh chóng thối lui Không Minh tiến lên, thẳng đến Không Minh đứng ở trên tường dừng lại.

Không có quý dám giúp hắc trụ ngăn cản.

Dù sao cũng là Vấn Kỳ Lâu bên trong bắn ra kiếm, đây chính là Tàn Quang Vương điện hạ bố trí, không có dám đụng kỳ phong mang.

"Thế nào." Tại bầy quý vô tình hay cố ý thả chậm tốc độ xuống, Lữ Bố ngược lại là cái thứ nhất đuổi tới, lo lắng hỏi Không Minh.

Không Minh bị đình ở trên tường, sắc mặt có chút không tốt, nhưng là giống như không có cái gì trở ngại.

Lữ Bố thử nghiệm thanh kiếm rút ra, nhẹ nhàng khẽ động, thế mà trường kiếm liền ra tới, sau đó trên không trung khoan thai vạch một cái, giấu ở trong đó quý binh rơi trên mặt đất, chẳng qua đều là một mặt mờ mịt nhìn xem chung quanh quý sai, thẳng đến thấy được cướp mới an tĩnh lại.

"Không có gì đáng ngại, xuất thủ vị kia không muốn thương tổn ta, nên chỉ là cảnh cáo thôi." Không Minh đứng trên mặt đất, trên thân thể tổn thương lấy tốc độ mà mất thương cũng có thể thấy được chữa trị.

Lữ Bố cùng cướp cũng đang hỏi những quý binh này tình huống, thế nhưng là bọn họ hỏi gì cũng không biết.

Căn bản không rõ ràng Ân Thiên Vấn đến cùng là ở vào tình huống như thế nào.

Kỳ thật cũng không thể trách bọn họ, liền chính Ân Thiên Vấn cũng không biết chỗ khác tại tình huống gì hạ, lúc này đang một mặt mộng bức nhìn lên trước mặt đánh mở cửa, không biết là tiến còn không phải không tiến, bởi vì tu vi của hắc trụ ngăn ngại nửa ngày liền đã đột phá tới Tiên Thiên.

Cái này khiến hắc trụ rất là chán kinh.

Tu vi của hắc trụ đã kẹt tại hậu kỳ đình phong rất lâu, mặc dù Không Minh nói qua hắc trụ đã mò tới đột phá một ít thời cơ.

Thế nhưng là bình cảnh vẫn tồn tại như cũ, hắc trụ chưa hề nói là bởi vì hắc trụ tu vi mỗi một lần tăng lên đều là hệ thống giao phó nó, nhưng là hôm nay lại làm cho hắc trụ lần thứ nhất đối hệ thống dao động, nguyên lai hắc trụ còn có những biện pháp khác tới tăng cao tu vi.

Như vậy một cái máy rời hệ thống cũng cũng không có cái gì có thể sợ.

Cảm thụ thân thể một cái bên trên biến hóa, quả thật cùng lúc trước có cách biệt một trời, mà lại hồn lực như cũ như thế tinh khiết, so hệ thống giao phó hắc trụ năng lượng giá trị, chỉ có hơn chứ không kém.

Mặc dù không biết bên ngoài hiện tại là tình huống như thế nào, nhưng là đã tới vẫn là tiến đi xem một cái, cứ như vậy đi từ từ tiến vào Ván Kỳ Lâu, mới vừa tiến vào, cửa phịch một tiếng liền thật chặt đóng lại, nhập gia tùy tục, Ân Thiên Ván cũng không có đi làm cái gì gõ cửa sự tình.

Vào mắt chỉ có một cái thang lầu.

Dọc theo thang lầu hướng lên, một cái tiếp theo một cái thang lầu, may mà chính là Ân Thiên Ván đã đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới cũng là không có cảm giác được mỗi một, chỉ là một mực không nhìn thấy đầu hướng lên, cũng là để trong lòng của hắn bức bối, không nhìn thấy một cái phương hướng.

Mà hắn không có hướng lên đạp một bước, sau lưng thang lầu liền biết rơi xuống.

Phía sau hắn đã là vực sâu không đáy, chỉ có thể hướng về phía trước, mà không thể lui lại.

Mà hồn lực lại không có cách nào đi chạm đến, đã lên thật lâu.

Nửa vời là khó khăn nhất.

Cho nên chỉ có thể cầm đầu đi tới, chậm rãi hắn để cho mình bình tĩnh một ít, nhân sinh của hắn làm sao không phải như vậy, mỗi ngày đều muốn tiến lên, không ngừng hướng lên, bởi vì đường lui đã đứt, rất nhiều người tại thúc giục lấy hắn, thúc đẩy hắn đi kiên trì, nhưng là có lúc thật rất mệt mỏi.

Chậm rãi hướng lên, tim của hắn lại lạ thường vậy mà an tĩnh lại.

Làm thân phận của hắn đang biến hóa thời điểm, cát tia giao phó hắn áp lực cũng liền càng lúc càng lớn, từ đó để hắn không thể không gánh chịu một vài thứ.

Càng đi lên, ánh mắt của hắn cũng liền càng kiên định.

Thế nhưng là hắn lại đột nhiên ngừng cước bộ, bởi vì phía trước thang lầu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, chậm rãi rơi xuống, lần này liền tiến lên cũng không có phương hướng, Ân Thiên Ván lúc này không biết lên trời muốn để hắn như thế nào tiếp nhận những vấn đề này.

Hắn chỉ có thể nguyên địa bất động, hồi đến lâu chỉ lưu cho hắn một tầng bậc thang mà thôi.

Lúc này hắn tựa như là lơ lửng cùng vô tận trong vũ trụ, huyền cảnh sao? Hắn cảm giác được vô cùng chân thực, hắn không dám bước ra đi một bước, bởi vì như vậy thật liền chết không có chỗ chôn.

Tại một tầng trên bậc thang đứng vững, nhìn xem hết thảy chung quanh.

"Ai đang trêu cợt ta, người giao phó năng lực ta, cứ như vậy mang ta vậy ở chỗ này sao?" Ân Thiên Ván hướng về phía phía trước hắc ám nói.

Thế nhưng là không có người đáp lại hắn.

"Ai đang trêu cợt ta, người giao phó năng lực ta, cứ như vậy mang ta vậy ở chỗ này sao?"

Giống nhau lời nói, vậy mà biến thành hồi âm ra tới.

Tiện tay từ trụ vật giới chỉ xuất ra một vật, hướng về phía trước ném đi, thế nhưng là không có chạm đến biên giới.

Thế nhưng là hồi âm là đụng phải đồ vật mới có hồi âm a, Ván Kỳ Lâu có không gian lớn như vậy sao? Rõ ràng chỉ có một căn phòng lớn nhỏ, hiện tại nhưng biểu hiện ra vô biên vô tận bộ dáng, thật sự là để Ân Thiên Ván rất là kinh ngạc.

"Tại sao muốn vậy khốn ta." Ân Thiên Ván không nhịn được nói một câu.

Đáp lại hắn như cũ là hồi âm "Tại sao muốn vậy khốn ta."

Câu nói này tại trong tai của hắn, giống như thể hồ quán đỉnh đồng dạng, tựa như là toàn bộ Ván Kỳ Lâu phát ra tới thanh âm, giống như là một cái có cảm tính đồ vật hồi lại Ân Thiên Ván vì cái gì cần vậy khốn hắn, tại Ván Kỳ Lâu vậy khốn Ân Thiên Ván thời điểm, tương ứng tới nói Ván Kỳ Lâu không phải cũng là bị vây ở chỗ này sao?

Ân Thiên Ván nhắm mắt lại.

Một lần một lần hồi bản thân, tiến lên một bước là vực sâu sao?

Rốt cục hắn vẫn là bước ra một bước này, chân rơi trên không trung, sau đó cả người liền đã mất đi trọng tâm, nhưng là trên mặt của hắn nhưng không có sợ hãi, khóe miệng mang theo vẻ mỉm cười, nhìn xem không ngừng rơi xuống tình cảnh, rốt cục rơi trên mặt đất, sau đó cả người hắn bị lật chuyển qua.

Lúc này hắn đã đến tầng cao nhất.

Vừa rồi rơi xuống nhưng thật ra là phương hướng ngược rơi xuống, tựa như người có một cái chén trà người đem chén trà đảo lại thả, bên trong lá trà có phải hay không đã đến cao nhất địa phương.

Làm người tại xoay chuyển thời điểm, lá trà sẽ lại lần nữa rơi xuống đến tầng dưới chót nhất, mà Ân Thiên Ván ở chỗ này lại phịch một tiếng rơi vào tầng cao nhất trên mặt đất.

Đứng dậy, có thể nhìn thấy chỉ có một cái bàn, hai cái băng ghế, tương đối mà thôi.

Pha trà ngon còn bốc hơi nóng, một cái lư hương chậm rãi đốt thơm, nhưng là lúc này cũng chỉ có chính hắn mà thôi.

Ân Thiên Ván ngồi tại trên ghế đầu, chính đối diện chính là hai cái chữ to —— hỏi mình.

"Người biết người muốn làm gì sao?"

"Không biết. "

Đột ngột một tiếng hỏi thăm.

Theo bản năng một tiếng trả lời.

Ân Thiên Ván trước mặt đã ngồi xuống một người, hắn cảm giác rất là giống một người, bởi vì vì trên thân người này không có quý khí, mà ở trong đó là Địa Phủ, hắn lại không dám xác định, trong lúc nhất thời chỉ có thể ngồi không biết nên nói cái gì.

Trước mắt hỏi mình hai chữ bị che chắn.

Chỉ có một người rất nhuần nhuyễn chăm sóc lấy nước trà, sau đó lòng mày nhíu lại nhìn xem Ân Thiên Ván nói ra: "Còn không đem ăn lấy ra, không định mời ta ăn một bữa sao? Ta đưa người này a một món lễ lớn."

Ân Thiên Ván cũng là cảm giác rất mê mang, thế nhưng là tay lại không nghe chỉ huy lấy ra từng cái đồ vật, đều là mập mạp cho hắn chân không đóng gói linh thái.

Người này chỉ là vung tay lên, tất cả đóng gói liền toàn bộ rơi xuống, hắn nhìn thoáng qua thấp thỏm Ân Thiên Ván, chỉ nói một câu nói, kếm chút để hắn nằm sấp dưới đất.

Nhìn không pop-up quảng cáo tiểu thuyết liền đến [yêu còn tiểu thuyết Internet]

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Ta đưa người 1 trận đại lễ chúc người nhân sinh thuận lợi!

Một giây nhớ kỹ [bút ÷ thú Ồ vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

"Túc chủ, không nhận ra ta rồi?"

Ân Thiên Ván chỉ cảm thấy toàn thân run lên, thật là ngày Teddy , cái này tiện hề hề thanh âm mặc dù nhưng đã thật lâu không có nghe , nhưng là không nghĩ tới hiện tại lại xuất hiện , vẫn là như vậy một cái cục diện, đây là Ân Thiên Ván làm sao cũng không nghĩ tới .

Hắn sờ lên ngực, thông thả một lần muốn chửi má nó nhịp tim.

Cảm thụ được trong thân thể lực lượng, rõ ràng đã đạt tới Tiên Thiên cảnh giới, có thể lúc đầu cho là có ngoài ý muốn có thể thoát khỏi hệ thống, hắn lúc trước thậm chí hoài nghi tới người trước mắt thân phận là một khu kẻ thống trị Tàn Quang Vương điện hạ, thế nhưng là không nghĩ tới lại là gia hỏa này.

Nhìn xem hệ thống từng ngum từng bước xâm chiếm lấy đồ trên bàn, nào có lúc trước kia một bộ cao nhân bộ dáng.

"Người xác định không phải đang đùa ta?" Ân Thiên Ván ngồi băng ghế một cước, thận trọng nói, rất có một lời không hợp liền phải chạy đến ý nghĩ.

Không có người so hệ thống rõ ràng hơn mưu trí của hắn lịch trình cùng đây hết thảy biến hóa, hắn có thể tại Lữ Bố, tại Khổng Minh, tại hết thảy mọi

người nhân quý mặt quý trước trang bức, nhưng là tại hệ thống trước mặt hẳn liền là một người bình thường, bởi vì vì hết thấy tất cả đều là bắt nguồn từ hẳn.

Nam nhân ở trước mắt chỉ là nhẹ nhàng búng tay một cái.

Một cái vô hình đao ra hiện tại dưới háng của hẳn, kia một cổ khí lạnh để hẳn từ xương cột sống đi thẳng đến đầu, hẳn cũng là một lần nữa xác định người trước mặt thân phận.

"Ta liền một câu mụ mại phê không biết có nên nói hay không." Ân Thiên Vấn ngồi ở chỗ đó đoạt lấy hệ thống trong tay đùi, đặt ở bản thân miệng bên trong, khề cần miệng đây hương khí.

Hĩ

Ân Thiên Vấn hiện tại là người hình thái, cho nên cảm nhận được dưới hông cây đao kia chậm rãi tới gần, hẳn cũng là hít vào một ngụm khí lạnh, trở mặt nhìn trước mặt hệ thống, lộ ra một trương đối trá khuôn mặt tươi cười nói ra: "Ta sai rồi, đại ca, ta cũng không dám nữa."

Hệ thống lúc này mới lại búng tay một cái.

Ân Thiên Vấn đầu phiệt tới, nhẹ nhàng nâng lấy mẹ, sau đó tại hệ thống nhìn soi mói, có nờ nụ cười.

Cái này khiến chính hẳn đều cảm giác buồn nôn.

Trước kia hệ thống không có hiện lộ ra hình thái, Ân Thiên Vấn cũng đem hẳn xem như một cái có tư tưởng người máy thôi, cũng nghĩ qua là một cái mạnh mẽ la lý hoặc là cái xinh đẹp mỹ nữ, cho nên có thể mặt dạn dày nói ra ta yêu người loại này buồn nôn lời nói.

Mà bây giờ hiển nhiên là không thể nào.

Thế là hai người lại bắt đầu hiểu thắng trên bàn thức ăn, bởi vì chỉ là cái này một hồi, Ân Thiên Vấn chuẩn bị hơn phân nửa đồ vật đều tiến trong bụng của hẳn.

Ân Thiên Vấn hiện tại cũng là không có ý nghĩ gì, đã hệ thống là một cái có độc lập nhân cách người, mà lại tàn kính cũng ở trong tay của hẳn, chắc hẳn lúc trước cong cong quán quán hẳn là cũng không là vấn đề, đến mức lúc trước Ân Thiên Vấn muốn trấn áp hẳn hiện tại xem ra cũng bất quá là cười cười mà thôi.

Hết thấy vấn đề các loại ăn xong lại nói, mặc dù không cảm giác được đói khát, chẳng qua thức ăn ngon mùi vị lại là có thể ném đến , lúc đầu đều là cho Địa Phủ những đại nhân vật kia chuẩn bị , lần này được rồi, đều tiến vào bụng của mình, bất quá bây giờ cũng không quán được nhiều như vậy.

Hơn nửa canh giờ, hai người đều không có ngồi tại trên ghế đầu.

Ân Thiên Vấn tại hệ thống nhìn soi mói uống xong cuối cùng một chén nước, đánh ợ no nê nhìn xem hệ thống nờ nụ cười.

Hai người đều không dùng tu vi tới hóa giải loại này chống đỡ cảm giác, cũng chỉ là những vật này linh vật làm ra, hai người mới có loại này chắc bụng cảm giác, nếu như là tại dương gian, coi như là ăn một con trâu cũng sẽ không lại cảm thấy bởi vì thân thể hai người sẽ theo bản năng đem những vật này toàn bộ tiêu hóa.

Đây không phải người đi khổng chế , chỉ là bản năng một ít phản ứng.

"Nói đi, gạt ta tới làm gì? Ta có thể là giữ mình trong sạch người." Ân Thiên Vấn vỗ vỗ tình trạng nhìn xem hệ thống nói.

"Người nằm mơ đi, ta cũng là vừa mới khôi phục chút ý thức, may mắn mà có khối kia tấm gương, toàn bộ Địa Phủ cũng chỉ có ở chỗ này ta mới phải an toàn ." Hệ thống nhìn xem Ân Thiên Vấn nói, chẳng qua trên mặt cũng không có gì tốt biểu lộ, đoán chừng là gia hỏa này tại dương gian học xấu.

"Vì sao?" Ân Thiên Vấn hơi nghi hoặc một chút.

"Chỗ nguy hiểm nhất liền là chỗ an toàn nhất a? Người nói người nhà nơi hẻo lánh thả một cái đều nhanh roi xám đồ vật, người sẽ thường xuyên đi xem nó sao?" Hệ thống dùng nhìn xem thiếu năng trí tuệ hài hòa ánh mắt nhìn Ân Thiên Vấn nói.

"Ta phục, chẳng qua người còn chưa nói người đem ta lừa gạt đi lên làm gì, ta còn suy nghĩ có thứ gì tốt đâu?"

"Người không phải đột phá sao? Còn thứ không tính là tốt lắm, về sau cùng ta lăn lộn ăn ngon uống say ."

Ân Thiên Vấn nghe hệ thống hồi phục, con mắt có chút nhú lại, giống như ngủ được âm mưu gì mùi vị, gia hỏa này nói cùng hẳn lăn lộn, chẳng lẽ còn chuẩn bị lấp liếm ở trong thân thể của mình, trước kia còn không cảm giác, có một người nam cả ngày có thể nhìn thấy thân thể của người hẳn cũng cảm giác một trận ác hàn.

"Ngọa tào, người tuyệt đối đừng, nam nam có khác, ta mặc dù không có nữ nhân, nhưng là hướng giới tính thể nhưng là bình thường." Ân Thiên Vấn liền vội khoát khoát tay.

"Hắc hắc, hắc hắc."

Hệ thống điện lấy chân nhìn xem Ân Thiên Văn cười, sau đó chậm rãi biến thành một nữ nhân, nên có địa phương tất cả có , còn hướng về phía Ân Thiên Văn bày ra tới một cái mị hoặc tư thế.

Kém chút để Ân Thiên Văn cầm giữ không được.

Chẳng qua tốt tại gia hỏa này cũng có chút ranh giới cuối cùng, biết cái gì có thể viết, cái gì không thể viết: "Ta trước đi cái dạng kia cũng chính là vì hù dọa ngươi, chúng ta hệ thống là không có phân biệt giới tính , chỉ có công năng phân chia, ngươi nói đi, ngươi thích Hoa Hạ vẫn là ngoại quốc , bao lớn niên kỷ cái gì loại hình, ta cam đoan có thể thỏa mãn ngươi."

Ân Thiên Văn sờ lên bụng đứng lên, vẫn còn có chút không xác định nó đến cùng muốn làm gì.

"Lấy ngươi tu vi hiện tại, ta căn bản không có cách nào cùng ngươi chống lại, nói khó nghe chút ta cũng chính là một cái vương vãi thôi, ngươi vì cái gì nhất định phải khóa lại tại trên người của ta, ngươi ẩn tàng đồ vật thật sự là nhiều lắm." Ân Thiên Văn nhìn xem hắn nói.

"Ta ẩn tàng đồ vật nhiều, cho nên ngươi mới có thể sống, nghĩ nghĩ tới ngươi hết thấy, nhìn nhìn lại ngươi bây giờ, ngươi ngơ ngác ngác dễ chịu vẫn là hiện tại dễ chịu." Hệ thống ngữ khí nghiêm túc.

Trong lúc nhất thời Ân Thiên Văn cũng không biết nên nói như thế nào, nói thật đoạn thời gian này kiến thức, kinh lịch, đều lúc trước hắn rất nhiều năm liền nghĩ cũng không dám nghĩ , cũng cải biến hắn hết thấy.

Nhưng từ đầu đến cuối bị mơ mơ màng màng liền như là một con cò, loại này cảm giác bất lực vẫn là để hắn rất không thoải mái.

"Đừng suy nghĩ, tiếp xuống ta sẽ đưa ngươi một trận đại lễ, ngày mai là dương gian thi đại học ngày, dương gian kiểu gì cũng sẽ trời mưa , mà âm phủ cũng là mưa to đầy trời, chờ xem, tin tưởng này lại là ngươi cả một đời có thể nhìn thấy thịnh đại nhất lễ vật." Hệ thống chấp tay sau lưng nhìn xem Ân Thiên Văn nói.

Hai đầu lông mày tựa hồ mang theo một ít vẻ u sầu.

Ân Thiên Văn trong lòng cũng có chút không thoải mái, giống như có chuyện gì muốn phát sinh như thế.

Tuổi tác thoáng qua liền mất, hắn có một người muội muội gọi là Thuần hoa, đột ngột nhớ tới nàng, lúc này có chút cô đơn, coi như chúc nàng cả đời thuận lợi không cần giống như chính mình trong bóng đêm mờ mịt tiến lên đi.

"Tốt, ta chờ ngươi đại lễ!"

"Một khi bắt đầu liền không cách nào kết thúc, mà đó là cái bắt đầu cũng là kết thúc, uống một chén!" Hệ thống lẩm bẩm nói, tại Ân Thiên Văn trong lỗ tai giống như hồng chung, rung động nội tâm!

Nhìn không pop-up quảng cáo tiểu thuyết liền đến [yêu còn tiểu thuyết Internet]

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Địa Phủ quan ngoại giao

Một giây nhớ kỹ [bút ÷ thú ớ vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

Đợi cho thu tới tháng chín tám, hoa của ta nở ra lần ất hết cả muôn hoa.

Trùng thiên thơm trận thấu Trường An, toàn thành tận mang hoàng kim giáp.

Ân Thiên Văn nhớ tới hắn tháng sáu thời điểm, vì thi đại học là cỡ nào liều mạng, có thể là đồng dạng thành tích không lên được đồng dạng đại học, mà hắn chỉ là một người dân thường, loại chuyện này cũng chỉ có thể yên lặng tiếp nhận, cũng may nhà nghèo hài tử đỡ ép năng lực đều tương đối mạnh.

Ân Thiên Văn đứng lên nhìn ngoài cửa sổ hết thấy, khắp thiên hòa diễm thiêu đốt, trải rộng đám mây bị đốt cháy không còn, nơi này tầm mắt đầy đủ nhìn khắp toàn bộ Hám Thiên Thành, hắn sao lại không phải tại đấu với người, đấu với trời, thế nhưng lại không có ném đến trong đó kỳ nhạc vô tận.

Chỉ là cảm giác được vô tận mỗi một.

Những ngày này thật sự là để hân đầu xót.

"Lúc đầu ta mấy ngày trước đây liền phải kết thúc , lại là nhớ tới hôm nay là cá chép vượt long môn thời gian." Ân Thiên Vãn nhìn xem hệ thống nói.

Hệ thống ngồi ở chỗ đó cũng không có ngẩng đầu, chỉ là đưa bồn trên bàn đồ uống trà nói ra: "Ta cũng là biết được tâm tư của ngươi, mới tuyền hôm nay ra tới, cho ngươi niềm vui bất ngờ."

"Cái gì kinh hi?" Ân Thiên Vãn mặt không biểu tình

"Lại an tâm chờ lấy, tiếp qua mấy canh giờ ngươi nhậm chức lúc, ngươi liền sẽ thấy." Hệ thống cũng là không nói thêm lời

Có chút buồn bực ngán ngẫm, chẳng qua Ân Thiên Vãn cũng không muốn nói chuyện, thật lâu không có như vậy ăn uống no đủ, cái gì đều không cần cân nhắc ngồi, chắc hẳn sau này làm bên trên quan ngoại giao nên liền càng thêm thân bất do kỷ đi, hai người cũng đứng trộm được rồi nửa ngày phù nhàn.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Ân Thiên Vãn vậy mà cũng trông đi thời gian nhìn một chút tiểu thuyết, đây là mập mập điện thoại, sớm giúp hắn dự tích trữ chờ , cũng hẳn là biết hẳn yêu thích, không nghĩ tới tại địa phủ này chỗ cao nhất, cũng có thể hưởng thụ một chút dương gian niềm vui thú.

Vấn Kỳ Lâu bên ngoài rất nhiều người đang chờ đợi, nhưng là những thành thị khác Vấn Kỳ Lâu lại thật nhanh hướng về Hám Thiên Thành bay tới.

Vô số quý sai đã đạt tới Hám Thiên Thành.

Bọn họ biết sự tình là bắt đầu từ nơi này, chẳng qua nhưng thủy chung không biết là vì cái gì.

Tu vi cao người tại Vấn Kỳ Lâu sau đi theo, tu vi thấp thì ngay tại trong thành thị nhìn ra xa.

Đã trải qua ngàn vạn năm không động Vấn Kỳ Lâu, vì sao sẽ hướng về biên giới bay đi.

Ước chừng qua ba canh giờ, hệ thống đột nhiên đứng dậy, chớp mắt Ân Thiên Vãn cũng là ứng thanh tỉnh lại, đứng lên,

"Đi thôi, mang ngươi nhìn ta đại lễ, ngươi giang sơn!"

Ân Thiên Vãn đứng tại chỗ, nhìn ngoài cửa sổ, thân ở Vấn Kỳ Lâu đã đột ngột từ mặt đất mọc lên, sau đó hai người cũng là từ trong cửa sổ bước ra một bước, đứng trên Vấn Kỳ Lâu.

Nghênh mắt đây là từng tòa Vấn Kỳ Lâu nổi bồng bềnh giữa không trung.

Chín mươi tám tòa Vấn Kỳ Lâu vây quanh Ân Thiên Vãn chỗ đứng đứng cái này một tòa giống như thần phục đồng dạng.

Hệ thống nhìn xem Ân Thiên Vãn cười cười sau đó cả người hóa thành một đạo lưu quang, biến mất tại Ân Thiên Vãn bên người.

Ân Thiên Vãn bước ra một bước, một tòa Vấn Kỳ Lâu tự động rơi vào dưới chân.

Mỗi đi một bước, thân hình biến lớn một điểm

Chín mươi chín tòa Vấn Kỳ Lâu, Ân Thiên Vãn chỉ đi hơn phân nửa, thân hình liền như là đỉnh thiên lập địa đồng dạng, chẳng qua đối mặt phương thiên địa này, hẳn như cũ vằng vặc rất nhỏ bé, nhưng là trong lúc phát tay đã có nhỏ tung ngọn núi phá tan mặt đất uy thế.

Trong địa phủ, Hoàng Tuyền phồng lên, từ nhánh sông bắt đầu, đi ngược dòng nước, từng đoá từng đoá tiên diễm như máu hoa nở thả, từ nhánh sông đến trụ cột.

Vô tận u hồn vì đó chấn động, mà Bi Ngạn Hoa nở rực rỡ, không có rẽ lại có thể tại Hoàng Tuyền phía trên Tùy Phong phiêu diêu, một đoá tiếp lấy một đoá, cau lại tiếp lấy cau lại.

Sau đó toàn bộ Hoàng Tuyền đột ngột từ mặt đất mọc lên, lay động ngàn vạn dặm vàng nước suối, trên không trung giống như giống như du long, thân thể nhẹ nhàng, đây là Hoàng Tuyền chi hồn, rơi vào Ân Thiên Vãn trên người giống như long bào đồng dạng, cuối cùng một ít nhánh sông đây là phiêu đảng sau lưng Ân Thiên Vãn giống như dây lụa đồng dạng.

Hoàng Tuyền treo ngược, Bi Ngạn Hoa nở.

Đầy trời ngọn lửa màu đỏ ngòm, phối hợp với như máu Bi Ngạn Hoa.

Mỗi một cái u hồn đều quý sát tại bức này thiên địa chi uy hạ, bọn họ căn bản không ngóc đầu lên được sọ, hướng chỉ nhìn Ân Thiên Vãn một cái.

Một cái càn to lớn thân ảnh xuất hiện trước mặt Ân Thiên Vấn, nhìn xem hán Ân Thiên Vấn liền như là nhìn thấy thiên địa, có thể cho hán loại chấn động này người, cái này toàn bộ Địa Phủ cũng chỉ có người nào đứng tại đỉnh phong người.

Ân Thiên Vấn chỉ là nhìn thoáng qua, cũng cảm giác toàn thân chấn động, lớn tiếng nói ra: "Gặp qua Tần Quảng Vương điện hạ."

"Quan ngoại giao đến, Bì Ngạn Hoa nở."

To lớn thân ảnh chỉ nói ra tám chữ, lại giống như thiên địa pháp tắc đồng dạng, toàn bộ Địa Phủ tất cả Địa Phủ, toàn bộ đều phá đất mà lên, từng đoá từng đoá Bì Ngạn Hoa nở đây có thể đến cùng mỗi một chỗ, mỗi một cái u hồn đều thỏa thích hô hấp lấy tinh thuần âm lực.

Bì Ngạn Hoa Tùy Phong phồng lên, giống như hô hấp đồng dạng, bao lấy mỗi một cái u hồn.

Sau đó phần hoa lên không, trên bầu trời hình thành một cái có một cái hình dáng trang sức, đây là Địa Phủ thiên địa pháp tắc, lúc này lại từ Bì Ngạn Hoa diễn hóa, chẳng qua có thể nhìn thẳng những thứ này cũng chỉ có Ân Thiên Vấn một người thôi, dù sao hán là Địa Phủ quan ngoại giao.

Tất cả u hồn quỳ rạp trên đất, lớn tiếng hô to: "Tần Quảng Vương điện hạ, quan ngoại giao điện hạ."

To lớn thân ảnh tan biến.

Ân Thiên Vấn tiện tay vung lên, chỉ cảm thấy nắm trong tay thiên địa vĩ lực, lại là như vậy cảm giác, mỗi bước ra một bước, Ván Kỳ Lâu liền biết hóa thành câu thang giờ lên hán tiến bộ.

Tuần sát thiên hạ.

Quan ngoại giao nhậm chức, toàn bộ một khu đều đang ăn mừng bên trong.

Ân Thiên Vấn mỗi một bước vượt qua ngàn dặm, ngàn dặm phong quang tận quét mắt đáy.

Rất cực hán đứng ở toàn bộ một khu nhất vị trí trung tâm, thụ ức vạn u hồn quỳ lạy.

Lúc này hán cũng là dừng bước, nhìn xem lửa cháy ngập trời.

Nhẹ tay nhẹ vừa đỡ.

Trên người Hoàng Tuyền chi hồn bay thẳng thiên địa, lý cá vượt Long Môn, mưa gió nổi dậy, mà quan ngoại giao nhậm chức, há có thể không gió mưa tiếp khách, đây trời Hoàng Tuyền xâm nhập hỏa diễm, vô số Bì Ngạn Hoa trực tiếp tránh thoát gốc bay lên, thẳng đến đây trời huyết diễm mà đi.

Giống như thiêu thân lao đầu vào lửa đồng dạng.

Xung khắc như nước với lửa, lúc này lại yên tĩnh im ắng.

Theo một tiếng sấm nổ, tí tách tí tách mưa nhỏ từ không trung hạ xuống, khẽ vuốt tại mỗi một cái u hồn trên người.

Chín mươi chín tòa Ván Kỳ Lâu phiêu nhiên mà đi, trở lại bọn họ nên trở về vị trí bên trên.

Hoàng Tuyền chi hồn trở về Hoàng Tuyền.

Màu máu hỏa diễm trở về huyết nhật.

Vô tận Bì Ngạn Hoa tận về Ân Thiên Vấn, hóa thành tình mỹ trường bào rơi vào trên người, lúc này quan chức gia thân.

Địa Phủ quan ngoại giao —— Ân Thiên Vấn nhậm chức!

Nhìn không pop-up quảng cáo tiểu thuyết liền đến [yêu còn tiểu thuyết Internet]

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương : Hữu duyên gặp lại, không muốn ở giang hồ mà quên nhau!

Một giây nhớ kỹ [bút ÷ thú ỉ vui], tiểu thuyết đặc sắc không pop-up đọc miễn phí!

Tên sách đầu gọi đất phù quan ngoại giao, thật giống như ta viết ba bốn mươi vạn.

Ta một mực nói lời, hiện tại xem ra giống như là một chuyện cười, ta nuốt lời, không có viết đến Ân Thiên Vấn xưng bá một khắc này, mà càng giống là tiền truyện!

Ta thật hi vọng ta còn là học sinh, có thể trong trường học gõ chữ, đáng tiếc ta không phải.

Nhân vật chính rốt cục tại thi đại học kết thúc giờ khắc này làm tới quan ngoại giao, có chút thư hữu biết ta tại song khai, nửa tháng ta viết tám cái mở đầu, cả người đều tra tấn đến không được, thế nhưng là cuối cùng ta còn là chịu không được một số người châm chọc khiêu khích.

Tại nông thôn, một mực tại nhà hao tổn, không ai sẽ quan tâm người đang làm gì, truy cứu nguyên nhân còn là bởi vì không có kiếm được tiền.

Hiện thực thật rất đáng sợ, tiếng người đáng sợ ta càng là tại gần nhất hiểu được một cái thấu triệt.

Có thể là ta vẫn còn muốn kiếm tiền, bây giờ tại Hắc Nham viết một bản, tốn rất nhiều tâm tư, nguyên nhân không có gì, cũng là bởi vì viết rất cơ hội lớn sẽ có tiền, mà lại hai chừng mười ngày liền có thể lên khung, bản này viết ba tháng miễn phí chương tiết đến bây giờ như cũ là không có gì đáng nói.

Hai ngày này không có ra ngoài tìm phòng ở tìm việc làm, khả năng đây là « Địa Phủ quan ngoại giao » bộ thứ nhất xong xuôi, Ân Thiên Vấn sẽ xuất hiện tại sách mới bên trong xem như phối hợp diễn, ta hi vọng có một ngày ta áo com không lo, không cần tại nhìn sắc mặt của người khác, không cần ăn nói khép nép đi lúc nhờ vả người, lại đến viết bộ 2.

Một ngày như vậy canh một nâng, bản thân viết không có tí sức lực nào, các người nhìn xem cũng không có tí sức lực nào, lý cá vượt Long Môn, chúc hết thảy mọi người mới hương thị.

Rất khó chịu, nhưng là không thể không ra ngoài.

Rất muốn viết, nhưng là không thể không kiếm tiền.

Cẩn rằng viết sách mới, hiện tại đã ký kết, tại kinh lịch chừng mười ngày công chúng kỳ liền biết lên khung, sau đó cẩn rằng mỗi ngày viết một vạn chữ lại thêm làm việc, ta thật sự là không cách nào an tâm ngồi xuống viết một bản mình thích tiểu thuyết, không có cái gì nguyên nhân, cũng là bởi vì không có tiền.

Ta viết ròng rã 10 8 ngày, ta nói hiện tại không có nhìn thấy một phân tiền, các người tin sao?

Đúng, ta liền kiên trì như vậy hơn một trăm ngày, cũng cho ta nhận rõ hiện thực.

Tha thứ ta hiện tại chỉ có thể hướng tiền nhìn, ta muốn chứng minh chính ta có thể tại văn học mạng trên con đường này nuôi sống chính ta, quyền sách này cùng đến bây giờ cũng không có bao nhiêu người, chính ta hành văn phía trước xác thực rất khó coi đi xuống.

Quan ngoại giao đến!

Bi Ngạn Hoa nở!

Áo com không lo!

Mộng tưởng mở lại!

Ly biệt giang hồ!

Chớ ở giang hồ mà quên nhau!

Không muốn thêm đàn bằng hữu có thể thêm một lần ta QQ1447004629!

Chúng ta « Địa Phủ quan ngoại giao II » gặp lại đi, hi vọng các bằng hữu có thể thêm một lần ta đàn hiệu 155050621

Ta tại Hắc Nham đổi mới sách, sẽ tiếp lấy tiếp tục viết, các loại ta có yên ổn sinh hoạt, không còn vì mình bữa tiếp theo com lo lắng thời điểm, lại nói tiếp cổ sự này.

Bạn đang đọc truyện *Địa Phủ Ngoại Giao Quan Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.